

پروختی کی یاساگانی ئیسلام

عومہر نہمین عہلی

پوخته‌ی یاساکانی ئیسلام

ئاماده‌کردنی: عمر امین علی/پرانیه

پیداچوونہوی:

- ۱- بہرپرز ماموستا مہلا (محمد رسول عبدالرحمن) سہروکی لیژنہی فہتوای شہرعی (دہقہری راپہرین)، ناوچہی بیتوین.
- ۲- بہرپرز ماموستا مہلا (عوسمان عبداللہ أحمد) پیش نویژو وتارخوینی مزگہوتی (عبداللہ خہسرہو) لہرانیہ.
- ۳- بہرپرز (ماموستا مستہفا سہید مینہ) خاوہنی بروانامہی ماستہر لہزمانی کوردیی، ماموستای زانکووی راپہرین، کوئیژی زمان لہقہلادی.
- ۴- بہرپرز مافیہرودہر (یوسف اسعد اسماعیل) جیبہجیکار (المنفذ العدلی) لہبہرپوہبہرایہتی جی بہجیکردنی دہشتی ہولیر، بکلوریوس لہکوئیژی یاسای زانکووی موصل / خہیر لہ قہسامی شہرعی).
- ۵- بہرپرز لیژنہی فہتوای شہرعی، یہکیہتی زانیانی ئیسلامی کوردستان / لقی رانیہ. پشتگیری ژمارہ (۹۹)، بہرواری (۲۰۱۴/۴/۱۵).

ناوی کتیب: پوخته‌ی یاساکانی ئیسلام
ناوی نووسەر: عمر امین علی / رانیه
تیراژ: ۱۰۰۰ دانه
چاپ: ناوهندی هزر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه.
سالی: ۲۰۱۶ میلادی

له‌به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۹۲)
سالی (۲۰۱۵) ی دراوه‌تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِيناً..

(۳ المائدة)

...ئەمرو ئايىنه كەم بۆتەواو كوردن و، نازونىعمەتەكانى خۆم بەتەواوى بۆناردن و، رازى بووم بەوھى كەئىسلام ئايىنى ئىوھبىت... ❁

وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِيناً فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

(۸۵ ال عمران)

...ھەر كەس ئىكش پەپرەوى و (ئارەزوى) ئايىنىكى تىرىكات جگە لەئىسلام، ئەوھ لىي وەرناگىرىت و، ئەوكەسە لەدواپوژدا لەزەر مەندەكانە. ❁

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۴۴ المائدة)

...ھەر كەس ئىكش كار بەو ياسايانە نەكات كەخوا ناردونىيە خوارەو، ئەوا ئەوانە بىباوھەن. ❁

ياساكانى خواپهرستى

پيگهاتهى ياساكانى خواپهرستى له ئايىنى ئىسلامدا پيىنج بابته، بهدواى يه كدا دىن، بهومانايهى هر بابته يك نه كه ويته بوارى جي به جى كردنه وه، بابته كانى دواى خوى كاريان پى ناكريت، ئه وانيش برىتين له:

باوه رهيىنان، نويز كردن، به پرورژووبوون، زهكات دان، حج كردن.

(پيغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: ئىسلام له سهر پيىنج بابته بنيات نراوه، (يه كه م): باوه رهيىنان به وهى كه خوا تاك و ته نهايه و محمه ديش ره وانه كراوى شه وه، (دوهم): نه جامدانى نويزه كان، (سييه م): زهكات دان، (چاره م): به پرورژووبوون، (پيىنجه م): حج كردن). (۱)

بابته تى يه كه م

باوه رهيىنان

باوه رهيىنان به خواو به فرىشته كانى و به پيغه مبه ره كانى و به كتىبه كانى و، جياوازى نه خستنه نيوان هيچ كام له پيغه مبه ره كانى و، باوه رهيىنان به مردن و زيندووبوونه وه، هه موو نه مانه له و ويردهى خواره ودا رهنگ ده ده نه وه، كه باوه رهيىنانه به تاك و ته نهايهى خواو، باوه رهيىنانه به محمه ديش كه له لايهن خواوه نييردراوه:

(أشهد ان لا اله الا الله وأشهد ان محمدا رسول الله).

واته: هه موو تاكيكى نيو كوومه لگا بوئه وهى بييته نه نداميك له نيو ئايىنى ئىسلامدا، پيوسته سهره تا دان به م راستيه به لگه نه ويسته دا بنيت و بليت: شايه دى دده م كه له خوا زياتر هيچ په رستراويكى تر نييه، شايه ديش دده م كه محمه د ره وانه كراوى شه و خوايه يه.

پيغه مبه ر(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموويه تى: كاملترين باوه رى خاوه ن باوه ره كان شه و يانه كه خاوه نى جواترين ره وشته). (۲)

باوه رهینان به خوا

ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
(۱۰۲ الانعام)

﴿ئەو ئەو خاویەیه که پەروردگاری ئیوویه، هیچ پەرستراویک نیه تهنه ئەو نەبیّت، دروستکەری هەموو شتیکیه، جا بیپەرستن، بەرپووەبردنی هەموو شتەکانیشی له ئەستۆی خۆی گرتووه﴾.

خوا هەبوویهکی زیندووی بەردەوامه، وەنەوزو خەو نایباتەوه، پەوشەنی پروناکی ئاسمانەکان و زەوییه، تاک و تەنهایه، جیگەیی نیازو ئومیدە، کەس لەو نابیّت، لەکەسیش نەبووه، هەرگیز کەسیکیش وەکو ئەو نابیّت، فراوانیی دەسەلاتەکەشی ئاسمانەکان و زەوییی گرتۆتەوه، بەسەر هەموو شتیکیدا بەتوانایه، ئەو خاویە بزۆی دەدات بە هەموو ئەوانەیی له ئاسمانەکان و زەویدان، ئەو خاویەیه هەموو شتەکانی (لە کەرەسە خاوەکان) دروستکردووه، داهینەری کەرەسە خاوەکانیشە لە نەبوونەوه بۆ بوون، نەخشەدانەری شتەکانیشە (پیش دروستکردنیان)، ئەو خاویە چەندین ناوی پیرۆزی هەیه، هەرچی لە ئاسمانەکان و زەویشدان پاک و بیگەردیی بۆ دەر دەبرن، ئەو خاویەشە خاوەنی هیژو دەسەلاتیکی بی وینەیه و کاردرۆسته، دادوەریکی زانایه، لەناوبەر و فەوتینەرە، بە بەزەیی و لیبوردیه، هەژارەکان دەولەمەند دەکات و دەولەمەندەکان هەژار دەکات، دەسەلاتدارە بەرزەکان نزم دەکاتەوه، ژێردەستهکانیش بەرزو دەسەلاتدار دەکات، ئەو خاویەیه (مردووهکان) زیندوو دەکاتەوه، (زیندووکانیش) دەمرینیت و بۆلای ئەویش دەگەریننەوه بۆ لیپرسینەوهی پۆژی دوايي.

بەندەکان بە هیچ شیوێهە تەوانای بینینی خاویان نیه، چونکە خوا بۆخۆی دەفەر مویّت:

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ (۱۰۳) (الانعام).

﴿چاوه‌کان دهرکی پی ناکن و نایبینن، ئەو دهرک به چاوه‌کان دهرکات و دهیانبینی، چاکه‌کارو شاره‌زایه﴾.

خوا (۹۹) ناوی ههیه، ههریه‌که‌یان تواناو دهرسه‌لات و په‌وشتیکی دهرده‌خه‌ن، ئەو ناوانه ئەوه‌نده پیروژن، مروقه‌کان دهرتوانن به پشتبه‌ستن به‌م ناوانه زور کارو فرمان ئەنجام بدن، بو خرمه‌تی خویان و نه‌ته‌وه‌کانیان و هه‌موو مروقیه‌تی.

(ئه‌وه‌ی عهرشی به‌لقیسی بو سلیمان هینا، ناوی (آصف ی کوپی برخیا) بو، عائشه (په‌زای خوای لیبیت) دهربارهی ئەو ده‌گیڕیته‌وه که پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: گه‌وره‌ترین و پیروژترین ناوی خوا که (آصف) (په‌رحمه‌تی خوای لیبیت) داوای پی له خوا کرد(بو هینانی ته‌ختی به‌لقیس)، (یا حی یا قیوم) بو). (۳)

ناوه‌ی پیروژه‌کانی خوا:

الله الذي لا إله إلا هو: (الرحمن): به‌خشنده‌یه، (الرحيم): خاوه‌ن به‌زه‌ییه، (الملك): خاوه‌نی دهرسه‌لاته، (القدوس): بیگه‌رده، (السلام): ناشتی په‌روه‌ره، (المؤمن): خاوه‌ن په‌نایه، (المهيمن): بالاً ده‌سته، (العزیز): خاوه‌ن هیزه، (الجبار): زورلیکه‌ره، (المتكبر): خو به‌گه‌وره‌زانه، (الخالق): دروستکه‌ره، (البارئ): به‌دییه‌ینه‌ره، (المصور): نه‌خشه‌دانه‌ره، (الغفار): چاوپوشیکه‌ری هه‌له‌کانه، (القهار): خه‌فه‌ت دهره، (الوهاب): به‌خشه‌ره، (الرزاق): پزق و پوزی دهره، (الفتاح): ئاوه‌لآکه‌ره، (العليم): زانایه به‌هه‌موو شته‌کان، (القابض): ده‌سته‌سه‌ره‌داگره، (الباسط): ده‌ست ئاوه‌لآکه‌ره، (الخافض): نزم که‌ره، (الرافع): به‌رزکه‌ره، (المعز): پزنده‌ره، (المذل): پساوکه‌ره، (السميع): گوئیسته، (البصير): بینه‌ره، (الحكم): ناویژکه‌ره، (العدل): داده‌وه‌ره، (اللطيف): نه‌رم‌ونیانه، (الخبير): شاره‌زایه، (الحليم): پشوودریژه، (العظيم): پیروژه، (الغفور): لیبوورده‌یه، (الشکور): سوپاسمه‌نده، (العلي): به‌رزه،

(الکبير): گه ورهيه، (الحفيظ): پاريزهره، (المقيت): وزه به خشه، (الحسيب):
 ليپرسره وهيه، (الجليل): پاك و پوخته، (الكريم): خاوهن ريزه، (الرقيب):
 چاوديره، (المجيب): وه لامد ره وهيه، (الواسع): خاوهن دهسه لاتيكي فراوانه،
 (الحكيم): كاردرسته، (الودود): دل نهرمه، (المجيد): خاوهن پله و پايه يه،
 (الباعث): نيهره، (الشهيد): ناگاداره، (الحق): راستييه، (الوكيل): جيگهي
 خو پيسپاردنه، (القوي): به هيزه، (المتين): پته وه، (الولي): رابه ره، (الحميد):
 ستايش كراوه، (المحصي): هه ژماركهرى هه موو شته كانه، (المبدئ):
 ده ستپيكره، (المعيد): گيپر ره وهى هه موو دروستكراوه كانه، (المحيي):
 زيندوو كره وهيه، (الميمت): مرينه ره، (الحي): زيندوو، (القيوم): پاره ستاوه
 به سهر كاروباره كانه وه، (الواجد): هه ميشه دهوله مه نده، (الماجد): خاوهن
 ره وشته، (الواحد): يه كه، (الأحد): ته نهايه، (الصمد): جيگهي نياز، (القادر):
 به توانايه، (المقتدر): بالآ دهسته، (المقدم): پيشخهرى پروداوه كانه، (المؤخر):
 دواخهرى پيشهاته كانه، (الأول): يه كه هه بووه، (الأخر): له كو تايدا هه ر ئه
 ده مينى، (الظاهر): خاوهنى شته دياره كان، (الباطن): خاوهنى شته
 نادياره كان، (الوالي): پشتيو انيكره، (المتعالي): به رزتره به سهر هه موو
 شته كانه وه، (البر): چا كه كار، (التواب): توبه وه رگره، (المنتقم): توله سينه،
 (العفو): به خشهره، (الرؤف): دلوقانه، (مالك الملك): خاوهنداريه تى هه موو
 دهسه لاته كانه، (ذو الجلال والإكرام): خاوهنى گه وره يى و ريزلينا نه، (المقسط):
 به ويژدانه، (الجامع): كوكره وهيه، (الغني): دهوله مه نده، (المغني):
 دهوله مه نده كره، (المانع): قه دهغه كره، (الضار): داهيزهره، (النافع): سوود
 به خشه، (النور): ره وشه نى پروناكييه، (الهادي): رى نيشانده ره، (البديع):
 داهينه ره، (الباقي): هه ر ده مينى، (الوارث): ميراتگره، (الرشيد): كامله،
 (الصبور): دانبه خو داگره.

بِیَغْه مَبْر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَه فَر مَوَى: بَى گومان خوا نه وه دو نو ناوی هه یه، له سه د یه کهم، هه ر که سَنَک بیا نَزْمِیْرِ و له به ریا ن بکات و (کاریان پی بکات)، دَه چِیْتَه به هه شته وه). (٤)

ئه و خوا یه ئه وه نده لیمانه وه نزیکه، ئه گهر ئیمه ده روونمان پاک بییت و به راستی بیپه رستین، ئه و داوا ی هه ر شتیکی لی بکه ی ن به ده نگمانه وه دیت:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (١٨٦) البقرة

﴿ئهی محمه د﴾، ئه گهر به نده کانم ده رباره ی من پرسیا ریا ن لی کردی، ئه و من نزیکم، به ده نگ داوا ی هه موو داوا کاریکه وه ده چم کاتیک که بانگم بکات، با ئه وانیش با وه پم پیبینن، به لکو به و با وه ره یان نه یان ریگه ی راستیا ن نیشا ن ده دریت.

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلْمَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ (١٦) قاف

﴿به دلنیا ییشه وه ئیمه ئه ده میزادمان دروست کردو ئاگا دارین به و ختوکانه ی که ده روونه که شی ده یده ن و له ره گی شاده ماریشی لییه وه نزیکتین﴾.

باوهرهينان به فريشتهكاني خوا

فريشتهكان دروستكراوى پهروهردگان، له پهوشهني پروناكيهكهي خوي دروستي كردوون، نيرو ميبان نيبه و زاوړي ناكه، فريشته خاوهن بالهكاني كردوون به پهيامبر، كه خاوهني دووبال و سي بال و چوار بال، لهنيو فريشتهكاندا هندیكيان زور له بارهگاي پهروهردگاروهه نزيكن، وهكو: (جبرائيل) لپيرسراوي گهيانندي و تهكاني خوايه بو پيغهمبهرهكان(سلامي خويان نييت)، ميكائيل لپيرسراوي بزوي گيان لهبهرانه، (عزرائيل) لپيرسراوي گيان كيشانه، (اسرافيل) لپيرسراوي فوو پيداكردي ناميري (صوره كه دووجار ليدهدرت، جاريكيان بو نه مان و تيكچووني بوونه ورو جاري دووهميش بو زيندووبوونه وه، (مالك) لپيرسراوي دوزهخه، بهخويه وه (۱۹) فريشتهن بهسه ر دوزهخه وه دانراون، (رعد) فريشتهيهكي خوايه لپيرسراوي جوولهي هورهكان و باران بارينه، هنديك له فريشتهكان تايبهتن به و ئادهميزادهوه كه لهگهليدان و ئه و نايان بينيت، هممو كارو كردهوهكاني دنووسن بو پوژي لپيرسينه وه، دوو فريشتهي ناسراو هه ن بهناوي(نكيرو منكر) لپيرسراوي پرسياركردهكاني نيو گوپن، هه شيانه لپيرسراوي سزادانهكاني نيو گوپه، (رضوان) يش سهردهستهي فريشتهكاني بههشتهو، (زبانیه) ش دهستهي سزا تايبهتیهكان، فريشتهكان بو چاوتروكانيكيش له فرمانهكاني خوا ياخي نابن و، ئه وهي كه پيبان دهگوتريت جيبهجي دهكن.

چاوي ئادهميزادهكان تواناي بينيني فريشتهكاني نيه، بهلام چاوي كه له شير تواناي بينيني فريشتهكاني ههيه.

ئه و توانايه ي كه چاوي گيانه ورو بالندهكان شتهكاني پي دهبينن، له چاو تواناي بينيني چاوي مروقه، له فهمودهيهكي راست و دروستي پيغهمبهردا(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دردهكهويت كه ئه بوهورهپره(پهزاي خوي نييت) گيرايهتیه وه دهليت: نهگهر گويتان له دنكي كه له شير بوو، ئه و داواي چاكه و

پاداشت له خوا بکن، له بهرئوهی که له شیره که فریشته یه کی خوی بینوه،
 نه گهر گویشتان له زهری کهر بوو، نهوا خوټان له په نای خوا بگرن، (بَلِّينَ:
 (اعوذ بالله من الشيطان الرجيم)، له بهرئوهی که ره که شهیتانیکی بینوه). (ه)
 (له عاشه وه (خوی لی رازیبت) گو تویه تی: پیغه مبه ر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی:
 (فریشته کان له په وشه نی پووناکی دروست کراون، جن دو که کانیش له گپی
 ناگریکی بی دوکل دروست کراون، ناده میزادیش وا دروستکراوه وه کو بوټان
 باسکراوه). (ب)

خوا له باره ی فریشته کانه وه ده فه رمویت:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا
 وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ (٣٠) البقرة
 ﴿هُيَ محمه ده وه وش بیته وه بیر﴾ که په روه ردگاری تو به فریشته کانی گوت:
 من له زه ویدا جیندیشینیکم بوخوم داناوه، (فریشته کان) گوتیان: خواجه نه وه
 که سه ی تییدا داده نیی که خراپه کاری تییدا ده کات و خوینی تییدا ده ریژیټ؟
 ئیمه ش پاک و بیگه ردی و ستایشی تو ده کهین و ریرو پیروزیی ده دهین
 به توو (ئیمه شایسته ترین به وه هر که)، (خواش) فه رموی: نه وه ی من دهیزانم
 ئیوه نایزانم.

واته پییش دروستکردنی ئادم، فریشته کان هه بوون، له ژیان
 ناده میزاده کانیشدا فریشته کان هر یه که ی بو مه بهستیک راسته وخو به شدارن،
 خوا له م باره یه وه ده فه رمویت:

وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ (١٠) كِرَامًا كَاتِبِينَ (١١) يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ (١٢) الانفطار
 ﴿به راستی به سهر ئیوه شه وه کارمه ندی پاریزهر هه ن، (نه و کارمه ندانه)
 به ریزن و کرده وه کانتان دهنوسن، ده شزانن ئیوه چی ده که ن﴾.
 وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ (٢١) قاف

﴿له پوژی دوا بيشدا﴾ هه موو كه سيك ليخو پرو شاهيديكي له گه ندا ديت (بو)
مهيداني لپيرسينه وه﴾.

فريشته كان ناچنه مائيكه وه سه گ و په يكه ري تيدابيت.

(پيغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرموي): (فريشته كان ناچنه مائيكه وه سه گ و
په يكه ري تيدابيت). (٦)

له پال فريشته كانيشدا، دروستكراوي تري په روه ردگاريش هه ن، كه
كاريگه ريبان بو سه ر ژياني ئاده ميزاد هه يه، ئه وانيش جندوكه كانن، چاوي
مروقه تواناي بينيني فريشته وه جندوكه ي نيه، به لام ئه وان ئاده ميزاد ده بينن،
جندوكه كان له ئاگر يكي بي دوكل دروست كراون، موسولمان و بيباوه ريان
هه ن، نيرو مييان هه يه و زازوزي ده كه ن، زور جار انيش له گه ل ئاده ميزادا له
مال و سامان و منداله كانيدا تيكل ده بن، بويه وا پيويست كراوه له كاتي
جووتبونوي نيرومي ئاده ميزاده كان بلين: (بسم الله الرحمن الرحيم، اللهم
جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَارِزَقَتْنَا)، چونكه جندوكه كان به بيستني ئه م
ويرده ده وره به ركه چول ده كه ن و به سه لامه تي تووه كه به كيلگه كه وه ده كر يت،
پيوسته كه سي خاوه نباوه ر به هو ي دوو سووره ته كاني كو تايي قورئاني
پيرو زه وه، خو ي له كي شه وه دنه دنه كاني جندوكه وه ئاده ميزاده خراپه كاره كان
پيار يزي ت. خوا له با سي جندوكه كاندا ده فهرموي ت:

قُلْ أُوجِي إِلَيَّ إِنَّهُ اسْتَمَعَ نَقْرَ مِنَ الْجِنَّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا (١) الجن

﴿ئهي محه مه د﴾، بلي په يام له لايه ن په روه ردگار وه بو هاتو وه به وه ي (كاتيك
له نويژدا قورئانم ده خو يند) ده سته يه كه له جندوكه كان گو ييان له و قورئان
خو يندنه بوو، (جا كاتيگه پرانه وه بو لاي جندوكه كاني تر) گو تيان: ئيمه
گو يمان له قورئانيكي سه رسوور هينه ر بوو﴾.

له نيو جندوكه كانيشدا خه لكاني موسولمان و خه لكاني بيباوه ر هه ن، هه روه كو
خوا ده فهرموي ت:

وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا (١٤) الجن

﴿جندوکه کان گوئیان﴾: له نیو ئیمه شدا که سانی موسلمان و که سانی خراپه کاریش هه ن، جا که سیك که خوئی بداته ده ست هیزو ده سه لاتی په روه ردگار، ئەوا ئەو که سه ریگه ی راستی گرتۆته بهر.

جندوکه کان له پیش هاتنه خواره وهی قورئاندا ده یانتوانی له ئاسمانی یه که م نزیک بکه ونه وه گوئی بگرن بوئه وهی زانیارییه کیان ده ستکه ویئ بیهیننه وه بو سه زه وی که لکی لیببینن، خوا له م باره یه وه ده فهرمویت:

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا (٩) الجن

﴿ئیمه﴾ (پیش هاتنه خواره وهی قورئانیش) و ابووین بو گوئی گرتن له شوینی تایبه تی داده نیشتین (له ئاسماندا)، جا ئیستا هه ر که سیك (بجیت له وی) گوئی بگریئ، خوئی ده بینئیه وه که کراوه ته نیشانه ی ئەستیره یه کی ئاگرا هوئیز.

جندوکه کانیش کو مه لگایه کن داب و نه ریتی تایبه تی خو یان هه یه و ژن و ژنخوازی ده که ن و مندالیان ده بیئ، په یوه ندیش له گه ل ئاده میزاده کان په یدا ده که ن، وه ک خوا ده فهرمویت:

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا (٦) الجن

﴿په یوه ندی نیوان ئاده میزادو جندوکه ش وه ابوو﴾ که سانی که له ئاده میزاده کان هانایان بو بهر که سانی که له جندوکه کان ده برد، به لام زیاتر تووشی نارچه تییان ده کردن.

له نیو جندوکه کاند که سانی لاشه زل و فیله ته ن هه ن کاری زور ئەسته م ئەنجام ده دن، له م باره یه وه خوا ده فهرمویت:

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (٣٨) قَالَ عِفْرِيْتُ

مِنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٍّ أَمِينٌ (٣٩) النمل

﴿سليمان﴾ گوتی: ئەى خەلكينه، كامه تان تهخت و تاراجه كهى به لقيسم بۆدینى، پيش ئەوهى ئەوان به موسلمانى بين بۆلام؟ لاشه زليك له جندوكه گوتى: من بۆت دههينم پيش ئەوهى له شوينه كهى خۆت هستى و، منيش بۆ هينانى ئەو تهخت و تاراجه كهسيكى بههيزو دهستپاكم. ﴿جندوكه كان له حيلهى ئەسپ دترسن و ئەو شويانه جیدههيان كه ئەسپى لى بيت.

وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ... ٦٠ الانفال

﴿خۆشتانيان بۆ ئاماده بکهن، ئەوهى له توانا تاندايه له کوکردنه وهى هيزو له ئەسپى دابهستراو که دوژمنه كانى خۆتان و دوژمنى خواى پى دترسين، بيجگه لهوان دهستهيهكى تريشى پى دترسين كه ئيوه ناياناسن خوا دهياناسيت...﴾

ئەوانه جندوكه كانن، له بهر ئەوهى له حيلهى ئەسپه كان هەلدين و، نزىكى مالىكيش ناکه و نه وه که ئەسپى تيدا بيت). (٧)

هه موو كهسيك جندوكهيهكى له گه لدايه، هاووينهى خويهتى خوا به (قرين) ناوى دهبات، كاريگهري زورى له سهر ئەو ئاده ميزاده هيهو، له ژيانى دنياو نيو گوپو زيندوو بوونه وشدا له گه ليدايه، له بهر دهه پهره دگاريشدا شايهدى له سهر كاروكرده و هه كانى ئەوكه سه ده دات، لهه بارهيه وه خوا ده فهرمويت:

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدِيَّ عَتِيدٌ (٢٣) قاف

﴿هاووينه كه شى ده لىت: هه موو كرده وه كانى له لاي من و نامادهن﴾

(پيغه مبهه (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: (كه سكيك نيه له ئيوه هاووينهيهكى خوى له جندوكه له گه ل دانه نرا بيت). (٨)

باوه پرهینان به کتیبه کانی خوا

(پیغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویه تی: خوا حهوت سوورپه ته دریزه که ی له جیگه ی تهورات داوه به من، ئەوانه ش که پییان دهگوتریت (مئین) له جیاتی ئینجیل دراون به من، ئەوانه ش که پییان دهگوتریت (المثانی) له جیاتی زه بوور دراون به من، پهروه دگاریشم منی به وه بهرتر نرخاندوه ئەو سوورپه تانه ی پی به خشیم که به (المفصل) ناسراون، (ئهم پوون کردنه وه یه له ته فسیری (البغوی) وه رگیاوه).

کتیبه کانی خوا به هوی جبرائیله وه هاتوون بو پیغهمبره کان (سهلامی خویان لینییت)، (۱۰) ده نووسراویان بو ئاده م هاتووه و، پهنجایان بو (شیث) هاتووه و، (۳۰) سی بو ئیدریس هاتووه و، (۱۰) ده بو ئیبراهیم هاتووه و، تهورات بو موسا هاتووه و، زه بوور بو داوود هاتووه و، ئینجیل بو عیسیای کوری مریه م هاتووه و، قورئانیش بو محمه د هاتووه.

ئینجا له قورئاندا باسی هه موو ئەو کتیبانه ی پیش خوی دووباره بوونه وه، بویه قورئانه که به سه رچاوه یه کی یاسادانان داده نریت بو هه موو خاوه ن کتیبه کان، له لایه کی تریشه وه قورئان کتیبیکی زانستییه، باسی هه موو زانسته کانی تیادیه له فیزیوا کیمیوا بو ماوه زانی و ژمیریاری و هه نده سه و کشتوکال و بازرگانی و پیشه سازی و فه له ک ناسی و هه نده سه ی جینات و زانستی ئیستنساختی به شه ری، ته نانه ت له سوورپه تی یوسفدا وه لامی چه ندین پرسیار ده ست ده که ویت بو که سی که له باره ی بابه تی که وه پرسیار بکات، ههروه کو په ره دگار ده فهرمویت:

(لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّائِلِينَ (۷) (یوسف)

﴿به دلنیا ییه وه (له چیروکی) یوسف و براکانیدا چه ندین به لگه ونیشه هه ن بو ئەوانه ی (که به دوا ی مه به ستی کدا) پرسیار ده که ن﴾.

تۆ ئەگەر دەتەوئیت پېرسىت داخوا ژنىك باشتره يان دوو ژن، ئەوا پەرودرگار ديمانەكەت دەخاتە بەرچاۋ كە بەرەى دوو داىك ئاژاۋە دەكەوئیتە ناويانەوہ وەكو يوسف و براكانيان لئيدت، يان تۆ پرسیارى ئەوہ دەكەيت كە دەتەوئیت گەنمىك بۆماوہى حەوت سالّ عەمبار بکەيت، ئەوا پئیت دەلئیت لەنيو گولەكەيدا هەلى بگرەو هەلى مەوهرينە، چونكە بەهوى تويكل و داسوہكانەوہ هيچ وردە جانەوهرىك ناتوانئیت نزيكى بئيتەوہ، يان كاتيك دەتەوئیت شوپرشيك بەرپا بکەيت، ئەوہ وەلامەكە لە سوورپەتەكەدا دەلئیت: دەبيت بارىكى ئابوورى پتەو دەسەلاتىكى بەهيزت لە پشت بيّت، ئينجا دەتوانيت پشتى زۆردارى بشكىنى، هەرودەكو چۆن يوسف بەو بارە پتەوہى ئابوورى و بە پشتيوانى پاشا تواناي دەسەلاتى ئامون نەهیلئیت و خواپەرستى جىگەى بگريتەوہ، يان لە ليكدانەوہى خەونەكاندا، مانگا ماناي سالّ دەگەيەنى، و خۆر ماناي باوك و مانگيش ماڤاي داىك و ئەستېرەش ماناي برا دەگەيەنيّت، بۆيە باوهرپوون بە كتيبەكانى خوا هەنگاويكە بۆ باوهرينانى تەواوہتى بەخوا.

لە قورئاندا هەموو ئەو ويّراندە ديارىكراون بۆ ئاسانكارى كردنى بارى ژيانت، بۆنمونه: لەسوورپەتى (الكهف) دا خوا دەفەرموئیت:

وَأَذْكُرُ رَبِّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِي رَبِّي لأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشْدًا (٢٤) الكهف

..... يادى پەرودرگار پشت بکەوہو ئەگەر شتيكىشت لەبیرچۆوہ، ئەوا بلى: خۆزیا خوا پىگەيەكم نیشان دەدات بۆئەوہى لەو شتە نزيك بکەومەوہ كە لەبیرم چۆتەوہ (يان ليم بزبووہ).

ئەم ئايەتە بەهيزکردنەوہى بىرى مروّقە، بەوہى چەند جارىك بيخويئيت بىرکردنەوہكەت بەهيز دەبيت و شتە بزبووہكە دەدۆزيتەوہ.

لە بوارە زانستىەكاندا بۆمان روون دەكاتەوہ كە مانگ و خۆر هەريەكەيان خولگەى خويان هەيەو شەويش هەرگيز پيش پوژ ناکەوئیتەوہ، هەرودەكو لە سوورپەتى (يس) هاتوہ:

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ (۳۹) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ
تُدرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ (۴۰)یس

❖ مانگیشمان به پیپی پیگهکانی ئەندازەگیری کردووه، ههتا دهگه پێتهوه وهکو
لاسکه خورمای وشک (دهرده که ویت)، نه خۆر بۆی دهکری بگاته مانگو، نه
شه ویش پێش پوژ دهکهوی، هه ریه که شیان له خولگه ی خویاندا مه له دهکن. ❖
له باره ی ورده کارییهکانی قورئانه که خوا ده فهرمویت:

هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ (۱۳۸) ال عمران

❖ ئەم قورئانه روونکردنه ویه بو خه لکی و، پێگا رووناک که ره وه و پێ
نیشانده ره بو ئەوانه ی له خوا ده ترسن. ❖

ئەم قورئانه به شیوه یه کی گشتی روونکردنه وه ی تیکرای شته کانه بو هه موو
مرو قایه تی و، به شیوه یه کی تایبه تیش پێگا رووناک که ره وه و پێ نیشانده ره بو
ئەوانه ی له خوا ده ترسن.

باوه رهینان به پیغه مبه ره کانی خوا

خوا له نیو ئاده میزاده کاند که سانیک هه لده بژیری و ئاماده یان ده کات که توانای وهرگرتنی په یامه کانی ئهویان هه بی و بینه ریبه ری بهرنامه که ی خوا له سهر زهوی، خوا له باره ی پیغه مبه ره کانه وه ده فرمویت:

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُجُورًا (١٦٣) النساء

﴿ئیمه په یامان بو تو کرد، هه ره وه کو چون په یامان بو نووح و پیغه مبه ره کانی دوا ی ئه ویش کرد، په یامیشمان کرد بو ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و، دوا زده به ره بابه که ی نه وه کانی یه عقوب، (په یامیشمان کرد بو) عیسا و ئه یووب و یوونس و هارون و سلیمان و، زه بووریشمان بو داود هیئا﴾.

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا (١٦٤) النساء

﴿چیرۆکی زور له و پیغه مبه ره انه ی پیشووشمان بو باس کردی و، پیغه مبه ره انیش هه ن که بو مان باس نه کردی، خواش به قسه کردن له گه ل موسا هاته دوان﴾.

بو یه پیغه مبه ره کان (سه لامی خویان لیبت) که سانیکن تاییه تمه ندیی خویان هه یه له ره وشت به زیی و راستگویی و به به زه یی بوون و خو پراگری، ته نانه ت خاک که توانای هه لوه شان دنه وه ی لاشه ی هه موو زینده وه ریکی هه یه، ناتوانیت لاشه ی پیغه مبه ره کان له به ری هه هه لوه شیئی، هه موو گه ل و نه ته وه یه که له لایه ن په ره وردگاره وه پیغه مبه ره ریکی بو نیرواره به زمانی خویان بو ئه وه ی بهرنامه و تایینه که ی خویان پی بگه یه نی و بو یان روون بکاته وه، به لای په پره وانی تایینی ئیسلامه وه، هیچ جیاوازییه که له نیوان پیغه مبه ره کانی خوا دا نیه، چه نده ری ز له محمد ده گیری ت، ئه وه نده ش ری ز له عیسا و موسا و یه حیا و

ئیدریس و لووت و یوسف و یه عقوب و ئیسحاق و ئیسماعیل و ئیبراهیم و پیغهمبهره کانی تریش دهگیریت، (سهلامی خوا له هه موویان بیت).

خوا له باره ی پیغهمبهره یه تی محهمه ده وه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فهرمویت:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ

(۵۵) المائدة

﴿به پرستی خواو پیغهمبهره و نه وانه ی باوه پریان هیناوه، رابه ری ئیوهن، نه و خاوه نباوه پرانه ی که نویره کانیان به پرئوه ده بهن و زه کات ده دن و ملکه چی ده نوینن بو پهروه ردگاریان﴾.

له باره ی پرزی هه موو پیغهمبهره کانیس ده فهرمویت:

أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ

لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ... (۲۵۸ البقرة)

﴿پیغهمبهره و خاوه نباوه پره کان، باوه پریان هینا به وه ی که له لایهن پهروه ردگاریانه وه بویان هیناوه ته خواره وه، هه موو باوه پریان هینا به خواو فریشته کانی و پیغهمبهره کانی و (گوتیان): جیاوازی ناخهینه نیوان هیچ کام له پیغهمبهره کانی خوا...﴾.

له باره ی محهمه دیشه وه بانگی خاوه ن باوه پره کان ده کات و ده فهرمویت:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

(۵۶) الاحزاب

﴿به پرستی خواو فریشته کانی پرۆزیی دهرده برن بو پیغهمبهره و دروودو سهلامی بو ده نیرن، نه ی نه وانه ی باوه پرتان هیناوه، ئیوهش پاک و پرۆزیی بو پیغهمبهره دهر برن و، دروودو سهلامی بو بنیرن و، به ته واره تیش خوتان بدن به ده ست ده سه لاتی خواوه﴾.

کهواته: به پیی ده سه لاتی ئایه ته قورئانیه که، سه لاهوت دان له سه ر

پیغهمبهره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له سه رشانی خاوه ن باوه پره کان پیویست کراوه.

باوه‌په‌هینان به قه‌زاو قه‌ده‌ر

إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ (٤٩) القمر

﴿ئیمه هه‌موو شتی‌کمان به ئەندازه دروست‌کردووه﴾.

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ

تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ (١٤) السبا

﴿جا کاتی‌ک که بریاری مردنی سلیمانان دا، هیچ که‌س جندوکه‌کانی ئاگادار

نه‌کرده‌وه، تهنه‌ها مۆرانه‌ی زه‌وی نه‌بی‌ت، کاتی‌ک گۆ‌چانه‌که‌ی سلیمانی ده‌خوارد،

جا کاتی‌ک که (لاشه‌که‌ی سلیمان) به‌ربۆوه، (به‌هۆی ئه‌وه‌ی که گۆ‌چانه‌که‌ی

مۆرانه‌ خواردبووی)، بۆ جندوکه‌کان ده‌رکه‌وت (ئه‌وان هیچ له‌باره‌ی دنیای

نادیاره‌وه نازانن)، ئە‌گه‌ر له‌باره‌ی دنیای نادیاره‌وه شتی‌کیان زانیبا، ئە‌وا

(سالی‌ک) له‌نیۆ سزای پی‌سواکه‌ردا نه‌ده‌مانه‌وه (له‌کاتی‌کدا که سلیمان سالی‌ک

بوو مردبوو، ئە‌وانیش نه‌یانده‌زانی که مردووه)﴾.

واته: باوه‌په‌هینان به‌وه‌ی که خوا‌خواه‌نی هه‌موو بریاره‌کانه‌و ئەندازه‌گری بۆ

هه‌موو شته‌کانیش داناوه، خه‌لکانی‌ک به‌هه‌له‌ لی‌کدانه‌وه‌یان بۆ ئە‌م باب‌ه‌ته

کردووه، له‌کاتی پووداوی‌کدا به‌بی‌چوونه‌ نی‌و هۆ‌کاره‌کانی پووداوه‌که‌وه،

یه‌کسه‌ر ده‌گوت‌ری‌ت ئە‌م پووداوه‌ قه‌زاو قه‌ده‌ره، خوا ژیا‌نی دروست کردوه،

ئەندازه‌ی بۆ هه‌موو ئە‌و شتانه‌ش داناوه که په‌یوه‌ندی‌یان به‌و ژیا‌نه‌وه هه‌یه،

بۆ‌نمونه: خوا شه‌وو پۆ‌ژی داناوه، پۆ‌ژ بۆ‌ کارو کاسپی و شه‌ویش بۆ

پیشوودان، جا ماوه‌ی ئە‌و شه‌وو پۆ‌ژه‌ی به‌ (٢٤) کات‌رمی‌ر داناوه،

ئه‌وه (قه‌ده‌ر) هه‌که‌یه به‌ مانای (ئەندازه‌گیران)، جا که ماوه‌که‌ی بۆ دیاری

کردوون، له‌ خالی‌کی دیاری‌کراوی ئە‌و شه‌ش پۆ‌ژه‌وه که ئە‌و بوونه‌وه‌ره‌ی تی‌دا

دروست‌کرد، فه‌رمانی به‌ شه‌وو پۆ‌ژ کردووه ده‌ست به‌کاربن و ملکه‌چی

فه‌رمانه‌که‌ی خوا‌بن تا کاتی‌کی دیاری‌کراو، ئە‌مه‌شیان فه‌رمانی جی‌به‌جی

کردنه که یه که مانای (قضی) ده گه یه نیټ، خوا ئاده میزادی دروستکردووه له یه گرتنی تووی باوک و هیلکه ی دایک، پریگه ی راستیشی نیشاندووه، له هه مان کاتیشدا سه ربه سستی کردووه باوه پینټ یان بیباوه پینټ، به لام له یه کی که له قوناغه کانی نیو مندالنداندا، دوی چوار مانگ له پریگه ی فریشته یه که وه، هندی که بریاری به سهر ئه و کورپه یه دا داون، وه کو فرمان کردن به کورپه که به وه ی بکه ویته جووله، ئه مه جیبه جی کردنی فرمانی کی خواهی مانای (قضی) ده گه یه نیټ، ئینجا دیاری کردنی ماوه ی به رده وام بوونی ئه م جووله یه ش، پیویسته ئه ندازه گیری بو بکریټ و له کاتی که دا کوتایی پییټ که مه به سستی (قه در) ده گه یه نیټ، لیره شدا جیبه جی کردنی فرمانی کی تری خوا دست پیده کات، که مردنی ئه و ئاده میزاده یه دوی ته واو بوونی ئه و ماوه دیاری کراوه ی که بو ی دانراوه، له عیلمی ئیستینساخدا، به هو ی ناو که ترشی (DNA) یه وه توانراوه هندی که له نه پنیه کانی رابردووی ئه و زینده وهره بزانیټ، بو نمونه: که ئیستینساخ له سهر مانگایه که کرا له ته مه نی (٦) شه ش سالیدا، ئه و گو یلکه ی که له دایک بو له هه مان ته مه نی (٦) شه ش سالیدا بو، مروټ هه ر ئه و نده ی زانیاری پی دراوه تا ئه و کاته که تییدایه تی زانیاریه کان له سهر خو ی بزانیټ، زانیاری ئه وه ی نه دراوه تی که بزانیټ به یانی چی به سه ردیټ:

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (٣٤) لقمان

﴿هیچ که سیکیش نازانیټ به یانی چی دست ده که ویټ و، هیچ که سیکیش نازانیټ له چ خاک کی که ده مریت، به راستی خواش زانایه (به هه موو شتی که) و شاره زاشه (به شته دیارو نادیاره کان)﴾.

که واته: به پیی ئه م پرگه یاساییه بنپره، ده بیټ مروټ باوه ری به توانا و ده سه لاتی خوا هه بیټ ده رباره ی رابردو ئیستا و داها تووی دروستکراوه کانی.

باوه پرهینان به مردن و زیندوو بوونه وه

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى (۵۵) طه

﴿له خاک دروستمان کردوون، بوئاو ئه ویش ده تانگی پینه وه، له ویشدا جاریکی تر دهرتان ده هیئینه وه﴾.

دیاره مروژ له هیلکه ی دایک و تووی باوکه وه له نیو مندالدانی دایکیدا پیکهاتوو وه قوناغ به قوناغ گه شه ی کردوو وه پاشان هاتوته دهر وه، ئینجا ئه گهر که میک بگه پینه وه دوا وه، بوئاو پوون ده بیته وه که تووی باوک هیلکه ی دایکه کانمان له و به رو بو مان وه پهیدا بوون که له خاکه وه وهرگیراون، که واته ئه و که ره سه خاوانه ی ئیمه ی لی دروست کراوین له خاکه وه وهرگیراون، ئینجا که له دایک بووین بو کاتیکی دیاریکراو، له سه ر ئه م خاکه ده ژیه یین و پاشان دهرمین، که واته ههروه کو چوون سه ره تا که ره سه ی خاو بووین و له نیو خاکدا بووین، دوا ی مردنیش ده گه پینه یینه وه نیو ئه و خاکه و له به ری هه هه لده وه شینریینه وه، ته نها کلینچه که مان ده میئینه وه، ئینجا که کاتی زیندوو کردنه وه مان هات، ئه و پهروه دگار زیندوو مان ده کاته وه بو لیپرسینه وه، پاشان ئه نجامه کانمان وهرده گرینه وه یان به ره و دوزه خ یان به ره و به هه شت. که واته باوه پوون به زیندوو بوونه وه، باوه په که ت به تواناو ده سه لاته کانی پهروه دگار پته وتر ده کات.

جا کاتیک له باری که سایه تیه که تدا ئاماده ییه کی ته وات هه بوو، پابه ند بوونی خو ت به تاک و ته نهایی خواو به پیغه مبه رایه تی محمد (صلی الله علیه وسلم)، دهرده پریت، به وه ی پوژانه له په یوه ندی دابیت له گه ل ئه و پهروه دگار وه له به رانه بریدا ئه رکه کانی سه رشانت جیبه جی بکه یت و داوا ی یارمه تی و پیویسته یه کانتی لی بکه یت، ئه وه ش له سییبه ری بابه تی دووه مدا خو ی ده بیئینه وه، که نو یژ کردنه.

بابه تی دووهم

نویژ

إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا (۱۰۳) النساء

﴿بهراستی نویژکردن له سهر خاوه نباوه پرده کان نووسراو و پیویستکراویکه کاتی بو داتراوه له لایه ن خواوه﴾.

(جابر گپراویه تیه وه که گوئی له پیغه مبهه بووه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: له نیوان مروّ و بیباوه پر بوون و هاوبه شی دانان بو خوادا، نویژ نه کردنه). (۹)
له کاتی که دهر وونت بو پرستنی په روهردگار پاک و ناماده بو، نه وا پیویسته ههول بدهیت جهسته که شت پاک و ناماده بیټ بو نه جامدانی ههنگاوه کانی تر، بو نمونه: پیویسته مروّ شته پاکه کان و شته پیسه کان بناسیټ و نهو شتانهش بناسیټ که پاکه ره وهن و پیسیه کان لاده بهن.

نهو شتانه ی رهوان و نهوانهش که قهدهغه ن

یه که م: ناوری شم، بو پیاوان قهدهغه یه بیپوشن یان نویژی له سهر بکه ن، به لام نافرته تان ریگه یان پیدراوه بیپوشن و نویژی شی له سهر بکه ن.

دووهم: زیپر له پیاوان قهدهغه یه و بو نافرته تان ره وایه:

(پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: زیپرو هه ریر بو میینه کانی نومته که م رهوا کراون و، له نیرینه کانیش قهدهغه کراون). (۱۰)

سییه م: نهو ناژه لانه ی خواردنی گوشته که یان ره وایه، ده توانیټ پیسته که یان دوا ی پاک کردنه و هیان وهکو جل و بهرگ به کار بهیټ، به لام نهو ناژه لانه ی وهکو سهگ و بهراز که خواردنی گوشته که یان هه رامه، به هیه شیوه یه ک پیسته کان یان پاک نابنه وهو به کارنا هیټن.

شويئە قەدەغە كراو ەكان

ئەو شويئانەنى نابىت نويزيان تىدا بىرىت، ھەت شويئان:

يەكەم: قەسابخانە، شويئى سەرىپىنى ئاژەل ۋ بالندە.

دووم: زىلدان، شويئى كۆكردنە ۋەى خاشاكى پوژانە.

سىيەم: گۆرستان.

چوارەم: مۆلگى حوشترو ئاژەل.

پىنچەم: ھەمام، شويئى خۆشردن.

شەشەم: سەرەپى، شويئى ھاتن ۋ چوونى خەلك.

ھەتەم: سەربانى كەعبە.

شە پىسەكان

پىرگەى يەكەم:

لە گيانە ۋەرە زىندو ۋە كاندا قەدەغەى ئەدەمىزاد دەست لە جەستەى سەگ ۋ بەرازو ۋە چەكانىان بدات، ھەموو بەشىكى جەستەى ئەو گيانە ۋەرەنە بە مردووى يان بە زىندووى پىسەن، ھەركاتىك بەر جەستەى ئەدەمىزاد كەوتن ئەو شويئە گلا ۋ دەبىت ۋ پىويستە پاك بىرىتە ۋە، ئەمجورە پاك كىردنە ۋە يەش بە ۋە دەبىت كە ھەت جار بشورىت، جارى يەكەم بە قوپا ۋ جارەكانى تر بە ئاويكى پاك، قوپا ۋە كە دەبىت بە ھوى گلىكى پاك ۋە بىت بۇ ھىچ مەبەستىك بەكارنە ھىنرابىت، ئاوى قوپا ۋى پروبارىك يان جۆگەىك دەشىت لە جياتى تىكەك كىردنى خول ۋ ئا ۋ بەكار بەپىنرىت.

پىرگەى دووم:

ھەموو گيانلە بەرىكى مردار بو پىسە، تەنھا جەستەى مردار بووى ئەدەمىزاد ۋ ماسى ۋ كوللە نەبىت، ھەر ۋەھا پىست ۋ خورى ۋ تووك ۋ پەرو مووى ھەموو ئەو

زىندەۋەرئانە كە مىرداردەبنەۋە پىيسن، تۆۋى ھەموو زىندەۋەرىك پىيسە، تەنھا ئادەمىزادو ئەو گىيانەۋەرئانە نەبن كە گۆشتەكەيان دەخورىت.

بەرگەى سىيەم:

ھەموو خواردن و خواردنەۋەيەك رەق بىت يان شل يان گازى بىتتە ھۆى لەھۆشچونى ئادەمىزاد ھەرامە، مەگەر بۆ كاتىكى دىيارىكراو بۆ تىيەپراندى نەخۆشىيەك بە پىرىارى پىزىشكىكى باۋەپىكراو.

بەرگەى چوارەم:

ھەرشتىك خۆى پىيس بىت بە ھىچ شتىك پاك نابىتتەۋە، ۋەكو پىست و تووكى سەگ و بەراز، بەلام شتىك خۆى خاۋىن بىت ۋەكو پىستى مەر كە مىردار بۆۋە سەرنەبىردا، دەكرىت پىستەكە بەھۆى ھەندىك توخمەۋە پاك بىكرىتەۋە ۋاى لى بىكرىت بۆ پىشەسازى بەكاربەينىت، ئەم پاك كىردنەۋەيەى پىستىش پىى دەگوتىت: (دەبغ كىردن).

بەرگەى پىنجەم:

مىزو پىسايى ئادەمىزادو گىياندارەكان پىيسن، دەبىت خۆيان لى پاك بىكرىتەۋە. تەنھا مىزى ھوشتر بۆ چارەسەرى نەخۆشىيەكان بە توخمىكى پاك دادەنرىت، (دەستەيەك لە خەلكى (عەرىنە) لە بەھەرەين، ھاتن بۆلاى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) بارى ژيانى خۆيان بۆ دەربىرى كە تووشى نەخۆشى بوون، ئەۋىش فەرموۋى بىرۆن بۆلاى ئەو مىگەلە ھوشترەى كە بۆ خىرو چاكەكىردن دانراۋە لە شىرو مىزەكانىيان بخۆنەۋە، جا كاتىك كە خواردىانەۋە چاك بوونەۋە). (۱۱)

بەرگەى شەشەم:

ئەگەر پىسايىيەك بە شتىكەۋە نووسا، ئەۋا پىسايىيەكە لادەدىت و بەپىى جۆرى پىسايىيەكەش شوپنەكە دەشورىت، ئەگەر شوپنەۋارى سەگ و بەراز بوو، ئەۋا جارىك بە قورۋو شەش جار بە ئاۋ دەشورىت، ئەگەر مىزو پىسايى ئادەمىزادو گىيانەۋەرەكانى تر بوو، ئەۋا تەنھا جارىك دەشورىت، ئەگەر مىزى مندالىكى

شیره خۆرهى مېينهش بوو، به هه مان شيوه شوينه كه ده شوريت، به لام نه گهر
مىزى منداليكى نيرينهى شيره خوره بيت، نهوا شوينه وارى ميزه كهى شوردى
ناويت، ته نانه ت ناوه كهى به سهردا ده پرژينيت، به مهرچيك نهو منداله بيجگه
له شير هيچ خواردينكى ترى نه خوارديت.

برگه‌ى حه‌وته‌م:

نه گهر شتيكى پيس كه‌وته نيو رونيكى مه‌يوو يان په‌نير يان ماسته‌وه، نه‌وه
ته‌نها نه‌وه به‌شه‌ى كه‌ه پيسيه‌كه‌ى پيوه‌لكاوه فرى دهرىت و نه‌وه‌ى كه
ده‌ميينيه‌وه پاكه، به‌لام نه‌گهر رونه‌كه زه‌يت بيت، يان ههر شتيكى شله‌مه‌نى
بيت، نه‌گهر پيساييه‌كى كه‌وته ناوه‌وه هه‌مووى پيس ده‌بيت و به‌هه‌چ شتيك
پاك نابيته‌وه.

برگه‌ى هه‌شته‌م:

خوين پيسه، به‌لام نه‌وه به‌شه‌ه خوينه‌ى كه‌ه به‌سهر گوشته‌وه ده‌ميينيه‌وه
گوشته‌كه پيس ناكات، نه‌گهر نه‌ششوريتيه‌وه ههر پاكه.

برگه‌ى نو‌يه‌م:

هه‌موو كرميكي ميوه هه‌تا له‌نيو ميوه‌كه‌دا بيت بوخوى پاكه و ميوه‌كه‌ش پيس
ناكات، ميشه‌هه‌نگوينه‌ى مردووش له‌نيو هه‌نگويندا نابيته‌وه‌ى پيسبوونى
هه‌نگوينه‌كه، ميش و ميشوله‌وه هه‌نگ و زه‌رده‌وه‌اله‌وه په‌پووله نه‌گهر بكه‌ونه نيو
خواردن و شله‌مه‌نيه‌كه‌وه پيسى ناكه‌ن، ته‌نها دهرده‌هينرين و فرى دهرين،
ميش كه‌ه‌وته نيو شله‌مه‌نيه‌كه‌وه له‌وي‌دا جاريك نقوم ده‌كرىت و پاشان فرى
ده‌درىته دهره‌وه‌وه خواردن يان خواردنه‌وه‌كه پيس ناكات، به‌لام جانه‌وه‌ره‌كانى
وه‌كو مشك و مار، نه‌گهر كه‌وته‌نه خواردينكه‌وه‌وه تيبدا مردن پيسى ده‌كه‌ن،
هه‌روه‌ها ته‌پرى پيبه‌كانى مشكيك خواردينك پيس ناكه‌ن كه‌ه مشكه‌كه به
زيندووى به‌ناويدا تيبه‌پريت، دوكه‌لى ته‌پاله‌وه قشپل نابنه‌وه‌ى پيسبوونى نه‌وه
نانه‌ى له‌ته‌ندوورا به‌هوى ناگرى نه‌وه ته‌پاله‌وه قشپلانه‌وه‌وه ده‌برژيت، له‌كاتى

مەرپو بزىن دۆشىنىدا ئەگەر قىشپىل كەوتە نىپو دەفرى شىرەكەو، ئەوا شىرەكە پىس ناكات.

جا لەكاتىكدا كە شتە پىسەكان ناسران، پىپوستە ئەو ھۆكارانەش بزىن كە پىسىيەكان لادەبەن، ئەوانىش دوو ھۆكارى سەرەكى دروستبىونى ئەم بوونەوەرەن: ئاوو، خۆل.

ئاو

بەرگەى يەكەم:

ئاو يەككىكە لەو پىكەتاتانەى پىسىيەكان پاك دەكاتەو، ئاويك كە خۆى پاك بىتت و پاك كەرەو بىتت، جا ئاوى باران يان بەفر يان تەرزه بىتت، ئاوى دەريا يان رووبار بىتت. خوا دەفەرموئت:

وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ (۱۱ الانفال)

... له ئاسمانەو ھە ئاوى بارانتان بەسەردا دەبارىنى بۆئەو ھى پاكتان بکاتەو ھو پىسىيەكانى شەيتانتان لەسەر لا بات... ﴿﴾

بەرگەى دووھەم:

ئاويك شتىكى پىسى تىكەوتىبىت و بووبىتە ھۆى گۆرانى ئاوەكە، ئەو ئاوە خۆشى پىسەو پىسىش پاك ناکاتەو.

بەرگەى سىيەم:

ئاويك شتىكى پاكى تىكەوتىبىت بووبىتە ھۆى گۆرانى ئاوەكە، ئەو ئاوە پاكە بەلام پاك كەرەو نىيە، ئەگەر نەشگۆرايىت ئەو پاكىشەو پاك كەرەو شە.

بەرگەى چوارەم:

قوله تەين، پىوانەيەكە بۆ ئاويكى وەستاو كە درىژى و قولى و پانى ئاوەكە لە شىوھى شەش لایەكدا بىتت درىژى لایەكى بال و چارەگىك بىتت، كە دەكاتە دوو بست و نىو بە بستى ئادەمىزاد، بە كىشانەش دەكاتە (۵۰۰) رەتلى بەغدادى،

ئەوا ھەر ئاويكى دەستاۋ كە گەيشتېيىت بەۋ ئەندازەيە ھېچى تى ئەكەوتېيىت، يان شتېكى پېس يان پاكى تېكەوتېيىت بەلام نەيگۆرېيىت، ئەۋە ئەۋ ئاۋە پاك و پاك كەرەۋەيە، بەلام ئەگەر ئاۋەكە لەۋ ئەندازەي قولىتەين كەمتر بوۋ، ئەگەر شتېكى پېسى تېكەوتېيىت ئاۋەكەي گۆرېيىت يان نەيگۆرېيىت، ئەۋە ئەۋ ئاۋە بە پېس دادەنرېت، ئەگەر شتېكى پاكى تېكەوتېيىت و ئاۋەكەي گۆرېيىت، ئەۋە خۇي پاكە بەلام پاكەرەۋە نيە، ئەگەر شتە پاكەكەش ئاۋەكەي نەگۆرېيىت ئەۋە پاك و پاك كەرەۋەيە ھەرچەند لە قوللەتەينىش كەمتر بېت.

ھەر پرتلىكى بەغدايى = ۱۳۰ درھەم، ھەر درھەمىك = ۳،۵ گرام
كەۋاتە ھەر پرتلىك = ۳،۵ × ۱۳۰ = ۴۵۵ گرام.

قولىتەين = ۵۰۰ رەتلى بەغداي

كەۋاتە قولىتەين = ۴۵۵ × ۵۰۰ = ۲۲۷۵۰۰ گرام = ۲۲۷،۵ كىلو ئاۋ.

خۇل

ئەگەر ئاۋ دەست نەكەوت، ئەۋا خۇل بەكارديت بۇ پاكردنەۋە:

﴿ئەگەر ھاتوو نەخۇشيش بوون، يان لە گەشت كردن دابوون، يان يەككىكتان لە ئاۋدەست ھاتەۋە، يان چوونە پال خېزانەكانتاتان (بۆكارى جووت بوون) و، ئاۋتات دەست نەكەوت خۇتانى پى پاك بكنەۋە، ئەۋا گلىكى چاك بە مەبەست بگرن (لەجياتى ئاۋ)، جا (بەۋ گلە) دەستىكى تۇزاۋى بە دەم و چاۋ دەستەكانتاتاندا بېنن...﴾. (۴۳) النساء

ۋاتە: نيەتى تەيەمموم بېنن و تەنھا دەستىكى تۇزاۋى لەۋ گلە پاكە بە دەم و چاۋ دەستەكانتاتاندا بېنن، دەستنويزەكە پىك دېت.

(لە ئىبن عەباسەۋە (رەزى خۋايان لىبىت)، دەلى: لە رېۋشۋىنى پىغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) كە بە تەيەممومىك لە نويزىكى سوننەت زياتر نەكرىت و بۇ نويزى داھاتۋوش جارىكى تر تەيەمموم بكرىتەۋە). (۱۲)

پابه‌ندبوون به داب ونه‌ریته زگماکیه‌کانه‌وه

(الفطرة)

(پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه‌تی: داب ونه‌ریته زگماکیه‌کان ده دانه‌ن:

یه‌که‌م: ئاو له دهم وهرکردن.

دووه‌م: ئاو له لووت وهرکردن

سییهم: سیواک کردن

چوارهم: کورتکردنه‌وهی سمیل.

پینجه‌م: نینۆک کردن.

شه‌شه‌م: شو‌ردنی نیو په‌نجه‌کان.

حه‌وته‌م: لی‌کردنه‌وهی موی بنه‌نگل.

هه‌شته‌م: پاک‌ردنه‌وهی شوینی میزوو پیسایی جه‌سته به ئاو.

نۆیه‌م: خه‌ته‌نه کردن.

ده‌یه‌م: بهر تاشین). (۱۳)

(ئه‌نه‌سی کورپی مالیک گوتویه‌تی: پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئه‌وماوه‌یه‌ی وا

بو‌دیاری کردین که کورتکردنه‌وهی سمیل و نینۆک کردن و بهر تاشین و

هه‌لکه‌ندنی مووی بن هه‌نگل، له چل پوژ تینه‌په‌ریت). (۱۴)

خه‌ته‌نه‌کردنیش له‌سه‌ر موسولمانان پیویسته، نی‌رین یان می، خوا ده‌فه‌رمویت:

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۱۲۳) النحل

﴿پاشان (ئه‌ی محمه‌د)، په‌یاممان بو‌کردی، به شیوه‌یه‌کی راست شوین ری‌بازو

ئایینی ئی‌براهیم بکه‌وه، ئی‌براهیمیش له‌هاوبه‌شدانه‌ره‌کان نه‌بوو بو‌خوا﴾.

ئی‌براهیمیش یه‌که‌م که‌س بوو که خو‌ی خه‌ته‌نه کرد:

(پیغهمبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەر موویه‌تی: (ئی‌براهیم پیغهمبهر (سه‌لامی خوای لی‌بیت)،

خه‌ته‌نه‌کرا به (القدم) و ئه‌و له ته‌مه‌نی هه‌شتا سالان بوو). (القدم: نوک تیژیکی

په‌یکه‌ر تاشینه). (۱۵)

(ئافه رەتیک خەتەنەى مېيىنەکانى دەکرد، پېغەمبەریش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، پېیى
فەرموو: (زیادەرەوى تیدا مەكە، ئەو خەتەنە کردنە، بۆ چارەو بەختى
ئافه رەتەكە باشتەرەو بۆ مېردەكەشى خوشترە). (١٦)

بەپېیى فەرموودەكەى پېغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، لەو (دە) شتەدا باسى ریش
نەهاتوو، لەبەرئەوہى مرووقەكان سەر بەستەن لە هېشتنەوہى یان تاشینى،
چونكە لە قورئاندا ئایەتیک نیه هېشتنەوہكەى فەر زىكات، یان تاشینەكەى
قەدەغە بکات.

بانگدان

بانگدان سوننەتیکى پېغەمبەرە (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، شیعاریكى ئىسلامیە، بۆ
ئاگادارکردنەوہى خەلك بۆ زانینى هاتنى كاتى نوێژو، كۆبونەوہى خەلك بۆ
ئەنجامدانى، سوننەتە ئەو كەسەى بانگ دەدات دەنگى خوش بیئت، بانگدان
تەنھا بۆ نوێژە فەرزەكان ئەنجام دەدریئت، بەم شیوہیەى خوارەوہ:

الله اكبر... الله اكبر، الله اكبر... الله اكبر

أشهد ان لا اله الا الله... أشهد ان لا اله الا الله...

أشهد ان محمداً رسول الله... أشهد ان محمداً رسول الله...

حي على الصلاة... حي على الصلاة...

حي على الفلاح... حي على الفلاح....

الله اكبر... الله اكبر

لا اله الا الله...

لە بانگدانى نوێژى بەیاناندا، لە دواى (حى على الفلاح) دووجار دەگوتریئت:
(الصلاة خير من النوم: نوێژ لە خەو چاکترە)، ئینجا بە دوايدا بانگەكە تەواو
دەكریئت.

بانگدان سوننه ته، به لأم بو که سیکی موسلمان که گوئی لیبیت، له سه ری پیویست ده بیټ که پرگه پرگه وه لأمی بانگه که بداته وه، وه لآمدانه وه که ش بهم شیوه یه ده بیټ:

له سه ره تا وه پرگه پرگه وه کو خوئی وه لأمی بانگه که ده ده یته وه، هه تا ده گه یته (حي على الصلاة)، له وه لأمی دوو جار (حي على الصلاة)، تو ش دوو جار ده لیټ: (لا حول ولا قوة الا بالله)، هه روه ها له وه لأمی دوو جار (حي على الفلاح) تو ش دوو جار ده لیټ: (لا حول ولا قوة الا بالله)، له نوژی به یانیدا، له وه لأمی دوو جار (الصلاه خير من النوم)، تو ش دوو جار ده لیټ: (صدقت وبررت وبالحق نطقت)، نه وانه ی دواتریش وه کو خویان ده لیټته وه، بهم پییه کو تایی به بانگه که دیت.

ئینجا که بانگه که ته و او بوو سوننه ته هه ردووک ده سته کانت به رز بکه یته وه و روو بکه یته که عبه و بلیټ: (اللهم صل وسلم وبارک یارب ی علی النبی الکریم و اله واصحابه، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفیعة العلیة، وابعثه مقاماً محموداً الذی وعدته انک لا تخلف الميعاد). هه ر که سیکی ش نه و دوعایه بخوینیت دوا ی بانگه که هه ر ده که ویته بهر پارانه وه ی پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له رژی دوا ییدا. (۱۷)

پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فه رموویه تی: پارانه وه ی نیوان بانگ و قامه ت ره تبوونه وه ی نیه له لایه ن خوا وه. (۱۷ ب)

به لأم بانگدان بو نه و نوژی زانه ی که فه رز نین، وه کو بانگی نویره فه رزه کان نیه، بانگدان بو نوژی مانگ و رژی گیران و نوژی باران بارین، بهم شیوه یه بانگ که ریک بانگ رادیلی و، ده لیټ: (ئه ی خه لکینه، نوژی جه ماعه ته، نوژی جه ماعه ت، ره حمه تی خواتان لیبیت وهرن بو نوژی باران بارین).

وه کو شیعاریکی ئیسلامیش بانگ به سه ر مندالیکدا ده خوینریت که تازه له دایک بوو بیټ بوئه وه ی گوچکه کانی به بانگی خوا ئاشنابن، له کاتی شه ری

کافرو موسلمانه کانیشتا بانگو قامهت لیده دریت وه کو هیژیکی دهروونی بو هاندانی جه ماوه ری موسولمانه کان دژی بیباوه پره کان، ههروه ها له کاتی کاره ساتی لافاوو ناگرکه وتنه وه دا بانگ دهریت، بوئه وهی کومه لی موسولمانان به هانایانه وه بیین، نه گهر که سیکیش بو حه ج و عومره، یان بو فیرویونی زانست، سه فه ریکی که وته بهر، گونجاوه بانگیکی بو لیبدریت، یان به سه ر که سیکی خه فه تبارو به ری شاندا، یان به سه ر که سیکی فی داردا، گونجاوه بانگیان به سه ردا لیبدریت، به شیوه یه که هه موو نه م بانگانه وه لامدانه وه یان پیویست نیه.

له نویژه فه رزه کاند، له دوای پارانه وهی دوای بانگدانه که ئیمام و نویژکه ره کان نویژیکی سوننه تی دوو پرکاتی نه نجام دهن، ئینجا که نویژه سوننه ته که ته واو بوو، نه وا بانگدهریک، بانگ رادیلیت بو ناماده بوون بو ده ستپی کردنی نویژه فه رزه که، نه م بانگ راهیشتنه پیی ده گوتریت: قامهت، نه ویش به شیوهی بانگدان ته نها بو نویژه فه رزه کان ده کریت.

قامهت: کورته کراوهی بانگه، به م شیوه یه ده گوتریت:

الله اکبر... الله اکبر،

أشهد ان لا اله الا الله...

أشهد ان محمداً رسول الله...

حي على الصلاة...

حي على الفلاح...

قد قامت الصلاة... قد قامت الصلاة...

الله اکبر... الله اکبر

لا اله الا الله...

وه لامدانه وهی قامه تیش پیویسته برکه له دوای برکه بیته، وه کو وه لامدانه وهی بانگه که که گه یشتیتنه سه ره وهی دوو جار بگوتریت: (قد قامت الصلاة)، نه وا

پيويسته توّش دوو جار وه لّام بدهيته وه بلييت: (اقامها وادامها وجعلنا من صالحى اهله)، ههروهها سوننه تيشه دواى قامه ته كه شه هه مان دوعاى دواى بانگدانه كه جاريكى تر بيلييتته وه: (اللهم صلّ وسلم وبارك يا ربي على النبي الكريم و اله واصحابه، اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفيعة العلية، وابعثه مقاماً محموداً الذى وعدته انك لا تخلف الميعاد).

ئينجا لهم باره دا ئه گهر نويژه كه به كۆمه لّ ئه نجام بدرييت، ئه وا په يره وى ياساكانى نويژى به كۆمه لّ دهكرييت كه له باسى ئيمامهت و نويژى به كۆمه لّ دا خراونه پروو.

نویژکردن

په یوه نډیه کی گیانییه له نیوان خواو بنده کهیدا، ئه رکه کانی سهرشانت له بهرانبه ری خوادا جیبه جی ده کهیت و، داوای مافه کانی خوشت ده کهیت.

خو ناماده کردن بو نویژکردن

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فهرموویه تی: که سیك دستنویژه که ی به و شیوه یه بشوات که خوا فهرمانی پی کردوه، ئه و (ئه نجامدانی) نویژه فهرزه کان ده بنه هو ی پاککردنه وه ی گونا هه کانی ماوه ی نیوان نویژه کان). (۱۸)

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ریگه ی به که سیك نه داوه ته نگاو بیټ و نویژه که ی (ئه نجام بدات). (۱۹)

له ئایینی ئیسلامدا بو دستکردن به جیبه جی کردنی هه نډیک له ئه رکه کان، پیویسته دستنویژ بگریټ، وه کو: هه ستان بو نویژکردن، یان سورانه وه به ده وری که عبه دا، یان هه لگرتن و کردنه وه ی قورئان، ئینجا بو خویندنه وه بیټ، یان بو گواستننه وه ی بیټ، یان بو سویند خواردن بیټ.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: دست له قورئان مه ده، ته نها ئه وکاته نه بیټ که پاکیت). (۲۰)

جا بو جیبه جی کردنی دستنویژه که، و اچاکه سهره تا مروټه بچیت دست به ئاو بگه یه نیټ و، خو ی له پاشه پرؤکان به تال بکات و، پاش و پیئشی خو شی جوان به ئاو پاک بکاته وه، ئه گهر ئاویشی دست نه که وت، ده توانیټ (۳) سی به رد به کار بیټ بو خو پاککردنه وه، به مه رجیک پیساییه که به شوینه که یه وه وشک نه بو بیټه وه، واش باشتره بو ئه نجامدانی ئه م کارانه دهستی چه پ به کار به یټ ریټ، پاککردنه وه ی کو می ئاده میزاد پیویست نیه له کاتی درچوونی بایه ک یان کر میک، ئه گهر ته پراییه کی که میش له داوی خو یان جیه یلن، له ره وشته کانی پیغه مبه ریشه (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له وکاته دا که نیازت

وايه بچيته ژووری ئەدەبخانەكە، ئەگەر ئونگوستیلەت لەدەستدا بێت داینییت، ئەگەر شتیکیشت پببیت ناوی خوای لی نووسراپیت، ئەوا نەیبەیتە ژوورەو، قاچی چەپ بەریتە ژوورەوو بلییت: (بسم الله اللهم اني اعوذ بك من الخبث و الخبائث): بەمانای: (بەناوی خوا، ئەهی پەروردگاری من، خۆم لە پەنای تۆدا دەگرم لە جندوکەهی نیرومی)، لە کاتیکیشدا کە دیتەدەرەوو قاچی راست بەاویتە دەرەوو بلییت: (الحمد لله الذي اذهب عني الازى وعافاني): بەمانای: (سوپاس بۆ ئەو خوایە شتە خراپەکانی لەسەر لا بردم و تەندروستی پیدام)، هەرەها واگونجاو لە چۆلەوانیدا، پروت یان پشتت لە قیبلە و مانگو پوژ نەکەیت.

(پێغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: ئەگەر چوون بۆ ئاودەست، پشت و

پرووی خۆتان مەکەنە قیبلە). (٢١)

هەرەها لە خراپەکاریەکانە ئەگەر یەکیک لەکاتی دەست بەئاوگەیانندان، ناوی خوا ببینیت، یان قسە بکات، ئەگەر لە چۆلەوانیش بوویت، وا پبویست دەکات ئەوەندە دوور بکەویتەو کەس هەست بە بۆن و دەنگەکان نەکات، هەرەها لە چۆلەوانیدا نابیت میزو پیسایى بکرینە ئاویکی وەستاوو، نابیت میز بکریتە ناو کونی جانەوەرەکانی زەویەوو، نابیت بە پیچەوانەى ئاراستەى (با) میز بکریت، هەرەها قەدەغەیه، پیسایى کردن لەسەر پێگایەکی گشتی، یان لەشوینی کۆبوونەوی خەلکی، یان لە بن داریکی بەردار، گونجاو نیە میزو پیسایى بە پیووە بکرین، زۆر پبویستە مروڤە خووی لە پڕیشکی میزەکان پپاریزیت و، دواى میزکردنیش هەول بەدات ناو ئەندامى میزکردنەکەى زۆر بە جوانی خاوین بکاتەوو پاشان بیشوات، واش باشترە لە کاتی پیسایى کردندا، مروڤەکە خو بەلای چەپدا داگریت، چونکە ئاسانکاریى دەکات بۆ هاتنەدەرەوی پاشەپوڤکەکان و زۆر نامینیتەوو،

(پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فيرى كردين: ئەگەر چووينە ئاودەست،
خۇمان بەلای چەپدا داگرين). (۲۲)

گونجاونیه يەككە لە شوینی خوشردنەكەيدا ميز بکات و پاشان دەستنوویژیش
هەر لەو شوینە هەلگريت.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: با کەسیک لەئيوە لە شوینی
خوشردنەكەى ميز نەکات و پاشانیش هەر لەهوی دەستنوویژەلگريت،
لەبەرئەهوی زۆرینەى دلەراوکیکان لەو کارەوہن). (۲۳)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: خۇتان لە ميز پاک کەنەوہ، چونکە
زۆرترينی سزاکانى ناو گۆر بەهوی ميزەوہن). (۲۴)

دەستنوویژ

واچاکە ئەو ئاوەى دەستنوویژى پى دەشۆريت نەخریتە بەر تیشكى خۆر بە
مەبەستى گەرم کردنى.

(عائشە(بەزای خواى لیبیت) ئاوى لەبەر خۆر گەرم کردبوو بۆ دەستنوویژ،
پيغەمبەريش (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمووی: (ئەى سپیلکۆکە، وامەکە ئەوہ گەپى
بەدواى خۆيدا دىنى). (۲۵)

ئەو هەنگاوانەى کە پيوستن بۆ ئەنجامدانى دەستنوویژ بە تەواوى، شەشن:

یەكەم:

نیەت هیئان بۆ ئەنجامدانى دەستنوویژ، لە پەوشتەکانى پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ)، سەرەتا (بسم الله) بکەیت ئینجا لە دلئى خۇتا، یان بە دەنگەوہ دەلییت:
نیەتم وەهایە بى دەستنوویژى لەسەر خۆم لادەبەم، یان دەلییت: نیەتم وایە
ئەرکى دەستنوویژ بەجییهینم، گرنگ نیە ئەو شوینەى دەستنوویژەكەى لى
هەلگريت پروت یان تەنیشتت یان پشتت لە قیبلە بیئت، ئینجا هەردووک
دەستەکانت و ناو پەنجەکانت بە جوانى دەشۆیت.

(يَبْغِهِمْ) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: (ئەگەر یەکیک لە خەو هەستا، با یەكسەر دەست نەخاتە دەفری ئاوی دەستنوێژەكەوه پێش ئەوهی سی جاران بیانشوات، چونکە ئیوه نازان لەکاتی خەوتنەکە تاندا دەستەکانتان لەکوویی جەستەکە تان بوون). (٢٦)

ئینجا ئاو لە دەم و لووت وەر دەکریت.

دووەم:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ.... (٦ المائدة)

ئەوی ئەوانە ی باوەرتان هیناوه، ئەگەر هەستان بۆ نوێژکردن و (دەست نوێژتان نەبوو)، ئەوا پرۆی خۆتان و دەستەکانتان تا ئانیشکەکان بشۆن، دەستی تەریش بەسەرتاندا بینن، قاچەکانیشتان تا گویزینگەکان بشۆن (وہکو چۆن دەستەکان تا ئانیشکەکان دەشۆن)....

شۆرینی پرۆی ئادەمیزاد لە سەرەتای توکی سەریهوه بۆ ژیر چەناگە، بە پانی ئەو پرۆبەری کە دەکەوێتە نیوان گویچکەکانیەوه، هەر وہا لە کاتی شۆرینی پرۆی ئادەمیزادا پێویستە هەموو بەشەکانی وەکو لووت و برۆ سمیل و کۆلمەکان بشورین و ئاو لە لووت و دەم وەر بکریت و پەنجە بەناو دەم و ددانەکاندا بەھیندریت و بە پەنجەش پێشەوه و پاشەوهی گویچکەکان خاوین بکرینەوه، لە پرەوشتەکانی پێغەمبەریشە (صلی اللہ علیہ وسلم) لە ئەنجامدانی هەموو ئەم کارانەدا لای راست بخریتە پێش لای چەپەوه.

ئینجا کە لە شۆردنی دەموچاوی بۆوه بلایت: (خوایە ئەو پۆژە ی کە پرۆەکان رەش دەکەیت پرۆی من سپی بکە).

سییەم:

شورردنی هەردوو دەستەکانە تا مەچەک و ئانیشکەکان، بەروپشتی دەستەکان و ناو پەنجەکان بە جوانی دەشورین و دەستی بەردراوەش ئەوہندە ی

دهشوریت که ماوه ته وه هه تا ئانیشکی، به پهنجهی دهسته کانیشت ته پرای ئاو به ناوه و دهره وهی گویچه کاندای دینیت، له هه موو بواره کاندای شور دنه کان له سی جار که متر نین و له سی جاریش تینا په رن.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهستنوویژی هه لگرت، هه ر نه دنامه ی سی جار ان دهشرد، جا که لیبۆوه فه رمووی: ئه وه ی بینیتان دهستنوویژ بوو، جا هه ر که سیك لیی زیاد بکات یان لیی که م بکاته وه، ئه وه خراپه کاری و سته می کردووه). (۲۷)

له کاتی شورینی دهسته کان تا ئانیشکه کان و اچا که شور دنه که له دهسته کانه وه به ره و ئانیشکه کان بییت و بلییت: (خوایه نامه ی کرداره کانم بده دهستی راستم).

چاره م:

پیدا هیانی دهستیکی ته ر به سه ر سه ردا، ئه گه ر له باتی ئه و دهسته ته ره ش، ئه و که سه هه موو سه ری بشوریت، ئه وه باشتره، ئینجا بلییت: (خوایه پرچ و پیستم له ناگر بیاریزه)، یان سه له وات له پیغه مبه ر بدات(صلی الله علیه وسلم).

پینجه م:

شور دنی هه ردووک پییه کانه هه تا گویزینگه کان، وای پیویسته نیو پهنجهی پییه کان به جوانی بشورین و کرداری شور دنی پییه کانیشت هه تا سه رووی گویزینگه کان بگریته وه، ئینجا بلییت: (خوایه قاچه کانم له سه ر ریگه ی راست جیگیر بکه).

له نایه ته که دا ئه و(و) واهه ی پیش (و ارچکم) باسی قاچه کان هه تا گویزینگه کان ده باته وه بو دوا ی ئه و باسه ی که به خو ی ده چیت (دهسته کان هه تا ئانیشکه کان) که پیویستکراوه بشورین، که واته لییره دا مه به ست له شور دنی قاچه کانه هه تا گویزینگه کان.

((عه مروی کوپر عه بسه) ده لئیت: گوتم ئەی پیغه مبهری خوا ده ستنویژ چۆنه؟
 فەرمووی: ده ستنویژ ئەو یه کاتیك که تو ده سته کانت شردن و پاکت کردنه وه،
 تا وانه کانت له نیوانی نینۆکه کان و په نجه کانتدا ده چنه ده ری، ئەگەر ئاوت له
 دەم و لووتی خۆت وەر کردو دەم و چاوی خۆت شردو باسکه کانت هەتا
 نانیشکه کان شردن و دەستیکی تەرت بە سەرتدا هیناو قاچه کانت هەتا
 گوینگیه کان شردن، ئەوا له هەموو تا وانه کان خۆت پاک کردۆته وه، جا ئەگەر
 پرووی خۆت بکەیه خوا، ئەو له هەموو تا وانه کانت پزگارت دەبیئت و وەکو ئەو
 پوژەت لیدیته وه که له دایک بووی). (۲۸)

له کاتی سەفەر کردن یان چوون بۆ جەنگ دەکریت ئەوانە ی کالە یان له پێیە که
 ده ستنویژیان هەلگرت و قاچیان خستنه ناو کالە کانه وه، بۆ ماوه ی سی شه وو
 سی پوژان، ئەگەر جاریکی تر ده ستنویژیان هەلگرتە وه، ئەوا پێویست بە
 شوژدنی قاچه کان ناکات، تەنها دەتوانریت دەستیکی تەرت بە سەر کالە کاند
 بهینریت، بە مەرجیک کالە کان له کونی پەتە کانیانە وه تەپایی و پێسایی
 دانه دهنه ناو قاچه کانه وه به تەواویش هەموو بەشی قاچه کان داپوشن، جا
 ئەگەر کالە کان بۆخویان پێسییه کیان پێوه بیئت، ئەو مەسحیان لە سەر
 ناکریت و لە و کاتە دا ئەو ده ستنویژە به مەسحی سەر کالە کان پیک نایەت، ئەگەر
 کالە کان له پێستی سەگ و بەراز دروست کرابن، ئەو هەر گونجاو نیه له پی
 بکرین، ئەگەر له پێستی مالاتی مرداوه ره وه بووش دروست بکرین دروست نیه
 نوژیان پێوه بکریت ئەگەر دەباغ نە کرابن، پێستی شیریش ئەگەر توکی پێوه
 نە ما بیئت و خۆش (دەبغ) کرا بیئت، ئەو گونجاوه نوژی پێوه بکریت، پێستی
 ئەو گیانە وەرانه ش که گوشتیان دەخوریئت دوا ی سەر برینیان دەتوانریت بکرین
 به کالە و ئەگەر خۆشیش نە کرابن دەکریت نوژیان پێوه بکریت، بۆ که سیکیش
 که له نیو مال و حالی خۆیدا بیئت، ئەوا ماوه ی شه وو پوژیک بۆی هەیه له جیاتی
 شوژدنی قاچه کانی مەسحی سەر کالە کانی بکات، که سییک که خۆشردنی لە سەر

پېويست بوو، پېويسته کاله کانی دانیت و قاچه کانیسی له گهل هموو
 جهسته کهیدا بشوات، له پیکردنی گورهوی شوینی کاله کان ناگریته وه، به لام
 ده تواریت گورهوی له پی بکریت و له سهر ئه ویشه وه کاله کان له پی بکرین، له
 هموو باره کانداهنه کاله کان مهسح ده کرین.

شه شه م:

پېويسته هم پینج ههنگاوانه ی سهر وه، یه که له دوا ی یه که نه نجام بدرین، جا
 نه گهر که سی که نیه تی ده ستنویره هی ناو خو ی هه لدا یه ناو ئاویکه وه و
 هاته دهر وه، نه وا ده ستنویره که ی پیک دیت، به لام له ژیر دوشیکدا پېويسته
 نیه تی ده ستنویره بهینریت و به ته رتیب له سهر وه بو خواره وه نه ندامه کانی
 ده ستنویره بشورین، نه وسا ده ستنویره که پیک دیت، به لام نه وکه سه ده بیته
 وریا بیته له کاتی خو وشک کردنه وه دا له پی دهستی بهر پاش و پیشی خو ی
 نه که ویت، ده نا ده ستنویره که ی ده شکیت، له ره وشته کانی پیغه مبه ره (صلى الله
 عليه وسلم) دوا ی ده ستنویره هه لگرتن، روو بکاته قیبله و بلیت: (اشهد ان لا اله الا
 الله وحده لا شريك له، وان سيدنا محمداً عبده ورسوله، اللهم اجعلني من
 التوابين و اجعلني من المتطهرين، سبحانك اللهم وبحمدك، اشهد ان لا اله الا
 انت استغفرك واتوب اليك)، ئینجا دهسته کانی دابگریته و سووره تی (انا انزلنا)
 بخوینی. (۲۹)

پېويسته مروقه ناگاداری خوتخوته ی شهیتان بیته له کاتی ده ستنویره گرتندا.
 (پیغه مبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: ده ستنویره شهیتانیکی هه یه
 ناوی (ولهان ه)، جا خوتان له خوتخوته ی ئاوی پاریزن). (۳۰)

هۆيهكانى نەمانى دەستنويز

يهكەم: خەوتن، يان لەهۆشچوون.

دووهم: بەريەك كەوتنى پيستی نيرۆ مى تەنها ئەوانە نەبن كە لە يەكترى قەدەغەكراون و بە يەكتر ناشين.

سييم: هاتنەدەرەوى هەر شتيك لە پاش يان لە پيشەوهى ئادەمیزاد، شل بيت يان توند يا گان.

(پيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لەبارەى (المذبي): (ئەو شلەيهى لە كاتى دەستبازيدا لە دامينى پياو ديتە دەرەوه)، پرسيارى ليكرا: (ئايا دەستنويز دەشكينييت يان نا)؟ ئەويش فەرمووى: دەبيت دەستنويزى بۆ بگريتهوه، لە هاتنەوهى تويشدا، دەبيت خۆ بشوردريت). (٣١)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويهتى: (كەسيك دەستنويزى هەبيت، دەنگى (تريك) يان بۆنى (فسيك) دەبنەمايهى ئەوهى دەستنويزەكەى هەلگريتهوه). (٣٢) واتە بوونى جوولەيهك يان قۆرەقۆريك لەناو زگدا، كە نەبيتە مايهى هاتنە دەرەوهى باويزەكە لەسەر شيوهى تپ يان فس، ناييتە هۆى نەمانى دەستنويزەكە.

چوارەم: بەريەك كەوتنى پيستی پياو ژن دەستنويز دەشكينييت، لە برگەى پينجەمدا ئەم بابەتە پروتتەر دەرەكەويت.

پينجەم: بەركەوتنى دەست و پەنجەكانى مروقيك نير بيت يان مى بە دامينى خۆى، دەستنويزى دەشكيني.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويهتى: ئەگەر يەكيك لەئيوه دەستى بە دامينى خۆى بكەويت، با دەستنويزەكەى هەلگريتهوه). (٣٣)

كەواتە دەستنويز شكانەكە لە بەركەوتنى جوړى پيستهكانەوه پرودەدات، تەنانەت پيستی ناو لەپى دەستەكانيشت ئەگەر بەر دامينت بكەويت، دەتوروزينييت، پيستی ئافرەتيش لەو جوړەيانەيه كە وروژينەرە، بۆيه

به دُنیا بیه‌وه بهرکه وتنی پِیستی نیرینه به پِیستی مِیینه دستنویژه که ده‌شکینیت، مه‌گر له باری بی ناگاییدا بیّت و نه‌زانریت که بهر یه‌کتری که وتون.

(ئومه‌یمه‌ی کچی ره‌قیقه ده‌لیت: له‌گه‌ل چهند ئافره‌تیکدا هاتین بۆلای پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، بۆئه‌وه‌ی به‌ رابه‌ری خۆمانی هه‌لبژیرینه‌وه، پیی فهرمووین: من ده‌ستم ناخه‌مه‌ ناو ده‌ستی ئافره‌تانه‌وه، (بۆئه‌وه‌ی په‌یمانتان لی وهر‌بگرم)، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی پیتان ده‌کریت و له‌تواناتان دایه‌ تیکوشن). (۳۴)

(عائیشه‌ ره‌زای خوی لیبیت) ده‌لیت: سویند به‌ خوا هه‌رگیز پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌ستی به‌ ده‌ستی ئافره‌تیک نه‌که‌وتوو، که ده‌شها‌تن بۆلای بۆئه‌وه‌ی به‌ رابه‌ری خویان هه‌لبژیرنه‌وه، ئه‌وه‌ ته‌نها به‌ قسه‌کردن هه‌لیان ده‌بژارده‌وه). (۳۵)

شه‌شه‌م: خوینی بی نویژی مانگانه‌و خوینی زه‌یستانی دوا‌ی مندال بوون، ئافره‌ت بی به‌ش ده‌که‌ن له‌ دستنویژ هه‌لگرتن.

(پیغهمبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر خوینی مانگانه‌هات، ئه‌وا نویژه‌کان وازیان لی ده‌هینرین). (۳۶)

خۆشردن

وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا..... (٦ المائدة)

...ئەگەر ھاتوو لەشیشتان پىيس بوو، ئەوا خۇتان پاك بکەنەوہ..... ﴿٦﴾

لای ھەرکەمى خۆشردن، تەپرکردنى جەستەو دەست پىداھيئانى ئەندامەکانە. ئەو ھۆکارانەى دەبنەھۆى ئەوہى ھەموو جەستەى ئادەمیزاد بشۆریت، شەشن: **یەكەم:** مردن، ھەر كەسيك مرد دەبييت بشۆریت، مەگەر كەسيك لەپيناوى خوادا لە شەپرى بيباوەرەكان شەھيد كرابييت، ئەوہ شووردنى ناوييت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرمانى كرد كوژراوەكانى شەپرى ئوحوود بە خويىن و جل و بەرگەوہ بنیژرین و نەشۆرین و نويزيشى لەسەر نەکردن). (٣٧)

دووہم: پاكبوونەوہى ئافرەتە لە خويىنى بى نويزى مانگانە(حەيز)، ئەو خويىنە لە ميبينەدا بەلای كەمىەوہ لە تەمەنى نوسالانە دەردەكەوييت و لە زۆرينەيەكيشدا لە تەمەنى بيست سالان پەيدا دەبييت و ميبينەى وەھاش ھەيە لە تەمەنى (٦٢) شەست و دوو سالى ئەو خويىنەى لى دەردەكەوييت، ماوہ ھەرە دريژەكەى ئەم خويىن ھاتنە لە(١٥)پازدە شەوو پوژ تيناپەرپيت، زۆرينەى ئافرەتانيش شەش تا حەوت پوژ تووشى دەبن، كەمترين ماوہى نيوان دوو خويىن پيداھاتنيش ھەرگيز لە پازدە پوژ كەمتر ناييت، جا ئەگەر دوو خويىن بە ميبينەيەكدا ھاتن ماوہى نيوانيان (١٥)پوژ كەمتر بوو، ئەوا بەدنياييەوہ يەكيك لەو خويىنانە حەيز نيە، پيوستە پياوان لە ماوہى بى نويزيدا نزيك ئافرەتەكانيان نەكەونەوہ بۆكارى جووت بوون تا پاك دەبنەوہ، ھەرودەكو خوا دەفەرمويت:

فَاعْتَرِلُوا الْبَسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ (٢٢٢)البقرة

﴿٦﴾لەكاتى حەيزدا دەست لە ئافرەتەكانتان بکيشنەوہ(بۆ كارى جووت بوون)و، نزيكيشيان مەكەونەوہ تا پاك دەبنەوہ، ئينجا ئەگەر پاك بوونەوہ، بچنە لايان

بهو شیوهیهی که خوا فەرمانی پی کردوون، بهراستی خوا تۆبهکارهکانی خوش دوییت و، ئەوانەشی خوش دوییت که خۆیان پاک دهکەنەوه.

پیاوهکان تەنها بۆ کاری جووتبوون ژنهکانیان ئی قەدەغە کراون، لەسەرۆی ناوک و خوارووی ئەژنۆکانەوه بۆیان هەیه لەزەت لەیهکتری وەرگرن:

(پێغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: لەماوهی خویینی مانگانە وەکو ژن ومیژد هەموو هەلسوکه وتیک بکەن تەنها بۆ جووت بوون نزیکی یهکتر مەکە و نەوه). (٣٨)

خویینی حەیزیش پەنگی پەشە، بۆیه بە پەنگەکی لە خویینهکانی تر جیا دەرکێتەوه، هەر وەها ئەم ئاقرەتانه لەو ماوهی خویین پێداهاتندا ناتوانن قورئان هەلبگرن و بیکەنەوه و بیخویننەوه و هەتا پاکیش نەبنەوه ناتوانن سوپانەوهکانی دەوری کەعبە ئەنجام بدەن.

سییەم: پاک بوونەوهی ئاقرەتە لە خویینی زەیستانی(النفاس) دواى منداڵ بوون، لە زۆرینەى ئاقرەتاندای منداڵ بوونەکە ماوهی چل پۆژ دەخایەنیت، بەلام خویین بەربوونیک هەیه پێی دەگوتریت(الاستحاضة) بەهوی نەخۆشییەوه لە دامینی ئاقرەتەوه دیتە دەرەوه، هاتنە دەرەوهی ئەو خویینه خۆشردن لەسەر ئەو ئاقرەتە پێویست ناکات، تەنها دەستنوێژەکی دەشکینی، حوکمەکی وەکو حوکمی چرکە میزە وایە دەبیت یەکسەر دواى بانگدان دەستنوێژەکە هەلبگیریت و لۆکەى پێوه بەسترت و لەگەل هەموو نوێژیکدا شوینەکی پاک بکیرتەوه و دەستنوێژیکى تازەى بۆ هەلبگیرتەوه و بە پەلە نوێژەکی بکات.

(پێغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: خوا هیچ نوێژیک وەرناگریت کە نوێژکەرەکە خۆی پاک نەکردبیتەوه). (٣٩)

چوارەم: جیابوونەوهی منداڵ لە ئاقرەتیک کە هیچ خویین و تەرییەکیشی لەگەل نەبیت، ئەوا پێویستە ئەو ئاقرەتە خۆی بشوریت.

پېنجه م: به هؤی چوونه ناوه وهی سه ری زه کهری نیړینه بو ناو دامینی ئافره ت، ئەوا خوشردن له سه ر هه ردووکیان پیو یست ده بی ت، ئەگه ر پیا وه که توویشی نه هات بی ته وه، جا ئەگه ر هاتوو که سی ک سه ری زه کهری به ردرا بوو، ئەوا له وهی که ما وه به ئەندازه ی سه ره به ردرا وه که ئەگه ر کرایه دامینی می یینه که، ئەوا خوشردن پیو یست ده کات له سه ر هه ردووکیان، به لأم ئەگه ر هاتوو زه کهره به ردرا وه که به جیا به کار هی نرا بو ناو دامینی می یینه یه که، ئەوا خا وه ن زه کهره به ردرا وه که خوشردن له سه ر نیه ته نها می یینه که له سه ر یه تی.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ئەگه ر دوو ئەندامه خه ته نه کرا وه که به یه که گه یشتن و سه ری ئەندامی نیړینه که دیار نه ما(چوو ه ناو خه ته نه کراوی ئافره ته که وه)، ئەوا خوشردن وه پیو یست ده بی ت(له سه ر هه ردووکیان)).(٤٠)

به لآ ئەگه ر هاتوو نیړینه که جوو ت بوونه که ی ئەنجام داو، ویستی بو جاری دو وه مییش ئەنجامی بداته وه، ئەوا جوو ت بوونه که ی جاری یه که م خوشردن وه ی ناوی ت، ته نها ده ست نو یژیک ده گری ت و ده ست به جوو ت بوونی جاری دو وه ده کات.

(پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: ئەگه ر یه کی که له ئیوه چوو ه لای خیزانه که ی و کاره که ی ئەنجام داو ویستی بو جاری دو وه کاره که ئەنجام بداته وه، ئەوا با ده ست نو یژیک بشوات ئینجا ده ست به جاری دو وه بکات). (٤١)

ئەگه ر هاتوو له داوی جوو ت بوونه کانی ش ویسترا نان بخوری ت پی ش خوشردن وه، ئەوا ده ست نو یژیک ده شو ری ت.

(عائشه(ره زای خوا ی نبی ت)، ده لی: پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (داوی جوو ت بوون)، ئەگه ر له شی پاک نه بایه و ویستبای خوار دنی ک بخوات، ئەوا ده ست نو یژیک (ده شرد). (٤٢)، (٤٣)

شه شه م: ده ر چوونی توو (مه نی) له جه سه تی نیړینه، مه نی: تووی نیړینه هه ر کاتی ک به شیوا زه که ی خوی هاته ده ره وه، ئەوا خوشردن پیو یست ده کات له سه ر

خاوهنهكەى، ئىنجا ئەم ھاتنەدەرەوھىيە بەھۆى جووتبوونەوھ بىت لەگەل مېينەھەكدا، يان بەھۆى خەونەوھ بىت، يان بەھۆى بىننى دىمەنىكى سەرنج راکىشەوھ بىت، ھەركاتىك تۆوھكە بە تەكان ھاتەدەرەوھ لەزەتىكى دا بە خاوهنهكەى، ئەوا خۆشردن پىويست دەبىت، جا لەكاتىكدا كە تۆوھكە كرايە دامىنى مېينەھەكەوھ مېينەكەش دواى جووتبوونەكە خۆى شرد، پاشان ئەو تۆوھى لەنىو دامىنەكەيدايە وردە وردە ھاتەوھخوارەوھ، ئەوا جارىكى تر خۆشردنەوھ پىويست نابىت لەسەر ئەو ئافرەتە، بەلام پياوھكە پىويستە پىش خۆشردنەوھ مېزىك بكات، بۆئەوھى ھىچ تۆوىك لەنىو رپرەوھكەدا نەھىلىت ئىنجا خۆى بشوات، چونكە ھاتنەخوارەوھى ھەر پاشماوھىيەكى ئەو تۆوھ دەبىتەھۆى ئەوھى جارىكىتر خۆشردنى لەسەر پىويست بىت، لەبەرئەوھى ئەسلى خۆشردنەكە بەھۆى تۆوھ بەسەرىدا سەپىراوھ.

ئافرەتانىش ئەگەر بەھۆى خەونەوھ يان بەھۆى بىننى دىمەنىكەوھ ئاويان بىتەوھ، خۆشردنىان لەسەر پىويست دەبىت، ئەگەر پياويشيان نرىك نەبووبىتەوھ.

(داىكى سولەيم ھات بۆلاى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) گوتى: ئەى پىغەمبەر، خوا شەرم لە دەربىننى راستى ناكات، ئايا ئەگەر ژنىك لە خەودا شەيتانى بوو، خۆى بشواتەوھ؟ فەرمووى: بەلى كە ئاوى ھاتەوھ با خۆى بشواتەوھ). (٤٤)

حەج و عومرە ھىنانەوھ بە خۆشردنىكى تايبەت دەست پىدەكەن، ھەرەھا خۆشردنى پىش نوپىزى ھەينىش لە رەوشتەكانى پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم). تىبىنى: لە ماوھى ھاتنەخوارەوھى خويىنى حەيزو خويىنى نەفاسدا، نىرەو مېيەكان لەيەكترى قەدەغە دەكرىن ھەتا خويان دەشۆن و پاك دەبنەوھ.

پیکھاتہو جیبہ جیٰ کردنی نویژ

نویژ لہ سہر بہ نندہ کان پیویست کراوہ، ئەگەر لە کاتی خویدا بویان نہ کرا، ئەوا بە سہریانہوہ دەبیئت بہ قہرز.

(پیغہ مہبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فہر موویہ تی: کہ سیئک خەوی لیکہ وتبوو یان لہ بیری کرد نویژیکی ئەنجام بدات، ئەوہ کہی بیری کہ وتہوہ با نویژہ کہی بکات). (٤٥)
تہنہا ئەو نویژانہی ئافرەت کہ بہ ہوی خوینی بیٰ نویژییہوہ لییان بیبہش دەبیئت نابن بہ قہرز بہ ئەستویہوہ:

(عائشہ (ہمزای خوی لیبت) دەلی: لہ سہر دەمی پیغہ مہبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، تووشی خوینی بیٰ نویژی دەبووین، پاشان پاک دەبووینہوہ، ئەویش فہرمانی پیٰ دەکردین پۆژوہ کانمان بگرینہوہو فہرمانیشی پیٰ نہ دەکردین نویژہ کانمان بکہینہوہ). (٤٦)

بو ئەنجامدانی ہەر نویژیکی فہرز پینج مہرج ہہیہ:

یہ کہم: زانینی ہاتنی کاتی نویژہ کہ، تہ نانہت سوننہ تی پیش نویژہ کہش ہہ تا کاتی نویژہ کہ نہیہت جیبہ جیٰ ناکریت.

دووہم: رووکردنہ قبیلہ، لہم بارہیہوہ پەرہردگار لہ سوورہ تی بہ قہرہدا دەفہرمویت:

قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّواْ وُجُوْهُكُمْ شَطْرَهُ (١٤٤) البقرة

﴿جا رووی خوٹ بکہ ئاراستہی (مسجد الحرام) و لہ ہەر شوینیکی بوون ئەوا رووی خوٹان بکہنہ ئاراستہی مرگہ وتہ کہ...﴾

قبیلہی موسولمانان: مالہ چوارلایہ کہی خویہ بہ کہعبہ ناسراوہو بہردیک لہ بہہشتہوہ ہیئراوہ لہ سووچیکی ئەوما لہدا جیگیر کراوہ، جا بہہوی ئەوہی لہ بہہشتدا کات نیہ، مردن و لہ دایک بوون نیہ، بوہ لہ سہر پیکھاتہکانی بہہشتیش کات نیہ، بہ بەردہوامیش کات لہ سہر ئەم بەردہ سفرہو پۆژہ لآت و

پوڙئاواي زهوى و كاتى شوينه كانى تر به هوى ئهم بهرده وه ديارى ده كرين.
 كه عبه به (بيت الحرام) ناسراوه، گه وره ترين و پيروترين مزگهوت و قيبله ي
 سه ركه ي مسولمانانه، به دواي ئه ودا مزگهوتى پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) ديت
 به پله ي دوهم و ريزيكي تايبه تى هيه وه وه به فرموده ي پيغه مبه ر(صلى الله
 عليه وسلم)، (٤٠) نويزى جه ماعت به دواي يه كدا، واته هه شت شه وو پوڙ
 نويز كردن له وه مزگهوت هدا ده بيته هوى رزگار بونى ئه و كه سه له ناگرى دوڙه خ.
 مزگهوتى (القدس) مزگهوت يكي ريزدارو پيروزه وه به وه ناسراوه له ميژو ودا يه كه م
 قيبله ي مسلمان ه كان بووه، به پله ي سييه م ديت، له ياسا كانى ئيسلامدا به سه ر
 كه سدا نه سه پيئراوه ئه گه ر نه چييت بو مزگهوت به تاوانبار دابنريت، گرينگ
 ئه وه يه هه موو موسولمانيك له ماوه ي شه وو پوڙي كدا پينج نويزه فره كه
 ئه نجام بدات، ئينجا له ماله وه بيت يان له مزگهوت يان له ده شت وده ر، به لام
 به دلنيا ييه وه، به چوونه مزگهوت له (٢٧) لاهه خيى زياترى بو ديت وه كه له وه ي
 كه نويزه كه به ته نها بكرت.

**(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فرموده يه: هه نديك له نويزه كانتان له ماله كانتاندا
 جيبه جيان بكن و، ماله كانيشتان مه كنه به گور). (٤٧)**

ده بيت له كاتى نويز دابه ستندا مروڤه جيگير بيت به رانبه ر قيبله كه ي خو ي، به لام
 دابه ستنى نويزى فره ز له نيو كه شتى و شه مهنده فره وه هر هو كاريكي ترى
 گواستنه وه دا گونجا وه، به مه ر جيك كاتى دابه ستنى نويزه كه پروت له قيبله
 بوو بيت، ئينجا پاشان گوپى نى ئاراسته ي كه شت يه كه يان شه مهنده فره كه
 بگوپت كار له نويزه كه ت ناكات.

سييه م: داپوشىنى عه ورت بو نويز كردن به پو شاكيك كه عه ورتى ليوه
 نه بينريت، بو پياوان له نيوان ناوك و ئه ژنوى دايه، بو نافرته تانىش هه موو
 له شيه تى ته نها ده م و چاوو ده ستى نه بيت هه تا مه چه كى.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) فہر موویہ تی: دامینی پیاو له نیوان ناوکی و ئه ژنوئی
(دایه). (۴۸)

له باره ی عه وره تی ئافرده تانیسه وه خوا ده فہر مویت:

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا (۳۱ النور)

﴿جوانیه کانی خوشیان به در نه خهن، مه گهر ته نها ئه ونده ی که به دره وه یه﴾.
ئه وه ی که به دره وه یه دم و چاوو ده سته کانن، چونکه بو مامله و کرین و
فروشتن و اپیویست ده کات پروه کان بنا سرین و ده سته کانیش بو وهرگرتن و
به خشین کالاکان به دره وه بن.

بو پیاوان نابیت ده میان داپووشن و ئافرده تانیس نابیت له نویتژا پرویان
داپوشن، چونکه درخستنی پرو له نویتژا بو ژنانیش وه کو پیاوانه.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) ریگه ی نه داوه به پیاوان له نویتژا کردندا ده مامکی
خویان بکه ن). (۴۹)

هروه ها پیاوان بویان نیه له سه ر به رمالی ئاوریشم نویتژا کانیا ن بکه ن، چونکه
له بنه رتدا ئاوریشمیا ن لی قه ده غه کراوه، به لام ئافرده تان بویان هیه له به ریشی
بکه ن و نویتژیشی پیوه بکه ن، چونکه له بنه رتدا ریگه یان پیدراوه ئاوریشم
به کارینن.

چوارهم: پاکیی له له ش پیسی و بی نویتژی، جا ئه گهر له نویتژه که دا به هر
هویه که وه ده ستنویتژه که له ده سندا، ئه وا پیویسته نویتژه که جیهیلایت و
به زویی بجیت ده ستنویتژه که تازه بکه یته وه، نویتژه که بکه یته وه.

پینجه م: پاکیی له ش و پو شاک و جیگه ی نویتژ.

ئهو هوکارانه ی که نویتژ به تال ده که نه وه دوای دابه ستنی نویتژه که:

یه که م: هر قسه کردنی که ئه گهر یه که پیتیش بیته به مه به ستنی ئه وه ی
ده روه به ره که ت له شتی که ئاگادار بکه یته وه، نویتژه که ت ده چرینیت، مه گهر
ئاگادار کردنه وه ی ئیمام بیته له هله یه که که به سه ریدا تییه ربوو بیت، ئه وا

نیڙینه ده توانیٔ بلٔیت: (سبحان الله)، میڙینهش بهری دهستی راستی له پشتی دهستی چه پی دهدات و وهکو دهنگی چه پله ئیمامه کی پی ناگادار دهکاته وه.

دوهم: هر کوخین و گریان و پیکه نینیک له نویژدا نویژکه به تال دهکاته وه، مه گهر کوخینه که به هوئی نه خوشیه وه بیٔت، هه موو جووله یه کی خه لکی به به رده می که سی نویژکه ردا، نویژکه کی لی به تال دهکاته وه، بویه واپیویسته نویژکه ره که نویژکه کی له شوینیکی وها دابه ستیٔت خه لک به به رده میدا نه یه ن، شه گهر یه کی کیش به به رده میدا هات، شه و بوی هیه به نامازه یه که له خوئی دورخاته وه.

سییه م: هه موو خواردن و خواردنه وه یه که نویژ به تال دهکاته وه، ته نانه ت مانه وه ی پاشماوه ی خواردن له نیو دمدا که له کاتی نویژدا هه ست به تامه کی بکریٔت، نویژکه به تال دهکاته وه، بویه له ره وشته کانی پیغه مبه ره (صلی الله علیه وسلم) له سه ره تای هه موو نویژیکدا سیواک به کار بیٔت که ده بیٔته هوئی پاک کردنه وه ی دهم و ددانه کان.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: سیواک کردن پاک که ره وه یه بو دهم و رازیکردنی په روه ردا گاره). (۵۰)

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: نویژیک سیواکی تیٔدا بکریٔت باشتره له حه فتا نویژی بی سیواک). (۵۱)

چوارهم: هه موو جووله یه کی ناسروشتی که شوینی نویژکردنه که بگوریٔت، نویژکه به تال دهکاته وه، مه گهر شه و رده جوولانه نه بن که له کاتی هه ستانه وه و کړنووش بردنه کاندای شوینی پییه کان ده گورپین، یان خوراندنی شوینی که وات لیٔبکات له نویژکه ت بی ناگابیت، هه روه ها جووله یه کیش که که سیٔک ده یکات و هه نگاویک ده چیٔته پیٔشی ریزیکه وه بؤته وه ی له نویژی تاکه وه بیکن به نویژی جه ماعت، شه و شه و هه نگاوه ی که شه و که سه دهینیٔت

بۆئەوہی بچیتە پېشەوہو ببیت بە ئیمام، نویرژەکەى بەتال ناکاتەوہ، بەلام ئەگەر ئەم جوولانەش لە سى جار تىپەرین، ئەوا نویرژەکە بەتال دەکەنەوہ.

پینجەم: بى ناگایى و هۆش لەخۆ نەبوون، دەبیتە بچرانى نویرژ، بۆنموونە: تو لە نویرژەکەتدا بىرت لەشوینىكى ترییت، ئەوا نویرژەکەت بەتالە، یان لەنیو نویرژەکەتدا لەهۆش خۆت چووی، یان خەوت لیكەوت، ئەوا دەستنویرژەکەشت دەشکیت و نویرژەکەشت بەتال دەبیتەوہ.

پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (خوای گەرەو پیرۆز دەفەر موی: نویرژم لە نیوان خۆم و بەندەکەمدا بە دووبەشى وەکوێهەك دابەش کردووە، جا نیوہی بۆ منەو نیوہی بۆ بەندەکەمە، بۆ بەندەکەشم ھەيە ئەوہی داوای دەکات). (۵۲)

(پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ((لە خویندنى) سوورپەتى (فاتحە)دا چاکبوونەوہی ھەموو دەردیک ھەيە). (۵۳)

دوای ئەوہی کە بە تەواوی دەستنویرژت ھەلگرت، لە شوینىكى پاکدا لەسەر شتىكى پاک یان لەسەر زەوی، پرووی خۆت دەکەیتە قیبلەو نیەتى جیبەجى کردنى ئەو نویرژە دینیت کە نیازت وایە بیکەیت، بۆنموونە: دەتەویت نویرژی نیوہرۆ بکەیت، ئەوا بەرەو قیبلە لە بارىكى تايبەتى خۆتدا دەوہستیت، بەشیوہیەك نیوان قاچەکانت بە ئەندازەى درىژى پىیەکت لەیەکتريیەوہ دوور بن، مەرج نیە پەنجەکانت بە پەنجەى کەسەکانى تەنیشتتەوہ بنووسینى، ناشبیت بۆشایيەكى وەھا لەنیوانتاندا ھەبیت، کە پزەکە شلوق بکات، ئینجا دەستەکانت بەرز دەکەیتەوہ دەلییت: (نیەتم وایە چوار پکاعەت نویرژی نیوہرۆ دەکەم فەرزە لەسەر من بۆ خوای گەرە (اللہ اکبر))، لەگەل (اللہ اکبر)ەکەدا دەستەکانت دەھینیتە خواریوہو لەسەر ناوکت لەژیر ئیسکەکانى سینگەوہ جیگیریان دەکەیت، دەستى راستە لەسەر دەستى چەپ و بە ئەدەبەوہ دەوہستیت، پىویستە ئەو (اللہ اکبر) بە دەنگىكى نیمچە بەرز بگوتریت،

له بهرئوهی کۆدی دابهستنی نوێژهکهیه، ئەگەر نهگوتریت، ئەوا په یوه ندییه که له نیوان خواو بهنده کهیدا گری نادریت.

(په یغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: کلیله ی نوێژکردن دهستنوێژه، چوونه ناوه وهشی (الله اکبر) کردنه، هاتنه دهره وهشی سهلام دانه وهیه). (٥٤)

ئینجا چاوه کانت له سه ر شوینی سو جده بردنه که جیگیر ده کهیت و به م پارانه وهیه ده ست به ئەنجامدانی نوێژه کهت ده کهیت و ده لییت:

(وَجْهَتْ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ):

❖ من به دلپاکي و موسولمانه تیه کی ته واوه وه پر وی خو م له و که سه کرد که ئاسمانه کان و زه وی به دی هیناوه، له هاوبه شدانه رهکانیش نیم، به پرستی نوێژکردن و خوا په رستی و ژیان و مردنم ته نها بو په روه ردگاری جیهانیانه، (خوا) هیچ هاوبه شیکی نیه، منیش به وه فەرمانم پیکراوه (که هاوبه شی بو دانه نییم)، له و که سانه شم که خو یان داوه ته ده ست ده سه لاتی خوا.

ئینجا به تیروانی نی بیرو هوشه وه ده لییت:

(اعوذ بالله من الشيطان الرجيم) و سو پرته ی (فاتیحه) ده خوینیت:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (١) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (٣) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (٤) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (٥) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)

❖ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان، سو پاس و ستایش بو په روه ردگاری جیهانیان، (ئه و په روه ردگاره ی که) به خشنده ی میهره بانه، خاوه نی پوژی دوا ییه، (ئه ی په روه ردگاری جیهانیان)، ئی مه هه ر تو ده په رستین و داوا ی یارمه تی هه ر له تو ده که یین، (تو ش) پریگه ی راستمان نیشان بده، پریگه ی ئەوانه ی نازونیه مه تی خو ت به سه ر دادا ون، نه ک پریگه ی ئەوانه ی رق و قینی

خوت به سهر داداون و، نهك ريگه‌ي ئه‌وانه‌ش گومرا بوون (له ريگه‌ي راست لايانداوه).

(بسم الله الرحمن الرحيم) ئايه‌تيكي سوورپه‌تي فاتيحيه، ئه‌گه‌ر نه‌خوينريت نويزه‌كه پيك نايه‌ت.

له ره‌وشته‌كاني پيغه‌مبه‌ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌دواي خويندني (الفاتحه) بگوتريت: ئامين، ئه‌گه‌ر له نويزي به كومه‌ليشدا بيت نويزه‌كه‌ره‌كان له‌گه‌ل ئيمامه‌كه‌يان به ده‌نگي به‌رز بو‌يان هه‌يه بليين: ئامين.

(پيغه‌مبه‌ره (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموي: (ئه‌گه‌ر پيشه‌واي (نويزه‌كه‌ره‌كان گوتي): (غير المغضوب عليهم ولا الضالين)، ئه‌وا ئيوه‌ش بليين: ئامين، جا كي گوته‌كه‌ي له‌گه‌ل گوته‌ي فريشته‌كان ريك كه‌وت، له هه‌موو تاوانه‌كاني ده‌بورديت كه پيشتر كردوني). (٥٥)

ئامين: وي‌ديكي داخوازي كردنه بو‌گه‌يشتن به ئامانجيك، كه ره‌زامه‌ندي په‌روه‌دگار له‌سهر داواكاري به‌نده‌كاني.

(پيغه‌مبه‌ري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموي: نويزي كه‌سيك قبول ناييت كه سوورپه‌تي (الفاتحه) ي تي‌دا نه‌خوينيت). (٥٦)

ئينجا سوورپه‌تيكي كورتى وه‌كو سوورپه‌تي (الاخلاص) ي به‌دوادا ده‌خوينريت: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ (١) اللّٰهُ الصَّمَدُ (٢) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ (٤)

به‌ناوي خواي به‌خشنده‌ي ميه‌ره‌بان، بلي خوا تاك و ته‌نهييه، خوا جيگه‌ي نيازو ئوميده، كه‌س له‌و ناييت، له‌كه‌سيش نه‌بووه، هه‌رگيز كه‌سيكيش وه‌كو ئه‌و ناييت.

ئينجا (الله اكبر) يك ده‌كه‌يت و خوت ده‌چه‌مي‌نيته‌وه‌و ده‌سته‌كانت له‌سهر ئه‌ژنوكانت گير ده‌كه‌يت، پشتت به‌ شيوه‌يه‌كي وه‌ها ده‌چه‌ميته‌وه ئه‌گه‌ر شتيكي له‌سه‌ردابنريت بولاي دوواوه‌ بپروات، ئينجا كه له‌م باره‌ جيگير بوويت، ئه‌وا

ئەوئەندە دەمىنىتەوئە كە (۳) جار بلىيىت: (سبحان ربي العظيم وبحمده)، ئىنجا خۆت راست دەكەيتەوئە دەستەكانت نىمچە بەرز دەكەيتەوئە دەلىيىت: (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمَدَهُ)، كە بە تەواوئىش جىگىر بوويت لە راستبۇنەوئەكەتدا، ئەوا دەلىيىت: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْد).

چوونە ركوع و سووجدە بردن لە پىيوستىكراوئەكانى نوپۇش، لەم بارەيەوئە خوا دەفەر موپت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ... (۷۷) الحج

ئەي ئەوانەي باوئەرتان هىناوئە، بەچۆكدا وئەرن و كپنوش بەرن و خواي خۇشتان بپەرستن.

(پىيغەمبەر) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ كَهْلٌ (الله اكبرى) نوپۇش دابەستىن و، لەكەل (الله اكبرى) چوونەناو ركوع و، لە سەر بەرزكردنەوئە دواي ركوعدا، دەستەكانى تا ئەندازەي شانەكانى بەرز دەكردەوئە. (۵۷)

ئىنجا (الله اكبرى) دەكەيت و دادەبەزىتە سەر ئەژنۇكانت و كپنوش دەبەيت و ناوچاوانت دەخەيتە سەر زەوى و قورسايى لەشت لە حەوت خالدا لەسەر زەوى جىگىر دەبيىت، نىوچاوان ، هەر دووك دەستەكان و دوو ئەژنۇكان و هەردووك قاچەكانىش لە دواوئەرا پەنجەكانيان لە زەوى گىردەكرىت و (۳) جار دەگوتريىت: (سبحان ربي الاعلى وبحمده)، ئەگەر لە نوپۇشى بە تەنھاش دابو و دەتوانىت ئەوئەش بلىت: (اللهم لك سجدت، وبك امنت، ولك اسلمت، سجد وجهي للذى خلقه وصوره وشق سمعه وبصره، تبارك الله احسن الخالقين)، واچاكە سەرەتا ئەژنۇكان بخريئە سەر زەوى، پاشان دەستەكان بە تەرىبى جەستەكە لە رىكى شانەكان بخريئە سەر زەوى بە ئاراستەي قىبىلە، ئىنجا (الله اكبرى) دەكەيت و تا ناوئەراستى لەشت رىك دەكەيتەوئە لەسەر قاچەكانت دادەنىشىت، دانىشتنىك كاتىكى كەم ئارامى تىدا دەگىريىت و، دەتوانىت بلىت: (ربي اغفر لي وارحمني واجبرني وارفعني واهدني وعافني)، ئىنجا بە (الله

اکبر) يٰڪ بۇ جارى دووم دهچيتهوه كړنوش بردنهوهكهوه هه مان ويړدهكاني جارى يهكهه دهخوينى، ئينجا به(الله اكبر) يٰڪ خوت راست دهكهيتهوهوه هه لدهستيتهوه، وچاكه دهستهكان پيش نه ژنوكان لهسهر زهوى هه لگيرين.

(پيغه مبهه صلى الله عليه وسلم) كه سوجهى دهبرد له پيشدا نه ژنوكاني داده نانه سه زهوى ئينجا دهستهكاني، كه له سوجهش هه لدهستياهوه، دهستهكاني پيش نه ژنوكاني لهسهر زهوى بهرز دهكردنهوه). (٥٨)

ئينجا دهستهكانت لهسهر ناوكت دهگريتهوهوه، پكاهه تى دوومهى نويزهكه دهست پيدهكهيت له شيوهى پكاهه تى يهكه مده هه تا دهگهيت به دوو كړنوش بردنهكان، لهويډا له دواى كړنوشى دووم، (الله اكبر) يٰڪ دهكهيت وهه لدهستيتهوه، بهلكو پيى چهپت رادهخهى لهسهرى جيگير دهبيت و پيى راستت لهسهر په نجهكان دهچه قينى و، په نجهكاني دهستى راستت لهسهر راني راستت خر دهكهيتهوهه ته نها په نجهى شايه دمان نه بيت، په نجهكاني دهستى چه پيش لهسهر راني چهپت رادهخهيت، ئينجا ته حياتى يهكهه دهخوينيت كه كه يشتيته سهه (اشهد ان لا اله الا الله)، له دهستى راستت په نجهى شايه تمانت بهرز دهكهيتهوهه به نه دازهى نه وهى بولوه ترييهكى به بندها بروت، وهكو نيشانه يهك بۇ باوه رهينان به تاك وته نهايى خوا، گونجاو نيه جووله جول به په نجهى شايه تمان بكرت، ته نها جارى يهكهه نه بيت له دواى گريدانى په نجهكاني تروهه تا دهستى راستت لهسهر رانت نارام دهگريت، ته حياتى يهكهه فهز نيه بهلكو سوننه ته، بهم شيوهيه دهخوينريت:

(التحيات لله، السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد، كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد).

ئينجا به(الله اكبر) يٰڪ راست دهبيتتهوهوه دهستهكانت دهگريتهوهوه دهست دهكهيت به ركاتى سييهه، ركاتى سييهه ميش به شيوهى ركاتى يهكههوه دووم دهكرت،

به لأم دوای سوورہتی (فاتحہ) سوورہتی کورتی قورئانی ناویت، ئینجا که دوو کرپنوشه کهی پرکاتی سییہمت ته واوکرد، ئەوا به (الله اکبر) یك هەلدەستیتە وەو دەستەکانت دەگریته وەو دەست به پرکاتی چوارەم دەکهیت له شیوهی پرکاتی سییہمدا هەتا دوو کرپنوشه کان ته واو دەکهیت، ئەوسا (الله اکبر) یك دەکهیت و لەسەر قاچەکانت دادەنیشیت و قاچی چەپ رادەخەیت و قاچی راست لەسەر پەنجەکان دەچەقینیت، پەنجەکانی دەستی راستت لەسەر رانی راستت خرپ دەکهیتە وە تنەها پەنجە ی شایە دمان نەبیّت، پەنجەکانی دەستی چەپیش لەسەر رانی چەپت رادەخەیت و ته حیاتی دووهم دەخوینیت، که گەیشتیته سەر (اشهد ان لا اله الا الله) له دەستی راستت پەنجە ی شایە تمانت بەرز دەکهیتە وە به ئەندازە ی ئەو ی بۆلوه ترییەکی به بندا بپروات، بەم شیوه یه ته حیاتی دووهمیش دەخوینیت و دەلییت:

(التحيات لله، السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته، السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم في العالمين انك حميد مجيد).

ته حیاتی دووهم فەرزە، دەبیّت بکریّت، سوننەتە لەپاش ته حیاتی ئەو دووایانە بخویندرین که پیغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له دوای ته حیاته که خویندوونی، وەکو: (اللهم اغفر لي ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت وما انت اعلم به مني، انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت)، يان بلييت: (اللهم اني اعوذ بك من عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات، ومن فتنة المسيح الدجال)، يان بلييت: (ربي اني ظلمت نفسي ظلما كثيرا كبيرا، ولا يغفر الذنوب الا انت، فأغفر لي انك انت الغفور الرحيم).

ئینجا ئاو پرک به لای شانی راستدا دەدریته وەو دەگوتریّت: (السلام عليكم)، يان: (السلام عليكم ورحمة الله)، پاشان ئاو پرک به لای شانی چەپیشدا دەدریته وەو هەمان وێرد دووبارە دەگریته وەو، نوێژکردنە که کۆتایی پیدیت،

مزگه و ته که گه وره بیټ یان بچووک، سه لامدانه وهی یه که م واجب وهی سه لامدانه وهی دووهم سوننه ته.

ئهو شه وهی که پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له لایهن په روه ردگار وه له عه رشدا پیئشوازی لیکرا، خواو پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئه وه نده له یه کتری نزیک بوونه وه ئه م دیمانه یه پرویدا که ئیستا له نویژه کانمان یادی ده که ینه وه به ناوی (التحیات)، پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وه کو سه ربازیک پرووی کرده په روه ردگارو فه رمووی: (التحیات لله)، په روه ردگاریش وه لأمی دایه وه: (السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته)، جا پیغه مبه ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له ویدا بوئه وهی چا که کاره کانیش بیبش نه بن له وه رحمت و به زه ییه ی په روه ردگار، بویه فه رمووی: (السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين)، فریشته کانیش به پرز له ده وری عه رش وه ستا بوون، کاتی که گو ییان لیبوو محمه د له باره گای په روه ردگاریش چا که کاره کانی له بیر نه چوون، گو تیان: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم انك حميد مجيد). زیندوو راگرتنی ئه م مه راسیمه نیشانه ی پته ویی باوه ری به نده یه به خواو پیغه مبه ره که ی(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا
(٧٨) الاسراء

﴿نویژه کان به پرپوه به رن(له سه ره تای پوژه وه) تاکاتی خوړئاوا بوون، له خوړ ئاوا بوونیش وه تا به شی یه که می تاریکی شه، نویژو قورئان خویندنی به ره به یانیش به پرپوه به رن، به راستی نویژو قورئان خویندنی به ره به یان فریشته کانی شه وو فریشته کانی پوژ به شداری تییدا ده که ن﴾.
هر له هه مان شه ودا، له عه رشی خوا، نویژه کان وه کو پیئچ نویژی دیاریکراو له سه ر په پره وانی ئایینی ئیسلام پیویست کران.

نویژی به یانی

نویژیکی دوو پرکاتییه، به جه ماعت به دهنگه وه ده خویندریّت، به تهنیاش گونجاوه نویژکه ره که به دهنگه وه نویژکه کی نه نجام بدات.

کاته کی: له کازیوهی به ربه یانه وه دست پیده کات، که هیلی سپی پروناکی له تاریکایی کۆتایی شه وه که دا درده که ویّت، هه تا خوره له اتن.

له نویژی به یانی و نیوه پودا، له دوا (فاتحه)، له سووره تانه ده خویندریّت که نایه ته کانیاں کورتن، وه کو سووره تی (الحجرات) هه تا سووره تی (عم).

له نویژی به یانی پوژی هه یینیدا، له دوا (فاتحه) ی پرکاتی یه که م، سووره تی (الم السجده) و له پرکاتی دووه میشتا سووره تی (هل اتی علی الانسان) ده خویندریّت.

سوننه ته قنوت له هه ستانه وهی رکوعی پرکاتی دووه می نویژی به یانیدا بکریّت، دوا ی شه وهی که به ته وای ئارام ده گریّت، ده سته کانت تا ئاستی شان کانت به رز ده که یته وه ده لیّت: (اللهم اهدنی فیمن اهدیت، وعافنی فیمن عافیت، وتولنی فیمن تولیت، وبارک لی فیما اعطیت، وقنی شرّ ما قضیت، فأنت تقضي ولا يقضى عليك، وانه لا يذل من والیت، ولا يعز من عادیت، تبارکت ربنا وتعالیت، فلك الحمد علی ما قضیت، استغفرک واتوبُ الیک).

ده کریّت له نویژی به کومه لدا ئیمام هه موو شه دوعایانه به شیوهی کو بخوینیتته وه نویژکه ره کانیش له دوا ی شه و بلین ئامین، هه تا (وقنی شرّ ما قضیت)، ته واده کات و شه وهش که ماوه له دوعایه که نویژکه ره که ده توانیّت له گه ل ئیمامه که ی بخوینیت، سوننه ته قنوت بکریّت له دوا پرکاتی هه موو نویژیکی فه رزدا له کاتی بوونی شه پرو ترس و دردو به لاو مهینه تی و نه خوشیدا، بو دا واکردنی خپرو به ره که ت، له پی ده سته کان پرویان له ئاسمان ده کریّت، بو لا بردنی دردو به لاو نه خوشیه کانیش هه ره له سه ره تایی قنوتته که وه ده سته کان له ئاستی شان کاندایا پشتیان له ئاسمان ده کریّت و له په کان پرویان

لهزهوی دهبیټ، یان دهستهکانټ پروویان لهسهروهه بیټ، که گه‌یشتیتته(وقنی شر ماقضیت) هه‌لیان ده‌گپړیته‌وهو پروویان له زهوی ده‌که‌یت.

(جابر (ره‌زای خوای لیټیت) ده‌لی: پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پیی گوترا: کام نویژه‌یان باشته؟ فه‌رمووی نه‌و نویژه‌ی قنوته‌که‌ی دریژ بیټ). (۵۹)

سوننه‌ته دوا‌ی نویژ بگوتریټ: (استغفر الله... استغفر الله... استغفر الله العظيم من كل ذنب و اتوب اليه)، هه‌روه‌ها سوننه‌ته بگوتریټ: (اللهم انت السلام، ومنك السلام، تباركت يا ذا الجلال والاکرام) و دواتریش نایه‌تی(الكرسى، نایه‌تی ۲۵۵ ی سوورپه‌تی به‌قه‌ره) بخویزریټ و پاشتر سی و سی‌جار(سبحان الله) و سی‌وسی‌جار(الحمد لله) و سی‌وسی‌جار(الله اکبر) و ده‌جار(لا اله الا الله) بکریټ و پاشان له‌خوا پپاریټه‌وه، داوای پاداشتی دنیاو قیامه‌ت بکریټ، پاشتریش سه‌لا‌وه‌ت له پیغهمبه‌ر بدات(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

سوننه‌ته له پپارانه‌وه‌ی نویژی به‌یانی و مه‌غریب دا (۱۰) ده‌جار به‌ده‌نگی‌کی هیواش بگوتریټ: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، بيده الخير، وهو على كل شيء قدير).

نویژی به‌یانی له‌سه‌ره‌تای پوژه‌که‌و، نویژی عه‌سر له‌کو‌تایی پوژه‌که‌، فریشته‌کانی شه‌وو پوژ به‌شداري تی‌دا ده‌کن.

(پیغهمبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: مه‌لائیکه‌ی شه‌وو مه‌لائیکه‌ی پوژ به‌نوبه‌ دینه‌ناوتان و، هه‌ردوو‌کلایان به‌یه‌که‌وه به‌شداري نویژی عه‌سرو نویژی به‌یانی ده‌کن، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌گه‌لتان مابوونه‌وه به‌رز ده‌بنه‌وه بو‌ناسمان، خواش هه‌رچه‌نده له‌وان زاناو ناگادارتره، به‌لام پرسپاریان لی‌ده‌کات: نایا چو‌ن به‌نده‌کانی منتان جی‌هیش‌ت؟ نه‌وانیش ده‌لین: که هاتین بو‌لایان نویژیان ده‌کرد که به‌جیش‌مان هیشتن، هه‌ر نویژیان ده‌کرد). (۶۰)

نویژی نیوه پۆ

نویژیکی چوار پکاتیه.

کاته که ی: سه ره تای نویژه که له و کاته وه ده ست پیده کات که خۆر له ناوه راستی ئاسمان لاده دات، تا ئه و کاته ش به رده وام ده بییت که سیبه ری هه موو شتیك به قه د خۆی لی دیت.

(پیغه مبه ر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده فه رموی: جبریل دوو جار ان له لای ده رگه ی مرگه وتی به یت پیش نویژی بۆ کردم، جار یکیان که خۆر له ناوه راستی ئاسمان لای دا بوو سیبه ریش له ریکی نه له کانی قاچم بوو، جاری کو تاییش که سیبه ری هه موو شتیك به قه د خۆی لیها تبوو). (٦١)

نویژی نیوه پۆو نویژی عه سر به تاك بکرین یان به کو، نابییت به ده نگه وه ئە نجام بدرین.

نویژی عه سر

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ (٢٣٨) البقرة

پاریزگاری بکه ن له سه ر (کات و چۆنیه تی به ریوه بردنی) نویژه کانتان (به گشتی) و نویژی عه سر به تایبه تی، له پیناوی خواشدا هه ستن به (ئه نجامدانی) نویژه کانتان به ملکه چی و بیده نگی و (قوولبوونه وه له نیویاندا).

(ئیین عه باس) (ره زای خویان لی بییت) گپراویه ته وه که پیغه مبه ر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموی به تی: (الصلاة الوسطی) واته: نویژی عه سر). (٦٢)

نویژیکی چوار پکاتیه.

کاته که ی: سه ره تای نویژه که له کو تای نیویژی نیوه پۆوه ده ست پیده کات تا ئاوا بوون و دیار نه مانی خۆر.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: جبریل دوو جارانیس پیشنویژی نویژی عهسری بۆ کردم، جاریکیان که سیبهری ههموو شتیك بهقهده خوی بوو، جاری کوتاییش که سیبهری ههموو شتیك دوو ئهوهندهی خوی بوو). (٦٣)

ئههمه کاته دیاریکراوهکانی نویژی عهسرن، بهلام بۆ کهسیك که له ئهنجامدانی نویژهکهی دواکهوتبیئت، تا خۆر ئاوابوون گونجاوه نویژهکهی ئهنجام بدات.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: ههرکهسیك له ئیوه فریای سوجدهیهکه کهوت له نویژی عهسر پییش خۆرئاوا بوون، یان فریای سوجدهیهکی نویژی بهیانی کهوت پییش خۆرئهلاتن، ئهوه با نویژهکهی تهواو بکات). (٦٤)

له نویژی عهسرو عیشادا، لهدوای (فاتحه)، لهو سوورهتانه دهخوینریئت که نایهتهکانیان کورتن، وهکو سوورهتی(عم) ههتا سوورهتی (الضحی).

کهسیك واز له ئهنجامدانی نویژی عهسر بیینیئت، ههموو کارو کردهوهو خواپهرستییهکهی تییدا دهچیئت.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دهفهرموی: ههرکهسیك واز له ئهنجامدانی نویژی عهسر بیینیئت، ئهوه ههموو کردهوهکانی تییداچوون). (٦٥)

نویژی شیوان(مهغریب)

نویژیکی سی پکاتییه، به جهماعهت دوو پکاتی به دهنگهوه دهخوینریئت، به تهنیاش گونجاوه نویژکههرکه به دهنگهوه نویژهکهی ئهنجام بدات.

کاتهکهی: لهدوای ئاوابوونی گۆی خۆرو نهمانی سوورایی لهلای پۆژههلاتی ناسمانهوه دهست پییدهکات تا بزربوونی شهفهقی سووری خۆرئاوا بوون، کاتهکهی زۆر کهمه تهنها بهشی ئهوهنده دهکات یهکیک دهست به ئاو بگهیهنیئت و دهستنویژ هه لگریئت و بانگ بدریئت و قامهت بکریئت و نویژهکه تهواو بکریئت.

نویژیکی مه‌غریب که له کاتی خویدا دابه‌ستریت، گونجاوه به‌هوی قورئان خویندنی ناو نویژه‌که‌وه دریژه بکیشیت، به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه دوا خستنی نویژه‌که بو ئەو کاته دره‌نگه دروست بییت، به‌لام ئەگەر ئیمامیک له‌گه‌ل بانگی ئیوارهدا نویژی دابه‌ست و سووره‌تیکی وه‌کو (اعراف)ی له نویژه‌که‌دا خویند، ئەوه بواریک هه‌یه بوئه‌وانه‌ی که دواکه‌توون فریاکه‌ون له‌گه‌ل ئیمامه‌که‌دا نویژه‌که‌یان ئەنجام بده‌ن.

(عائشه (ره‌زای خ‌وای لیبتت)، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له نویژی مه‌غریبدا سووره‌تی(اعراف)ی به دووبه‌ش خویند، هه‌ر رکاته‌ی به‌شیک). (٦٦)

له زۆربه‌ی کاته‌کانیش له نویژی مه‌غریب دا، له‌دوای (فاتحه)، له‌و سووره‌تانه ده‌خوینریت که ئایه‌ته‌کانیان کورتن، وه‌کو سووره‌تی(الضحی) هه‌تا سووره‌تی(الناس).

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌فه‌رموی: کاتی نویژی مه‌غریب ده‌مینیت هه‌تا سوورایی خورئاوا بوون مابیت). (٦٧)

نویژی خه‌وتنان(العشاء)

نویژیکی چوار رکاتییه، به‌جه‌ماعه‌ت دوو رکاتی به‌ده‌نگه‌وه ده‌خوینریت، به‌ته‌نیاش گونجاوه نویژه‌که‌ره‌که به‌ده‌نگه‌وه نویژه‌که‌ی ئەنجام بدریت.

کاته‌که‌ی: له‌دوای کۆتایی هاتنی کاتی نویژی مه‌غریبه‌وه ده‌ست پیده‌کات، واته‌له‌دوای نه‌مانی تیشکی سووری شه‌فه‌قی خور ئاوابوونه‌وه ده‌ست پیده‌کات تا ده‌رکه‌وتنی کازیوه‌ی به‌ربه‌یان.

(پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ریگه‌ی نه‌داوه پیش نویژی خه‌وتنان بخه‌ویت و دوای نویژه‌که‌ش بمینیته‌وه به‌قسه‌کردنه‌وه سه‌رقال بیت). (٦٨)

ئهو نویژانه‌ی که ده‌که‌ونه نیو تاریکاییه‌که‌نه‌وه، رکاتی یه‌که‌م و دووه‌میان ده‌نگیان تیدا به‌رز ده‌کریته‌وه، ئهو نویژانه‌ش که ده‌که‌ونه ناو پروناکیه‌کانی

پوڙهه، وهڪو نيوه پوڙهه سر، نهوا به شيويهه ڪي هيدي و ئارامي دهخوينرين به شيويهه ڪه ڪه خوت گويت له دهنگي خوت بيت، نويڙي ههينيش ڪه له شويني نويڙي نيوه پوڙي پوڙهه ڪاني تر نه نجام دهديت، دوو وتار دهچنه جيگهه دوو پڪاتي نويڙهه ڪه، دوو پڪاته ڪهه ي تريش به دهنگي به رز دهخوينرين، پوڙي ههيني تايبه تمهندي خوي ههيه، پشوي ههفتانه ي موسولمانه ڪانه، له پيش نويڙي ههينيدا خويندني سوورهتي (الڪهف) له پيوشويني پيغه مبهري ئيسلام بووه (صلى الله عليه وسلم)، له پوڙي ههينيدا له سهههتاي ڪاتي نويڙهه وه بو ماوهي ڪاترميريك دههگاي ئاسمانه ڪان دههڪرينه وه، بويه واباشه مروقه نه وهندي بوي دههڪريت لهو پوڙهه دا خواپه رستي بڪات و له خوا بپاريتته وه.

له نويڙي جهه ماعه تدا دهبيت نيته تي نه وه بهينريت ڪه نويڙهه ڪه به جهه ماعه ت دهڪات لهه دواي نهو ئيمامه وه، ڪه ئيمام نويڙهه ڪه ي دابهست نويڙهه ڪه ره ڪه ش دواي ئيمام (الله اڪبر) دهڪات، له نويڙي نيوه پوڙهه سر دا دواي الله اڪبري نويڙ دابهستن له گهل ئيمام، فاتيهه و سووره تي ڪورت له قورئان دهخوينرين و له گهل ئيمام دا دهچيته ركوع و سجود دانيشتن بو ته حيا ته ڪان، نابيت نويڙهه ڪه له ئيمامه ڪه ي دوا بڪه ويت، دواي سههلامانه وه ي ئيماميش، نهو يش سههلام دهه داته وه، بهه لام له نويڙي ئيواران و عيشاو به ياناندا، له دوو پڪاته ڪاني پيشه وه دا فاتيهه و سووره ته ڪه ي پاشتر ي به دهنگي به رز دهخوينرين، دواي دابهستني نويڙو خويندني دوعاي (وجهت وجهي.....) نويڙهه ڪه له دواي ئيمامه وه چاوهري دهڪات، ههتا ئيمام فاتيهه ڪه ي تهواو دهڪات و دهليت: (ولا الضالين)، نهو سا هه موو نويڙهه ڪان له گهل ئيمامه ڪه يان به دهنگي ڪي نيمچه به رزه وه دهلين (ئامين)، دواي نهو وه نويڙهه ڪان فاتيهه ڪان يان و سووره ته ڪي دواي فاتيهه دهخوينن و چاوهري دهڪان تا ئيمام له قورئان خويندنه ڪه ي دواي فاتيهه ڪه دهبيت وه، ئينجا له گهل نهو دا دهچنه پڪعه وه وه به دواي نهو دا ههنگاو ههنگاو نويڙهه ڪه يان تهواو دهڪان، گونجاونيه نويڙهه ڪه له

هیچ برگیه کی نویژکردنه کهیدا پیش ئیمامه کهی بکه ویته وه، که سیك له گهل ئیمامدا فریانه کهوت نویژه کهی دابه ستیت، ئهوا ده بیته یه کسه ر بیته ریزه که وه و نیته بینیت و نویژ دابه ستیت، ئه گهر نویژ که ره که له رکوعی پکاتی کدا فریای ئیمامه کهی کهوت، ئهوا ئه و پکاته ی بو حساب ده کریته هر چه نده فاتح هشی نه خویند بیته، له گهل ئیمام نویژه کهی ته و او ده کات، ئینجا ئه گهر و ابو له رکوعی پکاتی دو وه مدا فریای ئیمام کهوت، واته پکاتی یه که می فه و تا وه، بویه دوا ی سه لامدانه وهی ئیمام، نویژ که ره که سه لام ناداته وه و به ته نها هه لده ستیته وه پکاته فه و تا وه کهی ته و او ده کات و ته حیات ده خوینیت و سه لام ده داته وه، و ا باشه ئیمام بواریک به نویژ که ره کان بدات بوئه وهی به لای که مه وه فریای رکوعی ئه و پکاته بکه ون که نویژه کهی تیدا داده به ستن.

ئه گهر نویژ که ری که به ته نها نویژ بکات و پاشان نویژ که ری کی تر هات ئه و نویژ که ره بکات به ئیمامی خو ی و له دوا ی ئه وه وه نویژه که ی بکات، ئه و نویژ که ره که ی دوا وه نویژ که ره که ی پیشه وه ناگادار ده کات وه به وهی که ئه و بو وه به ئیمام، به وهی که ده ستی کی له شانی بدات، یان به ده نگ ی کی نیمچه به رز نیه ته که ی به نویژی جه ماعت دینیت، بوئه وهی نویژ که ره که ی پیشه وهی پی ناگادار بکاته وه، به م پییه نویژه که له نویژی کی تاکه وه ده بیته به نویژی کی جه ماعت، چه ند که سی تریش بین له دوا ی هه مان ئیمامه وه ده توان نویژه که یان دابه ستن، جا که ئیمامه که سه لامی دایه وه، هر نویژ که ری که چهن دی له نویژه که ی فه و تا بیته له دوا ی ئیمامه که وه، ئه و دوا ی سه لامدانه وهی ئیمامه که، ده بیته نویژ که ره که هه ستیته وه و نویژه که ی به ته نیا ته و او ده کات.

بن و بویرانه کهم و کوپیهکانی ناو کوّمه لگا بخه نه بهردهم دهسه لآت، یان به واتایه کی تر ده بیّت دهسه لآت نه وهنده سینگی فراوان بیّت پریگه له هیچ به شدار بوویه که نه گریّت لهم کو بوونه وه ههفتانه ییه دا نه ترسانه کهم و کوپیهکان بخاته پرو، به پیی یاساکانی ئیسلام دهسه لآت ناتوانیّت نه و مافی سه ره سستی به له به شدار بوویه کی نویژی ههینی زهوت بکات که خوا پیی به خشویه، بویه هه رکاتیگ نه و مهرجانه ناماده نه بوون، نه و نویژی ههینی کاریگه رییه که ی خوی له دهست ده دات.

پیروزی پروژی ههینی به شیویه که وه کو حه جی هه ژاره کان و جه ژنی خاوه نبا وه ره کان داده ندریّت، بویه خوشردن و له به رکردنی پو شاک ی جوان بو به شدار ی کردنی نه و نویژه له ره و شتی پیغه مبه ری ئیسلام بو وه (صلی الله علیه وسلم)، ئینجا هه رکه سیگ گوپی له بانگدانی نویژی ههینی بیّت، ده بیّت یه کسه ره دهست له کار و پی شه که ی هه لگ ریّت و خه ریکی یادی خوا بیّت، له شوینی کدا نه گه ره نویژی ههینی شی تی دا نه نجام نه دریّت له به ره نه بوونی نه و مهرجانه ی سه ره وه، نه و پیویسته تاکه کان، له گه ل بانگدانی نیوه پرو دا دهست له کار و کاسپی و بازگانی کردن هه لگرن و ده ست نویژ بشوون و نویژی نیوه پرو یان دواخه ن تا کاتی نه نجامدانی نویژی ههینی ته و او ده بیّت، له و نیوانه شدا بیر له توانا و دهسه لاتی په ره وردگار که یان بکه نه وه و لیی بپاری نه وه، ئینجا دواتر نویژه که یان وه کو نویژی نیوه پرو به تاک یان به کوّمه ل نه نجامی بدن، به لام نه گه ره له شوینی کدا مهرجهکانی نه نجامدانی نویژی ههینی هه بوون، نه و نویژه که وه کو نویژی ههینی به پروه ده چیّت، له کو نترین و گه وره ترین مزگه وتی نه و شوینه دا، نه گه ره نویژی ههینی له شاری کدا له چه ند مزگه وتی کدا نه نجام درا، نه و ته نها له مزگه وته سه ره که یه که دا نویژی نیوه پرو ناکری ته وه، ده نا ده بیّت مزگه وتهکانی تر هه موویان دوا ی نه نجامدانی نویژی ههینی به جه ماعت چوار رکات نویژی نه و نیوه پرو یه بکه نه وه، نه مهش هه ره بوئه وه یه نه و کو بوونه وه

جه ماوریه هه موو خه لکی ناوچه که به شداری تیدا بکات و خه لکه که هه موو بهیه که وه کیشه کانی هه فته ی رابردوویان تیدا چاره سهر بکن.

ئه گهر وارپیکه وت یه که م پرۆژی جه ژنیک که وته پرۆژی هه یینی وه، ئه وا نویره که ی جه ژن له بری نویره ی ئه و هه یینی داده نریت، بو ئه و خه لکانه ی که له گونده کانی دهر وه دینه شاره کانه وه بو ئه نجامدانی نویره ی هه یینی، له بهر ئه وه ی هه ردوویان کو بوونه وه ی جه ماوهرین، مادام نویره ی جه ژنه که زووتر ئه نجام دهریت، ئه وا نویره ی هه یینی که پیویست نابیت.

(معاویه ی کوری ئه بو سوفیان پرساری له زهیدی کوری ئه رقه م کرد: ئایا وا رپیکه وتوه له گه ل پیغه مبه ر بوویت (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوو جه ژن که وتبنه پرۆژیکه وه؟ زهید گوتی: به لئ، معاویه گوتی: چون ئه و دوو جه ژنه ی بهیه که وه گونجاندن؟ زهید گوتی: نویره ی جه ژنی کرد، مؤله تیشی دا نویره ی هه یینی نه کریت، پیغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رمووشی: (ئه گهر یه کیکیش ویستی جومعه که ی بکات، با بیکات)). (٧٠)

سه ره تای کاتی نویره ی هه یینی وه کو سه ره تای نویره ی نیوه رو وایه، که بانگ درا، وه لامی بانگه که دهریتته وه به ته نیا دوو پرکات نویره ی سوننه ت ئه نجام دهریت و سه لام دهریتته وه به یادی خواو پارانه وه وه له شوینی خوتدا ده مینیتته وه، یان خه ریکی قورئان خویندن ده بیت، یان گوی له قورئان خوینیک ده گریت، هه تا بانگده ریک بانگیک رادیلیت و به خه لکه که راده گه یه نیت که: (خویندنه وه ی دوو وتار له بری دوو پرکاتی نویره که ئه نجام دهریت، جا بویه ئه گهر وتار خوین چوه سهر مینه به ره که، با که س له ئیوه قسه نه کات، ئه گهر که سیک له کاتی وتاره کانداه قسه بکات، ئه وه دهنگه دهنگ دروست ده کات، هه رکه سیکیش دهنگه دهنگ دروست بکات، ئه وا نویره که ی به تاله، جا خوتان رپیکه ن و گوی بگرن په حمه تی خواتان لیبیت)، ئینجا ئیمام ده چیتته سهر مینه به ره که و پوو له خه لکه که ده کات و ده لیت: (السلام علیکم ورحمة الله)،

بانگدره که و خه لکه که وه لآمی دهنه وه ده لئین: (وعلیکم السلام ورحمة الله وبرکاته)، ئینجا بانگدره که به بانگیک وه کو بانگدانی یه که م بانگ دعات، له ماویه دا ئیمام له سهر مینبه ره که داده نیشیت تا بانگدانه که ته واو ده بیئت، ئه وساهه لده ستیته وه دوو وتار به دوا ی یه کدا ده خوینیتته وه، له هه ردووک وتاره که دا سوپاس و ستایشی خوا ده کریت و سه لآوات له سهر پیغه مبه ر لیددریت و بابه ته کان ده خرینه پروو، پاشان ناموزگاری خه لکه که ده کریت بوئه وه ی پابه ندبن به نایینی ئیسلام و له خوا بترسن، ئینجا له وتاری یه که مدا به نایه تیکی قورئان کو تایی به وتاره که ده هینریت و له وتاری دووه میشدا به دوعا و پارانه وه کو تایی به وتاره که ده هینریت، پیویسته له دوا ی وتاری یه که م ئیمام ئه وه نده دانیشیته وه که کاته که ی به شی خویندنی سووره تیکی (الخلاص) بکات، له و ماویه شدا خه لکه که دوعا ده کات و ده پاریتته وه، ئینجا ئیمام هه لده ستیته وه بو وتاری دووه م، ئه م وتارانه بوئه وه یه خه لکی لییان تیبگات و که لکیان لی وهر بگریت، بوئه پیویسته به زمانی خه لکه که بخویندرینه وه، ته نها نایه ته کان و سه لآواته کانی ناو وتاره کان به زمانی عه ره بی ده خویندرینه وه، ئینجا که وتاری دووه م ته واو بوو، ئیمام له سهر مینبه ره که ی دیته خواره وه بانگدره که ش قامه ت ده کات و خه لکه که ش له به رخویه وه وه لآمی قامه ته که دعاته وه و چاوه ری ده کن ئیمام نویره که دابه ستییت، ئه وانیش نییه تی دوو رکات نویره هی نی ده هینن و له دوا ی (الله اکبر) ی ئیمامه وه (الله اکبر) ده کن و نویره که یان داده به ستن، نویره هی نی وه کو دوو رکاتی نویره بیانی به ده نگه وه ده خوینریت، که نویره که دابه ستر خه لکه که چاوه ری ئیمام ده کن هه تا فاتیحه ته واو ده کات، ئینجا که ئیمام گو تی: (ولا الضالین) ئه وه خه لکه که هه موو پیکه وه ده لئین نامین و، ده ست ده کن به خویندنی سووره تی فاتیحه، له دوا ی فاتیحه ش خویندنی سووره تی قورئانی ناویت، چونکه ئیمامه که سووره ته که ده خوینیت، لی ره دا ئیمام بواریک دعات به نویره که ره کان

ههتا فاتيحاكانيان تهواو دهكهن، ئهوسا به دهنگهوه له پركاتي يهكه مدا سوپه تي (الجمعه) يان (الاعلى) دهخوينييت و له پركاتي دووهميشدا سوپه تي (المنافقون) يان (الغاشيه) دهخوينييت و، نوپزه كه تهواو دهكات و به دهنگيكي بهرز سهلام ده داته وهو، به دوايدا نوپزه كه ره كانيش سهلام ده دهنه وه، ئينجا ئيمام سي جار (استغفر الله) دهكات و (آية الكرسي) دهخوينييت، پاشان له لايه ن ئيمامه وه يان له لايه ن بانگده ره كه وه، پيوره سمى خويندنى ويرده كانى دواى نوپزه كه دهست پييدهكات، هه ر ويديك (٢٣) جار به دهنگيكي ئاسايى دهگوتريينه وه، كه ئهم ويردانه ن: (استغفر الله، سبحان الله، الحمد لله، لا اله الا الله، الله اكبر)، پاشان سي سهلاوات له سه ر پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ليده درين و له لايه ن ئيمامه كه وه يان له لايه ن بانگده ره كه وه ده رگايه كي پارانه وه دهكريته وه، بو نمونه: دهگوترييت: (ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار)، ئينجا خه لكه كه دهست دهكهن به پارانه وه دوعا كردن، تا ئيمامه كه كو تايى به دوعا كردنه كه دههينييت، به وهى كه سهلاواتيك له سه ر پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) ده دات و بلا وهى لي دهكريت، ئه وهى بشيه وييت بو خواپه رستي ده مينيته وه.

(پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) له دواى هه موو نوپزيكي فه رن، ده يفه رموو: هه يچ په رستراويك نيه ته نها خوا نه بييت، هه يچ هاو به شيكي نيه، ده سه لات و ستايش هه ر بوئه وهو، به سه ر هه موو شتيكي شدا به توانايه، ئه ي خوايه، كه س ناتوانييت به خشيديك بگيريته وه كه تو بيده يت، كه سيش ناتوانييت شتيك به خشييت كه تو مه يلت لي نه بييت، چاره و به خت و سامانى هه يچ كه سيك دادى نادات، له ناست چاره و به خت و ده سه لاتى تودا). (٧١)

ئىمامەت و نوپۇزى بەكۆمەل

لەبارەى ئىمامەتەوھ پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)دەفەر مويت:

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيفەر موو: ئىمام مسۆگەر كىردنى ئەنجامدانى نوپۇزەكەى لە ئەستۇدایە، جا ئەگەر بە چاكى ئەنجامى بدات، ئەوھ بۆ خوئى و بۆ نوپۇزەكەرىكانىشە، ئەگەر بە خراپىش ئەنجامى بدات ئەوھ زىانەكەى بوخوئىتەى و بۆ نوپۇزەكەرىكانىش زىانى نىه). (۷۲)

لەبارەى نوپۇزى بە كۆمەلىشەوھ:

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەيفەر موو: نوپۇزى بە جەماعەت بە بىست و حەوت پلە لە نوپۇزى تاك باشترە). (۷۳)

لەبارەى رېكخستنى رىزەكانىشەوھ:

(پيغەمبەرى(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موو يەتى: رىزەكانتان رېكخەن، لەپراستىدا رېكخستنى رىزەكان بەشېكە لە دابەستنى نوپۇزەكە). (۷۴)

ئەو كەسەى پېش نوپۇزى بۆ موسولمانان دەكات بە(ئىمام) ناسراوھ، ئەوھى نوپۇزى ھەينىش بەرپوھ دەبات بە(ئىمام و تارخوئىن) ناسراوھ، ئىمامىك بەشىوھەكى فەرمى بۆ مزگەوتىك دانرايىت، ئەوا ئەو ئىمامە بەرپرسىيارە بەرانبەر ئەنجامدانى نوپۇزەكان بە جەماعەت و وشىيار كىردنەوھى خەلكەكە بە ئاداب و رەوشتەكانى ئىسلام، ھەركاتىكىش ئەو ئىمامە چوو بۆ سەفەرىك، ئەوا ئەگەر ئىمامى دووھ ھەبوو، ئەو دېتە شوئىنى، ئەگەر ئىمامى دووھ مېش نەبوو، ئىمامە يەكەمەكە خۆى كەسىك دەستنىشان دەكات بۆ پېش نوپۇزى كىردنى خەلكەكە، ئەگەر ئىمامەكەش وھابوو نەگونجا لەگەل خەلكەكەدا، ئەوا بەرپۇزەوھ داوادەكرىت ئىمامىكى تریان بۆ بەئىنرىت، ئەگەر لەكاتى نوپۇزىكىشدا ئىمام نەبوو، ئەوھ لەئىو خەلكەكەدا كامەيان لە ھەموويان زىاتر قورئانىان لەبەرە ئەو دەبىت بە ئىمام، ئەگەر دوو كەسىش وھو يەك قورئانىان لەبەر بوو، ئەوھ بە تەمەنەكەيان دەكرىت بە ئىمام، ئەگەر دوو كەسىش لە قورئانەكەش و لە

تەمەنەكەشيان وەكو يەك بوون، ئەو ۋە ئەو يان دەكرىت بە ئىمام كە دەنگى خۆشتر و پاك و خاۋىتتر، لە بواری ئىمامەتدا ھەتا كەسى شارەزا لە دىندا ھەبىت، ھىچ حسابىك بۇ پلە و پايە و بنەمالە و ەشیرەتەكان ناكرىت، ئەگەر گەرەى موسولمانان لە شوئىنىكدا نامادە بوو بۇ نوئىژكردن دەكرىت بىت بە ئىمام، بە مەرجىك بە راستى گەرەى موسولمانەكان بىت، (نەك سەردەستەى گروپىك، يان سەرۆكىك بىت كە حكومەتەكەى كار بە ياساكانى ئىسلام نەكات)، ئەوكەسەى كە نوئىژ لە دواى ئىمامىكەو دەكات، ماناى واىە ئەوكەسە خۆى داووتە دەست ئەو ئىمامە، بۇيە زۆر پىۋىستە كەسى نوئىژكەر ئىمامەكەى چاك بناسىت، دەنا لە ماندوو بوون زياتر ھىچى بۇ نامىنىتەو، بۆنمونه: لە ھەموو نوئىژە بە دەنگو بى دەنگەكاندا، (بسم الله الرحمن الرحيم) پىۋىستە لە سەرەتاي سوورەتى (فاتحە) بخوئىرت، جا كە ئىمامىك نەخوئىت، ئەوا نوئىژى ھەموو خەلكەكەش بەتالە، لە بەرئەو ھى ئايەتتىكە لە فاتىحە، جا كە ئىمامىك لە نوئىژى مەغرىب و عىشاو بەياناندا (بسم الله الرحمن الرحيم) نەخوئىند بە بيانوى ئەو ھى لە نىۋ دلى خوئىدا يان بە ھىۋاشى خوئىندوو يەتى، ئەو دەروست نىە، چونكە (بسم الله الرحمن الرحيم) ىش وەكو بەشەكانى ترى فاتىحاكە واىە دەبىت بە دەنگەو دەربەردىت، ئىمامىش نابىت چاوى لەو دەبىت كە نوئىژكەرەكان زەكات و سەرقتەى بدەنى، بەلام شايستەى ئەو شە لەلايەن خەلكەكەو رىزى لى بگىرت و ئاسانكارى بۇ بكرىت و يارمەتىش بدىت، ئىنجا ئەگەر لە بىروبوچوونى تودا ئىمامەكە كەسىكى شىاوبوو كە ببىتە پىشەواى تۇ بۇ ئەنجامدانى نوئىژەكە، ئەوا چەند مەرجىك دىنە پىشەو:

يەكەم: دواى ئەو ھى ئىمام بە (الله اكبر) نوئىژەكەى دابەست، دەبىت نوئىژكەرەكە نىەتى ئەو بىنىت كە پابەندە بە ھەلسوكەوتەكانى ئەم ئىمامەو بۇ ئەنجامدانى ئەو نوئىژە، بۆنمونه: لە نوئىژى ەسردا ئەوكەسە دەلىت: (نىەتم

وايه چوار پرکات نويزی عسر دهکهم به جماعت له دواى ئيمامه، له سهرم پيوستکراوه بؤ خواى گهوره(الله اکبر)).

دووم: دهبيت ئهوکسه به دواى ئيمامدا بپرات له نويزهکيدا، بؤنمونه: نويزکهه که له دواى ئيمامه وه نيه تي هيناو دهستی کرد به دوعاى سهره تاى نويزهکهو سوورپه تي (فاتحه) و سوورپه تيک له قورئانى خویند، نابيت يه کسه له خويه وه بچيته رکوعه وه، دهبيت چاوه رپى بکات تا ئيمام دهچيته رکوعه وه، ئينجا ئه ویش به دوايدا بچيته رکوعه وه، نابيت له رکوع ههستيته وه ههتا ئيمام ههله نسهستيته وه، نويزکهه له قورئان خویندنه کانی دواى فاتحه دا بؤى ههيه پيش ئيمام بکه ويته وه، به لام له جووله کاندا بؤى نييه پيشی بکه ويته وه، ههتا ئيماميش سهلام نه داته وه، نويزکهه که بؤى نيه سهلام بداته وه.

سييه م: نابيت ئهوکسه ئه وه نده له ئيمام دوا بکه ويته که ريزى نويزکهه ره کان بشيوينيت:

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْضُوصٌ (٤)الصف
به راستى خوا ئه وانهى خوش دهويت به يه کپيزى له پيناوى ئه ودا ده جهنگن، وه کو ديواريك وان که (خسته کانی) به يه که وه نووسابن.

چواره م: پيوسته ئيمام ره چاوى ئه وه بکات که له وانه يه خه لکيکى نه خوش له جماعته ته که دا بن، بويه وچا که نويزه کان زور دريژ نه کرينه وه و سوورپه ته کورته کان بخويندريين.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) به کورتي نويزه که ي ته واد ده کرد). (٧٥)
ههروه ها کاتيک که نويزکهه ره کان له نويزه کان يان دان و له ده ور به ره که روودا ويک روويدا، پيوسته نويزکهه نه که په له ي تي دا بکريت بؤنه وه ي فرياي چاره سه رى روودا وه که بکه ون.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تي: من که گويم له گريانى منداليك ده بيت خيرا نويزه که تيده په رينم). (٧٦)

پینجهم: وا چاکه ئیمام له‌دوای دابه‌ستنی نوێژه‌که‌ی بواریک بدات بوئه‌وانه‌ی فریا نه‌که‌وتوون، بوئه‌وه‌ی له‌ پیش‌پکوعی پکاته‌کاندا نوێژه‌که‌یان دابه‌ستن و ئه‌و پکاته‌یان لێ نه‌فه‌وتییت.

شه‌شه‌م: راوه‌ستان له‌ ریزی یه‌که‌م خیری له‌ هی دووهم زیاتره‌و هی دووهمیش خیری له‌ هی سییه‌م زیاتره‌.

پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر ده‌تانزانی ریزی یه‌که‌می جه‌ماعه‌ت چیه‌، ئه‌وا تیروپشکته‌ن بو‌ ده‌کرد). (٧٧)

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: خواو فریشته‌کانی سه‌له‌وات له‌سه‌ر ریزی یه‌که‌م لیده‌ده‌ن). (٧٨)

بو‌ ئافره‌تانیش وه‌ستان له‌ ریزی پاشه‌وه‌ خیری زیاتره‌.

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: باشترین ریزی ئافره‌تان ئه‌وه‌ی هه‌ره‌ پشته‌وه‌یانه‌، ئازاوه‌ترینیشیان ریزی یه‌که‌میانه‌، باشترین ریزی پیاوانیش ئه‌وه‌ی یه‌که‌میانه‌، ئازاوه‌ترینیشیان ریزی پشته‌وه‌یانه‌). (٧٩)

حه‌وته‌م: نوێژی به‌ کۆمه‌ل به‌ دوو که‌س یان زیاتر پیکدییت، یه‌کیان ده‌بییت به‌ ئیمام و ئه‌وه‌ی تریان له‌دوای ئیمامه‌که‌وه‌ له‌لای راست ده‌وستییت، ئه‌گه‌ر که‌سی سییه‌میش هات، ئه‌وا له‌لای چه‌پی ئیمامه‌که‌وه‌ ده‌وستییت، به‌ به‌رده‌وامیش ئافره‌تان له‌دوای پیاوه‌کانه‌وه‌ ده‌وستن، بو‌نموونه‌: ئه‌گه‌ر دوو که‌س نوێژیان دابه‌ست، ئه‌گه‌ر ئافره‌تییک هات، نایه‌ته‌ ته‌نیشته‌ که‌سی دووهم، که‌ له‌دوای ئیمامه‌وه‌یه‌، به‌ لکو له‌دوای که‌سی دووهمه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی داده‌به‌ستییت، به‌م پییه‌ ئافره‌تان به‌ به‌رده‌وامی له‌ریزه‌کانی دواوه‌ن.

(مووسای کوپی ئه‌نه‌س ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نوێژی به‌ من و به‌ ئافره‌تییک کرد، منی له‌لای راستی خوێه‌وه‌ وه‌ستاندو، ئافره‌ته‌که‌ش له‌دوای ئیمه‌وه‌ نوێژه‌که‌ی کرد). (٨٠)

ههشتهم:

ههتا ريزيک تهواو نهبيت نويزي ريزهکهي دواي خوئي قبول ناييت.

نوهم:

کسه نهخوشهکان که ناتوانن نويزهکانيان به پيوه نهنجام بدن، بويان ههيه نويزهکانيان به دانيشتنهوه نهنجام بدن.

ئهو کاتانهي که دروست نيه نويزيان تيدا بکريت

جگه له شاري مهککه، پينج کات ههيه دروست نيه بهبي هو نويزيان تيدا بکريت:

يهکه م: دواي نويزي بهياني.

دوهم: دواي نويزي عهسر ههتا خور ناوا دهبيت.

سيهه م: ئهو کاتهي که خوري تيدا دهردهکهويت ههتا بهرزدهبيتهوه.

چارهم: له کاتي نيوهپودا ههتا خور لادهدات، جگه له پوزاني ههيني.

پينجه م: له کاتي زهردهي دواي ناوابوون.

تيبيني: مهبهست لهو نويزانهيه که هيج هوپهک نهبيت بو نهجمدانيان، بهلام نهگهر هوپهک ههبيت وهکو: سوننهتي دهستنويز، يان چوونه ناو مزگهوت، يان نويزي مردوو، يان قهزاکردنهوه، ئهوه له ههموو کات و شوينيکي شياو دروسته نهنجام بدرين.

نوڤڙي سوننه ت:

ئەو نوڤڙانەن كە خوا لەسەر ئادەمیزاد پڤووستی نەكردوون، بەلام وەكو رەوشتيک پڤغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) كرددونی، دەكریت بەینیک بخريته نيوان نوڤڙيكي فەرزو نوڤڙيكي سوننه تەو، وەكوئەو هی كە لە نوڤڙە فەرزەكە بویتەو شويئەكەت بگوازیتەو، بەلام لە نوڤڙي بەیانیدا ئەگەر لە شوڤنيكدا دانیشیت بو یادی خوا، ئەو سوننه تە تا خۆرکەوتن لەو شوڤنە بمیئیتەو، لەبەرئەو هی مانەو لەو جیگەیدە لەو كاتەدا خیری حەج و عومرەیه كی هەیه.

نوڤڙي سوننه ت دەكرین بە دوو بەشەو:

یەكەم: ئەو نوڤڙە سوننه تانە هی كە پڤووست ناكات بە جەماعەت بكرین.

وەكو سوننه تەكانی پاش و پڤیش نوڤڙە فەرزەكان، كە ناسراون بە: (الرواتب) وەكو نوڤڙي ئاسایی وەهان، لەو نوڤڙانەدا ئەو هی كە پڤغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) زۆر سوربوو لەسەریان و خیریان زۆر، ئەو نوڤڙانەن كە بە(مؤكدة) ناسراون: دوو پكاتی پڤیش بەیانی، دوو پكاتی پڤیش نیوهرۆ، دوو پكاتی دواى نیوهرۆ، دوو پكاتی دواى مەغریب، دوو پكاتی دواى عیشا، ئەوانەشیان كە پڤغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) بوخوی كردونی و بەلام زۆر پڤی دانەگرتوو لەسەر كردنیان، لەلایەن خاوەن باوهرەكانەو بە(غیر مؤكدة) ناسراون: دوو پكاتی تری پڤیش نیوهرۆ، دووی تری دواى نیوهرۆ، چواری پڤیش عەسرو، دوو پكاتیش لە پڤیش مەغریب و دووانیش پڤیش عیشا، نوڤڙي هەینیش وەكو نوڤڙي نیوهرۆ تەماشا دەكریت، و اباشە سوننه تەكانی پڤیش نوڤڙي بەیانی و مەغریب و عیشا بە كورتی ئەنجام بدرین، واش گونجاو لە پكاتی یەكەمی سوننه تی نوڤڙي بەیانیدا سوورپەتی (الكافرون) بخویندریت و لە پكاتی دووهمیشدا سوورپەتی (الاخلاص) بخویندریت، هەو هەا خویندنی ئەم دوو سوورپەتە سوننه تن لە هەر نوڤڙيكدە كە سوورپەتی تایبەت بەخوی بو دانەنرابیت، هەر هەا گونجاویشە لە سوننه تی پڤیش نوڤڙي بەیانیدا لە پكاتی

یه که مدا سوورپه تی (الانشراح) بخوینریت و، له پکاتی دوو میدا سوورپه تی
(الفیل) بخوینریت.

نویرتی وهر:

نویرتی که له نیوانی نویرتی عیشاو نویرتی به یانیدا نه نجام ددریت، لای هره
که می پکاتی که و لای هره زوری (۱۱) پکاته، شیوه ناساییه که ی (۳) سی پکاته، له
کوئایی هه موو دوو پکاتی که ساهلام ددریت هه و پکاتی کوئاییش به ته نه
نه نجام ددریت و ته حیاتی تییدا ده خوینریت و سه لامی تییدا ددریت هه و، و
پیویسته له سی پکاتی کوئایی سوننه تی وهر، له یه که میان سوورپه تی
(الاعلی) و له دوو میان سوورپه تی (الکافرون) و له سییه میان
سوورپه تی (الاخلاص، الفلق، الناس) بخوینرین، دوا ی سه لام دانه و ههش و اباشه
(۳) سی جار بگوتریت: (سبحان الملك القدوس).

سوننه تی ئیشراق: سوننه تی خو ره لآتن، له گه ل هه تا و که و تن نه نجام
ددریت، ماوه که ی هه تا نویرتی نیوه پویه و دوو پکاته.

سوننه تی چیشته نگاو: له پاش بهرزبوونه و هه ی خو ره به نه ندازه ی رمبیک یان
زیاتر هه تا کاتی نیوه پو نه نجام ددریت، له دوو رکاعه ته و هه بو هه شت پکات،
دوو دوو نه نجام ددرین و سه لامیان تییدا ددریت هه و، له پکاتی یه که مدا
سوورپه تی (الشمس) و له پکاتی دوو مدا سوورپه تی (الضحی) ی تییدا
ده خوینریت، نه گه ره له دوو پکاتیش زیاتر بوو، نه و سوورپه تی (الکافرون) و
(الاخلاص) ی تییدا ده خوینریت.

(عائشه (ره زای خوی لبیت) ده لی: پیغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم)، چوار پکات نویرتی

چیشته نگای ده کرد، نه و هه ندیه خواش مه یلی لبیا زیاتری ده کرد). (۸۱)

(پیغه مبه ر (صلی اللہ علیہ وسلم) فه رموویه تی: هه رکه سیک (پوژانه) دوا زده پکات

نویرتی چیشته نگا نه نجام بدا، کوشکیکی له زیر بو دروست ده کریت له

به هه شتدا). (۸۲)

سوننه تی (الواوین): له نیوانی مه غریب و عیشادا، له دوو پرکاته وه بو چوارو بو شهش و ههتا بیست پرکات ده کریت.

سوننه تی (صلاة التسبیح): له هه موو کاتیکیدا ده کریت، چوار پرکاته نه گهر له شه ودا بکریت دوو دوو نه نجام دهرین، نه گهر له پرژدا بکریت ههر چوار به سه ریه که وه نه نجام دهرین، له هه موو پرکاتیکیدا (۷۵) جار ده گو تریت: (سبحان الله والحمد لله ولااله الا الله والله اکبر)، له پاش فاتیحه (۱۵) جار، له رکوعدا (۱۰) جار، له پر استیوونه وهی دوا ی رکوع (۱۰) جار، له ههر سو جده یه کدا (۱۰) جار، له نیوان سو جده کاندا (۱۰) جار، له دانیشتنی پیش ته حیاتدا، یان له جیگیر بوونی هه ستانه وهی دوا ی سو جده ی دووهدا (۱۰) جار، به شیوه یه کی تریش ده بیست، پیش فاتیحه (۱۵) جارو (۱۰) جاری دوا ی سو جده کانیش ده هینریته دوا ی فاتیحه و نه وانیه تریش وه کو خویان ده خوینرینه وه، نه گهر له نویره که شدا ته سبیحاته که نه کریت، نه و نویره که ی له (صلاه التسبیح) دهرده چیت، نه گهر هندی که له ته سبیحاته که شی تیدا بکریت و هه ندیکی نه کریت، نه وه گونجاوه به لام خیری که متره، له پرکاتی یه که می نه و نویره دا سوورپه تی (الکافرون) ده خویندریت و له پرکاتی دووهدا سوورپه تی (الخلاص) ده خوینریت.

شه و نویر: دوا ی نویر عیشاو سوننه ته کان، نه و که سه ی که ده خه ویست، دوا ی هه ستانه وه له خه و، چه ندی بو بکریت له نویر به شه و نویر داده نریت، لای که مه که ی دوو پرکاته.

سوننه تی توبه کردن: لای که می نه و نویره دوو پرکاته، کاتیک مروقه خوی به تاوانبار زانی له ناستی کاریکا که به نه زانی کردوویه تی، نه و ده ستنویر هه لده گریت و دوو پرکات نویر ده کات به نیه تی نه وه ی جاریکی تر به لای نه و کاردا نه چیته وه.

نویژنی گهشت کردن (صلاة السفر): دوو پرکاته، پيش دهستیپکردنی سهفه ره که نه انجام ددریت، له پرکاتی یه که مدا دواى فاتحه سووره تی (الكافرون) و له پرکاتی دوو میشدا سووره تی (الاخلاص) ده خویندرین.

صلاة القدوم: سوننه تی گه پانه وه له سهفه ر، کاتیك موسولمان له سهفه ره که ده گه پیتته وه، سوننه ته دوو پرکات نویژ نه انجام بدات.

نویژنی پیداو یستییه کان (صلاة الحاجه): دوو پرکات نویژه، له کاتیكدا نه انجام ددریت نه و که سه پیویستییه کی هه بیته و بوی نه انجام نه ددریت، دواى نویژه که له خوا ده پاریتته وه و دواى نه وه ده کات کاره کی بو نه انجام بدریت.
(صلاة الاستخاره):

فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ (۱۵۹) ال عمران

﴿نه گهر له سهر جیبه جیکردنی نه رکیکیش جیگیر بووی، نه وا پشت به خوا بیهسته، به راستی خوا نه وانهی خو شده ویت که پشتی پی ده بهستن﴾.
کاتیك که نه تتوانی بریاری کاریک بدیت، دوو پرکات نویژنی هانا بردن ده کهیت، که دواى یارمه تی له خوا ده کهیت ریگهت نیشان بدات بو نه جامدانی نه وه کاره، ئینجا خوا یان له ریگهی خه ونه وه رینومایت ده کات، یان بیرو هوشت پروناک ده کاته وه به وهی کاره که بکهیت یان نه یکهیت، نه گهر به جاریک نه جامت نه بوو، دوو باره ده کریته وه و چاوه پری ده کریت، نه گهر نه انجام نه بوو بوو جاری سییه م و.... چهند جاریک دوو باره ده کریته وه.

نویژه که دوو پرکاته سوننه ته، وه کو هر نویژیکی ناسایی ده کریت، نیه تی نویژنی (هانا بردن) ی لیدینی، دواى فاتحه ی پرکاتی یه که م سووره تی (قل یا ایها الکافرون) و له دواى فاتحه ی پرکاتی دوو م: (قل هو الله احد) ده خویندریت، سو جده کان ده برین و ته حیات ده خویندریت و سه لام ددریتته وه، ئینجا سه له وات له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ددریت و ده سته کان به رز ده کریته وه و نه م دوو عایه ده خویندریت: (خوایه من به هوى زانسته که ته وه هانا بو تو دینم،

به هوى توانا كه ته وه تيترا ده بينم هه موو كار يك نه نجام بدهى، له چا كه و پى به خشينه كانيشت داواى يارمه تيت لى ده كه م، تو خا وه ن توانايت و من بى توانام، بى زانياريم و توش زانياريت به دنياى ناديار هه يه، نهى خوايه، نه گهر ده زانى (نه و ئيشه) خيى بو من تيدا يه له ئيستا و داها توويدا، يان خيى بو خو م و ئايينه كه م و چاره نووسه كه م تيدا يه، نه و نه و كار هم بو دابن بكه و كار ئاسانيم بو بكه و پيرو زى خو تى بخه نا وه وه، نهى خوايه، نه گهر ده زانى (نه و ئيشه) ئا زا وه يه بو ئيستا و داها توى خو م و ئايينه كه م و پاشه پروژه كه م، نه و لي مى دوور بخه وه، نهى خوايه، خيرو چا كه م بو ديارى بكه و وام لي بكه پيى رازي بيم).

سوننه تى زاوايه تى: دوو ركات نويژه، پيش نه وهى زاوا بچيته لاي بووك. سوننه تى ئيحرام: دوو ركاته، له كاتى پوشيني بهرگى حه ج يان عومره كردن. سوننه تى سوپانه وه به ده و رى كه عبه دا: دوو ركات نويژه، داواى ته و افه كه. سوننه تى ده ستنويژه: دوو ركاته داواى ده ستنويژه ه لگرتن نه نجام ده دري ت. تحيه المسجد: ري زنان له مزگه وت: دوو ركات نويژه، وه كو ري زي ك بو نه و شوينه كه مالى خوايه، كه چوو يته ناو مزگه وتي كه وه بهر له هه موو شتيك نه و دوو ركات نويژه نه نجام ده ده يت.

به لام ئا گادارين، هه موو شويني كيش مزگه وت نيه، مزگه وت نه و شوينه يه له سه ر بنه ماي خوايه رستى بنيات نرابي ت، نه ك له سه ر بنه ماي بهر ژه وه نديى گرو پي ك يان تا كه كه سيك، له سه ر ده مى پيغه مبه ردا (صلى الله عليه وسلم) كه مزگه وتى موسولمانه كان له قه دو لاسك و په لكى خورما دروست كر ابوو، بي با وه ره كان مزگه وتي كيان دروست كرد، پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) زور دلى به و مزگه وت ه خو ش بوو، به لام كاتي ك كه ته واو كرا و داوا له پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) كرا بچي ت دوو ركات نويژى تيدا بكات، ئا له وي دا خوا وه كو مادديه كى ياسايى بنبر فهر مووى:

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ
 وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۱۰۷) لَا تَقُمْ
 فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ
 يَتَّخِذُوا لِلَّهِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ (۱۰۸) التوبة

﴿نهوانهش که بیباوهر بوون و مزگه و تیکیان دروستکرد بو زیان گه یاندن و
 جیاوازی خستنه ناو خاوه نباوهره کان و (به کارهینانی نهو مزگه و ته وه کو)
 سه نگه ریکی نیشانه گری بو نهو که سانه ی که پیشتر دژایه تی خواو
 پیغه مبه ره که یان ده کردو (له دروستکردنی مزگه و ته که شد) سویند ده خون که
 نهو هی مه به ستمان بووه ته نها چا که کاری بووه، خواش شایه دی دهدات به وهی
 که نهوان درو ده کن، (نه ی محمه د) هه رگیز لهو مزگه و ته دا مه مینه وه، بو تو
 ره واتره له مزگه و تی کدا بمینیته وه که له یه کمه پوژوه له سه ر بناغهی
 خواپه رستی دروست کرابیت، که لهو مزگه و ته دا خه لکیکی تیدا بیت پییان
 خو شه هه رده م خو یان پاک بکه نه وه، خواش خو پاکه ره وه کانی خو شده ویت. ﴿
 نابیت گوپی پیغه مبه ران و پیاو چاکان بکرین به مزگه و ت:

(پیغه مبه ر) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهِر موه یه تی: خوا جوله که کان له ناو به ریّت، گوپی
 پیغه مبه ره کان یان کردوون به مزگه و ت). (۸۲)

دووم: نهو نویره سوننه تانه ی که پیویسته به جه ماعت بکرین.

نویره ته راویح

نهو نویره ته نها له شه وه کانی مانگی ره مه زاندا نه نجام دهریت، له دوا ی
 سوننه ته که ی نویره عیشا وه ده ست پیده کات، هه تا هاتنی کاتی نویره
 به یانی، به ته نیاو به جه ماعتیش دهریت، له مزگه و ت و له ماله وهش دهریت،
 هیهچ فه رز کردنی که نیه به وهی نهو نویره به جه ماعت فه رز بکات و له
 مزگه و تیشدا بکریت، پیغه مبه ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له (۳) سی شهوی (۲۳، ۲۵،
 ۲۷) ی مانگی ره مه زاندا، (۸) هه شت پرکاتی لهو نویره له مزگه و تا کردووه،

نویژه‌کەشی وەکو تاک ئەنجام داوه، پاشتر موسولمانەکان ئەویان کردووه بە ئیمام و نویژەکانیان لەپاش ئەوهوه دابەستوو، پاشان گەراوه‌تەوه ماله‌وهوه به (٨)ههشت پرکاته‌که‌ی مزگه‌وته‌وه (٢٠)پرکاتی له ماله‌وه ته‌واوکردووه، بۆیه‌ش ئەوه‌ی کردووه هه‌تا نه‌بی‌ت به‌فه‌رز به‌سه‌ر موسلمانەکان، موسولمانەکان سه‌ربه‌ستن به‌جه‌ماعه‌ت بیه‌کن یان به‌ته‌نیا، له‌ماله‌وه بیه‌کن یان له‌مزگه‌وت، ئەم نویژە به‌پێی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (٨)هه‌شت پرکاته، به‌پێی هه‌لوێستی زۆرینه‌ی ئەسحابه‌کان و زانایان له‌دوای پیغه‌مبه‌ره‌وه(صلى الله عليه وسلم) (١٢) پرکاته‌وه دوو ده‌دری‌ن و سه‌لام ده‌ری‌ته‌وه.

نویژی جه‌ژنه‌کان

جه‌ژنه‌کان له‌ئیسلامدا پڕیوره‌سمی تایبه‌تیان هه‌یه، شه‌وو پوژه‌کانی به‌پیرۆز راده‌گیرین و، خوشردن بۆ پوژی جه‌ژنیش سوننه‌ته، ئەم نویژانه له‌ئاواییه‌کدا ده‌بی‌ت به‌ری‌وه‌بیرین، هه‌رکه‌سیک بیه‌وی‌ت خیری پی‌بگات ده‌بی‌ت ئاماده‌بی‌ت، چونکه له‌گه‌ته‌ی سه‌ره‌کی شه‌رعدا سوننه‌تی کیفایه‌نین، سوننه‌تی عه‌ینن، ئەگه‌ر ئیواره‌ی دواپوژی په‌مه‌زان مانگی تازه‌بینرا، ئەوه ده‌گه‌یه‌نی‌ت که دواپوژی په‌مه‌زان شه‌وه‌که‌ی که‌وتو‌ته مانگی شه‌واله‌وه، که ده‌لین جه‌ژن مه‌به‌ست له‌وه‌وه‌یه که په‌مه‌زانی تی‌دا به‌کو‌تا هاتووه، به‌الله اکبر... الله اکبر.. لاله‌الاله... والله اکبر الله اکبر والله الحمد) پێشوازی له‌پوژی جه‌ژن ده‌کریت و ته‌راویحی تی‌دا نا‌کریت، پوژه‌کانی جه‌ژنیش له‌کازیوه به‌ربه‌یانه‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن تا خوژئاوا بوون.

نویژی جه‌ژنی په‌مه‌زان و نویژی جه‌ژنی قوربان دوو نویژی سوننه‌تن، دوو پرکاتین، له‌دوای ئەوه‌ی که‌ خوڕ به‌ ئەندازه‌ی پرمبیک له‌که‌له‌وه به‌رز ده‌بی‌ته‌وه، ئەو نویژانه به‌پڕیوه‌ده‌چن، جه‌ژنی په‌مه‌زان له‌به‌ربه‌یانی پوژی یه‌که‌می مانگی شه‌وال و، جه‌ژنی قوربانیش له‌پوژی (١٠)ده‌یه‌می مانگی(ذی الحجة)ئەنجام ده‌درین، هه‌رکه‌سیک نویژی فه‌رز قه‌رزدار بی‌ت، ئەوا کاتی‌ک که نویژی‌کی

سوننه ته نجام ددهات، ده بیټ نیه تی جیبه جی کردنی نویژیکی فه وتاوی به یانی بیټیت و له گهل ئیمامه که دا نویژه که ی ته واو بکات و پابه ند نه بیټ به هندیکی تایبه تمه ندی تایبه تی ته و نویژه، بو نمونه: که سیکی نویژی به یانی قهرزداره و پوژی جه ژن هاتووه له گهل موسولمانه کان به جه ماعت نویژی جه ژن ته نجام بدات، ته وا ته و که سه له نیو ته و جه ماعت ته دا نویژه فه وتاوه که ی خوئی ده گپریته وهو، (الله اکبر) هکان ناکات و ده ستیش به رز ناکاته وه و نویژه که ی وه کو نویژیکی به یانی ته نجام ددهات، به لام ته گهر که سیکی هیچ نویژیکی قهرزدار نه بوو، ته وا له گهل ئیمامه که دا سوننه تی نویژی جه ژن ته نجام ددهات، له پکاتی یه که مدا دوا ی نویژ دابه ستنه که و خویندنی (وجهت وجهی....) ده ست به رز ده کریته وه و حه وت جار ده گوتریټ (الله اکبر)، له نیوان ههر (الله اکبر) یکدا و اباشه بگوتریټ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر)، پاشان فاتحه ده خویندیریټ و به دوا یدا سووره تی (قاف یان سووره تی الاعلی) ده خویندیریټ و پکاته که ته واو ده کریټ، له گهل هه ستانه وه بو پکاتی دووهم، به هه مان شیوه ی پکاتی یه که م ده سته کان به رز ده کریټه وه و پینج جار (الله اکبر) ده کریټ و له نیوانیشیاندا ته م و یرده: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) ده گوتریټه وه و فاتحه ده خویندیریټ و سووره تی (اقتربت) یان (هل اتاک) ده خویندیریټ و نویژه که ته واو ده کریټ و سه لام ده دریته وه و ئیمام هه لده ستیته وه بو پیشکه شکردنی دوو وتار، له سه ره تایی وتاری یه که مدا نو جار به سه ر یه که وه (الله اکبر) و له وتاری دووهمیشدا حه وت (الله اکبر) به سه ر یه که وه ده یانلیټ، و اباشه له وتاره کانی مانگی په مه زاندا باسی زه کاتی سه رفتره و، له وتاری جه ژنی قوربانیشدا باسی قوربانی کردن بکریټ، ته گهر پوژی یه که می یه کیکی له و دوو جه ژنه که وته پوژی هه نییه وه، ته وا نویژی جه ژن جیگه ی نویژی هه ینی ده گپریته وه و موسولمانان ده توانن نویژه که ی هه ینیا ن وه کو نویژیکی نیوه پو ته نجام بده ن.

نويژى مانگ و پۇژ گيران

ئەم نويژانە سوننەتن، ھەرۈھا سوننەتیشە بە جەماعەت ئەنجام بدرين، سوننەتیشە لە پاش نويژەكەدا دوو كورته وتار بخوينرينەو، ھانى خەلكى بدات بۇ چاكەكردن و پەشيمان بوونەو لە تاوانەكان، ئەم نويژە لەو كاتەدا بەپيوە دەبريت كە خۆرو مانگ پرووناكيان لى دەبريت لە ئەنجامى سوپانەوھى مانگ بە دەورى زەويدا يان سوپانەوھى مانگ و زەوى بە دەورى خۆردا، كە مانگ دەكەويتە نيوان خۆرو زەوييەوھو بەرى تيشكى خۆر دەگريت و لەوبەشەى سەرزەويى نيمچە تاريكى داديت، ئەمە بە خۆرگيران ناسراوھو نويژەكەى بە بیدەنگى ئەنجام دەريت و كاتەكەشى بە پروناك بوونەوھى دەوروبەرەكە كۆتايى پيديت، ئەگەر مانگيش كەوتە بواريكەوھ، كە لە زەويەوھ تيشكدانەوھەكانى خۆرى بەرنەكەويت، ئەوھ مانگ بە تاريكى دەردەكەويت، ئەم بارە بە مانگ گيران ناسراوھ، ئەم نويژە بە دەنگەوھ ئەنجام دەريت و، كاتەكەشى بە پەوشەن بوونەوھى پرووى مانگ كۆتايى ديت.

ئەم نويژە بە (۳)سى شيوە ئەنجام دەريت:

شيوەى يەكەم:

نيەتى نويژى سوننەتى پۇژگيران يان مانگ گيران دەھينيت و دوو پكات نويژى ئاسايى وەكو نويژى بەياني دەكەيت و سەلام دەدەيتەوھ.

شيوەى دووھم:

نيەتى نويژى سوننەتى پۇژگيران يان مانگ گيران دەھينيت و بە(الله اكبر)يك نويژەكەى دادەبەستيت و فاتيحەو سووپرەتيكى كورت دەخوينيت و داديتەوھ بۇ پكوع، كە بەرز دەبيتەوھ لە پكوع، بەپراوھستاي دەميينيتەوھو جاريكيت فاتيحەو سووپرەتيكى كورت دەخوينيت، پاشان دەچيتەوھ پكوع، كە راست بووھ، داديتە سەر ئەژنۆكانى و دووجار كپنوش دەبات، ھەتا ئيرە ئەمە پكاتى

یه که مه، دواى کر نووشه کان هه لده سستیته وه و پرکاتی دووه مییش به شیوهی پرکاتی یه که مه ته و او ده کات و ته حیات ده خوینی و سه لام بداته وه.

شیوهی سییه م:

هه مان شیوهی دووه مه، به لام له دواى خویندنی فاتیحهی یه که مه، هه موو سوورپه تی به قهره یان به ئەندازهی ئەو سوورپه ته له سوورپه ته کانی تر ده خوینریت، له دواى فاتیحهی دووه می پرکاتی یه که مییشدا به ئەندازهی (۲۰۰) دووسه د ئایه ت له (البقره) ده خوینریت، له فاتیحهی یه که می پرکاتی دووه مییشدا به ئەندازهی (۱۵۰) سه دو په نجا ئایه ت له (البقره) ده خوینریت و له دواى فاتیحهی دووه می پرکاتی دووه مییشدا به ئەندازهی (۱۰۰) ئایه ت له سوورپه تی (البقره) ده خوینریت، له رکوعی یه که می پرکاتی یه که مدا به ئەندازهی (۱۰۰) ئایه تی سوورپه تی (البقره) بگوتریت: (سبحان ربی العظیم و بجمده)، له پرکوعی دووه می پرکاتی یه که مدا ئەوه ندهی (۸۰) هه شتا ئایه ت له (البقره) و له پرکوعی یه که می پرکاتی دووه مداو ئەوه ندهی (۷۰) حه فتا ئایه ت له (البقره) و له پرکوعی دووه می پرکاتی دووه مدا ئەوه ندهی (۵۰) په نجا ئایه ت له (البقره) ده خوینرین، له هه ر سووجه یه کیشدا ئەوه ندهی پرکوعه که ی پییش خوئی (سبحان ربی الاعلی و بجمده) بخوینی و پاشان ته حیات بخوینیت و سه لام بداته وه.

نوێژی باران بارین

ئهم نوێژه سوننه ته، له کاتی بی بارانیدا به کۆمه ل ئەنجام ده دریت، داواکردنی باران بارین به سی شیوه ئەنجام ده دریت:

شیوهی یه که م: پارانه وهی خه لکه له پهروه رداگاره که یان، بوئه وهی بارانیان بو ببارینیت، جا ئهم پارانه وهیه به تاك بی ت یان به کۆمه ل.

شیوهی دووه م: پارانه وه له پهروه رداگار له دواى نوێژه فه رزه کان و پارانه وهش له وتاره کانی نوێژی هه یینیدا، بوئه وهی بارانیان بو ببارینیت.

شیوهی سییهم: گه وره‌ی موسولمانان بۆ مه‌به‌ستی ئەنجامدانی نوێژی باران بارین، فه‌رمان ده‌کات خه‌لکی ناوچه‌که هه‌موویان سی پوژ به‌پوژووبن و، تۆبه بکه‌ن و گه‌ردنی یه‌کتی ئازاد بکه‌ن و له‌ تاوانه‌کانیان په‌شیمان ببه‌وه، جا له‌ پوژی چواره‌مدا پیرو گه‌نج و مندال به‌ زمانی به‌پوژووه‌وه له‌ به‌رگیکی هه‌ژارانه‌و بی ده‌سه‌لاتیدا هه‌ندیک له‌ ئاژهل و مه‌روما‌لاته‌کانیان له‌گه‌ل خویان به‌رن و بچنه‌ دهره‌وه‌ی ئاواپیه‌که‌وه له‌وی به‌ نیه‌تی نوێژی باران بارین دوو پکات نوێژ له‌ شیوه‌ی نوێژی جه‌ژن ئەنجام ده‌ده‌ن و له‌ پکاتی یه‌که‌مدا (۷) هه‌وت جار (الله اکبر) و له‌ پکاتی دووه‌مدا (۵) پینج جار (الله اکبر) ده‌کریت و له‌دوای فاتیه‌ی پکاتی یه‌که‌م و دووه‌مدا سووپه‌تی (نوح) ده‌خوینریت و پاشان رکوع و سوچه‌کان ده‌بری‌ن و ته‌حیات ده‌خوینریت و سه‌لام ده‌دریته‌وه، دوا به‌دواش ئیمام دوو وتار ده‌خوینریته‌وه، وتاری یه‌که‌م به‌ (۹) جار (استغفر الله) کردن به‌دوای یه‌کدا ده‌ست پیده‌کات و ئەم دوعایه‌ ده‌خوینریت: (اللهم اسقنا غیثاً مغیثاً هنیئاً مریئاً غدقاً مجلاً سحاً طبقاً دائماً، اللهم اسقنا الغیث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم انا نستغفرك انك كنت غفارا، فأرسل السماء علينا مدرارا)، دوای که‌میک وتاری دووه‌م به‌ (۷) جار (استغفر الله) کردن ده‌ست پیده‌کات و، ئیمامه‌که پروده‌کاته قیبله‌و چه‌ندی بو‌ی بکریت ده‌پاریته‌وه بو‌ئه‌وه‌ی خوا بارانیان بۆ ببارینریت، سونه‌ته له‌ کاتی ئەم پارانه‌وه‌یه‌دا ئیمام و نوێژکه‌ره‌کان به‌رماله‌کانی سه‌ر شانیان سه‌ره‌وژێرو راست و چه‌پ بکه‌ن و به‌م شیوه‌یه بگه‌رینه‌وه ناو ئاوه‌دانیه‌که‌یان.

نوڤڤى مردوو

پيش پروونكردهوى چۆنيهتى نوڤڤى مردوو، پيويسته ههنديك له ئادابهكانى پيش مردن و، دواى مردن و، شوردين و كفن كردن و، نوڤڤى مردوو، خستنه ناوگۆر پروون بكرينهوه. ههه موسولمانيك لهكاتى نهخوشى يان تهندروستيدا، پيويسته دان بهخوداگرپيت و پهشيمان ببپتهوه لهو تاوانانهى كه كردونى و، مافى خهلكى بداتهوهو توڤشويهك ئاماده بكات بو گهشتيكي لهپر كه به مردن ناسراوه، ئهوانهى باسكران بو كهسانى نهخوش پيويستترن، جا ئهوكهسه كه ههستى بهخوى كرد كه نهخوشيهكهى رۆژ بهرۆژ لىي توند دهكات و بهرهو مردنى دهبات، پيويسته لهم كاتهدا، لهلاى كهسيكى باوهرپيكر او وهسيهت بكات، لهبارهى ئهه قهرزانهى لهسهريهتى، يان ئهه قهرزانهى كه داويهتى به خهلك و كاتى وهگرتنهوهيان نههاتوهه، يان لهبارهى ئهه ئهمانهتانهى كه لاي دانراون، يان لهبارهى ئهه چاكهكارپانهى كه دهيهويت دواى مردنى بوى بكرين، ههروهها سوننهته خرم و ناسياوو دهروجيران، سهردانى نهخوش بكهو و دلى بدهنهوهو هيووى چاكبوونهوى بو بخوازن و ئهههندهش لهلاى نهميننهوه كه ببپته بارقورسيهك بهسهه نهخوشهكهوه، مهگهه نهخوشهكه خوى ئارهزوى ديدارى كهسيك بكات و بيهويت ماويهكى زياتر لهگهليدا بمينيتهوه، جا لهكاتيكدان نهخوشيهكه بووه هوى ئهوهى نهخوشهكه بگاته قوناغى گياندان، ئههه پيويسته دهورهى چۆل نهكريت و بهرهو قيبله دريژ بكرپت و هان بدرپت بهوهى چهندجار ويردى (لا اله الا الله) بليتهوهو قورئان خوڤنيكيش سوورهتى (يس) بهسهردا بخوڤنيت، جا كاتيگ گيانى دههچوو، دهستيگ بهسهه پيلوى چاوهكانيدا دههينريت و، چاوهكانى دادهخرينهوهو ههولدهدرپت بهزوترين كات بشوڤريت و كفن بكرپت.

جلكهكان لهبهه مردوهكه دادهكهنرين و لهسهه شوڤنيكى نيمچه بهرزدا دريژ دهكريت كه تايبهته به مردوو شردنهوه، سهههتا مردوو شوڤرهكه نيتهتى شوردينى

مردووکه دهیښت و هر پیسیهک له سهر هر شوینیکې جهسته ی مردووکه دا هبیت لاده بریت و به ئاوکی شیله تین پاک ده کریته وه.

ده کریت نینوکی مردووکه بکرین و ریش و بهرو بنهنگلی پاک بکریته وه، ئینجا له سهر وه بو خواره وه جهسته ی مردووکه ده شوریت و دست به له شیدا ده هیښت و ئاو ده گه یه نریته هه موو به شه کانی له شی، ته نانه ت نه گهر که سیك خه تهنه نه کرابیت، هه ولده دریت پیستی سهری زه کهری هه لدریته وه و بشوریت، مهرجه له م شور دنانه دا ئه ندامه کانی لای راست بخرینه پیش لای چه پ، ئه م شور دنانه سی جار دوا ی یه ک دووباره ده کرینه وه، ئه م شور دنه به سه بو پاک بوونه وه ی نافرته تیکې مردووی زه یستان یان خاوه ن هیز، وا گونجاوه که سی نیرینه مردووی نیرینه بشوات و، که سانی میینه ش مردووی میینه بشوات، گونجاونیه ته ماشای عه ورته ی مردوو بکریت، گونجاویشه ژن به شدار بیت له شور دنی جهسته ی میړده مردوو که یدا، نه گهر ئه و ژنه له ماوه ی حه یزو زه یستانیشدا بیت، هه روه ها گونجاویشه میړد به شدار بیت له شور دنی ژنه مردوو که یدا، به مهرجیک له هه ر دوک باره کاند ا مردوو شور که ده سته وانه یه ک له دست بکات، نه هیلیت پیستی که سه زیندوو که به پیستی مردوو که بگه یه نیت، پاشان ده ستنو یژیک به مردوو که هه لده گیریت و ئاماده ده بیت بوئه وه ی کفنه که ی تیوه بیچریت.

نه گهر که سیك شه هید بیت له ریگه ی خوادا، نه و ا به رگه که ی له بهر دانا که نریت و ناشوریت، نو یژیشی له سهر ناکریت و ده خریته گوږه وه، نه گهر که سیك به هو ی کاره ساتیکه وه جه سته که ی وای لیها تبوو که نه شوریت، نه و ا پیویسته ته یه مومی بو بکریت.

هه موو پارچه یه کی بردراوی جه سته ی ئاده میزاد، وه کو جه سته که ی وایه به مردووی، ده بیت بشوردریت و نو یژی له سهر بکریت و بخریته گوږه وه، نه گهر مندالیکی له بهر چوو هیچ ناکاریکی مروقی تیدا دهرنه که وتبیت، نه و ا شور دن و

نويز له سهرکردنى ناويت، تهنه له پارچه جليکه وه ده پيچرييت و ده خريته ژير خاكه وه، به لام نه گهر شيوهى مروقى و هرگرتبوو، نيشانهى ژيانى پيوه ديار نه بوو، نه وه ده شورديت و كفن ده كريت و ده خريته ژير خاكه وه، به لام نه گهر به ته واوى شيوهى ئاده ميزادى هه بييت و شوينه وارى جووله و دهنگى پيوه دياربييت، يان به واته يه كى تر ته مهنى له چوار مانگ زياتر بييت و، گيانى به بهردا كرابييت، نه وه ده بييت بشورديت و كفن بكرديت و نويزى له سهر بكرديت و بخريته گوپه وه.

نه و كه سهى كه مردوو كه ده شوات دواى نه وهى له شردنه كه بووه، پيوسته وه كو سوننه تيك خووى بشواته وه.

(پيغه مبهري خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موويه تى: كه سيك كه مردوو يه كى شرد، با

دواتر بوخوشى خووى بشواته وه). (٨٤)

جا كه مردوو كه شورا، ئينجا كفن ده كريت، كفن پوشاكيكه بو داپوشيني عهيب و عارى مردوو كه، له كو مه لگاي ئيسلامدا كفن قوماشي كه له لو كهى سروشتى دروست ده كريت، پيى ده گوتريت (خام)، كه رهنگه كهى له نيوان سپى و زهرديكي كال دايه، مردوو هه رده بييت كفن بكرديت، نه گهر خووى مال و سامانى له دوا به جيما، نه وه له مال و سامانه كهى خووى پارهى كفن كه ده دييت، نه گهر خووى مال و سامانى نه بوو، نه وا له سهر كه سه نزيكه كانيه تى وه كو باوك و براو باپير، نه گهر نه وان هه نه يانبوو، له وه شه ماله و هر ده گيرييت كه له لايه ن موسولمانانه وه ته رخانكراوه بو كرپينى كفى خه لكى بى درامه ت، نه گهر نه و ماله ش نه بوو، نه وا له پارهى خه زينهى ده ولت نه و كفن ده كرديت، نه گهر ده ولت تيش تواناي نه بوو، نه وا ده ولت مه نديكى خاوه ن توانا نه و نه ركه ده گريته نه ستو، كاريكى ناگونجاوه مروقه پيش وهخت جوړيك له قوماش دانيت بو كفن كردنه كهى.

مردوو مافی ئەو هی ههیه به سی بەرگ کفن بکریت له ته پلای سهریه وه بو ژیر پیکانی، به لام ئەگەر خووی وهسیه تی کردبوو کفنه کهی ته نها بهرگیك بییت، ئەوا ته نها به یه که بهرگ کفن ده کریت، ئەگەر له نیو میراگره کانیشدا مندالی وها نه بن که هه تیوبن، ئەوه بو نافره تان و اباشتره ژماره ی کفنه کان بکرین به پینج، دوو بهرگ له سه ریه ک وه کو پینچه ره وه (لفاف)، له سه ریه وه بو ژیر پینیه کانی، بهرگی سییه م: پارچه یه که به دوری له شیدا، له نیوان ناوکیه وه بو سه ر ئەژنوکانی (ازار)، بهرگی چواره م: کراسیک (قمیص) که شان کانی تا کو پینیه کانی بگریته وه، سه رپینچیک (خمار) که به دوری سه رو پرچیدا ببه ستریت، جا که کفنه کان کرانه بهری مردوو که، ئینجا به پارچه ی باریکی قوماشی کفنه که له لای سه ری و له خوار قاچه کانی و له لای پینیه کانی و له لای ئەژنوکانی و له سه ر باسکه کانی، به توندی ده پینچرین و، که خرایه گوپره وه ئەم پارچه قوماشانه ده کرینه وه، ئینجا له دیمه نیکی شایسته دا ده خریته ناو دار جه نازیه که وه به سه لاوات لیدان له سه ر محه مه د (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده هیئریت بوئه وه ی نویژی مردووی له سه ر بکریت:

(پینغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: هه ر موسولمانیک بمری و موسولمانان

به سی ریز نویژی له سه ر بکه ن، ئەوه به هه شتی مسوگه ره). (٨٥)

ئهم نویژه به هه یج جوړیک له سه ر که سانی بیباوه ر ناکریت:

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا

وَهُمْ قَاسِفُونَ (٨٤) التوبة

که یه کیکیش له وان (له بیباوه ر په کان) ده مریت، هه تاهه تایه نویژیان له سه ر مه که، له سه ر گوپره که شی مه وه سته، ئەوانه بیباوه ر یان نواند به رانبه ر به خواو پینغه مبه ره که ی، به شیوه یه کیش مردوون که له ریگه ی راست لایانداوه . نویژی مردوو به ته نها و به جه ماعه ت ئەنجام ده دریت، نویژکه ره کانیش هه تا له خزمه نزیکه کانی بن باشتره، ئەگەر به جه ماعه ت بوو و اباشتره به سی ریز

بووهستن، نیه‌تی نوښتی مردوو ده‌هینریت و (الله اکبر)ی نوښت دابه‌ستن به ده‌نگیکي نیمچه به‌رز ده‌گوتریت و، سوورپرتی فاتحه ده‌خوینریت و (الله اکبر)ی دووم ده‌گوتریت و سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر لی‌ده‌دریت به‌م شیویه (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد)، ئینجا (الله اکبر)ی سییه‌م ده‌گوتریت و دوعا بۆ مردوو‌که ده‌کریت به‌م شیویه ده‌گوتریت: (خوایه به‌زه‌بییت پییدا بیته‌وه)، یان (خوایه لیی خوشبیه)، دوعای تریش هیه وه‌کو ئه‌وه‌ی بلییت: (ئه‌ی خوایه خوشبه له‌زیندوو له‌مردوو‌کانمان، له‌نیرو له‌مییه‌کانمان، له‌وانه‌شمان که ئیستا لی‌ره‌ن و له‌وانه‌شمان که ناماده‌نین، ئه‌ی خوایه ئه‌وانه‌ی له‌ئیمه که زیندوو‌یان ده‌که‌یته‌وه، له‌سه‌ر ئاینی ئیسلام زیندوو‌یان بکه‌وه، ئه‌وانه‌ی ناو ئیمه‌ش که ده‌یانمرینیت، به‌باوه‌رپه‌وه بیانمرینه). ئینجا (الله اکبر)ی چواره‌م ده‌گوتریت و ئه‌م دوعایه ده‌خویندریت: (خوایه بیبه‌شمان مه‌که له‌و پاداشته‌و....) پاشان سه‌لام ده‌دریته‌وه‌و کو‌تایی به‌نوښته‌که دیت و ده‌که‌ونه‌پری به‌ره‌و گو‌رستان.

له‌سی کاتدا گونجاو نیه‌مردوو بخریته‌گو‌رپه‌وه:

یه‌که‌م: به‌یانیان که خور له‌که‌له‌وه ده‌رده‌که‌ویت هه‌تا به‌رز ده‌بیته‌وه.

دووم: نیوه‌پرویان کاتیک له‌ناوه‌پراستی ئاسماندا بییت.

سییه‌م: ئیواران که به‌ره‌و ئاوابوون ده‌پروت.

(پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر جه‌نازه‌یه‌کتان بینی بۆی

هه‌ستنه‌سه‌رپی هه‌تا لی‌تان تی‌ده‌په‌ریت). (٨٦)

(پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمانی پیکردووین به‌وه‌ی سه‌ردانی نه‌خوشه‌کان

بکه‌ین و به‌دوای ته‌رمی مردوو‌کانیشه‌وه بین بۆ گو‌رستان). (٨٧)

مردن کو‌تایی پرپه‌وی بوونی زینده‌وه‌ره‌کان نیه، ئه‌وان له‌نه‌بوونه‌وه که‌ره‌سه

خاوه‌که‌یان دروستکرا، ئینجا په‌روه‌ردگار له‌م که‌ره‌سه‌خاوانه‌ئاده‌می

دروستکرد، ئینجا له‌ئاده‌مه‌وه‌هه‌وای وه‌کو می‌بینه‌یه‌که‌دروستکرد، ئینجا له‌

له تووی ئادەم و له هیلکەى حەواو و هەچەکانیانى هینانە ژيانەو و بۆ کاتىكى ديارىکراو، لەوکاتە ديارىکراوەدا دەسلەلتى بينىن و بىستىن و ئاخافتن و بۆن کردن و پۆشىتن و بپاردان و هەستکردن و ... هەموو دەسلەلتەکانى تری پيدا، چەندىن چاودىرى ناديارىشى بەسەرەو دانا کە هەموو گەرەو و بچوکىكى ژيانى ئەم ئادەمىزادەيان لە کات و شوپىنى ديارىکراو و تۆمار دەکرد و دەيانخستە سەر دىسکىكى وەبپرهینانەو لە شىوہى (فلاش ميمورى) کە بە کلينچە ناسراو و دوا بپرەى ئادەمىزادەو گل تۆنای شىکردنەوہى ئەم کلينچەيەى نىە، لەکاتىکدا کە هەموو جەستەى زىندەوەرەکان شى دەکاتەو و بۆ ئەو کەرەسە خاوانەى کە لىى دروستبوون، جا کە کاتە ديارىکراوہکەى ژيانى تەواو بوو، ئەو جارىکىتر دەسلەلتەکانيان لى دەستىنئىتەو و دەيانمرئىتەو، تا لە دواپۆژدا لە کلينچەکەيانەو جارىکىتر زىندوويان دەکاتەو و بۆ لىبرسىنەو، ئىنجا ئەو کلينچەيە بە هەموو ئەو زانىارىيەى کە تىيدا کۆکراو تەو لەسەر ئەم ئادەمىزادە، پىويستە بە ئەمانەتەو و هەلبگىرىت، بۆيە مردووەکە دەخرىتە گۆرەو و لەویدا لاشەکەى لەبەر يەك هەلدەو شىتەو و تەنھا کلينچەکەى لە کاردا دەمىنئىت، ئەو کلينچەيە تۆنای جوولەى نىە، تۆنای بينىنى نىە، تۆنای ئاخافتنى نىە، بەلام تۆنای بىستنى هەيە، بۆيە پىويستە لەسەرت کاتىک کە بەلای گۆرستانىکدا تىدەپەرىت بلىيت: (سلاوتان لىبىت ئەى موسولمان و خاوەنباوەرى خەلکى ئەم ئاوايىە، بە پشتىوانى خوا ئىمەش بە ئىو دەگەين)، ئىنجا لەسەر ئەم بنەمايە چالىک هەلدەکەندرىت، بەپىي سەردەمەکان، لەم سەردەمەى ئىستادا پانىەکەى نزىکەى (۸۰) هەشتا سانتىمەترو، درىژىەکەى نزىکەى (۲) مەترو قولیەکەشى نزىکەى (۲) مەتر دەبىت، لەناو وەدا بە تەختە بەردى شاخەکان، يان بە پارچەى داپىژراوى کۆنکرىتى بە قولیەکى (۵۰) سانتىمەترى لەشىوہى سندوقىکدا ناوہوى قەبرەکە رىک دەخرىت و تەرمەکەى دەخرىتە ناوہو، سوننەتە ئەوکەسەى

مردووه که داده هیلیته ناو گوږه که وه بلیت: (بسم الله و من الله وعلى ملة رسول الله)، له کاتی دانانی تهرمه که دا سوننه ته کفنه که له سهر نیوچاوانی مردووه که لابدریت و که سیک سی چنگ خول ه لگریت و به سهر یه که میاندا بلیت (منها خَلْفَانُكُمْ) ئینجا ه لیداته لای سهری مردووه که وه، چنگی دووم ه لگریت و بلیت: (وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ)، ئه ویش ه لداته ه همان شوین، جهنگی سییه میش ه لگریت و بلیت: (وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى) ئه ویش ه لداته ه همان شوین، هروها سوننه ته که سیکی قورئان زان چهنگیک خول ه لگریت و حوت جار سوورتهی (انا انزلناه في ليلة القدر) ی به سهر دا بخوینی و خوله که بکاته سهر کفنه که، پاشان به ه همان تاشه به رد سهری لاشه که داده پوشریت و گوږه که پرده کریته وه له خول، ئینجا دوو به رد له وسهره و سهری قه بره که وه قیت ده کریته وه به کیله قه بر ناوده برین، ئینجا خوله که ده په ستریت ته وه و ئه وشیه وه ه رده گریت که له گوږستانه کانا ده بیینین، ئینجا که سیکی زانا دیت، پشت له قیبله ده کات و لای سهری مردووه که وه داده نیشیت و دهرسیکی مردووه که داده دات زیندووه کان که لکی لی و رده گرن، ئه و دهرسه پیی ده لین (تهلقین)، که ئه و زانایه به ناوی دایکیه وه بانگی مردووه که ده کات و ده لیت: (ئهی فلانی کوری فلان) (بو نیرینه)، یان (ئهی فلانی کچی فلان) (بو میینه)، ئه و په یمانه بینه وه بیر خوت که له دنیا دا له سهری بوویت، ئه ویش دان پیدانانه به تاك و ته نهایی خوا و نه بوونی هاوبه ش و، دان پیدانانه به وهی که محمه د رهوانه کراوی خویه، ئه وه ش بینه وه بیر خوت که زیندو و کردنه وهی پوژی دواپی و به هشت و جهه ندهم حه ق و راستین، ئه وه ش بینه وه بیر خوت که کاره ساتی دواکاتی بوونه و هر گومانی تیدا نیه و له هاتن دایه و له پوژی دوایشدا خوا مردووه کان له گوږه کانیان زیندو و ده کاته وه، ئه وه ش بینه وه بیر خوت، که تو له ژیانی دنیا دا ره زامه ندیت نواند به وهی که خوا په روه ردگارت بیت و ئیسلام نایینت بیت و محمه د (صلی الله علیه وسلم) پیغه مبهرت

بَيْت و، قورئان پيشهوات بَيْت و كه عبه قيبلهت بَيْت و خاوه نباوه ركه كان خوشك و
 برات بن، په روه ردگارى من نه و خوايه يه كه هيچ په رستراويك نيه ته نها نه و
 نه بَيْت، پشتم به و به ستووه و هر نه ويشه خاوه نى عرشى پيرون، سوننه ته
 نه مه سى جار دووباره بكرته وه، ئينجا دواى نه م ته لقينه ئيمامه كه دواى
 پارانه وهى بو دهكات و ده لَيْت: (ئهى خوايه زمانى جيگيركه له سهر
 وه لامدانه وهى نه و پرسيارانهى له لايهن دوو فريشته كانه وه لىي ده كرين)،
 خه لكه كهش به ئامين وه لامى ده دهنه وه و، ئيمام به هديه كردنى سووره تيكي
 فاتيحه كوتايى به مه راسيمه كه دينيت، سوننه ته خه لكانيكى نزىكى مردووه كه
 چهند خوله كيك به سهر گوږه كه وه بميننه وه و پاشان به جيى بهيلىن، قهبر دوا
 مالى قوناغى ژيانى سهر زهويه و يه كه م مالى مردووه كه يه له ماله كانى دواى
 ژيان، بويه ريز له گوږه كان ده گيريت و سهر دانيان ده كريت، نه گهر دؤستيك
 سهر داني گوږى دؤستيكى خوى كرد، نه وه لاي مردووه كه نه م سهر دانه زور
 پيروتره له دنيا و له وهى له دنيا دايه، سهر داني گوږى پيغه مبه ره كانيش (سه لامى
 خوايان لىيبت) پيروزي خويان هيه و، سهر داني گوږى پيغه مبه رى
 ئيسلاميش (صلى الله عليه وسلم)، مزگينيه كى خوشى پيوه يه، به وهى هر كه سيك
 سهر داني گوږه كه ي بكات، شايسته ي نه وه ده بَيْت كه بهر پارانه وه كانى
 بكه ويت، مردووه كان به به رده وامى چاويان له وه وه يه كه زيندووه كانيان
 خيريان بو بكه ن و بويان بنيرن، دروسته قورئان خويندن و هديه كردنى
 سوورته ي فاتيحه بو پيغه مبه رو كه س و كارى پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) و بو
 مردووه كه و بو مردووى هه موو موسولمانه كان، هه ريه كه يان خيرى خوى
 ده گاتى، نابيت گوږه كان بكرين به ريبازو نابيت به هه نكاوانان به سهر ياندا
 بپه رينه وه، نابيت گوږه ستانه كان به رله لا بكرين و نابيت بهيلىريت نازله كان به سهر
 گوږه كاندا برون، هه موو گريان و شين و له خودانيش هه رامه، له سهر گوږه كان
 بَيْت يان له هه ر شوينيكى تر.

(پیغمبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: ئەگەر یه کیك سهره خوشی له كه سیك بكات كه تووشی كارساتیك بوویت، ئەوه پاداشتی ئەو سهره خوشیکه ره وهكو پاداشتی ئەو كهسه وایه كه كارساتهكه ی به سهر هاتوه). (۸۸)

له مه راسیمی ماته مینی ماله مردوویه كدا، نابییت خواردن دروست بكرییت، به لام دهوروبه رو جیرانه كانیان، بۆیان ههیه خواردن دروست بکهن و بۆیان بهن، شین و بابهرۆو له خۆدان به بنپری قهدهغهیه، تازیه دانان و له بهرکردنی جلی رهش، له سی پۆژ زیاتر حه رامه، مه گهر ژنیك له ماته مینی میرده كهیدا، چوار مانگ و ده پۆژان له تازیه داریدا بمینیته وه، خوی نه پازینیته وه و چاوه ری بكات بزانییت له و ماوه یه دا ههچ شتیك له مندالدا نیدا دروست بووه یان نا، جا ئەگهر دوا ی ئەو چوار مانگ و ده پۆژه، ده ركه وت ئەو ئافره ته دوو گیان نیه، ئەوه مافی خویه تی و بۆی ههیه یه كسه ر شوو بكات وه، ئەگهر ئافره ته كهش نه چوو بیته لای میرده كه ی و نه گوازیابیته وه، ئەوه فه رمانی خوایه ده بییت ئەو ئافره ته چوار مانگ و ده پۆژه كه تازیه دار بییت.

نوڙی فہرہ لہ کاتی ترسیکدا

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ... (۱۰۲)
النساء

﴿جا (ئہی محہمد)، کہ تو لہ ناویاندا بووی و نوڙہ کہت ئہ نجامدا، با دستہ یہ کیان لہ گہل تودا نوڙہ کہ دابہ ستیت و چہ کہ کانیشیان لہ لاییت...﴾
واتہ: جیبہ جی کردنی نوڙ لہ کاتی کدا کہ دستہ ی موسلمانان مہ ترسیان
ہہ بیٹ لہ ہیرشی دووژمنہ کانیان، ئہ ویش بہ پیی ہیرو ناراستہ ی دوژمن بہ
چہ ند شیوہ یہ ک دەبیٹ:

یہ کہم: ئہ گہر مہ ترسی دوژمن ہہ بوو لہ وہی لہ ناراستہ ی قبیلہ وہ ہیرش بکات،
ئہوا ئیمام دە توانیت خہ لکہ کہ بکات بہ دوو بہ شہ وہو لہ گہل ہہر بہ شہ یاندا بہ
جیا نوڙہ کہ ی بکات، لہ ہہر دوو جارہ کاندا، بہ شیک نوڙ دہ کات و بہ شیکیش
پاسہ وانہ.

دو وہم: ئہ گہر مہ ترسی دوژمن ہہ بوو لہ وہی لہ ناراستہ ی قبیلہ وہ ہیرش
بکات، ئہوا ئیمام دە توانیت خہ لکہ کہ بکات بہ دوو پریزہ وہ بہ یہ کہ وہ نوڙ
داده بہ ستن، کہ گہیشتنہ سو جده ی پکاتی یہ کہم، پریزی پیشہ وہ لہ گہل ئیمامدا
دہ چیتہ سو جده وہو پریزی دواوہ بہ وہ ستاوی دە میننہ وہ بو پاسہ وانی کردن،
جا کہ ئیمام و پریزی یہ کہم راستبوونہ وہ بو پکاتی دو وہم، پریزہ کہ ی دواوہ
دہ چنہ سو جده ی پکاتی یہ کہم وہو ہل دہ ستنہ وہو دہ گنہ وہ بہ ئیمام، کاتیک
ئیمام دہ چیتہ سو جده ی پکاتی دو وہم وہو، ئہ مجارہ یان پریزی پیشہ وہ دہ بن بہ
پاسہ وان و پریزی دواوہ لہ گہل ئیمام دہ چنہ سو جده وہو، ئینجا کہ ئیمام و
پریزہ کہ ی سہریان لہ سو جده بہ رز کردہ وہو دانیشتن بو تہ حیات، ئہوا پریزی
پاسہ وان دادینہ وہو سو جده کہ یان دہ بن و تہ حیاتہ کہ یان دہ خوینن و ئیمام
بواریکیان دە داتی و سہلام بہ ہہ موویان دە داتہ وہ.

سییەم: له کاتی کدا دهکریت ئاراسته‌ی دوژمن له‌گه‌ڵ ئاراسته‌ی قیبله‌دا نه‌بی‌ت، ئە‌وا ئیمام نوێژکه‌ره‌کان ده‌کات به‌ دوو پۆله‌وه‌، له‌گه‌ڵ هه‌رپۆله‌ی به‌شه‌ نوێژکی له‌گه‌ڵدا ده‌کات، بۆ‌نموونه‌: ئیمام له‌گه‌ڵ به‌شیکیان نوێژ داده‌به‌ستیت، که‌ ئیمام پرکاتی یه‌که‌می ته‌واو کرد، پۆلی یه‌که‌م له‌دلی خۆیاندا نه‌یه‌تی جیابوونه‌وه‌ بێ‌ن له‌ ئیمام و به‌ ته‌نها نوێژکه‌ریان ته‌واو بکه‌ن و پاشان ببن به‌ پاسه‌وانی ئیمام و پۆله‌که‌ی تر، پۆلی دووه‌میش دین له‌ پشتی ئیمامه‌وه‌ نوێژکه‌ریان داده‌به‌ستت، کاتی‌کیش ئیمام داده‌نیشیت بۆ ته‌حیات ئە‌وان به‌رز ده‌بنه‌وه‌و پرکاتی دووه‌میان ته‌واو ده‌که‌ن و ئیمامیش له‌ چاوه‌روانیادا ده‌بی‌ت هه‌تا ته‌حیاته‌که‌یان ده‌خوینن، پاشان ئیمام سه‌لامیان پێ‌ ددات‌وه‌، و‌اچاکه‌ له‌ نوێژی مه‌غریبدا ئیمام دوو رکاعه‌ت له‌گه‌ڵ پۆلیکیان بکات و پرکاتی‌کیش له‌گه‌ڵ پۆله‌که‌ی تر و له‌ نوێژی به‌یانیشدا هه‌ر پۆله‌ی پرکاتی‌ک و له‌ نوێژه‌ چواریه‌کانیشدا ده‌توانریت نوێژکه‌ره‌کان بکری‌ن به‌ دوو پۆل یان چوار پۆله‌وه‌.

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَدْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
البقرة (۲۳۹)

﴿جا له‌ کاتی کدا که‌ ترستان هه‌بوو(نه‌تانوێرا له‌ ترسی دوژمنه‌کان وه‌کو ئە‌و شیوه‌یه‌ی سه‌ره‌وه‌ نوێژه‌کانتان بکه‌ن)، ئە‌وا به‌ پیاده‌یی یان به‌ سواری بیانکه‌ن، جا که‌ دلنیا بوونه‌وه‌(له‌ مه‌ترسی دوژمن)، ئە‌وا یادی خوا بکه‌نه‌وه‌و نوێژه‌کانتان بکه‌ن، به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ فی‌ری کردن که‌ پیشتر ئیوه‌ نه‌تان ده‌زانین﴾.

چوارهم: ئە‌گه‌ر شه‌ر ده‌ستی پیکردو پرژانه‌ ناو یه‌کتیه‌وه‌، له‌م باره‌دا چۆن بگۆنجیت نوێژکردنه‌که‌ دروسته‌و ڕووکردنه‌ قیبله‌ی ناوی‌ت و بۆیان هه‌یه‌ له‌ کاتی رکوع و کړنوشه‌کاندا شیرو ڕمبه‌کانیان بوه‌شێنن، ئە‌م جوژه‌ نوێژکردنه‌ قه‌زاکردنه‌وه‌شی ناوی‌ت.

نوێژی که سیك كه نه خووش بیټ

برگه‌ی یه‌که‌م: ئەگەر که سیك نه خووش بوو نه‌یتوانی به‌پیوه نوێژه‌کانی بکات، ئەوا ده‌توانیټ به‌ دانیشتنه‌وه بیکات، به‌ کۆمه‌ل یان به‌ تاک.

برگه‌ی دووهم: ئەگەر که سیکی نه خووش نه‌یتوانی به‌ دانیشتنه‌وه نوێژه‌که‌ی بکات، ئەوه ده‌توانیټ به‌ پالکه‌وتوویی بیکات.

برگه‌ی سییه‌م: ئەگەر به‌ دانیشتنیشه‌وه نه‌یتوانی به‌ ته‌واوی سوچه‌ به‌ریټ، ئەوا ده‌توانیټ سه‌رینیك دابنیټ و سوچه‌ی له‌سه‌ر به‌ریټ.

برگه‌ی چوارهم: ئەگەر هه‌ر نه‌شیتوانی، ئەوا ملی پړیک راده‌گریټ و پوو له‌ قیبله‌ ده‌کات و له‌ شوینه‌که‌ی خۆیه‌وه نوێژه‌که‌ ده‌کات.

برگه‌ی پینجه‌م: ده‌توانیټ له‌ ماوه‌ی نه‌خۆشیه‌که‌دا نوێژه‌کانی کۆ بکاته‌وه، به‌لام ناتوانیټ کورتیان بکاته‌وه.

برگه‌ی شه‌شه‌م: نوێژی هه‌ینی له‌ماوه‌ی نه‌خۆشکه‌وتندا له‌سه‌ر نه‌خۆشه‌که‌ پیویست نابیټ.

سوچه‌ی سه‌ه‌وو

ئهم سوچه‌یه‌ دوو جار سوچه‌ بردنه‌ وه‌کو سوچه‌ بردنه‌کانی ناو نوێژ، دوا‌ی ته‌حیاتی دووهم پینش سه‌لامدانه‌وه جیبه‌جی ده‌کرین، ئەم سوچه‌یه‌ پارسه‌نگه‌ بو‌ه‌له‌یه‌که‌ له‌ نوێژدا ده‌کریت، یان له‌ بیرده‌کریت که جیبه‌جی بکریت، وه‌کو خویندنی (فاتحه)، یان له‌بیرچوونی دانیشتن بو‌خویندنی ته‌حیاتی یه‌که‌م، یان له‌بیرچونی یه‌کیك له‌ سوچه‌کان یان رکوعه‌کان، جا ئەگەر هاتوو هه‌له‌یه‌که‌ کراو ئیمام زۆر به‌ زوویی هه‌ستی به‌خۆی کرد، یان یه‌کیك له‌ موسولمانه‌کان به‌ (سبحان الله) کردنیك ئیمامی ئاگادار کرده‌وه، ئیمامیش یه‌کسه‌ر گه‌راییه‌وه بو‌ شوینی هه‌له‌که‌ یان شوینی له‌بیرچوونه‌که‌، ئەوه سوچه‌ی سه‌ه‌وی ناویټ، بو‌نموونه: ئیمام له‌ نوێژه‌که‌دا بیری بیته‌وه که نیه‌تی نه‌هیناوه، ئەوه یه‌کسه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه سه‌ره‌تای نوێژه‌که‌و نیه‌ت ده‌هیننیټ و سه‌رله‌نوێ نوێژه‌که‌ی ده‌ست

پیده کاته وه و ئه وهی پیشتر کرد و یه تی حساب ناکریت و بهرده وام ده بییت تا سه لام دداته وه و پیویست به سوجه دی سه هوو ناکات، یان وه کو ئه وهی له کوتایی نویژه که دا له بییری نه بییت سه لام بداته وه، یه کسه ره هستییت و بروت، ئه وه که بییری که و ته وه یان به بییری هیئرایه وه یه کسه ره ده گه ریتته وه ناو نویژه که وه سه لام دداته وه و پیویست به سوجه دی سه هووش ناکات، به لام ئه گه ره له پرکاتی دووهمدا له دوای سوجه ده کان له بییری نه بییت دانیشییت بو ته حیاتی یه که م و یه کسه ره هستایه وه دهستی به پرکاتی سییهم کرد، ئه گه ره له وییدا خوئی به بییری بیته وه یان له لایهن موسولمانیکه وه ناگادار بکریتته وه، ئه وه تازه ناگه ریتته وه سه ره ئه و ته حیاته و بهرده وام ده بییت له سه ره نویژه که ی، به لام پیش سه لام دانه وه دوو سوجه دی سه هوو ده بات له بری ئه و هه له یه ی که کرد و یه تی، ئینجا نویژه که ره کان په پره وی ئیمامه که یان ده که ن ئه گه ره سوجه ده کانی سه هووی برد ئه و انیش له گه لیدا سوجه ده کان ده بن، به لام له کاتی کوتایی نویژه که دا ئه گه ره ئیمام هه له یه کی کرد و هه ستایه وه بو ئه نه جامدانی پرکاتیکی تر، ئه وه گونج و نییه موسولمانه کان شوینی که ون، به لکو به (سبحان الله) یه ک ناگادار ده کریتته وه، ئه گه ره نه گه رایه وه، ئه وه موسولمانه کان پیویستیان به نیهت هیئانی جیا بونه وه نیه له ئیمام، به لکو خوئیان راسته خو سه لام دده نه وه و نویژه که یان ته واو ده که ن، ئه و شتانه ی که کردنیان نویژ به تال ده که نه وه، به سوجه دی سه هوو چاره سه ره ناکرین، سوجه دی سه هووش پارسه نگی (الله اکبری) سه ره تایی نویژ دابه ستن ناکات.

هه له کردن له خویندنه وهی قورئاندا له نویژدا نابیته هوئی بردنی سوجه دی سه هوو، به لکو که سیکی شاره زا له نویژه که ره کان ئه گه ره هستی به هه له یه که کرد، به ده نگیکی به رز هه له که راست ده کاته وه، ئیمامیش ده گه ریتته وه ئه و شوینه و، به راستی و دروستی بو جاری دووهم ده یخوینیته وه.

ئەگەر ئىمام لە نوێژى مەغریبدا پركاتى يەكەمى تەواوکردو هەستایەوه بۆ پركاتى دووهم و يەكسەر دەستى كرد بە قورئان خویندن و لەبیری نەبوو فاتىحە بخوینیت و ویستی دابینتەوه بۆ ركوع، لەوكاتەدا نوێژكەریك (سبحان الله) یەكی كرد، ئەوا ئىمامەكە دەگەرپیتەوه بارى پراوەستاوى سەرەتای پركاتى دووهم، جا ئەگەر بەبیری هاتەوه كە فاتىحەى لەبیر چوو، ئەوه لە فاتىحەوه دەست پێدەكاتەوه، ئەگەر بەبیری نەهاتەوه چى لەبیر چوو، ئەوا ئەو نوێژكەرەى كە (سبحان الله) كەى كردوو بە دەنگىكى نىمچە بەرز دەلیت: (بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين...) جا كە ئىمام بیری كەوتەوه، نوێژكەرەكە پێدەنگ دەبییت و ئىمامیش لە سەرەتاوه فاتىحەكە دەخوینیت و بەردەوام دەبییت و نوێژكەى تەواو دەكات و بەبى سوجدەى سەهوو سەلام دەداتەوه، بەلام ئەگەر هاتوو، لەدواى سوجدەكانى پركاتى دووهم ئىمام دانەنیشت بۆ تەحیاتى يەكەم و يەكسەر هەستایەوه بۆ پركاتى سێیەم، جا ئەگەر لە سەرەتای هەستانەوه كەیدا كە ئیستا نەكەوتۆتە سەر قاچەكانى هەستى بە هەلەكە كرد، ئەوه بۆى هەیه بگەرپیتەوه شوینى خۆى و سوجدەى سەهووشى ناویت، بەلام ئەگەر هاتوو تەواو راست ببوو ئەوه بۆى نیه جارێكىتر بگەرپیتەوه، هەرچەند كە سێكیش (سبحان الله) ی بۆ بكات، لەوكاتەدا ئىمام نوێژكەى تەواو دەكات و پێش سەلام دانەوه دوو سوجدەى سەهوو دەبات، دەبییت نوێژكەرەكانیش پەیرەوى ئىمامەكەیان بكەن.

(پێغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتى: ئەگەر لە پركاتى دووهمدا ئىمام لەبیری كرد تەحیات بخوینیت و ویستی هەستیتەوه، ئەگەر پێش ئەوهى هەستیتە سەرپێیان بیری كەوتەوه، با دانیشیتەوه نوێژكەى تەواو بكات، بەلام ئەگەر وابوو تەواو هەستا بۆوه، ئەوه نابیت بگەرپیتەوه، لە كۆتایى نوێژكەیدا دوو سوجدەى سەهوو دەبات). (٨٩)

مروّفە لەكاتى سوجدە بردندا لە هەموو كاتەكانى تر لە خواوه نزیکترە.

(ئەبوھورەيرە) (رەزای خوی لیبیت)، دەلیت: پیغمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموویەتی: بەندە لە کاتی سوژدە بردندا لە ھەموو کاتەکانی تر لە پەروردگارەکیەوہ نزیکترە، جا (ئیوہش) لە کاتی سوژدە بردندا زۆر بپاړینەوہ). (٨٩ب)

سوژدە بردن لە کاتی خۆیندەوہی ئەوئایەتەنەوی باسی سوژدە بردن دەکەن:

لە قورئانی پیرۆزدا لە (١٤) شویندا ئەم سوژدە بردنە ناویان ھاتووە:

یەکەم: سوورەتی العلق

كَلَّا لَا تُطِغُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ (١٩)

﴿نەخیر، گوێرایەلی ئەو کەسە مەبەو، کپنوش بو پەروردگاری خۆشت بەرە و لیبی نزیک بەوہ﴾.

دووەم: سوورەتی الانشاق

وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ (٢١)

﴿کاتیکیش قورئانیان بەسەردا دەخوینریتەوہ، کپنوش بو پەروردگاریان نابەن﴾.

سییەم: سوورەتی النجم

فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا (٦٢)

﴿جا (مادام پیدەکەن و ناگرین و بی ئاگان، ھەتا زوہ) کپنوش بو پەروردگارتان بەرن و بیپەرستن﴾.

چوارەم: سوورەتی فصلت

فَإِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ (٣٨)

﴿ئەگەر (بیباوہرەکانیش) خویان بە گەورەزانی (لە پەرستنی پەروردگادا)، ئەوا ئەو فریشتانەوی کە لای پەروردگاری تۆن، بە شەوو پۆژ، پاک و بیخەوشی بو دەردەپرن و، بیزاریش نابن﴾.

پینجەم: سوورەتی الم السجدە

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا حَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (١٥)

﴿به پرستی ئەوانەى كاتىك بەلگە و نىشاكانى ئىمەيان بىر دەھىنریتەوہ باوہ پران پى دەھىنن و بە خاکدا دەكەون و كرنوش دەبەن و بە سوپاس و ستایش كردن پاك و بىخەوشى بۆ خوا دەردەپرن و خۆشيان بە گەورە نازانن﴾.

شەشەم: سوورەتى النمل

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (٢٦)

﴿خوا ئەو پەرستراوہیە هىچ پەرستراوہىكى تر نىە تەنھا ئەو نەبىت، خاوەنى عەرشى پىرۆزە﴾.

حەوتەم: سوورەتى الفرقان

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (٦٠)

﴿ئەگەر بەو بىباوہ پرانەش گوترا: كرنوش بۆ (الرحمن) بەرن، ئەوا لە وەلامدا دەلین: الرحمن كىيە؟ ئايا ئىمە كرنوش بەرىن بۆ ئەو كەسەى كە تۆ فەرمانمان پىدەكەيت كرنوشى بۆ بەرىن؟ ئەم داوا لىكردنەش واى لىكردن كە ئەو نەدى تر دوور بكەونەوہ﴾.

هەشتەم: سوورەتى مريم

.....إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِنَّ آيَاتِ الرَّحْمَنِ حَرُّوا سُجَّدًا وَنُكِيًّا (٥٨)

﴿ئەوانە ئەو پىغەمبەرەن كە خوا نازونىعمەتى خۆى بەسەردا پرشتوون لە نەوہكانى ئادەم و لەوانەى لەگەل نووح (لە كەشتىەكەدا) هەلمانگرتن و لە نەوہكانى ئىبراهيم و لە نەوہكانى يەعقوب، لەوانەى كە پىگەى رەوشەنى خۆمان نىشاندان و هەلمان بژاردن، كاتىك كە بەلگە و نىشانەكانى (الرحمن) يان بەسەردا بخوینریتەوہ بە كرنوش بردن و گریانەوہ خۆيان بە زەويدا دەدەن﴾.

نۆيەم: سوورەتى الاسراء

وَيَخْرُونَ لِلأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا (١٠٩)

﴿بەسەر دەم و چەنەگەياندا خوۆ لە زەوى دەدەن و دەگرىەن و(فرمىسكىش دەريژن)، خویندەنەوى ئەم قورئانەش بەسەرياندا وایان لى دەكات كە زیاتر بو خوا ملكەچ بن﴾.

دەيەم: سوورەتى النحل

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (٥٠)

﴿لە سەروى خوۆشيانەو لە پەرەردگارى خوۆيان دەترسىن و، ئەوئەى فەرمانيشيان پى بگريت جيىبەجيى دەكەن﴾.

يازە: سوورەتى الرعد

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعاً وَكَرْهاً وَظِلالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ (١٥)

﴿هەموو ئەوانەش كە لە ئاسمانەكان و زەويدان و سيىبەرەكانيشيان لە كاتى بەيانيان و ئيواراندا پييان خوۆشبيت يان پييان ناخوۆشبيت كرنووش بو خوا دەبەن﴾.

دوازە: سوورەتى الاعراف

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ (٢٠٦)

﴿بەراستى ئەو فريشتانەى لای پەرەردگارتن لە پەرستنى پەرەردگاريان خوۆيان بەگەرە نازانن و پاك و بيگەردىي بو دەردەبەن و كرنووشى بو دەبەن﴾.

سيژە: سوورەتى الحج

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقٌّ عَلَيْهِ الْعِدَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (١٨)

﴿ئایا ئەو نابینى هەرچى لە ئاسمانەكان و هەرچى لە زەويدايە و پوژو مانگو ئەستىرەكان و چياكان و دارو درەختەكان و جوولەدارەكان و زۆرىنەيەكيش لە خەلكى كرنووش بو خوا دەبەن؟ زۆرىنەيەكيشيان سزای خوۆيان بەسەردا

سه پیئراوه، هەر که سیکیش خوا سوک و پرسیوی بکات، که س ناتوانیئت
ریژداری بکات، به راستی خوا ئه وهی بیهویئت دهیکات.

چوارده: سوورتهی الحج

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۷۷)

ئهی ئهوانهی باوه پرتان هیئاوه، به چو کدا وهرن و کپنووش بهرن و
پهروه دگارتان بپهستن و خپرو چاکهش بکهن بهو هیوایهی سهرفرازو
سهرکه وتوو دهبن.

سوجهیه که هیه له سوورتهی (ص) دا، ئه وه سوجهی خویندنه وه نیه به لکو
سوجهی شوکرانهیه بو خوا، ئه وکه سهی که قورئانه که ده خوینی ئه گهر
گه یشته ئه شوینهی که ناوی سوجهه کی تیادیه، ئه و له وی قورئان
خویندنه که راده گریت و سوجهیه که ده بات وه کو سوجهی نویژو سه لام
ده داته وه، له م باره دا ئه و که سهش که گوپی له قورئان خویندنه که یه، ئه ویش
ده توانیئت نیه تی ئه و سوجهه بردنه بینیت و له جیگهی خویه وه پرو بکاته
قیبله و (الله اکبر) بکات و بجیته سوجهه وه و پاشان (الله اکبر) بکات و سه ری
راست بکاته وه و سه لام بداته وه، ئه گهر ئیمام له نویژه که یدا قورئانی خویندو
گه یشته ئه و شوینه و بو سوجهه بردن داهاته وه، و اپیویست ده کات هه موو ئه و
خاوه نباوه رانهی له دوا ی ئه و ئیمامه وه نویژه کانیا ن دابه ستوون، هه موویان
پهیره وی ئیمامه که ی خویمان بکه ن و، ئه وانیش سوجهه که بهرن و، نیه ت
هیئانیشی ناویت، له بهر ئه وهی سوجهه بردن و قورئان خویندنه که ش خویمان
به شیکن له نویژه که، له م باره دا هه ر که سیکن پهیره وی ئیمامه که نه کات
نویژه که ی به تال ده بیئت، بو نمونه: ئه گهر له باریکی ئاوه هادا ئیمام
سوجهه که ی نه بردو یه کیکن له نویژکه ره کان سوجهه که ی برد، ئه و ئه و که سه
نویژه که ی له گه ل ئه و ئیمامه دا ده چریت، ئه وهی له سوجهی نویژدا فه رزه له م
سوجهیه شدا فه رزه، له نویژدا بیئت یان له دهره وهی نویژ، سوننه ته له م سوجهه

بردنه‌دا بَلِيَّت: (سجد وجهي للذي خلقه وصوره وشق سمعه و بصره بحوله وقوته، فتبارك الله احسن الخالقين)، گونجاويشه دواى ئه‌وه بِيَدَه‌نگ بيت، يان به شيويه‌كى باشر يادى خوا بكه‌يت، ئه‌م سوجه‌ديه له دهره‌وى نويژيشدا، ئه‌گهر ئه‌و كه‌سه خوئى قورئانه‌كه بخوئنيئ، يان وه‌كو گوئگرِيك گوئى گرتبيئ، بيويستي به ده‌ستنوئژ هه‌يه.

سوجه‌دى شوكرانه

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (٧) ابراهيم

﴿ئه‌وه‌ش بيئنه‌وه‌بيري خوئان﴾، كاتيک كه په‌روه‌ردگار تان رايگه‌ياند: ئه‌گهر بيئ و سوپاسى من بکه‌ن، ئه‌وا نازونيعمه‌ته‌كاني خوئتان بو زياد ده‌که‌م، ئه‌گهر بيباوه‌پيش بووبن، ئه‌وا به راستى سزاي من توندو تيره‌ه.

مه‌به‌ست له‌م سوجه‌ بردنه، سوپاسکردنى خوايه له‌لايه‌ن به‌نده‌که‌يه‌وه، ئه‌م سوجه‌ديه له‌نويژدا نابريئ، به‌ئکو له دهره‌وى نويژدا ده‌کريئ له‌هه‌موو کاتيک و له‌هه‌موو شوئنيئکي پاکدا، ده‌توانيت ويژده‌كاني ناو سوجه‌دى نويژ بليئ، هه‌روه‌ها ده‌توانيت، ئه‌وه‌ى ناو سوجه‌دى خوئنده‌وه‌ى قورئان بليئ، هه‌روه‌ها ده‌توانيت هه‌موو ئه‌و شته‌ چاکانه بليئ كه پريزو سوپاس و ستايشن بو خواو به‌نده‌يي و ملکه‌چين بو به‌نده‌که‌ى، پوو ده‌کريئته قيبله‌و به‌نيه‌ت هيئانيک ده‌ست پيده‌کات و ده‌لى: (نيه‌تم وايه سوجه‌ديه‌كى شوكرانه ده‌به‌م بو خواى خوئم، الله اکبر، سوجه‌که ده‌به‌يت و به‌الله اکبر) يک سه‌رت به‌رز ده‌که‌يته‌وه‌و سه‌لام ده‌ده‌يته‌وه‌و چه‌ندى بوئ ده‌کريئ ده‌پاريئته‌وه‌).

کورت کردنه‌وهی نویژ

وَإِذَا صَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا (النساء ۱۰۱)

﴿ئەگەر بەسەر زه‌ویشدا پ‌و‌یشتن، مه‌ترسی ئه‌وه‌تان هه‌بوو بیباوه‌ره‌کان له‌ کاتی نویژکردن تووشی ئاژاوه‌یه‌کتان بکه‌ن، ئه‌وا تاوانتان له‌سەر نییه‌ نویژه‌کانتان کورت بکه‌نه‌وه‌، به‌پ‌راستی بیباوه‌ره‌کان دوژمنیکی ئاشکران بوئیه‌وه‌.﴾

مه‌به‌ست له‌ کورت کردنه‌وه‌ی نویژه‌ فه‌رزه‌کانه‌، به‌خشیینیکه‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ بو‌ به‌نده‌کانی، بوئیه‌وه‌ی له‌کاتی سه‌فه‌ر کردندا به‌ه‌وی نویژه‌کانه‌وه‌ تووشی ناره‌ه‌تی نه‌بن، ئه‌م کورتکردنه‌وه‌یه‌ش بو‌ نویژه‌ چوار پ‌کاتیه‌کانه‌، مه‌رچیک‌ هه‌یه‌ بو‌ گه‌یشتن به‌ ئامانجیک‌، مه‌رجه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌: ده‌بیئت مرو‌قه‌ بکه‌ویته‌ سه‌فه‌روه‌ ئینجا ده‌گات به‌ ئامانجیک‌ که‌ مافی کورتکردنه‌وه‌ی نویژه‌ چوار پ‌کاتیه‌کانی ده‌بیئت، بوئیه‌ له‌ کاتی سه‌فه‌ردا نویژی فه‌وتاوی ناو ماله‌کان ناتوانیئت به‌ کورتکراوه‌ی بگ‌یردرینه‌وه‌، به‌لام نویژی فه‌وتاوی سه‌فه‌ره‌کانی پیشت ده‌توانیئت له‌م سه‌فه‌رده‌ا به‌ کورتکراوه‌یی بگ‌یردرینه‌وه‌، جا کاتی که‌ مرو‌قه‌ نیه‌تی سه‌فه‌ری هیناوه‌، ئەگەر مه‌یلی لیبوو دوو پ‌کات نویژی سونه‌تی سه‌فه‌ر بکات و ئینجا له‌ شاره‌که‌ی ب‌رواته‌ ده‌روه‌، ده‌بیئت له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئه‌م مه‌رجانه‌ی خواوه‌ بینه‌دی، ئه‌وسا مافی کورتکردنه‌وه‌و کو‌کردنه‌وه‌ی نویژه‌کانی ده‌بیئت:

یه‌که‌م: ده‌بیئت سه‌فه‌ره‌که‌ له‌ (۱۶) فه‌رسه‌خ، یان له‌ (۴۸) میلی هاشمی یان له‌ دوو قوناغ پ‌یگه‌ که‌مه‌تر نه‌بیئت، که‌ ده‌کاته‌: (۸۸,۷۰۴ کیلو متر).
(ويعادل الفرسخ الواحد (۵۵۴۴متر)، فعلى هذا تكون أقل مسافة القصر (۱۶ فرسخا) = (۸۸,۷۰۴ کیلو متر)

دووم: دەبیئت سەفەرەکه بۆ مەبەستیکی حەلال بیئت، وەکو بازرگانی و چوون بۆ فیربوونی زانست و سەردانی خەلکانیکی ناسیاو، ئەو بۆیان پەوا دەبیئت نوێژەکانیان کورت و کوۆ بکەنەو، ئەگینا ئەگەر بۆ ئارەزووبازی و کەیف و سەفا بیئت، ئەوا ئەو مافەیان نادریتی.

سییەم: کە لە سنووری شارەکەت چوویتە دەرەو، مافی ئەوەت هەیه نوێژەکان کورت بکەیتەو، پێویستیت بە برینی (١٦) فەرسەخەکە نیە، ئەگەر وارێککەوت ھۆکاری گواستنەو، کە کاتی نوێژی نیوہ پۆدا پانەو، ئەوا پێش ئەو کاتی نوێژەکە بەسەر بچیت پێویستە نوێژەکەرەکە بە دل نیەتی ئەو بێنیئت کە نوێژی نیوہ پۆ دەخاتە پال نوێژی عەسر، جا کە کاتی نوێژی عەسر هات، ئەوا دەتوانیت نوێژەکە بە کورتکراوی لەگەل کورتکراوی نوێژی عەسر دا کوۆ بکریتەو، لەم بارەشدا دوو پرکاتەکی نیوہ پۆ دەکریت ئینجا بەدوایدا دوو پرکاتەکی عەسر دەکریت، بە پێچەوانەشەو ھەر دروستە، لەبەرئەو کاتی ئەنجامدانی ھەردوو نوێژەکە هاتوو.

چوارەم: پێویستە نوێژەکەرەکە لەسەرەتای نوێژەکانیدا نیەتی کورتکردنەو بەھینیت، بۆنموونە: لە نوێژی نیوہ پۆدا ھەر کە دەستنویژی ھەلگرت و پرووی کردە قیبلە، دەلیت: نیەتم وایە دوو پرکات نوێژی نیوہ پۆ دەکەم بە کورتکراوی بۆ خوای گەرە (اللہ اکبر)، ئینجا دوو پرکاتە تەواو بکات و سەلام بداتەو.

پینجەم: ئەگەر نوێژەریک ویستی نوێژەکە بە کورتکراوی بە جەماعەت بکات، ئەوا دەبیئت ئیمامەکەشی لە سەفەر دابیئت، نوێژ لەدوای ئیمامی نیشتەجیوہ کورت ناکریتەو.

شەشەم: بۆ کورتکردنەو نوێژ نابیئت نوێژەر بە ھیچ شیوہیەک نوێژ لەدوای ئیمامیکەو دابەستیئت کە نەزانیت ئەو ئیمامە نوێژ کورت دەکاتەو یان نا،

نویژکه‌ر له سه‌فه‌ریشدا ده‌توانیٔ نویژکه‌کانی به‌جماعت له‌دوای ئیما می‌که‌وه بکات به‌کورت نه‌کراوه‌یی.

حه‌وته‌م: نویژیک که‌نیه‌تی کورت‌کراوه‌ی لی هی‌نرابیٔت و له‌نویژکه‌دا نویژکه‌ره‌که‌بیریاری ئه‌وه‌بدات نویژکه‌کی به‌چوار پکاتی بکات، یان دوو دل‌بیٔت له‌وه‌ی که‌ئاخو سه‌فه‌ره‌کی ته‌واو بووه‌و گه‌یشتوت‌ه‌وه‌شاره‌کی خو‌ی یا نا، ئه‌وا نویژکه‌کی به‌تال نابیٔته‌وه، ئه‌و پکاتانه‌ی که‌کردونی بو‌ی حیسابه‌و ده‌بیٔ به‌دوایاندا نویژکه‌کی ته‌واو بکات وه‌کو نویژیکی ئاسایی.

هه‌شته‌م: پیویسته نویژکه‌ره‌که‌شاره‌زابیٔت له‌ئه‌نجامی کورت‌کردنه‌وه‌ی نویژدا، ئه‌گه‌ر که‌سیک شاره‌زا نه‌بیٔت نویژ کورت بکاته‌وه، ئه‌وا نویژکه‌کی دانامه‌زریٔت. هه‌موو که‌سیکی نویژکه‌ر بیجگه‌له‌و پوژهی که‌سه‌فه‌ره‌که‌ده‌کات و بیجگه‌له‌و پوژه‌ش که‌ده‌گه‌رپٔته‌وه، بو‌ی هه‌یه‌ماوه‌ی (١٩) پوژ به‌به‌رده‌وامی نویژکه‌کانی کورت بکاته‌وه، جا که‌سیک که‌ماوه‌یه‌کی زیاتر مایه‌وه، ئه‌وا وه‌کو نیشته‌جیی ئه‌و شوینه‌مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌کرٔت هه‌تا ئه‌و پوژهی ده‌گه‌رپٔته‌وه.

(ئیین عه‌باس (به‌زای خویان لیٔبیٔت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که‌له‌شوینیک ده‌مایه‌وه، (١٩) پوژان نویژکه‌کانی دوو پکات دوو پکات ده‌کردن، ئیمه‌ش ئه‌گه‌ر (١٩) پوژان ماباینه‌وه نویژکه‌کانمان دوو پکات دوو پکات ده‌کردن، ئه‌گه‌ر زیاتریش ماباینه‌وه، ئه‌وا نویژکه‌کانمان چوار پکات ده‌کرد). (٩٠)

ئه‌که‌ر که‌سیک نیه‌تی مانه‌وه‌ی چوار پوژهی هی‌نا له‌جیگایه‌ک، ئه‌وا به‌گه‌یشتنی به‌و شوینه‌سه‌فه‌ره‌کی کؤتایی دیٔت.

نویه‌م:

ده‌بیٔت بزانیٔت سه‌فه‌ره‌که‌به‌ره‌و کو‌ییه‌و ولاتیکی دیاریکراو ده‌ستنیشان کرابیٔت و بزانیٔت دواین شوین کو‌ییه‌که‌بو‌ی ده‌چیت، واته: کاتیک به‌دوای هه‌لاتوویه‌که‌ده‌که‌ویت، ئه‌گه‌ر (١٦) فه‌رسه‌خیشٔت زیاتر بپریٔت، ئه‌وه‌ناتوانیٔت نویژکه‌کانت کورت بکه‌یته‌وه.

كورتكدنەوہو كۆكردنەوہى نوپژ

پرگەى يەكەم:

ئەو كەسەى سەفەر دەكات سەرەتا نىەتى سەفەر كردن بىننىت و دوو پركات نوپژى سەفەر كردن ئەنجام بدات، ئىنجا دەست بە سەفەرەكەى بكات.

پرگەى دووہم:

كۆكردنەوہى نوپژەكان.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ئەگەر لە پويشتنەكەيدا پەلەى بايە، ئەوا نوپژى

مەغريب و عيشاي كۆ دەكردەوہ). (۹۱)

دەكرىت لە كاتى سەفەردا دوو نوپژى دواى يەك كۆ بكرىنەوہ، بۆنمونه: لەكاتى سەفەردا دەكرىت نوپژى نيوەرۆ لەگەل نوپژى عەسردا جووت بكرىن، ئىنجا ئەگەر تەنھا كۆ كردنەوہى نوپژەكان بىت، ئەوا بەم شيوەى دەبىت:

يەكەم: نوپژى نيوەرۆ عەسر

تۆ كە لە سەفەر دابوويت سەرنج دەدەيت كە كاتى نيوەرۆ سەرقال نيت و كاتى عەسر بوارت نابىت نوپژەكەت ئەنجام بدەيت، ئەوا لەم كاتەدا، دەكرىت نوپژى عەسر بىننىتە گەل نيوەرۆو سەرەتا نىەتى نوپژى نيوەرۆ بىننىت و بلىيت: (نىەتم وايە چوار پركات نوپژى نيوەرۆ دەكەم بە كۆكراوہى، بۆ خواى گەورە (الله اكبر))، جا كە سەلامت دايەوہ يەكسەر ھەستەوہو نىەتى نوپژى عەسر بىننىتەوہو بلى: (نىەتم وايە چوار پركات نوپژى عەسر دەھىنمە پيش بە كۆكراوہى لەگەل نوپژى نيوەرۆدا فەرزە لەسەر من بۆ خواى گەورە (الله اكبر))، ئىنجا نوپژەكەت تەواو دەكەيت.

جا كاتىك كە زانيت كاتى نوپژى نيوەرۆيەو بەلام سەرقالىت و ناتوانيت نوپژەكەت ئەنجام بدەيت، يان لە ريگەدايت و لە ھاورپىكانت دوا دەكەويت، ئەوا دەتوانيت نوپژى نيوەرۆ بنىريتە پال نوپژى عەسر، ھەرئەوہندە لە كاتى نوپژەكەدا دەبىت بلىيت: (ئەوہ نوپژى نيوەرۆم بردە پال نوپژى عەسر)، جا كە

بانگی عهسريدا، سه ره تا نيه تي نويزي نيوه پو دينيت و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي نيوه پو به هه لگيراوي دهينمه پال نويزي عهسر، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، جا كه نويزي نيوه پوت ته واو كرد يه كسه ر هه لده ستيته وه و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي عهسر ده كه م، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، چوار پكات نويزه كه ت ته واو ده كه يت و سه لام ده ده يته وه.

دووم: نويزي مه غريب و عيشا.

له نيوان نويزي مه غريب و عيشادا به پيي كاته كه ي خوت له سه فه ره كه تدا، ده توانيت پاش و پيش به نويزه كان بكه يت، بونموونه: ده تواني نويزي عيشا پيش بخريت و بهينريته دواي مه غريب، له م باره دا دواي بانگي مه غريب نيه تي نويزي مه غريب دهينيت و دهلييت: (نيه تم وايه سي پكات نويزي مه غريب ده كه م، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، ئينجا كه نويزه كه ت ته واو كرد، يه كسه ر هه لده ستيته وه و دهلييت: (نيه تم وايه چوار پكات نويزي عيشا دهينمه پيش به كو كراوه يي له گه ل نويزي مه غرييدا ئه نجامي ده دم، فه پزه له سه ر من بو خواي گه وره (الله اکبر))، جا نويزه كه ت ته واو ده كه يت و سه لام ده ده يته وه.

ئه مه له باري كدا يه ته نها كو كردنه وه يه، بو سه فه ريش ئه نجام ده دريت بو هه نديك باري تا يبه تي نيشته جيكانيش ئه نجام ده دريت، بونموونه: ئه گه ر له شار ي كدا كاتي نويزي نيوه پو به فرو باران و توف بو، ئه وا ئيما مه كه ده تواني نويزي عه سريان بو بينيته پيش له گه ل نويزي نيوه پو دا ئه نجامي بدات، يان نويزي عيشا يان بو بينيته پيش له گه ل مه غرييدا ئه نجامي بدات، به و شيوه يه ي كه له سه ره وه باسكرا، ئه ويش به مه رجيك ده بيت ئيما مه كه بو خوي يان ني در او يكي خوي دواي نويزه يه كه مه كه يان بيته ده ره وه و دنيا بيت له وه ي باو بارانه كه به رده وامه يان نا، ئه گه ر بارانه كه به رده وام بو، ئه وا كو كردنه وه كه

ئەنجام دەدرېت، ھەر ھا بۇ ئەخۇشېكىش كە پزېشكىكى باوھ پېيكر او برىارى بۇ دابىت دەتوانىت نوپزەكان كۆ بكا تەوھ، بەلام ناتوانىت كورتىان بكا تەوھ.

(پېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) نوپزى نيوھ پوۆ عەسرى بە يەكەوھ كرد، مەغرىب و عىشاشى بە يەكەوھ كرد، بەبى ئەوھى لە سەفەردا بىت يان ھىچ مەترسىھكى ھەبىت). (۹۲)

پرگەى سېيھم:

كورت كوردنەوھ و كۆ كوردنەوھ.

لە كاتىكدا تۆ لە سەفەرىكى خىرىت، وا پېويست دەكات نوپزەكان كورتىش بكا تەوھ كۆشيان بكا تەوھ، وەكو بارى حاجىھكان لە نيوھ پوۆ عەرەفەوھ بۇ بەر بەيانى جەژن، دەتوانىت، نيوھ پوۆ كورت بكا تەوھ و بىكەيت بە دوو پكات و بەم شىوھىە نىە تەكەى بىنىت و بلىيت: (نىەتم وايە دوو پكات نوپزى نيوھ پوۆ دەكەم بە كورت كراوھىى لە گەل نوپزى عەسردا، فەپزە لەسەر من بۇ خواى گەورە (الله اكبر))، ئىنجا دوو پكاتەكە تەواو دەكەيت و ھەلدەستىتەوھ و دەلىيت: (نىەتم وايە دوو پكات نوپزى عەسەر بە كورت كراوھىى و بە كۆكراوھىى دەھىنمە گەل نوپزى نيوھ پوۆ، فەپزە لەسەر من بۇ خواى گەورە (الله اكبر))، ئىنجا دوو پكات نوپزەكەت تەواو دەكەيت، يان لە شوپنىكدا واپىويست دەكات نوپزى عىشا بە كورت كراوھىى و بە كۆكراوھىى بەئىرىتە پال مەغرىب، ئەوا نوپزى مەغرىب بە ھىچ شىوھىەك كورت ناكرىتەوھ تەنھا كۆ دەكرىتەوھ، بەم شىوھىە نىەت دەھىنىت: (نىەتم وايە سى پكات نوپزى مەغرىب دەكەم، فەپزە لەسەر من بۇ خواى گەورە (الله اكبر))، ئىنجا سى پكاتەكە تەواو دەكەيت و سەلام دەدەيتەوھ، يەكسەر ھەلدەستىتەوھ و دەلىيت: (نىەتم وايە دوو پكات نوپزى عىشا بە كورت كراوھىى و بە كۆكراوھىى دەھىنمە پال نوپزى مەغرىب، فەپزە لەسەر من بۇ خواى گەورە (الله اكبر))، جا دوو پكات نوپزەكەيت و سەلام دەدەيتەوھ.

پرگه‌ی چواره‌م:

ده‌کریٔت نؤژده‌کان به کورت‌کراوه‌یی و به کۆکراوه‌یی به کۆمه‌ل بکرین، به مه‌رجیک ئیمامه‌که‌شیان له سه‌فه‌ردا بیٔت، واته‌که‌سیک له سه‌فه‌ردا بیٔت ناتوانیٔت نؤژده‌کانی له دوا‌ی ئیمامیکی نیشته‌جی ئەنجام بدات.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ده‌رچوون له سنووری ئەوشوینه‌ی لیی نیشته‌جیٔت و بزانیٔت ئەو شوینه‌ی بو‌ی ده‌چی دوو قوناغ یان (٤٨) میلی هاشمییه، مافی ئەوه‌ت ده‌ده‌نی نؤژده‌کانت کورت بکه‌یته‌وه‌و کۆیان بکه‌یته‌وه‌.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

که‌سیک ماوه‌ی مانه‌وه‌که‌ی دیاری بکات به چوار پوژ، ئەوا ته‌نها له ریگا مافی کورت‌کردنه‌وه‌ی هه‌یه، که‌گه‌یشته شوینه‌که‌ وه‌کو نیشته‌جی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل ده‌کریٔت، وه‌کو ئەو حاجیانه‌ که له ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌وه ده‌چنه‌ناو مه‌که‌که، بو‌یان هه‌یه دوا‌ی چه‌که‌که‌سی پوژ له مه‌که‌دا بمی‌ننه‌وه، ئەگه‌ر بوو به چوار پوژ مافی کورت‌کردنه‌وه‌و کۆکردنه‌وه‌یان نامی‌نیٔت.

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: مانه‌وه‌ی کۆچکه‌ره‌کان له شاری مه‌که‌که‌دا له‌دوا‌ی جیبه‌جی کردنی پێوره‌سمی چه‌که‌که‌یان سی پوژه). (٩٣)

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

بو‌ئه‌وانه‌ش که چاوه‌رپین ئیمپرویان سبه‌ی کارکه‌یان ته‌واو بیٔت و له‌گه‌شته‌که‌یاندا ماوه‌ی مانه‌وه‌یان دیاری نه‌کرد، ده‌توانن نۆزده پوژ نؤژده‌کانیان کورت بکه‌نه‌وه‌و کۆیان بکه‌نه‌وه، بیجگه‌ له‌و پوژه‌ی که ده‌گاته ئەوی و ئەو پوژه‌ش که تییدا ده‌گه‌ریته‌وه‌.

(ئیبین عه‌باس (ره‌زای خوايان لیٔت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) نۆزده پوژان مایه‌وه نؤژده‌کانی کورت ده‌کردنه‌وه، ئیمه‌ش ئەگه‌ر سه‌فه‌ریکمان کردبا نۆزده

پۇژان نوپۇزەكانمان كورت دەكردنهوهو ئەگەر زياتریش ماباينهوه، ئەوا نوپۇزەكانمان بەتەواى ئەنجام دەدان). (۹۴)

پرگەى هەشتەم:

كەسپك گەشتەكەى بە نيازى ئەوه بوو ماوهيهكى زۇر لەو شوپنەدا بىمىننەتەوه، وهكو ئەوهى قوتاببەك بۇ خویندن بچیت بۇ شوپنیک يان ولاتیک، ئەوه تەنها ماوهى پرگاکە مافى كورتكردنهوهو كۆكردنهوهى نوپۇزى هەيه، هەر كە گەيشته شوپنەكەى وهكو جىنیشينیکى ئەو شوپنە دادەنریت.

پرگەى نوپەم:

ئەگەر لە گەشتەكەدا بۇ شارپك گەشتیکى تر هاتە پيشهوه بۇ شارپكى تر، ئەوا كورتكردنهوهو كۆكردنهوهكان بەردەوام دەبن، تا ماوهى نۆزدە پۇژەكە تەواو دەبیت.

مانهوه لەمزگەوتەكان بۇ خواپەرستى

(الاعتكاف)

پرگەى يەكەم: مانهوهى ناو مزگەوتەكان يەكپكە لە خواپەرستیهكان، بەلام پەرورەدگار خاوهنباوهپرەكانى سەرپهست كردوهو لهوهى ئەنجامى بدەن يان نا، مانهوهش لە مانگى پرەمهزاندا پاداشتهكەى زۇر زياتره، بە تايبەتى لە دە پۇژى كۆتايى مانگەكەدا.

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دە پۇژى كۆتايى پرەمهزان لەمزگەوتدا دەمايهوه). (۹۵)

پرگەى دووهم:

تەنها موسولمانانى خاوهن ژيرى بۇيان هەيه واز لە هەموو شتپك بپنن و خويان تايبەت بکەن بە خواپەرستیهوه، لە مزگەوتەكاندا.

بەرگه‌ی سېیه‌م:

نافرەت بەبى پىرسى مېردەكەى ناتوانىت بۆ ماوہىەك خۆى تايبەت بكات بە
خواپەرستىيەوہ لە مزگەوتەكاندا.

بەرگه‌ی چوارەم:

كۆيلە بەبى پىرسى خاوەنەكەى ناتوانىت بۆ ماوہىەك خۆى تايبەت بكات بە
خواپەرستىيەوہ لە مزگەوتەكاندا، مەگەر كۆيلەكە لەوانەبىت كە نامەى پىدراوہ
بەرامبەر ئەوہندە مالە ئازاد دەكرىت.

بەرگه‌ی پىنجەم:

واگونجاوترە موسولمان لە كاتى خۆ تايبەتمەند كردن بۆ خواپەرستى لە
مزگەوتەكاندا بە پۆژو شەو بىت.

بەرگه‌ی شەشەم:

موسولمانەكان لە ھەر كاتىدا بىانەوئىت دەتوانن خۆيان تايبەتمەند بكەن و بۆ
ماوہىەك لە مزگەوتەكاندا خەرىكى خواپەرستى بن.

بەرگه‌ی ھەوتەم:

مانەوہى دە پۆژ، واتە مانەوہى دە شەو پۆژ بە بەردەوامى، مانەوہى پۆژىكىش
واتە لە دواى نوئىژى بەيانىيەوہ ھەتا خۆر ئاوابوون، مانەوہى شەوئىكىش واتە
لە دواى خۆرئاوابوونەوہ ھەتا دواى نوئىژى بەيانى.

بەرگه‌ی ھەشتەم:

ئەم مانەوہىە لە مزگەوتەكاندا پىويستى بە نىەت ھىنان ھىيە، بەوہى ھەر لە
سەرەتاوہ بلىت: نىەتم وايە ئەوہندە پۆژە لە مزگەوتدا بمىنمەوہ بۆ
خواپەرستى.

بەرگه‌ی نۆيەم:

لەماوہى مانەوہدا بۆى نىيە بە بى ھۆيەك مزگەوت جىھىلئىت، بەلام ئەگەر بە
ھۆيەكەوہ بوو كە ھەر دەبوو بۆماوہىەك بىتە دەرەوہ، ئەوہ گونجاوہ، وەكو

ئەوھى بۇ نانخواردن بېتەوھ مائەوھو پاشان بگەپرېتەوھ، ھەرچەندە دەتوانىت لە مزگەوتىشدا خواردنەكەى بخوات، يان بەھۆى نەخۆشپەكەوھ ناچاربىت مزگەوتەكە جېھىلىت، يان بچىت بۇ نوپىزى ھەينى، يان لە مزگەوت بېتە دەرەوھ بۇ بانگدان، يان بۇ نوپىزىكردن لەسەر مردوويەك، ئەوھ گونجاوھ، بە مەرجىك پىشتەر خۆى برىارىكى وھەى نەدەبىت كە بۇ سەردانى نەخۆش يان بۇ نوپىزى مردوو مزگەوت جى نەھىلىت.

پرگەى دەيەم:

ئەگەر ئافرەتېك لە مزگەوتدا مابوھو تووشى خوينى بى نوپىزى ھات، ئەوھ ماوھى مانەوھەكەى دەپچرېت و دەبىت مزگەوت جېھىلىت.

پرگەى يازدە:

ئەگەر كەسىك لە بى ئاگايى مزگەوتى جېھىشت و ھاتە دەرەوھ، ئەوھ ماوھى مانەوھەكە ناچرېت.

(پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: گوناحى ھەلەكردن و شت لەبىرچوون و ئەنجامى ئەو كردهوانەش كە بە تۆبىزى بە مروۋە دەكرىن، لەسەر ئوممەتەكەى من ھەلگىراون). (۹۶)

پرگەى دوازدە: ئەگەر بەھۆى ترسىكەوھ ھاتە دەرەوھو خۆى شاردەوھ، ئەوھ ماوھى مانەوھەكەى ناچرېت.

پرگەى سىزدە:

ئەگەر لەو ماوھى مانەوھەدا چووھ پال خىزانەكەى، ئەوھ ماوھەكە دەپچرېت، ھەرەك خوا دەفەرموئىت:

وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ... (البقرة ۱۸۷)

...مەچنە لای خىزانەكانىشتان لە كاتىكدا ئىوھ لەنىو مزگەوتەكاندا خۇتان بۇ خواپەرسى ھىشتوتەوھ... ﴿﴾

پرگه‌ی چوارده:

ئەگەر كەسێك مانەوه‌كه‌ی له ئەستۆی خۆی گرتیییت و به هۆیه‌كه‌وه نه‌یتوانی بمینیته‌وه، ئەوا پێویسته له كاتیكى تردا دووباره‌ی بكاته‌وه.

(ئەنه‌سی كۆپى مالیک (په‌زای خوای لیبیت) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) له ده‌ رۆژی كۆتایی په‌م‌زاندای له‌ مزگه‌وتدا ده‌مايه‌وه، سالیکیان نه‌یتوانی بمینیته‌وه، بۆیه سالی داها‌توو بیست رۆژ مايه‌وه). (٩٧)

بابه تی سییه م

زهکات

خوا دهفه رمویت:

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (٢٧٧) (البقرة)

به پرستی ئه وانه ی باوه پریان هیئاوه و کرده وه چاکه کانیان کردون و نویژه کانیان به جیهیئاون و زهکاتیان داوه، پاداشتیان له لای پهروه دگاریان ههیه و ترسیان له سهر نییه و خهفته بار نابن.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: باشتین به خشین یان باشتین چاکه (ئه وه یه که ئه وکه سه ی ده به خشیت) له باری دهوله مهندی دابییت و له سهر تییری بییت، دهستیکیش که له سه ره وه یه و (ده به خشیت)، له دهستیکی باشته که له ژیره وه یه و (وه رده گریت)، به وانه ش ده ست پییکه که به خیویان دهکیت). (٩٨)

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمویه تی: دهوله مهندی به زوربوونی مال و سامان نییه، به لکو دهوله مهندی، دهوله مهندی دهروونه). (٩٩)

ئه وه ی دهروونه که ی دهوله مهند بییت واده زانییت هه موو دنیا هی ئه وه له بهرئه وه ئه وه نده ی پیی بگریت خیره چاکه دهکات، ئه وه ش که دهروونه که ی هه ژاره ئه گهر هه موو دنیا ش هی ئه و بییت واده زانییت هیچی نیه و چاوی له مال و سامانی زیاتره و هه رگیز نایگاتی.

(صاع) پیوه ریکی تایبه تی شاری مه دینه یه، دانه ویله ی پی ده پیوریت جیگه ی (٤) چوار (مد) ده بیته وه،

هه ر (مد) یکه دهکاته (٤ / ٣) رتلی به غدادی = ٣٣,٣٣ رتلی به غدادی،

هه ر رتلیکی به غدادی = ١٣٠ دره م

واته هه رمه دیک = ١,٣٣٣ × ١٣٠ دره م = ١٧٣,٣٣ دره م،

هه ر دره م یکه = ٣,٥ گرام

واته ههريهك مهه = $173,23 \times 3,5 = 606,666$ گرام

كهواته ههرصاعيك = $606,666 \times 4$

= $2426,66$ گرام

﴿الوسق = 60 صاع = باری حوشتريک . (الصاح ٧٢١)﴾

= $60 \times 2426,66$ گرام = $145,6$ كيلو خورما .

﴿الواقية = چل درههم له زيو . (الصاح / وقى / ٧٢٣)﴾

= $40 \times 3,5$ گرام = 140 گرام زيو .

ئهوانه‌ی زهكاتيان پييدهدریٲ:

خوادفهروییٲ:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ

وَالْعَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَإِنِ السَّبِيلُ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠) (التوبة)

﴿بهپرستی زهكات بوئهوانه‌یه كه (خهلكی) لات و گه‌دان، بوئهوانه‌ش له

كۆكرندنه‌وه‌ی زهكات كار ده‌كه‌ن و، بوئوئى موسولمانه دل راگیراوه‌كان و، بو

به‌نده‌و (كۆيله‌و)، بو قهرزداره‌كان و، بو (خه‌رجكردنى) له ریگه‌ی خواداو، بوئه‌و

ریبوارانه‌ش كه له ریگادا توویشویان لی ده‌پریٲ و ناگه‌نه‌وه جیگه‌ی خویان،

(زهكات له‌سه‌ر په‌یره‌وانی ئایینی ئیسلام) له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه په‌یویست

كراوه، به‌پرستی په‌روه‌ردگار زاناو شاره‌زاو كاردرسته﴾.

برگه‌ی یه‌كه‌م: (لات) واته: كه‌سیك له مال و سامان هیچ شتیكى نه‌بیٲ.

برگه‌ی دووه‌م: (گه‌دا) واته: كه‌سیك له مال و سامان شتیكى هه‌بیٲ به‌لام به‌شى

نه‌كات.

بو زیاتر پوونكرندنه‌وه‌ی برگه‌ی یه‌كه‌م و برگه‌ی دووه‌م په‌یره‌وی ئه‌م خالانه‌ی

خواره‌وه ده‌كریٲ:

خالی یه کهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا خانوویه کی هه بیټ که تیایدا نیشته جی بیټ به مهرجیک خانوو که بگونجیټ له گهل باری لاتیه کهسی یان گه داییه کهیدا، ههرچه نده واش گونجاییټ خوټان له خانووی به کریټدا دانیشته بن و له خانوو کهسی خوټاندا نه بن، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی دووهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا کتیبی زانستی و ئایینیان هه بیټ ههرچه نده زوریټش بن، به و مهرجهی له سالیټکدا جاریک پیویستی به و کتیبانه هه بیټ، یان چه ند دهسته جل و بهرگیان هه بیټ بو که سایه تی وه کو خوټان دهست بدن، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی سییه م:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا مال و سامانیکی وایان هه بیټ به لام دهستیان پیی نه گات، یان قهرزیکیان هه بیټ وادهی وهرگرته وهی نه هاتیټ، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی چوارهم:

ئه گهر کهسی لات یان کهسی گه دا پیشه یه کی وها بزائن که خوټانی پی بزیه نن به لام ئیستا نه توانن بیکه ن، یان بتوانن به لام شایسته ی که سایه تی ئهوان نه بیټ، ئهوا له لات و گه دایی ناکه ون و زه کاتیان دهریټی.

خالی پینجه م:

ماموستا و قوتابی لات و گه دا ئه گهر توانای کارکردنیان هه بیټ، به لام ئه م کارکردنه ریگه له وانه گوتنه وه که یان یان خویندنه که یان بگریټ، ئهوا وه کو لات و گه دا ته ماشا ده کریټ و زه کاتیان دهریټی.

خالی شه شه م:

ئەگەر كەسى لات يان كەسى گەدا بەھۆى خەرىك بوون بە نوپۇز كوردن يان قورئان خويۇندىنەوہ كارى پى نەدەكرا، ئەوا زەكاتى نادىرىتى و ناچار دەكرىت كار بكات، چونكە ئىسلام زەكات بە كەسىك نادات بە ئارەزووى خۆى كار ناكات.

خالى ھەوتەم:

ئەگەر كەسىك ژيانى لەسەر كەسىكى تر بىت و ئەو پىژىوہى كە دەيدىرىتى بەشى دەكرد، وەكو ئافرەت كە مېردەكەى دەيژىەنى، يان دايك و باوك كە كوپ دەيانژىەنىت، ئەوا بەو پىژىوہ لە لات و گەداىى دەردەچن و زەكاتيان پى ناشىت، بەلام ئەگەر ئەم پىژىوہ كە دەيدرايە بەشى نەدەكرد، ئەوا وەكو لات و گەدا زەكاتيان دەدريتى.

خالى ھەشتەم:

ئەگەر كەسىك پىژىوى لە يەكك وەردەگرت كە پىويست نەكرا بوو لەسەرى ئەم پىژىويە بدات، وەكو پىژىوى دان بە براو خوشك و برازاو خوارزا، ھەموو ئەم خوشك و براو برازاو خوارزا يانە زەكاتيان دەدريتى.

خالى نۆيەم:

باوك بۆى ھەيە زەكات بدات بە كوپرەكەى بۆ دابىنكردنى پىداويستىيەكانى ھاوسەرەكەى، يان ئەگەر كوپرەكەى خەرىكى خويۇندىن بىت بۆ كرپىنى كتىب و پىداويستىيەكانى، ھەر وەھا دروستە باوك زەكات بدات بە پۆلەكانى خۆى نەك لەبەرئەوہى لات يان گەدان، بەلكو لەبەر ھەر ھۆيەكى تر كە زەكات بە مروۇق رەوا دەكات.

برگەى سىيەم:

فەرمانبەرانى كۆكردنەوہى زەكات.

ئەو كەسانە دەگرىتەوہ كە فەرمانرەوا دەستنىشانىان دەكات و دەسەلاتيان دەداتى بۆ ئەم مەبەستە، ئەم فەرمانبەرانە ھەرچەندە خوشيان خاوەنى مال و سامان بن زەكاتيان ھەر دەدريتى.

بۇ دەستىنىش ئانكرىنى ئەم فەرمانبەرلەنە پىۋىستە پەپرەۋى ئەم خالانە بكرىت:

خالى يەكەم:

پىۋىستە ئەم فەرمانبەرلەنە كەسانى شارەزاۋ دەست پاك و خاۋەن پەۋشتى بەرزىن.

خالى دوۋەم:

ئەم فەرمانبەرلەنە ھىچ مافىكىان نىيە لەسەر خاۋەن مال و سامانەكە، بەۋەى كە داۋاى زىادەى لى بكرىت لە ئەندازەى برة زەكاتى دىارىكرائو.

خالى سىيەم:

ئەم فەرمانبەرلەنە لە ھەموو بارىكدا ئەگەر باۋەپريان بە خاۋەن مال و سامانەكە نەكرد، بۇيان ھەيە سەرزىمىرى مال و سامانەكە بكنەۋە، خاۋەن مال و سامانى راستگوش باۋەپرى پى دەكرىت.

خالى چوارەم:

ئەم فەرمانبەرلەنە دەبىت بە زمانىكى شىرىن لەگەل خاۋەن مال و سامانەكەدا بدوین و، بۇيان نىيە بىن بە ئەركىكى قورس بەسەريانەۋە، مەگەر بە پەزنامەندى خاۋەن مالەكە.

پرگەى چوارەم: قەرزدار.

ۋاتە: ئەۋ كەسەى كە مال و سامانى لە كەسىكى تر ۋەرگرتىت بۇ ماۋەيەكى دىارىكرائو بە بى قازانچ و زەرەر.

ئەگەر كاتى دانەۋەى قەرزكە ھات و ئەۋ قەرزدارە نەبىۋو بىداتەۋە، ئەۋا پەپرەۋى ئەم خالانەى خوارەۋە دەكرىت:

خالى يەكەم:

ئەۋ قەرزە كە كردۋىەتى لە رىگەى خراپەكارىدا خەرجى نەكردىت، يان ئەگەر لە رىگەى خراپەكارىدا خەرجى كردىت و پاشان پەشىمان بوۋىتەۋە، ئىستاش نەبىت قەرزكە بداتەۋە، ئەۋا زەكاتى دەدرىتى.

خالى دووهم:

ئەگەر كەسىڭ بۇ قازانچى كۆمەل قەرزدار بو، وەك ئاشت كىردنەوھى دوو كۆمەل يان دوو كەس كە شەپرو ئازاۋەيان لەنيواندا بوويىت، يان لە دروستكىردنى قوتابخانە و نەخوشخانە و پردو پىگەويان توشى قەرزكىردن بوويىت، يان بۇ ميواندارى و ناندان بە خەلك قەرزى كىردىت، ئەوھ دروستە ئەوھندە زەكاتەى بدىتتى كە ھەموو قەرزەكەى پى بداتەوھ، مەبەست لەم جۆرە زەكاتە ئاۋەدان كىردنەوھى ولات و گەشانەوھى پەروشت و ھاندانى موسولمانانە بۇ چاكەكىردن.

خالى سىيەم:

ئەگەر كەسىڭ قەرزدار بىت وەكو ئەوانەى لە خالى يەكەم و دووھمدا پرونكرانەتەوھ بەلام مال و سامانى تىرى ھەبىت كە بتوانىت قەرزەكەى پى بداتەوھ، ئەوا ئەو كەسە ناچىتە پىزى ئەو قەرزدارانەى كە زەكاتيان پىدەشىت.

پىرگەى پىنچەم: پىبوار:

واتە: كەسىڭ خەلكى ئەم ولاتە، يان ھى دەرەوھى ئەم ولاتە بىت، لە گەشت دا بىت يان بىەويىت بۇ مەبەستىك گەشتىك بكات.

بۇ دىارىكىردنى ئەم مەبەستە پىويستە پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەوھ بكىرىت:

خالى يەكەم:

ئەگەر ئەو پىبوارە گەشتەكەى بۇ گەپان بە دوای فىربوونى بىروباۋەرو ئادابى ئايىنى ئىسلامدا بىت، ئەوا زەكاتى دەرىتتى، ئىنجا گەشتەكە دوو قۇناغ پىگە زىاتىر بىت يان كەمتر بىت.

خالى دووهم:

ئەگەر ئەو پىبوارە گەشتەكەى بۇ فىربوون و شارەزابوونى كارو پىشەك بىت كە كۆمەلگەى موسولمانان كەلكى لى وەرىگىرن، زەكاتى دەرىتتى، ئىنجا گەشتەكە دوو قۇناغ پىگە زىاتىر بىت يان كەمتر بىت.

خالی سییهم:

ئەگەر ئەم رېبوارە گەشتەكەى بۆ سەردانى خزم و دۆستان يان بۆ چارەسەركردنى نەخۆشى بېت، بە مەرجىك نيازى كارى نادروستى نەبېت، زەكاتى دەدرىتتى، ئىنجا گەشتەكە دوو قوئاغ رېگە زياتر يان كەمتر بېت.

خالی چوارەم:

ئەو رېبوارەى بە بى مەبەست دەسوورپتەو زەكاتى نادرىتتى.

پرگەى شەشەم: بەندەى نامە پىدراو

مەبەست لەو مروققەىە كە بەندەىە (عبد) كە لەلايەن خاوەنەكەىەو نامەىەكى پىدراو، تىيىدا پروونكراو تەو ئەگەر ئەم بەندەىە بە جارىك يان بە چەند جارىك ئەو برە ماله ديارىكراوەى بۆ بەرىت ئەو ئازادى دەكات، زەكات بە تەواوى دەدرىت بەو بەندەىە بۆئەوہى پرزگارى بېت لە بەندايەتى.

پرگەى حەوتەم: تازە موسولمانى دلپراگراو:

ئەو موسولمانانە دەگرىتەو كە تازە هاتوونە سەر بەرنامەى ئايىنى ئىسلام و بە تەواوى رانەهاتوون و دل ناسكن، زەكاتيان دەدرىتتى بۆئەوہى بتوانن خويان رابگرن و بەردەوام بنو، زەكات دانەكەش زياتر سەرنجى خەلكى تر رابكيشىت بۆ هاتنە ناو ئايىنى ئىسلامەو.

پرگەى هەشتەم: خەرج كردنى زەكات لە پىناوى خوادا:

ئەو موسولمانانە دەگرىتەو كە لە پىناوى خوادا تىدەكووشن بى ئەوہى مووچەيان بۆ پرايىتەو، ئەوانە ئەوئەدىان زەكات دەدرىتتى كە بەشى خويان و مال و منداليان بكات تا لە ئەنجامدانى كارەكەى تەواو دەبېت، ئەو سەربازو ئەفسەرانەش كە سنوورى ولات دەپارىزن و زەكات نەدەر دەترسىنن و بەرپەرچى مشەخۆرو كەللەپرەقى ناوخۆ دەدەنەو ناهيلىن زىادەرەوى بكەن، زەكاتيان دەدرىتتى.

مه رجھه كانی زه كاتده رو زه كات وهر گرو ئه و ماله ی كه ده دریت به زه كات.

ئه و كه سه ی زه كات ده دات

فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠) التوبة

﴿زه كات له سه ر په پره وانی ئایینی ئیسلام﴾ له لایه ن په ره ودر گاره وه پیویست

كراوه، په ره ودر گاریش زاناو شاره زاو كار دروسته ﴿

برگه ی یه كه م:

پیویسته زه كات دهر مروفیكى موسولمانی سه ره به ست و ئازاد بییت و باوه ری به به جیه یانی هر پینچ بابه ته كانی خوا په رستی هه بییت و راستگو بییت، كه واته كه سیك كه باوه ری به خواو پیغه مبه ره كانی و كتیبه كانی و فریشته كانی و پوژی دواپی نه بییت و نویژ نه كات و به پوژو نه بییت و باوه ری به سه ردانی مالی خوا نه بییت، ئه گهر هه موو دنیاش هی ئه و بییت زه كاتی لی وهر ناگیریت و، ئه و كه سه له پیزی موسولمانان دانانریت.

برگه ی دووه م:

ئهو زه كات دهره ی پابه ند بوو به مه رجی برگه ی یه كه مه وه، ئه واه و زه كاته ی كه له ماله كه ی ده دات ده بییت ته نها بو په زامه ندی خوا بییت نه ك بو به رزكردنه وه ی پله و پایه ی خو ی.

برگه ی سییه م:

نابییت زه كاتده ر پوژیک له پوژان له به رچاوی كو پوكومهل به چاوی زه كات وهر گری دابداته وه كه زه كاتی داوه تی.

برگه ی چواره م:

پیویسته زه كاتده ر ئه و بره زه كاته ی كه هه یه تی بیدات به (بیت المال) دابه شی بكات، ئه گهر (بیت المال) نه بوو، ئه واه و كه سه ده توانییت خو ی دابه شی بكات به مه رجیک زه كات دانه كه ئه و كه سانه بگریته وه كه زه كاتیان ده دریتی.

پرگه‌ی پینجه‌م:

زه‌کات‌دهر ئه‌گه‌ر ویستی ده‌توانیّت که‌سیکی تر بکات به وه‌کیلی خوئی بو دابه‌شکردنی بره زه‌کاته‌که‌ی له کاتی‌کدا که (بیت المال) نه‌بیّت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

زه‌کات‌دهر ده‌توانیّت سه‌ره‌تا زه‌کات بدات به خرم و که‌س و کاره نزیکه‌کانی خوئی له‌وانه‌یان که زه‌کات‌دانه‌که ده‌یانگریته‌وه‌و پیویسته زه‌کات‌دانه‌که له کاتی خویدا جیبه‌جی بکریّت و دوا نه‌خریّت.

مه‌رجه‌کانی زه‌کات وهرگر

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ (٦٠) التوبة

به‌پراستی زه‌کات بوئه‌وانه‌یه که (خه‌لکی) لات و گه‌دان، بوئه‌وانه‌ش له‌کوکردنه‌وه‌ی زه‌کات کارده‌که‌ن، بو تازه موسولمانه دل راگیراوه‌کان و، بو به‌نده‌و (کوئله‌و)، بو قه‌رزداره‌کان و، (بو خه‌رجکردنی) له‌پرگه‌ی خواداو، بوئه‌و ری‌بوارانه‌ش که له‌پرگادا توویشویان لی‌ده‌پریت و ناگه‌نه‌وه جیگه‌ی خویان.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

پیویسته زه‌کات وهرگر مروقیکی موسولمان بیّت و باوه‌ری به به‌جی هیئانی هه‌ر پینچ پایه‌که‌ی ئیسلام هه‌بیّت و پراستگوییّت، که‌واته که‌سیک باوه‌ری به خواو پیغه‌مبه‌ره‌کانی و کتیبه‌کانی و فریشته‌کانی و پوژی دوا‌یی نه‌بیّت و نویت نه‌کات و به‌پوژوو نه‌بیّت و باوه‌ری به سه‌ردانی مالی خوا نه‌بیّت، زه‌کاتی نادریتی و ئه‌وه‌که‌سه‌ش له‌پریزی موسولمانان داناندریّت.

پرگه‌ی دووه‌م:

ده‌بیّت ئه‌وه‌که‌سه‌ی که زه‌کاته‌که وهرده‌گریّت یه‌کیک بیّت له‌وانه‌ی له به‌شی دووه‌مدا پروون کراونه‌ته‌وه‌و که‌سیکی کامل و ژیر بیّت، له‌به‌رئه‌وه زه‌کات نادریّت به مندال و شیّت.

پرگه‌ی سییهم:

نابیٔ زهکات وهرگر له نه‌وه‌کانی (هاشم و عبدالمطلب)بن، یان کهسانی هه‌تیو (بی باوک)بن، ئافره‌تی خاوه‌ن هه‌تیو ئه‌گه‌ر له‌وه‌که‌سانه بیٔ که زهکات ده‌یانگریته‌وه ده‌توانیٔ زهکاته‌که وهرگریٔت و وه‌کو مالی خو‌ی بو منداله‌کانی خه‌رج بکات، زهکاتیش ده‌دریٔت به سه‌رپه‌رشتی که‌ری هه‌تیوه‌کان بوئه‌وه‌ی بو هه‌تیوه‌کانی سه‌رف بکات و به هیچ شیوه‌یه‌که راسته‌وخو نادریٔته ده‌ست هه‌تیوه‌کان.

پرگه‌ی چواره‌م:

زهکات وهرگریکی لات یان گه‌دا بو‌ی هه‌یه راسته‌وخو داوا له زهکات ده‌ر بکات بوئه‌وه‌ی به‌شه زهکاتی بداتی و هیچ نه‌نگیه‌کی تی‌دانیه‌وه داوای شاهیدو سویند‌خواردنی لی ناکریٔت.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیکی خاوه‌ن مال و سامان وای راگه‌یاند مال و سامانه‌که‌ی فه‌وتاه‌وه داوای زهکاتی کرد، ئه‌وا ده‌بیٔت به شاهید بیسه‌لمینیٔت که مال و سامانه‌که‌ی فه‌وتاه‌وه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیکی زهکات وهرگر وای راگه‌یاند که مندال و خیزانی زو‌ری هه‌یه‌وه هیچ زانیاریه‌که له باره‌یه‌وه نه‌ده‌زانرا، ئه‌وا ده‌بیٔت به شاهید بیسه‌لمینیٔت، بوئه‌وه‌ی پری زیاتر زهکاتی بدریٔتی.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

له کاتی‌کدا که (بیت المال) هه‌بیٔت، ده‌بیٔت لات و گه‌دا ئه‌وه‌نده‌یان زهکات بدریٔتی زو‌رینه‌ی ته‌مه‌نیان له (٦٠ - ٧٠) سال پی‌ی بژین، به‌م جو‌ره‌ی ئه‌گه‌ر توانای کاسپی کردنیان هه‌بوو سه‌رمایه‌یان بو دیاری ده‌کریٔت، بوئه‌وه‌ی کاسپی پی‌وه

بکەن، ئەگەرتوانای کاسپى کردنیشیان نەبوو، ئەوا باخیک یان دوکانیک یان چەند مالاتیکیان بۆ دەکردریت تا بە بەروبومەکەى بژێەن.

بەرگەى هەشتەم:

زەکات وەرگر دەتوانیت راستەوخۆ زەکاتەکە لە زەکاتدەر یان لە وەکیلى زەکاتدەر وەربرگیت، هەر وەها بۆى هەیه ئەویش وەکیلىک بۆخۆى دابنیت زەکاتەکەى بۆ لە زەکاتدەر یان وەکیلى زەکاتدەر وەربرگیت.

مەرجهکانى ئەومالەى کە دەدریت بەزەکات

بەرگەى یەکەم:

دەبیت ئەو مالەى بۆ زەکات جیا دەکریتەو لەهەمان بەروبومى زەکاتدەرەکە بێت و نەگۆراییتەو بە جۆرو بابەتى تر، گەنم لە جياتى گەنم، جۆ لە جياتى جۆ، زێر لە جياتى زێر، زيویش لە جياتى زيو، مەر لە جياتى مەر، بزى لە جياتى بزى و بەم پێیە.

بەرگەى دووهم:

دەتواندریت لەلایەن زەکاتدەرەکەو پارە بخەملىنریت بەرانبەر نرخى ئەو مالەى بۆ زەکات دانداو بەپێى نرخى ئەو پۆژەى کە زەکاتەکەى تیدا پيوست بوو، بەمەرجیک ئەو پارەیهى لەبرى ئەم بەرە زەکاتە دەدریت پارەیهکى پاکى بە پەواجى ئەم ولاتە بێت.

بەرگەى سێیەم:

ئەو مالەى کە بۆ زەکات دیاریکراو لە شاریکەو بۆ دابەشکردنى لە شاریکى تر، یان لە ولاتیکەو بۆ ولاتیکى تر ناگوازریتەو مافى خەلکى ئەو ناوچەیهیه، بەلام ئەگەر باریکى سەخت لە ژيانى موسولمانانى شوینیک پرویدا دەتوانریت زەکات لە شوینەکانى ترەو بەگوازریتەو بۆ ئەو شوینە بۆ فریاکەوتن و یارمەتى دانیان.

پرگه‌ی چوارهم:

ئەو مالەى كە بۆ زەكات جيا دەكریتەوه دەبیئت لەشوینى شیاودا هەلبگیریت تا دابەش دەكریت و دەگاتە دەستی زەكات وەرگر.

ئەو سامان و سەرەتانه‌ی زەكاتیان لى وەرده‌گیریت

زەكاتى ئالتوون و زیو:

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (٣٤) التوبة

...ئەوانەش كە زی‌پرو زیو دادەكەن و نایبەخشنەوه لەپرگه‌ی خوادا، جا مزگینیان بدیه بە سزایه‌كى ئازارای.

پرگه‌ی یه‌كه‌م:

پرئ ئەو ئالتوونەى كە زەكاتى لى وەرده‌گیریت دەبیئت لە (٢٠) بیست مسقال كەمتر نه‌بیئت.

پرگه‌ی دووه‌م:

پرئ ئەو زیوه‌ى كە زەكاتى لى وەرده‌گیریت دەبیئت لە (٢٠٠) دره‌م یان (١٤٠) مسقال كەمتر نه‌بیئت.

پرگه‌ی سێیه‌م:

سه‌نگى مسقال به (٥) پینچ گرام دادەنریت.

سه‌نگى دره‌م: هەر (١٠) دە دره‌م یه‌كسانه‌ به‌حه‌وت مسقال،

(٧) حه‌وت مسقال = $٥ \times ٧ = ٣٥$ گرام،

كه‌واته كیشى يه‌ك دره‌م = $٣٥ \div ١٠ = ٣,٥$ گرام.

هه‌موو كاتیك: (١) يه‌ك دره‌م + $٣/٧$ ى دره‌ميك = مسقاليك،

واته: $٣,٥$ گرام + (٣/٧ × گرام ٣,٥) = $٣,٥$ گرام + $١,٥$ گرام

= ٥ پینچ گرام = يه‌ك مسقال .

هه‌موو كاتیك: (١) يه‌ك مسقال - $٠,٣$ ى مسقاليك = دره‌ميك

واته: (۵) گرام - (۵ گرام × ۰,۳) = (۵) گرام - (۱,۵) گرام

= (۳,۵) گرام = يهك درههم. (بنه‌ماي ئهم زانباريانه له‌كتيبي مغني المحتاج الي معرفة معاني الفاظ المنهاج ص ۵۲۴ الجزء الاول) وهرگيراه.

برگه‌ی چواره‌م:

ئهو ئالتوون و زيوه‌ی كه گه‌يشتنه ئه‌ندازه‌ی وهرگرتنی زه‌كات وه‌كو له برگه‌ی يه‌كه‌م و دووه‌مدا پروون كراوه‌ته‌وه، ئه‌وا بو ههر چل مسقال له ئالتوون يان له زيو، (۱) يهك مسقال زه‌كات ده‌دریٲ.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئالتوون يان زيو ئه‌گه‌ر كانزايه‌کی تری له‌گه‌ل تيگه‌ل كرابیٲ و دارپژرابیٲ، ئه‌وا ته‌نھا ئه‌ندازه‌ی ئالتوونه‌كه يان زيوه‌كه ده‌كيشريٲ بو پيويستبوونی گه‌يشتن به ئه‌ندازه‌ی زه‌كاتدان و، كانزاکه ناکه‌ويٲته ژير ياسای زه‌كات دانه‌وه.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

ئهو ئالتوون و زيوه‌ی كه زه‌كاتی لی دهرده‌كريٲ، ده‌بیٲ لای خاوه‌نه‌كه‌ی سالیکی ته‌واوی به سالی كوچی (هجری) به‌سه‌ردا تيپه‌ربووی.

برگه‌ی چه‌وته‌م:

خشلی ئافره‌تان ئه‌گه‌ر زياده‌ره‌وی تيٲدا نه‌كريٲ زه‌كاتی له‌سه‌رنیه، واته ئه‌وه‌ی كه باوه له‌نيو كوومه‌لدا وه‌كو ملوانكه‌ی زيپو گه‌ردانه‌و دوگمه‌و دو‌لاب و بازن و گواره‌و ئونگوستيله‌و ئه‌لقه‌ی ده‌ست، بو زياتر پروونكرده‌وه‌ی ئهم برگه‌يه پيويسته په‌يره‌وی ئهم خالانه‌ی خواره‌وه بكریٲ:

خال‌ی يه‌كه‌م:

كه‌وش و نه‌علی زيپو زيوو تاجه زيپينه‌و ئه‌و ليره زيپو زيوانه‌ی كه نه‌كراون به خشلی ژنان، زه‌كاتيان لی دهرده‌كريٲ.

(ئايینی ئيسلام دنه‌ی په‌يره‌وه‌كاني ده‌دات له هه‌موو سه‌رده‌ميكدا كه كه‌ساني ساده‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌يه‌کی مامناوه‌ند بن و له ژيانتاندا زياده‌ره‌وی نه‌كهن،

که واته ده بیټ سنوړیک هه بیټ بو خشلی ژنان بوئه وهی هه رنه بیټ هه ست و سوژی ژنانی بی دهرامه ت بریندار نه کریټ که توانای کرینی خشلی زیرو زیو جوانکارییه کانی تریان نیه، بوئه وهی مال و سامانه کان نه به سترینه وهو بخړینه گهرو داها تی تریان پی پهیدا بکریټ بوئه وهی هه موو کو مه ل به هه ژارو دهوله مهنده وه که لکی لی وهر بگرن و، پته ویی باوه پری ئافره تانیش به خواو روژی دوا یی باشت رین پارسه ننگن بو دیار یکردنی نه و خشل و جوانکارییه نه.

خالی دووهم:

نه و خشله ی که پیاویک بو خیزانه که ی ده کریټ، یان ئافره تیکی خاوه ن مال و سامان بوخوی ده یکرپیټ به پاره یه که به مه به ستی نه وهی له کاتی زه کاتی نه م پاره یه دا مال که ی خشلی ژنان بیټ بوئه وهی زه کات نه یگریټه وه، دوا ی تیپه ربوونی واده ی زه کاتدانه که ش نه و زیړه بفروشیټه وه، نه و نه و زیړه ناچیټه ریزی خشلی ئافره تانه وه، نه و زیړه وه کو هه موو به شیک له مال و سامانی نه و که سه مامه له ی له گه لدا ده کریټ و زه کاتی لی وهرده گیریټ به پیی برکه کانی زه کاتی زیرو زیو.

خالی سییهم:

دورو یا قووت و پیروزه و موروه به هاداره کانی تر، زه کاتیان له سه ر نییه.

برگه ی هه شتم:

هه موو که ره سه یه که له ئالتوون یان زیو دروست کرابیټ و به کار هیټانی له ئیسلامدا چ بو پیاوان و چ بو ئافره تان قه دهغه کرابیټ وه کو قاپ و که وچک و که ل و په ل و لغاوی نه سپ، یان پشتین و بازن و پاوانه بو پیاوان، یان زیاده روی له خشلی ئافره تان زه کاتیان لی وهرده گیریټ.

برگه ی نوههم:

پاره له زهكاتدا وهكو ئالتوون و زيو ته ماشا دهكړيټ، واته: هه موو پاره ي كه سيك كه گه يشته نه ندازه ي (۲۰) بيست مسقال ئالتوون، ئه وا له هه ر چل دينار يه ك دينار زهكاتي لي و هره ده گيريټ كه ده كاته ريژه ي (۲,۵٪) له سه دا دوو دينارو نيو.

پرگه ي ده يه م:

كه ل و په لي بازرگاني به پاره ده خه ملي نريټ و زهكاتي لي و هره ده كړيټ.

پرگه ي يازده:

هه موو مال و ساماني كه سيك به يه كه وه سه ر ژمي ر ده كړيټ بو گه يشتن به نه ندازه ي زهكاتدان.

پرگه ي دوازه:

له ماله بازرگانيه كاندا پيوسته نه م خالنه له به رچا و بگيريټ:

خال ي يه كه م:

هه ر ماليك بو كرين و فروشتن بيټ زهكاتي لي و هره ده گيريټ.

خال ي دووه م:

هه ر ماليك بو خزمه تي مال و مندا ل و پاپه پاندي كاره كاني بيټ، نه گه ر زياده ره وي تيډا نه كړيټ زهكاتي لي و هره نا گيريټ.

(پيغه مبهر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموويه تي: كويله و نه سپي كه سي موسلمان ياساي زهكات نايان كړيټه وه). (۱۰۰)

خال ي سييه م:

نه گه ر مالي بازرگاني به ميرات بو كه سيك به جيما، نه وا سالي زه كاته كه ده پچريټ و له و پوژه وه كه ده كه ويټه ده ست ميرات گره كه سالي تازه ي بو ديار ي ده كړيټ.

خال ي چواره م:

ئەو مالە ماوەی سالیك بېت لە ژېر دەستی خاوەنەكەیدا بېت.

خالی پینجەم:

دوكان و خانوو گەراج و مەیدان و زەوی ھەروەھا ئامرازو ئامیرو ئۆتۆمۆبیل بۆ كری، زەكاتیان لی وەرناگیریت لەبەرئەوەی زەكات لە بەرئۆمەكانیان وەردەگیریت.

خالی شەشەم:

ئەگەر ھاتوو كەسیكى خاوەن مال و سامان، پیش تەواو بوونی سالی زەكاتەكە، مایكى لەو مالانە كری كە لە خالی پینجەمدا پروون كراوەتەو، بۆئەوەی پارەكانی لە یاسای زەكاتدان دەرباز بكات و، دواى تییەپروونی سالی زەكاتەكە مالەكەى فرۆشتەو، ئەوا هیچ بواریك نیە بۆ دەربازبوون لە زەكاتدانەكە لە كۆتایی سالی دیاریكراوی زەكاتی مال و سامانەكەیدا.

خالی ھەوتەم:

ئەو مالانەى كە لە خالی پینجەمدا پروون كراونەتەو، یان ھاوینەى ئەو مالانە دواى فرۆشتنەو ھیان یەكسەر زەكاتیكان لی دەردەكریت و ئەو بپرە پارەى كە لەدواى زەكاتدانەكە دەمینیتەو سالی تازەى زەكاتدانى بۆ دادەندریتەو لەو پرۆژەو كە مالەكەى دەفرۆشیت.

پرگەى سیزدە:

ئەگەر مندال و شییت مال و سامانیكان ھەبوو دەگەیشتە ئەندازەى زەكاتدان، ئەوا بەخیو كەرەكەیان ئەم ئەر كە دەگریتە ئەستوو زەكاتەكەیان بۆ دەردەكات.

پرگەى چوار دە:

مایكى بزبوو، یان داگیركراو، كە ئەندازەكەى لەگەل مال و سامانەكەى تردا دەگەیشتە ئەندازەى زەكاتدان، ئەوا كاتیك كە دەدۆزریتەو، یان وەردەگیریتەو، زەكاتی ھەموو سالەكانی رابردووی لی دەردەكریت.

پرگەى پاز دە:

مالئیک یان پارهیەك بۆ کاریکی چاکەى وهكو دروستکردنى مرگهوت و قوتابخانه و نهخوشخانه و پردو ریگهوبان وهقف کرابییت، زهکاتیان لی وهرناگیریت.

خالی دووهم:

مالئیک یان پارهیەك، لهسهه مندالیك وهقف کرابییت كه له زگی دایکیداییت، زهکاتی لی دهرناکرییت تا مندالکه له دایک دهبییت و سالی زهکاتی بۆ دادهندرییت.

خالی سییهه:

مالئیکی وهقف کراو لهسهه کهسیک یان چهند کهسیک و بهشی هه مووشیان بهیه که وه دهگهیشته ئەندازهی پیویستبوونی زهکاتدان، ئەوا زهکاتدان لهو ماله دا پیویست دهبییت دواى تیپهه ربوونی سالیك له خاوهنداریه تییان بۆ ماله وهقف کراوه که.

زهکاتی ئالتوون و زیوی شاراوهی دیرین

برگه ی یه کهم:

پیویسته ئەم ئالتوون و زیوه دۆزراوهیه دروستکراو و نهخشیئراوی دهستی مروقه بییت.

برگه ی دووهم:

ئهگهه ئالتوون یان زیوه که هی سهه دهمی پیش ئیسلام بییت، ئەوا پهیرهوی ئەم خالانهی خواره وه دهکرییت:

خالی یه کهم:

ماله دۆزراوه که دهبییت به مالى ئەو کهسهی که دۆزیویه تییه وه، ئەگهه له ویرانهیهکی بی خاوهن یان خاکیک که ئەو کهسه ئاوه دانی کرد بیته وه بدۆزریته وه.

خالی دووهم:

ئەگەر ئەو مائە لە شوپىنىكى گىشتى وەكو مزگەوت يان نەخۇشخانە.....
دۆزرايەو، ئەوا وەكو مائى دۆزراو تەماشى دەكرىت و پىويستە پەپرەوى
بەرگەكانى مائى دۆزراو بكرىت لە ياساكانى ئىسلامدا.

بەرگە سىيەم:

ئەگەر ئالتوون و زىوۋەكە ھى سەردەمى ئىسلام بوون، ئەوا پەپرەوى ئەم
خالانەى خوارەو دەكرىت:

خالى يەكەم:

ئەگەر زانرا خاوەنەكەى كىيە، دەيدرىتەو خاوەنەكەى زەكاتى ھەموو ئەو
سالانەى لى دەرەكات كە لى بزر بوو.

خالى دووھم:

ئەگەر نەزانرا خاوەنەكەى كىيە، ئەوا وەكو مائى دۆزراو تەماشى دەكرىت و
پىويستە پەپرەوى بەرگەكانى مائى دۆزراو بكرىت لە ياساكانى ئىسلامدا.

بەرگەى چوارەم:

زەكاتى ئەم ئالتوون و زىوۋە دۆزراو پىنج يەكە، ئەو پۆژەى كە زەكاتەكە
دەدرىت دەبىت بە سەرەتاي سالى زەكات بۇ ئەو بەرەى كە لەو مائە دۆزراو پە
ماو تەو، ئەم بەشەش كە دەمىنیتەو لەدوای پىنج يەكەكە، دەچىتە پال
سامان و سەرۋەتى ئەوكەسە بۇ زەكاتى سالى داھاتوو، سەرەتاي سالى
زەكاتىشى لەو پۆژەو بۇ دادەنرىت كە مائەكەى تىدا دۆزىو تەو.

زەكاتى كانگەكان

برگه‌ی یه‌که‌م:

ئەگەر کەسێک یان کۆمەڵێک لە خاکیکی تاییبەت بەخۆیاندا کانیکی ئالتوون یان زیویان دۆزییەوهو ئەندازە‌ی ماله دۆزراوه‌که دەگە‌یشتە ئەندازە‌ی زە‌کاتدان، یە‌کسەر پێ‌ویستە بە یە‌کجار زە‌کات لە هە‌مووی دەر‌بکری‌ت و، ئە‌و پوژە دە‌بی‌ت بە سەر‌هتای سالی زە‌کاتی ئە‌وماله، لە زە‌کاتدانە‌که‌شدا پە‌پرە‌وی ئە‌م خالانه‌ی خوار‌ه‌وه دە‌کری‌ت :

خال‌ی یه‌که‌م:

ئە‌گەر ئە‌و‌که‌سه‌ی لە دەر‌هینانه‌وه‌ی ئە‌وماله‌دا توشی هیلاکی و ماندوبوونیکی زۆر بوو، ئە‌وا لە چل بە‌ش بە‌شیکی دە‌دری‌ت بە زە‌کات.

خال‌ی دووهم:

ئە‌گەر ئە‌وماله بە ئاسانی بە‌بی ماندوبوون کە‌وته دە‌ست، ئە‌وا لە پینچ بە‌ش بە‌شیکی دە‌دری‌ت بە زە‌کات.

خال‌ی سێ‌یه‌م:

پێ‌ویستە ئە‌و ئالتوون و زیوه، کە‌ره‌سه‌ی خاوی ئالتوون و زیوی ناو زه‌وی بن، ئە‌ک دروست‌کراوی دە‌ستی مرو‌ة.

خال‌ی چوارهم:

ئە‌گەر ئە‌و ب‌رە ماله دۆزراوه‌یه‌ی کە دەر‌هینراوه، نە‌دە‌گە‌یشتە ئە‌ندازە‌ی پێ‌ویست بوونی زە‌کاتدان و، لە‌بەر هۆیه‌ک کاره‌که وه‌ستا، دوا‌ی دە‌ست پیکردنه‌وه‌ی کاره‌که، هە‌موو ئە‌و ئالتوون و زیوه‌ی کە دە‌دۆزری‌ته‌وه، دە‌خری‌ته پال ئالتوون و زیوه دۆزراوه‌که‌ی یە‌که‌م جار، ئینجا کە گە‌یشتە ئە‌ندازە‌ی زە‌کات هە‌مووی بە‌یه‌که‌وه زە‌کاتی لی دەر‌ده‌کری‌ت.

زە‌کاتی حوشتر

برگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌ندازه‌ی زۆروه‌که‌می حوشتره‌کان که زه‌کاتیان تیدا پئویست ده‌بیت (۵) سه‌ره.

برگه‌ی دووه‌م:

بو زانینی ئه‌ندازه‌ی زه‌کاتدان، پئویسته په‌په‌وه‌یی ئه‌م خالانه بکریت:

خالئ یه‌که‌م:

له‌هه‌ر (۵) پینچ سه‌ر حوشتر، کاوریکی ته‌مه‌ن (۱) یه‌که‌ سال ددریت له زه‌کاتیان، (شه‌ش وحه‌وت وه‌ه‌شت ونۆ) هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت. ئه‌گه‌ر کاوریکی یه‌که‌ سه‌له‌ ده‌ست نه‌که‌وت، ده‌توانریت بزنیکی (۲) دوو سه‌له‌ی نیریان می بدریت.

خالئ دووه‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۱۰) ده سه‌ر، (۲) دوو کاورپی ته‌مه‌ن یه‌که‌ سال ددریت له زه‌کاتیان. (یازده‌و دوازده‌و سیازده‌و چوارده)، هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خالئ سینیهم:

که ژماره‌یان بوو به (۱۵) پازده سه‌ر، (۳) سی کاورپی ته‌مه‌ن یه‌که‌ سال ددریت له زه‌کاتیان. (شازده‌و حه‌قه‌ده‌و هه‌ژده‌و نۆزده) هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خالئ چواره‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۲۰) بیست سه‌ر، (۴) چوارکاورپی ته‌مه‌ن یه‌که‌ سال ددریت له زه‌کاتیان. (بیست ویه‌که‌ و بیست و دوو بیست و سی و بیست و چوار)، هه‌ر هه‌مان زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریت.

خالئ پینجه‌م:

که ژماره‌یان بوو به (۲۵) بیست و پینچ سه‌ر، (۱) یه‌که‌ به‌چکه حوشتری مییه‌ی ته‌مه‌ن (۱) یه‌که‌ سال ددریت له زه‌کاتیان.

ئەگەر بەچكە حوشتى مېيەى تەمەن (۱) يەك سال دەست نەكەوت، ئەوا دەتواندريّت بەچكە حوشتى نېرەى تەمەن (۲) دووسال بدريّت لە زەكاتيان. ئەگەر بەچكە حوشتى مېيەى تەمەن (۱) يەك سال و بەچكە حوشتى نېرەى تەمەن (۲) دووسال دەست نەكەوتن، ئەوا دەتوانريّت نېرەى تەمەن (۳) سى سال بدريّت لە زەكاتيان، هەتا (۳۵) سى و پينج سەر، هەمان زەكاتيان لى وەر دەگيريّت.

خالى شه شه م:

كە ژمارەيان بوو بە (۳۶) سى و شەش سەر، (۱) يەك بەچكە حوشتى مېيەى تەمەن (۲) دوو سال دەدريّت لە زەكاتيان، هەتا (۴۵) چل و پينج سەر هەمان زەكاتيان لى وەر دەگيريّت.

خالى حەوتە م:

كە ژمارەيان بوو بە (۴۶) چل و شەش سەر، (۱) يەك بەچكە حوشتى مېيەى تەمەن (۲) سى سال دەدريّت لە زەكاتيان، هەتا (۶۰) شەست سەر هەمان زەكاتيان لى وەر دەگيريّت.

خالى هەشتە م:

كە ژمارەيان بوو بە (۶۱) شەست و يەك سەر، (۱) يەك حوشتى مېيەى تەمەن (۴) چوار سال دەدريّت لە زەكاتيان، هەتا (۷۵) حەفتا و پينج سەر هەمان زەكاتيان لى وەر دەگيريّت.

خالى نۆيە م:

كە ژمارەيان بوو بە (۷۶) حەفتا و شەش سەر، (۲) دوو بەچكە حوشتى مېيەى تەمەن (۱) يەك سال دەدريّن لە زەكاتيان، هەتا (۹۰) نەو دە سەر هەمان زەكاتيان لى وەر دەگيريّت.

خالى دەيە م:

که ژماره‌یان بوو به (۹۱) نه‌ودو یه‌ک سهر، (۲) دوو به‌چکه حوشتري مییه‌ی ته‌من (۳) سی سال ددرین له زه‌کاتیان، هه‌تا (۱۲۰) سهر هه‌مان زه‌کاتیان لی ودرده‌گیریت.

خالی یازده:

که ژماره‌یان بوو به (۱۲۱) سه‌دو بیست و یه‌ک سهر، (۳) سی به‌چکه حوشتري مییه‌ی ته‌من (۱) یه‌ک سال ددرین له زه‌کاتیان.

خالی دوازده:

که ژماره‌یان له (۱۲۱) سه‌دو بیست و یه‌ک سهر زیاتر بوو، ئەوا په‌یره‌وی یه‌کیک لهو شیوانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت به مهرجیک کامه‌یان له به‌رژه‌وندی هه‌ژاران دابیت ئەوه‌یان جیبه‌جی ده‌کریت:

شیوه‌ی یه‌که‌م:

ههر (۴۰) چل سهر حوشتري (۱) یه‌ک به‌چکه حوشتري مییه‌ی ته‌من (۱) یه‌ک سال ددریت له زه‌کاتیان.

شیوه‌ی دووهم:

ههر (۵۰) په‌نجا سهر حوشتري، (۱) یه‌ک به‌چکه حوشتري مییه‌ی ته‌من (۳) سی سال ددریت له زه‌کاتیان.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گهر خاوه‌نی حوشتره‌کان به‌چکه حوشتري وه‌های نه‌بوو به ئەندازه‌ی زه‌کاته‌که بیټ، ئەوا په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالی یه‌که‌م:

ئه‌گهر ئەو به‌چکه حوشتري له‌بری زه‌کاته‌که دراوه، له ئەندازه‌ی زه‌کاته‌که زیاتر بوو، ئەوا خاوه‌نی حوشتره‌کان بۆ هه‌یه داوای ئەو زیاده‌یه بکاته‌وه.

خالی دووهم:

ئەگەر ئۇ بەچكە حوشترەى لەبرى زەكاتەكە دراو، لە ئەندازەى زەكاتەكە كەمتر بوو، ئۇوا كارمەندانى كۆكردنەوەى زەكات بۆيان ھەيە داواى ئۇ بەشە ماوەى لى بكن، لە ھەردووك خالەكاندا ھەردووك لا پابەندى خەملاندن دەبن بە پارە يان بە ئازەلى بچوكتر.

بەرگەى چوارەم:

حوشترەى نەخۇش لەبرى زەكاتى حوشترە نەخۇشەكان و حوشترەى ساغيش لە جياتى برە زەكاتى حوشترە ساغەكان وەرەگيرين.

زەكاتى پەشەوولاخ

بەرگەى يەكەم:

بۆ زانينى ئەندازەى زۆروكەمى ئۇ پەشە و لاخانەى كە زەكاتيان لى دەردەكريت و ئەندازەى ئۇ برە زەكاتەى كە وەرەگيريت، ئۇوا پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەوہ دەكريت:

خالى يەكەم:

ئەندازەى ئۇ پەشە و لاخانەى زەكاتيان لى دەردەكريت (۳۰) سى سەر، (واتا تيكرأ ئەگەر بوون بە سى سەر، زەكاتيان تييدا وەرەگيريت).

خالى دووہم:

لە (۳۰) سى سەر پەشە و لاخ ھەتا (۳۹) سى و نو سەر، گوپرەكە نيپكى تەمەن (۱) يەك سال دەدريت لە زەكاتيان.

خالى سينيەم:

لە (۴۰) جل سەر ھەتا (۵۹) سەر پەشە و لاخ، (نينگونيكى) گوپرەكە مييەى تەمەن (۲) دووسال دەدريت لە زەكاتيان.

خالى چوارەم:

له (٦٠) شهست سهر پرشه ولاخ ههتا (٦٩) شهست و نو سهر، (٢) دوو گویرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى پينجهم:

له (٧٠) ههفتا سهر پرشه ولاخ ههتا (٧٩) ههفتا و نو سهر، گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (نينگونى) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى شهشه:

له (٨٠) ههشتا سهر پرشه ولاخ بو (٨٩) ههشتا و نو سهر، (٢) دوو (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى چهوتهم:

له (٩٠) نهوهد سهر پرشه ولاخ بو (٩٩) نهوهد و نو سهر، (٣) سى گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى ههشته:

له (١٠٠) سهد سهر پرشه ولاخ بو (١٠٩) سهد و نو سهر، (٢) دوو گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (١) يهك (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى نويه:

له (١١٠) سهد و ده سهر پرشه ولاخ بو (١١٩) سهد و نوزده سهر، (١) يهك گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال و (٢) دوو (نينگون) گويرهكه ميهى تهمن (٢) دوو سال ددرين له زهكاتيان.

خالى دهيه:

له (١٢٠) سهدويست سهر پرشه ولاخ، (٤) چوار گويرهكه نيرى تهمن (١) يهك سال ددرين له زهكاتيان.

خالى يازده:

ئەگەر ژمارەى پەشە و لاخەكانىش لە (۱۲۰) سەر زىاتر بوون، ئەوا ئەندازەى بېرە زەكاتەكە بە يەككە لەم شىوانەى خوارەو دەبێت، بە مەرجىك كامەيان لە بەرژەوئەندىيە هەژاراندە بىت پەپەرەوى ئەو شىوئەيەيان دەكرىت:

شىوئەى يەكەم:

بۆ هەر (۳۰) سى سەر پەشە و لاخ، گوێرەكە نىرئىكى تەمەن (۱) يەك سال دەدرىت.

شىوئەى دووئەم:

بۆ هەر (۴۰) چل سەر پەشە و لاخ، (ننىنگوونىكى) گوێرەكە مئىيەى تەمەن (۲) دوو سال دەدرىت.

بېرگەى دووئەم:

پەشە و لاخەكان ئەگەر مالى بازىرگانی بوون و ژمارەكەيان نەدەگەيشتە (۳۰) سى سەر بەلام لەو پوژەدا نرخەكەيان دەگەيشت بە ئەندازەى زەكاتدان، ئەوا ئەم بېرگەيە وەكو مالى بازىرگانی مامەلەى لەگەلدا دەكرىت، واتە: دەخەملئىنرئىن بە پارەو زەكات لە پارەكەيان وەردەگىرئىت.

بېرگەى سئىيەم:

هەموو بەروبوومئىكى ئەم پەشە و لاخە، لە شىرو ماست و پەنىرو قەيماغ، وەكو پارە مامەمەلەى لەگەلدا دەكرىت.

بېرگەى چوارەم:

ئەو پەشە و لاخەنى كە ئالىك خورن و بۆ ئىش و كار بەكار دەهئىنرئىن، وەكو گای جوت و گای گئىرە كردن زەكاتيان لئى وەرناگىرئىت.

زهکاتی مهرو بزن

برگه‌ی یه‌که‌م:

ده‌بیٚت ژماره‌ی مه‌رو بزنه‌کان بگات به (٤٠) چل سه‌ر.

برگه‌ی دووه‌م:

بو زانینی ئەندازه‌ی شه‌و زه‌کاته‌ی که وه‌رده‌گیریت پیویسته په‌یره‌وی شه‌م خالانه‌ی خواره‌وه بکریٚت:

خالئ یه‌که‌م:

له (٤٠ - ١٢٠) چل تا سه‌دو بیست سه‌ر مه‌ر یان بزن، کاوړیکی ته‌مه‌ن (١) یه‌ک سال یان چٚتیر بزنٚکی (٢) دوو سال دهریٚت له زه‌کاتیان.

خالئ دووه‌م:

له (١٢١ - ٢٠٠) سه‌دو بیست ویه‌ک بو دووسه‌د سه‌ر مه‌ر یان بزن، (٢) دوو سه‌ر دهریٚت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌ر و بزن له جیاتی بزن.

خالئ سیٚیه‌م:

له (٢٠١ - ٣٠٠) دوو سه‌دو یه‌ک بو سیٚ سه‌د سه‌ر مه‌ر یان بزن، (٣) سیٚ سه‌ر دهریٚت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌رو بزن له جیاتی بزن.

خالئ چواره‌م:

له (٣٠١ - ٤٠٠) سیٚ سه‌دو یه‌ک بو چوار سه‌د سه‌ر مه‌ر یان بزن، (٤) چوار سه‌ر دهریٚت له زه‌کاتیان، مه‌ر له جیاتی مه‌ر و بزن له جیاتی بزن.

خالئ پینجه‌م:

شه‌گه‌ر ژماره‌که‌یان له ژماره‌ی خالئ چواره‌م زیاتر بوو، شه‌وا بو شه‌ر (١٠٠) سه‌د سه‌ر، (١) یه‌ک سه‌ر زه‌کات دهریٚت.

برگه‌ی سیٚیه‌م:

شه‌گه‌ر مالآته‌که تی‌که‌ل بوو، شه‌وا په‌یره‌وی شه‌م دووخاله ده‌کریٚت:

خالئ یه‌که‌م:

ئەگەر ھەردووك جۆرەكە وەكو يەك بوون، ئەوا زەكاتی ھەموویان لەو جۆرەیان وەردەگیریت كە لە بەرژەوہندیی ھەژارانە.

خالی دووہم:

ئەگەر جۆریکیان لە جۆریکیان زیاتر بوو، ئەوا زەكاتی ھەموویان لە جۆرە زۆرەکیان وەردەگیریت.

پرگە ی چوارەم:

مالاتی نەخۆش و عەیبدار بۆ زەكات قبول ناکریت، مەگەر ھەموو میگەلەكە كە زەكاتەكە ی لى دەردەكریت نەخۆش و عەیبدار بیّت، ھەروەھا مالاتی نیّره نادریت لەبری زەكات، مەگەر ھەموو مالاتەكە نیّره بن.

پرگە ی پینجەم:

كارو بەرخ كە دواى سالى زەكاتى دایكەكانیان پەیدا دەبن، زەكاتیان لەسەر نیەو لەو پۆژەوہ سالى زەكاتیان بۆ دادەندریت كە لەدایكیان دەبن.

پرگە ی شەشەم:

گونجاوہ كاروبەرخ لەزەكاتى كاروبەرخ دا بدرین، بەھەمان ریزەى باوانەكانیان.

پرگە ی ھەوتەم:

ئەو مالاتانەى كە بە بەخشین، یان بە كپین دەست دەكەون، لەو پۆژەوہ كە دەكەونە دەست خاوەنەكانیان، سالى زەكاتیان بۆ دادەندریت.

پرگە ی ھەشتەم:

دەبیّت مالاتەكان شوانیان ھەبیّت و، زۆرینەى كاتەكەیان لە لەو پەردابن بەبى ئەوہى لەلایەن خاوەنەكەیانەوہ ئالف بدرین، دەنا زەكاتیان لى وەرنەگیریت.

پرگە ی نۆیەم:

ھەموو بەرووبوومی ئەو مەرو بزانانە لە شیرو ماست و پەنیرو قەیماغ و كەشك و كەرەو دۆو خورى و پیست كە دەست خاوەنەكەى دەكەوى و بە پارە دەفرۆشرى وەكو زەكاتى پارە مامەمەلەى لەگەلدا دەكریت.

زەكاتى ميوەو دانەوئەلە

بەرگەى يەكەم:

بۇ زانىنى ئەو ميوەو دانەوئەلەنى كە زەكاتيان تېدا وەر دەگىرېت و، ئەندازەى گەيشتن بە زەكات و بېرى ئەو زەكاتەى كە لېيان وەر دەگىرېت، پېويستە پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەو بەكەين:

خالى يەكەم:

زەكات لە دانەوئەلەدا، لەهەموو ئەوجورانەدا هەيە كە بۇ ژيان بەكار دېن وەكو: (گەنم، جو، برنج، نيسك، نوک، ماش، فاسوليا، باقلە، گەنمەشامى، هەرزن) و هەموو دانەوئەلەيەكى تر.

خالى دووهم:

زەكات لە ميوەو تەنھا لە خورما و ترى وەر دەگىرېت و يەكلاکراو تەو لە هېچ ميوەيەكى تر دا وەر ناگىرېت.

خالى سېيەم:

ئەندازەى دانەوئەلەو ميوە بۇ گەيشتن بەزەكاتدان (۵) وسقە.

يەك وسق = ۶۰ صاع.

كەواتە (۵) وسق = $۶۰ \times ۵ = ۳۰۰$ سى سەد صاع.

يەك صاع = ۶۹۲,۲۲ درهەم.

يەك درهەم = ۳,۵ گرام.

كەواتە: يەك صاع = ۶۹۲,۲۲ درهەم \times ۳,۵ گرام = ۲۴۲۶,۶۶ گرام

كەواتە: پېنج وسق = ۲۴۲۶,۶۶ گرام \times ۳۰۰ صاع = ۷۲۸ كىلوگرام.

واتە هەر كاتىك كېشى هەموو دانەوئەلەكە گەيشتن ئەو ئەندازەيە، ئەوا زەكاتى لى دەردەگىرېت. (بنەماى ئەم زانىارىيانە لەكتىبى مغنى المحتاج الى معرفة معانى الفاظ المنهاج ص ۵۱۴

، ۵۲۴ الجزء الاول) وەرگىراو.

خالى چوارەم:

بۇ زانىنى ئەو خورمايە تەپرى كە دەھىلدريتهوه بۇئەوهى بە خورمايى بخورىت و ئەو ترييهى كە دەھىلدريتهوه بۇئەوهى بكرىت بە ميوز، ئەوا ئەندازەى پيويست بوونى زەكاتەكە لەسەر خورما ھەلگىراو و ميوزەكە (۵) پيىنج و سقە، دەنا ليكۆلينيەو ھەملاندن دەكرىت بۇئەوهى بزاندريت چەند خورماى تەپرو ترى (۵) پيىنج و سق خورماى وشك و ميوزيان ليوه پەيدا دەبيت و لەسەر ئەو بنەمايە ماملە لەگەل زەكاتەكەدا دەكرىت.

خالى پيىنجەم:

بۇ زانىنى بىرى زەكات لە ميوه و دانەويئەدا، بە پيى شيوهى بەرھەمەينان، پيويستە پەپرهوى ئەم خالانە بكرىت:
يەكەم:

بىرى زەكات لە ميوه و دانەويئەدا (۱/۱۰) يەك لەسەر دەى بەرھەمەكەيە بۇ ئەو بەرھەمانەى كە پشت بە باران بارين دەبەستن، يان بەھوى كاريوزو ئاوى چەم و جوگاي ھەلگىراو ھە ئاودەدرين.
دووم:

بىرى زەكات لە ميوه و دانەويئەدا (۱/۲۰) يەك لەسەر بيستى بەرھەمەكەيە بۇ ئەو بەرھەمانەى بەھوى كرىنى ئاوى يان بەھوى ناعور يان بەھوى ھەر ھۆكاريكى دەستكردەو ھە ئاودەدرين.
سييەم:

ئەگەر شيوهى بەرھەمەينان لەنيوان خالى يەكەم و دوومى سەرەو ھەدا ھاوبەش بوو، ئەوا پەپرهوى ماوهى پەيدا بوونى بەرھەمەكە دەكرىت لە سەرەتاي ئامادە كرىنيەو تا بەرھەمەينانى، بە پىژە ماملە لەگەل ئەم ماويەدا دەكرىت لەنيوان خالى يەكەم و دوومدا.

بۇنمونه: ئەگەر دانەويئەكە، يان ميوهيەك، بە ھەشت مانگ ھاتە بەرھەم، چوار مانگى يەكەم پشت بە شيوهى خالى يەكەم بەستراو، چوار مانگى دووم

پرگه‌ی پینجه‌م:

له زه‌کاتی دانه‌ویله‌و میوه پشت به کاتی دروینه‌و رنینه‌وه‌یان ده‌به‌س‌تریت، (واته تا کاتی پیگه‌یشتن و دروینه یان رنینه‌وه‌یان نه‌یه‌ت کاتی زه‌کات دانیان نایه‌ت) و، له زه‌کاتی میوه‌ش‌دا که سه‌ره‌تای پیگه‌یشتنی میوه‌که ده‌رده‌که‌ویت، نابیت هه‌ولی خواردنی بدریت له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌شی هه‌ژارانی لی دیاری نه‌کراوه. نه‌گه‌ر خاوه‌ن میوه‌که‌ش ویستی لیی بخوات، یان رنینه‌وه‌که‌ی دوابخات، نه‌وا پیویسته هه‌موو به‌ره‌مه‌که‌ بخه‌ملینریت له پیش نه‌وه‌ی که هه‌ر ده‌ست تیوه‌ردانیکی تیدا بکریت، به مه‌رجیک خاوه‌ن میوه‌که رازی بیت به خه‌ملاندنه‌که.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

زه‌کاتی دانه‌ویله‌ له و کاتوه پیویست ده‌بیت که ده‌نکه‌کانی ره‌ق بن و خوی بگریت و هیچ بواریک نیه بو خه‌ملاندن، له‌به‌رئه‌وه‌ دروست نیه خاوه‌ن مال ده‌ستی تیوه‌ربدات، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاری، چونکه حه‌قی زه‌کات به هه‌موو به‌شیکی نه‌م دانه‌ویله‌وه‌یه.

پرگه‌ی هه‌وته‌م:

هه‌موو خه‌رجیه‌که له کیلانی زه‌وی و چاندن و دروینه‌و کیشانه‌وه‌و شه‌نه‌و خه‌رمان و چنینه‌وه‌و گواستنه‌وه‌و وشک کردنه‌وه‌و عه‌مبارکردنی، له نه‌ستوی خاوه‌ن به‌ره‌مه‌که‌دایه‌و، به هیچ شیوه‌یه‌که نه‌ندازه‌یه‌کی دیاریکراو له‌بری نه‌م خه‌رجیانه هه‌لناگیریته‌وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

مولکانه که خاوه‌ن زه‌وی به‌شیک له به‌روبوومی داها‌ته‌که به‌ریت له جیاتی به‌کریدانی زه‌ویه‌که له یاساکانی ئیسلامدا به به‌کریدانی به‌تال داده‌ندریت، له باره‌دا په‌یره‌وی نه‌م خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خال‌ی یه‌که‌م:

ئەگەر خاوەن زەوی بەبى پەزىمەندى خاوەن تۆۋەكە ئەندازىيەك لە بەرھەمەكەى برد، ئەوا بەشە زەكات لە مائە بردراۋەكە وەكو زەكاتى مائى زەوتكراۋى لىدئىت، كەى دەستى كەوتەۋە خاوەن تۆۋەكە پىۋىستە زەكاتى ئەوماۋەيەى لى دەرىكات كە لىي زەوت كراۋە.

خالى دوۋەم:

ئەگەر خاوەن تۆۋەكە بە ئارەزۋى خۆى ھەندىك لەو بەروبومەى دا بە خاوەن زەوى، ئەوا زەكاتى ھەموو بەرھەمەكە دەكەۋىتە ئەستۋى خاوەن تۆۋەكە.

زەكاتى مائى ھاۋبەش

پەرگەى يەكەم:

لە مائى ھاۋبەشدا لەنىۋان دوۋكەس (يان زىاتر)، لە ھەموو بارىكدا ھەموۋمال و سامانە ھاۋبەشەكە (ھەموو بەشەكان)، وەكو يەك مال زەكاتى لى دەردەكرىت.

پەرگەى دوۋەم:

بۇ پىۋىست بوۋنى زەكات لە مائى ھاۋبەشدا، پىۋىستە پەپرەۋىيى ئەم خالانى خوارەۋە بكرىت:

خالى يەكەم:

پىۋىستە ھەموو خاوەن مائەكان كە بەشدارن لەو مائە ھاۋبەشەدا، موسلمان بن ﴿لە پەپرەۋانى ئايىنى ئىسلام بن﴾.

خالى دوۋەم:

لە كاتىكدا كە بەشى ھەر يەككە لە ھاۋبەشەكان ديارو زانراۋ بوو لە مائە ھاۋبەشەكەدا، بارىكى ۋەھاش نەپرەخسا كە بىتتە ھۆى جياكردنەۋەى مائەكە وەكو ئەم شىۋانەى خوارەۋە:

شیوهی یه کهم:

ئه گهر له میگه لی مالاتی هاوبه شدا، شوینی ئاو خواردنه وه و له وه پرگا و شوان و جیگه ی دوشین و جیگه ی شهوو نیرییان یه ک بیټ.

شیوهی دوهم:

له مالی بازرگانی هاوبه شدا، دوکان و پاسه وان و مهن پیوو ته رازوو کی شکردن و کیسه و قاسه و هه لگرتنی پاره یه ک بیټ.

شیوهی سییه م:

له کشتوکالی هاوبه شدا ئاودییری و دروینه که رو خهرمان یه ک بن و، له میوه ی هاوبه شدا په رزین و باخ و شوینی وشک کردنه وه ی میوه که یه ک شوین بیټ.

خالی سییه م:

له هر سامانی کدا که پیویست بیټ بو زه کاتدان سالی به سهردا تیپه پریت، ده بیټ هاوبه ش کردنی به شدار بووه کان له ماوه ی سال که متر نه بیټ.

خالی چواره م:

له به روبوومی کشتوکالدا پیویسته هاوبه شکردنی به شدار بووه کان له سهره تای چاندنی کشتوکاله که وه هه تا کاتی کو کردنه وه ی بیټ.

خالی پینجه م:

له به روبوومی میوه ی هاوبه شدا، پیویسته هاوبه شکردنی به شدار بووه کان به لای که مه وه له سهره تای پیگه یشتنی میوه که دا بیټ.

خالی شه شه م:

له میگه لی مالاتی هاوبه شدا، پیویسته مالاته کان له یه ک جوړ بن، یان له دوو جوړی وه هابن که زه کاتدان یان له یه که وه نزیک بیټ وه کو مه رو بز.

خالی هه وته م:

هر کاتی که ئه و پینج خاله ی سهره وه جیبه جی نه کرا، ئه و مال که وه کو زه کاتی مالی هاوبه ش مامه له ی له گه لدا ناکریت.

برگه‌ی سییهم:

له هه‌موو شیوازیکێ مائی هاوبه‌شدا به‌شه‌کان دیارین یان دیار نه‌بن، هه‌تا ماله‌که نه‌گاته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات دان، زه‌کاتی لی وهرناگیریت و بو زیاتر پروون کردنه‌وه‌ش په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالێ یه‌که‌م:

ئه‌گه‌ر ماله‌که گه‌یشته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات دان، ئەوا به‌پیی زه‌کاتدانی جووری ماله‌که زه‌کاتی لی دهرده‌کریت.

خالێ دووهم:

ئه‌گه‌ر ماله‌که نه‌ده‌گه‌یشته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات، به‌لام یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شداربووه‌کان (یان هه‌ر یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شدار بووه‌کان) که مال و سامانی تری هه‌بییت، ئەوا ئەو به‌شهی خۆی له ماله‌ هاوبه‌شه‌که ده‌خریته پال مال و سامانه‌که‌ی خۆی بوئه‌وه‌ی هه‌موو مال و سامانه‌که‌ی به‌یه‌که‌وه بگاته ئەندازه‌ی پیویستبوونی زه‌کات، ئەوسا هه‌موو ماله‌که‌ی خۆی که هه‌یه‌تی به‌یه‌که‌وه له‌گه‌ل به‌شه‌ هاوبه‌شه‌که زه‌کاتی لی دهدات.

برگه‌ی چواره‌م:

له کاتی‌کدا که (بیت المال) هه‌بییت، هه‌موو بره زه‌کاتی ماله‌ هاوبه‌شه‌که ده‌دریت به‌(بیت المال) و، ئەگه‌ر (بیت المال) نه‌بوو، ئەوا هه‌ر یه‌کیک له هاوبه‌شه به‌شداربووه‌کان ده‌توانیت بره زه‌کاتی دیاریکراوی خۆی دابه‌ش بکات، به‌سه‌ر ئەو هه‌شت پۆلانه‌ی که زه‌کاتیان ده‌دریت.

زهکاتی مالی تالانکراو

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَإِنَّ السَّبِيلَ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ... (٤١) (الانفال)

﴿بشزانن ههر شتیکتان (له کاتی جهنگدا) دستکوت، نهوه به دنیاییهوه
پینچ یهکی نهوماله (دهستکوتوه) بو خواو پیغه مبهرو کهس وکاری پیغه مبهرو
هه تیوو هه ژارو ریوارانه، نه گهر نیوه باوهرتان به خوا هیناوه﴾.

پرگهی یه کهم:

پیویسته نهو ماله به تالان هینراوه له شه ری نیوان موسلمانان و
بیباوهره کاندا دستکوت بییت، بو زیاتر روون کردنه وه پیویسته پهیره وی نهو
خالانه ی خواره وه بکریت:

خالی یه کهم:

ده بییت نهو شه ره که ده کریت له پیناوی خواو نایینه پیروزه کهیدا بییت و، به هیچ
شیوه یه که نابییت له پیناوی نه ته وه یه که یان سه رکده یه که یان دهسته یه کهدا بییت.

خالی دووه م:

نهو شه ره به هیچ شیوه یه که له گهل گهل و نه ته وه ی موسولماناندا ناکریت، نه گهر
کراش دستدریژی کردنه بو سه ریزو حورمه تی هه موو موسلمانان، نهو
ماله ش که دست ده که وییت ناچیته ریزی مالی تالانکراو، ده بییت ماله که بو
خاوه نه کانی بگه ری نریته وه و ده ستدریژ که ریش سزا بدرییت.

پرگهی دووه م:

هیچ مالیکی تالانکراو نه ندازه ی گه یشتن به زه کاتدانی نیه، واته نه وه ی که
هینراوه زه کاتی لی وهرده گیرییت.

پرگهی سییه م:

بری زه کاتی پیویست له مالی تالان کراو دا (۱/۵) پینجیه کی ماله که یه، له لایهن
نهو که سه وه ده درییت که ماله تالان کراوه که ی هیناوه.

برگه‌ی چوارهم:

بۆ دابه‌شکردنی ئەو پینجیه‌کە‌ی زه‌کاتی مائی تالان کراو، پێویسته‌ په‌یره‌ویی ئەم به‌شانه‌ی خواره‌وه‌ بکریت:

به‌شی یه‌که‌م:

له‌ ریگه‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) خه‌رج ده‌کریت.

به‌شی دووهم:

بۆ که‌س و کاری پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) (له‌ نه‌وه‌کانی هاشم و عبدالطلب) خه‌رج ده‌کریت، که‌ برگه‌ یاساییه‌کانی زه‌کاتی مال و سامانه‌کان نایانگریته‌وه‌، ئەم زه‌کاته‌ فه‌قیرو ده‌وله‌مهنده‌کانیان ده‌گریته‌وه‌و، نی‌رینه‌یان دوو ئەوه‌نده‌ی میینه‌کانیان ده‌دریته‌و، به‌ری مییه‌کانیان ئەم یاسایه‌ نایانگریته‌وه‌ ئەگه‌ر له‌ نه‌وه‌کانی(هاشم و عبدالطلب) نه‌بن.

به‌شی سییه‌م:

بۆ هه‌تیوه‌ بی‌ باوکه‌کان خه‌رج ده‌کریت، که‌ برگه‌ یاساییه‌کانی زه‌کاتی مال و سامانه‌کان نایانگریته‌وه‌و، له‌ سنووری یاسای هه‌تیوی دان.

به‌شی چوارهم:

بۆ ئەو موسولمانه‌ لاتانه‌ خه‌رج ده‌کریت، که‌ له‌ مال و سامانی دنیا هیچیان نیه‌.

به‌شی پینجه‌م:

بۆ ئەو ری‌بوارانه‌ خه‌رج ده‌کریت که‌ له‌ گه‌شتدان و به‌م ولاته‌دا تیده‌په‌رن، یان له‌م ولاته‌وه‌ ده‌یانه‌ویت گه‌شتیک ساز بکه‌ن بۆ سه‌ردانی خزم و دوستان یان بۆ فی‌ربوونی پیشه‌و زانستیک، ئەم برگه‌یه‌ ئەو ری‌بوارانه‌ ناگریته‌وه‌ که‌ به‌ره‌لان و به‌ بی‌کاری ده‌سو‌رینه‌وه‌ یان گه‌شته‌که‌یان بۆ کاری خراپه‌یه‌.

ياسای ئەو سامانەى بەبى شەر دەكەوئتە دەست موسولمانان

پرگەى يەكەم:

ئەگەر بىباوەران لە ترسى موسولمانان سەرو مالى خويان جيهيشت و هەلاتن، ئەوا هەموو مال و سامانەکانيان دەبیت بە هی خواو پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) کەس و کاری پيغەمبەر و هەتیوو هەژارو پيواران، لەم بارەيەوه خوا دەفەر مویت:

وَمَا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أُوجِفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ (٦) الحشر

﴿ئەو مال و سامانەى ئەوان (بەنو نەزیر) کە خوا بۆ پيغەمبەرى گيپراوەتەوه، ئیوه هیچ ناپەرەحتیەکتان پيوه نەدی بوو، نە بە سواری ئەسپ و نە بە سواری حوشتریش بە پەلە نەيگەيشتونى، (ئەو دەسکەوتە شەرى تیدا نەکرا)﴾.

پرگەى دووهم:

ئەو سامانەش کە بەبى شەر لە بىباوەران دەست دەكەوئت، وەكو سەراندەو دەيەكى بازرگانی و مالى کەسيكى ناموسولمان کە لە ولاتی ئيسلامدا بمريت و ميراتگری نەبیت، هەموو ئەم مالانە دەکرین بە پينج بەشەوه بۆ خەرچکردنى لەپي خواو پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) کەس و کاری پيغەمبەر و هەتیوو هەژارو پيواران، بەلام ئیستا کە پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) لەژياندا نەماوه، کەس نیه ميراتی بگریت، بۆیە دەخریتە خەزینەى موسولمانانەوه، تەنانەت لەسەردەمی خۆشیدا پازى نەبووه کە سامانەکەى بەسەر ميراتگرەکاندا دابەش بکریت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموویەتى: ئەوهى جيم هيشتوو خيرو خيڕاته نە دینارو نە درهەمیكى لى بەش ناکریت، ئەوه خەرچى ئافرەتەکانمەو بژیوی ئەو کەسانەيه کە لە کوکردنەوهى زەکاتدا کارم بۆ دەکن). (١٠١)

زهكاتی مالی به بارمته دانراو (پههن كراو)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هه‌موو مال و سامانیکی به بارمته دانراو له‌و جورانه بیټ که زه‌کاتیان لی وهرده‌گیریټ و، خودی مال به بارمته دانراوه‌که یان له‌گه‌ل مال و سامانه‌که‌ی تری خاوه‌نه‌که‌یدا بگاته نه‌ندازه‌ی پیویست بوونی زه‌کات، نه‌وا زه‌کات پیویست ده‌بیټ له‌سه‌ر نه‌و مال به بارمته دانراوه‌و، نه‌وه‌ی که ده‌مینټه‌وه دوا‌ی نه‌وه‌ی که زه‌کاته‌که‌ی لی دهرکرا ده‌بیټه‌وه مالی به بارمته دانراو.

پرگه‌ی دووه‌م:

کاتی پیویست بوونی زه‌کاتی مال به بارمته دانراوه‌که هیچ په‌یوه‌ندی‌ه‌کی نیه به کاتی گریبه‌ستی نیوان هه‌ردووک لایه‌نه‌که‌وه، به‌لکو مال به بارمته‌کراوه‌که له کاتی دیاریکراوی خویدا زه‌کاته‌که‌ی لی دهریټ و، مال به بارمته‌کراوه‌که وه‌کو هه‌موو مال و سامانیکی تری نه‌و که‌سه داده‌ندریټ که مال‌ه‌که‌ی خو‌ی خستوټه بارمته‌وه به‌رامبه‌ر پیداو‌یستی‌ه‌ک بو کاتیکی دیاریکراو.

پرگه‌ی سییهم:

هه‌ر مالیکی بارمته‌کراو نه‌گه‌ر که‌وته به‌ر ده‌سه‌لاتی پرگه‌ی یه‌که‌مه‌وه و چهند سال پیشتر زه‌کاتی نه‌دراییټ، نه‌وا بره زه‌کاتی هه‌موو ساله‌کان ده‌بیټ به قه‌رز به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یه‌وه.

پوونکردنه‌وه: که‌سیک پیویستی به بریکی چاک له مال و سامان هه‌یه‌و دوا‌ی قه‌رزیک ده‌کات، خاوه‌ن پاره دوا‌ی بارمته‌یه‌کی لی ده‌کات بوټه‌وه‌ی وهرگرتنه‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌ی مسوگه‌ر بکات له کاتی دیاریکراوی خویدا، بو‌یه نه‌و که‌سه‌ی که قه‌رزه‌که‌ی وهرگرتووه ناتوانیټ نه‌م بارمته‌یه‌ه بفروشیټ تا قه‌رزه‌که‌ی نه‌داته‌وه، به‌لام بارمته‌که‌ش هه‌ر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی خویدا ده‌مینټه‌وه‌و، نه‌و که‌سه‌ی که قه‌رزه‌که‌ی داوه هیچ مافیکی نیه به‌سه‌ر داهاتی نه‌و بارمته‌یه‌وه، بو‌یه زه‌کاتی نه‌و مال به بارمته‌کراوه ده‌که‌ویټه نه‌ستوی

خاوهنه كه يه وه، هر قازانچيك له وماله بارمته كراوه بكه ويته دهست قهزدهر كه،
ئهوا مامه له كه له ياساي (رهن) مالي بارمته دان دراو ده چيته دهره وه و ده كه ويته
به زه بري ياسا كاني پيبا.

سه رفته و خيرو خيرات

سه رفته

پرگه ي يه كه م:

ئه اندازه ي پيوستى سه رفته بو هر مروقيك (۱) يهك (صاع) ه له پيژيويك كه له
شوينى پيوست بوونى سه رفته كه دا له ه موو پيژيوه كاني تر زياتر
به كار بهيئريت.

(صاعيك) = ۲۴۲۶,۶ گرام (واته نزيكه ي ۲,۵ كيلو).

(پيغه مبه ر) صلى الله عليه وسلم) زه كاتي سه رفته ي له سه ر موسولمانان به (صاعيك)
له خورما يان جو پيوست كردوه، ئه و موسولمانه به نده بيت يان ئازاد بيت
گه وره بيت يان بچووك، نيئريت يان مي، فه رمانيشى كردوه پيش ئه وه ي
خه لكى له ماله كانيان بچنه دهره وه بو نويزى جه زن ئه و سه رفته يه بدرت). (۱۰۲)

پرگه ي دووهم:

سه رفته له سه ر گه وره و بچووكى موسولمانان پيوست ده بيت دواى
خورئا و ابوونى دوا پوژى مانگى رهمه زان، (واته كه سيك پيش ته و ابوونى
مانگى رهمه زان بمرت، ئه گه ر به كاتيكي كه ميش بيت سه رفته ي له سه ر نيه و،
كه سيك دواى ته و ابوونى مانگى رهمه زان له دايك بيت، ئه گه ر به كاتيكي
كه ميش بيت سه رفته ي له سه ر نيه).

پرگه ي سييه م:

سه رفته پيژيويكه بو فه قيرو هه ژاران، بوئه وه ي پوژى جه زن به بي خواردن
نه ميننه وه، بويه قه ده غه يه دوا بخريت بو دواى نويزى جه زن.

پرگه‌ی چواره‌م:

بو مه‌رجه‌کانی پیویستبوونی سهرفته‌ره، پیویسته په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه بکریت:

خالئ یه‌که‌م:

پیویسته ئەو که‌سه‌ی سهرفته‌ره‌که ده‌دات پیدایستی و پیژیوی شه‌وو پوژی جه‌ژن و زیاده‌ی هه‌بیته‌ له ئەندازه‌ی ده‌سته‌جلیک بوخوی و هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ژیر سایه‌ی ئەودان، وه‌کو ژن و باوک و دایک و کوپو کچ و، خزمه‌تکاری خوی و کاره‌که‌ری ژنه‌که‌ی، ئەگه‌ر به‌ نانه‌زگی و بی‌ به‌رانبه‌ر کاریان ده‌کردو، ژنی ته‌لاقدراوی دووگیانیش به‌ ته‌لاقی (رجعی)یان به‌ته‌لاقی(بائن).

خالئ دووه‌م:

پیویسته ئەو که‌سه‌ی زیاده‌ی هه‌بیته‌ له کریی خانوو ئەگه‌ر له‌ خانووی به‌کریدا بوو، هه‌روه‌ها پیویسته زیاده‌ی هه‌بیته‌ له ئەندازه‌ی قه‌رزیک که‌ واده‌ی دانه‌وه‌ی هاتییته‌.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئەگه‌ر که‌سیک لات بوو، به‌لام ژنه‌که‌ی ده‌وله‌مەند بوو، ئەوا په‌یره‌وی ئەم خالانه‌ی خواره‌وه ده‌کریت:

خالئ یه‌که‌م:

ئەو ئافه‌رته‌ سه‌ره‌سه‌ته‌ له‌وه‌ی که‌ سهرفته‌ری خوی بدات یان نه‌یدات، چونکه‌ ئەو ئافه‌رته‌ له‌ژیر سایه‌ی می‌رده‌که‌ی دایه‌و، له‌م کاته‌شدا می‌رده‌که‌ی لاته‌.

خالئ دووه‌م:

پیویسته له‌سه‌ر ئەو ئافه‌رته‌ سهرفته‌ری مندالی هه‌ژاری خوی و سهرفته‌ری کاره‌که‌ره‌که‌شی بدات که‌ به‌ نانه‌زگی و به‌بی‌ به‌رانبه‌ر کاری بو‌ ده‌کات.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

کهسی خاوهن مال و سامان، لهسه‌ری پیویست نیه سه‌رفتره‌ی کوپو کچی ده‌وله‌مندی خو‌ی بدات (جا خو‌یان ناسی‌بی‌ت یان خو‌یان نه ناسی‌بی‌ت)، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌وانه ده‌وله‌مندن و سه‌رفتره‌که‌یان له‌سه‌ر خو‌یا‌نه.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

له‌سه‌ر باوک پیویست نیه سه‌رفتره‌ی بووکه‌که‌ی (ژنی کوپ‌یکی هه‌ژاری) خو‌ی بدات، مه‌گه‌ر به‌ ره‌زامه‌ندی بووکه‌که‌ی.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌سه‌ر کوپ پیویست نیه سه‌رفتره‌ی باوه‌ژنی (زپ دایکی) بدات، مه‌گه‌ر به‌ ره‌زامه‌ندی باوه‌ژنه‌که‌ی.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

له‌سه‌ر برا پیویست نیه سه‌رفتره‌ی خوشکی هه‌ژاری خو‌ی بدات، مه‌گه‌ر به‌ ره‌زامه‌ندی خوشکه‌که‌ی، ئه‌م پرگه‌یه به‌ پیچه‌وانه‌شه‌وه کاری پی ده‌کریت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

له‌سه‌ر هه‌ژاریک پیویست نیه بو سه‌رفتره‌ قه‌رز بکات، هه‌رچه‌نده به‌ پارهی ئه‌م قه‌رز ه‌ش سه‌رفتره‌که داده‌مه‌زیت.

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گه‌ر کوپ‌یکی هه‌ژار سه‌ری خو‌ی هه‌لگرت و دیارنه‌ما و هیچ هه‌والیکی له‌باره‌یه‌وه نه‌ده‌زانرا، ئه‌وا پیویسته تا هه‌والیکی لیوه ده‌زانریت باوکه‌که‌ی سه‌رفتره‌که‌ی بو بدات.

پرگه‌ی دوازده:

هه‌ر که‌سیک ده‌سه‌لاتی نه‌بوو به‌ یه‌کجار سه‌رفتره‌ی هه‌موو ئه‌وانه بدات که له‌ژیر سایه‌ی دان، ئه‌وا له سه‌ره‌تاوه سه‌رفتره‌ی خو‌ی ده‌دات، ئینجا هی ژنه‌که‌ی، ئینجا هی منداله بچوکه‌کانی، ئینجا هی باوکی، ئینجا هی دایکی، ئینجا هی منداله گه‌وره‌کانی.

بەرگه‌ی سېزده:

هەر كه سېك له توانايدا نه بوو سهرفته‌ی خوږى و نه وانەى له ژيړ سايه‌ى نه ودان له يه ك جوړ پيژيو بدات، نه وا بوى هه يه سهرفته‌ى خوږى له جوړه پيژيو يك و هى ژنه كه‌ى له جوړه پيژيو يكى تر بدات، نه گهر نه م كه سه له و كاتى سهرفته‌دا له نيو مال و منداله كه‌ى خويدا نه بوو ده توانيټ هه ريه كه يان پيژيوى نه و شوينه بدن له زه كاتى سهرفته .

بەرگه‌ی چوارده:

سهرفته‌ى بهنده (عبد) له سه ر خاوه نه كه يه تى .

بەرگه‌ی پازده:

دروسته له جياتى پيژيو پاره بخه مليټريټ به پيى نرخ و نه ندازه‌ى نه م بره پيژيوه‌ى كه ديارى كراوه بو زه كاتى سهرفته له و كاته دا كه سهرفته كه پيوست ده بيت له سه ر موسولمانان .

پروونكر دنه وه: خه ملاندنى برى نه و پاره يه‌ى كه له جياتى نه ندازه‌ى بره زه كاتى سهرفته ديارى ده كريت، له ساليكه وه بو ساليكى تر ده گوريټ به هوى نرخى نه و پيژيوه له و سالد، نه م خه ملاندنه له لايه ن زانايانى ئيسلامه وه به پيى نرخى نه م بره زه كاته له و پوژده دا ديارى ده كريت .

﴿نه م خه ملاندنه وا له و هه ژارو بى دهرامه تانه ده كات، به نه ندازه‌ى پاره خه مليټراوه كه به ئاره زوى خويان پيژيوى پوژى جه ژنى پى بگرن و، ناچارى خواردنى ته نها خورماو جو نه بن﴾ .

خیرو چاکه کردن

پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: (ئەو شەوہی کہ شەو پڕۆییم پی کرا (بو عەرشی پەروردگار)، بینیم لەسەر دەرگای بەهەشت نوسرابوو: خیرو چاکه کردن بە دە ئەوہندە پاداشتیان دەدریتەوہو قەرزدانیش بە ھەژدە ئەوہندە). (۱۰۳)

واتە خیروچاکە یە کہ لە لایەن خواو پیغهمبەر(صلی الله علیه وسلم) لەسەر موسولمانان پیویست نە کرایت، یان خیروچاکە یە کہ لە پەوشتەکانی پیغهمبەری مەزن بیئت(صلی الله علیه وسلم) ئادەمیزاد سەر بەستە لەوہی بیكات یان نە یكات، بە لأم کردنە کہی رەزامەندیی خواو پیغهمبەری پیوہیەو راستکردنەوہی باری کہ وتوو ی ھەژارو لیقەوماوانیشە، خیروچاکە کردن تاییبەت نیە تەنھا بە موسولمانەکانەوہ بە لکو تیکرای مروقایەتی و زیندەوہران و دروستکراوہ دیارو نادیارەکانی پەروردگار دەگریتەوہ.

پیغهمبەر(صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: (ئەو کۆمەلی ئافرەتان، خیرو چاکە بکەن ئەگەر لە خۆشلەکانی خۆشتان بیئت). (۱۰۴)

پەرگە ی یە کہ م:

مروقی موسولمان بو خیروچاکە کردن ناچار ناکریت، لە بەرئەوہی لە لایەن خواو پیغهمبەر(صلی الله علیه وسلم) لەسەری پیویست نە کراوہ و لە پەوشتەکانی پیغهمبەری مەزنامە(صلی الله علیه وسلم)، گونجاوہ ھەژارو دەوڵەمەند، موسولمانان و(ئەھلی کتاب) پەپرەوانی ئایینەکانی پیش ئیسلام و ئەو بیباوہرانەش کہ لە ژیر سیبەر و سایە ی دەسەلاتی ئیسلامدا دەژین، کہ لکی لی وەر بگرن.

پەرگە ی دووہ م:

خیرو چاکە کردن بە نھینی یان بە ئاشکرا لە ھەموو کاتی کدا لە لایەن پەروردگارەوہ پاداشتی خوی ھە یە، بە تاییبەتی لە مانگی رەمەزاندە بو خزم و دراوسی و ھەژارو لیقەوماوان.

إِنْ تَبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفَقْرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ
مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (٢٧١) البقرة

﴿نه‌گەر خێرو چاکه‌کانتان به‌ده‌رخه‌ن ئه‌وه کارێکی چاکه‌و، نه‌گەر بشیان
شارنه‌وه‌و به‌ نه‌ینی بیانده‌ن به‌هه‌ژاران، ئه‌وه بو ئیوه پاداشتی چاکتره‌و،
تاوانه‌کانتانی پی لاده‌چن، خواش زاناو شاره‌زایه به‌وه‌ی که ئیوه ده‌یکه‌ن﴾.

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌وه‌که‌سه‌ی که خێروچاکه ده‌کات، ده‌بیئت ژیانی خو‌ی و مال و مندال و دایک و
باوکی داین کردبیئت، ئه‌وسا خێروچاکه‌که بکات.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌وه‌که‌سه‌ی که خێروچاکه ده‌کات و قه‌رزداره‌، ده‌بیئت له‌پیشدا ئه‌رکه‌که‌ی
سه‌رشانی جیبه‌جی بکات و، ته‌واوی قه‌رزه‌که بداته‌وه‌، ئینجا خێروچاکه‌که
بکات، له‌به‌رئه‌وه خێروچاکه له‌م باره‌دا قه‌ده‌غه‌یه.

پرگه‌ی پینجه‌م:

خێروچاکه به‌وه‌که‌سه ده‌دریئت که خو‌ی داوای یارمه‌تی ده‌کات، یان که‌سیک
هیچی نییه‌و له‌رووی نایه‌ت داوای یارمه‌تی بکات، به‌تایبه‌تی که‌سایه‌تی به
سه‌نگی لیقه‌وماو و خه‌لکی پیرو خاوه‌ن خیزان و که‌سانی زانا، که بوونیان بو
ئایین و مرو‌قایه‌تی قازانچ بیئت، به‌مه‌رجیک خێرو چاکه‌کردنه‌که ته‌نها بو
په‌زنامه‌ندیی خوای گه‌وره بیئت، نه‌که له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی تایبه‌تی ئه‌وه‌که‌سه
که خێروچاکه‌که ده‌کات.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

هه‌موو کارێکی چاک، که ئاده‌میزاد ده‌یکات، خێرو چاکه‌کردنه‌، هه‌ر یه‌که‌یان به
ئه‌ندازه‌ی خو‌ی له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه پاداشتی هه‌یه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: هه‌موو کارێکی باش خێرو

سه‌ده‌قه‌یه). (١٠٥)

بۇ زياتر روونكردنه وهى ئەم بېرگه يه پەيرەوى ئەم خالانەى خواره وه دەكرىت:

خالى يەكەم:

دروستكردنى مزگەوت بەمەرجىك خواپەرستىي تىدا بكرىت، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند كەس كەلك لەو مزگەوتە وەرېگرن بۇ خواپەرستى، ئەو ەندە خىرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو مزگەوتەى دروست كرددو، ەتا ئەو مزگەوتەش ەبىت، ئەم خىرە بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى دووم:

دروستكردنى قوتابخانەيەك بەمەرجىك بۇ فىرکردنى ئادابى دىن و زانست و خوشەويستى نىشتيمان بىت، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند قوتابى كەلك لەو قوتابخانەيە وەرېگرن بۇ فىرېوونى زانستەكان، ئەو ەندە خىروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو قوتابخانەيەى دروستكردو، ەتا ئەو قوتابخانەيە ەبىت، ئەو خىروچاكەيە بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى سىيەم:

دروستكردنى نەخوشخانەيەك بۇ مروڤ يان ئاژەل يان بالندە، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند نەخوش كەلك لەو نەخوشخانەيە وەرېگرن بۇ چارەسەرى نەخوشىەكانيان، ئەو ەندە خىروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو نەخوشخانەيەى دروست كرددو، ەتا ئەم نەخوشخانەيەش ەبىت بۇ چارەسەرى نەخوشەكان، ئەم خىرو چاكەيەش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنىشى.

خالى چوارەم:

دروستكردنى پردو پىگاوبانىك بەمەرجىك بۇ ئاوەدان كرددنه وهى ولات بكرىت نەك بۇ شەرو ئاژاوەو كاولكارى، ئەوا لە ژيانى دنيا دا چەند كەس كەلك لەو پردو پىگاوبانە وەرېگرن بۇ مەبەستى ئاسانكارى ھاتوچۆكردنئان ئەو ەندە

خېرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەو پردو پړېگاوبانەى دروستكردووه، هەتا ئەم پردو پړېگاوبانەش هەبن بۇ ئاسانكارىيى هاتوچۆ، ئەم خېروچاكەيش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنیشى.

خالى پېنجەم:

هەلكەندى بېرىك كە ئادەمیزادو ئازھل و پروهك و هەمووخاوەن گيانىك كەلكى لى وەرېگرىت، ئەوئەندە خېروچاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەم بېرەى وەكو خېرو چاكەيهك هەلكەندووه، هەتا ئەو بېرەش هەبىت ئەو خېرو چاكەيش بەردەوامە بۇ خاوەنەكەى دواى مردنیشى.

خالى شەشەم:

پەرورەدەكردنى مندالىك بە پەرورەدە كردنىكى رېك ودروست بۆئەوہى لە پاشەرۆژدا ببىت بە نمونەى چاكە كردن و پياوہتى، ئەوا هەموو ئەو خېرو كردەوہ چاكانە كە ئەو مندالە دەيكات لە درىژايى ژيانيدا بۇ باوكەكەش دەنوسرىت و لە پړېگەى باوكەكەشەوہ بۇ هەموو باپىرانى دەنوسرىت كە پشت بە پشت كارىگەرييان لەم چاكەكارىەدا هەبووہو، ئەم خالە بە پېچەوانەشەوہ مامەلەى لەگەلدا دەكرىت.

خالى حەوتەم:

چاپ كردنى قورئانى پىرۆز، يان كتيبيكى ياساكانى ئىسلام يان فەرموودەكانى پېغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، يان باس و بەسەرھاتى ژيانى پېغەمبەران (سەلامى خوايان لەسەرىت)، يان ھەر كتيبيكى زانستىيى سوودى بۇ مروقايەتى هەبىت، يان كتيبيكى ميژوويى راستىەكان بۇ خەلكى پوون بكاتەوہ، ئەوا هەتا ئەو كتيبانە هەبن و كەلكيان لى وەرېگرىت ئەوئەندە خېرو چاكەش بۇ ئەوكەسە دەنوسرىت كە ئەم كتيبانەى چاپ كردوون، دواى مردنى خاوەنەكەشيان، ئەم خالە بە پېچەوانەشەوہ مامەلەى لەگەلدا دەكرىت.

خالى ھەشتەم:

فیرکردنی خه لکی به زانستیك یان داهینانیکی زانستی یان پیشه یه كه كه خزمهت به مروقیاهه تی بگه یه نیّت، چهند كه لك لهم زانست و داهینانه زانستیه وهر بگریّت ئه وهنده خیرو چاكهش بو خاوه نه كه ی دهنووسریّت له لایه ن پهروه ردگار وهو، هه تا كه لکیان لی وهر بگری، خیرو پاداشته كهش بهرده وامه دوا ی مردنی خاوه نه كانیشیان، ئهم خاله به پیچه وانه شه وه مامه له ی له گه لدا ده کریّت.

خالی نویه م:

فریدانی هه ر پاشماوه یه كه نه بیته هو ی پیسبوونی ژینگه و له پیکهاته كه یدا خوراکیکی تییدا بیّت بو بالنده و ئارژه له کیویه كان و گیانه وهرانی ناو زهوی، له ریگه ی خوادا بو ئهم مه بهسته فری بدریّت، جا ئاو بیّت یان خوراك، ئه وا هه ر بالنده و ئارژه لیك چهند كه لك لهم ئاوو خوراكه فریدراوه وهر بگریّت، ئه وهنده خیرو چاكهش بو خاوه نه كه ی دهنووسریّت.

برگه ی هه وته م:

ئه ندازه و كاتی خیرو چاكه كردن دیاریكراو نییه و تایبهت نیه به شوینیکی دیاریكراوه وه، به لكو به ئاره زووی ئه و كه سه یه كه خیرو چاكه كه دهكات له هه ر خاك و ولاتیكدا بیّت یان له نیو هه ر گه ل و نه ته وه یه كدا بیّت، ئه گه ر به نهینی بكریّت و ته نها بو ره زامه ندی پهروه ردگار بیّت پاداشتی زیاتره، مه گه ر ئه و كه سه ی كه خیرو چاكه كه دهكات مه بهستی ئه وه ی هه بیّت كو مه لانی خه لکی چاو له و بكه ن و خیرو چاكه زورتر بدریّت به هه ژارو كه م دهرامه ته كان.

برگه ی هه شته م:

جیبه جی كردنی ئه ركه كو مه لایه تییه كان له لایه ن ئه ندامانی كو مه له وه له لای پهروه ردگار وه كو خیرو چاكه دهنووسریّن به مه رجیك له سنووری ریگه پیدراو تیینه په رن، وه كو سه ردانی نه خوش و سه ره خوشی كردنی مردو، دلدا نه وه ی خه لکی لات و هه ژارو زه ره ر پیکه وتوو، دلخوش كردنی كه سیك به هه والیکی

خۆش، لادانى بەردىك لەسەر پرىگەى گىشتى يان تايبەتى، راستکردنەوہى
ھەلەيەكى كۆمەلەيەتى لەنيو كۆمەلداو ئاشتکردنەوہى دوو كەس يان دوو
خيزان يان دوو كۆمەل، دلدانەوہى مندالى (ھەتيو)ى بى باوك.

پرگەى نۆيەم:

خىروچاگە كردن تەنھا بۆ پەزنامەندى پەروەردگار، مروقت دەپاريزيت لە ئاگرى
دۆزەخ، ھەرچەند خىروچاگە كردنەكە لەتە خورمايەك يان وتەيەكى خۆشيش
بيت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ھەريەكيك لە ئيوە ئەگەر بۆى بكریت
خوى لە ئاگر بپاريزيت ئەگەر بە بەخشينەوہى لەتە خورمايەكيش بيت، با
بيكات). (۱۰۶)

پرگەى دەيەم:

ھەر ھەلويستەيەكى چاك لە دەروونى ئادەمیزادا كە بەرژەوہندى گىشتى تيدا
بيت، لەلایەن پەروەردگارەوہ بە چاكەيەك بۆ خاوەنەكەى دەنوسريت، جا
ئەگەر ھاتوو ئەوكەسە ئەم ھەلويستەى خوى بەراستى جيپەجى كرد، ئەوا
چاكەيەكى تر لەلایەن پەروەردگارەوہ بۆ خاوەنەكەى دەنوسريت.

پرگەى يازدە:

ھەر ھەلويستەيەكى خراب لە دەروونى ئادەمیزادا كە بەرژەوہندى گىشتى
تيدا نەبيت، ھيچ خراپەكاريەك لەلایەن پەروەردگارەوہ بۆ ئەو ئادەمیزادە
نانوسريت تا ھەلويستەكەى بە ئەنجام دەگەيەنيت، ئەوسا تەنھا يەك خراپەى
بۆ دەنوسريت، ئەگەر ھاتوو لە ھەلويستەكەشى پەشيمان بۆو، ئەوا لەلایەن
پەروەردگارەوہ چاكەيەكى بۆ دەنوسريت وەكو پاداشتتيك بۆ گەرانەوہى
بۆسەر پرىگەى راست.

پرگەى دوازدە:

داواکردن و هانا بردن بۆ پەروردگارو یادکردنەو و ناوھینانی ناوہ
پیرۆزەکانی و قولبوونەو و بیرکردنەو لہ چۆنیەتیی دروستکردنی
دروستکراوہکانی ھەر یەکەیان خیرو چاکە یە بۆ دەروونەکە ی خۆت و
پاداشتەکەش لای پەروردگارہ.

پرگە ی سیزدە:

ئەگەر کەسیک مال و سامانی ھەبوو فریانهکەوت خیرو چاکە یە ک بکات و مرد،
ئەوا ئەگەر کەسوکارەکە ی خیرو خیراتی بۆ بکەن پیی دەگات.

(پیاویک ھات بۆلای پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) گوتی: ئە ی پیغەمبەری خوا
دایکم کتوپر گیانی خو ی لە دەستداو مرد، وەسیەتیشی نەکردو، و
ھەستدەکەم ئەگەر فریا کەوتبا قسە بکات، ئەوا وەسیەتی دەکرد خیرو چاکە ی
بۆ بکریت، جا ئایا ئەگەر من ئەو خیرو چاکە یە ی بۆ بکەم پاداشتی بۆ دەبییت؟
فەرمووی: بەلی). (۱۰۷)

پرگە ی چواردە:

ھەر کەسیک خیرو چاکە یە ک بکات شایستە ی ئەو یە سە لاوہتی لەسەر بدرییت.
(عبداللہ ی کوپی ئەبی ئەوفا دەلی: پیغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) ئەگەر قەومیک
سە دەقەکە یان بۆ ھینابا دەیفەر مو: اللھم صلّ علیھم). (۱۰۸)

بابەتى چوارەم

بەپۇژووبوون

واتە خۇگرتنەۋە لە خواردن و خواردنەۋە پابەند بوون بە ياساۋ ئادابە ئىسلاميەكانەۋە، ھەرۋەكو چۇن كۆئەندامى ھەرس خۇى لە خواردن و خواردنەۋە گرتۆتەۋە، بەھەمان شىۋە دەبىت زىمانىش خۇيشى لە قسەى بى كەلك بگريتەۋە، نايىت باسى خەلكى پى بگريت، چاۋەكان دەبىت بەپۇژووبن، نايىت تەماشى شتە قەدەغەكراۋەكانيان پى بگريت، دلەكان دەبىت بەپۇژووبن، ملەچ بن بۇ يادى خوا، گوچكەكان دەبىت پابەندبن و گوى لە لۇمە و لۇمەكارى خەلكى نەگرن، جوولەى دەست و پەنجە و قاچەكان، دەبىت بۇ يادى خوا و چاكەكارى بىت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ئەگەر يەكك خۇى نەگريتەۋە لە قسەى درۆو كارکردن پى، ئەۋا خوا پىۋىستى بەۋە نىيە كە ئەۋكەسە تەنھا خۇى لە خواردن و خواردنەۋە بگريتەۋە). (۱۰۹)

بەپۇژووبوون لەلایەن خواۋە بەسەر پەپىرەۋانى ئايىنەكان پىۋىست كراۋە، مانگى رەمەزانىش بۇ بەپۇژووبوونى پەپىرەۋانى ئايىنى ئىسلام كاتىكى ديارىكراۋە، لەۋ مانگەشدا ھىچ پۇژوۋىەكى تر ناگريت لەبەرئەۋەى كاتەكەى تايبەت كراۋە بە پۇژوۋى مانگى رەمەزان.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ئەگەر مانگى رەمەزان ھاتەناۋەۋە، ئەۋا دەرگای ئاسمانەكان دەكرىنەۋەۋە دەرگاكانى جەھەندەم دادەخرىن و شەيتانەكانىش زنجير دەكرىن). (۱۱۰)

ئەۋ خواپەرستىيەى كە لەۋ مانگەدا دەكرىت تايبەتە بە پەرۋەردگارەۋە، بۇيە پيغەمبەرى مەزىمان دەفەرموئىت:

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ھەر كەسك شەۋى قەدر بە باۋەرەۋە لەپىناۋى خوادا بىمىنىتەۋە، ئەۋە لە ھەموو ھەلەكانى رابردوۋى دەبوردىت،

هەر که سیکیش به باوه پهوه له پیناوی خوادا په مهزان به پوژوو بیټ، له هه موو هه له کانی رابردووی ده بوردریټ که پیشتر کردوونی). (۱۱۱)

پرگه‌ی یه که م:

پوژوو مانگی په مهزان له لایه‌ن خواوه پیویست کراوه له سه‌ر هه موو موسولمانیکی کاملی عاقلی پاکی به توانای جینیشین.

پرگه‌ی دووهم:

که سی بیباوه‌ر له و پوژوه پوژوو له سه‌ر پیویست ده بیټ که از له بیباوه‌ریه که ی دینیت و دیته‌ناو نایینی ئیسلامه وه، پوژوو کانی پیشتریشی نابنه قهرز به سه‌ریه وه و ده که ویته بهر لیبوورده‌یی په‌روه‌ر دگار، هه‌روه که خوا ده‌فه رمویټ:

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأُولِينَ
(۲۸) الانفال

﴿به‌وانه بلی که بیباوه‌ر بوون: ئەگەر از له بیباوه‌ریه که یان بیین، ئەوا خوا له تاوانه رابردوو کانیان خو‌ش ده‌بیټ، ئەگەر بگه‌رینه وه سه‌ری، ئەوه به‌دلتیاییه وه (واده‌و په‌یمان بیټ) ئەو شیوازه‌ی به‌سه‌ر پیشینه‌کانمان هی‌نان و تیپه‌ری (به‌سه‌ر ئیوه‌شیدا دینین)﴾.

پرگه‌ی سییه‌م:

که سی که موسولمان بیټ پاشان بگه‌ریته وه بو بیباوه‌ری و دواتریش په‌شیمان بیټه وه و بیته وه سه‌ر نایینی ئیسلام، ئەوا هه موو پوژوو له ده‌ستچوه‌کانی ماوه‌ی بیباوه‌ریه که ی ده‌بن به قهرز به سه‌ریه وه و ده‌بیټ دواتر بیانگریته وه.

پرگه‌ی چواره‌م:

مندالیک که خو‌ی نه‌ناسی بیټ یان که سی که له‌هوش خو‌ی نه‌بیټ یان که سی که شیټ، پوژوو یان له سه‌ر نیه، به‌لام هه‌ول ده‌دریټ منداله‌کان له حه‌وت سالیه وه فی‌ری به پوژوو بوون بن بوئه وه‌ی له کاتی خو‌ناسینیاندا ئاسان بیټ له سه‌ریان.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: (پینووس لہسہر مندال و شیئت و کہسی نووستو ھلده گپریت). (۱۱۲)

پرگہی پینجہم:

کاتی بہر پوژووبووتان مانگی پرمہزانہ، کہ قورئانی تیدا ھاتوتہ خواری، کہ ریگہی پروسہنکراوہی خوایہ بو ئادہ میزادہ کان، بہ لگہی پروون کراوہن بو سہر ریگہی راست، بہ لگہی پروون کراوہن بو ئاشکر اکردنی راستی و ناراستیہ کان، پیویستہ موسولمانہ کان لہ سہرہتای یہ کہم پوژی مانگہ کہوہ نیہ تی بہر پوژووبوون بینن، یان ئیواران دوای نویژی خہوتنتان نیہ تی بہر پوژووبوونی بہ یانی بینن.

پرگہی شہ شہم:

کی لہ سہرہتای مانگہ کہدا مانگی دیت، با بہر پوژو بیئت، ئەگەر ئەو پوژہ مانگ نہ دیترا، ئەوہ وا دادہ نریئت ئەو پوژہ تہواوکاری مانگی شہعبانہو بو پوژی دواتر یہ کہم پوژی پرمہزانہ.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: بہووی بینینی مانگہوہ بہر پوژووبن و بہووی بینینی مانگیشہوہ پوژوہ کانتان بشکینن، جا ئەگەر وابوو لہ سہرہتادا نہتان دیت، ئەوا مانگی شہعبان بکہن بہ (۳۰) پوژ. (۱۱۳)

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: مانگی بیست ونو شہوہی (شہعبان)، ئیوہ بہر پوژو مہبن ھتا دەبیینن، جا ئەگەر لیئتان دیار نہبوو، ئەوا مانگی شہعبان بکہن بہ (۳۰) پوژی تہواو. (۱۱۴)

پرگہی ھوتہم:

کی نہخوش بوو یان لہ سہفہر دابوو، با لہ پوژہ کانی دوای ئەم مانگہ پوژوہ کانی بگریتہوہ، بہم بہر پوژووبوون و مؤلہتدانہ خوا ئاسانکاری بوئان دەوئت، تہنگانہو نارہحہ تی بوئان ناوئت، ئەو ئاسانکاریہش بوئہوہی ماوہی

دياريكراوى به پۇرۇتووبوونەكە تەواو بكنەن، لە ھەموو بارەكانيشدا بە پۇرۇتووبوون باشتەر لەبەر پيرۇزى ئەو مانگە.

بەرگەى ھەشتەم:

ئەى ئەوانەى باوەرتان ھىناو، لە ياساى بە پۇرۇتووبووندا، بە پۇرۇتووبوونتان لەسەر نووسراو، ھەر وەكو چۆن لەسەر ئەوانەى پيش ئىووش نووسرابوو، بەلكو بەم بە پۇرۇتووبوونەتان لە خوا دەترسىن و خۇتان لە سزاكانى دەپارىزن.

بەرگەى نۆيەم:

پۇرۇتووگرتن چەند پۇرۇتووكى ژميرراوى لەدواى يەكن، جا ھەر كەسيك لەئىوہ لە كاتى بە پۇرۇتووبووندا نەخۇش بوو، يان لە سەفەر دابوو، ئەوا چەند پۇرۇتو بە پۇرۇتو نەبووہ با لە پۇرۇتوكانى مانگەكانى دواتر پۇرۇتووہكانى بگریتەوہ.

(پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) بەلای كەسيكدا تىپەرى لە سىبەرى داريكدا ئاويان پيدا دەكرد، فەرمووى ئەوہ ئەو ھاوپرپىيەتان چىيەتى؟ گوتيان: بە پۇرۇتوو ئەى پىغەمبەرى خوا، جا فەرمووى پۇرۇتووگرتن لە كاتى گەشت كردندا باش نيە، ئەركى سەر شانيشتانە ئەو مۇلتەتى خوا قبوول بكنەن كە مۇلتەتى پيداون (لەسەفەردا بە پۇرۇتو نەبن)). (۱۱۵)

بەرگەى دەيەم:

ياساكەش لەسەر ئەوانەى بە دريژى ماوہى بە پۇرۇتووبوونەكە ناتوانن بە پۇرۇتووبىن بەھوى پيرى تەمەنيانەوہ يان بەھوى نەخۇشيەوہ، لەبرى ھەر يەك پۇرۇتووگرتن خواردنى ھەژاريكيان لەسەرە بيدەن، ئافرەتى دووگيان و ئافرەتى شيردەريش ئەگەر پۇرۇتووگرتنەكە كار بكاتە سەر خويان دەتوانن بە پۇرۇتووبىن و لە كاتەكانى تردا پۇرۇتووہكە بگرنەوہ، بەلام ئەگەر پۇرۇتووگرتنەكە يان تەنھا كاريگەرى لەسەر كۇرپەكەيان ھەبوو، دەتوانن بە پۇرۇتووبىن و لەبرى ھەر پۇرۇتوويەكيش خواردنى ھەژاريك بەدەن و لە كاتەكانى تردا پۇرۇتووہكانيان بگرنەوہ.

پرگه‌ی یازده:

(جا کی وه‌کو خو به‌ختکردن خیریک بکات، له خواردنی هه‌ژاریک زیاتر بییت، ئەوه خیره‌که بوخویه‌تی، له هه‌موو باره‌کانیشدا به‌راستی ئەگه‌ر ئیوه ده‌زانن کاتی ئەم به‌پۆژوو بوونه چه‌ند پیروژه، ئەوا به‌پۆژوو بوونتان چاکتره بوئیوه).

پرگه‌ی دوازده:

شهو‌ی ئەو پۆژه‌ی که تیایدا به‌پۆژوو ده‌بن، بۆتان ره‌واکراوه بچنه‌لای خیزانه‌کانتان، ئەوان پۆشاکن بوئیوه و ئیوه‌ش پۆشاکن بوئه‌وان.

پرگه‌ی سێزده:

له‌دوای پۆژوو شکانده‌وه بۆتان هه‌یه بخۆن و بخۆنه‌وه هه‌تا له به‌ره‌به‌یاندا هیلێ سپی پووناکی له هیلێ ره‌شی تاریکایدا ده‌رده‌که‌ویت.

پرگه‌ی چوارده:

له به‌ره‌به‌یانیشه‌وه له‌سه‌ر پۆژوو که‌تان به‌رده‌وام بن تا شه‌و دادیت، له‌کاتی‌کدا له‌نیو مزگه‌وته‌کانیشدا ده‌مینه‌وه بو خواپه‌رستی نه‌ به‌ شه‌وو نه‌ به‌ پۆژ مه‌چنه لای خیزانه‌کانتان.

پرگه‌ی پازده:

ئهو هۆکارانه که کار له پۆژوو که ده‌کن:

یه‌که‌م: هه‌ر ته‌ماشاکردنی‌ک دلی مرو‌ف ببزویینیت به‌ره‌و کاری جووت بوون، ئەوه پۆژوه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه، واته خیره‌که‌ی نامی‌نی.

دووه‌م: گوپراگرتن له شتی‌ک که خواپه‌رستی و قورئان خویندن و نیشاندانی ریگه‌ی راست نه‌بییت بو خه‌لکی، ئەوه پۆژوه‌که به‌تال ده‌کاته‌وه و خیره‌که‌ی نامی‌نی.

سێیه‌م: هه‌ر قسه‌کردنی‌ک ده‌رباره‌ی قورئان و ئیسلام و چاکه‌کاریه‌کان نه‌بییت، له به‌های پۆژوو که‌که ده‌کاته‌وه، کورد گوته‌نی: زۆرگوتن قورئان خوشه.

چوارەم: لە کاتی بەربانگدا هیچ پەردەیهک نامینیت لەنیوان پەروەردگارو بەنەدەکهیدا، ئەوەی بەندە داوای بکات هەر بۆی جیبەجی دەکات.

پینجەم: خوین بەربوون، پۆژوو ناشکینیت، بەلام خوین بەربوونی مانگانەیی ئافرەتان نوێژکردنی لێ قەدەغە دەکات هەتا پاک دەبیتهوه، که نوێژیش قەدەغەکرا پۆژوو قبوول ناییت، بۆیە ئافرەت لەم کاتانەدا بەپۆژوو ناییت، بەلام وەکو قەرز لە ئەستۆیدا دەمیننەوه دەبییت لە کاتەکانی تردا پۆژوووەکانی ئەوماوەی بێ نوێژیە بگریتهوه.

شەشەم: تف قوتدان پۆژوو ناشکینیت، بەلکو چوونەژوووەوەی شتیکی دەرەوەی جەستەیی مروۆ جگە لە هەوا، دەبیتههۆی پۆژوو شکاندن، سیواک کردن پۆژوو ناشکینیت، ئاو لە دەم وەرکردن هەتا نوێژی نیوہ پۆش گونجاوہ بۆ کەسی بەپۆژوو، لە داوی نیوہ پۆوہ ناگونجاوہ، بەلام لە کاتەکانی دەستنوێژ گرتندا سوننەتە ئەگەر بەپۆژووش بییت، بە مەرجیک کەمتەرخەم نەبییت لەوەی شتیکی بچیتە خوارەوه.

هەوتەم: پڕشانەوەی بە عەمدی پۆژوووە کە دەشکینیت، شت بگەریتهوه بۆ ناوہە یان نەگەریتهوه، بەلام ئەگەر عەمدی نەبییت و شت نەگەریتهوه ناوہە، ئەوا پۆژوووە کە ناشکیت.

هەشتەم: جووتبوونی نیرو می پۆژوو دەشکینیت و سزادانیشی لەسەرە، سزاکەش ئەوەیە هەرکەسیک بە جووت بوون لەگەڵ ئافرەتەکهیدا پۆژوووە کەیی بشکینیت، ئەوا لەسەر شانی پیویست دەبییت: بەندەیهک ئازاد بکات، بەلام ئەگەر مال و سامانی نەبوو بەندەیهک ئازاد بکات، ئەوا دەبییت دوومانگ لەسەر یەک بەپۆژوو بییت بەبێ ئەوەی بچیتە لای ئافرەتەکەیی، ئەگەر نەشیتوانی دوومانگ لەسەریەک بەپۆژوو بییت، ئەوا پیویستە نانی شەست هەژار بدات لەو خواردنانەیی کە کەس و کارەکەیی خۆی پێ نان دەدات، جا هەر پۆژیک لە

واچاکه دواى بانگى مه‌غریب، به ئاویان به سى قىل خورما یان به هر شیرینی و خواردنیکی ره‌وا پوژووه‌که بشکینریت، به‌لام خورماکه له هموو شتیك چاکتره، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و جوړه شه‌کره‌ی که له‌نیو خورمادایه، یه‌کسه‌ر له‌نیو دهمه‌وه دهمزیتته ناو خوینه‌وه‌و، پوژووه‌وان دواى خواردنی قلى یه‌که‌م هه‌ست به بوژانه‌وه ده‌کات، خراپه‌کارییه پوژوو شکانده‌که دوابخریت، قه‌ده‌غه‌شه به‌هوى جووتبوونه‌وه پوژوو بشکینریت.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه (له به‌بانگ) پوژووه‌که‌ی شکاند، با به خورما بیشکینیت، ئه‌گه‌ر خورماش ده‌ست نه‌که‌وت با به ئاوی بیشکینیت، ئاویش پاکه). (۱۱۸)

پرگه‌ی هه‌ژده:

هه‌تا پوژوی ئیمپرو نه‌شکینریت، ئه‌وا به‌پوژووبوونی پوژی دواتر قبول ناکریت.

پرگه‌ی هه‌ژده:

پارشییوکردن پیروزی و خیرو به‌ره‌که‌ت ده‌خاته پوژووه‌کانه‌وه.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: پارشییو بکه‌ن، چونکه پارشییوکردن خیرو به‌ره‌که‌تی پیوه‌یه). (۱۱۹)

پرگه‌ی نۆزده:

زیندوو راگرتنی شه‌وی قه‌در که یادی هاتنه‌خواره‌وه‌ی قورئانه پاداشتیکی زوری تیدایه، ئه‌وشه‌وه دیاری نه‌کراوه، بویه واچاکه موسولمانه‌کان هموو شه‌وه‌کانی ره‌مه‌زان به خواپه‌رستیه‌وه خه‌ریکبن، هه‌رچه‌نده ده‌ستنیشانی ئه‌وه‌ش کراوه که یه‌کیکه له‌شه‌وه تاکه‌کانی ده پوژی کوتایی مانگه‌که، ده‌سته‌که‌وتنی خیری ئه‌وشه‌وه له‌خیری هه‌زار مانگی خواپه‌رستی باشتره، خوا ده‌فه‌رمویت:

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) القدر

﴿خېرو پاداشتی خواپه رستی﴾ شهوی قه در، له خېرو پاداشتی هزار مانگی
(کاته کانی تر) با شتره ﴿﴾.

(پيغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: له پوژه تاکه کانی ده پوژى
کو تايی رهمه زاندا بو شهوی قه در بگه رین). (۱۲۰)
برگه ی بیست:

کەسیک بمریت و پوژووی له سه رییت، جینیشینه که ی یان خزمیکی له جیاتی
ئەو پوژووه کان ده گریته وه.

(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: کەسیک که مردبییت و پوژووی
رهمه زان قه رزدار بییت، ئەوا جینیشینه که ی پوژووه کانی بو ده گریته وه). (۱۲۱)

پوژووه سوننه ته کان

مروقه کان له م پوژووانه دا سه ره به ستن، به لام به پوژووبونیا ن خېرو پاداشتیکی
زوری تیدایه.

یه که م: به پوژووبوونی شهش پوژ له دوای جه ژنی رهمه زان له مانگی شه وال دا.
(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: هه رکه سیک هه موو رهمه زان
به پوژووبییت و شهش پوژیش به دوایدا له مانگی شه وال به پوژووبییت، وه کو ئەوه
وایه هه موو ساله که به پوژوو بووییت). (۱۲۲)

پاداشتی چاکه کان یه که به ده یه، واته پاداشتی مانگه که ده مانگه، پاداشتی
شهش پوژه که شهس شهست پوژه، ده کاته دوو مانگ، واته پاداشتی
به پوژووبوونی رهمه زان و شهش پوژه که ی شه وال ده کاته $(۲+۱۰) = (۱۲)$ مانگ.

دووه م: به پوژووبه نی عاشورا، نویم و دهیمه ی مانگی موچه رهم
(پيغهمبهری خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تی: به پوژووبوونی پوژى عاشورا،
تاوانه کانی سالیکی پییش خو ی ده سپریته وه). (۱۲۳)

(پیغهمبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: ئەگەر هەتا عاشورای داہاتوو بمینم، ئەوہ پوژئی نوێهه مییش بە پوژوو دەبم). (۱۲۴)

سییەم: بە پوژووبوونی پوژانی دووشەممەو پینچ شەممە لە هەفتەدا.

(پیغهمبەر (صلی الله علیه وسلم) هەموو دووشەممەو پینچ شەممان بە پوژوو دەبوو، لەم بارەیهوہ پرسسیاری لیکرا، فہرموویہ تی: کارو کردەوہ کانی خەلکی لە پوژانی دووشەممەو پینچ شەممەدا دەخرینە بەردەم پەرەردگار). (۱۲۵)

چوارەم: بە پوژووبوونی پوژئی عەرەفە.

(پیغهمبەر (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ تی: بە پوژووبوونی پوژئی عەرەفەش، تاوانەکانی دوو سال دەسپێتەوہ: سالیکی لە پینچ خویەوہ کە تیپەریوہو ئەو سالەش کە بەدوایدا دیت). (۱۲۶)

پینجەم: بە پوژووبوونی سیژدەو چواردەو پازدەو هەموو مانگیکی عەرەبی.

(ئەبوھورەیرە (بەزای خوای لیبیت)، دەلی: خۆشەو یستەکەم (صلی الله علیه وسلم) سی پاسباردەو پیدام، لە هەر مانگیگدا سی پوژ بە پوژوو بمو، (پوژانە) دوو پرکاتی نوێژی چیشتەنگاو ئەنجام بەدەمو، (شەوانەش) پینچ ئەوہی بخەوم سوننەتی وەتر بکەم). (۱۲۷)

شەشەم: لەو پوژووہ سوننەتانەدا گونجاو نیە پوژئی هەینی بە تەنھا بە پوژوو بیت، پینچستە پوژیک لە پینچیەوہ یان لە پاشیەوہ بە پوژوو بیت.

(پیغهمبەر (صلی الله علیه وسلم)، فہرموویہ تی: کە سیک با تەنھا پوژئی هەینی بە پوژوو نەبیت، مەگەر پوژیک لە پینچیەوہ یان لەدوایەوہ بە پوژوو بیت). (۱۲۸)

هەوتەم: پوژانی جەژنی پەمەزان و قوربان و ئەو پوژوانەش کە دەکەونە ناو ئەو جەژنانە، ئەو پوژەش کە جیگەو گومانە لەوہی کە یەکەم پوژئی پەمەزانە یان نا، گونجاو نیە تییاندا بە پوژوو بیت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پيى نہ داوہ یەكەم پوژانى جەژنى پەمەزان و جەژنى قوربان بە پوژووبن). (۱۲۹)

هەشتەم: بە پوژووبونى ناوہ پراستى شەعبان.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ئەگەر شەوی نیوہی شەعبان ھاتە پيش، ئەوا شەوہەكەى بمیننەوہ بو خواپەرستى و پوژەكەشى بە پوژووبن، خوا لە خورناو ابوونەوہ دیتە ئاسمانى یەكەم و ھەتا بەرەبەیان دەفەر مویت: ئەوہ تۆبەكارىك نىہ داواى تۆبەم لى بکات، ھەتا تۆبەى لى قبول بکەم؟ ئەوہ كەسێك نىہ داواى رزق و پوژىم لى بکات ھەتا رزق و پوژى پى ببەخشم؟ ئەوہ خاوەن گرفتێك نىہ داوام لى بکات ھەتا لە گرفتەكەى رزگارى بکەم؟ ئەوہ كەسێك نىہ شتێكى بویت... ئەوہ كەسێك نىہ شتێكى بویت؟). (۱۳۰)

نۆیەم: گونجاو نىہ ژن بەبى پرسى مێردەكەى پوژووە سوننەتەكان بە پوژوو بییت.

(پيغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ھەر ئافرەتێك مێردەكەى لەلای بییت، لە پوژووى مانگی پەمەزان بەدەر بەبى مۆلەتى مێردەكەى پوژووەكانى تر بە پوژوو نابییت). (۱۳۱)

بابه تی پینجه م

حه ج کردن

برگهی یه که م:

حه ج پشت به و کات و شوینه دیاریکراوه ده به ستیت که بوی دیاریکراوه تییدا
نه جام بدریت.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ (البقرة ۱۸۹)

﴿نه ی محمه د﴾، له باره ی شیوه کانی مانگوه پرسیمارت لیده که ن، بلی:
دهرکه وتنی شیوه کانی مانگ (به شیوه ی جیا جیا) دیاریکردنی کاته کانن بو
ئاده میزاده کان و زانینی کاته کانی حه ج کردنه... ﴿...﴾. (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ وَهِيَ جَمْع
ملال هی مواقیت للناس والحج)، تفسیر الواحدی / جزء (۱) ص (۱۵۳).
حه ج کردن له سهره تای مانگی (ذالحجة) یه.

برگهی دووه م:

حه ج کردن و سهردانی مالی خوا له سهر موسولمانان پیویست کراوه:

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا (۹۷) ال عمران

﴿سهردانی مالی خواش پیویست کراوه له سهر خه لکی، نه وهی توانای هه بوو
به ریگایه ک بچیت بوئه وی﴾.

(پیغه مبه ر) (صلی الله علیه وسلم) پرسیماری لیکرا: ئایا حه ج کردن هه موو سالیکه:

فهرمووی نه خیر ته نها یه ک جاره). (۱۲۲)

مه رجه کانی حه ج کردن یان سهردانی مالی خوا، پینج مه رجن:

یه که م: نه وکه سه ده بییت موسولمان بییت.

دووه م: نه وکه سه ده بییت خاوه ن عه قل بییت.

سییه م: نه وکه سه ده بییت گه بییته قوناغی خونا سین.

چواره م: نه وکه سه ده بییت له هه موو پروه کانی ژیانه وه سهر به ست بییت.

پېنجەم: ئەو كەسە دەبىت تواناي مالى ھەبىت لەسەروى ئەركەكانى سەر شانىھو ۋە ئەو ئەركە جىبەجى بكات.

كەسىك خۇي ھەجى لەسەربىت، ناتوانىت ھەج لەجياتى يەككىكى تر بكات. ئافرەتېش ئەگەر نىرېنەيەكى لەگەلدا نەبىت لە كەسوكارە نىزىكەكانى ۋەكو مىردو باوك ۋە مامو خال ۋە براو برازا، نابىت بەتەنھا بچىت بۇ ھەج.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئافرەتېك باوهرى بە خواو پوژى دوايى ھەبىت بوى رەوا نىبە ماوھى يەك پوژە رى بەتەنيا گەشتىك بكات بەبى ئەوھى نىرېنەيەكى نىزىكى خۇي لەگەلدا بىت). (۱۳۳)

كەسىك نىھەتى ھەبىت بچىت بۇ ھەج دەبىت پىشتەر خۇي بۇ ئامادە بكات، دەبىت ئەو قەرزانەھى لە ئەستۆيدان بياندا تەوھ، دەبىت گەردنى خۇي ئازاد بكات بە كەس ۋە كارەكەھى ۋە خزم ۋە دۆست ۋە ئەوانەھى مامەلەھى لەگەل كىردون. كەسىك بىھوئىت ھەج بكات يان سەردانى مالى خوا بكات، سوننەتە دوو پركات نوئىژ بكات، دواي پۇشىنى بەرگى ھەج.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): لەناوچەھى (ذو الحليفة) دوو پركات نوئىژى كىرد، پاشان بەرگى ھەجى پۇشى). (۱۳۴)

ئىنجا پىويستە خۇي بگىرئەوھو پابەند بىت بە داب ۋە نەرىتە ئىسلامىەكانەوھ، بۇ ئەم مەبەستە پىويستە خۇي بشوات.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): بۇ ئىحرام بەستن خۇي شىردوھ). (۱۳۵)

پاش خۇشردن ۋاچاكە خۇي بۇن خۇش بكات ۋە بە پۇشاكىكى نەدروا ھەستەكەھى خۇي داپۇشىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ھەرىەكك لە ئىوھ با بەرگى ئىحرامەكەھى بە دوو پارچە قوماش ۋە دوو تاك نەعلەوھ بىت، پارچەھى يەكەم لە سەرووى ناوكىەوھ سىنگ ۋە پىشتى داپۇشىت، پارچەھى دووھمىش لە خوار ناوكىەوھ ھەتا ئەژنۇي داپۇشىت). (۱۳۶)

وا باشه ئەم دوو پارچە قوماشە پەنگیان سپی بیټ.

پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرمووێتی: باشترین بۆشاکە کانتان ئەوانەن کە

پەنگیان سپییە، جا بیپۆشن و مردووێکانیشتانی پێ کفن بکەن. (۱۳۷)

ئینجا بلیټ: **لبيك اللهم عمرة، او حجا، او حجا وعمرة، بهمانای: ئەى پەروردگارى من بە دەنگ داواکەى تۆوە هاتم، سەردانیکی ماکەت بکەم، یان ئەى پەروردگارى من بە دەنگ داواکەى تۆوە هاتم کە پێپۆرەسى حج جیبەجی بکەم، یان ئەى پەروردگارى من، بە دەنگ داواکەى تۆوە هاتم، سەردانیکی ماکەت بکەم و پێپۆرەسى حج جیبەجی بکەم.**

ئەو کەسەش لەکاتی حج کردندا سەردانی مالى خوا دەکات، بۆی هەیه بە سى شیواز ئەرکەکانی جیبەجی بکات:

یەكەم: (التمتع) ئەو دەگەیهنیټ کە کەلك لەکاتی حج کردنەکەى وەرگریټ، بۆ جیبەجی کردنى سەردانیکی ماکەکەى خواو پاشان دەرچوون لەو پێپۆرەسمە، دوابەدواش پابەند بوون بە پێپۆرەسى حج کردنەو، واتە: لەکاتی حجدا، سەرەتا عومرەکە جیبەجی دەگریټ، ئینجا کۆتایی بە عومرەکە دەهینریټ و یەکسەر مەراسیمی حج کردنەکە دەست پێدەکات.

دووەم: (الافراد) ئەویش ئەوێه عومرەکە نەگریټ و بە تەنها پێپۆرەسى حج جیبەجی بگریټ، جا دواى عومرەکە بکات.

سپییەم: (القرآن): واتە جیبەجی کردنى هەردووک پێپۆرەسمەکان بەیەکەو بەگریټ، یان سەرەتا عومرەکە بگریټ و پێش ئەوێ تەوافەکەى بگریټ، پێپۆرەسى حج جیبەجی بگریټ.

ئەوشتانەى لەكاتى پابەندبوونى حەج و عومرەدا قەدەغە دەكرىن لەسەر ئەو
كەسەى حەج يان عومرەكە دەكات

يەكەم: موو تاشين.

دووەم: نينۆك كردن.

سەيپەم: لەبەرکردنى جل و بەرگى درواو، ھەروەھا نايىت دەرزی و قۆچەو ئەو
ھۆكارانە بەكاربەھيئىن كە پۇشاكەكانى ئيحرام بەيەكەو بەسەتتەو.

چوارەم: بۆندارکردنى جەستەى يان بۇشاكەكانى.

پينجەم: داپۆشيني سەر بۆ پياوان، ژنانيش ھەر لەبنەرەتدا سەر داپۆشينيان
لەسەر پيويستكراو.

شەشەم: راوکردن بە ھەموو جۆرەكانىھو، تەنانەت نايىت ھيلىكەى بانئە
كوركەكانيش بشكينييت.

ھەوتەم: ژن مارەکردن بۆ پياوان، يان شووکردن بۆ ژنان.

ھەشتەم: كارى جووتبوون لەگەل ھاوسەرەكەيدا.

نۆيەم: لادان لە ياساكانى ئيسلام و دمبەدمانى و قرەقەر.

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتٌ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جِدَالٌ فِي الْحَجِّ
(البقرة ۱۹۷).

﴿كاتى﴾ حەج چەند مانگىكى زانراون، ھەر كەسيك لەو مانگانەدا جيپەجى
كردنى حەجى لەسەرخۆى پيويست كرد، ئەوا چوونە لای ئافرەتان و لادان لە
ياساكانى ئيسلام و دمبەدمانە و قرەقەرکردن لە حەجدا نىھ... ﴿﴾.

ئينجا ھەندىك لەو قەدەغەكراوانە ئەگەر بەبى ئاگايى كران، ئەوا بۆ پاك
بوونەوھيان دەبييت شتىك لەبريدان بدرييت، بۆنمونه: مووتاشين و نينۆك
كردن و سەردا پۆشين و لەبەرکردنى جل و بەرگى درواو، لەبريدانەكەيان
سەربپىنى مەريكە، يان سى پۆژ بەرپۆژو بوون، يان ناندانى شەش ھەژارە،
بەپيى تواناي گيانى و مالى ئەوكەسە، ھەروەھا لەبريدانى راوکردن ئەوھيە كە

گیانہ وھریکی وھکو گیانہ وھرہ کوژراوہ کہ بکریتہ وھ، ئەگەر گیانہ وھریکی لەو شیوہ یەش دەست نەکەوت، ئەوا نرخەکە ی دیاری دەکریت بە پارە دەدری، ھەر وھا لەبیردان بو ھەلبژاردنی شیوازی (التمتع) یان (القران) مەریکە بو ئەو کەسە ی کە ھەیییت، یان دە پۆژ بە پۆژوو بوونە، سیانیان لە ماوہی حەجە کەدا، حەوتیشیان دوای گەرانە وھ ی.

ئەوشوینانە ی کە دەکەونە سنووری پابەندبوون

بە پۆرە سمەکانی حەجە وھ (المواقیت)

یەکەم: (ذو الحلیفە) کە (۲۸) کیلۆمەتر لە مەککە وھ دوورە، کە وتۆتە باشووری خۆرھە لاتی مەدینە.

دووم: (الجحفە) گوندیکە (۱۰) کیلۆمەتر لە دەریای سورە وھ دوورە، ئیستا بەسەر یە کدا پووخوا وھ، خەلکی ئیستا لە ناوچە ی (راخ) جل و بەرگی حەج دەپۆشن کە (۱۸۶) کیلۆمەتر لە مەککە وھ دوورە، لە باکووری پۆژئاوای شاری مەککە.

سییەم: (یللم) دۆلیکە لەسەر ریگە ی یە مەن، (۱۲۰) کیلۆمەتر لە مەککە وھ دوورە، خەلکی ئیستا لە گوندی (السعدیە) بەرگی حەج دەپۆشن، لە باشووری شاری مەککە.

چارەم: (قرن المنازل)، ئیستا پیی دەگوتریت: (السیل الکبیر)، (۷۵) کیلۆمەتر لە مەککە وھ دوورە، دەکەویتە پۆژھە لاتی شاری مەککە وھ.

پینجەم: (ذات عرق)، ئیستا چۆلە وھیچ ریگایەکی بەسەر وھ نیە، کە وتۆتە پۆژھە لاتی شاری مەککە.

ئینجا ئەو شارانە ی دەکەونە ناو ئەو سنوور وھ، وھکو مەککە و جەد، ئەوا لە شوینەکانی خۆیانە وھ بەرگی حەج کردن دەپۆشن.

ئەمانە سنووری دیاری کراون، بۆ حەج و عومرە، ناتوانیت بێیتە ناو ئەو سنوورەو بەبێ پۆشینى بەرگی حەج، بەلام دەکریت لە ولاتەکەى خۆتەو بەرگی حەج بپۆشیت، یان لەنیو فرۆکەدا کە گەیشتنە ئەوشوینانە بەرگی حەج بپۆشن.

ئینجا دواى بەرگ پۆشینەکە واباشە بە بەردەوامى هەستى خۆت دەربەرى کە بە دەنگ داواکەى خواوہ هاتوى و بلییت: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا شريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لا شريك لك).

(پيغەمبەرى خوا(صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویەتى: جبریل هات بۆلام و گووتى: ئەى محەمەد: بە هاوړيکانت بلى: لە دەربړينى بەدەنگەوہ هاتنى خوادا، با دەنگى خويان بەرز بکەنەوہ، لەبەرئەوہى ئەم بەدەنگەوہ هاتنە لە دروشمەکانى حەج کردنە). (١٣٨)

گەيشتن بە شارى مەککە

عومرە هینانەوہ لەسەر موسولمانان پيويست نەکراوہ، بەلام کردنەکەى پاداشتيكى زورى تيداىه:

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) پرسىارى ليکرا: ئايا عومرە لەسەر موسولمانەکان پيويستکراوہ؟ فرموى: نەخیر، بەلام کردنەکەى خيىرى بۆتان هەيه). (١٣٩)

ئەو کەسەى بە مەبەستى ئەنجامدانى حەج و عومرە، پۆشاکى حەجى پۆشيووہ لە سەفەرەکەيدا گەيشتە شارى مەککە، ئەوا سەردانى مزگەوتى کەعبە دەکات و لەبەردەم دەرگا کەيدا دەلييت: (اللهم أنت السلام ومنك السلام فحينا ربنا بالسلام وأدخلنا الجنة دار السلام تبارکت ربنا وتعاليت يا ذا الجلال والإکرام. اللهم افتح لي أبواب رحمتك ومغفرتك وأدخلني فيها. بسم الله والحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله).

که چووه ژووره‌وه به پرووی به‌رده په‌شه‌که بچیته پی‌شه‌وه و ده‌ستی راستی پیدا بخشینئ و ماچی بکات و بلیت: (الله اکبر)، ئەگەر بۆشی نه‌گونجا ماچی بکات، ئەوا له‌پی ده‌ستی پیدابینی و پاشان ناوله‌پی ده‌سته‌که‌ی خوئی ماچ بکات، ئەگەر هەر نه‌شیتوانی بیگاتی، ئەوا به‌رانبه‌ری راده‌وه‌ستی و ده‌ستی راستی بۆ دريژ بکاو بلی: (الله اکبر).

ئینجا له‌و سوچه‌وه که به‌رده‌که‌ی لییه به‌پیاوه‌یی ده‌ست بکه به‌سوهرانه‌وه به‌ ده‌وری ماله‌که‌ی خوادا، کاتیک ده‌گه‌يته سوچه‌که‌ی باشوور که به‌(روکنی یه‌مانی ناسراوه)، ئەوا ده‌ستی راستت ده‌گه‌يه‌نیته ئەو سوچه‌وه به‌رده‌وام ده‌بیته له‌ سوهرانه‌وه‌که‌ت هه‌تا ده‌گه‌يته‌وه به‌رده په‌شه‌که‌وه‌لی ماچ کردن و ده‌ستلیدانی ده‌ده‌یت و (الله اکبر) ده‌که‌یت، ئەگەر نه‌شتوانی بگه‌يته‌وه به‌رده‌که، ئەوا له‌ دووره‌وه راده‌وه‌ستیت و پرووی تیده‌که‌یت و ده‌ستی بۆ دريژ ده‌که‌یت، به‌م پییه‌هوت جار به‌ ده‌وری که‌عه‌دا ده‌سوهریته‌وه، ده‌توانریت له‌نیوان به‌رده په‌شه‌که‌وه‌ روکنی یه‌مانیدا ئەم دو‌عایه بخویندریت: (ربنا اتنا فی الدنيا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار).

ئەگەر که‌سیک له‌کاتی ته‌وافه‌که‌دا که‌وته گومانه‌وه که‌ سی جاری کردووه یان چوار، ئەوا به‌ لایه که‌مه‌که‌وه پابه‌ند ده‌بیته.

ده‌ست خشاندن له‌ به‌رده په‌شه‌که‌وه ماچ کردن، یان ده‌ستگرتن به‌ روکنی یه‌مانی، له‌ په‌وشته‌کانی پیغه‌مبه‌رن (صلی الله علیه وسلم)، خوا له‌سه‌ر خاوه‌ن باوه‌ره‌کانی فه‌رژ نه‌کردووه، بویه ئەگەر که‌سیک نه‌یتوانی ئەنجامیشیان بدات، ئەوا هیچ تاوانیکی له‌سه‌ر نیه، مه‌رجه ده‌ستنوێژه‌که‌ت دروست بیته، ئەگەر ده‌ستنوێژه‌که‌ت نه‌ما، ته‌وافه‌که‌هه‌ بیچ‌پرینه‌وه برۆ ده‌ستنوێژه‌که‌ت بگه‌ره‌وه‌وه بگه‌رپوه ته‌وافه‌که‌ت ته‌واو بکه، له‌سه‌ره‌تای هەر سوهرانه‌وه‌یه‌کیش بلی: (خوایه به‌ناوی تو، که‌ له‌ هه‌موو که‌س گه‌وره‌تری و، وه‌کو باوه‌رپیک به‌ قورئانه‌که‌ت و وه‌فاداریه‌ک بۆ واده‌وه‌ په‌یمان‌ه‌کانت و وه‌کو په‌یره‌وی کردنیک بۆ

ره‌وشته‌کانی پیغهمبهره‌کەت، من ئەم سوورانه‌وه‌یه به دەوری ماله پیرۆزه‌کە‌تدا ده‌کەم)، مەرجه حاجی له سی ته‌وافی یه‌که‌مدا که می‌ک له رۆیشتنه‌که‌ی خیرا بی‌ت و، له چواره‌کانی تریشدا ئاسایی ببیته‌وه.

جا که هه‌وت جارکه ته‌واو بوو، ده‌چپه‌ته (مه‌قامی ئیبراهیم) ئەم فه‌رمووده‌یه‌ی خوا ده‌لیته‌وه: (واتخذوا من مقام ابراهیم مصلی)، ئینجا له‌پاش مه‌قامه‌که‌وه دوو پرکات نوێژ ده‌کات، له یه‌که‌میاندا (قل یا ایها الکافرون) و له دووه‌میشیان (قل هو الله احد) ده‌خوینی‌ت، جا ئەگەر له‌بەر قه‌ره‌بالغی نه‌یتوانی نوێژکه‌ له‌ پاش مه‌قامی ئیبراهیمه‌وه بکات، ئەوا له‌هەر شوینیکی نیو مزگه‌وته‌که‌دا بیکات دروسته.

پاشان ده‌چپه‌ت هه‌ندی‌ک ئاوی زمزم ده‌خواته‌وه و به‌ره‌و به‌رده‌ پرشه‌که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و هه‌ولی ئەوه ده‌دات ده‌ستی راستی بگه‌یه‌نی‌تی، به‌لام ئەگەر بۆی نه‌کرا خۆی بگه‌یه‌نی‌تی، ئەوه کاریکی ئاساییه.

ئینجا له‌ ده‌رگای (باب الصفا) وه به‌ره‌و ته‌پۆلکه‌ی (سه‌فا) ده‌روات، بۆ یادکردنه‌وه‌ی ئیسماعیل و هاجه‌ره‌ی دایکی، هه‌ر که لێی نزیک بۆوه ئەم نایه‌ته بخوینی‌ت:

(إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ)

پاشان بلی‌ت: (نبدأ بما بدأ الله به)، وچاکه حاجی سه‌رکه‌ویته سه‌ر ته‌پۆلکه‌که‌و پرووی له قیبله بکات و ده‌سته‌کانی به‌رز بکاته‌وه و به‌ده‌نگه‌وه بلی‌ت:

(الله أكبر الله أكبر الله أكبر، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده).

ئینجا به‌و شیوه‌یه‌ی که خۆی ئاره‌زووی لێیه‌تی به‌ نه‌ینی له‌ خوا ده‌پاریته‌وه، پاشان بۆ جاری دووه‌م هه‌مان وێردی پیشو ده‌لیته‌وه و جاریکی تریش به‌

نويژه كانيان له كاته كانى خوياندا ئه نجام ددهن، به لآم نويژه چوار پكاتيه كان
بو دوو پكات كورت ده كرينه وه.

**(پيغهمبر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تى: حه ج كردن ناماده بوونه له چيائى
عه رفات، جا كى گه يشته عه رفات پيش نويژى به يانى، ئه وه به حه جه كه ي
گه يشتوه). (١٤١)**

واته كه سيك پوژى نوى مانگ فريا نه كه وت بگاته عه رفات، ئه وا هه تا نويژى
به يانى پوژى جه زن، كه ي فريا كه وي ت، حه جه كه ي قبوله.

جا كه خوړى پوژى نوى مانگ هه لات، ئه وا به ره وه عه رفه ده كه ونه پرى، كاتى
وه ستان له عه رفات له نيوه پوړى نوى مانگ وه ده ست پيده كات هه تا نويژى
به يانى پوژى جه زن، به لآم له ره وشته كانى پيغهمبره ((صلى الله عليه وسلم)) كه له
نيوه پوړه له عه رفات بوه ستيت هه تا خوړ ناوا ده بيت.

كاتيكيش كه بانگى نيوه پوړيدا، نويژى نيوه پوړو عه سر به كور تكراويه يى و به
كو كراويه يى به ئه نجام ده گه يه نن، واچا كه حاجيه كان له پاش چيائى عه رفه وه
روو له كه عبه بكن و له هه ول و تيكوشان دابن بويادى خواو پارانه وه ي گونجاو،
سوننه ته سووړه تى (قل هو الله احد) و سووړه تى (الحشر) بخوئيريت و، نايه تى
(ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة حسنة، وقنا عذاب النار) بلئته وه و (لبيك
الهم لبك) بكات و سه لاوات له سه ر پيغهمبر بدات.

پيغهمبر له م باره يه وه فهرموويه تى: له پوژى عه رفه دا باشترين پارانه وه و
چا كترين وته ي من و پيغهمبره كانى پيش من ئه وه يه كه بلئيت:

(لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، وهو على كل
شيء قدير).

تُمْ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٩٩) البقرة
﴿پاشان(دواى ته واو كردن و كو كردنه وه ي نويژه كانى شيوان و خه وتنان و
پارانه وه له خواو بواريك بو پشوودان)، دابريژين هه روه كو چوون خه لكى پيش

ئىۋە (لە موزدەلىفەۋە) دارژان (بەرەۋ(منى) بۆ پەجم كىردنى شەيتانى گەرە)، داۋاي لىيوردنىش لە خوا بىكەن، بەراستى خوا لىيوردەو خاۋەن بەزەبىيە.

حاجىيەكان تا خۆر ئاۋابوون لە عەرەفە دەمىننەۋەو پاشان بەرەو موزدەلىفە دادەپژىن، ھەر كە گەيشتنە ئەۋى، نوپژى مەغرىب دوا دەخەن و لەگەل نوپژى عىشادا بە كۆكراۋەيى و بە كورتكراۋەيى ئەنجاميان دەدەن، لەۋى دەمىننەۋە ھەتا نوپژى بەيانى دەكەن، زۆر پىۋىستە حاجى كەمىك پال بىكەۋىت و سەرخەۋىك بىشكىنىت، بۆ يادو بىرەۋەرىي ئادەم و ھەوا، كە يەكەم كارى ژن و مېردايەتتايان لەم شوينەدا ئەنجامدا، كە بە (المشعر الحرام) ناسراۋە، پاشان بەرەو شوينە پىرۆزەكە (المشعر الحرام) دەپۆن و لەۋى پوۋ لە قىبىلە دەكەن و ھەتا خۆر ھەلدەت بە ئارامى و ھىدى و ھىمنى دەپارپىنەۋە.

ئەۋجا بەرەو (منى) دەكەو نەپرى، كەسىك كە ئافرەتى لەگەل بىت يان نەخوشى ھەبىت دەتوانىت داۋاي تىپەپىۋونى دوو بەشى شەۋەكە بەرەو (منى) بىكەۋىتەپرى، بەلام باشتەر وايە حاجىيەكان تا خۆرەلەت لە (المشعر الحرام) بىمىننەۋە، ھەر كەسىك شەۋەكە لە موزدەلىفە نەمىننەۋە، دەبىت لەبرى نەمانەۋەكەى ئازەلىك سەربىرىت، ئىنجا لە موزدەلىفە، يان لە(منى)، چۆن كونجا، ھەندىك وردەبەرد كۆدەكەنەۋە بۆ بەردباران كىردنى شوينى شەيتانەكان.

جا حاجىيەكان داۋاي خۆرەلەتى پوژى جەژن، بۆ يادو بىرەۋەرىي ئىبراھىم و ھاجەر و ئىسماعىل، بەرەو شوينى پەجم كىردنى شەيتانەكان دەچن لە(منى)، لە رىگەدا بە بەردەۋامى بەدەنگەۋەھاتنى خۇيان رادەگەيەنن بۆ داۋاكەى خواۋ دەلئىن: (لبىك اللهم لبىك، لبىك لاشريك لك لبىك، ان الحمد والنعمه لك والملك، لاشريك لك).

جا كە گەيشتە ئەۋى سەرەتا ھەوت بەرد دەگرىتە شوينى شەيتانى گەرە، كە بە(جمرە العقبە) ناسراۋە، مەرچە ھەر ھەوت بەردەكە بىكەۋنە ناۋ شوينە

دياريكراوه كه وه، ئەگەر بەردیك لايدا، پيوسته بەردیكي تری له جیگه بهكاریینیت، لهگهڵ ههڵدانی هەر بەردیكدا حاجی دهستی بهرز دهكات وه وه دهلیت: (الله اكبر)، ئینجا حاجی دهگهڕیت وه وه دهچیت قوربانیه كه ی سهردهپریت، واباشه قوربانیه كان پیش خۆرئاو ابوونی پۆژی یه كه می جهژن سهبربرین، دواي تپه پبوونی پۆژانی جهژنیش، ماوه ی قوربانى كردنه كه به سه دهچیت، سهبرپینی ئەم قوربانیه یادی ههولی سهبرپینی ئیسماعيله له لایه ن باوكیه وه، جا ئەگەر كه سیك مال و سامانی نه بوو قوربانیه كه سهبرپیت، ئەوا (١٠) پۆژ به پۆژوو ده بییت، سیانیان له ماوه ی حه جه كه دا، واباشه له سی پۆژه كانی پیش عه رفه بن، حه وته كه ی تریش دواي گه رانه وه ی بۆ ناو مال و منداله كه ی.

ئینجا حاجی له ههنگاوی یه كه مدا بۆ ده رچوون له پابه ند بوون به پۆره سمی مه راسیمی حه جه كه دا، سه ری ده تاشییت یان كورتی دهكات وه، هه موو ئەو شتانه ش كه لیی قه دهغه كرابوون بۆی ره وا ده بنه وه، ته نها ئەوه نه بییت كه نا توانییت بچیته لای ئافره ته كه ی.

ئینجا حاجی خۆی پاك و بۆن خۆش دهكات و به ره و كه عبه دهچیت بۆ به شداری كردن لهگهڵ تیکرایی حاجیه كان له سوورانه وه یه کی حه وت جاریدا به دهوری كه عبه دا، كه به (طواف الافاضة) ناسراوه وه هه موو حاجیه كان تیکرا به دهنگ داواكه ی خواوه ده چن و ده لین: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لاشريك لك لبيك، ان الحمد والنعمة لك والملك، لاشريك لك).

وَأذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ أَنْتَى وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (٢٠٣) البقرة

یادی خواش بکه نه وه له چه ند پۆژیکی ژمی رراو و دیاریکراو دا (که پۆژانی جهژن و دواي جهژن دهگهڕیت وه)، جا هه ره كه سیك په له ی كرد بۆ گه رانه وه له دوو پۆژی دواي جهژندا، ئەوه تاوانی له سه رنیه و، هه ركه سیکیش له وانیه كه

خویان ده پاریزن و پړزی ئه م شوینه پیرۆزه ده گرن ئه گهر خوئی دواخست و زیاتر مایه وه، ئه وا تاوانی له سه رنیه، له خواش بترسن و بزانن (پوژیک دیت) ئیوه بۆلای ئه و کوډه کرینه وه.

جا که ئه م ته و افه ته واو بوو، حاجی به ته واوی ئازاد ده بیئت له هه موو ئه و مه رجانیه ی که پیانیه وه پا به ندبوو به هوئی مه راسیمی چه جه که وه و بۆی هه یه بچیته پال ئافره ته که شی، ئینجا حاجیه کان ده چنه وه بۆ (منی)، ئه وانیه ی که په لیه یانه ده یانه ویت بگه پینه وه، له پوژیی دووه می چه جه وه تا ئیواره ی پوژیی سییه م له وی ده میننه وه، ئه وانیه ش که په لیه یان نیه، له پوژیی دووه مه وه سی شه وو پوژ له وی ده میننه وه، له و ماوه یه دا شوینی هه رسیک شه ی تانه که به چه وت به رد په جم ده که ن، سه ره تا شوینی شه ی تانی بچوک په جم ده کریت وه کو بیره وه ریه ک بۆ یادی ئیسماعیل، که شه ی تان ویستی هه لی بخله تیینی و بی فه رمانی باوکی بکات، ئه ویش په جمی کرد، واچا که حاجی له کاتی هه موو په جم کردنه کاندای پووی له قیبله بیئت و داوی ته واو کردنی په جم کردنه که دوعا و پارانه وه بکات، دواتر وه کو بیره وه ریه ک بۆ ها جه ره، حاجی ده چیئت شه ی تانی ناوه راست په جم ده کات، پاشتریش وه کو بیره وه ریه ک بۆ ئیبراهیم، حاجی ده چیئت شه ی تانی گه وره په جم ده کات، له ماوه ی ئه و پوژانه ی که حاجی له (منی) ده مینیتته وه، پوژیی جاریک شه ی تانه کان په جم ده کات.

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَدِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ (٢٠٠) البقرة

جا که پیرۆه سه مه کانتان به ته واوی به جیهینان، ئه وا ئه و کاته یادی خوا بکه نه وه، وه کو یاد کردنه وه ی باوانه کانتان یان یاد کردنه وه یه کی توندو به هیزتر، جا له نیو خه لکیدای ئه وه ی که ده لیئت: ئه ی په ره وردگاری ئیمه له دنیا دا (سامان و سه ره و تمان پی ببه خشه) و، له داپوژیشدا هیه چ به شیك بۆ ئه و که سه نیه (له به ره وه ی خوئی داوای داپوژیی نه کردوه).

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (٢٠١) البقرة ﴿لەنيۆ خەلكيشدا﴾ ئەوەيان كە دەلييت: ئەي پەرەردگارى ئيمه له دنيا دا چا كه مان پى ببه خشه و له دوا پوژيشدا چا كه مان پى ببه خشه و له سزاي ئاگریش بمانپاريژه.

جا دواي ئەوهي كه هه موو شتيكي تهواو كردو بپياري گه پانه وهي دا، پيوسته بو مال ئاوايي تهوافيكي مالى خوا بكات، به پروي بهرده كه دا پاشه و پاش له مزگه و ته كه بيته دهروه، ئافره تي ههيزدار ئەم تهوافه ي له سه ر نيه.

ئەمه ئەو بركه ياساييه پيوست كراوانه بوون بو جيبه جي كردنى مه راسيمي هه ج و عومره، به لام چه ندين رپوره سمى پيرو زو شايسته ش هه ن كه پيوست نه كراون ئەنجام بدرين، به لام ئەنجامدانيان له به هاي هه كه و پاك بوونه وهي ويژداني مروقه زياد ده كه ن له وانه:

يه كه م: سهردانى گوڤرى پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) له شارى مه دينه.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فه رمويه تي: كه سيك سهردانى گوڤره كه م بكات، ده كه ويته بهر شه فاعه تي منه وه). (١٤٢)

سهردانيكي پيوست كراو نيه له سه ر موسولمانه كان، به لام بو كه سيكي موسولمان كه چوو بيت بو هه ج، يان ريگه ي كه وتبيته ئەو شاره، زور مه به سته سهردانى مه دينه بكات و له و مزگه و ته دا كه گوڤره كه ي پيغه مبه رى(صلى الله عليه وسلم) تيدا يه، نويزو خوا په رستي ئەنجام بدات، چونكه پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) ده فه رمويت: (نويزيك له مزگه وتي كه عبه دا، وه كو سه د هه زار نويزي مزگه و ته كانى تر وهايه، نويزيكيش له مزگه و ته كه ي مندا، وه كو هه زار نويزي مزگه و ته كانى تر وهايه، نويزيكيش له مزگه وتي قودس، وه كو پينج سه د نويزي مزگه و ته كانى تر دا وهايه)، جا هه ر كه سيك كه ويستى ئەم سهردانه جيبه جي بكات، ئەوا خو ي پاك ده كاته وه و پرو له مزگه و ته كه ده كات و كه ده چيته ژوره وه به ره و مه زاره كه ي بروت و له نيوان گوڤره كه و مينبه ره كه دا دوو

پركات نوپژى (تحية المسجد) ئەنجام بدات، ئىنجا دواى نوپژەكە بروات بۆلای گۆرەكەو سلاوى لى بكات، سلاواتى لەسەر لى بدات و چۆنى ئارەزوو لىيە بە نزمى لە خوا بپارپىتەو و دوعا بۆ خۆى و كەس و كارو تىكپراى موسولمانان بكات، بۆنموونە دەتوانىت بلىيت: (خوايە بۆ خاترى پىرۆزى و خوشەويستى ئەم پىغەمبەرەت (صلى الله عليه وسلم) بەزەيىت پىماندا بىتەو و لە تاوانەكانمان خوشەبە)، گونجاوونىە مروّفە خۆى بە شورەى گۆرەكەو بەگرىت و بىكات بە شىن و بابەرۆيان دەزىحەكەى بۆ پىرۆزى لە شورەكە بخشىنىت، پاشان ھەنگاويك بەرەو لای راست دەگەيتە پىكى گۆپرى ئەبوبەكرى صدیق (بەزای خواى لىيت)، سەلامىكىش لە ئەبوبەكر دەكەيت و ھەنگاويكى تر بەرەولای راست دەرويت، دەگەيتە ئاستى گۆرەكەى عمرى كورى خەتاب (بەزای خواى لىيت)، سلاويكىش لە عمر دەكەيت و پىشتاوپىشت دەگەرىتەو بۆ دەرەو وى مرگەوتەكە، ھەر كاتىكىش كە ويستت مەدينە جىھىلىت، بۆ خوا حافىزى دىيتەو و ناو مرگەوتەكەو دوو پركات نوپژەكەت دەكەيت و خوا حافىزى لە پىغەمبەر و ئەبوبەكر و عمر دەكەيت و چەندەى بتەويت دەپارىيتەو و بە ئەدەبەو مرگەوتەكە جىدەھىلىت.

دووم: سەردانى گۆرستانى (جنة البقيع):

سەردانى ئە گۆرستانە لەسەر موسلمانان پىويست نىە، بەلام پەوشتىكى پىغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم)، سەردانى ئەو گۆرستانەى دەكردو دەچوو سەر گۆپرى ئەو ھاورپىيانەى لە پىناوى ئىسلامدا شەھىد بوون و لەوى نىژراون، بۆيە گونجاو بۆ كەسەيك رىگەى كەوتە مەدينە بۆ زيارەتى گۆپرى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، بچىت سەردانىكى ئەو ھاورپىيانەشى بكات و بۆ خۆى و بۆ موسولمانە زىندوو مردووھەكان لە خوا بپارپىتەو.

سپىيەم: سەردانى مرگەوتى (قوبا).

یەكەم مزگەوتە كە لە سەردەمی ئیسلامدا دروستكراوە، دەكەوێتە باشووری
رۆژئاوای شاری مەدینە، پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، زوو زوو سەردانی ئەو
مزگەوتە ی دەکردو لە بیرە ئاوەكە ی دەستنوویژی هەلەدەگرت و نوویژی لی دەکرد،
بۆیە گونجاوێ مرۆقی موسلمان سەردانی ئەو مزگەوتە بکات و لە كانیەكە ی ئاو
بخواتەوێ دەستنوویژ هەلگریت و نوویژی تییدا بکات.

چوارەم: ئەشكەوتی (الحراء).

ئەو ئەشكەوتە یە كە پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، بۆ خواپەرستی پرووی
تییدەکردو، یەكەم ئایەتی قورئانی لەو ی بۆ هاتە خوارەو، لە چیا ی (النور)
دەكەوێتە باكووری رۆژھەلاتی مزگەوتی كەعبەو.

ئەگەر كەس یك مردو، لە تەمەنیدا نەیتوانی حەج بکات، ئەوێ پیویستە
كەس و كارەكە ی دوای خۆی حەجەكە ی بۆ ئەنجام بدەن.

(ئافرەتیك هات بۆلای پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) گوتی: دایكەم مردو حەجی
نەكرد، دەگریت من حەجەكە ی بۆ بكەم؟ پیغەمبەریش (صلی اللہ علیہ وسلم)
فەرمووی: (بەلی تۆ لە جیاتی ئەو حەجەكە بكە). (١٤٣)

ئەو رېپورەسمە سووننەتانەى كە پەيوەندييان بەكاتى حەجەوۋە ھەيە
بۆئەوانەى لەحەج كەردن نين و لەولاتەكانى خۆيانن

بەرگەى يەكەم:

بەرپۆژووبوونى نۆ پۆژەكەى سەرەتاي مانگى (ذو الحجە).
خو لە سوورەتى (الفجر) سويند بەو دەشەو دەخوات كە نۆ پۆژەكەى
سەرەتاي مانگى (ذى الحجە) دەكەونە نيوانيانەو، پيغەمبەريش (صلى الله عليه
وسلم)، فەرموويەتى: (خو لەسەرخۆى كەردۆتە مالّ لەبرى بەرپۆژووبوونى پۆژى
عەرەفە لە تاوانە (بچووكەكانى) سائىك لەوۋە پييش و سائىك لەوۋە پاشى
ئەوكەسە خۆش بيبىت).

بەرگەى دووهم:

قوربانى كەردن.

قوربانى كەردن پيويست نەكراو لەسەر كەسيك كە لە حەجدا بيبت يان لە
حەجدا نەببىت، پەشتيكي پيغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) دەتوانيت بيكەيت و
دەتوانيت نەيكەيت، بەلام حاجيەكان لەوانەيە لە رېپورەسمى حەجكەدە
تووشى فيديه دان ببن، بۆيە پيويستە بيكەن، ئەگەر بۆخۆت پيشتەر بربارت
داببىت ئەم جەژنە قوربانىيەك بكەيت، ئەو لەسەرت پيويست دەببىت، ئەگەر
نەشت كەرد، دەببىت بە قەرز بەسەرتەو، لەم بارەشدا ئەوكەسە ناببىت بۆخۆى لە
گۆشتەكەى بخوات، ئەم گۆشتە تايبەتە بە ھەژارەكان، بەلام ئەگەر پيشتەر
بربارت نەداببىت و پۆژى جەژن قوربانىيەكت كەرد، ئەو بۆخۆت و دەوروبەر،
تەنانەت خەلكى دەستپويشتوش بۆيان ھەيە لە گۆشتەكەى بخۆن، قوربانى
كەردن بىرەوهرى ھەولى سەربىرىنى حەزرتى ئيسماعيلە لەلايەن باوكيەو،
وەكو ئەوۋە وايە تۆ لە ھەمان پۆژدا، لەبرى سەربىرىنى كۆرەكەت لە پيئاوى
خوادا، قوربانىيەك بكەيت.

چەند پۈۈنكردنەۋەيەك لەبارەى قوربانى كوردنەۋە:

يەكەم: ئەۋ كەسەى قوربانىيەكە دەكات، دەبىت موسلمانىكى كاملى ژىر بىت، ئەۋەندەى لە مال و سامان ھەبىت لە بژىۋى خۆى و مال و خىزانى زيادىت.

دوۋەم: قوربانى كوردن لەلەين كەسىكەۋە، پاداشتەكەى مال و مندالەكەشى دەگرىتەۋە، دروستە ھەر ئەندامىكى ناو خىزانىش قوربانىيەكى تايبەت بەخۆى بكات.

سىيەم: ئەۋ ئازەلەى كە پىشتەر بۇ قوربانى دەستنىشان دەكرىت، ئەگەر مېيىنە بوو نابىت بەھۆى ئاوس بوونىەۋە لەپرو لاواز بووبىت، ھەرۋەھا نابىت مامەلەى كرىن و فرۇشتن، يان گۆرىنەۋە، يان بەخشىنى پىۋە بكرىت، دەبىت ئازەلەىكى تەندروست و تەۋاۋ بىت، ئازەلى لاوازو كويرو سەرشىت و گۆى و دونگ بپراۋ برىندار بۇ قوربانى ناشىن، بەلام ئەگەر ئازەلەىك لە زگماكدا گوان يان دونگ يان كلكى نەبىت، ئەۋە زىانى نىە.

چوارەم: لە ئازەلەكاندا، حوشترو گاو مەپرو بزن بۇ قوربانى كوردن دەستنىشان كراۋن، نىر بن يان مى جىاۋازى نىە، مەپرو بزن بۇ كەسىك و گاو حوشتر بۇ ھەۋت كەس دەكرىن بە قوربانى، حوشتر دەبىت پىنج سالى تەۋاۋ كرىت، چووبىتە سالى شەشەمەۋە، گاو بزنىش دەبىت دوو سالىان تەۋاۋ كرىن، كەۋتبەنە سالى سىيەمەۋە، مەپرىش دەبىت سالىكى تەۋاۋ كرىت و كەۋتبىتە سالى دوۋەمەۋە، ئەۋ ئازەلەنەش كە بۇ قوربانى دەستنىشان كراۋن، خواردنى بەرۋوبوۋمەكانيان بۇ خاۋەنەكانيان رەۋايە تا ئەۋ پۇژەى سەردەپردىن.

پىنچەم: ۋاباشە ئەۋ كەسەى كە قوربانىيەكە دەكات خۆى سەرى بپرىت، ئەگەر نەكرا ۋەكىلەىك بۇ سەربپرىنى قوربانىيەكە بۇخۆى دابنىت، لە كاتى سەربپرىنەكەشدا ناۋى خۋاى لى دەھىنرىت.

شەشەم: كەسىكى مردوو خۆى وەسىەتى كىرىپىت دەپىت قورىانى بۆ بىرىت، ئەگەر وەسىەتىشى كىرىپىت و ھىچى لەپاش جىنەماپىت، قورىانىپەكەى پى بىرىت، ئەو گونجاو ھىرىتگە كانى قورىانىپەكەى بۆ بىكەن، بەلام ئەو كەسى كە قورىانىپەكە دەكات، بۆى نىپە لەو گۆشتە بىوات، قورىانىپە بۆ كەسىكى زىندوو ناكىرىت كە يەككى نەپىت لە ئەندامانى خىزانەكەت، مەگەر رەزامەندىي ئەو كەسى لەسەرىپىت و پىسى پى كىرىپىت، دروستە ھەموو خىرىكىپە بۆ مردوو بىرىت و پى دەكات.

بىرىگەى سىپەم:

بەرز نىرخاندنى مەراسىمى جەژن و بەشدارى كىرىنى نوپىرى جەژن: نوپىرى جەژن بۆ تاكەكان سوننەتە بىرىت، ھەر كەس بىكات خىرى پى دەكات، ئەو ھى نىكات لەسەرى لاناچىت، جا تاك بىت يان كۆمەل، چونكە سوننەتى كىفايە نىپە.

ياسای خواردن و خواردنه وه کان

خواردن و خواردنه وه کان له دوو سه رچاوه ی سه ره کیه وه به ده ست دین: گیانه وه ریه کان و پروه کیه کان، گیانه وه ریه کانیش ده کرین به دوو به شه وه: گیانه وه ری وشکایی و گیانه وه ری ئاوی، گیانه وه ری وشکاییش ده کرین به دوو جو ره وه: پاک و پیس.

خواردنه وه کان

پرگه ی یه که م:

هموو سه ر خو شکه ری ک پیسییه له پیسیه کان ی شه ی تان، به و مانایه ی نه که ته نها هه ر جه سه ته که ت، به لکو دل و ده رو نیشت پیس ده کات، خواردنه وه یان له موسولمانان قه ده غه یه.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (٩٠) المائدة

﴿نه ی ئه وانه ی باوه رتان هیئاوه، به راستی خواردنه وه ی سه ر خو شکه رو قومار کردن و بت په رستی و دابه شکردنی شته کان به تیرو پشک، پیسین له کرده وه ی شه ی تان، لییان دوور که ونه وه، به و هیوا یه ی سه رفرازین﴾.

پرگه ی دو وه م:

(بیره و شه راب و عه ره ق) و ئه و مه شرو باتانه ش که به هو ی گه نین و پی که اته ی کحولیه وه په یدا ده بن، هموو ماده هوش به ره کانیش به شل و توندو گازیانه وه، که ده بنه مایه ی هوش بر دنی ئاده میزاد، به هموو شیوه یه که له مروقی موسولمان قه ده غه ن، چونکه ده بنه هو ی دایرانی که سه که و ناگا له خو نه بوون له یاد کردنه وه ی خوا و جیبه جی کردن ی نویژه کان، خوا له م باره یه وه ده فه رمویت:

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَن
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ ... (٩١) المائدة

﴿به پراستی شهیتان دهیه ویت له خواردنه وهی سه رخۆشکه رو قوماز کردندا
دوژمنایه تی و رقتان بخاته نیوانه وه، ریگه شتان لی بگریت له یادکردنه وهی
خواو جیبه جی کردنی نویژه کان،﴾.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر دکتۆریک شه‌پرابیکی هۆشبه‌ری وه‌کو چاره‌سه‌ری بۆ که‌سیکی نه‌خۆش
دانا، ئه‌وه نه‌خۆشه‌که نابیت پابه‌ند بیت به‌ قسه‌ی دکتۆره‌که‌وه، دهن‌ا تاوانبار
ده‌بیت و سزای داری هه‌ددی لیده‌ریت.

برگه‌ی چواره‌م:

ریگه‌ نادریت به‌ که‌س بۆ هه‌ر مه‌به‌ستیک شه‌پرابیکی هۆشبه‌ر بخواته‌وه، مه‌گه‌ر
که‌سیک پارویه‌گی له‌ قورگی گیرابیت و ئاوی ده‌ست نه‌که‌ویت پاروه‌که‌ی پی
قوت بدات.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی که‌ مه‌شروبه‌که‌ دروست ده‌کات، ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یفروشیت، ئه‌وه‌ش
که‌ خزمه‌تکاریی له‌ پيشکه‌ش کردنه‌که‌یدا ده‌کات، ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یگوازیته‌وه،
ئه‌وه‌ش که‌ ده‌یخواته‌وه، هه‌موویان له‌ به‌رانبه‌ر سزاکانی خوادا یه‌ک
چاره‌نووسیان هه‌یه.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

پیاویکی موسولمانی مه‌شروب خۆر ئه‌گه‌ر خواردنه‌وه‌که‌ی به‌لاوه‌ حه‌رام بیت،
ده‌توانیت ئافره‌تیکی موسولمان ماره‌ بکات، ئافره‌تی مه‌شروب خۆریش له
پیاوی موسولمان ماره‌ ده‌کریت، ئه‌گه‌ر مه‌شروبه‌که‌ی له‌لا حه‌لال نه‌بیت و به
حه‌رامی بیخواته‌وه.

برگه‌ی هه‌هته‌م:

شه‌ربه‌تی میوه‌کان ئه‌گه‌ر نه‌گه‌نیبیت، خواردنه‌وه‌یان دروسته.

برگه‌ی هه‌شته‌م:

هەنگوین خواردنەوہیەکی پاکە بە مەرجیەک نەگەنیبیت، بۆ چارەسەری نەخۆشیەکان بەکار دیت.

يَخْرُجُ مِنْ بَطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلَفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ... (٦٩) النحل

﴿لەنیو زگی میشه هەنگوینەدا خواردنەوہیەک (هەنگوینیەک) دیتەدری کە پرەنگەکانی جیا جیان، (ئەم هەنگوینە) چاکبوونەوہی نەخۆشیەکانی تێدایە بۆخەلکی...﴾

پرگەى نۆیەم:

لە گەنینی شتەکانەوہ خواردنەوہ سەرخۆشکەرەکان پەیدا دەبن.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: هەموو سەرخۆشکەریک شەپرابە، هەموو شەپرابییکیش قەدەغەییە). (١٤٤)

پرگەى دەیەم:

خواردنەوہی ئەو خواردنەوانەى سەرخۆشکەرن پابەند نیە بەوہی کە زۆریان کەم بخوریتەوہ، بەلکو خواردنەوہ لویچیکیش قەدەغەییە، لەبەرئەوہی پیکھاتەییەکی پیسە.

پرگەى یازدە:

لە خورماو گەنم و جوو هەنگوین، بەھۆی گەننیانەوہ جوو کەکانی شەپراب دروست دەکرین، بۆیە خواردنەوہی ئاوی گەنیوی گەنم و ئاوی گەنیوی جوو گەننی هەنگوین لە مروقی موسولمان قەدەغەن.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: لە خورما شەرابییک دەردەھینریت، لە گەنمیش شەرابییک دەردەھینریت، لە جووش شەرابییک دەردەھینریت، لە هەنگوینیش شەرابییک دەردەھینریت). (١٤٥)

پرگەى دوازدە:

هەموو موسولمانیکی کاملی ژیر، ئەگەر خواردنەوہ سەرخۆشکەرەکان بخواتەوہ، وەکو تەمبەى کردن دەبییت سزا بدریت، سزادانەکەشى چل شواریکە.

ياسای خواردنه‌کان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

خواردنی گۆشتی کۆرپه‌ی نازه‌له‌کان که دوا‌ی سه‌ربرینی دایکه‌کانیان له‌نیو مندالدا‌نی دایکه‌کانیان ده‌مرن، چه‌لآ‌له.

أَجَلْتُ لَكُمْ بِهَيْمَةِ الْأَنْعَامِ... (١) المائدة

... (خواردنی گۆشتی) به‌چکه‌ی نازه‌له‌کانتان بۆتان په‌واکراوه (که دوا‌ی سه‌ربرینی دایکه‌کانیان له‌نیو زگی دایکیاندا ده‌مرن).

پرگه‌ی دووه‌م:

حَرَمْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالذَّمَّ وَالْحُمَّ الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ.....

لێ‌تێتان قه‌ده‌غه‌کراوه گیانه‌وه‌ری مردارو خوی‌ن و گۆشتی به‌رازو، ئەو گیاندا‌ره‌ی که بی‌جگه له‌خوا له‌پینا‌وی که‌سیکی تردا سه‌رده‌په‌ری... .

وَالْمُنْحَبِقَةَ وَالْمَوْقُوذَةَ وَالْمُتْرَدِيَةَ وَالنَّطِيحَةَ وَمَا أَكَلَ السَّعْجُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ....

... لێ‌ش‌تان قه‌ده‌غه‌کراوه گیانه‌وه‌ریک که خنکی‌نراییت و، گیانه‌وه‌ریک به‌لیدان مردییت و، گیانه‌وه‌ریک هه‌لدی‌راییت و مردییت و، گیانه‌وه‌ریک له‌شه‌ره‌ قۆچدا مردییت و، ئەو گیاندا‌ره‌ش که درنده‌ خواردییه‌تی، مه‌گه‌ر ئەوه‌ی نه‌مردییت فریای بکه‌ون سه‌ری بپن و پاکی بکه‌نه‌وه... .

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصَبِ.....

... ئەو گیانه‌وه‌رانه‌ش‌تان لی قه‌ده‌غه‌کراون که له‌سه‌ر بته‌کان سه‌رده‌په‌رین.

پرگه‌ی سییه‌م:

..... فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٣)

... جا‌کی له‌پوژیک‌ی گرانی و برسیه‌تی‌دا ناچاربوو له‌و قه‌ده‌غه‌کراوانه‌ بخوات به‌مه‌رجیک به‌مه‌به‌ستی مه‌یلی تاوانکاری نه‌بییت، ئەوه به‌پراستی خوا لیبورده‌و خاوه‌ن به‌زه‌ییه‌.

ته‌نها ئەوه‌نده‌ بخوات که له‌برسان نه‌مری.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

هه‌موو ئه‌و بالندانه‌ی نینۆك یان دهن‌دووكه‌كانیان قولاپ دارن‌و، بو‌راو به‌كارده‌هینرین، وه‌كو بازو شاهین‌و هه‌لو، گوشته‌كانیان ناخوری‌ت.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

هه‌ر گیانه‌وه‌ریك ژه‌هردار بی‌ت، وه‌كو مارو دووبشكه‌و جالجالۆكه، ناخوری‌ت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ورده‌جان‌ه‌وه‌ری زه‌وی، وه‌كو كرم‌و قالۆچه‌و میروله‌ ناخوری‌ن، هه‌روه‌ها په‌پووله‌و زه‌رده‌واله‌و جوژه‌كانی می‌ش‌و می‌شه‌هه‌نگوینه‌ ناخوری‌ن.

پرگه‌ی یازده:

گوشتی هه‌ر گیانه‌وه‌ریکی وشکانی، كه‌ به‌ زیندوویی‌هه‌لال‌ بی‌ت، به‌ مرداره‌وه‌ بوویی‌هه‌رامه، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ناچاریی.

پرگه‌ی دوازده:

بار هه‌لگه‌ره‌كانی وه‌كو ئیسترو كه‌رو بارگین‌و فیل گوشتیان ناخوری‌ت، به‌لام گوشتی ئه‌سپ‌و ماین له‌ هه‌موو كاتیكدا ده‌خوری‌ت.

پرگه‌ی سی‌زده: گوشتی كه‌متیارو ریوی‌و سمۆره‌و كه‌روی‌شك‌و (ابن عرس‌و) (الوبر) و ژیشك‌و بزێن مژه‌و كوله‌ ده‌خوری‌ت.

پرگه‌ی چواره‌ده: په‌پو سلیمان‌ه‌و په‌په‌سیل‌كه‌ نابی‌ت‌راو بكرین‌و گوشته‌كه‌یان ناخوری‌ت.

پرگه‌ی پازده:

ئه‌گه‌ر گیانه‌وه‌ریك شیر‌یان گورگ‌په‌لاماری دابی‌ت‌و نه‌مردبی‌ت، ئه‌وا ناوی خاوی‌لی ده‌هینری‌ت‌و سه‌په‌ده‌بدری‌ت‌ئو به‌شهی كه‌ شیر‌ه‌كه‌یان گورگه‌كه‌ ده‌می‌تیناوه‌ لاده‌بری‌ت‌و پاك‌ده‌كری‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر لاش‌نه‌بری‌ت‌هه‌ر پاكه، له‌به‌رئه‌وه‌ی شیر‌و گورگ‌پاكن، به‌لام نابی‌ت‌گیانه‌وه‌ره‌كه‌ مردار بووی‌ته‌وه، چونكه‌ له‌م باره‌دا هه‌موو جه‌سته‌ی ئه‌و گیانه‌وه‌ره‌ مردار‌بووه، هه‌رامه.

ياسای باری که سایه‌تی

دهرو و ازهی یه کهم

هاوسه‌رگیری

پرگهی یه کهم: خوازینی.

خوازینی قوناغی یه کهمی دروستکردنی په یوه‌ندیی خیزانی یه، بویه ده‌بیټ له‌وپه‌ری نه‌ینیدا نه‌نجام بدریټ.

هه‌موو نی‌رینه‌یه‌کی باغی عاقل، بوی هه‌یه می‌بینه‌ک ده‌ستنی‌شان بکات بوئه‌وه‌ی بی‌کات به‌هاوسه‌ری خو‌ی و خیزان پیک به‌ینیت، به‌م مهرجانه‌ی خواره‌وه:

یه کهم: نه‌و نی‌رینه‌یه‌ی توانای جیبه‌جی‌کردنی نه‌رکی ژن و می‌ردایه‌تی هه‌بیټ.

دوهم: نه‌و نی‌رینه‌یه‌ی توانای جیبه‌جی‌کردنی نه‌رکی به‌خیو‌کردنی خیزانه‌که‌ی هه‌بیټ.

سییه‌م: پی‌ویسته‌ی نه‌و می‌بینه‌یه‌ی له‌ته‌مه‌ن و پله‌وپایه‌دا له‌ناستی نی‌رینه‌که‌دا بیټ.

(نه‌بویه‌کرو عومه‌ر (په‌زای خویان لیټیت)، **خوازینی فاتیمه‌یان کرد، پیغه‌مبه‌ریش** (صلی الله علیه وسلم) **فه‌رمووی: فاتیمه‌ بچووکه، ئینجا‌عه‌لی (په‌زای خویان لیټیت) خوازینی کرد، پیغه‌مبه‌ریش** (صلی الله علیه وسلم) **لیی ماره‌کرد**). (۱۴۷)

چاره‌م: پی‌ویسته‌ی خوازینی‌کردنه‌که‌به‌هوی شی‌وازیکی گونجا‌وه‌وه‌له‌که‌سوکاری می‌بینه‌که‌بکریټ، که‌سوکاری می‌بینه‌که‌ش به‌بی‌پرسی که‌که‌مافی نه‌وه‌یان نیه‌ی خوازینی‌کردنه‌که‌په‌ت بکه‌نه‌وه، یان به‌باریکی تایبه‌تی کو‌مه‌لایه‌تیه‌وه‌بیه‌ستنه‌وه، وه‌کو ژن به‌ژنه‌یان گه‌وره‌به‌بچووک یان شیربایی.

پینجه‌م: به‌له‌به‌رچاو‌گرتنی به‌رژه‌وه‌ندیی دوو بنه‌ماله، ده‌توانریټ که‌سوکاری نی‌رینه‌که‌ی، خوازینی‌کچیکی ته‌مه‌ن شش سالان بکن بو نی‌رینه‌یه‌کی مندالی خو‌یان، جا که‌گه‌وره‌بوون و خو‌یان ناسی، نه‌گه‌ر هه‌ردووکیان به‌یه‌کتری پازی

بوون، ئەوا بەپێی یاساكانی ماره‌برین ماره ده‌کریڤ، ئەگەر پازیش نه‌بوون، ئەوه وه‌کو هیچ پرووی نه‌دابێت، ئەو کۆره هیچ مافیکی له‌سه‌ر ئەو کچه نابێت. **شه‌شه‌م:** نابێت که‌سوکاری مێینه‌که به‌ شیوازی ناشیرین وه‌لامی لایه‌نی خوازینی که‌ر بداته‌وه، به‌لکو ده‌بێت شیوازی که‌ر به‌کاربهێنرێت هه‌ستی خوازینی که‌ری تێدا بریندار نه‌کریت، نه‌وه‌ک ئەم ره‌فتاره ئازاوه‌ی لی بکه‌ویته‌وه.

حه‌وته‌م: کۆرو کچه‌که پیش خوازینی، بۆ مه‌به‌ستی سه‌رنج دانه‌یه‌کتري و ره‌زامه‌ندی ده‌رپرین بۆ خوازینی کردن، ده‌توانن یه‌کتري ببینن.

(ئهبو هوریره (ره‌زای خوی لیبیت) ده‌لی: له‌لای پیغه‌مبه‌ر بووم (صلی الله علیه وسلم) پیاویک هات بۆلای: پێی راگه‌یانده‌که: ژنیکی له‌ ئەنسا‌ره‌کان خواسته‌وه، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: ته‌ماشات کرد؟ گوتی: نه‌خیر، ئەویش فه‌رمووی: پرۆ ته‌ماشای بکه، چونکه له‌ چاوی ئەنسا‌ره‌کاندا شتیکی هه‌یه). (١٤٨)

هه‌شته‌م: پیاویک ده‌توانیت به‌دوای که‌سیکی چاکدا بگه‌رێت، بۆ ئەوه‌ی کچیکی به‌ته‌مه‌نی خوی لی ماره‌ بکات.

(عومه‌ری کۆری خه‌تاب (ره‌زای خوی لیبیت) هات بۆلای عوسمانی کۆری عه‌فان (ره‌زای خوی لیبیت) پێی گوت: ئەگەر ده‌ته‌ویت حه‌فسه‌ت لی ماره‌ ده‌که‌م، دوای چه‌ند رۆژیکی عوسمان وه‌لامی دایه‌وه: له‌وکاته‌ی ئیستادا ژن ناهینم، جا عومه‌ر چوو به‌ ئەبویه‌کری گوت: ئەگەر پازی بیت حه‌فسه‌ت لی ماره‌ ده‌که‌م، ئەبویه‌کریش وه‌لامی نه‌دایه‌وه، دوای چه‌ند رۆژیکی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) حه‌فسه‌ی ماره‌کرد، ئەبویه‌کریش هاته‌وه بۆلای عومه‌رو پێی گوت: من ده‌مزانی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) حه‌فسه‌ ماره‌ ده‌کات، نه‌شم ویست نه‌هینییه‌که‌ی ناشکرا بکه‌م، بۆیه وه‌لام نه‌دایته‌وه، ئەگەر ئەویش ماره‌ی نه‌کردبا، من ماره‌م ده‌کرد). (١٤٩)

برگه‌ی دووهم: ماره‌کردن

ماره‌کردن، په‌یمانیکه له‌نیوان پیاوو ژندا بو پیکهینانی خیزان، که له‌و په‌یماندا ماف و ئه‌رکی ئیستا و داهاتووی هه‌ردووک لای تییدا دیاری ده‌کریت، ئه‌و په‌یمانده به‌ته‌لاقدان، یان به‌مردنی یه‌کیکیان دوا‌ی وه‌رگرتنی مافه‌کانیان کۆتایی پیدیت، پیویسته مه‌رجی ته‌مه‌ن و باری کۆمه‌لایه‌تی هه‌ردووکلا له‌به‌رچاو بگرییت، بۆیه گونجاوینییه کچیکی بچووک له‌ پیاویکی به‌ ته‌مه‌ن ماره‌ بگرییت، چونکه هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌رک به‌وه‌ ده‌کریت که پیاوه‌که نه‌توانیت ئاره‌زووه‌کانی ئافره‌ته‌که جیبه‌جی بکات و بییته‌هۆی ئه‌وه‌ی ئافره‌ته‌که تووشی خراپه‌کاری بییت، کچ له‌ ته‌مه‌نی نو‌ سالیه‌وه‌ بو‌ کاری جووت بوون ئاماده‌ ده‌بییت.

خوا له‌باره‌ی ماره‌یی نیوان نیرو میوه‌ ده‌فه‌رمویت:

...وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا (٢١) النساء

﴿ئهو ژنانه‌ش له‌کاتی شوو کردندا، په‌یمانیکي پته‌وو توندوتۆلیان له‌ ئیوه‌ وه‌رگرتووہ﴾.

ئهم ئافره‌تانه‌ی له‌ پیاو ماره‌ نا‌کرین

یه‌که‌م: دایکی خو‌ی، دایکی دایکی و دایکی باوکی، واته‌ نه‌نکه‌کانی.

دووهم: زږ دایکه‌کانی، دوا‌ی ته‌لاقدانیان یان مردنی باوکیان.

سییه‌م: کچه‌کانی.

چوارهم: خوشکه‌کانی.

پینجه‌م: پووره‌کانی، خوشکی دایک و خوشکی باوک.

شه‌شه‌م: ئه‌و دایه‌نه‌ی شیری پیداوه‌.

حه‌وته‌م: هه‌موو کچه‌کانی ئه‌و دایه‌نه‌ی که ئه‌وه‌که‌سه‌ شیری لی‌ خواردووہ، جا

له‌پیش خو‌یه‌وه‌بن یان له‌گه‌ل‌ خویدا بووبن یان له‌دوا‌ی خو‌یه‌وه‌بن.

گوتیان ئەى پيغه مبهرى خوا، رەزەمەندىيەكەى چۆنە؟ فەرەموى ئەو يە ئەگەر
پرسىياري ليكرا بيدهنگ بيئت). (۱۵۲)

بەو مانايەى ئەگەر پرسىياري ليكراو بى دەنگ بوو، واتە پازىيە.

دووم: لەلایەن مارەكەرەكەو پرسىيار لە ھەردووکیان دەكریئت، ئايا بە يەكترى
پازىن؟ دەبيئت ھەر يەكیکیان پرسىياري لى بكریئت و وەلاميش بىداتەو و
شاهیدەكانيش گوويیستی پرسىيار و وەلامەكان بن، ئەگەر ھەركامیکیان پازى
نەبى، ئەو مارەكردنە سەرنەگريئت، بۆيە كچى بچوك لەسەر بييشكە بە ھىچ
شيۆيەك مارەيى نايەت، چونكە نەگەيوەتە ئەو قوئاغەى مەرچەكانى
رادەربىرین و قبوول كوردنى تييدا بيئت.

سيیەم: دەبيئت ھەردووکیان لەوانەبن كە باوەرپان بە ئايینی ئيسلام ھەيەو، بە
ياساكانىيەو پابەندن، بەلام ئەگەر پياويكى موسولمان لەگەل ئافرەتيكى
جوولەكە يان مەسيحى لەسەر ھاوسەرگيرىي ريك كەوتن، ئەو لەيەكترى مارە
دەكرين، بەو ھيوايەى لە دواپوژدا ئەو ئافرەتە بەھوى ھەلسوكەوتى
ميردەكەى و خووشەويستیى منداڵەكانى بيئەناو ئايینی ئيسلامەو، بەلام
ھەرگيز ئافرەتى موسولمان لە پياوى جوولەكە يان مەسيحى مارە ناكريئت.

چوارەم: دەبيئت شاهیدەكان لەو كەسانەبن كە راستگۆن و راستى و نھينىيەكانى
مارەبرینەكە پيارين، بو ئەم مەبەستە پيوستە دوو پياو لە مەراسيمى
مارەكردنەكە بەشداربن، لە ژن مارەكردندا ئافرەت ناكريئت بە شاھيد.

پينجەم: پەيمانەكەش لەسەر كاغەز بنوسريئت و، حەقە مارەيەكەى تييدا
ديارى بكریئت و، ژن و پياوو مارەكەرو شاهیدەكان واژوى لەسەر بكەن و
بەروارەكەى ديارى بكریئت.

شەشەم: كچەكە يان كورەكە دەتوانن خويان ئامادەنەبن و وەكيلەكانيان لە
جياتى ئەوان ئامادەبن، بەمەرجيك پيشتەر بەنوسراو، يان بەرادەربىرین، لە

به‌رده‌می ماره‌که‌رو شاهیده‌کاندا په‌زماه‌ندیان له‌سه‌ر ئەم هه‌لۆیسته‌ی خۆیان
ده‌ربریبییت.

حه‌وته‌م: هه‌ر ماره‌کردنێک له‌ژێر باری ترس و تۆقاندن و هه‌ره‌شه‌دا بییت، ئەه‌وا
ئەه‌و ماره‌برینه‌ پێک نایه‌ت.

هه‌شته‌م: له‌ ئایینی ئیسلامدا شیربایی حه‌رامه‌، ژن به‌ژنه‌ش ئەگه‌ر وه‌کو
مه‌رجیکی ماره‌کردنه‌که‌ بییت، ئەه‌وا قه‌ده‌غه‌یه‌، به‌لام ئەگه‌ر باری بووک و خوشکی
زاوا، یان پیاویکی خزمی بووک و کچیکی خزمی زاوا دلایان به‌یه‌که‌وه‌ بوو، ئەه‌وه
ده‌توانن ماره‌بری بکه‌ن، به‌ شیوه‌یه‌که‌ نه‌بیته‌ مه‌رجیک په‌یوه‌ندی به‌ ماره‌برینی
بووک و زاواکه‌وه‌ هه‌بییت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) ژن به‌ژنه‌ی قه‌ده‌غه‌کردوه‌، ژن به‌ژنه‌ش ئەه‌وه‌یه‌ که
یه‌کیک به‌یه‌کیکی تر بلاییت: کچه‌که‌ت، یان خوشکه‌که‌تم لیّ ماره‌ بکه‌، هه‌تا
منیش کچه‌که‌م، یان خوشکه‌که‌مت لیّ ماره‌ بکه‌م، هه‌قه‌ ماره‌بیشیان
له‌نیوانیاندا نه‌بییت). (١٥٣)

نۆیه‌م: ئەگه‌ر که‌سیک توانای ژن هینانی ئافه‌رتی سه‌ربه‌ستی نه‌بییت، ده‌توانییت
که‌نیزه‌یه‌کی خاوه‌ن باوه‌ر ماره‌ بکات، له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌نیزه‌ نیوه‌ی مافه‌کانی
میپینه‌ی سه‌ربه‌ستی هه‌یه‌ به‌سه‌ر هاوسه‌ره‌که‌یه‌وه‌ له‌ ماره‌کردن و ته‌لاقدانیشتدا.
ده‌یه‌م: ئافه‌رت ئافه‌رتیکی تر به‌ شوو نادات و، ئافه‌رتیش به‌بیّ پرسی
که‌سوکاره‌که‌ی ناتوانییت خۆی به‌شوو بدات.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: ئافه‌رت مافی به‌ شوودانی ئافه‌رتیکی
تری نییه‌، ئافه‌رت بو‌خۆشی ناتوانییت خۆی به‌ میرد بدات، ئەه‌وه‌ ئافه‌رته‌ داوین
پیسه‌کانن بو‌خۆیان خۆیان به‌میرد ده‌ده‌ن). (١٥٤)

یازده‌: مه‌راسیمه‌که‌ش به‌ خۆیندنی سووره‌تی (الفاتحه‌) و سه‌لاوات لیّدان له‌سه‌ر
پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) کو‌تایی پیّ ده‌هینرییت و، شیرینی تییدا ده‌خوریته‌وه‌و
به‌ فه‌رمی ماره‌کردنه‌که‌ راده‌گه‌یه‌نرییت.

دوازده: گونجاوه دواى ماره‌کردنه‌که ناهه‌نگ بگيريريت و، گوراني تيدا بگوتريت و، ده‌فهي تيدا لى بدریت، به مهرجيك له سنوورى ياساكانى ئيسلام تينه‌په‌ريت.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) به هه‌نديك شويني مه‌دينه‌دا تپه‌په‌رى، له ته‌نيشتيكيه‌وه گوپى لیبوو، نافرەتان ده‌فه‌كانيان ليده‌دان و ده‌يانگوت: ئيمه كچانى به‌نى نه‌چارين، ئاي له‌وخوشيەى له‌گه‌ل محمد ئيمه جيرانين، پيغه‌مبه‌ریش(صلى الله عليه وسلم) فه‌رموويه‌تى: ((ئەى خەلكى مه‌دينه‌)، خوا ده‌زانيت منيش ئيوهم خوش ده‌ويت). (۱۵۵)

(عائشه(ره‌زاي خواى ليبيت)، كچيكي خرمى خوى به شوودا به يه‌كيك له نه‌نسا‌ره‌كانى مه‌دينه، پيغه‌مبه‌ریش(صلى الله عليه وسلم) هات، فه‌رمووى: ناردتان بو ماله مي‌رده‌كه‌ى؟ گوتيان: به‌لى، جا پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم)، فه‌رمووى: ئەدى كه‌ستان له‌گه‌ل نه‌نارد، له‌وانه‌ى گوراني ده‌لين؟ عائشه گوتى: نه‌خپر، جا پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم)، فه‌رمووى: ئەنسا‌ره‌كان نه‌ته‌وه‌يه‌كن ئەوه‌يان له‌نيودايه، كه به‌سه‌ر نافرەته‌كانياندا هه‌ل‌ده‌ن، جا ئەگه‌ر يه‌كيكتان له‌گه‌ل ناردبايه كه گوتباى: (أتيناكم فحيانا وحياكم)). (۱۵۶)

(له كورده‌واريشدا ده‌گوتريت: هاتينه‌وه هاتينه‌وه بو‌كمان هي‌ناو هاتينه‌وه).

سي‌زده: گونجاوه پيرو‌زبايى له بوك و زاوا بكریت.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) كه پيرو‌زبايى لى ده‌کردن، ده‌يفه‌رموو: (خوا به پيرو‌زى بگيريت و پيرو‌زى خواشتان به سه‌روه بي‌ت و له خيروچا‌كه‌دا يه‌كتان خات). (۱۵۷)

چوارده: ده‌كریت ده‌عوت و ده‌عوه‌تكارى بكریت.

(ئه‌نه‌سى كورى ماليك(ره‌زاي خواى ليبيت)، ده‌لييت: پيغه‌مبه‌رم(صلى الله عليه وسلم) نه‌بينيوه له ژن هي‌نانه‌كانيدا ده‌عوه‌تيكى وه‌هاى كرديت، وه‌كو ئەوه‌ى بو زه‌ينه‌بى كرد، له‌وه‌ده‌عوه‌ته‌دا مه‌ريكى سه‌ره‌برى). (۱۵۸)

پېوېسته ښه وکېسه ش که دعوته دکرېت، بچېت بؤ دعوته که.

(پېغه مېر(صلى الله عليه وسلم) فېرموويه تې: ښه گېر يه کيک له ښوېه بؤ نان و خوانيکي

ژن گواستنه وه بانگ کرا، با به دنگ داواکوه بچېت). (۱۵۹)

پازده: له کاتي گواستنه ودا، ښه گېر بووکه که کچ بېت، ده بېت ميړده که ي حوت

شه و له گه لېدا بمينيته وه، ښه گېر بېوه ژنېش بېت سې شه و.

(پېغه مېر(صلى الله عليه وسلم) فېرموويه تې: بېوه ژن حقي سې شه وي هه يه

له گه لېدا بمينيته وه و، کچېش حوت شه و). (۱۶۰)

شازده: له کاتي جووت بووندا، ژن و پياوه که سه ربه ستن به پروتي له گه ل يه کتر

جووت بېن، به لام نابېت نازه لانه به ناشکرا جووت بوونه که ښه نجام بدرېت). (۱۶۱)

(پېغه مېر(صلى الله عليه وسلم) فېرموويه تې: ښه گېر يه کيک له ښوېه چووه لاي

هاوسه ره که ي، با خوې په نادا، با وه کو که ره کيويه کان خوې به ره لا

نه کات). (۱۶۲)

حه فده: ميېينه هه که له پياويک ماره ناکرېت، که پووري ښه و ميېينه هه ژني ښه و

پياوه بې.

پرگه ي سيېه م: ژن و ميړدايه تې

(ښه بو هوړه پره (ره زاي خوي لېبېت) ده لېت: پېغه مېر(صلى الله عليه وسلم) فېرموويه تې:

ژني چاک ښه و ژنه يه، پياو که ده بېني، پېي دلخوش بېت و، که فه رمانې

پېکرد، فه رمانه که ي جېه جې بکات و، که لېيه وه دووربوو، له (خيانه تې) خوې و

(له ده سندانې) مال هه که ي بپياريزېت). (۱۶۳)

(پېغه مېر(صلى الله عليه وسلم) فېرموويه تې: ژيانې دنيا له زهت وه رگرتنه،

خوشترين له زهت وه رگرتنېش ښه و يه پياو ژنيکي باشي هه بېت). (۱۶۴)

پياوان بويان هه يه خاوه نې چوار ميېينه بې له يه ک کاتدا، به لام ښه گېر بؤ ي نه کرا

له نيوانياندا دادگېر بېت، ښه و يه ک نافرته تې سه ربه ست، ښه گېر نه شيتوانې

نافرته تيکي سه ربه ست به ينيت، ښه و که نيزه يه که ده کاته هاوسه ري خوې.

فَانكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتْنِي وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا (۳) النساء

﴿چه ندتان پی خوشه له ژنان بخوازن، دوو، سی، چوار، نه گهر مه ترسیشتان هه بوو له وهی نه توانن له نیوان ژنه کاندای دادگهر بن، نهوا یه ک ژن بخوازن، یان یه کی له و که نيزانه ی له ژیر دسه لاتی نیوه دان، نهو هس که مترین شته بو نه وهی تووشی سته م نه بن﴾.

(پیغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: نهو که سه ی که نيزه که ی نازاد ده کات و، پاشان مارهی ده کات، دوو پاداشتی ده ست ده که ویت). (۱۶۵)

به پیی دسه لاتی نایه ته که، له هه موو باریکدا ژمارهی هه ره زوری ژنه کان ناییت له چوار ژن زیاتربن، نه مه یاسایه کی بنږه، به لام که نه گهریک هاته پیشه وه، پیاو که نه توانییت له نیوان ژنه کاندای دادگهر بییت، نهوا ژماره که یان که م ده کریته وه بو یه ک نافرته ی سه ره به ست، یان که نيزه یه که له وانه ی له ژیر دسه لاتی نیوه دان. که واته ژمارهی که نيزه کانیش بو کاری ژن و میردایه تی هه له سنووری چوار ژنه که دایه.

ژن و میردایه تی نه ر ک و مافن به سه ره یه کتريه وه، ده بییت هه ردووک لایان پیان ه وه پابه ندبن، له وانه:

یه که م: نافرته ده بییت گویریایه لی میرده که ی بییت، له به ران به ریشدا میرده که ی ده بییت پابه ند بییت به به خپوکردنی هاوسه رو منداله کانی و به ږیوه بردنی کاروباری ژیانیان.

دووهم: نافرته ده بییت ناره زووه کانی میرده که ی جیبه جی بکات و له پیخه فه که ی نه تورییت.

(پیغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموویه تی: سویند به وکه سه ی گیانی محه مه دی به ده سه ته، نافرته ناتوانییت مافه کانی خوا به ته واوه تی جیبه جی بکات، هه تا مافی میرده که ی جیبه جی نه کات). (۱۶۶)

(پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم) فەرموويەتى: (ئەگەر ئافرەتتەك شەۋىك لە شوئىنىك مایەوہو پيخەفى ھاوسەرەكەى جیھیشتبوو، ئەوا فریشتەكانى خوا تا بەرەبەیان نەفرینی لى دەكەن). (۱۶۷)

سېيەم: پيويستە پیاوہەكە حەقى ئافرەتەكە بەدات لەكاتى ئەنجامدانى كارىك كە ئەرکی ئافرەتەكە نىہ، وەكو جل شوئردن و نان كردن و شیردان بە كۆرپە، ئەگەر واش پيککەوتن لەنيو خوئاندا حسابيكيان بو ئەم ليكدانەوہیہ نەکرد، یان بارى ژيانيان وەھابوو كە بىر لەوشتانە نەكەنەوہ، ئەوہ پيويستە ئافرەتەكە گەردنى پیاوہەكەى ئازاد بکات.

چوارەم: لە كارى جووت بووندا، پيويستە پیاوہەكان ئازەلانە خوئان بە ژنەكانياندا نەدەن، بەلكو پيويستە سەرەتا دەستبازىي لەگەل يەكترى بکەن، بوئەوہى كارى جووت بوونەكە خوشترو ئاسانتر بيئت و، ھەردووکیان لەزەتى لى وەرېگرن، بوئشان ھەيە چوئيان ئارەزوو ليیہ ئاوہا كارى جووت بوونەكە ئەنجام بەدەن، بە مەرچيک مەبەستەكە شوئنى ديارىكراو بيئت بو زازوى كردن.

پینجەم: لەعەنتى خوا لەو كەسەيە كە بو كارى جووت بوون كوؤمى ژنەكەى بەكاردينيت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم) فەرموويەتى: (خوا نەفرینی لەو كەسە كردوہ كە لەدواوہو دەچيئە لای ئافرەتەكەى خوئى). (۱۶۸)

شەشەم: ئافرەت مافی پەواى خوئەتى مالى تايبەتى خوئى ھەبيئت، چونكە لە بنەپەتدا ھەوا بوئەوہ دروستكرا ھەتا ئادەم لەلای نيشتەجى بيئت، بەلام ئەگەر ھەردووکیان پازى بوون بەو شيوہیەى بو خوئان دەیانەويئت، ئەوہ سەرەبەستن.

حەوتەم: پيويستە ئافرەت باوہرى بەو بېرگە شەرعیہ ھەبيئت كە ئەگەر ژنيك بەشى ئارەزوہەكانى ميئردەكەى نەکرد، ئەوا ميئردەكەى بوئى ھەيە بيكات بە دوو یان سى يان چوار ژن، بوئەوہى لە كارى بەدپەروشتى دوور بکەويئتەوہو بيئتە مایەى ئەوہى مندالى زوريش پەيدا بېن و ئوممەتى محمد(صلى الله عليه و سلم)

زیاد بن، ئەگەر ژنه‌که‌ش هه‌ستی به‌وه کرد که می‌رده‌که‌ی ناتوانی‌ت ته‌واوی
ناره‌زوه جنسیه‌کانی تیر بکات، ئەوا بۆی هه‌یه له‌لای گه‌وره‌ی موسولمانان
داوای جیا‌بوونه‌وه بکات، نه‌وه‌ک تووشی کاری به‌دپه‌روشتی ببیت.

هه‌شته‌م: ئەرکی سه‌رشانی ئافره‌ته، مال و سامان و شه‌ره‌فی می‌رده‌که‌ی
پاریزی‌ت و، مندا‌له‌کانی به‌په‌روه‌ده کردنی‌کی دروست بۆ په‌روه‌ده بکات.

نۆیه‌م: داوای مردنی پیاوه‌که، ئافره‌ته‌که بۆی هه‌یه داوای چوار مانگ و ده‌ پوژ
شوو بکاته‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ
أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ (البقرة ۲۳۴)

﴿ئهو پیاوانه‌تان که ده‌مرن و، له‌داوای خویان هاوسه‌ره‌کانیان جیده‌هیئن، ئەوا
ئهو بیوه‌ژانه چوار مانگ و ده‌ پوژان چاوه‌پ‌ی ده‌که‌ن (له‌ می‌رده‌که‌نه‌وه‌یان)، جا
کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ کوتایی ماوه‌ی دیاری کراویان، ئەوا تاوان له‌سه‌ر ئیوه‌ نییه
به‌وه‌ی که ئەو بیوه‌ژانه به‌ شیوه‌یه‌کی چاک و دروست ده‌یان‌ه‌و‌یت بیکه‌ن (له
شوو کردنه‌وه‌یاندا)﴾.

ده‌یه‌م: داوای مردنی می‌رده‌که‌ی، ئافره‌ته‌که هه‌یچ فشاری‌کی ناخ‌ری‌ته‌سه‌ر، خوا
له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدْ لَكُمْ أَنْ تَرْتَبُوا النِّسَاءَ كَرْهًا.... (۱۹ النساء)

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه، بۆتان په‌وا نییه به‌ زۆره‌ملی ژنه‌کان (داوای
مردنی می‌رده‌کانیان) بکه‌ن به‌ میراتی خۆتان...﴾.

هه‌روه‌ها نابی‌ت ئافره‌ته‌که داوای مردنی می‌رده‌که‌ی، له‌ ماله‌که‌ی ده‌ری‌کی‌ت، خوا
له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ فَإِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

(۲۴۰) البقرة

﴿ئەو پىياوانەشتان كە دەمرن و، لەدوای خۆيان ھاوسەرەكانيان جىدەھيئەن،
 (لەسەريان پىيوستە) راسپاردەيەك بۆ ھاوسەرەكانيان ديارى بكن(بە پرىك لە
 مال و سامان) بۆ لەزەتى ژيانيان بۆ ماوەى سائىك، (لەو ماوەيەشدا)
 لەمالەكانيان دەرنەكردن، جا ئەگەر خۆيان مالەكانيان بەجىھيشتن (بۆ
 شووكرەنەو)، ئەو تەوان لەسەر ئىو نىيە بەوەى ئەو ئافرەتەنە بۆخۆيانى
 ديارى دەكەن (لە مێردكردنەو) بە رىگەى چاك، خواش خاوەن دەسەلات و
 لىزانە (لە وەرگرتنەو) تۆلە لەو كەسانەى ئەم بېرىارە جىبەجى ناكەن﴾.

ياز دە: بۆ پتەوكردنى خۆشەويستى نىوان ژن و مێرد ئەو پىاوەكە بۆى ھەيە
 مەمكى ژنەكەى بمرژىت.

(ئافرەتەك ھات بۆلای پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا لە
 دەموچاوى(ئەبى حوزەيفەى) مێردمدا رڤو قىن دەبينم، پىغەمبەر(صلى الله عليه
 وسلم) فەرمووى: مەمكەكانتى بەدەيە بيانمرژىت، ئافرەتەكە گوتى: چۆن دەبىت
 ئەو پىاوئىكى پىرەو مەمكەكانى بەدەمى بىمرژىت؟ پىغەمبەرىش(صلى الله عليه
 وسلم) پىكەنى و فەرمووى: (دەزانم ئەو پىاوئىكى پىرە)، جا ئافرەتەكە دوای
 ئەوەى مێردەكەى لە شەرى بەدر گەرايەو، مەمكەكانى خۆى داىە بيانمرژىت،
 پاشان ھاتەو بە پىغەمبەرى (صلى الله عليه وسلم)، گوت: لەدوای ئەوەو كە
 مەمكەكانم داىە، ھىچ شتىكم لەرووى (ئەبى حوزەيفەدا) نەبينىو، كە رڤم لىئى
 بىتەو،(١٦٩).

لىرەدا مژىنەكە بۆ مەبەستى شىرخواردن نىە، بەلكو بەھوى مژىنى
 مەمكەكانەو ھەموو دەمارەكانى ھەست و سوۆزى ئەو ئافرەتە دەجوولئىن
 بەرانبەر ئەو كەسەى مەمكى دەمرژىت.

دەرووازەى دووھم

مندال بوون

لە ئەنجامى جووتبوونى نىرومىدا، تۆ دەكرىتە نىو مندالدىنى ئافرەتەو، پىاو خاوەنى تۆوھكەيە، ئافرەتیش خاوەنى كىلگەكەيە، بۆيە كۆرپەكە لە نىوان ھەردووكاندا ھاوبەش دەبىت، كۆرپەى نىر يان مى، لە تۆوھكەى باوكەو ھەردەكەوئىت، كامەيان زووتر خۆى گەياندە ھىلكەكە، ئەوھ كۆرپەكە لەو رەگەزە دەبىت، ئىنجا لە كاتى جووتبوونەكەدا ئەگەر پىاوھكە زووتر ئاوەكەى ھاتەو، ئەوا شىوھى كۆرپەكە دەچىتەوھ سەر شىوھى مالمە كامەكانى، بەلام ئەگەر ئاوى ئافرەتەكە زووتر ھاتەو، ئەوا شىوھى كۆرپەكە دەچىتەوھ سەر مالمە خالەكانى.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئاوى پىاو خەست و سىپى يە، ئاوى ژنىش پوون و زەردە، كامەيان پىش ئەوھى تریان پڑا، ئەوھ شىوھى كۆرپەكە بۆلاى خۆى دەبات). (۱۷۰)

قۇناغەكانى دروستبوونى كۆرپە:

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: بەر بەست لە نىوانى جندوكەو دامىنى ئادەمىزادا كاتىك دەچىتە پەرزىنى جووتبوونەوھ، ئەوھ يە كە بلىت: بسم الله). (۱۷۱)

كاتىك كە تۆوھكە دەگاتە ھىلكەكە، ئەگەر ھەموو ھۆكارە بۆماوھى و ھەنووكە يىھەكان يارىدەدەر بوون، ئەوا پىتئىن پوودەدات و، ئەم ھىلكە پىتئىنراوھ، بەچەند قۇناغىكدا تىدەپەرىت:

قۇناغى يەكەم:

لە ئەنجامى پىتاندىنى ھىلكەكە لەلایەن تۆوھكەوھ، ھىلكە پىتئىنراوھكە لە ماوھى چل پۆژدا لە گەشەو دابەشبوون و زیادكردن بەردەوام دەبىت.

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ (۱۳)

﴿پاشان كردمان به ئاويك له ئارامگهيهكي پاريزراودا﴾ له جيگهيهكي ئارام و پتهودا﴾.

قوناغى دووهم:

پيگهاتهيهكي تازه دروست دهبييت پيى دهليين (علقه)، واته: خووهلواسهر كه له شيويهى پارچه خوينيكي مهييو دايه و، خووى به ديوارى مندالدا نه وه ههله واسييت و، په يوه ندييهكي له گهلهدا پهيدا دهكات، ئەم قوناغه ماوهى چل رۆژ دهخايه نييت.

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْقَةَ عِلْقَةً.....

﴿ئينجا له و ئاوه پارچه خوينيكي مهيومان دروست كرد،...﴾.

قوناغى سييه م:

دواى چل رۆژ له گهشه، ئەم خووهلواسهره دهبييت به پارچه گوشتيكي كه بتوانرييت بجوورييت (مضغه)، بهردهوام دهبييت له گهشه كردن تا ماوهى چل رۆژ.

فَخَلَقْنَا الْعِلْقَةَ مُضْغَةً.....

﴿ئينجا له و پارچه خوينه مهييوه، پارچه گوشتيكي مان دروست كرد﴾ (وهكو ئەه و گوشتيهى كه بجوورييت)، ﴿

قوناغى چواره م:

ئەه و پارچه گوشته دهبييت به ئيسك و، بۆ ماوهى چل رۆژ له گهشه بهردهوام دهبييت.

فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا.....

﴿ئينجا له و پارچه گوشته جووراه ئيسقانه كانمان دروست كردن﴾.

قوناغى پينجه م:

پارچه ئيسكه كه گهشه دهكات و، گوشتى پيوه دروست دهبييت و، په روهردگار شيويهى ئاده ميزادى ده داتى و، فريشتهيهكي بۆ ده نييرييت، گيانى به بهردا دهكات،

فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴) المؤمنون

پاشان ئیسقانه كانمان به گوشت داپوشین، ئینجا به شیوهی دروستکراویکی تر دامان مه زراند، جا پیروزیی بو ئه و خوییهی له نیوان وینه کی شه کاند، باشتین وینه کی شه.

له و کاته دا ته مهنی کورپه که چوار مانگو ده پوژه، هه ر له سه ر ئه و بنه مایه شه دریزترین ماوهی ماته مینی، بو ئا فره تی ک هاوسه ره که ی مردییت چوار مانگو ده پوژه، بو ئه وه ی له و ماوه ی دا پرون بییته وه که ئا فره ته که دوو گیانه یان نا.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: هه ر یه کی ک له ئیوه، له ماوه ی چل پوژدا دروستکردنه که ی له زگی دایکی دا کو ده کریته وه، ئینجا وه کو ئه و له و کو کراویه له ماوه ی چل پوژدا (علقه) پی کدی ت، ئینجا وه کو ئه و له ماوه ی چل پوژدا له و(علقه) یه (مضغه) پی کدی ت، ئینجا فریشته یه که ده نی ردی ت گیانی به به ردا ده کات و، چوار بریاری به سه ردا ده سه پی نی ت له باره ی ئه وه ی که بو ی نوو سراوه له پزق و پوزییه که ی و، کارو پی شه که ی له ژیا ندا و، کاتی مردنه که ی و، خو شی و نا خو شی ژیا نی). (۱۷۲)

قوناغی شه شه م:

کورپه که تا ماوه ی دیاری کراوی ته وا و ده بی ت، له گه شه ک ردن به رده وام ده بی ت، ئه وسا له دایک ده بی ت، هه ر که له دایک بو و، ده ست ده کات به گریان.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: هه ر مندالی ک له دایک بی ت، له کاتی له دایک بووندا، شه ی تان هه ر ده ستی ده داتی، جا به هو ی ئه م ده ست لی دانه وه ده ست به هاوار ده کات، ته نها مریه م و کوره که ی نه بی ت(له کاتی له دایک بوونیان، شه ی تان نه ی توانی وه ده ستیان بداتی). (۱۷۳)

پیویسته مندال که له دایک بو و، یه کسه ر بانگی کی وه کو بانگی نو یژکردنی به گو یی راسته دا بخو ی نری ت و قامه تی ک به گو یی چه پی دا بخو ی نری ت، له به رئه وه ی

ھەر مندالېك له دايك دەبېت لەسەر بنەما بنەرەتتەكەى مروڤايەتى لە دايك دەبېت، كە سەرەتا لەسەر ئەو بنەمايە دروستكراوە كە خوا بپەرستى.

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: ھەر كۆرپەيەك لە دايك بېت مەگەر ھەر دەبېت لەسەر داھینانە يەكەمىەكەى پەروردگار لە دايك بېت، پاشان فەرمووى: ئەم ئايەتە بخویننەوہ: ﴿داھینانە يەكەمىەكەنى پەروردگارن كە ئادەمیزادى لەسەر داھینان، ھېچ گۆرانكارىەك بۆ دروستكراوەكانى خوا نىيە، ئەوہ ئايىنى راست و دامەزراوہ...﴾. (ئايەتى ۳۰ سووڤەتى الروم). (۱۷۴)

ئىنجا كۆرپەكە لەلایەن كەسىكى شارەزاوہ، بەھۆى خورمايەكى نەرمەوہ، مەلأشووى ھەلدەدریئەوہ، بۆئەوہى فېرى خواردن بېت، چونكە تا ئەوكتە كۆرپەكە دەمى بۆ خواردن بەكارنەھيئاوہ، بۆيە ئەو مەلأشووہ بەھۆى شتېكى شىرىنەوہ بەرز دەكریئەوہ بۆئەوہى مندالەكە فېرى خواردن بېت.

(مندالیان بۆ پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) دەھيئان، ئەويش دوغای پېرۆزى و بەرەكەتى بۆ دەكردن و مەلأشووى ھەلدەدانەوہ)). (۱۷۵)

وا باشە كۆرپەكە ھەر لەھەفتەى يەكەمدا خەتەنە بكریئ.

ئىنجا بۆ ناسىنى كۆرپەكە، ناويكى لیدەنریت، ناوەكان كامەيان خوشن؟ كامەيان ناوى بەھیزو بەختەوہرن؟ كامەيان پەروردگار خوشى دەون؟

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (ئىيوہ پۆزى دوایى بە ناوى خۆتان و باوكەكانتەنەوہ بانگ دەكریئ، جا ناوى چاك بۆخۆتان دابنئ)). (۱۷۶)

كەواتە: ناويش يەككە لەو تايبەتمەندیيانەى مروڤ، كە بۆ قوناغى بوونى پۆزى دوایى دەگوازىئەوہ.

(پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتى: (مندالەكانتان)بە ناوى پيغەمبەرەكانەوہ ناوبنئ و، ناوەكانى عبداللەو عبدالرحمن خوشەويستىن ناون لەلای خواو، راستىنیشيان(حارث و ھامان)، (حەرب و موڤرە)ش ناخۆشترين و بەد ترىنيان)). (۱۷۷)

ياساسى ديارىكردىنى ماوهى زگپرىيى

بىرگهى يەكەم: لايەنى كەمى ماوهى زگپرىيى شەش مانگە.
بىرگهى دووهم: لايەنى ھەرە زۆرى ماوهى زگپرىيى چوار سالە.
بىرگهى سىيەم: ماوهى زگپرىيى لەلەي زۆرىنەي ئافرەتان، نۆ مانگە و چەند پوژىكە.

ياساسى شىر پىدانى كۆرپە

بىرگهى يەكەم:
ماوهى شىر پىدانى كۆرپە، دوو سالى تەواوہ.
بىرگهى دووهم:
دايكەكە دەتوانىت دايەنىك بۆ مندالەكەي بگريت بۆئەوہى شىرى بداتى.
بىرگهى سىيەم:

لەكاتى شىرخواردنى كۆرپەيەكى ساوا لە شىرى دايەنىك، ھەموو ئەو كۆرپانەي كە لە شىرى ئەو ئافرەتە دەخۆن، يان پىشتر خواردويانە يان دواتر دەيخۆن، دەبن بە براو خوشكى ئەو كۆرپەيە لە شىرخواردندا، بۆ كارى جووتبوون لەيەكتى قەدەغە دەكرين، دايەنە شىردەرەكەش وەكو دايكى كۆرپەكە مامەلەي لەگەلدا دەكرىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئەوہى لە پەيوەندىەكانى خزمایەتيدا رىگەي پى نەدراوہ، لە پەيوەندىەكانى شىرخواردنىشدا رىگەي پى نادرىت). (۱۷۸)

بىرگهى چوارەم:
جەمىك يان دوو جەم، مژىك يان دوو مژ شىر خواردن، نابىتە ھۆي سەپاندنى دەسەلاتى بىرگهى سىيەم، كە لەسەرەوہ باسماں كرد.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: جەمىك يان دوو جەم، مژىك يان دوو
مژ شىر خواردن، نابىتتە ھۆى ئەھەى كە داينەنەكە، يان كچى داينەنەكە لەو
مندالە قەدەغە بكرىن). (۱۷۹)

پرگەى پىنجەم:

كرىى داينەنەكەو بەخىوكردنى كۆرپەكە، لەسەر باوكى كۆرپەكەيە، بە ئەندازەى
ئەھەى كە لە توانايداىە.

ماوہى زەىستانى

لەگەل مندالبوونەكە، ئافرەتەكە توشى ئىش و ئازارىكى زۆر دەبىت، بۆيە بۆ
ماوہىەك دواى مندالبوونەكە، خويىن لە ئافرەتەكە دىتەخوارەو، ئەو خويىنە بە
خويىنى زەىستانى ناسراو، كە نويژو پۆژو لە ئافرەتەكە قەدەغە دەكات،
كەمترىن ماوہى زەىستانى چاوقاندنىكە، درىژترىن ماوہى شەست پۆژە،
لە زۆرىنەى ئافرەتانىشدا (چل)پۆژە، وەكو ماوہى قوناغىك لە قوناغەكانى
گەشەى كۆرپەكە لەنىو مندالداندا، مەرج نىە خويىنەكە بۆماوہى چل پۆژ
بەردەوام بىت، بەلام بۆ ماوہى چل پۆژ نابىت مىردەكەى نزيكى بكەويتەوہ بۆ
كارى جووت بوون، چونكە لە ماوہى ئەو چل پۆژەدا، كۆئەندامەكە دەگەرىتەوہ
بارى ئاسايى خۆى و، ئامادە دەبىتەوہ بۆ سەرەتاي زگىربوونىكى تازە.

(لە(ابن عباس)ھوہ (رەزاي خوايان لىبىت)، دەلى: (ئافرەتە زەىستانەكان چل پۆژ يان
دەوروبەرى چل پۆژ چاوەپروان دەكەن (لە جىبەجى كردنى ئەركەكانى
سەرشانىان بۆكارى خواپەرسىتى و جووت بوون تا پاك دەبنەوہ). (۱۸۰)

دهروازه‌ی سییهم

ته‌لاق

ته‌لاقدان، هه‌لوه‌شان‌دنه‌وه‌ی گریبه‌ستی ماره‌پینه له نیوان ژن و می‌رددا، بویه پیش ئه‌وه‌ی کار بگاته ئه‌وه‌ی ته‌لاقدان په‌پره‌وه‌ی بکریت، پیویسته هه‌ندیك هه‌نگاوی چاکسازی بندرین، له‌وانه:

هه‌نگاوی یه‌که‌م:

ئامۆژگارییان بکه‌ن.

وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ....

﴿ئهو ژنانه‌ش که مه‌ترسی ئه‌وه‌تان لییانه خویان له‌ئیوه به‌گه‌وره‌تر بزانه‌و، رقه‌به‌رایه‌تی و یاخی بوونیان نواند، جا ئه‌وانه ئامۆژگارییان بکه‌ن﴾.

هه‌نگاوی دووه‌م:

له‌سه‌ر جیگه‌ له‌گه‌لیان مه‌خه‌ون.

وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ.....

﴿... (ئه‌گه‌ر چاک نه‌بوون)، له جیگه‌ی نووستنه‌که‌تان له‌گه‌لیاندا مه‌خه‌ون﴾.

هه‌نگاوی سییهم:

لیدان به‌مه‌به‌ستی ته‌مبی کردن.

وَأَضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلاً إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيماً كَبِيراً (٣٤) النساء

﴿دوا‌ی ئه‌وه، ئه‌گه‌ر چاک نه‌بوون)، لییان بده‌ن، جا ئه‌گه‌ر گوپ‌رایه‌لیان کردن،

ئه‌وه نیوه‌ش ریگه‌یه‌کی وه‌هایان له‌گه‌ل مه‌گرنه‌به‌ر که سته‌میان لی بکه‌ن،

به‌راستی خوا‌گه‌وره‌و به‌رزو پیروژه، (نه‌که‌ن سته‌میان لی بکه‌ن ده‌نا سزاتان

ده‌دات)﴾.

هه‌نگاوی چواره‌م: په‌پره‌ویکردنی ناشته‌وایی.

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزاً أَوْ إِعْرَاضاً فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحاً

وَالصُّلْحُ خَيْرٌ..... (١٢) النساء

﴿ئەگەر ئافرىدە تىڭ ترسا لە دژايەتى و رقه بەرايەتى مېردەكەى، ئەو تەواىيان لەسەر نىيە ئەگەر نىوانەكەيان چاك بكنەو، چاك كوردنەو، نىوانەكەش باشتەرە....﴾

هەنگاوى پىنجەم: ناوېژى كردن.

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَنِيهِمَا فَأَنْبِئُوهُمَا حَكْمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا (۳۵) النساء

﴿ئەگەر مەترسىشتان هەبوو لەو هەى لە يەكترى جيا ببنەو (دوژمنايەتى و ناخەزى كەوتە نىوانيانەو)، ئەوا ناوېژىوانىك لە كەس و كارى پياو كەو ناوېژىوانىك لە كەس و كارى ژنەكە بنىرنە لايان، ئەگەر مەبەستيان چاك كوردنەو، نىوانەكە يىت، خوا سەر كەو توويان دەكات، بە پراستى خوا (بە هەموو شتىك) زانا يەو، (لە چارەسەرى كيشەكاندا) شارەزايە﴾.

هەنگاوى شەشەم:

ئەگەر هەر چارەسەر نەكرا، بە ناچارى هانا بو بەر (يەك) تە لاقدان دەبرىت، بو ئەو هەى بواريك بىمىنىت بو گەرانهو هەى ئافرىدەكە بو لای مېردەكەى، خوا دەفەر موى:

الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ

﴿تە لاق (لەك جيا بوونەو هەى ژن و مېرد) دوو قوناغە، ئىنجا يان بە شىو يەكى باش دەهينرىتەو، يان بە ريزەو نازاد دەكرى...﴾.

لەنايەتەكەدا دوو دەسەلاتى شەرىعى دەردەكەون:

دەسەلاتى يەكەم:

تە لاقەكان سى دانەن، لە ماو يەكى ديارىكراودا جىبەجى دەكرين، بە لە دەستدانى دووانيان، بوارى ئەو هەيە ژن و مېردەكە بگەرپنەو هەى بو لای يەكترى و بەردەوام بن لە ژن و مېردايە تىدا، تە لاقى سىيەميش يەكلايى كەرەو يە، گەرانهو هەى تىدا نىيە.

دەسەلاتى دووھەم:

تەلاق دوو قۇناغە، قۇناغى يەكەم ئەو كاتەيە كە ناوى تەلاقدانەكەى تىدا دەھىنرەت، ئافرەتەكە لە پىاوەكە قەدەغە دەكرىت بۇماوەيەكى دىارىكراو، ئەو ماوە دىارىكراوە بە (ثلاثة قروء) دەستنىشان كراوە، كە ماوەى سى پاكبۇونەووە سى خويىنى بى نوپىژى دەگەيەنەت بەسەريەكەو، بۇئەوھى بزىرەت ئافرەتەكە دووگىانە يان نا، ئەو ماوەيەش لە ئافرەتەكەو بۇ ئافرەتەكەى تر زيادو كەم دەكات، خوا لەم بارەيەو دەفەر موويت:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْضُوا الْعِدَّةَ (١ الطلاق)

ئەى پىغەمبەر، ئەگەر (ويستتان) دەست لە ژنەكانتان بەردەن، ئەو لە ماوەى دىارىكراوى خۇيدا دەستيان لى بەردەن و، ماوە دىارىكراوەكەش بژمىرن... ❦

بەرگەى يەكەم:

پىاو بۇى ھەيە بە دوو قۇناغ لە ھاوسەرەكەى جىابىتەو:

قۇناغى يەكەم:

ئادەمىزاد بۇى ھەيە، سى جار ژنەكەى تەلاق بەدات، جارى يەكەم: بۇى ھەيە لە ماوەى دىارىكراوى تەلاقدانەكەدا بىگىرپتەو، جا ئەگەر گىرپايەو، ئەو تەلاقىكى كەوتووە، ئەگەر دواى ماوەيەك بۇ جارى دووھەم تەلاقدايەو، ئەو لەم بارەشدا لە ماوە دىارىكراوەكەدا بۇى ھەيە بىگىرپتەو، بەلام ئەگەر تەلاقى سىيەمى دا، ئەو بوارى گەرانەوھى نىە، بەلام ھەر دەبىت ماوەى دىارىكراوى تەلاقدانەكە تەواو بكات، بۇيە ئەگەر يەكەى سى جار ژنەكەى تەلاقدا، ئەو بوارى گەرانەوھى نىە، بەلام ھەر دەبىت قۇناغى دووھەمى تەلاقدانەكە تەواو بكات بۇئەوھى بزىرەت ئافرەتەكە دووگىانە يان نا. (١٨١)

ئاوھىنانى ھەرسىك تەلاقەكەش بە يەكەو بە جارەك، وەكو ئەوھى بگوتىت: ھەرسىك تەلاق كەوتبىت، ئەو ھەرسىك تەلاقەكان دەكون، بەلام ھەر دەبىت ماوە دىارىكراوەكە تەواو بكرىت، بۇئەوھى بە يەكجارى لە يەكترى جىابىنەو.

(فاتمەى كچى قەيس دەلى: بە پىغەمبەرى خوام گوت (صلى الله عليه وسلم):
مىردەكەم سى بەسى تەلاقى داوم، ئىستاش مەترسى ئەووم ھەيە
دەستدرىژى بىكەتە سەرم، پىغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) ھەرمانى پىكرى كە
لەلاى نەمىنى و بگوازىتەو ھە بۇ شۇئىنىكى (تر). (۱۸۲)

قۇناغى دووم: ماوھەكى برىتىيە لە تىپەپوونى ماوھى سى جار بى نوپىژى و
پاكبوونەو، لەو پۇژەو ھەژمار دەكرىت كە ناوى تەلاقدانەكەى تىدا ھىنراو،
بوئەوھى لەو ماوھىدا پروون بىتتەو ھاخو ئافرەتەكە دووگىانە يان نا، ئەگەر
ئافرەتەكە نەشزانىت كە تەلاقدراو، ئەو ماوھەكى لەو پۇژەو دەست پىدەكات
كە مىردەكەى تەلاقى داو.

برگەى دووم:

ئەگەر دواى قۇناغى دووم پروون بوو كە ئافرەتەكە دووگىانە، ئەو ماوھى
دىارىكراوى تەلاقدانەكە دوا دەكەوئىت بۇ دواى مندال بوونەكە.

وَأُولَاتِ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ... (۴ الطلاق)

...ئەو ئافرەتەنەش كە دووگىانن، ئەو ماوھى دەست لىك بەردانەكەيان
دانانى زگەكانىانە....

برگەى سىيەم:

ئەگەر دواى قۇناغى دووم، پروون بوو كە ئافرەتەكە دووگىان نىە، ئەو
پىاوھەكە بۇى ھەيە يەككى لەو دوو رىگايە بگرىتە بەر:

رىگەى يەكەم: دەستبەردارى ئافرەتەكە بىتت و ھەقە مارەبىيەكەى بداتى و
بەپرىژەو بەپرى بىكات.

رىگەى دووم: لە جارى يەكەم و دوومى تەلاقدانەكەدا، دەتوانىت لە
برىارەكەى قۇناغى يەكەمى پەشىمان بىتتەو ھە ژنەكەى بگىرپىتەو ھە لاي خۇى،
بە مەرجىك دەبىتت مارەى بىكاتەو، لەبەرئەوھى ماوھ دىارىكراو كە تىپەپىوھ.

به لَام له ته لاقدانى جارى سييه مدا، دواى ته واو بوونى ماوهى ديارىكراوى ته لاقدانه كه، به هيچ شيويه كه پياوه كه بوى نيه ژنه كه بگيرتته وه لاي خوئى و ده بيت دست ليك به رده ن.

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ (٢ الطلاق)

﴿جا نه گهر گه يشتنه کاتى ديارىکراوى خوئان، يان به چاکه کارى بيانگر نه وه لاي خوئان، يان به چاکه کارى ليئان جيا ببنه وه (ده ستیان لى به رده ن)....﴾

برگه‌ی چوارم:

نه گهر له دواى قوناعى دووهم پرون بووه كه نافرته كه دووگيانه، نه وا ته لاقدانه كه دوا ده خريت بو دواى مندا ل بوونه كه، ئينجا نه گهر ته لاقدانه كه دواى مندا ل بوونه كه نه نجم درا، نه وا پيوسته پياوه كه حقه ماره ييه كه ي بداتى و به پريزه وه به پري بکات، مندا له كesh له لاي دايكى ده مينيتته وه به مهر جيک دايكه كه شوو نه کاته وه، باوکه كesh نه رکی شیر پيدان و به خيوکردنى مندا له كه ده دات به ژنه ته لاق درا وه كه، نه گهر ههردو وکيشيان ريککه وتن له سه ر نه وهى دايه نيکى بو بگرن، نه وا هه موو نه رکه كه له سه ر باوکه كه يه.

برگه‌ی پينجم:

له کوتايى قوناعى دووهم مدا، نه گهر ته لاقدانه كه ته لاقيك يان دوو ته لاق بيت، نه وا پياوه كه خاوه ن مافتره له هيئانه وهى ژنه كه ي، واته: نه گهر پياوه كه پازى بيت ژنه كه ي به ينيته وه، نه وا هيچ مافيک بو نافرته كه نامينيت نه گه پريته وه ژير سايه و سيبه رى مي رده كه ي، به مهر جيک ماره بکريته وه، كه سيکى تريش كه نيازى هه بوو بيت نه و ژنه ته لاق درا وه ماره بکاته وه، نه و مافه ي لى و ه رده گيرتته وه، به هوئى په شيمان بوونه وهى ميرده كه ي له ته لاقدانه كه.

وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرِدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا (٢٢٨ البقرة)

﴿ميردى نه و ژنانه مافدار ترن (له خه لى تر) به گيرانه وه يان، نه گهر ويستيان به ينه كه يان چاک بکه نه وه....﴾

پرگه‌ی شه‌شهم:

نه‌گهر پیاوه‌که ژنه‌که‌ی ته‌لا‌قدا، هیچ مافیکی به‌سه‌ر نه‌و نافرته‌وه نامینیت و، نابتیت ریگر بیت له شوو کردنه‌وه‌ی، پیویسته ه‌ردوو‌کلا به‌ریزه‌وه له یه‌کتری جیابنه‌وه‌و ژنه‌که‌ش حه‌قه ماره‌بییه‌که‌ی خو‌ی به‌ته‌وا‌وی ده‌سته‌که‌و‌یت.

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغُنَّ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ... (۲۲۲ البقرة)

نه‌گهر ژنه‌کانیشتان ته‌لا‌قدان و، ماوه‌ی دیاریکراوی خو‌یان ته‌وا‌و‌کرد، ته‌نگیان پی‌مه‌چنن و ریگه‌یان لی‌مه‌گرن شوو بکه‌نه‌وه به‌و هاوسه‌رانه‌ی (که خو‌یان ده‌ستیشانیان ده‌کن)، نه‌گهر له نیوان خو‌یاندای پازی بوون به‌چاکه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتری....

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

له‌ماوه‌ی نیوان قوناغی یه‌که‌م و دووه‌مدا، نافرته‌که‌ی لای می‌رده‌که‌ی ده‌مینیت‌ه‌وه، به‌لام بو‌کاری ژن و می‌ردایه‌تی نزیک‌ی یه‌کتری ناکه‌ونه‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرمو‌یت:

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَانْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ.. (۶ الطلاق)

نه‌و نافرته‌تانه‌ی چاوه‌پروانی ماوه‌ی دیاریکراوی خو‌یان ده‌کن، ئیوه له‌کوی نیشته‌جی بوون نه‌وانیش له‌وی نیشته‌جی بکه‌ن، به‌پی‌ی توانای خو‌تان، زیانی‌شیان پی‌مه‌گه‌یه‌نن، به‌وه‌ی ته‌نگیان پی‌مه‌چنن، نه‌گهر هاتوو (نه‌و نافرته‌تانه) دووگیانیش بوون، نه‌وا (مال و سامانیان) پی‌به‌خشن هه‌تا زگه‌کیان داده‌نین....

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

که‌سیک نافرته‌تی‌ک ماره‌بکات و، پی‌ش نه‌وه‌ی بچیته‌لای ته‌لا‌قی بدات، نه‌وه‌ی ماوه‌ی دیاریکراوی نا‌و‌یت، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فهرمو‌یت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَعَّوَهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا (٤٩) الاحزاب

﴿نهی ئەوانەهی باوەرپتان هیناوە، ئەگەر ئافەرته خاوەنباوەرەکانتان مارە کردن، پاشان تەلاقانندان پێش ئەوەی بچنە لایان، ئەوا ئێوە هیچ مافیکتان بەسەریانەوه نیە، بەوەی ماوەی دیاریکراوی جیابوونەوه یان بۆ بژمێرن، حەقە مارەییەکەشیان بە تەواوەتی بدەنی و سەرەستیان بکەن، بە سەرەست کردنیکی جوان﴾.

(ئەگەر کەسیک ئافەرەتیکی مارەکردو پاشان تەلاقیدا، پێش ئەوەی چووبیتە لای بۆ جووت بوون، ئەوا ئەو تەلاقدانە دیاریکردنی ماوەی تەلاقدانی ناوێت و، یەكسەر تەلاقەكە دەكەوێت و، ئافەرەتەكە بۆی هەیه راستەوخۆ دواى تەلاقدانەكە شوو بکاتەوه، ئەگەر حەقە مارەییشى بۆ دیاریکرا بوو، ئەوا نیوەی حەقە مارەییەكەى دەدریٲى، ئەگەر مارەییشى بۆ دیاری نەکرا بوو، ئەوا ئەو کەسە بەپێی توانای خوێ یارمەتی دەدات و، بە پێزەوه دەستی لى بەر دەدات، (ئەم روونکردنەوه یە لە تەفسیری (الطبری) وەرگیراوه).

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ (٢٣٧) البقرة

﴿ئەگەر هاتوو تەلاقیشتان دان پێش ئەوەی بچنە لایان، پێشتریش (پێش نیازی تەلاقدانەكە)، ئەگەر شتیكتان بەسەر خۆتانەوه دیاری کردبیت بۆیان، ئەوا دواى تەلاقدانەكە نیوەی ئەندازەى ئەو پرە ماله یان دەكەوێت كە خۆتان بۆتان دیاری کردوون...﴾.

پرگەى نوێەم:

ئەو ئافەرەتەنەش كە خوێنیان پێدا نایەت، یان لە خوێن پێداهاتن وەستاوئەوه، ماوەی تەلاقدانەكە یان سى مانگە، لەم بارەیهوه خوا دەفەرمویت:

وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ... (٤ الطلاق)

﴿ئەگەر دوودلەش بوون لە ماوەی دەست لێک بەردانی ئەو ئافرەتانە لە خۆینی بێ نوێژی بێ هیوا بوون، یان ئەو ئافرەتانە لە خۆینیان پێدا نەهاتوو، ئەو ماوەکیان سێ مانگە...﴾

پرگە ی دەیهەم:

ئەو ئافرەتانە میردەکانیان دەمرن و، کاری جوتبوونیان لەگەڵ میردەکانیان کردوو، لەدوای چوار مانگ و دە پوژ لە مردنی میردەکانیان مافی ئەویان هەیە، شوو بکەن، لە دیاریکردنی ئەوماوە دیاریکراوەشدا مەبەستێک هەیە، بۆئەوێ بزانیت ئافرەتەکی دووگیانە یان نا، خوا لە سوورەتی (البقرە) دا دەفەرموویت:

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا (٢٣٤)

﴿لەنیو ئیووشدا، ئەو پیاوانە لە دەمرن و لەدوای خۆیان هاوسەرەکانیان چێدەهیئن، ئەو ئەو بیوژنانە، (لە میردکردنەویاندا) چوارمانگ و دە پوژان چاوەڕێ دەکەن﴾

(پێغەمبەر (صلی الله علیه و سلم) فەرموویەتی: پەوا نییە بۆ ئافرەتێک باوەر بە خواو پوژی دوایی بێنی و لە سێ پوژ زیاتر ماته مینی دانیت لەسەر مردوویەکی، مەگەر لەسەر میردەکی چوار مانگ و دە پوژان). (١٨٣)

پرگە ی یازدە:

لەوماوە دیاریکراوەی کە تێیدا دەردەکەویت ئافرەتەکی دووگیانە یان نا، ئەگەر پیاوێک، یان ژنەکی بمییت، ئەو میرات لە یەکتری دەگرن، بە مەرجێک لە قونای یەکەمدا هەرسێک تەلاقەکی بەکارنەهێناییت، یان جاری سێیەمی تەلاقدان نەبیت.

برگه‌ی دوازده:

ئەو ئافره‌تانه‌ی که می‌رده‌کانیان بی سەروشوینن، دەبیئت چوار سال چاوه‌پری می‌رده‌کانیان بکن.

(عومەر و عوسمان (پەزای خویان لیبیت) فەرموو یانە: ژنی پیاویکی بی سەروشوین، چوار سالن چاوه‌پری (گەڕانەوه‌ی می‌رده‌که‌ی) دەکات، پاشان چوار مانگ و دە پوژان ماوه‌ی دەست لیک بەردانەکه‌ی دەژمی‌ریت، ئینجا شوو دەکاتەوه. (١٨٤)

برگه‌ی سیزده:

ئەگەر پیاویک دوای تەواو بوونی ماوه دیاریکراوه‌که ژنه‌که‌ی خۆی تەلاقداو لەیه‌کتری جیا بوونەوه، ئەوه بۆی نیه ماره‌ی بکاتەوه، هەتا ئەو ژنه شوو بە پیاویکی تر نه‌کاتەوه، ئینجا ژنه‌که‌ی دوای مردنی می‌ردی دووه‌می، یان تەلاقدانی لەمی‌ردی دووه‌می، ئەگەر له‌گەڵ می‌ردی یه‌که‌می رازی بوون، دەتوانن بە گریبه‌ستیکی نوێ هاوسەرگیری بکەن‌وه، خوا لەم باره‌یه‌وه دەفەرمویت:

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَحَّ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ (٢٣٠) البقرة

﴿جا ئەگەر پیاوه‌که، ژنه‌که‌ی تەلاقدا، ئەوا له‌ دوای تەلاقدانه‌که‌وه ئەو ژنه بۆ ئەو پیاوه‌که‌ه‌لال ناییت، تا ژنه تەلاقداوه‌که می‌ردیکی تر نه‌کات بە پیاویکی تر، جا ئەگەر ئەو پیاوه‌ی دووه‌م، ئەو ژنه‌ی تەلاقدا، ئەوا تاوان لەسەر می‌رده‌کۆنه‌که‌و ژنه‌که‌ش نیه، ئەگەر بگه‌رینه‌وه بۆلای یه‌کتری و (جاریکی تر به‌پیی یاسا‌کانی ئیسلام ببنه‌وه به ژن و می‌رد)، ئەگەر زانییان که به‌راستی دەتوانن سنووری یاسا‌کانی خوا دایین ده‌کن.﴾

لەم برگه‌ یاساییه‌دا هیچ فیل و پروبیانویه‌ک ناکریت، قەدەغەیه‌ پیاوه‌که‌ له‌گەڵ پیاویکی تر دا پیکه‌ویت، به‌وه‌ی ژنه تەلاقداوه‌که‌ی خۆی لێ ماره‌ بکات، پاشان ئەو پیاوه‌ ژنه‌که‌ی بۆ تەلاقداوه‌وه، ئەو جاریکی تر له‌خۆی ماره‌ بکاتەوه، هیچ مه‌جالیکی تیدا نیه، هەردەبیئت پیاوی دووه‌م ژنه تەلاقداوه‌که‌

ماره بکات و له‌گه‌لیدا جووت بیټ، جا ئه‌وکاته ژنه‌که ئه‌گهر می‌رده‌که‌ی بمړیټ
یان ته‌لاق بدریټ، ئه‌وه ده‌توانیټ شوو به می‌رده‌که‌ی یه‌که‌می بکاته‌وه، هه‌ر
یه‌کیک له‌ پیاوی یه‌که‌م و پیاوی دووهم، ئه‌گهر بیان‌ه‌ویټ به فیلیک ئه‌م کاره
ئه‌نجام بدن، ئه‌وا هه‌ردووکیان ده‌که‌ونه به‌ر له‌عنه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ر.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) له‌عنه‌تی له‌و که‌سه‌ه کردوو که ژنه‌که‌ی به‌ جاش
ماره ده‌کاته‌وه، له‌و که‌سه‌ه‌ش که‌ کاری جاش‌یه‌تیه‌که‌ی بو ده‌کات). (۱۸۵)

پرگه‌ی چوارده:

ئه‌گهر ژنه‌کانیشتان ته‌لاق‌دان، ئه‌وه ده‌بیټ دوو شاهد هه‌بیټ له‌ نیوانتان، له‌م
باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویټ:

وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ (۲) الطلاق

﴿دوو شاهیدی‌ش بگرن له‌وانه‌ی له‌نیو خۆتان به‌ دادپه‌روه‌ر ناسراون، (که‌ بوون
به‌ شاهیدی‌ش)، به‌راستی و دروستی شاهیدی‌ی بو خوا بدن، ئه‌و(شاهیدی‌دانه)
بو ئیوه، په‌ند و ئامۆزگاریان لی و هه‌رده‌گیری، بو که‌سیک که‌ باوه‌ر به‌ خواو
روژی دوا‌یی دینی...﴾

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گهر پیاوه‌که‌ ژنه‌که‌ی ته‌لاق‌دا، مافی ئه‌وه‌ی نیه‌ ئه‌وه‌ی که‌ پیشت‌ر داویه‌تی به
ژنه‌که‌ی، لیی و هه‌ر بگریته‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویټ:

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِطْرًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ
بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (۲۰) النساء

﴿ئه‌گهر ویستیشتان ژنیک ته‌لاق بدن بوئه‌وه‌ی له‌جیی ئه‌و ژنیک‌ی تر بینن و،
مال و سامانیکی زۆریشتان دابوو به‌ یه‌کیک له‌و ژنانه‌(که‌ ده‌تانه‌ویټ لیی
جیا‌بب‌نه‌وه)، ئه‌وا هیچیان لی و هه‌ر مه‌گر نه‌وه، ئایا به‌ بوختان بوئه‌له‌ب‌ستن و
تاوانیکی ئاشکرا ئه‌م ماله‌یان لی و هه‌رده‌گر نه‌وه؟﴾

پرگه‌ی شازده:

ئەگەر كەسێك لە بەرخۆیەوه ژنەكەى تەلأقدان، لای كەس باسى نەكرد، ئەوا یاساكەى بەسەردا ناسەپیت، وەكو بەخشینیك لەلایەن خواوە.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (خوایۆ ئوممەتەكەى من، گوێ ناداتە ئەوێ كەسێك لە بەرخۆیەوه بپاریك بدات، مادام ئیش بە بپارەكەى نەكات و بە زمان نەیلێ، لەنیۆ خەلكی بلاوی نەكاتەوه). (١٨٦)

پرگه‌ی حەقده:

ناوھینانی تەلأق لەكاتی رق ھەستان و توورە بووندا، نابیتە ھۆی كەوتنی تەلأقەكان.

(پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: (لەكاتی رق ھەستان، تەلأقدان و كوێلە ئازاد كردن، کاریان پێ ناکریت). (١٨٧)

پرگه‌ی ھەژدە:

ئەگەر كەسێك ژنەكەى بە شیوھەكە تەلأق بدات، ناوی چەندجارەى تەلأقەكانى تێدا نەھینیت، وەكو ئەوێ بلیت: یەكجاری تەلأق دایت، یان بۆ ھەتاھەتایی تەلأق دایت، پێویستە پرس بە پیاوھكە بكریت، مەبەستى لە قسەكەى چى بوو، جا ئەگەر پیاوھكە دانى پێدانا كە مەبەستى ھەرسێك تەلأقەكە بوو، ئەوا تەلأقەكە دەكەوێت، بەلام ئەگەر پیاوھكە وای راگەیاندا كە مەبەستى تەلأقى یەكەم بوو، ئەوا لەسەر راستى و ناراستى قسەكەى، سویند دەدریت، جا دواى سویند خواردنەكە، مافی ئەوێ دەبیت ژنەكەى بۆ لای خوێ بگەڕینیتهوه. (١٨٨)

پرگه‌ی نوژدە:

ئەگەر سویند خواردنیك بەناوی تەلأقەوھ بیت، وەكو ئەوێ بلیت: بەتەلأق من ئەو كارەم نەكردوو، ئەو بە (كینایە) دادەنری، واتە سویند خواردنەكە بۆ تەلأقدان نیە بەلكو بۆ پاكانەییە لەوێ كە ئەو كارەى نەكردوو، بۆیە بەم جورە سویند خواردنە تەلأقى ناكەوێت، ئەگەر لە دلدا مەبەستى تەلأقدان نەبیت.

پرگه‌ی بیست:

ئەگەر كەسێك تەلەقدا نەكەى وەكو سویندێك بە مەرجێكەو بەستەو، وەكو ئەوێ بلیت: هەرسێك تەلەق كەوتبن، ئەگەر هاتوچوێ ماله جیرانەكەمان بكەیت، بە چوونی ژنەكە بۆ ماله جیرانەكە، هەرسێك تەلەقەكان دەكەون، بەلام بە نەچوونی ژنەكە بۆ ماله جیرانەكە، هیچ تەلەقى ناكەوێت.

پرگه‌ی بیست و یهك:

ئەو كەسەى بە هاوسەرەكەى دەلى: تۆ بۆمن وەكو پشیتی داىكم وای، ئەو تەلەقى ناكەوێت، بەلام پێویستە ئەوكەسە حەقە سزای پەفتارەكەى وەربرگرت، هەرۆك لە یاسای سزادانەكاندا پروون كراو تەو.

پرگه‌ی بیست و دوو:

ئەو پیاوێ سویند لە ژنەكەى دەخوات، لە چوار مانگ زیاتر لەگەلى جوت نەبیت، ئەو ژنەكە ئەو ماوێه چاوەرێ دەكات، دواى چوار مانگ لەلای دادوهر سكالای لەسەر تۆمار دەكات، جا ئەگەر لەو ماوێهەدا، پەشیمان بۆو، ئەو دەبیت حەقە سزای سویندەكەى بدات، ئەگەر پەشیمانیش نەبۆو، ئەو دەكەونە بەر یاسای تەلەقەو، هەرۆك لە یاسای سزادانەكاندا پروون كراو تەو.

پرگه‌ی بیست و سێ:

لەلای خوا تەلەقدان رقاویتی شتە حەلەلەكانە كە داویەتى بە بەندەكانى. (پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتى: (تەلەق رقاویتی ئەو مافانەیه كە خوا بۆ ئادەمیزادى حەلەل كردهون). (۱۸۹)

ياسای ليک دامالين

(الخلع)

شيووازيكى ترى ته لاقدانه، به ماناي ليک داماليني ژنو و ميرد.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فرموييه تي: (بوئي به هه شت له ئافره تيك

قه ده غيه، كه به بي هيچ كي شهيه كه داواي ته لاق له ميرده كه ي ده كات). (١٩٠)

برگه ي يه كه م:

ئهم ياسايه ته واو كارويه بو ياساي ته لاق، له ياساي ته لاقدا بريار له ده ستى

پياوه كه دايه كه ژنه كه ي ته لاق بدات يان نا، به لام له م ياسايه دا بريارى

جيا بوونه وه كه له ده ست ئافره ته كه دايه، به رهامه ندى هه ردو وكلا.

برگه ي دووهم:

ژنيك شه گه ر پياوه كه ي خو ي به دل نه بوو، جا له بهر هه رهويه كي گونجا وييت،

ئوه ده توانييت واز له حقه ماره ييه كه ي بيني و، مال و سامان و خشله كاني

بداته وه به ميرده كه ي و جيا بيته وه، به مه رجيك رهامه ندى ميرده كه ي

له سه رييت.

فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ... (٢٢٩ البقرة)

...جا كه ترسان له وه ي سنوورى ياسا كاني خوا دا بين نه كرين، ئوه تاوان

له سه ر هيچ كاميان نيه، شه گه ر ژنه كه ماره يي و مال و سامانه كه ي بداته وه به

پياوه كه، به رانه ر شه وه ي ئازاد بيت و لي ي جيا بيته وه....

برگه ي سييه م:

له هه موو بار يكا دا بيت ليك دامالينه كه به ئاره زوى ئافره ته كه بيت و، هيچ

فشار يكي نه خرابيته سه ر و رهامه ندى پياوه كه شي له سه رييت.

برگه ي چوارهم:

شه گه ر ئافره ته كه كار يكي داوين پيسي كرد، ئه وا ميرده كه ي بو ي هه يه ئافره ته كه

ناچار بكات واز له حقه ماره يي و مال و سامانه كه ي بينييت، له به رانه ر شه وه ي

نازاد بکریټ، چونکه له م باره دا، نه گهر میړده که په پره وی یاسای ته لاقدان بکات، زهره رهنه د ده بیټ، چونکه میړده که ته لاقدانی نه ویستوه و، تاوانی نافرته که یه نه م باره ی هیناو ته پیش، خوا له م باره یه وه ده فرمویت:

وَلَا تَعْلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ (۱۹) النساء

❖ ته نگیشیان پی هه لمه چنن به وه ی هه ندیک له وه ی پیتان داون (به ناوی ماره یی) لییان وهریگر نه وه، مه گهر (نه و نافرته تانه) به د پره و شتیبه کی ناشکرا بکن.

پرگه ی پینجه م:

نه گهر ژنه که نه یه ویت ته لاق بدریټ و، داوا ی جیا بونه وه که له لایه ن پیا وه که وه بیټ، نه وه ده که ویت ته وه بهر یاسای ته لاق، لیړه دا ده بیټ پیا وه که ته واوی حقه ماره ییبه که بدات به ژنه که ی و، نه و زیرو مال و سامانه ش که داویه تیه لیی وهرنه گریټه وه، له م باره یه وه خوا ده فرمویت:

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِنَّمَا مُبِينًا (۲۰) النساء

❖ نه گهر ویستیشتان ژنیک ته لاق بدن بوئه وه ی له جیی نه و ژنیک تر بین و، مال و سامانیک زوریشتان دابو به یه کی له و ژنانه (که ده تانه ویت لیی جیا بینه وه)، نه و هیچیان لی وهرمه گرنه وه، ثایا به بوختان بوئه لبه ستن و تاوانیک ناشکرا نه م مالیه یان لی وهرده گرنه وه؟

پرگه ی شه شه م:

ده کریټ ژن و میړده که له سهر هه رشیوازیک ریکه ون بو جیا بونه وه یان، له سهر بنه مای نه وه ی ژنه که شتیټ بدات به پیا وه که، وه کوئه وه ی پیا وه که به ژنه که بلیت: نه و به پینج هه زار دینار ته لاقم دایت، ژنه که ش بلیت: نه و قبولم کرد، یان نافرته که بلیت: شه ش هه زارت دده می ته لاقم بده، پیا وه که ش بلیت: نه و ته لاقم دایت.

برگه‌ی حه‌وتهم:

بۆ جیابوونه‌وه له‌یه‌کتری، له‌م یاسایه‌شدا ده‌بیټ په‌په‌وه‌ی ماوه‌ی دیاریکراوی جیابوونه‌وه‌که بکریټ، جا هه‌ر شیوه‌یه‌که بیټ له‌ ماوه‌ی دیاریکراوه‌کان، بۆئوه‌ی بزانیټ هیچ کۆرپه‌یه‌که له‌نیو مندالدا نی ئافره‌ته‌که‌دا دروست نه‌بووه، واته ئافره‌ته‌که‌که دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیاوه‌که‌ی بریاری لیک دامالین ده‌دات، ده‌بیټ ئه‌و ماوه‌ی دیاریکراوه‌ی چاوه‌په‌ری بکات بزانیټ زگی هه‌یه‌ یان نا، ئه‌گه‌ر زگی هه‌بوو، ئه‌وه‌ی چاوه‌په‌ری ده‌کات هه‌تا منداله‌که‌ی ده‌بیټ، ئه‌گه‌ر دوا‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌ی زگی‌شی نه‌بوو، ئه‌وا مافی خۆیه‌تی شوو بکاته‌وه.

یاسای ده‌رکردنی ژنان له‌لایه‌ن می‌رده‌کانیان‌وه

(اللعان)

اللعان: واته‌ ده‌رکردن، یان به‌ له‌عه‌ته‌کردنی ژنیک له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌یه‌وه.

برگه‌ی یه‌که‌م:

پیاویک که ژنه‌که‌ی بی‌نی له‌گه‌ل که‌سیکی تردا داوینپییسی ده‌کرد، بۆی هه‌یه‌ ده‌ریکات، یان بی‌ده‌نگ بیټ، بۆئوه‌ی به‌ یاسای لیک دامالین لیبی جیاببیټه‌وه.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که‌که بۆخۆی دانی نا به‌ تاوانه‌که‌دا، یان هه‌واله‌که‌که بلا‌بووه‌ که ئه‌و ئافره‌ته‌ داوینپییسی ده‌کات، ئه‌وه‌ی پیاوه‌که‌ بۆی هه‌یه‌ تاوانباری بکات، یان لیبی بی‌ده‌نگ بیټ، بۆئوه‌ی به‌ یاسای لیک دامالین لیبی جیاببیټه‌وه.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌ ژنه‌که‌ی تۆمه‌تبار کرد به‌وه‌ی داوینپییسی کردووه‌و، چوار شایه‌دیشی ده‌ست نه‌که‌وت پشتیوانی لی بکه‌ن، ئه‌وا پیاویسته‌ هه‌ردووکیان بیسه‌لمینن، له‌ قسه‌کانیاندا راستگۆن، ئه‌وه‌ش به‌ سویند خواردن ده‌بیټ، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموټ:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧)

﴿نهوانهش به کرداری داوینپییسی هاوسهرهکانی خویمان تاوانبار دهکنو،
لهخویمان زیاتر هیچ شاهیدیکی تریان نیه، جا شایه دیدانی ههریهکیک لهوان
ئهوهیه: چوار جار سویند بخوات به خوا، بهوهی که نهو له راستگوکانه (که
دهلیت: ژنهکه م داوینپییسی کردوه، بهچاوی خوئی دیتوویهتی)، سویندی
پینجهمیش نهوهیه که بلیت: نهفرینی خوام لهسه ریبت نهگهر له دروژنهکانم.﴾
وَيَذَرُا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨) وَالْخَامِسَةُ أَنَّ
عَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٩) النور

﴿نافرهتهکش سزاکهی لهسه ر خوئی لادهدات، نهگهر چوار جار سویند بخوات
بهوهی که (میردهکهی) له دروژنهکانه، سویندی پینجهمیش نهوهیه که بلیت:
رقوقینی خوام لهسه ریبت نهگهر هاتوو (میردهکه م) له راستگوکان بیت.﴾
لیردها دوا سویند خواردنهکه، پیاوهکهو ژنهکه له یهکتری جیادهبنهوه، بهبی
نهوهی نافرهتهکه هیچ حهقه مارهییهکی دهستکهویت.

برگهی چواره م:

ژنومیرد بهم شیوازی جیابوونهوهیه، جاریکیترا ناتوانن ببنهوه ژن و میرد. (١٩١)

برگهی پینجه م:

نهگهر هات و نافرهتهکه دووگیان بوو، نهوا مندالهکهی لهگهل خوئی دهمینیتتهوه،
مندالهکش لهناو خه لکیدا بهناوی دایکیهوه بانگ دهکریت. (١٩٢)

برگهی شه شه م:

میراتی نهو منداله، بو دایکی و میراتگرهکانه، باوکی نادیاره، بویه میرات
نایگریتهوه. (١٩٣)

برگهی حهوته م: نهو ژن و میردهی بهو شیوازه جیادهبنهوه، بهدانیاییهوه
یهکیکیان دروژنه. (١٩٤)

دهرووازه‌ی چوارهم

بژئوی کهس وکار

(پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرمویه‌تی: (باشترینتان ئەو کهسه‌یه که بۆ کهس وکاره‌کی باشبیت، منیش له هه‌مووتان باشترم بۆ کهس وکاره‌که‌م). (۱۹۵)
پرگه‌ی یه‌که‌م:

جۆرو ئەندازه‌ی بژئویه‌کان به‌پیی باری ژيانی به‌خپوکه‌ره‌که دیاری ده‌کریت.
لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا... (۲۳۳ البقرة)

﴿هیچ کهس باریکی وای ناخریتته سه‌رشانی مه‌گه‌ر ئەوه‌نده‌ی له‌توانایدایه‌﴾.
پرگه‌ی دووه‌م:

بژئوی ژن ده‌که‌وێته ئەستۆی میرده‌که‌ی، هه‌تا له‌ژیر رابه‌رایه‌تی میرده‌که‌یدا بییت، ئەگه‌ر هاتوو به‌بی رازیبوونی میرده‌که‌ی ماله‌که‌ی جیه‌یشت، یان سه‌فه‌ری کرد، ئەوا حه‌قه بژئویه‌که‌ی له‌ ئەستۆی میرده‌که‌یدا نامینیت.
پرگه‌ی سێیه‌م:

بژئوی منداله‌کان، یان مندالی منداله‌کان، ده‌که‌وێته ئەستۆی باوکیان.
پرگه‌ی چوارهم:

بژئوی دایک و باوک و نه‌نک و باپیره‌کان، ده‌که‌وێته ئەستۆی پۆله‌کانیان، یان نه‌وه‌کانیان.

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَهِمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (۲۳) الاسراء

﴿په‌روه‌ردگارت پریاری داوه‌ که له‌و زیاتر که‌سی تر نه‌په‌ستن و، له‌گه‌ل باوانه‌کانیشتان چاکه‌کار بن، ئەگه‌ر دایکت و باوکت یه‌کیکیان یان هه‌ردووکیان له‌لای تو ده‌گه‌نه‌ ته‌مه‌نی پیری، ئەوا دلایان مه‌شکینه‌و پێیان مه‌لی: ئۆف له‌ده‌ست ئیوه، قسه‌ی چاک و ریزداریشیان له‌گه‌لدا بکه‌﴾.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌وکه‌سه‌ی که باری ژیان‌ی باشه، ده‌بیٚت بٚری (٢) مه‌د خۆراک بدات به هه‌ریه‌کیک له‌وانه‌ی بژیویان له‌سه‌ر ئه‌وه، ئه‌گه‌ر هه‌ژاریش بوو، ئه‌وه پٚرۆژی یه‌ک (مه‌د)ه، مه‌دی‌ک نزیکه‌ی ٦٠٠ گرامه، ده‌بیٚت خۆراکه‌کان له‌گه‌ل یه‌کتزیدا بگونجین و پٚرۆژانه بدرین وه‌کو: نان و گوشت، یان نان و پٚون، یان نان و زه‌یت، هه‌روه‌ها جلوبه‌رگیش سالی دوو‌جار، ده‌بیٚت خانووی نیشته‌جی بوون بو مال و منداله‌کانی دیاری بکریٚت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئافه‌رته ته‌لاق‌دراوه‌کان که دوو‌گیانن هه‌تا زگه‌کانیان داده‌نین، ژیانیان له‌سه‌ر می‌رده‌کانیان، ئه‌گه‌ر دوا‌ی زگ دانانه‌ک‌ش، ئه‌و ئافه‌رتانه منداله‌کانیان به‌خیوکردن و شیریان پیدان، ئه‌وا کریٚی به‌خیوکردنه‌که له‌سه‌ر باوکه‌کانه.

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ.... ٢٣٣ البقرة

❖ دایکه‌کانیش دوو‌سالی ته‌واو شیر دده‌ن به منداله‌کانیان، بو ئه‌وانه‌ی ده‌یان‌ه‌ویٚت شیر پیدانه‌که ته‌واو بکه‌ن، ئه‌و پیاوه‌ی که خاوه‌نی منداله‌که‌شه پیاویسته بژیوی و پۆشاک‌ی ئه‌م ژنه شیرده‌رانه به‌چاک‌ی و پیک‌ویکی بدات... ❖
أَسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُوهُنَّ لِيُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَانْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ .. (٦ الطلاق)

❖ ئه‌و ئافه‌رتانه‌ی چاوه‌پروانی ماوه‌ی دیاریکراوی خۆیان ده‌که‌ن، به‌پیی توانای خۆتان، ئیوه له‌کو‌ی نیشته‌جی بوون، ئه‌وانیش له‌وی نیشته‌جی بکه‌ن، زیانیشیان پی مه‌گه‌یه‌نن به‌وه‌ی ته‌نگیان پی هه‌لچنن، ئه‌گه‌ر هاتوو (ئه‌و ئافه‌رتانه) دوو‌گیانیش بوون، ئه‌وا (مال و سامان‌یان) پی به‌خشن هه‌تا زگه‌کیان داده‌نین.... ❖

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

كۆيله‌و كه‌نيزه‌ك، له‌ئەستۆي هه‌ركه‌سي‌كدابن، به‌خيو‌كردن‌نيشيان له‌ ئەستۆي ئەو كه‌سه‌دايه‌.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

خاوه‌نداريه‌تي كه‌سي‌ك بۆ ئازە‌له‌كان، ده‌بيته‌ هۆي ئەوه‌ي به‌خيو‌كردني ئازە‌له‌كاني بكه‌ويته‌ ئەستۆوه‌.

پرگه‌ی نۆيه‌م:

به‌خيو‌كردني خزمه‌ نزيكه‌كان(ئەوانه‌ي نه‌ اصولن و نه‌ فروعن)، ناچيته‌ ياساي نه‌فه‌قه‌وه‌، به‌لكو ده‌كه‌ويته‌ به‌ر ياساي يارمه‌تيدان و زه‌كات و خيرو چا‌كه‌كردن.

ياساي له‌خوگرتن

(الحضانه)

پرگه‌ی يه‌كه‌م:

له‌كاتي جيا‌بوونه‌وه‌ي ژن و مي‌ردا، بۆ‌ئەوه‌ي منداله‌كانيان به‌ره‌لا نه‌بن، يه‌كيك له‌خويان ده‌گريته‌ بۆ به‌خيو‌كردنيان، به‌لام ئەگه‌ر ژن و مي‌رديك ته‌لاقدران و كورپيكي ژيريان هه‌بوو خۆي ناسيبوو، ئەوه‌ پيوست به‌ كه‌س ناكات له‌خۆي بگريته‌، و اچا‌كه‌ كورپه‌كه‌ ليينان دانه‌بريته‌ و له‌ چا‌كه‌كانيشي دايك و باوكه‌كه‌ي بي‌به‌ش نه‌كات، به‌لام ئەگه‌ر منداله‌كه‌ له‌ ته‌مه‌ني ژير حه‌وت سالان بوو، ئەوا پيوسته‌ يه‌كيك بي‌گريته‌خۆي بۆ به‌خيو‌كردن و په‌روه‌ده‌كردني.

پرگه‌ی دووه‌م:

نزيكترين كه‌س كه‌ گونجا‌بيته‌ بۆ به‌خيو‌كردني كورپه‌يه‌كه‌، دايكه‌يه‌تي، كه‌ دواي ته‌لاقداني شووي نه‌كردبيته‌وه‌.

(ئافره‌تيك به‌ پي‌غه‌مبه‌ري(صلى الله عليه وسلم) گوت: ئەوه‌ كورپي منه‌، زگم شويني هه‌لگرتني بوو، مه‌مه‌كانم جيگه‌ي شيرپيداني بوون، باوه‌شم شويني

حهوانه وهى بوو، باوكى ته لاقيدام، ده شيه ويټ منداله كه م لى بستين يته وه،
پيغهمبيريش (صلى الله عليه وسلم) فهرمووى: (ئه گهر ميټر نه كه يته وه تو له همموو
كه س شايسته ترى كه به خيوى بكه يت). (١٩٦)

دواى ئه ويش نه نكى، دايكى دايكى، دواى ئه ويش، نه نكى (دايكى باوكى).
پرگه ي سيبه م:

ئه گهر دايكى و نه نكى (دايكى دايكى) و نه نكى (دايكى باوكى) ده ست نه كه وتن،
ئه وا خوشكى له ئه ستوى ده گريټ، ئه گهر خوشكيش ده ست نه كه وت، ئه وا
پوورى (خوشكى دايكى) له ئه ستوى ده گريټ، ئه گهر پوور (خوشكى دايكى)
ده ست نه كه وت، ئه وا پوور (خوشكى باوكى) له ئه ستوى ده گريټ.

(پيغهمبير (صلى الله عليه وسلم) له به خيوكردنى كچه كه ي همزه دا، برياريدا: پوورى
خوشكى دايكى بيگريټه ئه ستو، فهرمووشى: پوور خوشكى دايك له جيگه ي
دايكدايه). (١٩٧)

پرگه ي چواره م:

كه سى كويله و، كه سى بيباوه رو، كه سى كه م عه قل و، كه سيك كه له ئاين
لايدايټ، مافى له خوگرتنى كوړپه يه كيان نيه، به لام كاتيڪ كويله كه نازاد
بكريټ، يان بيباوه ره كه موسولمان بيټ، يان كه م عه قل كه بيټ به خاوه ن
عه قل، يان لادهره كه له دينداريدا بيټه وه سهر ريگه ي راست، ئه و مافه يان
ده ست ده كه ويټه وه كه كوړپه له خو بگرن، بو به خيوكردنى.

پرگه ي پينجه م:

ئه گهر ئا فره تان ده ست نه كه وتن بو ئه و ئه ركه، ئه وا له نيو پياوه كان باوك له
پيش همموانه، به دوايدا باپيره كان دين، ئينجا خزمه نزيكه كان به دواى يه كدا.

پرگه ي شه شه م:

له نيوان دايك و باوكدا، دايك مافى ئه وه ي هيه منداله كه ي له ئه ستو بگريټ،
به و مهرجه ي دواى ته لاقدانه كه ي شوو نه كاته وه.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر ژن و پیاویک له یه‌کتری ته‌لاقدران و، مندالیکی چه‌وت یان هه‌شت سالانه‌یان هه‌بوو، کی‌شه‌یان بوو له‌سه‌رئه‌وه‌ی کامه‌یان منداله‌که ده‌گریته ئه‌ستۆ، ئه‌وا منداله‌که سه‌ربه‌ست ده‌گریته، دایکی یان باوکی هه‌لبژیریته، ئه‌گه‌ر هه‌ردووکیانی هه‌لبژارد، یان هیجیانی هه‌لنه‌بژارد، ئه‌وا ده‌سته‌یه‌ک هه‌لبژاردن ده‌کهن له‌نیوان دایک و باوکه‌که‌دا، به‌ختی کامه‌یان سه‌رکه‌وت، ئه‌وا ئه‌وه‌یان منداله‌که ده‌گریته ئه‌ستۆ.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر منداله‌که له‌لای یه‌کیکیان بوو، ئه‌وا بینین و سه‌ردانی منداله‌که له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تریان قه‌ده‌غه‌ ناکریته، یان له‌کاتی نه‌خۆشیدا منداله‌که سه‌ردانی بکات و له‌کاتی مردندا به‌شداری مه‌راسیمی پرسه‌که‌ی بکات.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

ئه‌گه‌ر منداله‌که له‌لای یه‌کیکیان بوو، ئه‌وه‌یش ویستی سه‌فه‌ریک بکات و منداله‌که له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریته، سه‌فه‌ره‌که‌ش مه‌ترسیدار بوو له‌سه‌ر منداله‌که، ئه‌وا پیاویسته منداله‌که لای ئه‌وه‌یان بیته که نیشته‌جی یه، به‌لام ئه‌گه‌ر که‌شته‌که که‌متر بوو له‌ماوه‌ی کورته‌کردنه‌وه‌ی نوێژ، ئه‌وا باوکه‌که بۆی هه‌یه منداله‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریته.

دهرووازه‌ی پینجه‌م

یاسای میرات

میرات، واته: ئەو مال و سامانه‌ی دوا‌ی مردنی که سیک، به‌جی دەمینیت.

میرات له‌سه‌ر موسولمانه‌کان پیوستکراوه.

لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا (٧) النساء

﴿بۆ پیاوان به‌شی خۆیان هه‌یه له‌و(ماله‌ی) که دایک و باوک و خزمه نزیکه‌کان جییان هیشتوو، بۆ ژنانیش به‌شی خۆیان هه‌یه له‌و(ماله‌ی) که دایک و باوک و خزمه نزیکه‌کان جییان هیشتوو، ئەو مال‌ه کهم بی‌ت یان زور، به‌شیکی پیوستکراوه (ده‌بی‌ت بدریت)﴾.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

بنه‌ماکانی میرات.

یه‌که‌م: میرات دهر.

ئەو کهسه‌یه که مردوو‌ه و مردنه‌که‌شی به‌بین یان بیستن دسه‌لمینریت.

دوو‌ه‌م: میرات‌گر.

ئەو کهسه‌یه که یاساکانی میرات ده‌گیریت‌ه‌وه، له‌دوا‌ی مردنی میرات دهره‌که له ژیاندا‌یه.

سییه‌م: مالی به‌جیماو.

هه‌موو ئەو مال و سامانانه ده‌گیریت‌ه‌وه که دوا‌ی مردوو‌ه که جیده‌مینن.

پرگه‌ی دوو‌ه‌م:

مه‌رجه‌کانی میرات

یه‌که‌م: مردنی میرات دهر

واته ده‌بی‌ت بسه‌لمینریت که میرات دهره‌که مردوو‌ه له ژیاندا نه‌ماوه.

دوو‌ه‌م: به‌رده‌وامی له‌ژیاندا‌بوونی میرات وهر‌گر.

واته دەبیت چاودیڤری ئەوه بکریت که میراتگره که بۆ چرکه یه کیش له ژياندا بووه دواى مردنى میرات دهره که، به لام ئەگەر میرات دهره میرات وەرگر هەردووکیان له یه کاتدا به هۆی پروداویکه وه تیداچوون، وه کو نقوم بوونی کهشتیه که یان به ربوونه وه ی فرۆکه یه که ئەوه مادام نه زانراوه کامه یان پيش کامه یان مردووه، له م باره دا هیچیان میرات له یه کتری ناگرن.

سییه م: هه بوونی په یوه ندی خزمایه تی یان ژن ومیڤردایه تی له نیوان میرات دهره میرات وەرگر.

چوارهم: نه بوونی هۆکارێک له هۆکاره کانی بی به شکردنی میرات وەرگر له میراتی میرات دهره که دا.

برگه ی سییه م:

هۆکاره کانی میرات وەرگرتن

یه که م: کوشتن

ئەگەر که سییک یه کییک له وانه بکوژیت که له په یوه ندیه کانی میراتدا هاوبه شن، ئەوا بکوژه که بهری دەبیت له میراتی کوژراوه که.

دووهم: کویلایه تی

میراتی که سی کویله نادریت به میراتگره کانی، به لکو ددریت به خاوه نه که ی، یان به و که سه ی که نازادی ده کات.

سییه م: جیاوازی ئایین

له نیو ئەوانه دا که میرات له یه کتری ده گرن، جیاوازی ئایینه که یان ده بیته هۆی ئەوه ی میرات له یه کتری نه گرن.

برگه ی چوارهم:

ئەوانه ی میرات له مردوویه که ده گرن:

یه که م: ژنی پیاویکی مردوو، له هیچ باریکدا مافی هیچ کام له میراتگره کان نایبته هۆی ئەوه ی ئەو ژنه له میراته که دوور بخریته وه، ریزه که شی به پیی

به‌شداری میراتگره‌کان ده‌گۆرپیت له چواریه‌که‌وه بۆ هه‌شتیه‌ک، ئە‌گەر مردووه‌که له ژنیکیشی زیاتر هه‌بوو، ئە‌وا هه‌موویان هاوبه‌شن له‌و چواریه‌ک یان هه‌شتیه‌که‌دا.

دووه‌م: می‌ردی ژنیکی مردوو، له هیج باریکدا مافی هیج کام له میراتگره‌کان نابیتته هۆی ئە‌وه‌ی ئە‌و می‌رده له میراته‌که دوور بخریته‌وه، ریژه‌که‌شی به‌پیی به‌شداری میراتگره‌کان ده‌گۆرپیت له نیوه‌وه بۆ چواریه‌ک.

سییه‌م: باوکی که‌سیکی مردوو، له هیج باریکدا مافی هیج کام له میراتگره‌کان نابیتته هۆی ئە‌وه‌ی باوکی مردووه‌که له میراته‌که دوور بخریته‌وه، ریژه‌که‌شی به‌پیی به‌شداری میراتگره‌کان ده‌گۆرپیت، بوونی باوکی مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا، ده‌بیته‌هۆی ئە‌وه‌ی هه‌موو میراتگره‌کانی تر دوور خاته‌وه جگه له ژن و مندال و (مندالی مندال) و دایکی مردووه‌که.

چواره‌م: دایکی که‌سیکی مردوو، له هیج باریکدا مافی هیج کام له میراتگره‌کان نابیتته هۆی ئە‌وه‌ی دایکی مردووه‌که له میراته‌که دوور بخریته‌وه، ریژه‌که‌شی به‌پیی به‌شداری میراتگره‌کان ده‌گۆرپیت، بوونی دایکی مردووه‌که‌ش له‌ناو میراتگره‌کاندا، نه‌نکه‌کان بیبه‌ش ده‌کات له میراته‌که.

پینجه‌م: منداله‌کانی که‌سیکی مردوو، به‌نیرو میانه‌وه، له هیج باریکدا مافی هیج کام له میراتگره‌کان نابیتته هۆی ئە‌وه‌ی مندالی مردووه‌که له میراته‌که دوور بخریته‌وه، ریژه‌که‌شیان به‌پیی به‌شداری میراتگره‌کان ده‌گۆرپیت، به‌بوونی منداله‌ نی‌رینه‌کانی مردووه‌که‌ش له‌ناو میراتگره‌کاندا، هه‌موو میراتگره‌کانی تر ده‌کرینه‌ ده‌ره‌وه جگه له ژن و مندال و دایک و باوکی مردووه‌که.

شه‌شه‌م: باپیره‌کانی که‌سیکی مردوو، واته: (باوکی باوک، هه‌تا به‌ره‌و سه‌ره‌وه هه‌لکشین)، بوونی باوکی مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا، ده‌بیته‌هۆی بیبه‌ش کردنی باپیره‌کان له میراته‌که، جا ئە‌گەر هات و که‌سه مردووه‌که پیشتر باوکی مردبوو، به‌لام باپیره‌کانی مابوون، ئە‌وا به‌شه‌ میراته‌که‌ی باوکی بۆ باپیره‌کانی

دهبیت، بوونی باپیرهش له‌ناو میراتگره‌کاندا، هه‌موو میراتگره‌کانی تر ده‌کریڼه
د‌ره‌وه جگه له ژن و دایک و مندال و (مندالی منداله‌کانی) مردووه‌که.

حه‌وته‌م: نه‌نکه‌کانی که‌سیکی مردوو، (دایکی دایک، یان دایکی باوک، هه‌تا
به‌رهو سه‌ره‌وه هه‌لکشین)، بوونی دایکی مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا،
ده‌بیته‌هوی دوور خستنه‌وه‌ی نه‌نکه‌کان، جا نه‌گهر هاتوو، دایکه‌که‌ش پیشت
مردبوو، ئه‌وه به‌شه میراته‌که ده‌دریټ به نه‌نکه‌کان.

هه‌شته‌م: خوشکیک له دایک و باوکی مردووه‌که، یان ته‌نها له باوکی بیټ، ئه‌وه
یاسای میرات ده‌یگریټه‌وه، به‌لام بوونی مندال و (مندالی مندالی نیږینه) و
باوکی که‌سه مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا، ئه‌و خوشکه له‌و میراته ده‌کاته
د‌ره‌وه.

نویه‌م: خوشکیک ته‌نها له دایکی که‌سه مردووه‌که بیټ، به‌شه میرات
ده‌یگریټه‌وه، به‌لام بوونی مندال و (مندالی مندال) و باوکی که‌سه مردووه‌که
له‌ناو میراتگره‌کاندا، ئه‌و خوشکه له‌و میراته ده‌کاته د‌ره‌وه.

دهیه‌م: برایه‌که له دایک و باوکی که‌سه مردووه‌که، یان ته‌نها له باوکی بیټ،
به‌شه میرات ده‌یگریټه‌وه، به‌لام بوونی مندال و (مندالی مندال) و باوکی که‌سه
مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا، ئه‌و برایه له‌و میراته ده‌کاته د‌ره‌وه.

یازده: برایه‌که له دایکی که‌سه مردووه‌که بیټ، به‌شه میرات ده‌یگریټه‌وه، به‌لام
بوونی مندال و (مندالی مندال) و باوکی که‌سه مردووه‌که له‌ناو میراتگره‌کاندا،
ئه‌و برایه له‌و میراته ده‌کاته د‌ره‌وه.

دوازده: کچی کوږی که‌سیکی مردوو، هه‌تا به‌رهو خوار پروات، یاسای میرات
نایانگریټه‌وه هه‌تا باوکه‌کانیان له‌ژیاندا بن، جا نه‌گهر وابوو پینش میراته‌که
باوکی ئه‌و کچانه مردبیټ، ئه‌وا کچه‌کان له‌گه‌ل براکانیان شوینی باوکیان
ده‌گرنه‌وه له میراته‌که‌دا، هاتنه ناوه‌وه‌ی ئه‌و کچانه‌ش بو‌ناو میراته‌که، ده‌بنه
هوی دوورخستنه‌وه‌ی براو خوشکه‌کانی که‌سه مردووه‌که که ته‌نها له‌دایکینی.

سیژده: کوپی کوپی که سیکی مردوو، هتا بهرو خوار پروات، یاسای میرات نایانگریتهوه هتا باوکهکانیان لهژیاندا بن، جا ئەگەر وابوو پیش میراتهکه باوکی ئەو کوپانه مردبیت، ئەوا کوپهکان لهگەل خوشکهکانیان شوینی باوکیان دەگرتهوه له میراتهکهدا، هاتنه ناوهوهی ئەو کوپانهش بو ناو میراتهکه، دەبیته هۆی دوورخستنهوهی ههموو مامو ئاموزاو خوشک و براکانی کهسه مردووکهوه نهوهکانیشیان.

چوارده: کوپهکانی برایهکه له دایک و باوکی، یان تهنها له باوکی کهسه مردووکهبن، میرات دهیانگریتهوه، بهلام بوونی مندالی نیرو، (مندالی مندالی نیرینه) و باوکی مردووکه لهناو میراتگرهکاندا، ئەو کوپی برایانه لهو میراته دهکاته دهرهوه.

پازده: مامیک که له نهنگ و باپیری کهسه مردووکه بیت، یان تهنها هەر له باپیری بیت، ههرها کوپو، کوپی کوپی ئەو مامانه، هتا بهرو خوارهوه برون، میرات دهیانگریتهوه، بهلام بوونی مندالی نیرو، (مندالی مندالی نیرینه) و باوک و خوشک و برای کهسه مردووکه لهناو میراتگرهکاندا، ئەو مامو ئاموزایانه لهو میراته دهکاته دهرهوه.

برگه ی پینجه م:

ریژهی دیاریکراوی میراتهکان بهم شیوهیهی خوارهوهیه:

نیوهی میراتهکه: ئەم میراتگرانهی خوارهوه دهگریتهوه:

۱- میردی ژن، ئەگەر ژنهکه مندالی نهبن، لهو پیاوه یان له پیاویکی تر.

۲- کچیکی تاقانهی کهسیکی مردوو.

۳- کچیکی تاقانهی کوپی کهسیکی مردوو، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو کچه له میراتهکه دوور بخرینهوه.

۴- خوشکی کهسیکی مردوو، که له دایک و باوکی بیت، ئەگەر مافی میراتگری تر نهبنه هۆی ئەوهی ئەو خوشکه له میراتهکه دوور بخرینهوه.

۵- خوشکی که سیکی مردوو، که تهنه له باوکی بیټ، ئەگەر مافی میراتگری تر نه بنه هۆی ئەوهی ئەو خوشکه له میراته که دوور بخړینه وه.

دووسییه کی میراته که: ئەم میراتگرانه ی خواره وه دهگریته وه:

۱- دوو کچی که سه مردوو که، ئەگەر خوشک و برای تریان نه بن، ئەوا به هردووکیان دوو له سه ر سیی میراته که دهگرن.

۲- دوو کچی کوری که سه مردوو که، به هردووکیان دوو له سه ر سیی میراته که دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نه بنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراته که دوور بخړینه وه.

۳- دوو خوشکی که سه مردوو که که له دایک و باوکی بن، به هردووکیان دوو له سه ر سیی میراته که دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نه بنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراته که دوور بخړینه وه.

۴- دوو خوشکی که سه مردوو که که تهنه له باوکی بن، به هردووکیان دوو له سه ر سیی میراته که دهگرن، ئەگەر مافی میراتگری تر نه بنه هۆی ئەوهی ئەو دوو کچه له میراته که دوور بخړینه وه.

سییه کی میراته که: ئەم میراتگرانه ی خواره وه دهگریته وه:

۱- دایکی مردوو که، ئەگەر مردوو که مندالی نه بن، یان ژماره یه که له خوشک و برای نه بن.

۲- دوو خوشکی مردوو که که له دایکینی و له باوکی نین، ئەگەر مردوو که مندال و باوکی له پاش به جی نه مابن.

۳- دوو برای مردوو که، که له دایکینی و له باوکی نین، ئەگەر مردوو که مندال و باوکی له پاش به جی نه مابن.

چواریه کی میراته که: ئەم میراتگرانه ی خواره وه دهگریته وه:

۱- ژنه کانی پیاویکی مردوو، ئەگەر مندالی یان مندالی کوره کانی له پاش به جی نه مابن.

۲- میردی ئافرته تیکی مردوو، که ئافرته که مندالی له پاش به جی مابن، جا ئهو مندالانه لهو میرده بن، یان له میردیکی تر.

شه شیه کی میراته که: ئەم میراتگرانی خواره وه دهگریته وه:

۱- باوکی مردوو که، ئەگەر مردوو که مندالی هەبن، یان مندالی کورە که ی هەبن.

به لام ئەگەر هات و باوکی که سه مردوو که له گەل تاقه کچیکی که سه مردوو که ی میراته که یان دهگرت، ئەوا ئهو زیاده یی ده مینیتته وه ددریت به باوکه که.

۲- دایکی مردوو که، ئەگەر مردوو که مندال و خوشک و برای هەبن.

۳- باپیری مردوو که (له شوینی باوکی مردوو که)، که مردوو که مندالی هەبن.

۴- نهنکه که کان، دایکی دایکی بییت، یان دایکی باوکی بییت، (له شوینی دایکی مردوو که).

۵- تاقه برایه که که تهنا له دایکی مردوو که بییت، ئەوا شه شیه کی میراته که ی بهرده که وییت، به مه رجیک بوونی میراتگریکی تر نه بیته هو ی ئهو ی ئهو تاقه برایه بجیتته ریزی میراتگره که نه وه.

۶- تاقه خوشکیک که تهنا له دایکی مردوو که بییت، ئەوا شه شیه کی میراته که ی بهرده که وییت، به مه رجیک بوونی میراتگریکی تر نه بیته هو ی ئهو ی ئهو تاقه خوشکه بجیتته ریزی میراتگره که نه وه.

۷- خوشکیک که له باوکی مردوو که بییت، خوشکیکی تری له گەلدا بییت که له دایک و باوکی مردوو که بییت، ئەوا ئهو خوشکه ی تهنا له باوکیه تی شه شیه که دهگریت.

۸- کچی کوری مردوو که که تاقه کچیکی مردوو که ی له گەلدا بییت، ئەوا ئهو کچی کورە شه ش یه که دهگریت. (۱۹۸)

ههشتیه کی میراته که: تاییه ته به ژنه کانی که سه مردوو که:

بۆ ژنه كانى پياويكى مردووه كه مندالى، يان مندالى كوپره كەى لەدواى خۆى جيهيشتبەن، جا ژنيك بيت يان دوو، سى و چوار، بە هەموويان هەشتيه كيان هەيه.

پرگه‌ى شه‌شه‌م:

لە دابه‌شكردى ميراتدا، منداله‌كانى كەسە مردووه‌كە، نيرينه‌يه‌ك دوو ئەوه‌نده‌ى ميبينه‌يه‌كى بەرده‌كه‌ويت.

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ

﴿خوا لەبارەى منداله‌كانتان راتان دەسپيريت، بۆ نيرينه‌ك وه‌كو چاره‌و بەختى دووميبينه‌وايه﴾.

واته سه‌ره‌تا بەشه‌ ميراتى دايك و باوك و هاوسه‌ره‌كه‌ دەرييت، ئەوه‌ى ماشه‌وه‌ بۆ منداله‌كانه، هەر نيرينه‌يه‌ك دوو ئەوه‌نده‌ى ميبينه‌يه‌كى بەرده‌كه‌ويت.

ئەم پرژەى دابه‌شكرده‌ى للذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ ئەمانەى خواره‌وه‌ش دەگریتەوه:

يه‌كه‌م: هەموو ئەو خوشك و برايانه‌ى لەدايك و باوكيكن.

دووه‌م: هەموو ئەو خوشك و برايانه‌ى كە تەنها لە باوكيكن و دايكيان جيايه.

سييه‌م: كوپى كوپر لەگەل كچى كوپر.

پرگه‌ى چه‌وته‌م:

ئەگەر هاتوو منداله‌كانى كەسە مردووه‌كە تەنها ميبينه‌ بوون، ئەوا دابه‌شكردى ميراتەكە بەم شيوه‌يه‌ى خواره‌وه‌ دەبيت.

يه‌كه‌م: ئەگەر دوو ميبينه‌ يان زياتر بوون، ئەوا بە هەموويان دوو لەسه‌ر سيى ميراتەكەيان بەرده‌كه‌ويت.

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثًا مِمَّا تَرَكَ

﴿جا ئەگەر هاتوو (مندالى ئەو پياوه‌ مردووه‌)، دوو كچ (دوو ميبينه‌)يان زياتر بوون، ئەوا دووبەش لەسى بەشى ماله جيهيلراوه‌كه‌ بۆ ئەوانه‌...﴾. ئەوه‌ى كە دەشميبيتەوه‌ بۆ ميراتگره‌كانى تره‌.

دووه م: ئەگەر تەنھا يەك مېيىنە بېت، ئەوا نيوەى مىراتەكە دەگريت.

وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا التَّصْفُ

..... ئەگەر هاتوو (منداڵەکانى ئەو پياوہ مردووہش)، تەنھا يەك كچ (يەك مېيىنە) بوو، ئەوا نيوەى مآلە جيھيئلراوہكەى بەردەكەويت.... ئەوہى دەشميئيئتەوہ بۆ مىراتگرەکانى ترە.

پرگەى ھەشتەم:

وَلَأَبُوهُ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

..... بۆ داىك و باوكيشى، ھەريەكەيان شەشيەكى مآلە جيماوہكەى بەردەكەويت، ئەگەر هاتوو پياوہ مردووہكە منداڵى ھەبوو....

پرگەى نۆيەم:

فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلَأُمُّهُ التُّلُثُ

..... جا ئەگەر وابوو پياوہ مردووہكە منداڵى نەبوو، داىك و باوكى مىراتەكەيان دەگرت، ئەوہ سى يەكى مآلەكە بۆ داىكيەتى....

بەپيى ئەم پرگە ياساييە، ئەگەر مردووہكە ژنى ھەبېت، ئەوا سييەك بۆ داىكيەتى و چوارىەكيش بۆ ژنەكەيەتى و، ئەوہى دەشميئيئتەوہ بۆ باوكيەتى.

پرگەى دەيەم:

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلَأُمُّهُ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

..... جا ئەگەر وابوو پياوہ مردووہكە (منداڵى نەبوو، داىك و باوكى مىراتيان دەگرت)، بەلام براو خوشكى ھەبوون، ئەوا شەش يەكى مآلەكە بۆ داىكيەتى، دواى (جيبە جيكرەنى) پاسپاردەيەك كە مردووہكە راى دەسپيريت يان (دانەوہى) قەرزىك (كە لە ئەستوى مردووہكەدايە)....

بەپيى ئەم پرگە ياساييە، شەشيەكى مآلەكە بۆ داىكيەتى، ئەگەر ژنيشى ھەبېت، چوارىەكى مآلەكە دەگريت، ئەوہى دەشميئيئتەوہ بۆ باوكيەتى، (ليردا مادام باوكى مردووہكە ھەيە، براو خوشكەكان نايەنە ناو مىراتەكەوہ).

برگه‌ی یازده:

پیاو نیوه‌ی مالی ژنه‌که‌ی دست ده‌که‌وئیت، ئەگەر ژنه‌که‌ی مندالی نه‌بن.

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ

﴿پیاوه‌کانیش﴾، نیوه‌ی ئەومالەتان بەرده‌که‌وئیت که ه‌اوسەرەکانتان (دوای

مردنیان) جییان هیشتوو، ئەگەر ئەو ئافرەتانه مندالیان نه‌بیّت....﴿

مه‌به‌ست له هه‌موو منداله‌کانی ئەو ئافرەته‌یه له‌و پیاوه‌بن یان له‌ پیاویکی تر.

برگه‌ی دوازده:

پیاو چواریه‌کی مالی ژنه‌که‌ی دست ده‌که‌وئیت، ئەگەر ژنه‌که‌ی مندالی هه‌بن.

فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

﴿...جا ئەگەر وابوو مندالیان هه‌بوون، ئەوا چواریه‌کی ئەومالەتان هه‌یه که

دوای مردنیان جییان هیشتوو، دوای (جیبه‌جی کردنی) پاسپارده‌یه‌که

که‌مردوو‌ه‌که‌ی رای ده‌سپیریّت، یان (دانه‌وه‌ی) قه‌رزیک (که له‌ ئەستوی دایه)....﴿

برگه‌ی سیزده:

ژن چواریه‌کی مالی می‌رده‌که‌ی بەرده‌که‌وئیت، ئەگەر می‌رده‌که‌ی مندالی نه‌بن.

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ

﴿...ه‌اوسەرەکانیشتان﴾، چواریه‌کی مالی ئیوه‌یان هه‌یه، ئەگەر ئیوه‌ مندالتان

نه‌بیّت....﴿

به‌پیی ئەم برگه‌ یاساییه، مادام مردوو‌ه‌که‌ی مندالی نین، واته‌ ژنه‌کانی، یه‌که‌ بیّت

یان دوو یان سی یان چوار، ئەوه به‌ هه‌موویان چواریه‌کیان بەرده‌که‌وئیت و،

دایکیشی سییه‌کی بەرده‌که‌وئیت و ئەوه‌ی ماشه‌وه‌ بۆ باوکی ده‌بیّت.

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثَّمَنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ

﴿...به‌لام ئەگەر مندالتان هه‌بیّت، ئەوا ژنه‌کان هه‌شتیه‌کیان هه‌یه،

دوای (جیبه‌جی کردنی) پاسپارده‌یه‌که‌ی پاتان سپاردوو، یان (دانه‌وه‌ی)

قه‌رزیک (که له‌ ئەستوتان دایه)....﴿

به پيی ئەم پرگه ياساييه، مادام مردوو كه مندالی هەن، كه واته ژنه كانی، جا ئەگەر يهك بیٽ، يان دوو، يان سی، يان چوار، ئەوه به هه موویان، هه شتیه كیان بهرده كه ویٽ و، هه ریه كه له دایك و باوكی شه شیه كیان بهرده كه ویٽ و، ئەوه ی دەشمیٽیته وه بو منداله كانیه تی، هه نیرینهك دوو ئەوه نده ی میینه یه کی بهرده كه ویٽ.

پرگه ی چوارده: ياسای (كلاله) بابته ی يه كه م:

(كه لاله) واته: كه سیکی مردوو باوك و مندال و (مندالی مندالی.....) له پاش به جی نه مایٽ.

ئەگەر پیاویك یان ژنیك بمریٽ و باوك و (باپیر) و مندال و (مندالی مندالی) نه بیٽ، ئەوا خوشك و براكانی ياسای میرات ده یانگریٽه وه، دابه شكردنی میراته كهش به سه ر ئەو خوشك و برایانه دا كه له دایك و باوكی كه سه مردوو كه ن، يان ته نها له باوكینی، به م شیوه یه ی خواره وه ده بیٽ:

یه كه م: ئەگەر كه سه مردوو كه يهك خوشکی له پاش به جیما كه له دایك و باوكیه تی، يان ته نها له باوكیه تی، ئەوا ئەو خوشكه، نیوه ی میراته كه ده گریٽ.

إِنْ أَمْرٌ هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَدَّ وَلَهُ أَخْتٌ فَلَهَا نِصْفٌ مَا تَرَكَ

..... ئەگەر كه سیك مردو هیچ مندالیکی (نه نیر نه می) ی له پاش به جی نه ماو، خوشکیکی هه بوو (له دایك و باوكی يان له باوكی)، ئەوا ئەو خوشكه نیوه ی مالی به جیماوی براكه ی ده گریٽ.

دووهم: ئەگەر كه سه مردوو كه، يهك برای له پاش به جیما، كه له دایك و باوكیه تی، يان ته نها له باوكیه تی، ئەوا ئەو برایه هه موو میراته كه ده گریٽ.

وَهُوَ يَرْتُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَدَّ

براكهش ئەگەر خوشكه كه ی بمریٽ و، هیچ مندالیکی (نه نیر نه می) و دایك و باوكی له پاش به جی نه ما، ئەوا ئەو برایه، هه موو مالی به جیماوی ئەو خوشكه ی ده گریٽ.....

سیہم: ئەگەر کەسە مردوووە کە دوو خوشکی لە پاش بە جیمان، کە لە دایک و باوکین، یان تەنھا لە باوکین، ئەوا ئەو دوو خوشکە، دوو لەسەر سیی میراتە کە دەگرن.

فَإِنْ كَانَتْ أُمَّتَيْنِ فَلَهُمَا التُّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ

﴿.... جا ئەگەر (خوشکەکان) دوودانە (یان زیاتر بوون)، ئەوا بە هەردووکیان، دوو لەسەر سیی ماله بە جیماوەکە (برا بێ منداڵەکیان) دەگرن....﴾

چارەم: ئەگەر کەسە مردوووە کە چەند خوشک و برابەرەکی لە پاش بە جیمان، کە لە دایک و باوکین، یان تەنھا لە باوکین، ئەوا هەموو میراتەکیان بەسەردا دابەش دەکریت، هەر نۆرینەیکە دوو ئەوەندە میینەیکە بەردەکەوێت، لەدوای ئەوەی کە بەشی دایک و هاوسەرەکی لی دەدریت.

وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رَجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ

﴿.... ئەگەر هاتوو (ئەوانە ی لە پاش ئەو کەسە مردوو بە جیمان)، چەندین برا و خوشک بوون، ئەوا هەر نۆرینەیکە دوو ئەوەندە میینەیکە بەردەکەوێت....﴾ لەدوای ئەوەی کە بەشی دایک و هاوسەرەکی لی دەدریت.

پرگە ی پازدە:

ياسای (کلاله)، **بابەتی دووهم:**

ئەگەر پیاویک یان ژنییک بمیرت و باوک و (باپیرو) منداڵ و (مندالی منداالی....) نەبیت، ئەوا خوشک و براکانی یاسای میرات دەیانگرتەوه، دابەشکردنی میراتەکش بەسەر ئەو خوشک و برابەرەدا کە تەنھا لە دایکی کەسە مردوووەکن، بەم شیوەیکە خوارەوه دەبیت:

یەكەم: یەك برا، یان یەك خوشک لە دایکی کەسە مردوووەکە، هەر یەكەیان شەشیکی میراتەکە دەگرت.

وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ

.....﴿...﴾ ئەگەر هاتوو پیاویکیش یان ژنیك (مرد)، بی مندال و (مندالی مندال) و باوک و (باپیر) بوو، ئەو پیاو، (یان ئەو ژنه)، برابیهک یان خوشکیکی ههبوو (له دایکی)، ئەوا شهشیهکی مالهکی بهردهکهوئیت...﴿...﴾.

دووم: ئەگەر چەند براو چەند خوشکیك بن له دایکی کهسه مهردووکه، ئەوا ههموویان هاوبهشن له سبیهکی میراتهکه، نیرو می و هکو یهکیان بهردهکهوئیت.

فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءَ فِي الثَّلَاثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةِ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ (۱۲) النساء

﴿...﴾ جا ئەگەر هاتوو ژمارهیان لهوه زیاتربوو، ئەوا ئەوان هاوبهشن له سبیهکی مالهکهدا، دواي (جیبهجي کردنی) پاسپاردهیهک که مردووکه رای دهسپیریت، یان (دانهوهی) قهرزیک (که له ئەستوی دایه)، که زهره به میراتگرهکان نهگهیهنیت، (ئهم یاسایه) پاسپاردهیهکه له لایه ن خواوه (بو خواوه نباوه پرهکان)، خواش زانایه (بهوهی که ئیوه دهیکه ن و)، پشوودریژه (له تۆله سهندنه وهدا) ﴿...﴾.

برگهی سازده:

ئەگەر پیاویك یان ژنیك بمیئت و باوک و (باپیر) مندال و (مندالی مندالی) نهبیئت و، خوشك و براشی نه بن نه له دایک و باوکی و نه له دایکی، به لام کوپی برای ههبوو، ئەوا:

کوپی ئەو برابانه میراتهکه دهگرن، که له دایک و باوکی کهسه مردووکه ن، ئەگەر ئەو برابانهش کوپیان نه بوون، ئەوا:

ئەو بهشهی که ماوتهوه له میراتهکه بهسهر کوپی ئەو برابانهدا دابهش دهکریت که تهنه له باوکی کهسه مردووکه ن، ئەگەر هه موو براکانی کهسه مردووکهش کوپیان نه بوو، ئەوا:

ئەو بهشهی ماوتهوه له میراتهکه، دهریئت به مامهکان که له گه ل باوکی مردووکهدا له دایک و باوکیکن، ئەگەر ئەو مامانهش نه بوون یان له ژیاندا نه ما بوون، ئەوا:

میراته که ددریّت به مامه‌کان که باوکیان له‌گه‌لّ باوکی که سه مردووه‌که‌دا ته‌نھا له باوکه‌وه‌یه، ئەگەر ئەوانیش له‌ژیا‌دا نه‌ما‌بوون، ئە‌وا:

به‌شه میراته‌که ددریّت به‌و ئامۆزایانه‌ی که باوکیان له‌گه‌لّ باوکی که سه مردووه‌که‌دا له دایک و باوکه‌وه‌یه، ئەگەر ئەوانیش نه‌بوون یان له ژیا‌ندا نه‌ما‌بوون، ئە‌وا:

میراته‌که ددریّت به‌ کوپری ئە‌و مامانه‌ی که باوکیان له‌گه‌لّ باوکی که سه مردووه‌که‌دا ته‌نھا له باوکه‌وه‌یه و دایکیان جیا‌یه.

پرگه‌ی حه‌قه‌ده:

ئەگەر که‌سیک بمیریّت و، هیچ کام له‌و میراتگرانه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌پاش به‌جیّ نه‌ما، یاخود هه‌ندیک خاوه‌ن به‌شی دیاری (ذوي الفروض) هه‌بوون، به‌لام شتیکی زیاد له به‌شه‌که‌یان ده‌ما‌یه‌وه، ئە‌وا ئەگەر (بيت المال) پیک نه‌خرا‌بوو، مال و سامانه‌که‌ی ددریّت به‌ خزمی به‌ری (ذوي الارحام)، که ئە‌م که‌سانه‌ی خواره‌وه ده‌گریته‌وه:

یه‌که‌م: باوک و باپیره‌کانی که میرات به‌ری هه‌میشه‌یی نین، وه‌کو: باوکی دایک و، باوکی باوکی دایک و، باوکی دایکی باوک و، دایکی باوکی دایکی که سه مردووه‌که.

دووه‌م: مندالی کچی که سه مردووه‌که، جا کوپین یان کچ.

سییه‌م: کچی برای که سه مردووه‌که، جا ئە‌و برایانه له دایک و باوکی بن، یان ته‌نھا له باوکی بن، یان هه‌ر له‌دایکی بن.

چواره‌م: کوپری برای دایکی.

پینجه‌م: مندالی خوشکی مردووه‌که، جا نی‌رین یان می.

شه‌شه‌م: مامی دایکی.

هه‌وته‌م: کچی مام، هه‌ر مامیک بیّت.

هه‌شته‌م: خوشکی باوک.

نویسه: خوشکی دایک.

دهیه: برای دایک.

یازده: ئەو کەسانەى کە دەگەن بە مردوووە کە بەهۆى یهكێك لهو په‌یوه‌ندیانەى سه‌ره‌وه.

بۆ میرات گرتنى خزمى به‌رى، ده‌بى (خزمه‌كه‌ى به‌رى)، له‌جى ئەو كەسه دابنرى كە به‌هۆى ئەوه‌وه ده‌گاته مردوو‌ه‌كه‌و، بۆته‌هۆى ئەوه‌وه‌ى له‌ میراته‌كه بیبه‌ش بكریت.

كە ئەو (خزمانەى به‌رى) ش نه‌بوون، ئەوا ماله‌كه ده‌دریت به‌ پیاوچاكانى ناوچه‌كه، بۆته‌وه‌ى بۆ به‌رژه‌وه‌ندى موسولمانان خه‌رجى بكه‌ن، یان ده‌خریته (بیت المال) و له‌ریگای خوادا بۆ به‌رژه‌وه‌ندى موسولمانان خه‌رج ده‌كرى. (١٩٨ب)

عائشه (په‌زای خواى بییت) ده‌لیت: كۆیله‌یه‌كى ئازادكراوى پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه و سلم) مرد، شتیكى له‌دواى خۆى جیهیشت و نه‌ مندال و نه‌ خزمى نه‌بوو، پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه و سلم) فه‌رمووی: میراته‌كه‌ى بده‌نه‌ پیاویكى خه‌لكى گونده‌كه‌ى). (١٩٩)

پرگه‌ى هه‌ژده:

له‌كاتى دابه‌شكردنى میراته‌كاندا، ئەگه‌ر خزمى نزیک و هه‌تیوو هه‌ژاره‌كان ئاماده‌بوون، پیویسته‌ نان بدرین و به‌ نه‌رمى مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بكریت.

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا (٨) النساء

﴿ئەگه‌ر له‌كاتى به‌شكردنى ماله‌كه‌شدا، خزمى نزیک و هه‌تیوو هه‌ژاره‌كان ئاماده‌ بوون، ئەوا له‌و ماله‌ بژێویان پى‌ بده‌ن و، به‌قسه‌ى چاكیش له‌گه‌لیان بدوین﴾.

خزمى كافرو موسولمان، میرات له‌یه‌كترى ناگرن.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: موسولمان میرات له کافر ناگریت و، کافریش میرات له موسولمان ناگریت). (۲۰۰)

برگه ی نوزده:

ئه گهر که سیك له ژیانیدا وای راگه یاند که مندالی که سیکی تر، میراتی لی دهگریت، ئه و ئه و منداله وه کو هه موو منداله کانی تری ئه و پیاوه مردوه، به شه میراتی به رده که ویت.

برگه ی بیست:

ئه گهر له جاری یه که مو دووه می ته لاقداندا، پیاوه که پیش ماوه ی دیاریکراوی ته لاقدانه که بمریت، واته ته لاقدانه که ته لاقی (رجعی) بییت، ئه و ژنه که بیبهش نابییت له میراتی می رده که ی، به لام ئه گهر به ته لاقی (بائن) بییت، له جاری سییه می ته لاقدانه که دا بییت یان سی به سی ته لاق درابییت، ئه و ئه گهر پیش ته و او بوونی ماوه ی دیاریکراوی ته لاقدانه که ش پیاوه که بمریت، ئه و ژنه بیبهش ده بییت له میراتی می رده که ی.

برگه ی بیست و یه ک:

ئه گهر دوو که س میرات له یه کتری بگرن و، یه کیکیان ئه و ی تر بکوژییت، ئه و ه بکوژه که هیچ میراتی که له کوژراوه که ناگریت.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: پیاو کوژ هیچ مافیکی له میراتی کوژراوه که دا نیه). (۲۰۱)

برگه ی بیست و دوو:

ئه و منداله ی به هو ی داوین پیسییه وه له دایک ده بییت، میرات له باوکه که ی ناگریت.

برگه ی بیست و سی:

ئه گهر پیاویک مردوو ژنه که ی دووگیان بوو، ئه و به شکردنی میراته که دوا ده که ویت تا منداله که له دایک ده بی، جا ئه گهر منداله که به مردووی له دایک

بوو، ئەوا هیچ میراتیکی لە باوکەکەى ناکەوێت، بەلام ئەگەر بە زیندوویی لەدایک بوو، پاشان مرد، ئەو میرات لە باوکەکە دەگرێت.

پرگەى بیست و چوار:

لەکاتی هەبوونی خاوەن بەشیک، یان لە کاتی هەبوونی کەسیک لەوانەى لە پشتی مردوووەکەو شۆرپوونەو (عصبه)، ئەم پەيوەندییە خێزانیانەى خوارووە میرات لە مردوووەکە ناگرن:

یەكەم: پووری (خوشکی باوک) و، پووری (خوشکی دایک).

دووەم: مندالی کچەکەى، کورپن یان کچ.

سێیەم: کچی برا.

چوارەم: کچی مام.

پرگەى بیست و پینج:

هەر میراتگریک ئەو بره میراتەى کە بەرى دەکەوێت، ئەو پۆژەى کە بەشە میراتەکە وەر دەگرێت، دەبێت بە سەرەتای سالی زەکاتدانى ئەومالەو، دواى تەوابوونی سالیک لە خاوەنداریەتى ئەم مالە، دەبێت زەکاتى لى دەربکات.

پرگەى بیست و شەش:

کەسى نیرەموک کە هەردووک کۆ ئەندامى نیرەو مێیەى هەیه، تەماشای دەکریت ئاخۆ زیاتر بەلای نیردایە یان بەلای مێدا، جا ئەگەر زیاتر بەلای نیردایە، ئەو بەشە میراتى وەکو نیرینهیهک بەردەکەوێت و، ئەگەر زیاتریش بەلای مێیایەتى دابوو، ئەو بەشە میراتى وەکو مێینهیهک بەردەکەوێت، ئەگەر نیرایەتى و مێیایەتیهکەشى تیکەل بوو، ئەو وەکو مێینهیهک دادەنرێت لە بەشە میراتەکەدا.

پرگەى بیست و حەوت:

لە دابەشکردنى میراتەکەدا پێویستە پەچاوى ئەم قوناغانەى خوارووە بکریت:

قۇناغى يەكەم: پابەندبوون بەو بەشە مىراتانەوہ کہ خوا دەستنیشانى کردوون و لە پلەى يەكەمى مىراتەكەدان، وەكو بەشە مىراتى دايك و باوك و ھاوسەرو مندالەكان، ھەر يەكەك لەوانە بەپىي رېژەى ديارىكراوى خوى مىراتەكەى دەدرىتى، بەشداربووانى ئەم قۇناغە لە پلەى پېشەوہن ھەتا ئەوان ھەبن بەشداربووانى قۇناغەكانى تر مىراتەكە نايانگريتەوہ.

قۇناغى دووہم: بەھوى نەمانى يان نەبوونى مندال و (كوپى كوپر....) و باوكى و (باپىرى) مردووہكەوہ ياساى (كەلالە) دیتە ناو مىراتەكەوہ، ھاتنە ناوہوہى ياساى (كەلالە) ش كارناكاتە سەر بەشە مىراتى ھاوسەرو دايكى مردووہكە لەقۇناغى يەكەمدا، جا ئەوہى لە بپرى مىراتى قۇناغى يەكەم دەمىنيتەوہ، دابەش دەكریت بەسەر خوشك و براكاندا، ئەو خوشك و برايانەى كە لە دايك و باوكى مردووہكەن يان تەنھا لە باوكىنى، دوو لەسەر سىيان بەردەكەويت و ئەو خوشك و برايانەش كە تەنھا لە دايكىنى، ئەگەر دوودانە يان زياتر بوون، سىيەكەكيان بەردەكەويت، ئەگەر يەك دانەش بىت شەشيەكى بەردەكەويت، بەلام ئەگەر ھاتوو مىراتگەرەكانى قۇناغى يەكەم كەسيان لەژياندا نەمابوون، ئەوا خوشك و براكان بەپىي رېژەكانى خويان ھەموو مىراتەكە دەگرن.

قۇناغى سىيەم: بەھوى نەمانى يان نەبوونى مندال و (كوپى كوپر....) و باوك و (باپىر) و خوشك و براى مردووہكەوہ، ئەوا مام و ئاموزا نىرينەكان دیتە ناو مىراتەكەوہ.

(جابرى كوپرى عبدالله دەلييت: ئافرەتيك لەگەل دوو كچەكانى ھات بە پيغەمبەرى(صلى الله عليه و سلم) گوت: ئەو دوو كچانە كچى سابتى كوپرى قەيسن، لە شەپرى ئوحد لەگەل تۇدا بوو كوژرا، مامەكەشيان ھەموو مال و مىراتەكەى بوخوى بردووہو ھىچى بو جى نەھيشتوون، خوا دەيزانى ئەگەر مال و سامانىشيان نەبيت مىرديان دەست ناكەويت، پيغەمبەريش پىي گوت: خوا

پرپاری له سهر دهدات، (ئوهوندهی پی نه چوو) نایه تی (یوصیکم الله فی اولادکم) له سووره تی (النساء) هیئزایه خواره وه، پیغه مبه ریش فهرمووی ئافره ته که وه ئه وه که سه شم بو بانگ بکه ن که له گه لیدایه، جا به مامه که یانی گوت: دوو له سهر سیی ماله که بده به کچه کان و، هه شتی هه کیش بده به ژنه که وه،
ئوه وهی ماشه وه بوخوت). (۲۰۲)

پرگه ی بیست و هه شت:

میراتی که سیکی دیل یان بی سه روشوین، دابهش ناکریت هه تا ماوه یه کی وای به سه ردا تی نه په پریت که که سانیکی وه کو ئه وه له ته مه ندا نه مابن، جا ئه گهر مردنه که ی به ته وای پوون نه بییت، ئه واهه شیکی میراته که به پیی یاساکانی میرات به سه ر میراتگره کاندادا دابهش ده کریت و به شیکیشی ده مینیت تا به ته وای ئاشکرا ده بییت که مردووه.

پرگه ی بیست و نو:

یاسای گه راندنه وه (الرد)

هه رکاتی که بری میراته که زیاتر بوو له پرژهی دیاریکراوی میراتگره کان، ئه واهه ئه وهی ده مینیت وه جاریکی تر به سه ر میراتگره کاندادا دابهش ده کریت وه، به و مهرجانه ی خواره وه:

یه که م: نابیت کوچکردووه که میراتگری پشتی هه بن.

دووهم: ده بییت له میراتگرته که دا خاوه ن فه رزیک هه بییت که خوا بریکی دیاریکراوی بو ته رخان کرد بییت.

سییه م: ده بییت پرک له میراته که مایته وه دوای دابهش کردنی به سه ر میراتگره کاندادا.

بو نمونه: پیاویک مرد ته نها چوار کچی له پاش به جیمان، به پیی یاساکه به هه ر چوار کچه که دوو له سه ر سیی میراته که ده بن، واته یه که له سه ر سیی میراته که ده مینیت وه، جا ئه گهر هات و له ناو خزمه کانیدا میراتگریکی وه ها نه بوو که

میراتی لی بگریّت، ئەوا ئەو بەشە ماوەیە جاریکی تر بەسەر کچەکانیدا دابەش دەکریتەوه، واتە کچەکانی هەموو میراتەکه دەگرن، ژن و میردیش ئەم بەرگە شەریعیە نایانگریتەوه و لە بەشی دیاریکراوی خۆیان زیاتریان بەرناکهوێت.

بەرگە ی سی:

یاسای عەول

ئەگەر لە دابەشکردنی هەر بەشە میراتیکیش گرفتیک دروست بوو بەهۆی زۆری میراتگرەکانەوه، ئەوا سەرەتا بری دیاریکراوی بەشە فەرزهکان دەدریّت، ئەوسا ئەوانە ی که به دواياندا دین، وەکو لەم نمونەیدا:

ئافرهتیك مرد مندالی نهبوو، میردوو دایک و دوو خوشکی له دایک و باوکی و دوو خوشکی له دایکی بهجیمان، میردهکه ی نیوهی دهکهوێت، دایکهکه ی شهش یهکی دهکهوێت، خوشکهکانی له دایک و باوکی دوو لهسەر سییان دهکهوێت، خوشکهکانی له دایکی یهک لهسەر سییان دهکهوێت، ئەگەر میراتەکه به پپی پزێهکان بەش بکریّن، ئەوا میراتەکه بەشی هەموو میراتگرەکان ناکات، ئەگەر ژمارە ی بەشەکانیش زیاد بکەین، ئەوا میردو دایکهکه بەشەکه یان کهم دهکات، لهسەر دهمی خهلافهتی عومهدار (رهزای خوی لیبیت) کیشهیهک دروست بوو لهسەر دابەشکردنی میراتەکه، بۆیه به پپی کرداریکی ژمیاری پەنایان بوو زیادکردنی پشکهکان بردو ئەم کردارەیان ناولینا (عەول)، زۆرینه ی هاوپیکانی پیغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) پهیره و بیان کرد، بهلام ابن عباس (رهزای خوی لیبیت) بهم کردارە رازی نهبوو لهبهرئهو ی له بەشە فەرزهکانی دایک و میردی ئافرهته مردووکه ی کهم دهکردهوه، بۆئهو ی خوشک و براکان بهشیان بهریکهوێت، ئیغه پشتیوانی له بۆچوونهکه ی ابن عباس دهکهین (رهزای خوی لیبیت)، که نابیت هیچ گۆرانکارییهک بهسەر بەشە میراتە فەرزهکاندا بیت، به پپی دهسهلاتی ئایهتهکه ی قورئان که دهفرمووێت:

فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمَّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ

.....جا ئەگەر وابوو پياوه مردووهكه(مندالى نهبوو، دايكو و باوكى ميراتيان دهگرت)، بهلام براو خوشكى ههيوون، ئەوا شەش يەكى مالهەكه بۆ دايكەتە، دواى (جيبه جىكردى) پاسپاردەيكە كه مردووهكه پراى دەسپيريت يان (دانەهوى) قەرزىك (كه له ئەستۆى مردووهكه دايه)....

به پيى ئەم برگه ياساييه، شەش يەكى مالهەكه بۆ دايكەتە، ئەگەر ژنيشى هەبیت، چوار يەكى مالهەكه دهگريت، ئەوهى دەشمينيته وه بۆ باوكەتە، (ليزەدا مادام باوكى مردووهكه ههيه، براو خوشكهكان نايەنه ناو ميراتهكه وه.

بهلام ئەگەر باوكى مردووهكه له ژياندا نەمابوو، ئەوا براو خوشكى مردووهكه دینه شويى باوكيان و لهو بره ماوهيه ميرات دهگرن كه له هاوسهرو دايكى مردووهكه زياد دەبیت، هاتنه ناوهوى براو خوشكهكان بۆ ناو ميراتهكه، هيج له ميراتى هاوسهرو دايكهكه كه م ناكاته وه، بهلام ئەگەر هات و مردووهكه كهسى له پاش بهجى نەمابوو، ئەوا خوشك و براكانى به پيى ياساى كه لاله هه موو ميراتهكه دهگرن، هەر يەكه يان به ريزهى خوى به پيى نزيكان له مردووهكه وه. (له سەر ئەم بنه مايه ش بوو پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) له كيشه ي كچه كانى سابتى كورپى قهيس به مامه كه يانى گوت: دوو له سەر سيى مالهەكه بده به كچه كان و، هه شتيه كيش بده به ژنه كهو، ئەوهى ماشه وه بۆخوت)، وهكو له قوناغى سييه مى برگه ي بيست وحه وتيشدا خستوو مانه ته پروو، ماميش به هوى نهبوونى باوك و خوشك و براو، كورپى براى مردووهكه وه ديته ناو ميراتهكه وه و شويى باوكى مردووهكه دهگريتە وه.

بويه له نموونه كه ي سهره ودا پيوسته سهره تا به شى ميڤرده كه و دايكه كه جيا بكرتە وه، ئەوهى ماشه وه بۆ خوشكه كانى ده بیت، له ژميرياريه كه شدا پيوستيمان به (عهول) نايیت. (عهول) وهكو ئەوه وايه چەند ريبوارىك هەر يەكه خواردنى تايبه تى خوى پيبيت و له كاتى نان خواردندا هه موويان له سەر خوانيىك كۆببنه وه هه ريه كه يان له خواردنى ئەوه كه ي تر دهخوات، بهم پييه

هه موو پيواره كان تيڙده بن، به لام ئه و تيربوونه له سهر حسابي ئه وه يه كه هه نديكيان خوارده نه باشه كاني خويان له ده ست دهن و هه نديكي تريشيان له جياتي خوارده نه خراپه كاني خويان، خوارده نه چا كه كاني هاوړيكيان ده خون. به لام ياساي ميرات ريكه و تن نيبه له سهر دابه شكردي ميراته كه، به كو له لايه ن خواوه هر به شيك دياريكراوه و سه پيئراوه، هه وه كو خوا ده فرمويت:

أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
(١١) النساء

.. ئيوه نازانن باوانه كاتان يان منداله كاتان كامه يان زياتر سوودتان پيډه گه يه نن و (ليتانه وه نزيكن)، (دابه شكردي ميرات) پيويستكراويكه (له سهر خاوه نباوه رهاكان) له لايه ن خواوه، به راستي خوا زاناو كار دروسته.

نمونه يه كه له سهر په پره وي كردني شيوازي عهول، كه پيويسته له سهر په زامه ندي هه موو ميراتگره كان نه نجام بدريت:

نافره تيك مرد، ميږدو دايك و باوك و كچيكي و كچيكي كوره كه ي و (٣٠) مليون ديناري له دوا به جيمان.

ميږده كه چواريه كه ده گريت، دايكه كه شه شيه كه ده گريت، باوكه كه شه شيه كه ده گريت، كچه كه نيوه ي ميراته كه ده گريت، كچي كوره كه ي شه شيه كي ميراته كه ده گريت، نه گهر هه موو ئه و به شاننه كوښه ينه وه بچوكترين كوكه ي هاو به شيان بو هه لبريږين، ده بينين: به شه كان زياترن له پري ماله جيماره كه:

$$\frac{15}{12} = \frac{2 + 6 + 2 + 2 + 3}{12} = \frac{1}{6} + \frac{1}{2} + \frac{1}{6} + \frac{1}{6} + \frac{1}{4}$$

كه واته ده بيت ماله كه بكرت به (١٥) پشك:

واته (٣٠) مليونه كه ده گريت به (١٥) پشكه وه، هر پشكه ي ده كاته:

(۳۰) ملیون ÷ ۱۵ پشک = (۲) ملیون بهشی هر پشکیک.

ئینجا پازده پشکهکه بهم شیوهیهی خوارهوه دابهش دهکریت:

میردهکه (۳) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته: $۲ \times ۳ = (۶)$ ملیون دینار.

دایکهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

باوکهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

کچهکه (۶) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۶ = (۱۲)$ ملیون دینار.

کچی کوپهکه (۲) پشکی بهردهکهوئیت، که دهکاته $۲ \times ۲ = (۴)$ ملیون دینار.

بو راستی ژمیریاریهکesh هموو پشکهکان کوډهکهینهوه:

(۶) ملیونی میردهکه + (۴) ملیونی دایکهکه + (۴) ملیونی باوکهکه + (۱۲) ملیونی

کچهکه + (۴) ملیونی کچی کوپهکه = (۳۰) ملیون، کهواته ئه نجامهکه تهواوه.

ئه مه له کاتیڤدا به پیی حوکمی نایه ته که پیاوکه چواریه کی سی ملیونه کی

به رده که وئیت له میراتی ژنه که یدا که دهکاته: (۷,۵۰۰ ملیون).

چه ند نمونه یه که له سهر دابهشکردنی میرات به سهر میراتگرهکاندا:

نمونه یه که م:

پیاویک مرد، دایک و باوک و دوو براو دوو خوشک و هاوسهرو دوو کوپو دوو

کچو، بری (۵۰) ملیون دیناری له پاش به جیماو، (۴) ملیون دیناری خه لکیش

قه رزدار بوو، بو دابهشکردنی میراته که پیویسته په پیرهوی ئه م ههنگاوانه

بکریت:

ههنگاوی یه که م: مادام له میراتگرهکاندا مندال و دایک و باوک و هاوسهری ههیه،

کهواته براو خوشکهکان دوور دهخرینهوه.

ههنگاوی دووه م: مادام پیاوه مردووکه مندالی هه ن، کهواته دایک و باوکی

هه ریه که یان شه شیه کی ماله که یان به رده که وئیت.

ههنگاوی سییه م: مادام مندالی هه ن، کهواته ژنه که ی هه شتیه کی ماله که ی

به رده که وئیت.

ههنگاوی چوارهم: مادام قهرزداره، كهواته (٤)مليون قهرزه كه له پارهی میراته كه دهردهكریت و دهرديتتهوه به خاوهنهكهی، واته: ئەومالهی كه دهكهویتته بهر ياساكه بریتی دهبيت له: $(٤٠ - ٤ = ٤٦)$ مليون).

ههنگاوی پینجهم: ئەو (٤٦) مليونه دابهش دهكریت بهسهر شهشدا، بۆ دیاریکردنی بهشی ههریه كه له دايك و باوكی:

$$٧,٦٦٦,٦٦٦ = ٦ \div ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ بهشی ههریهكیك له دايك و باوكهكه.}$$

ههنگاوی شهشهم: ئەو (٤٦) مليونه دابهش دهكریت بهسهر ههشتدا، بۆ دیاریکردنی ههشتیهکی ژنهكهی:

$$٥,٧٥٠,٠٠٠ = ٨ \div ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ مليون}$$

ههنگاوی ههوتهم: بهشی دايك و باوك و ژنهكه كۆدهكریتتهوه له بره میراته گشتیهكه دهردهكریت، ئەوهی كه دهمینیتتهوه بهشی مندالنهكانیهتی:

$$\text{بهشی باوك } ٧,٦٦٦,٦٦٦ + \text{بهشی دايك } ٧,٦٦٦,٦٦٦ + \text{بهشی ژنهكهی } ٥,٧٥٠,٠٠٠ = ٢١,٠٨٣,٣٣٢ \text{ مليون}$$

$$٢٤,٩١٦,٦٦٨ = ٢١,٠٨٣,٣٣٢ - ٤٦,٠٠٠,٠٠٠ \text{ بهشی مندالنهكان.}$$

ههنگاوی ههشتهم: بهپیی ياساكه، بهشی كورپك وهكو بهشی دوو كچ وایه، واته: ئەگهر بهشی كچيک(س)بيت، ئەوا كورپك (٢س)ی بهردهكهویت، ئینجا بهدوای نرخى (س)دا دهگهڕین، بۆ دیاریکردنی ههر بهشیک له بهشهكان، بۆیه پیویسته بهشی ههموو كورپو كچهكان كۆبکرینهوه:

$$\text{كورپی یهكهم(٢س)} + \text{كورپی دووهم(٢س)} + \text{كچی یهكهم(س)} + \text{كچی دووهم(س)} = ٦س$$

$$\text{ئهو پارهییهی كه ماوهتهوه } ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \div (٦س) \text{ دهكریت، بهم پییه: } (٦س) = ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \text{ مليون.}$$

$$\text{واته: س} = ٤,١٥٢,٧٧٨ \div ٦ = ٢٤,٩١٦,٦٦٨ \text{ مليون.}$$

$$\text{كهواته بهشی ههر كچيک } ٤,١٥٢,٧٧٨ = \text{مليون دینار.}$$

بهشی ههركوپيک = ۲س = $۲ \times ۴,۱۵۲,۷۷۸ = ۸,۳۰۵,۵۵۶$ مليون دينار.
 جا بو دنيا بونوه له كرداره ژميرياريه كه، هه موو به شهكان كوڊه كهينه وه
 دهبيته بكا ته وه (۴۶) مليونه كه:

$۸,۳۰۵,۵۵۶ + ۸,۳۰۵,۵۵۶ + ۵,۷۵۰,۰۰۰ + ۷,۶۶۶,۶۶۶ + ۷,۶۶۶,۶۶۶$
 $+ ۴,۱۵۲,۷۷۸ + ۴,۱۵۲,۷۷۸ = ۴۶,۰۰۰,۰۰۰$ مليون، كه واته كرداره
 ژميرياريه كه ته واره.

نمونه ی دوهم:

پياويك مرد، ده مليون دينارو (۱۰) ده سهر مهرو سه ياره يه ك و خانويه ك و دوو
 ژن و دايك و باوكي و كوڤو كچيكي له پاش به جيماو، مليونيكي خه لكيش
 قه رزدار بوو، وه سيه تيشي كرد دواي مردني برى (۳) سي مليون دينار بو
 كاروباري گوڤستان خه رج بكرت، بو دابه شكردني ميراته كه په يره وي ئەم
 ههنگاوانه ي خواره وه ده كه ين:

ههنگاوی يه كه م: له لايه ن دهسته يه كي زاناو شاره زاوه مهرو سه ياره و خانوه كه
 ده كرین به پاره، له م نمونه يه دا وای داده نيین كه:

نرخي هه رمه ريك = $(۲۰۰,۰۰۰)$ دووسه د هه زار دينار، كه واته نرخي مه ركان
 ده بيته: $۲۰۰,۰۰ \times ۱۰ = ۲,۰۰۰,۰۰۰$ مليون دينار.

سه ياره كه: دواي پرسيار كردن له چه ند شوينيكي پاوه پيكر او، وای داده نيین
 نرخه كه ي = ۶ مليون دينار.

خانوه كه: دواي پرسيار كردن له چه ند شوينيكي پاوه پيكر او، وای داده نيین
 نرخه كه ي = ۵۰ مليون دينار

واته: پاره ي مه ركان + پاره ي سه ياره كه + پاره ي خانوه كه =
 $۲ \text{ مليون} + ۶ \text{ مليون} + ۵۰ \text{ مليون} = ۵۸ \text{ مليون}.$

ههنگاوی دوهم: نرخي مهرو سه ياره و خانوه كه له گه ل ئەو بره پاره كاشه دا
 كو ده كرته وه كه مردووه كه جييهيشتووه، به م شيويه:

۱۰مليۇن پارە + ۵۸مليۇنى مەرۇ، خانوو، سەيارە = ۶۸مليۇن.

ھەنگاۋى سىيەم: سەرھەتا قەرزەكە لە ھەموو پارەكە دەردەكەين:

۶۸مليۇن - (۱)مليۇن قەرز = ۶۷مليۇن.

ھەنگاۋى چوارەم: بېرە پارەى وەسىيەتى مردووەكە لە باقى پارە ماوەكە دەردەكەين:

۶۷مليۇن - (۳)مليۇنى وەسىيەكەتەكە = ۶۴مليۇن.

ھەنگاۋى پىنجەم: مادام پياوۋەكە مندالى ھەن، كەواتە: ژنەكانى ھەشتىيەكى مائەكەيان بەردەكەويىت:

۶۴مليۇن \div ۸ = ۸مليۇن (بەشى ھەردووك ژنەكانى)

واتە بەشى ھەر ژنيك = $2 \div 8 = 4$ مليۇن.

ھەنگاۋى شەشەم: ديارىكردنى بەشى داىك و باوكى:

مادام مردووەكە مندالى ھەيە، كەواتە داىك و باوكى ھەريەكەيان شەشەكەيان بەردەكەويىت:

$6 \div 64 = 10, 67$ مليۇن بەشى ھەريەكەك لە داىك و باوكى.

كەواتە بەشى داىك و باوكى دەكاتە: $10, 67 + 10, 67 = 21, 334$ مليۇن.

ھەنگاۋى ھوتەم: بەشە ميراتى ژنەكان و داىك و باوكەكە كۆدەكەينەو ھو ميراتە

گشتىيەكەى دەردەكەين، ئەو ھى دەمىنىتەو ھو بۇ مندالەكانىيەتى.

۸مليۇنى ژنەكانى + $21, 334$ مليۇنى داىك و باوكى = $29, 334$ مليۇن.

64 مليۇن - $29, 334$ مليۇن = $34, 666$ مليۇن بەشى مندالەكانى.

ھەنگاۋى ھوتەم: مادام پياوۋەكە كورپك و كچيكي لەپاش بەجيماو، ئيمە وای

دادەننېن بەشى كچيک = س

بەشى كورپك دوو ئەو ھەندەى بەشى كچيکە، بەشى كورپكەش دەبيىت بە:

س + س = ۲س

كەواتە بەشى كورپكە لەگەل بەشى كچەكە = س + ۲س = ۳س

۳ = ۳۴,۶۶۶ ملیون دینار

کهواته س = ۳۴,۶۶۶ ÷ ۳ = (۱۱,۵۵۵) ملیون بهشی کچهکهیه.

۳۴,۶۶۶ ملیون - ۱۱,۵۵۵ ملیونی بهشی کچهکه = (۲۳,۱۱) ملیون بهشی کورهکه.

جا بۆدنیابوونهوه له کرداره ژمیریاریهکه، هه موو بهشهکان کۆدهکهینهوه دهبیئت بکاتهوه (۶۸) ملیونهکه:

(۱) ملیون قهرز + (۳) ملیون وهسیهت + (۸) ملیون بۆ ههردووک ژنهکانی + (۲۱,۳۳۴) ملیون بۆ دایک و باوکی + (۱۱,۵۵۵) بۆ کچهکهی + (۲۳,۱۱) ملیون بۆ کورهکهی = ۶۸ ملیون دینار، کهواته دابهشکردنهکه تهواوه.

میراتگرهکانیش له نیوان خۆیاندا دهتوانن لهسه رهئوه پرێک بکهون، که بهچهند کهسیکیان لهبری پاره، خانووهکهیان ههلبگرنهوهوه نهیفرۆشن، یان سهیارهکه ههلبگرنهوهوه نهیفرۆشن، ئهگهر هه مووشیان تهبابوون لهسه رهئوهی که خانوو یان سهیاره یان هه شتیکی تری مردووهکه نهخهنه دابهشکردنهوه به مهبهستی ژیان و گوژهران، ئهوا دهتوانن تهنها پاره کاشهکه دابهش بکن، دواى دانهوهی قهرزو جیبهجی کردنی وهسیهتهکه، مالهکهی تریش له ژیر دهسهلاتی ئهه دابهشکردنهدا ده مینیتتهوه، کهی ویستیان لهیهکتری جیاببنهوه پهیرهوی دابهشکردنهکه دهکن.

نموونهی سییه:

پیاویک مرد، مندالی نهبوو، (۵۰) ملیون دینارو ژنییک و دایک و باوک و خوشکیکی لهپاش به جیماو، وهسیهتی کرد (۶) ملیون دینار بدریئت به خوشکهکهی و باقیهکهی بهسهه میراتگرهکاندا دابهش بکریئت، بۆ دابهشکردنی ئهه بره میراتانه، پهیرهوی ئهه ههنگاوانهی خوارهوه دهکهین:

ههنگاوی یهکه: مادام کهسیکی میراتگر هیه، کهواته خوشکهکهی نایهته ناو هاوکیشهکهوه، بهلام مادام وهسیهتی کردووه که (۶) ملیون بدریئت به

خوشكەكەي، ئەوا سەرەتا بىرى (۶) مىليۇن جىيادەكرىتتەوۋە بۇ خوشكەكەي، بە مەرچىك بىرى ۋەسىيەتەكە لەسىيەكى مىراتكە زىاتر نەبىت، يان زىاترىت بەلام مىراتگرەكان پازامەندىان لەسەربىت.

(۵۰) مىليۇن - (۶) مىليۇن بۇ خوشكەكەي ۋەكو ۋەسىيەت = (۴۴) مىليۇن دەمىنىتتەوۋە بۇ ژنەكەي ۋە دايك ۋە باوكى.

هەنگاۋى دوۋم: مادام ژنەكەي مندالى نىيە، واتە چوارىيەكى مالىكەي دەست دەكەويت:

$$(۴۴) \text{ مىليۇن} \div ۴ = (۱۱) \text{ مىليۇن بەشى ژنەكەي.}$$

ئەوۋى دەمىنىتتە بۇ دايك ۋە باوكى = (۴۴) مىليۇن - (۱۱) مىليۇن = (۳۳) مىليۇن.

هەنگاۋى سىيەم: مادام مندالى نىيە، واتە دايكى سىيەكى ھەموو مىراتكەي بەردەكەويت، ئەوۋى دەشمىنىتتەوۋە بۇ باوكىيەتى:

$$(۴۴) \text{ مىليۇن بىرى ھەموو مىراتكە} \div ۳ = (۱۴, ۶۶۷) \text{ مىليۇن، بەشى دايكى.}$$

(۳۳) مىليۇن بىرى ئەوۋى ماۋەتەوۋە دواي مىراتى ژنەكە - (۱۴, ۶۶۷) مىليۇنى بەشى دايكەكە = (۱۸, ۳۳۳) مىليۇن بەشى باوكى.

جا بۇ دۇنيا بوۋنەوۋە لەكردارە ژمىريارىيەكە، ھەموو بەشەكان كۆدەكەينەوۋە دەبىت بىكاتەوۋە (۵۰) مىليۇنەكە:

(۶) مىليۇن ۋەسىيەت بۇ خوشكى + (۱۱) مىليۇن بۇ ژنەكەي + (۱۴, ۶۶۷) مىليۇن بۇ دايكى + (۱۸, ۳۳۳) مىليون بۇ باوكى = (۵۰) مىليۇن، كەواتە دابەشكردەكە تەواۋە.

نمۇنە چوارەم: پىياۋىك يان ژنىك مرد، (۱۲) مىليۇن دىنارى لەپاش بەجىما، نە ھاوسەر نە مندال نە دايك نە باوكى نەبوو مىراتى لىبگرن، بەلام خوشك ۋە براىيەكى ھەبوو لە دايكى ۋ، دوو خوشك ۋە براىيەكىشى ھەبوو لە دايك ۋە باوكى، ئەوا مىراتكە بەم شىۋەيە دابەش دەكرىت:

ههنگاوی یه که م: ئەو براو خوشکه که له دایکینی ئەگەر تهنهها برايان خوشکێک بن، ئەوا هەر یه که یان شه شیه کی میراته که یان بهره که ویت، ئەگەر زیاتریش بوون له یه که س، ئەوا هه موویان سییه کی ماله که یان بهره که ویت: له م نمونه یه دا ئەو خوشک و برایه ی که له دایکینی به ههردووکیانان سییه کیان بهره که ویت:

$$(12) \text{میلیۆن} \div 3 = (4) \text{میلیۆن به شی خوشک و برایه که تهنهها له دایکینی.}$$

(12) میلیۆن - (4) میلیۆن = (8) میلیۆن ده مینیتته وه بۆ ئەو خوشک و برایانانە ی له دایک و باوکنی یان تهنهها له باوکنی، که ده کاته دوو له سهه سیی هه موو میراته که.

ههنگاوی دووهم: ئەوانه ی که له دایک و باوکنی، ئەگەر تهنهها یه که خوشک بییت، ئەوه نیوه ی مائی براکه ی ده گریت، به لام ئەگەر بوون به دوو خوشک، ئەوا به ههردووکیان دوو له سهه سیی میراته که ده گرن، ئەگەر تهنهها یه که براش بییت ئەوا هه موو میراتی خوشکه که ی ده گریت، ئەگەر دوو خوشک و برایه کیان زاتریوون که له دایک و باوکنی یان هه ر له باوکنی، ئەوا به شه میراته که به شیوه یه که دابهش ده گریت به سهه ریاندا که هه ر نیڕینه یه که دوو ئەوه نده ی مینینه یه کی بهره که ویت:

لیڤردها ئەوانه ی له دایک و باوکن، یان هه ر له باوکن، دوو خوشک و برایه کن، که واته دابهشکردنه که به م شیوه یه ده بییت:

$$\text{ئەو پارهیە ی که بۆ ئەو خوشک و برایانە ماوه} = (8) \text{میلیۆن دینار.}$$

ئەگەر به شی هه ر خوشکێک یه کسان بییت به (س)، ئەوا به شی برایه که ده بییت به (2) س.

$$\text{به شی خوشکی یه که م (س) + به شی خوشکی دووهم (س) + به شی براکه (2) س} = (4) \text{س.}$$

$$(4) \text{س} = (8) \text{میلیۆن دینار.}$$

کهواته س = ۸ ملیۆن ÷ ۴ = (۲) ملیۆن دینار، بهشی هەر خوشکیک.

کهواته بهشی براکهی = (۲) ملیۆن + (۲) ملیۆن = (۴) ملیۆن.

جا بوڤد لئیا بوونه وه له کرداره ژمیریاریه که، هه موو به شهکان کوڤده کهینه وه
ده بیئت بکاته وه (۱۲) ملیۆنه که:

(۴) ملیۆنی ئه و براو خوشکانه ی که ته نها له دایکنی + (۸) ملیۆنی ئه و براو

خوشکانه ی که له دایک و باوکین یان ته نها له باوکین = (۱۲) ملیۆن، کهواته

دابه شکردنه که ته وا وه.

دهرووازه‌ی شه‌شهم

ياسای مامه‌له‌کردن

برگه‌ی يه‌که‌م:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْبَ .. (٢٧٥ البقرة)

✽....خو(قازانجی) شت فروشتنی ره‌وا کردووه‌و، سوودی پارهی به قهرزدراویشی قه‌ده‌غه کردووه....✽.

هموو مامه‌له‌یه‌ک گونجاوه، به‌مه‌رجی‌ک مامه‌له‌کردنه‌که به‌و شتانه‌وه نه‌بی‌ت که قه‌ده‌غه کراون، له‌و سنوورانه‌ی خواره‌وه‌ش دهرنه‌چن:

یه‌که‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌گوشتی سه‌گ و پشیل‌ه و به‌رازو گوشتی گیانه‌وه‌ره باره‌لگره‌کان(جگه له بارگین و ماین و حوشت‌و)، هموو ئه‌و خواردنانه‌ش که قه‌ده‌غه کراون له ئیسلامدا، به‌لام ریگه‌دراوه مامه‌له به‌سه‌گی راوه‌وه بگری‌ت، له‌به‌ر پیویستی راوچییه‌کان، یان مامه‌له به‌سه‌گوه بگری‌ت بو پاسه‌وانی مه‌رومال‌ت و باخ و بیستان.

دووه‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌هموو ماده‌ه هوشبه‌ره‌کان، (له‌هیچ سه‌رده‌می‌کی‌شدا خواردنه‌وه‌یه‌ک نه‌بووه به‌ناوی بیرهی ئیسلامیه‌وه)، له‌ خواردنه‌وه هوشبه‌ره‌کاندا، ته‌نها بوونی (الکحول) له‌به‌رچاو ناگری‌ت، به‌لکو کاریگه‌ری ماده‌که له‌به‌رچاو ده‌گری‌ت، له‌سه‌رخوشکردنی تاکه‌کان، ئینجا ئه‌و ماددانه‌شل یان توند یان گازی بن.

سییه‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌مروقه‌ نازا ده‌کانه‌وه، ته‌نها کویله‌کان نه‌بن، که‌نیزه‌یه‌کی‌ش که بوو به‌خاوه‌ن مندال، کرین و فروشتنی پیوه ناگری‌ت.

چواره‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌ئندامی جه‌سته‌ی زیندووه‌کانه‌وه، وه‌کو فروشتنی گورچیله‌کان.

پینجه‌م: مامه‌له‌کردن قه‌ده‌غه‌یه به‌خو‌راکی خراب بوو ماوه به‌سه‌رچووه‌کانه‌وه بگری‌ت، به‌لام ده‌گری‌ت مامه‌له به‌شتیکه‌وه بگری‌ت له‌بنه‌رتدا پاک بی‌ت و،

به هۆی شتیکی پیسهوه کاری لیڤراییت، وهکو قوماشیک شتیکی پیسی بهسهدا پزاییت، به مهرجیک بتوانریت نهو پیسیه لایریت، به لام نهگه نه توانرا پیسیه که لایریت، وهکو پیسیبوونی زهیت یان ههنگوین که بواری پاککردنه وهیان نیه، نهوا کرین و فروشتنیان قهدهغهیه.

شه شه م: مامه له کردن قهدهغهیه بهو نووسراوو پهرتووکانهوه که دژ به ئایینی پیروزی ئیسلامن، به لام ریگه دراوه به فروشتنی قورئان و کتیه ئاییینهکان، له بهرئه وهی نهوانه ی که نووسیویانه تهوه مافی خویانه ئه رکی ماندوو بوونیان وهر بگرن.

حه وه م: شتیک کامل نه بوو بیته و نه هاتیبته بهرهم، مامه له ی پیوه ناکریت، وهکو: بهری نهو میوانه ی به تهواوی نه رزقاون و نازانریت کۆتاییه که یان چۆن ده بیته.

هه شته م: مامه له کردن قهدهغهیه به که لوپه له و که رهسته کانی به رژه وهندی گشتی.

نۆیه م: نهگه مامه له ی که له نیوان دوو که سدا کرا، قهدهغهیه که سیکی تر بیته نیوانه وهو نرخ ی ماله که زیاد بکات و، وهکو هه لئه تاندنیک ماله که له بهرچاوی کریاره که خوشه ویست بکات، یان بیهویت مامه له که ی نهوان هه لوه شینیته وهو خوی بیکریت، له م باره دا یه که م کریار خاوه ن مافتره ماله که بکریت، یان که سیکی به کریاره که بلیت: نهوه نرخه که ی زوره، وازی لیبینه من به هه رزانه تر پیته ده فروشم، به لام نهگه که سیکی که لوپه لیکی خوی خسته مه زاده وه له نیو کۆمه لیک خه لکدا، نهوا ماله که ده بیته به هی نهو که سه ی که زورترین نرخ ی داوه، له دوا ی نهو که سیکی تر نرخه که ی زیاد نه کردوه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، فهرموویه تی: با یه کیکی له نیوه به سه ر مامه له ی یه کیکی تر تانه وه هه لئه وه سته یته). (۲۰۳)

دهیهم: نابیت فرۆشیاری ناوشارهکان کهلوپهلی گوندنیشینهکان وهر بگرن و بۆیان بفرۆشن، لهبری ئهوهی شتیکیان ههقه دهلالی دسهکویهت ههقی فرۆشتنهکه، با کرپارهکانی ناوشار شتهکان له گوندنیشینهکان بکپرن و بۆخۆیانی بفرۆشنهوه.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویهتی: **با خه لکی نیشتهجی شتومهکی گوندنیشینهکان نه فرۆشن، با له خه لکی گه پڕین (بۆخۆیان شتهکانی خۆیان بفرۆشن)، خوا له مامه لی نیو خۆیاندا پرزق و رۆزی ده داته هه مووان).** (۲۰۴)

یازده: شار دهنه وهی کهلوپه لهکان له لایه ن فرۆشیاره کانه وه هیشته وهی بۆئه وهی له کاتیکی تردا به نرخ ی بهرتر تر بیفرۆشن، له ئیسلامدا قه دهغه کراوه. (پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، فهرموویهتی: **ئهو که سه سی کهلوپه لهکان دینیت، خوا پرزی ده دات، ئهو که سه ش ده یانشاریته وه نه فرینی خوی له سه ره).** (۲۰۵)

دوازده: قه دهغه یه پیداهه لدان به کهلوپه لهکاندا بکریت، به مه بهستی ئه وهی خه لکی پی هه لخه له تینی.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، **ناره زامه ندی دهر بپروه له سه ره به سه ردا هه لگوتنی کهلوپه لهکان).** (۲۰۶)

سیزده: قاچاگی کردن قه دهغه یه، نابیت کهلوپه ل له چهرچی و بازرگانه گه پوکه کان بکریت، که له دهره وهی ناوچه که وه کهلوپه له پیچراوه کان دینن و، کهلوپه لی ناوچه که ش ده کپرن و ده یبه نه وه، چونکه ده بیته هوی تیکدانی بازاره که.

(پیغه مبهەر) (صلی الله علیه وسلم)، **ناره زاییه له پیشوازیی کردنی ئهو کالآ پیچراوانه ی له دهره وهی ناوچه کانه وه دینه ناوه وه).** (۲۰۷)

چوارده: له یه که کاتدا گونجاون نیه دوو مامه له به کالآیه که وه بکریت، وه کو ئه وهی بگوتریت ئه م کالآیه ت پی ده فرۆشم به کاش به (۱۰۰) دینارو، به قهرزیش به (۱۵۰) دینار.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، نارەزايىيە لەوہى لە يەك كاتدا دوو مامەلە بە
كالايەكەوہ بكریت). (٢٠٨)

پرگەى دووہم:

دوو مامەلە ھەن، ھى سەردەمى نەزانين، يەككيان پيى دەگوتريت: (المنابذة)،
كە بريتيە لەوہى ھەر يەك لە كپيارو فرۆشيار بى ئەوہى مالەكە ببينن،
مالەكانيان بۆ يەكترى ھەلدەدەن، دووهميشيان پيى دەلین(الملاسة)، تەنھا
بەوہندەى دەستيان بە بەر مالەكە بکەويت، پازى دەبوون بە كپرين و
فرۆشتنەكە، ئەمەش مامەلەيەكى چەوت بوو، چونكە نەدەزانرا شيوہو بارى
مالەكان چۆن، بۆيە لە سەردەمى ئيسلامدا قەدەغە کران.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)، نارازيىيە بەرانبەر ئەو دوو شيوہەيەى مامەلەکردن،
كە يەككيان بە(الملاسة) ناسراوہو، تەنھا بە دەست ليدانى مالەكە مامەلەكە
پيکھاتوہو، ئەوہى تريشيان كە بە(المنابذة) ناسراوہو، مالەكان بەبى
تەماشاکردن بۆ يەكترى ھەلداون). (٢٠٨ب)

پرگەى سيبەم:

بۆ مامەلەکردن پيويستە ئەم مەرجانە ئامادەبن:

مەرجى يەكەم: پيويستە كپيارو فرۆشيار كەسانى ژيرو كامل بن، بۆيە
مامەلەى مندال و گيل و شيت دروست نيە، ھيچ مامەلەيەكيش پيک نايەت
ئەگەر خاوەنە راستەقینەكەى خۆى يان وەكيلەكەى ئامادە نەبيت، بۆيە ھەر
مالیک خاوەنداریەتى تەواوى خاوەنەكەى بەسەرەوہ نەبيت نافرۆشريت،
ھەرەوہا بالئەدەيەك بە ئاسمانەوہ، يان ماسيیەك لە دەريادا نافرۆشريت،
لەبەرئەوہى خاوەنداریەتيیەكى تەواوى ئەو كەسە بەسەر بالئەدەو ماسيیەكەوہ
نيە، تا بتوانيت رادەستى كپيارەكەيان بکات.

مەرجى دووہم:

پېوېسته كړياړو فروشيار هردووكيان به قسه پرمزانه ندى له سهر كړين و فروشتنه كه بدن، داني بړيكي پاره كه وكو پيشه كي دروسته بو پيكه ياننى مامه له كه، به لام مادام تواناي قسه كردنيان هه يه، نهوا هردووكيان ده بئيت بدوين، فروشياره كه ده بئيت بلييت: نهوه نهو مالهم به تو فروشت به رانبر نهو ونده پاره يه، كړياره كه ش هه ر ده بئيت بلييت: نهوه من پازى بووم به وهى نهو ماله له تو بكرم بهو پاره يه.

(پيغهمبر صلى الله على وسلم)، فهرموويه تى: كړين و فروشتن به پرمزانه ندى هه ر دووكلا پيكديت). (۲۰۹)

مه ر جى سييه م:

نه گهر مامه له يه كه پيكهات، كړيار يان فروشيار ته نها له و ماوه يه دا بو يان هه يه په شيمان ببنه وه كه له گه ل يه كترن، كه جيا بوونه وه بوارى په شيمان بوونه وه نامي نئيت.

مه ر جى چوارم:

گونجاو نيه ماليك بفروشريت به نرخيك كاتى پاره دانه كه ي ديارى نه كريت، بو يه پيوسته پاره كه به ته واوى له لايه ن كړياره وه بدرت و ماله كه ش وه رگريت، به لام نه گهر كړيارو فروشياره كان جيگه ي باوه رى يه كتر بوون، نهوا گونجاوه فروشياره كه له سهر هه نديك يان له هه موو پاره كه ي بووه ستييت بو كاتيكي دياريكراو، نه گهر كړياره كه ش له و كاته دا پاره ي به ده سته وه نه بوو، جيگه ي باوه رى فروشياره كه ش نه بوو، نهوا په يره وى مامه له ي مالى به بارمته دانراو ده كن، به وهى كړياره كه ماليكي ترى خو ي وكو خانوويه كه، يان باخيك، ده خاته نه سته وى كړياره كه وه، هه تا له كاتى دياريكراوى خويدا پاره كه ي ددات، له م باره شدا هيچ داهاتيكي نه م ماله به بارمته دانراوه له و ماوه يه دا نابييت به هى فروشياره كه، نه گهر واش پيكهوت كړياره كه له ماوه ي

دیاریکراودا نهیتوانی پارهکه بدات، ئەوا فرۆشیارهکه ئەومالە بهبارمته دانراوه دهفرۆشیت و پارهکهی خۆی ههڵدهگریتهوهو باقیهکەش دەداتەوه به کریارهکه.

مه‌رجی پینجهم:

کریار هه‌تا مال‌ه‌که‌ی وهرنه‌گریت، مال‌ه‌که له ئەستۆی فرۆشیاردا ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر مال‌ه‌که تووشی هه‌ر کاره‌ساتی‌ک بی‌ت، ببی‌ته‌هۆی تیداچوون یان خراپ بوونی، ئەوا مامه‌له‌که هه‌ڵده‌وه‌شیت‌ه‌وه، هه‌روه‌ها کریار هه‌تا مال‌ه‌که‌ی وهرنه‌گریت بۆی نیه به یه‌کی‌کی تری بفرۆشیت‌ه‌وه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علی وسلم)، فه‌رموویه‌تی: ئەگه‌ر که‌سی‌ک له ئیوه‌ خۆراکی‌کی

کری، با مامه‌له‌ی پیوه‌نه‌کا، هه‌تا به ته‌واوی ده‌که‌وی‌ته ده‌ستی). (٢١٠)

برگه‌ی چواره‌م:

هه‌موو مامه‌له‌یه‌ک له‌دوای بانگی نوێژی هه‌ینی قه‌ده‌غه‌یه، هه‌تا نوێژه‌که ئەنجام ده‌دری‌ت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رموویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (٩)

﴿ئە‌ه‌ی ئە‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه، کاتی‌ک بۆ نوێژی هه‌ینی بانگ‌درا، ئە‌وا بۆ یادکردنه‌وه‌ی خوا هه‌ول و تیکۆشان بکه‌ن و، کپین و فرۆشتن لیگه‌پین، ئە‌وه بوئیوه باشته‌ر، ئە‌گه‌رده‌زانن (ئهنوئیژه‌ی هه‌ینی چه‌ند پیرۆزه)﴾.

ياسای قازانجی پارهی به قهرزدراو

(الربا)

(الربا)، واته: قهرزیک له کاتی دانه وهیدا، زیادهیه کی له گه لدا بیئت، یان گۆرینه وهی توخمیک به هه مان توخم زیادهیه کی له گه لدا بیئت.

پرگهی یه که م:

وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا... (٢٧٥ البقرة)

...خوا (قازانجی) شت فروشتنی رهوا کردوهو، سوودی پارهی به قهرزدراویشی قه دهغه کردوهو... ❁

پیغه مبه (صلی الله علی وسلم)، فهرموویه تی: هه قهرزیک قازانجیکی پیوه بیئت، ئه وه شیوهیه که له شیوه کانی ربا). (٢١١)

پرگهی دووه م:

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ

...ئه وانهی که سوودی نایاسایی پارهی به قهرزدراو دهخۆن (زیادهیه که وهرده گرن له پارهی به قهرزدراو)، له گۆره کانیان راست نابنه وه، مه گه راستبوونه وه که یان وه کو راستبوونه وهی ئه وانه بیئت که شهیتان تیکیداون و له نه نجامی دست وه شاندن لییان (شییتی کردون)... ❁

پرگهی سییه م:

(سوودی قازانجی قهرز، ئه وه نده سته مه له لای پهروه ردگار، بویه پیغه مبه (ساوی خوی لییئت) ده فهرموویت: (دره میک له سوودی قازانجی قهرز له لای خوا، کاریگه رتره له سی و شهش کاری داوینپسی که به نه زانی بکریئت)، ههروه ها ده فهرموویت: (سوودی قازانجی قهرز، نه وه دو نو دهرووازی هیه، ئه وهی هه ره ژیره و هیان وه کو ئه وه وایه مروقه بچیته لای دایکی خوی).

(٢١٢)

بەرگه‌ی چوارهم:

(پيغهمبهر صلى الله عليه وسلم) نه‌فريني خوای له‌و كه‌سه كردوه كه قازانجی پاره‌ی به‌قه‌رز دراو ده‌خوات و، له‌و كه‌سه‌ش كه پاره‌كه وهرده‌گریت و، له‌و كه‌سه‌ش كه شاهیدی مامه‌له‌كه‌یه‌و، له‌و كه‌سه‌ش كه ده‌ینووسیت). (۲۱۳)

بەرگه‌ی پینجه‌م:

هەر توخمیک به توخمیکی وه‌کو خوی بگۆردریتته‌وه، ئەگەر به کیشی خوی نه‌بیٔت و ده‌ست به ده‌ست و له‌یه‌ك كۆپو مه‌جلیسدا نه‌بیٔت، ده‌بیٔت به پریبا، ئەگەر زیڤر به زیڤر، یان زیو به زیو، یان هه‌موو ئەو خۆراکانه‌ی كه ده‌خورین وه‌کو: جو به جو، یان خورما به خورما، یان خوی به خوی، بگۆردریتته‌وه و هەر بریکی زیادیان له‌سه‌ر وه‌ریگریٔت، ده‌بیٔت به پریبا، بۆیه ده‌بیٔت زیڤره‌كه‌ی خۆت بفرۆشیت و بیكه‌ی به پاره، ئەوسا به‌و پاره‌یه زیڤریکی تری پی بکریته‌وه كه خۆت ده‌ته‌ویٔت.

بەرگه‌ی شه‌شه‌م:

شتیک ناگۆردریتته‌وه به دووشت كه یه‌کیکیان له‌توخمی خوی بیٔت، چونکه ده‌كه‌ویٔته قالبی پریباوه، بۆنموونه، ته‌نه‌كه‌یه‌ك گه‌نمه‌گه‌وره، ناگۆردریتته‌وه به نیو ته‌نه‌كه‌ گه‌نمه‌ ورده‌و دیناریك، چونکه هه‌ردووك گه‌نمه‌كان له‌ توخمیکن كه به‌گه‌نم ناسراوه، یان کیلویه‌ك خورمای خه‌ستاوی، ناگۆردریتته‌وه به نیو دینارو کیلویه‌ك خورمای زودی، له‌به‌ره‌ئوه‌ی هه‌ردووکیان هه‌ر خورمان و له‌یه‌ك ره‌گه‌زن، گه‌نمیکیش كه جوی له‌گه‌ل تیكه‌ل بیٔت ناگۆردریتته‌وه به گه‌نمیکی تر جوی له‌گه‌ل تیكه‌ل بیٔت، مه‌گه‌ر سه‌ره‌سه‌ر، ده‌نا هه‌ر زیاده‌یه‌ك ده‌بیٔت به‌پریبا. ئارديش به‌گه‌نم ناگۆردریتته‌وه له‌به‌ره‌ئوه‌ی ئارده‌كه‌ش هه‌ر توخمی گه‌نمه‌كه‌یه.

ئاگا‌دار‌کردنه‌وه:

(به‌پیی یاسا‌كه ده‌رده‌كه‌ویٔت دانانی پاره له بانکه‌كان به شیوه‌ی (التوفیر)، ده‌كه‌ویٔته به‌ر یاسا‌کانی پریباوه، چونکه پاره دانراوه‌كه سالانه قازانجی

دیتھ سەر، لەم بارەدا حسابی (الجاری) ش تیۆ دەگلیت، چونکە پێبایکەرە که بانکه که یه، هه موو ئەوانه ش که تیۆ دەگلین له عه نه تی خوايان له سه ره).
(پێغه مبه ر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموویه تی: پوژکارێک به سه ر خه لکیدا دیت، ئەگه ر
مالی (پێبا) ش نه خوون، ئەوا له ته پوژه که یه وه ده گلین). (۲۱۴)

یاسای سه له م

سه له م، وا ته: پیدانی پاره وه کو قه رزیک، له بیری وه رگرتنی مالیکی ناسراو له کاتیکی دیاریکراو دا، سولفه شی پی ده گوتری به مه به سستی ئەوه ی له پێشه وه پاره که وه ربگریت، له بیری به ره مه میکی ناسراو دا که له کاتی پێگه یشتنیدا به ره مه که له بیری پاره که ده دریته وه به قه رزده ره که.

پرگه ی یه که م:

ئهو مامه له یه له هه موو ئەو که لوپه ل و کالایانه دا ده کریت که کرین و فروشتنیان پێوه ده کریت و ده توانریت ره وشته کانیان دیاری بکری، وه کو: زه یت، دانه ویله، جل و به رگ، به رو بوومی کشتوکال، که ره سته ی بینا، داروته خته، ئاسن، شووشه... هتد.

پرگه ی دووه م:

پێویسته پاره ده رو پاره وه رگر به ئاماده بوونی دوو شاهید له لای نووسه ریک ئەم په یمانه ی نیوانیان واژو بکه ن، که له نیو په یمان نامه که دا جووری ماله سه له م کراوه که و، کاتی ته سلیم کردنه که ی و، بپی پاره که ده خرینه روو.

پرگه ی سییه م:

ئهو وشتانه ی که ناتوانریت جو ره کانیان به وردی دابین بکری، سه له میان تییدا ناکریت، بو نمونه پێست، هه یه ئەستوره، هه یه ته نکه، ته نانه ت له پێستی کدا هه ندیک به شه کانی ته نکن و هه ندیکیان ئەستورن، به لام له کاغه زدا گونجاوه، له به رئه وه ی هه مووی یه که ئەستووری هه یه.

پرگه‌ی چواره‌م:

پيويسته بری ماله سه‌له‌م كراوه‌كه به كييش و پيوانه ديارى بكریت. (۲۱۵)

پرگه‌ی پينجه‌م:

هرشتيک به‌هوی ئاگره‌وه بېرژيت يان بکولینرييت به مهرجیک ئه‌و کولان و برژاندنه ببیتته‌هوی ئه‌وه‌ی ئه‌و توخمه ههنديک له ره‌وشته‌کانی خوئی له‌ده‌ست بدات، سه‌له‌می پيوه ناکرييت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

مالي دياريكراو بو سه‌له‌م، به بارمته (ره‌ن) وهرناگيرييت.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌و كه‌سه‌ی سه‌له‌مه‌كه ده‌كات ده‌بيت شايسته‌ی ئه‌وه‌بيت له‌كاتی دياريكراوی خویدا ماله‌كه بداته ده‌ست ئه‌و كه‌سه‌ی كه پاره‌كه‌ی داوه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

نابيت ئه‌و ماله‌ی ده‌دریت له هه‌مان ره‌گه‌زی ئه‌و ماله بيت كه وهرده‌گيريته‌وه، بو‌نموونه: نابيت گه‌نم بدریت له‌بری ئه‌وه‌ی كه به‌روبوومه‌كه پيگه‌يشته گه‌نمی بو بهينريته‌وه، يان نابيت پاره بدریت له‌بری ئه‌وه‌ی كه به‌روبوومه‌كه پيگه‌يشته پاره‌ی بو بهينريته‌وه.

پرگه‌ی نوويه‌م:

سه‌له‌م له ماليکی به‌رده‌ستدا ناکرييت، وه‌كو سه‌ياره‌يه‌ك يان خانويه‌ك.

ياسای قهرز

مَنْ ذَا الَّذِي يُفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ (۱۱) الحديد
﴿كَيِّبِهِ ئەوكەسەى قەرزىكى چاك دەدات لە رىگەى خوادا؟ تا بوى چەندجارە
بكاتەو، بۆ ئەو كەسەش (لەلايەن پەرەردگارەو)، پاداشتيكى پىروژ ھەيە﴾.

پرگەى يەكەم:

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: (ھەرکەسيك ناخوشىيەكى لە
ناخوشىيەکانى دنيای لەسەر موسولماننيك لا برد، ئەوا خوا لە ناخوشىيەکانى
پروژى دوايى ناخوشىيەكى بۆ لادەبات، خواش لە پشتيوانى بەندەدايە مادام
بەندە لە پشتيوانى براکەيدا بيئت). (۲۱۶)

پرگەى دووھم:

ئەوكەسەى قەرزەكەى دەدرىتى، دەبيئت كەسيكى بالغي عاقل بيئت، تواناي
ئەوھى ھەبيئت قەرزەكە لە كاتى ديارىكراوى خویدا بداتەو.

پرگەى سيپھەم:

پيويستە نووسەريك لەنيوان قەرزەدەر قەرزوگردا بە ئامادەبوونى دوو
شاھيد، ھەموو وردو درشتيک لەسەر برى قەرزەكەو، ماوھى گەرانەوھەكەى
بنووسيت.

وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٍ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ... (۲۸۲ البقرة)

﴿...با نووسەريکيش بەراستى و دروستى ئەوھ لە نيوانتاندا بنووسيت و،
گويش نەدات (بە قسەى خەلكى)، بەوھى بەو شيوھىە بنووسيت وھكو خوا
فيبرى کردوھ...﴾.

وَأَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ (۲۸۲ البقرة)

﴿...دوو شاھيديش ديارى بکەن لە پياوھکانتان، (بۆ شاھيدى دان لەسەر
راستى ئەم نووسراوھ لە نيوانتان)﴾...

پرگه‌ی چوارهم:

دهكړيټ قهرزدهرهكه داواى مالئيكى قهرز وهگرهكه بكات، يان داواى كهفيليك بكات، بؤئوهى وهكو بارمتهيهك وايټ بهدهستيهوه، لهكاتى دياريكراوى خؤيدا مالهكهى دهسكهويټهوه.

(پيغهمبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرموويهتى: (كهفيل بارمتهيهوه قهرزهكش پيويسته بدريټهوه). (٢١٧)

پرگه‌ی پينجهم:

قهرزدان ههمو ئهوه كهلوپهلانه دهگريټهوه كه دهتوانريټ ماملهيان پيوهبكريټ.

پرگه‌ی شهشهم:

لهوكاتهوه قهرزهكه دهريټ به قهرزوهگرهكه، سهلامهتى ماله به قهرزدرارهكهى دهكهويټه ئهستوه، ئهگهر هاتو ماله به قهرزدرارهكش، مهريك يا چهند سهر مهريك بوون، بؤئوهى قهرز وهگرهكه بؤ ماويهكى دياريكراو كهلك له شيرهكيان وهريگريټ، ئهوا ههمو خهرجيهيهكى ئهوه مهراڼه لهسهر قهرزوهگرهكهيه.

پرگه‌ی چهوتههم:

نابيټ قهرزدانهكه ببيټه مايهى دهستكهوتنى دهسكهوتيكي ماددى بؤ خاوهن قهرزهكه، دهنا دهچيټه قالبى ريباوه.

پرگه‌ی ههشتههم:

بهپيى ئهوه ريټكهوتنه كه لهنيوان قهرزدهرو قهرزوهگرده ديكريټ، گونجاوه قهرزهكه لهشاريټ بكريټ و لهشاريټى تر بدريټهوه، بهمهريجك هيچ له برهكهى زيادوكهم نهكاتو، لهكاتى دياريكراوى خؤيدا بيټ.

پرگه‌ی نويههم:

له کاتی دانهوهی قهرزه که دا، ئه وهی قهرزه که ی داوه ده توانییت له بیری پاره که ی که لویه لی مامه له کردن له قهرز وهرگره که وهرگریته وه.

پرگه ی ده یه م:

ئه گهر قهرزداریک تووشی ته نگه بهری بوو، نه ی توانی له کاتی دیاریکراوی خویدا قهرزه که ی بداته وهو، خاوه ن قهرزه که ش کارئاسانی بو بکات، به وهی ماوه ی قهرزه که ی بو کاتیکی تر بو دریز بکاته وه، ئه وا خوا له دنیا و دواپوژدا کارئاسانی بو ئه و خاوه ن قهرزه ده کات.

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (ئه گه که سیك کارئاسانی بو که سیك کرد که له ته نگه به ریدا بوو، ئه وا خوا له دنیا و دواپوژدا ئاسانکاری بو ئه و که سه ده کات). (۲۱۸)

پرگه ی یازده:

ئه گهر قهرزه رگر له کاتی دانه وهی قهرزه که یدا ده ست و دیاریه کی بو قهرزه رگر هیئا، ئه وه وه کو دیاری مامه له ی له گه ئدا ده کریت و خاوه ن قهرزه که تا وانبار نابیت وهری بگریت.

یاسای مالی به بارمه دانراو

(الرهن)

پرگه ی یه که م:

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ... (البقرة) ۲۸۳

ئه گهر له سه فه ریش بوون و نووسه ریکتان ده ست نه که وت نووسراویک له نیوانتان بنووسییت، ئه وا (له م باره دا په یه وهی شیوازی) بارمه ی وهرگیریا بکه ن.

واته ئه گهر له سه فه ردا بوون و نووسه ریکتان ده ست نه که وت مامه له کردنه که بنووسن، ئه وا په یه وهی ئه وه بکه ن که کریاره که له بیری پاره ی که لویه له کانی، با

شتيک له سامان و سهرودته کانی تری به بارمته بخاته ئهستوی فروشیاره که وه،
بوئه وهی مامه له که پیک بیټ و فروشیاره که ش سامانه که ی پاریزراو بیټ.

برگه ی دووهم:

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم)، بۆ خوراکي که س و کاره که ی، قه لغانیکی خوی کرده

بارمته له لای جووله که یه که، له بری (۳۰) ربه جو). (۲۱۹)

برگه ی سییهم:

ئه گهر قهرزیک له نیوان قهرزده رو قهرز وهرگرو شاهیده کاند ا وازوی له سهر کرا،
ئه وه قهرزده ره که مافی خویه تی داوای بارمته یه که بکات بۆ مسوگهر کردنی
وهرگرتنه وهی قهرزه که ی، چونکه جاری واهیه وازو کراوه که بزر ده بیټ، یان
شاهیده کان دهمرن.

برگه ی چوارهم:

هه موو دهسکه و تیک که به هو ی ماله بارمته کراوه که وه دهسکه و یټ له ماوه ی
بارمته کردنه که دا، بۆ خاوه نه بنه رته یه که یه تی، ئه و که سه ی ماله که ی به بارمته
وهرگرتووه، هیه چ مافیکی به سهر داهات و دهسکه و ته کانی ئه م بارمته یه وه نیه.

برگه ی پینجه م:

ههر مالیک داگیر کرابیټ یان دزرابیټ، به بارمته وهرناگی ریټ.

برگه ی شه شه م:

ههر کاتی که قهرزه که درایه وه له کاتی دیاریکراوی خویدا، ئه و ا ماله به بارمته
دانراوه که له ژیر یاسای بارمته دانان دیته دهره وه، خاوه نه که ی سه ربه ست
ده بیټ له مامه له کردن پیوه ی.

برگه ی هه وته م:

که سی که مالیکی خوی به بارمته دانا له بری قهرزیک که وه ری گرتووه، ئه گهر
پیش هاتنی کاتی دانه وهی قهرزه که ئه و که سه مرد، ئه و ا ماله به بارمته
کراوه که له یاسای به بارمته یی دیته دهره وه، له بهرئه وهی به مردنی که سه که

پیش دابه شکردنی میراته که ی ده بیټ قهرزه کانی بدرینه وه، به لأم نه گهر که سیټ
قهرزیکی داو له بهرانبه ردا بارمته یه کی وهرگرت، نهوا دوا ی مردنی نهو که سه،
ماله که هر به بارمته کراوی ده مینینه وه تا کاتی دانه وهی قهرزه که دیت و
میراتگره کان نهو نه رکه ده گرنه نه ستو.

پرگه ی هه شتتم:

مائی وه قف کراو ئافره تی خاوه ن مندال و سه گو به رازو خوار دنیټ که زوو
خراب بیټ، ناشین به بارمته دابنرین له بری قهرزیټ، چونکه مه به ست له
بارمته که نه وه یه نه گهر قهرزه که نه درایه وه نهوه قهرزه دره که نهوه بارمته یه
بفروشیت و ماله که ی خو ی ده ستکه ویته وه.

پرگه ی نۆیه م:

نه گهر که سیټ کو یله یه کی هه بوو کاتی ئازا دکرده که ی پیش دانه وهی قهرزیټ
بوو له نه ستوی خاوه نه که یدا، نهوا نهو کو یله یه به بارمته داناندریت.

پرگه ی ده یه م:

نه گهر که سیټ بارمته یه کی وهرگرت له بری قهرزیټ، نهوا بو ی نیه له مامه له یه کی
تردا نهو ماله بارمته یه به بارمته دانیته وه له گه ل که سیټی تردا، مه گهر به
ره زامه ندی خاوه نه بنه رته یه کی.

پرگه ی یازده:

نه گهر قهرزه دریک قهرزی له لای که سیټ بوو، نهوا نهو قهرزه وه کو بارمته
دانانریت له مامه له ی نیوان خاوه ن قهرزه که وه که سیټی تردا، هر مالیکیش که
له به رده ستدا نه بیټ به بارمته دانانریت، وه کو بالنده یه که به ئاسمانه وه یان
کو یله یه کی هه لاتوو.

پرگه ی دوازده:

هر مهرجیک دژ به یاسا کانی ئیسلام بیټ به تاله، وه کو نه وهی که قهرز
وهرگره که بلیټ: نهو ماله م کرد به بارمته له لای تو به و مهرجه ی، به هو ی

قهرزه که وه نه فرۆش ریټ، یان بلّیت: ئەو مالّەم کردە بارتە هەموو داھاتە کە ی بۆ تو بیټ تا قهرزه کەت دەدەمەو، چونکە ئەم مەرچانە لە بنەرەتدا بەتالّن.

(پینغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: هەر مەرچیک ئەگەر لە کتیبە کە ی خوای گەرەدا نەبیټ، ئەو بەتالّە، ئەگەر سەد مەرچیش بن). (۲۲۰)

پرگە ی سیژدە:

ئەگەر هات و بارتە دانراو کە کەنیزە یە ک بوو، ئەو نادریټ کە دەست قهرز دەر کە، بە لکو لە لای دادوەر، یان میژدە کە ی، یان لە لای ئافرە تیټ ک دە هی لریټە وە.

(پینغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: کە سیټ لە ئیو بە تەنیا لە گەل ئافرە تیټدا نە میټیټە وە کە ئافرە تە کە یە کیک نە بیټ لە وانە ی کە لیی قەدە غە

کراون، چونکە شەیتان سییە مینە لە نیوان ئەو ژن و پاو دەدا)، (۲۲۱)

لە وانە یە تووشی کاری خراپیان بکات.

یاسای مفلیس بوون

مفلیس بوون، واتە: بە دەستە وە نەمانی مال و سامان.

پرگە ی یە کە م:

ئەگەر کە سیټ لە مال و سامانە کە ی هیچی بە دەستە وە نەماو، قهرزیکی لە ئەستۆدا بوو کاتی دانە وە ی نە هاتبوو، ئەو خاوەن قهرزە کە بوی نیە داوای قهرزە کە ی لی بکاتە وە.

پرگە ی دوو م:

ئەگەر کە سیټ لە مال و سامانە کە ی هیچی بە دەستە وە نەماو، قهرزیکی لە ئەستۆدا بوو کاتی دانە وە ی نە هاتبوو، ناتوانریټ پرگە ی سە فەر کردنی لی بگیریټ.

پرگە ی سییە م:

ئەگەر كەسبىك لە مال و سامانەكەى ھىچى بەدەستەوہ نەماو، قەرزىكى لە ئەستۇدا بوو كاتى دانەوہى نەھاتبوو، ناتوانرىت داواى كەفلىلى لى بگرىت.

بەرگەى چوارەم:

ئەگەر كەسى موفلىس مالىكى بەدەستەوہ بوو، قەرزدارى خەلكانى تىرىش بوو، واى نىشان دەدا ئەو مالە ھى خەلكى ترە كاسپى پىپوہ دەكات، ئەگەر يەككە لە قەرزدارەكان داواى ئەوہى كرد لەسەر راستى قسەكانى سوئند بخوات، ئەوا سوئند نادرىت، چونكە خودى سوئنددانەكە بو ترساندىنەتى، بوئەوہى لە قسەكەى پەشىمان بىتەوہ، ئەگەر پەشىمانىش بىتەوہ، ھىچ لە كىشەكە ناگورىت، بوئە واتايەك نىبە بو سوئنددانى.

بەرگەى پىنجەم:

ئەگەر كەسى موفلىس قەرزىكى زورى بەسەر شانەوہ بوو، خاوەن قەرزەكانىش كىشەكەيان دايە دادگا، بوئەوہى دادگا دەست بەسەر مالەكەيدا بگرىت و لەژىر چاودىرىدا بىھىلىتەوہ، ئەوا دادوہر سەرنج دەدات، ئەگەر مالەكەى بەشى ئەوہ بكات كە قەرزەكانى لى بداتەوہ، ئەوہ فەرمانى پىدەكات قەرزەكان بداتەوہ، ئەگەر دادوہرىش زانى مالەكە بەشى قەرزەكان ناكات، ئەوہ فەرمان دەكات بە دەست بەسەرداگرتنى مالەكەو فروشتنى، بوئەوہى قەرزەكانى لى بداتەوہ، يان مالەكە بەسەر قەرزدارەكان دابەش بكات.

بەرگەى شەشەم:

ئەگەر لەلايەن دادوہرەوہ دەست بەسەر مالەكەيدا گىرا، واباشە موفلىسەكە نامادە بىت بوئەوہى خەلكى ئاگادارى ئىفلاس كردنەكەى بن، جا گونجاوہ كەسە موفلىسەكە دواى دەست بەسەرداگرتنى مالەكەى، مامەلەيەك لەگەل كەسبىكى تردا بكات، يان قەرزىكى لى وەر بگرىت، ئەوا ئەو مامەلەيە كارناكاتە سەر مافى قەرزدارەكان، چونكە مافى قەرزدارەكان لە مالە دەست بەسەرگىراوہكە دايە.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سيك مائيكي خو‌ی به ته‌واوی لای كه‌سيكي موفلس دؤزيه‌وه، ئه‌وه ئه‌گه‌ر ماله‌كه‌هه‌چی لی نه‌فرو‌شايي‌ت، حه‌قی خاوه‌ن ماله‌كه‌يه‌هه‌موو ماله‌كه‌ه‌ی خو‌ی بباته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر پيشتر هه‌نديكي له‌نرخي ماله‌كه‌ه‌ی ده‌سته‌كه‌وتبو‌وه، ئه‌وه خاوه‌ن ماله‌كه‌ه‌ش وه‌كو قه‌رزده‌ره‌كاتي تر ته‌مasha ده‌كري‌ت.

(پيغهمبهر (صلی الله عليه وسلم) فهرموويه‌تی: ئه‌گه‌ر پياويك كه‌لوپه‌له‌كاني خو‌ی له‌لای كه‌سيكي موفليس بينينه‌وه، ئه‌وا ئه‌و له‌هه‌موو كه‌س شايسته‌تره‌ به‌وه‌رگرته‌وه‌ی). (٢٢٢)

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌كاتي ده‌ست به‌سه‌رداگرته‌نی ماله‌كه‌يدا، دادوه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌هيئيته‌وه‌ كه‌ خو‌ی و مال و مندا‌له‌كه‌ه‌ی پي‌ی بژيه‌ن.

ياساكاني قه‌ده‌غه‌کردن له‌سه‌ر شتيك

(الحجر)

پرگه‌ی يه‌كه‌م:

ئه‌گه‌ر مندا‌ليك، يان شيتيک، مال و سامانيكي هه‌بوو، ئه‌وا له‌لايه‌ن دادوه‌ره‌وه‌ قه‌ده‌غه‌ ده‌كري‌ت هه‌لسوكه‌وت به‌و ماله‌وه‌ بكري‌ت، مه‌گه‌ر به‌هو‌ی باوكی، يان باپيري، يان به‌خيوكه‌ره‌كه‌يه‌وه، ئه‌گه‌ر به‌خيوكه‌ريش نه‌بوو، ئه‌وه‌گه‌وره‌ی موسولمانان ئه‌و ئه‌ركه‌ ده‌گري‌ته‌ ئه‌ستو، به‌لگه‌ش بو‌ ئه‌مه‌ خوا ده‌فه‌رموي‌ت:

وَإِنتَلُوا الْيَتَامَى حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُّشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

(٦) النساء

﴿هه‌تيوه‌كانيش تا‌قی بکه‌نه‌وه‌ (به‌وه‌ی كه‌گيل و نه‌زان نين)، هه‌تا ئه‌گه‌ر كه‌يشتنه‌ ته‌مه‌نی جووت بوون، جا ئه‌گه‌ر هاتوو هه‌ستتان پي‌کردن كه‌ خو‌يان ناسيوه، مال و سامانه‌كانيان بدنه‌وه،...﴾

برگه‌ی دوهم:

به‌خیوکه‌ری هه‌تیوه‌کان، ده‌توانن مالی هه‌تیوه‌کان بخه‌نه بازرگانیه‌وه.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: که‌سیک به‌خیوکردنی هه‌تیویکی له ئەستۆگرت و، هه‌تیوه‌که‌ش مال و سامانی هه‌بوو، با ئەوکه‌سه بازرگانی به مال و سامانه‌که‌وه بکات و، لێ نه‌گه‌ریت زه‌کاتی سالانه ورده‌ورده که‌می بکاته‌وه). (۲۲۳)

برگه‌ی سییه‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، دروست نیه به‌هوی مالی هه‌تیوه‌کانه‌وه چاکه و پیاوه‌تی بو‌خوی بکات، وه‌کو ئەوه‌ی به‌نده‌یه‌ک ئازاد بکات یان دیارییه‌ک بدات، خوا ده‌فه‌رمویت:

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ... (۱۵۲ الانعام)

﴿نزیک مالی هه‌تیویش مه‌که‌وه‌نه‌وه (ده‌ستکاری مالی هه‌تیو مه‌که‌ن)، هه‌تا ده‌گه‌نه ته‌مه‌نی خو‌ناسین، مه‌گه‌ر نزیک که‌وتنه‌وه‌تان به‌ شیوه‌یه‌ک بی‌ت که قازانج به مالی هه‌تیوه‌که بگه‌یه‌نیت...﴾

برگه‌ی چواره‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، پیویسته هه‌موو هه‌لسوکه‌وته‌کانی له به‌رژه‌وه‌ندی مالی هه‌تیوه‌کاندا بی‌ت.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئهو که‌سه‌ی چاودی‌ری به‌خیوکردنی هه‌تیوه‌کان ده‌کات، پیویسته له به‌خیوکردنیاندا زیاده‌ره‌وی نه‌کات و ده‌ست ته‌نگیش نه‌کات.

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (۶۷)..... أَوْلَٰئِكَ يُجْزَوْنَ

الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا (۷۵) الفرقان

﴿ئهو و خاوه‌نباوه‌رانه‌ی که له مال و سامانه‌کانی خو‌شیان به‌خشیوه‌ته‌وه و زیاده‌ره‌ویان نه‌کردوه و ده‌ست ته‌نگیشیان نه‌کردوه و، له و نیوانه‌شدا

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

پێویسته به‌خێوکه‌ره‌که‌یان دوا‌ی خۆناسینی هه‌تیوه‌کان، ماله‌که‌یان بۆ بگێرێته‌وه‌و، دوو شاهیدیشیان لێ بگریت، هه‌روه‌کو خوا ده‌فه‌رمویت:

...فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهُدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا (٦ النساء)

.....جا ئه‌گه‌ر ماله‌که‌تان دانه‌وه‌، ئه‌وا شاهیدیان لێ بگرن و، خواش به‌سه به‌وه‌ی که لێپرسه‌ره‌وه بیته‌ (له‌م کاره‌دا).

ياساكانی ئاشتکردنه‌وه

به‌و مانایه‌ی ئه‌گه‌ر دوو که‌س کێشه‌یه‌کیان هه‌بوو ده‌توانن خۆیان چاره‌سه‌ری بکه‌ن و پێککه‌ون، یان که‌سی سێیه‌م بکه‌وێته‌ نیوانیان و پێکیان بخاته‌وه‌.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سێک شتیکی لای یه‌کیکی تر بوو، یان قه‌رزیکێ لای ئه‌و که‌سه‌ بوو، گونجاوه‌ له‌گه‌ڵیدا پێک بکه‌وێت و حه‌قه‌که‌ی وه‌رگرێته‌وه‌، بۆئه‌وه‌ی دوژمنایه‌تی دروست نه‌بیته‌.

(پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: موسوڵمانه‌کان له‌سه‌ر مه‌رجه‌کانی خۆیان، پێککه‌وتنیش گونجاوه‌ له‌ نیوان موسوڵمانه‌کان). (٢٢٤)

پرگه‌ی دووه‌م:

هه‌موو پێککه‌وتنیک گونجاوه‌ له‌نیو موسوڵمانه‌کاندا، ته‌نها ئه‌وانه‌ نه‌بیته‌ که شته‌ حه‌له‌له‌کانی تێدا حه‌رام بکریت، یان حه‌رامه‌کانی تێدا حه‌له‌ل بکریت.

(پێغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموو‌یه‌تی: پێککه‌وتن گونجاوه‌ له‌ نیوان موسوڵمانه‌کاندا، ته‌نها ئه‌و پێککه‌وتنه‌ نه‌بیته‌ که شته‌ حه‌له‌له‌کان حه‌رام بکات و، شته‌ حه‌رامه‌کان حه‌له‌ل بکات). (٢٢٥)

ياساكانى حهواله

برگه‌ی يه‌که‌م:

حه‌واله، واته: گۆپىنى قهرزده‌ر يان قهرزوه‌رگر به‌که‌سىكى تر، هۆكارىكه‌ بۆ ئاسانكردىنى وه‌رگرته‌نوه‌ى قهرزه‌كان، ده‌كرىت به‌ دوو به‌شه‌وه:

به‌شى يه‌که‌م:

حه‌واله‌ى ماف، واته‌ خاوه‌ن قهرزه‌كه‌ بگۆپىت به‌که‌سىكى تر.

به‌شى دووه‌م:

حه‌واله‌ى قهرز: واته‌ قهرزداره‌كه‌ بگۆپىت به‌که‌سىكى تر.

برگه‌ی دووه‌م:

حه‌واله‌ مامه‌له‌يه‌كى سه‌ربه‌خۆ نيه‌، به‌لكو رىككه‌وتنىكى په‌يوه‌نديداره‌ به‌ قهرزىكه‌وه‌ كه‌ پيشتر كراوه‌، له‌لايه‌ن قهرزده‌رو قهرز وه‌رگره‌وه‌.

برگه‌ی سىيه‌م:

پىويسته‌ هه‌رسىك لايه‌نى قهرزده‌رو قهرزوه‌رگرو كه‌سى سىيه‌ميش كه‌ قهرزه‌كه‌ ده‌گرىته‌ ئه‌ستۆى خۆى، ئاماده‌بن و ره‌زامه‌ندىن له‌سه‌ر رىككه‌وته‌نه‌كه‌.

برگه‌ی چواره‌م:

حه‌واله‌ به‌وه‌نده‌ پىكدىت كه‌ كه‌سى سىيه‌م له‌ به‌رانبه‌ر قهرزده‌رو قهرز وه‌رگره‌كه‌دا، دان به‌وه‌دا بنىت كه‌ قهرزى قهرزداره‌كه‌ ده‌خاته‌ ئه‌ستۆى خۆيه‌وه‌، به‌ پىچه‌وانه‌شه‌وه‌ ده‌كرىت كه‌سى سىيه‌م ره‌زامه‌ندى بنوىنىت له‌سه‌ره‌وه‌ى كه‌ ئه‌و ببىته‌ خاوه‌نى قهرزه‌كه‌و قهرزداره‌كه‌ ماله‌كه‌ بۆ ئه‌و بگىرىته‌وه‌.

برگه‌ی پىنجه‌م:

له‌ هه‌موو باره‌كاندا پىويسته‌ برى قهرزه‌كه‌و ماوه‌ى دانه‌وه‌كه‌ى ديارى بكرىت له‌نىوان هه‌رسىك لايه‌نه‌كه‌دا.

برگه‌ى شه‌شه‌م: دواى رىككه‌وتن له‌ نىوان هه‌رسىك لايه‌كان، هىچ كه‌سىك بۆى نىيه‌ په‌شىمان ببىته‌وه‌.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

به مردنی که‌سی سییهم، که قهرزه‌که‌ی خستوته ئه‌ستوی خو‌ی، ری‌ککه‌وتنه‌که به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و قهرزده‌ره‌که بو‌ی نیی‌ه په‌شیمان ببی‌ته‌وه، به‌لکو قهرزه‌که ده‌که‌ویته ئه‌ستوی میراتگره‌کانی که‌سی سییهمه‌وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

هه‌رکاتی‌ک قهرزه‌که درایه‌وه، یان قهرزده‌ره‌که گه‌ردنی که‌سی سییهمی ئازاد کرد، یان ری‌ککه‌وتنیکی تر کرا له‌نیوان قهرزده‌رو که‌سی سییهمدا، به‌وه‌ی که که‌سی چوارهم قهرزه‌که له ئه‌ستوی خو‌ی بگری‌ت، ئه‌وا کو‌تایی به‌و ری‌ککه‌وتنه‌ی پی‌شتر دی‌ت.

(پی‌غه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: سته‌مه بو‌ که‌سیکی ده‌وله‌مهند دانه‌وه‌ی قهرزی‌ک دوابخات، جا ئه‌گه‌ر حه‌قی خاوه‌ن قهرزه‌که‌ش له‌لایه‌ن قهرزداره‌که‌وه بگوازری‌ته‌وه بو‌ ئه‌ستوی که‌سیکی تر که توانای دانه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ی هه‌بی‌ت، ئه‌وا ده‌بی‌ت خاوه‌ن قهرزه‌که به‌م گواستنه‌وه‌یه پازی بی‌ت).

(۲۲۶)

ياسای دابینکردنی مافهکان

دهسته به ریون (الضمان)

مه به ست له دابینکردنی مافهکان: پته وکردنی پابه نذبوونه بو نه فه وتانی قهرزه کان.

پرگه ی یه که م:

بو مسوگه رکردنی وهرگرتنه وهی قهرزیک، قهرزدهرکه بو ی هه یه وهرگرتنه وهی قهرزه که ی دابین بکات، به وهی داوای بارمته یه که له قهرزداره که بکات، هه تا کاتی قهرزदानه وه که دیت.

پرگه ی دووهم:

گونجاوه خاوه ن قهرز له کاتی مامه له که دا به شیوه یه که زیاتر هه ولی دابینکردنی قهرزه که ی بدات، وه کو ئه وهی داوا له قهرزداره که بکات، مایکی بارمته و که فیلیکیشی بو دابین بکات.

پرگه ی سییه م:

مالی ئه مانه ت پیویستی به دابین کردن نیه، به وهی که فاله ت یان بارمته له و که سه وهر بگریت که ماله که ی له لا داده نریت.

پرگه ی چوارهم:

له یه که گریبه ستدا، که سی وه کیل ناتوانیت بییت به که فیل بو دابینکردنی مامه له که.

پرگه ی پینجه م:

هه موو مایکی به کری دراو، دابینکردن و بارمته ی تیدا وهرناگریت بو سه لامه تی ماله که، به لام له کاتی که دا سه لمینرا که کریچیه که که مته رخه م بووه له ناست سه لامه تی ماله که دا، ئه و اچا کردنه وهی که موکوریه کانی ده که ویته ئه ستو.

پرگه ی شه شه م:

بۆ دابینکردنی مافهكان، پيويسته گريبهستهكان بنووسرين و شاهيديان له سهر وهر بگيريت، به لام له مامه له قهدهغه كراوهكاني و هكو سوودي پارهي به قهرز دراودا، نه وه نابيت به هيچ شيوه يه كه نه نجام بدريت، له بهرته وه ي مامه له كه له بنه پرتدا قهدهغه يه، سزاي نووسه رو شاهيده كانيش و هكو سزاي قهرزده رو قهرز وهر گره كه و هه يه.

برگه ي حه وته م:

جيبه جي كردني هه سزايه كي شه رعي به سهر كه سيكدا، نه گهر زياده پره وي تيدا نه كريت، پاراستني هيچ مافيك بۆ سزادراره كه داين ناكات.

ياساي مالي شه راكه ت

برگه ي يه كه م:

دوو كه س يان چه ند كه سيك، ده توانن هاوبه ش بن له پيكه يناني سامان و سه روه تيك، به مه به ستي بازرگاني و مامه له كردن، له هه موو زه ره رو قازانجيك شه ريكن، به پيئي ريژه ي به شداري كردني مال و سامانه كانيان.

برگه ي دووه م:

ده توانريت دوو كه س بن به شهريك، يه كيكيان به پارهو، نه وه ي تريان به راپه راندني ئيش و كاره كان، دياري كردني ريژه ي شه راكه ته كه ش به ريكه وته نني هه ردووك لايان ده بيت، بۆ كاتيكي دياري كراو.

برگه ي سييه م:

هه ر يه كيك له شه ريكه كان مافي نه وه ي هه يه به پيئي بري به شداري كردنه كه ي سه رپه رشتي كاروباره كان بكات.

برگه ي چواره م:

دهتوانریت که سیکی دهره وهی شهراکه ته که راپه پانندی کاره کانی پی
بسپیردریت و وهکیلی هه موویان بیت، به موچه، یان به بهش، به پیی
ره زامه ندی شهریکه کان.

برگهی پینجه م:

مالی شهریک له لای شهریکه کان، وهکو مالی ئەمانهت وهه یه له ئەستویاندا.

برگهی شه شه م:

هه رکاتیکی مالیکی هاوبهش، له لای یه کیکی له شهریکه کان، تووشی فهوتان و
تیداچوون بوو، بههوی کاره ساته کانی وهکو ئاگرو لافاوو دزی کردنه وه، ئەوا
شهریکه کانی تر مافی ئەوه یان نیه داوای به شه کانی خویمان له شهریکه
بکه نه وه که ماله که ی لابوو، به لام بویمان هه یه سویندی بدن که که مته رخه م
نه بووه له پاریزگاریکردنی ماله هاوبه شه که دا.

برگهی حه وته م:

مالی شهراکهت هه موو به سه ریکه وه زه کاتی لی دهرده کریت.

برگهی هه شته م:

هه موو شهراکه تیکی به مردنی یه کیکی له شهریکه کان هه لده وه شیتته وه، مه گهر ئەو
شهریکه مردوووه خووی وه سیه تی کرد بییت، دوا ی مردنیشی میراتگره کان
به رده وام بن له شهراکه ته که.

برگهی نۆیه م:

له مالیکی هاوبه شدا که بهش نه کریت، وهکو سه یاره یه که، یان خانوویه که،
ئه گهر یه کیکی له شهریکه کان به شه که ی خووی بفرۆشیت، ئەوا شهریکه کانی
خووی خاوهن مافتن که به هه موویان ئەو به شه بکرنه وه، جا ئەو ماله هاوبه شه
میرات بییت له نیو میراتگره کاندا، یان مالیکی هاوبهش بییت له نیوان چه ند
که سییدا.

برگهی ده یه م:

دهكړيټ شهراکته له گڼل ټه و بازرگانه جووله که و مه سېحيانه دا بکړيټ که له ژير سيښهري ئيسلامدان، به لام هرگيز شهراکته له گڼل بييا وهردا ناکړيټ.

پرگه يازده:

له لايه نوسه ريکوه ناوهرپوکي شهراکته که دنوسريټ، شهريکه کان و دوو شاهيدو دادهوري ټه و شوينه واژوي له سهر دهکن، ټه و زياتر بو سه لامه تي شهراکته که يه، دنا ته نها به په زامه ندي ههر دووک شهريکه کان شهريکه ته که يان پيکديټ و دروست ده بيټ.

پرگه دوازده:

ټه گهر يه کيک له شهريکه کان خيانه تي له ماله هاوبه شه که کرد، ټه و: خوا پشتيواني خوي له و مامه له يه ده کيشيټه و.

پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: خوي گوره ده فهرمويت: له نيوان دوو شهريکدا، من سييه ميانم، تا ټه و کاته ي يه کيکيان خيانه ت له وه ي تريان دهکات، جا که خيانه تي ليکرد، ټه و من له نيوانيان دهرده چم). (۲۲۷)

پرگه سيژده:

مه رجه، پاره ي ههر دووک شهريکه که يه ک پاره بيټ، ناگونجيت به شي يه کيکيان تمه ن بيټ و، به شي ټه وه ي تريشيان دينار بيټ.

پرگه چوارده:

هه موو شهراکته تيکي ده سکه و تي ماندو و بووني جه سته يي، له نيوان دوو که سدا قه ده غه يه، ههر يه که حقه ي ماندو و بووني خوي بو خويه تي.

(پيغه مبه ر(صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: ههر مهرچيک ټه گهر له کتيبه که ي خوي گوره دا نه بيټ ټه وه به تاله). (۲۲۸)

ياساكانى وهكالت

برگه‌ی يه‌كه‌م:

گونجاوه كه‌سيك يه‌كيكى تر بكات به وه‌كيلى خوئى، بو راپه‌راندنى كاره‌كانى.

برگه‌ی دووهم:

گونجاوه وه‌كيل هه‌بيت له هه‌موو گريبه‌سته‌كانى وه‌كو: (ره‌هن، هه‌واله،
ضمان، كه‌فاله‌ت، شه‌راكه‌ت، وه‌كاله‌ت، وديعه، اعاره، مضاربه، جعاله،
مساقات، اجاره، القرض، الهبه، الوقف، الصدقه).

برگه‌ی سيبه‌م:

وه‌كيل ده‌توانيت له جياتى خاوه‌نه‌كه‌ى گريبه‌ستى ژن و مي‌ردايه‌تى واژو بكات.
(پيغهمبه‌ر(صلى الله عليه وسلم): له ماره‌کردنى ئوم هه‌بيبه‌دا، عمروى كو‌پرى
ئومه‌يه‌ى ئه‌لزهمه‌رى كرد به وه‌كيلى خوئى). (٢٢٩)

برگه‌ی چواره‌م:

هه‌موو كه‌سيك ده‌توانيت وه‌كيلى هه‌بيت بو: ته‌لاقدان، يان بو ئازادکردنى
كوئيله‌يه‌ك، يان ليك جيا بوونه‌وه‌ى ژن و مي‌رد به ره‌زامه‌ندى هه‌ردوو‌كيان، به‌لام
له كيشه‌ى سويندخواردن له‌سه‌ر جوت نه‌بوون له‌گه‌ل ژنه‌كه‌ى، يان له كيشه‌ى
ئوه‌وى كه مروقه به ژنه‌كه‌ى بليت تو وه‌كو پشتى داىكم وه‌هايت بو‌من، يان له
كيشه‌ى يه‌كتر به له‌عنه‌ت كردن له نيوان ژن و مي‌ردا، ناتوانيت وه‌كيلى هه‌بيت.

برگه‌ی پينجه‌م:

ئافره‌ت نابيت به وه‌كيلى ئافره‌تتيكى تر به مه‌به‌ستى ماره‌کردنى، به‌لام ده‌كریت
ئافره‌تيك ببیته وه‌كيلى پياويك يان ژنيك بو راپه‌راندنى كاره‌كانى ترى، جگه له
ماره‌کردن.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

مندال و شي‌ت، نابن به وه‌كيلى خه‌لكانى تر.

برگه‌ی هه‌هه‌م:

دەبىت كىردنە ۋەكىل بە رەزىمەندى ھەردووك لايىت و، بە قىسە ھەردووك لايان رەزىمەندى خۇيان دەرىپىن، بەۋەى كە كەسەكە بلىت: ئەۋە تۆم كىرد بە ۋەكىلى خۆم، ئەۋىش يەكسەر رەزىمەندى لەسەر دەرىپىت.

بىرگەى ھەشتەم:

ۋەكىل ھەرگىز نايىتە جىگرەۋەى كەسەكە لە ھەموو وردو درشتىكى ژيانىدا، بەلام دەكرىت بگوترىت: ئەۋە تۆم كىرد بە ۋەكىلى خۆم بۆ كىرىن و فرۆشتنى مال و سامانەكەم، يان بۆ ۋەرگرتنەۋەى قەرزەكانم.

بىرگەى نۆۋىم:

ۋەكىل و ئەۋ كەسەش كە ۋەكىلەكەى بۆخۇى داناۋە، كەى ويستيان دەتوانن گرىبەستەكەى نىۋانىان كۆتايى پىيىنن.

ياساكانى مالىكى جىھىشتراۋ

(الودىعە)

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا (۵۸) النساء

بەپراستى خوا فەرمانتان پى دەكات ئەۋ مالانەى بەھۇى دەست پاكىتانەۋە لەلاتان دانراون(ئەۋ ئەمانەتانە)، بىيانگەرىننەۋە بۆ خاۋەنەكانيان،..... ﴿...﴾. الودىعە، واتە: ئەۋ مالەى لاي كەسىكى تر ۋەكو ئەمانەت جىھىلراۋە، بۆئەۋەى بىپارىزىت.

بىرگەى يەكەم:

ۋاچاكە كەسىك كە تواناي ھەبىت بىپارىزىت، ئەۋ مالە لاي خۇى بەيلىتەۋە، بەلام ئەگەر زانى ناتوانىت بىپارىزىت و تىيدا توۋشى خىانەت دەبىت، ئەۋە ۋاچاكە نەيگىرىتەۋە.

(پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموۋىتەتى: (ھەر كەسىك ناخۇشىيەكى لە ناخۇشىيەكانى دىيىلە لەسەر موسولمانىك لابر، ئەۋا خوا لە ناخۇشىيەكانى

رۆژى دوايى ناخۆشيهكى بۆ لادەبات، خواش لە پشتيوانى بەندەدايه مادام بەندە لە پشتيوانى براكەيدا بىت). (۲۳۰)

پرگەى دووهم:

كەسيك مالىك لاي يەكيكى تر جيھيلىت، بۆئەوھى بۆى بپاريزريت، دەبيت دەسەلاتداریهكى تەواوى بەسەر مائەكەوھەبىت، بۆيە منداليك يان گيليك، ئەگەر ويستی مالىك جيھيلىت، ئەوا لىي قبول ناكريت.

پرگەى سيبەم:

گرېبەستى (الوديعه)، وەكو گرېبەستى وەكالت وەھايە، چونكە ئەوھى مائەكەى لەلا دادەنريت وەكو وەكيليك وايە.

پرگەى چوارەم:

ئەو مائەى جى دەھيلريت، هيچ بارمتەيەكى نيە، وەكو ئەمانەت وايە، ئەگەر بەبى كەموكورى لاي ئەو كەسە فوتا، ئەوا هيچ ناكەويتە ئەستوى ئەو كەسە.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): فەرموويەتى: كەسيك مالىكى خوى لاي كەسيكى

تر دانا، ئەوھە هيچ پارمتەيەكى لەبرى وەرناكريت). (۲۳۱)

پرگەى پينجەم:

مادام وەديعە وەكو مالىكى ئەمانەت وايە، كەواتە پيوستە ئەو كەسەى كە مائەكەى لەلا دادەنريت وەكو مالى خوى بپاريزريت.

پرگەى شەشەم:

ئەو كەسەى كە مائەكەى لايە، ئەگەر ويستی سەفەر بكات، پيوستە مائەكە بەگرپينتەوھە بۆ خاوەنەكەى، ئەگەر نەشتوانرا، دەكریت مائەكە لەلاى دادوھر دانيت، بۆئەوھى بيداتەوھە بە خاوەنەكەى، يان تا لە گەشتەكەى ديتەوھە.

پرگەى حەوتەم:

ئەگەر كەسيك مالىك لاي كەسيكى تر دانيت، ئەويش بەبى پرسى خاوەنەكەى بردى لەلاى كەسيكى تر داينا، ئەوا ئەو مائە دەكەويتە ئەستوى ئەو كەسەوھە كە

یه که مجار ماله که ی لادانراوه، چونکه ئەو به بی پرسی خاوهن ماله که ئەوه ی کردووه.

پرگه ی هه شتەم:

ئەگەر ماله دانراوه که پارە ی وردە بوو، ئەو کەسە ی که ماله که ی لایە له گەل پارەکانی خۆی تیکەلی کردن، ئەوا لەو پوژەوه که تیکەلی دەکات، ئەو ماله دەکەوێتە ئەستۆیه وه، ئەگەر تووشی تیداچوونیک هات، دەبییت حەقە که بو خاوهنە که ی بگپێتە وه.

پرگه ی نۆیه م:

ئەگەر هات و ماله جیهیلراوه که مانگایە ک بوو، به هۆی ئەوه ی که ئاوو ئالیکی نەدریتی و بمریت، ئەوا حەقە که ی له وکەسە وهردەگپێتە وه که ماله که ی لایە، چونکه که موکۆپی هه بووه له به خێوکردنی مانگا که دا.

پرگه ی ده یه م:

ئەگەر خاوهن ماله که داوا ی ماله که ی کرده وه، ئەوه ی که ماله که شی لایە دوا یخست، ئەوا حەقی ماله که دەکەوێتە ئەستۆی ئەو کەسە وه که ماله که ی لادانراوه.

پرگه ی یازده:

ئەگەر خاوهن ماله که داوا ی ماله که ی کرده وه، ئەو کەسە ش که ماله که ی له لادانراوه ئینکاری ئەوه ی کرد مالی ئەوی لابییت، ئەوا لەم بارە دا شاهیدیدان و روونکردنە وه له حەقی خاوهن ماله که ن، سویندخواردنیش حەقی که به سەر ئەو کەسە دا سه پینراوه که ماله که ی له لادانراوه.

پرگه ی دوازده:

ئەگەر کەسیک مالی کەسیکی تری له لادانراو، سته مکاریکاریک هات ویستی ئەو ماله ی لی بستینییت، ئەوا ئەو کەسە بو پاراستنی ماله که ئەگەر سویندیش بخوات به وه ی مالی کەسی لا نیه، سویندی لی ناکه ویت.

ياساكانى مالى خوازراوه

برگه‌ی يه‌که‌م:

مالئیک له که‌سیک ده‌خوازریته‌وه که ده‌سه‌لانیکی ته‌واوی به‌سه‌ر ئه‌وماله‌وه هه‌بیٲ.

(پيغهمبهر (صلی الله علیه وسلم): (ئه‌سپيکی له ئه‌بی ته‌لحه خوازته‌وه و سواری بوو) (۲۳۲)

برگه‌ی دووه‌م:

هه‌ر مالئیک له ژيانی پوژانه‌دا به‌کاربه‌یئریٲ، ده‌توانریٲ بخوازریته‌وه، وه‌کو: خانوو، جلو به‌رگ، ئازهل، سه‌یاره، کتیب، به‌مه‌به‌ستی جیبه‌جی کردنی ئه‌رکه‌که‌و گه‌راندنه‌وه به‌بی که‌م و کوپری.

برگه‌ی سییه‌م:

هه‌ر که‌سیک مالئیکی خوازته‌وه، ئه‌وه ماله‌که‌ی ده‌که‌ویته ئه‌ستوو، پيويسته به‌سه‌لامه‌تی بیگيٲیته‌وه بو خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌گه‌ر که‌سیک سه‌یاره‌یه‌کی له که‌سیک خوازته‌وه و له‌پريگا سه‌یاره‌که سوتا، ئه‌وا پيويسته سه‌یاره‌یه‌کی وه‌کو سه‌یاره سوتاوه‌که بکريته‌وه.

(سه‌فوان گيٲراويه‌تیه‌وه که پيغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)، چه‌ند قه‌لغانیکی لی خوازتوتته‌وه بو شه‌ری حونه‌ین، ئه‌هویش گوتویه‌تی: ئایا بردنی قه‌لغانه‌کان داگیر کردنیانه؟ پيغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی، نه‌خیر داگیرکردن نیه، به‌لکو خوازتنه‌وه‌یه‌کی دا‌یین کراوه). (۲۳۳)

برگه‌ی چواره‌م:

مالی خوازراوه بو ئه‌وه‌یه کاریکی ژيانی خوٲی پی جیبه‌جی بکه‌یت، نه‌که بو مامه‌له‌کردن به‌کاری بیٲیت.

برگه‌ی پینجه‌م:

هیچ حه‌قه کرییه‌که نادیٲ له‌بری خوازتنه‌وه‌ی مالئیکدا، مه‌گه‌ر ماله‌که له‌وانه نه‌بیٲ بو خوازتنه‌وه بشیٲ.

ياسای مالی دوزراوه

واتای مالیک دهگهیه نیت که به دوایدا نهگه ریئت و به ریکهوت بیدوزیته وه.

برگهی یه که م:

ئه گهر که سیک شتیکی دوزیه وه نابیت وازی لیبینیت و له شوینی خوئی جیه یلیت.

(پیغهمبر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ریگزگرتن له مال و سامانی خاوه نیاوهر، وه کو ریگزگرتنه له خوینه که ی). (۲۳۴)

برگهی دووهم:

ئه و که سه ی که دهیدوزیته وه، ده بیت به ته وای ته ماشای بکات و بزانیت چیه و چونه و نیشانه کانی دهستنیشان بکات، بوئه وه ی که خاوه نه که ی پهیدا بوو، به و نیشانانه بنا سرنیته وه و مال که ی بدریته وه.

برگهی سییهم:

ئه و که سه ی شته که ی دوزیه ته وه، و اباشه که سیکی دادپه روهر به شاهید بگریئت دربارهی شته دوزراوه که، به لام نهینیه کانی شته دوزراوه که ش ئاشکرا نه کات.

برگهی چوارهم:

هه تا ماوه ی سالیک، ده بیت له نیو خه لکید باسی دوزینه وه ی ئه و شته بگریئت، به تایبه تی ئه و شوینه ی لیی دوزراوه ته وه و شوینه قهره بالغه کانی وه کو بازارو به ردرکی مزگه و ته کان، بوئه وه ی ئه و که سه ی شته که ی لی بزبووه بیت نیشانه کان هه لدات، ئه گهر مال که ه ی ئه و بوو، به شایه دی دوو شایه د دهیدریته وه.

برگهی پینجه م:

ئه گهر دوا ی سالیک خاوه نی پهیدا نه بوو، ئه و ئه و که سه ی که دوزیه تیته وه تی که ل به مال که ی خوئی ده کات، به مهرجیک نیازی ئه وه ی هه بیت هه رکاتیک خاوه نه که ی پهیدا بوو، بیداته وه.

ياساى مندالى فرېدراو

برگه‌ی يه‌که‌م:

هه‌لگرتنه‌وه‌ی مندالئىكى فرېدراو ئه‌ركىكى مروئيه، بؤيه نابىت گويى پى نه‌درىت.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر پىداوئىستىه‌ك يان پارهيه‌ك يان جل و به‌رگىك له نزيك ئه‌و منداله دانرابىت، ئه‌وه‌ه‌ي ئه‌وه.

برگه‌ی سىييه‌م:

مندالى ساواى تازه له دايك بوو به مووسولمان داده‌نرىت، چونكه له بنه‌ما مروئيه‌كاندا به زگماك موسولمانه، په‌روه‌رده خىزانىه‌كه‌شى ده‌ستنىشانى ئه‌وه ده‌كات ده‌بىت به كافر يان به موسولمان، بؤيه هه‌ر مندالئىكى ساواى فرېدراو وه‌كو موسلمانئىك مامه‌له‌ي له‌گه‌لدا ده‌كرىت.

برگه‌ی چواره‌م:

گه‌وره‌ي موسولمانان بژئوى به‌خىوكردنى كۆرپه‌ي فرېدراو ده‌گرئته ئه‌ستۆ.

برگه‌ی پىنجه‌م:

مه‌رج نيه هه‌موو ساوايه‌كى فرېدراو به‌هۆي داوئىن پىسيه‌وه له‌دايك بووبىت، له‌وانه‌يه له‌به‌ر هه‌ژارى فرېدراوبىت، بؤيه ئه‌و كۆرپه‌يه وه‌كو مروئىك، هىچ تاوانئىكى نيه له‌و هه‌لانه‌ي كه كراون، هه‌روه‌كو خوا ده‌فه‌رموويت:

وَلَا تَرُّرْ وَازِرَّةَ وَرَّرْ أُخْرَى..... (١٨ فاطر)

﴿هىچ كه‌سيكيش تاوانى كه‌سيكى ترى ناكه‌ويتنه ئه‌ستۆ،...﴾

ياساكانى قۇرغ كىردن

(الغصب)

واته: دەست بەسەرداگرتنى مالى كەسىكى تر.

پرگەى يەكەم:

هەر مالىك ھى كەسىكى تر بىت، يان مالى گشتى بىت، داگىر كرابىت لەلايەن كەسىكەو، ئەومالە لەو كەسە حەرامە.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: ھەر كەسىك مالى برايهكى خوى بەبى پەزنامەندى براكەى ببات، ئەو ئەو مالى بۆ حەلال نىە). (۲۳۵)

لەم فەرموودەيەى پىغەمبەردا(صلى الله عليه وسلم) زۆر وردەكارى ياساكة ئاشكرا دەبن، واته: لە ھەموو بارەكاندا خاوەندارىەتى شت ومەك و سەرمايەكان مافى خاوەنەكانيانن، بە ھىچ شىوہيەك نابىت ئەو مافانەيان ئى داگىر بكرىت.

پرگەى دووہم:

نە بە گالتەو نە بە راستى، دەست بەسەر ھىچ مالىك يان كەلوپەلىكى خەلكىدا ناگىرىت.

(پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: كەس لەئىوہ بە راست يان بە گالتە كەلوپەلىكى براكەى نەبات، جا ئەگەر يەكىكتان گۆچانى براكەى بردوہ، با بوى بەرىتەوہ). (۲۳۶)

پرگەى سىيەم:

ئەگەر كەسىك شتىكى كەسىكى ترى داگىر كرد، ئەو ئەو شتەى دەكەوئتە ئەستۆوہ، دەبىت بىپارىزىت.

پرگەى چوارەم:

ئەگەر مالى دەست بەسەرداگىراوہكە دەكرا بەھوى بە كرئدانىەوہ داھاتىكى پىوہبايە بۆ خاوەنەكەى، ئەوا ئەو داھاتە پىويست دەبىت لەسەر داگىر كەرى مالىكە.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر هات و مائه داگیرکراوه که لای داگیرکه‌ره که فه‌وتا، ده‌بیئت یان دانه‌یه‌کی وه‌کو خو‌ی بو بکرپینه‌وه، یان نرخه‌که‌ی دیاری ده‌کرپیت و له‌جیاتیان پارهی ده‌درپیتی، به‌مه‌رجیک پاره‌که ده‌بیئت پارهی ئه‌و ولاته بیئت که شته‌که‌ی تیدا له‌ناوچووه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر مائه داگیرکراوه فه‌وتا وه‌که، گه‌نم و جوو دانه‌ویله بوو، ئه‌وا ده‌کرپیت گه‌نم و جوو دانه‌ویله له‌ جیاتی مائه فه‌وتا وه‌که بکرپدرپینه‌وه و بدرپینه‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

پرگه‌ی چه‌وته‌م:

ئه‌گهر که‌سیک شتیکی که‌سیکی تری زه‌وت کردو، پاشان به‌هو‌ی ئه‌و شته‌وه تووشی رووداو‌یکی کوشتن بوو، ئه‌وه هه‌موو تاوانه‌کان ده‌که‌ونه ئه‌ستوی ئه‌و که‌سه‌وه که ده‌ستی به‌سه‌ر شته‌که‌دا گرتووه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌ مامه‌له‌ی به‌ کرپاندانا، دوای ته‌واو بوونی ماوه‌ی گریبه‌ستی نیوان کرپچی و خاوه‌ن مولک، ئه‌گهر ویسته‌کانی خاوه‌ن مولکه‌که جیبه‌جی نه‌کرپیت، ئه‌وا مولکه‌که ده‌که‌ویته قالبی مالی داگیرکراو، کرپچه‌که‌ش ده‌بیئت به‌ داگیرکه‌ر.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

هه‌ر زیاده‌یه‌که به‌سه‌ر مائه سه‌پینراوه‌که‌دا بیئت، بو خاوه‌نه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌یه‌تی، وه‌کو ئه‌وه‌ی مانگایه‌کی داگیرکراو بزپیت و گوێلکیک بینیت، جا ئه‌و گوێلک و مانگایه‌ هه‌ردووکیان هی خاوه‌نه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌نی، ئه‌گهر شتیکیشیان لیبیئت، ئه‌وا مانگا و گوێلکه‌که ده‌که‌ونه ئه‌ستوی داگیرکه‌ره‌که‌وه‌و ده‌بی بیان‌بژیرپیت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئەگەر كەسبىك كۆمەلە ھېلىكەيەكى لە كەسبىكى تر داگىر كرد، پاش ماوئىيەك ھېلىكەكان بوون بە جوچكە، ئەو تەنھا ھېلىكەكان لە ئەستۆى داگىر كەرەكەدان، بوونە جوچكەش، واتە: گۆرانىك پرويداوہ لە مائە دەست بەسەردا گىراوہكەدا، كە ئەم گۆرانە دەبىتتەھۆى ئەوہى خاوەنى ھېلىكەكان، تەنھا مافى ھېلىكەكانى ھەبىت، نەك ئەو گۆرانكارىيەى كە بەسەرياندا ھاتوہ.

بەرگەى يازدە:

ئەگەر كەسبىك زەوئىيەكى داگىر كردبوو، بەبى پىرسى خاوەنەكە دارودرەخت و خانووبەرەى تىدا دروستكرد، خاوەنە سەرەكەكەش بەم كارە پازى نەبوو، ئەوا دەبىت ئەو زىادەكارىانە ھەموو لابات، بەبى پەزنامەندى خاوەن مۆلكەكەش، ناتوانىت بىرىكى ئاويش ھەلكەنىت.

بەرگەى دوازدە:

ئەگەر شتىك داگىر كرا، نرخەكەى بايى سەد دىنار بوو، دواى ئەوہى كە مائەكە دەگەرپىنرىتتەوہ بۆ خاوەنەكەى نرخى شتەكە ببوو بە پىنج ھەزار دىنار، ئەوہ ئەم جىاوازيە ناكەوئتە ئەستۆى داگىر كەرەكە، چونكە ئەو مائە داگىر كراوہكەى وەكو خۆى گىراوہتەوہ.

ياساى (شفعە)

فروشتنى بەشى شەرىكىك لە مۆلكىكدا كە بەش نەكرىت لە بەرژەوہندىى

شەرىكەكەى تردا

بەرگەى يەكەم:

ھەموو شتىكى ھاوبەش لەنىوان دووكەسدا كە دابەش نەكرىت، ئەگەر يەككىيان ويستى بەشەكەى خۆى بفرۆشىت، ئەوہ مافى ئەوہى ترىانە لەپىش ھەموو كەسبىكەوہ بىكرىت، چونكە بە فروشتنى بەشىكىيان بەشەكەى ترىان زەرەمەند دەبىت، وەكو دىوارى ھاوبەشى نىوان دوو خانوو، يان خودى خانووەكە.

پرگه‌ی دووه‌م:

ئەم یاسایە تەنھا زەوی و خانووبەرە دەگرێتەو، ئەو مالانە ناگرێتەو، ئەو دەگوازی نەو.

(پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: فرۆشتنی بەشی شەریکیک لە مولکیکدا کە بەش نەکریت، تەنھا لەمولک، یا دارو دیواری ھاوبەش دایە). (۲۳۷)

پرگه‌ی سییەم:

ئەگەر زەویەک دارودرەختی تێدابوو، ئەو لەگەڵ فرۆشتنی بەشیکیدا، دارو درەختەکانیش دەکەوێت ناو یاساکەو.

ئەگەر خانوویەک دوونھۆم بوو، قاتی ژێرەوی بە بانەکەییەو، بۆ کەسیک بوو، قاتی سەرەوێشی بۆ چەند کەسیک بوو، یەکیک لەوانە ی سەرەو بەشەکی خۆی فرۆشت، ئەو بەشە فرۆشراو ناکەوێتەبەر دەسەلاتی ئەم یاسایە، خاوەنی قاتی ژێرەو ناتوانی دەسەلاتی ئەم یاسایە بەکاربێنیت بۆ کرینی ئەو بەشە کە لە قاتی سەرەو دەفرۆشیت، چونکە قاتی سەرەو بینایەکی سەرەخۆیە.

پرگه‌ی چوارەم:

ئەم یاسایە تەنھا ئەو شەریکانە دەگرێتەو کە ھاوبەشن لە مولکیکدا دابەش نەکریت، جیران و ئەو مولکە کە دەکریت بەش بکریت، ئەم یاسایە نایانگرێتەو.

ياساى پارەدان بەكەسىك بەمەبەستى كاسپى كردن

برگە يەكەم:

كەسىكى خاۋەن مال ۋ سامان، دەتوانىت پارە بداتە كەسىكى تر كە جىگەى متمانەى بىت، بۆئەۋەى كاسپى پىۋە بكات.

برگەى دووہم:

ئەۋ پارەىە بۆئەۋە دەدرىت كاسپى پىۋە بكرىت، پىۋىستە لەم مامەلە كەردنەدا، دوو شاھىد نامادەبنو، نووسەرىكىش لەنىۋانىاندا گرىبەستەكە بنووسىت، چونكە دەكەۋىتتە قالبى مامەلە كەردنەۋە.

برگەى سىبەم:

ئەۋ برە پارەىەى كە دىارى دەكرىت بۆ ئەم مەبەستە، دەبىت پارەىەكى ناسراۋ بىتو، رىژەكەى دىارىكراۋ بىت.

برگەى چوارەم:

دەبىت لەنىۋانىان رىژەى قازانچ ۋ زەرەر دىارى بكرىت، بۆنموونە: ھەردووكيان رىك دەكەون لەسەرئەۋەى لە قازانچ ۋ زەرەردا شەرىكن، بەۋ رىژەىەى كە لەسەرى رىككەۋتوون، جا ئەگەر ۋا ھاتەپىش قازانچيان كرد، ئەۋا قازانچەكە بەپىى رىژەكە بەش دەكرىت، ئەگەر زەرەرىشيان كرد، ئەۋا ھەرىكەيان بەپىى رىژەكە زەرەركەى بەردەكەۋىت.

برگەى پىنجەم:

لە ھالەتلكدا ئەگەر خاۋەن پارەكە، رازى بوو بەۋەى قازانچى ھەموو پارەكە بۆ كاسپى كەرەكە بىت، ئەۋا ئەۋ مامەلەىە لەسنورى ئەم ياساىە دەچىتتە دەرەۋە، بە مامەلەىەكى بەتال دادەندرىتو، دەبىت خاۋەن پارەكە تەۋاۋى پارەكەى ۋەرگرىتتەۋە، دەكرىت پاشان خاۋەن پارەكە بە گرىبەستىكى نوى، بەپىى ياساى قەرز، برە پارەكە بدات بە كاسپى كەرەكە بۆ كاتىكى دىارىكراۋ.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ده‌کریٔ خاوه‌ن پارهو کهسه کاسبه‌که، له‌سه‌ر ئه‌وه پریک بکه‌ون که به‌و پارهبه ئامیریٔ بکپن، کهسه کاسب که‌ره‌که ئیشی پی بکات و، به‌په‌زامه‌ندی هه‌ردوو‌کلا مانگانه‌یه‌کیشی بو دیاری بکریٔ، بو‌گوزه‌رانی ژیانی و ئیش به‌و ئامیره‌وه بکات، هه‌موو داها‌ته‌که‌ی بداته ده‌ست خاوه‌ن پاره‌که هه‌تا نرخه‌که‌ی ته‌واو پر ده‌بیٔه‌وه‌و، خاوه‌ن پاره‌که ته‌واوی پاره‌که‌ی خو‌ی ده‌ست ده‌که‌ویٔه‌وه، ئه‌وسا کاسب کاره‌که بیٔ به‌ خاوه‌ن به‌شیک له‌و ئامیره‌دا، به‌پیٔی ئه‌و ریٔکه‌وتنه‌ی که له‌ سه‌ره‌تای کاره‌که‌دا هه‌ردوو‌کلایان له‌سه‌ری پریک ده‌که‌ون.

پرگه‌ی سه‌وته‌م:

ئه‌و کهسه‌ی پاره‌که وه‌رده‌گریٔ، ناتوانیٔ پاره‌که بدات به‌یه‌کیکی تر، بؤه‌وه‌ی ئه‌ویش به‌ به‌ش کاسپی پیوه بکات.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

له‌کاتی دابه‌شکردنی قازانجه‌کاندا، ده‌بیٔ له‌ پی‌شه‌وه پاره‌بنه‌په‌ته‌یه‌که جیا بکریٔه‌وه، ئینجا ئه‌وه‌ی مایه‌وه به‌ش بکریٔ.

پرگه‌ی نو‌یه‌م :

له‌کاتی مردنی یان شیٔ بوونی هه‌ر یه‌کیکیان، گریٔبه‌سته‌که هه‌لده‌وه‌شیٔه‌وه.

ياساى باخهوانى

له لايه ن كه سيكوه دهبيت بؤ بهرهم هيئنانى بهرى رهزو باخهكان، له بهرانبه ر كرىيك يان حقه به شيك، ئهوكهسه له خاوه ن باخهكەى وهرده گريئت.

برگه‌ى يهكهم:

دهكريئت ههردووك لايان له سه رئه وه پريك بكهون كه ئه و كرىكاره خزمه تى باخه كه بكات و بيهيئيتته بهرهم، له بهرانبه ردا به شيكى له بهرهمه كه بؤ ديارى بكرىيت، به مه رچيك به شه كه ديارىكراو بيت، وهكو: نيوه، يان سييهك، يان چواريهك، به لام نابيت به شه كه وا ديارى بكرىيت له برى باخهوانيه كه سه د كيلو خورماى بدرىيتى، يان ده بهرچنه ههنجيرى بدرىيتى.

(پيغهمبه ر صلى الله عليه وسلم): به شيوه يهك مامه له ي له گه ل خه لكى خه يبه ردا كرد، (له بهرانبه ر باخهوانيه كه يان)، به شيك له بهرهمى ميوه كه، يان كشتوكاله كه يان بداتى). (٢٣٨)

برگه‌ى دووه م:

ئهم مامه له يه، دهكريئت به پيى پريككه وتنى خويان مامه له كه ئه نجام بدهن، ئه گه ر به بهش پريك نه كه وتن، ئه وا ده توانن به كرى پريك بكهون، جا يا كرى مانگانه، يان كرى وه رزيك تا كو تايى بهرهم هيئنانى بهرهمه، به لام شيوه ي برگه ي يهكهم باشتره، له بهرئه وه ي باخهوانه كه دهبيت به خاوه نى به شيكى بهرهمه كه، بويه زياتر خزمه تى باخه كه دهكات.

برگه‌ى سييه م:

پيويسته باخه كه، ديارىكراو بيت و، سنورى ههبيت له گه ل جيرانه كان.

برگه‌ى چواره م:

ئه گه ر كه سيك باخىكى چاندو، له گه ل باخهوانىكدا پريك كه وتن به چواريهك بؤ ماوه ي دووسال، به لام باخه كه دواى چوار سال هاته بهر، ئه وه باخهوانه كه هيجى ناكه ويئت.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئەگەر باخەوانیەكە بە بەش بوو، ئەو خاویڤن كۆرندەوێ جۆگەكان و، پرنینی گیاوگۆلی نیو دیراوەكان و، فەردانی میو پزێو و هەریوێكان، لە ئەستۆی باخەوانەكەدان.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئەگەر كێشه‌كەوتە نیوانیانەو لەسەرئەوێ بە نیوێی یان بەسییەك بوو، ئەوا سویند دەدرین، پاشان هەردووگلا، یان لایەنیك، یان دادوهر، مامەلەكە هەلەدووشیننەو، ئیشكەرەكە حەقە كرییەكی دەدریئتی لە هاوتای كریی ئەو ئیشەي كە كۆرندوویەتی.

یاسای جوتیاری

المزارعە: واتە بە كریگرتنی زەویەك بۆ داچاندنی بە كشتوكال.
المخابرە: هەمان (مزارعە)یە تەنھا ئەوێندە نەبیئت مامەلەكۆرندەكە بە وەرگرتنی بەشیكی دیاریكراو لە بەروبوومەكە.

(زەیدی كۆپی سابت، دەلیئت: پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم)، رای نەبوو لەسەر بە كریدانی زەوی بەشیوێ(المخابرە)، منیش گۆتم: (المخابرە) چیە؟ فەرمووی: ئەوێە كە زەویەك بەكری بگریئت بە نیوێی، یان بەسییەك، یان بەچواریەك). (٢٣٩)

پرگه‌ی یه‌كه‌م:

زەوی كشتوكالی بە بەش نادریئت، وەكو ئەوێ بە نیوێی یان بە سییەك یان بە چواریەك بەروبوومەكە لەنیوان جوتیارو خاوەن مۆلك بەش بكریئت.

(پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: ئەگەر یەكێك زەویەكی هەبوو، با بۆخۆی داچیئنیئت و، بە سییەك و چواریەك یان بە بریكی دیاری كراوی خۆراکی نەدات). (٢٤٠)

پرگه‌ی دووه‌م:

ده‌کریّت وه‌کو هه‌موو مولکیک، زه‌ویه کشتوکالیه‌که له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه به پره‌ پاره‌یه‌کی دیاریکراو به‌کری بدریّت.

پرگه‌ی سییه‌م:

ده‌توانریّت زه‌ویه‌کی بی‌که‌لکی بی‌ خاوه‌ن چاک بکریّت و دابجینریّت و، هه‌موو داها‌ته‌که‌ش بو‌ ئه‌وه‌که‌سه‌یه‌ که دایچاندوه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: که‌سیک که زه‌وییه‌کی بی‌که‌لکی بی‌ خاوه‌نی زیندوو کرده‌وه‌و دایچاند، ئه‌وه به‌روبومه‌که بو‌ خو‌یه‌تی و مافی هیچ سته‌مکاریکیشی به‌سه‌روه‌ه نیه). (۲۴۱)

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گه‌ر که‌سیک زه‌وی که‌سیکی تر به‌بی‌ په‌زامه‌ندی خاوه‌نه‌که‌ی دابجینریّت، ئه‌وه هیچی له به‌روبومه‌که‌ی ده‌ست ناکه‌ویّت، ته‌نها مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه خه‌رجیه‌کانی وه‌رگریته‌وه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: که‌سیک که زه‌وی که‌سیکی تری دایچاند به‌بی‌ پرسی خاوه‌نه‌که‌ی، ئه‌وه هیچی له به‌روبومه‌که ناکه‌ویّت، ته‌نها ئه‌و حه‌قه‌ی ده‌دریته‌وه که خه‌رجی کردوه). (۲۴۲)

یاسای حه‌قی کارکردن

واته: حه‌قی کارکردن له کاریکی په‌وادا.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هه‌رکه‌سیک کاریک بکات، له به‌رانبه‌ردا مافی خو‌یه‌تی حه‌قه کریی خو‌ی وه‌رگریّت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویّت:

فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْتُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ (۶) الطلاق

...جا ئه‌گه‌ر شیریان به‌ مندا‌له‌کانتان دا، ئه‌وا مافه‌کانیان بده‌نی.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم): **حوجامەيەكى كىردو حەقەكەشى دا بە**
حوجامەكەرەكە). (۲۴۳)

بەرگەى دووهم:

پيويستە ئەوکارەى ئەنجام دەدریّت کارىكى قەدەغە نەبیّت، بۆنمونه:
سەرتاشین حەق دەستی سەرتاشینەكە دەدریّت، جل دروون، حەق دەستی جل
دروونەكە دەدریّت، كرىكارى كىردن پۇژانەكەى وەردەگىریت، بەلام ناكىریت
خاوەنى جوانەگایەك حەقى ئەو وەردگىریت كە جوانەگاگە خۆى ھەلداتەسەر
مانگای كەسىكى تر.

بەرگەى سىيەم:

دەكریّت كەسىكى موسولمان ئىش بۇ كەسىكى جولەكە بكات و، حەق
دەستەكەى خۆى لى وەردگىریت.

(ئىمامى عەلى(پەزای خاى لىبىت)، **ئاوى بۇ ئافرەتلىكى جولەكە دەكىشا، ھەر**
ستەلى بە دنكە خورمايەك). (۲۴۴)

بەرگەى چوارەم:

دەكریّت كەسىك يەكك بەكرى بگریت بەرانبەر پارەيەكى دىارىكراو، بۇئەوھى
فىرى پىشەيەك يان زانستىكى بكات.

بەرگەى پىنچەم:

پيويستە پىش ئەنجامدانى كارەكە، جۆرى كارەكەو، حەق دەستەكەى
بزانریت و، ھەردووكيان رازىبن لەسەر ئەنجامدانى كارەكە.

بەرگەى شەشەم:

ئەگەر كەسىك يەكك بەكرى بگریت بۇ ئەنجامدانى كارىكى درىژخايەن، وەكو
رەنجبەرىك بۇ ھەلسوراندنى كارەكانى، ئەو پيويستە ھەردووكلايان لەسەر
ھەموو وردەكارىەكان رىك بەكون، ئەوسا دەست بە كارەكە بكریت، بۆنمونه:
خاوەن مەرىك كەسىك بە شوان دەگریت، لەسەرەتاو شوانەكە دەلیت: من

مانگانه کریکه‌ی خوّم دهوویت، حه‌قی خواردنیش له‌سه‌ر توّیه، سالانه‌ش ده‌ستیک جل‌وبه‌رگی تازهم دهوویت، بو‌ماوه‌ی دووسال لات ده‌مینمه‌وه، له شوانیش زیاتر هیچی ترت بو‌ناکه‌م، جا که خاوه‌ن مه‌رکه‌ه پازی نه‌بوو، ئەوه مامه‌له‌که پی‌ک نایه‌ت، ئەگه‌ر پازیش بوو له کو‌تاییدا نابیت سته‌م له شوانه‌که بکات، له‌م باره‌یه‌وه خوا له چیرۆکی موسا و شووعه‌ییدا ده‌فه‌رموویت:

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنكِحَكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ
عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ (٢٧)
قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلَيْنِ فَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ
(٢٨) القصص

﴿شووعه‌یب﴾ گوتی: من ده‌مه‌وویت یه‌کی‌ک له‌و دوو‌کچانه‌ی خوّم‌ت لی‌ ماره‌که‌م، له به‌رانبه‌ر ئەوه‌ی ماوه‌ی هه‌شت‌ه‌ج کردن (هه‌شت‌سال) کارم بو‌بکه‌ی، جا ئەگه‌ر ماوه‌که‌ت کرد به‌ ده‌ سال، ئەوه له‌ چاکه‌ی خو‌ته‌وه‌یه، منیش نامه‌وویت باره‌که‌ت له‌سه‌ر قورس بکه‌م، به‌ پشتیوانی خوا وام ده‌بینیه‌وه که له‌ چاکه‌کاره‌کانم، (موسا) گوتی: (ری‌ککه‌وتنه‌که) ناوه‌هایه له‌ نیوانی من و تو‌دا، کام له‌م دوو ماوه‌یه‌م ته‌واو‌کرد، ئەوه بو‌ت نیه‌ ده‌ستدریژی بکه‌یه سه‌رم و داوای شتی ترم لی‌ بکه‌یت، خواش به‌سه‌ر قسه‌کانمانه‌وه چاو‌دیرو ناگاداره‌ه.

ياسای به خشینه کان

(الهیات)

واته: به خشینی مال و سامانه کان، خوا له سوورده تی (ال عمران) ده فەر موویت:

لَنْ تَأْلَوْا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ (۹۲)

چاکه تان ده ست ناکه ویت هه تا له و (سامانه) نه به خشنه وه که خوشتان

ده ویت، ئەو شتهش که دهیبه خشنه وه، به پرستی خوا پیی ناگاداره.

پرگه ی یه که م:

به خشینه وه ی هه ر شتیك چاکه که ی بو خاوه نه که یه تی.

(پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فەر موویه تی: خاوه ن به زه ییه کان، خوا به زه یی پیاندا دیته وه، ئیوهش به زه بییتان به خه لکی زه ویدا بیته وه، ئەوه ی له ئاسمانه به زه یی پییتاندا دیته وه، په یوه ندیه کانی رحم به شیکه له خوی خاوه ن ناوی (الرحمن)، هه رکه سیك ئەو په یوه ندیانه ئەنجام بدات، ئەوه خواش له گه ل ئەو که سه دا ئەنجامی ده دات، هه رکه سیکیش ئەو په یوه ندیانه بیچرینیت، ئەوا خواش له گه لیدا دهیچرینیت). (۲۴۵)

پرگه ی دووه م:

له کاتی به خشینی شتیكدا، به سه ر منداله کاند، وچاکه هیچ له منداله کان به سه ر ئەوانی تره وه دانه نرین.

(پیغه مبهری (صلی الله علیه وسلم) فەر موویه تی: خو تان له سزای خوا بیاریزن و په یره وی دادوه ری بکه ن له نیوان منداله کانتان). (۲۴۶)

پرگه ی سییه م:

هه ر شتیك به که لکی فروشتن بییت، ده کریت ببه خشریته وه.

پرگه ی چواره م:

هه ر مالیك نادیار بییت و له به رده ستدا نه بییت، ناگونجیت ببه خشریته وه.

پرگه ی پینجه م:

به خشینه وهی شتیك به داهاتووه وه نابه ستریته وه.

پرگه ی شه شه م:

که شتیك ده به خشریته وه، پیویسته به خشره که بلیت: ئەوه ئەوهم پی به خشیت، ئەویش بلیت: ئەوه قبولم کرد، یان به کردار به جیی بینیت.

پرگه ی حه وته م:

که سیك که به خشینیك بدات به که سیکی تر، بوی نیه لیی په شیمان بییته وه، مه گهر تهنه باوک بوی هیه له پی به خشینی کوپه که ی یان کچه که ی په شیمان بییته وه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: بۆ که سیك نابیت به خشینیك بدات به که سیك، پاشان لیی په شیمان بییته وه، مه گهر تهنه باوک بوی هیه له پیبه خشینی منداله که ی په شیمان بییته وه). (۲۴۷)

پرگه ی هه شته م:

ده کریت که سیکی به خشر به یه کیکی تر بلیت: ئەو خانووه م پی به خشیت هه تا ده مریت تییدابیت، له دوای خوشت بۆئه وانه ی دوای خوټ، ئەوه دوای مردنی به خشره که ش خانووه که بۆ میراتگره کانی ئەو که سه ده بییت که ماله که ی پی به خشره وه.

پرگه ی نۆیه م:

ده کریت که سیکی به خشر به یه کیکی تر بلیت: ئەو خانووه م پی به خشیت، که ی تو مردیت، خانووه که بۆ من بگه ریته وه، که منیش پیش تو مردم ئەوه خانووه که بۆ خوټ بییت، به لām مه رجه که به تال ده بییته وه و خانووه که ناگه ریته وه بۆ به خشره که وه ده بیته میرات بۆ میراتگانی پی به خشره وه که.

پرگه ی ده یه م:

ئه گهر که سیك قهرزیکی لای یه کیکی تر بوو، ده توانییت له قهرزه که ی پیبه خشیت، به بی ره زامه ندی قهرزداره که ش، چونکه ده کریت ئەم به خشره

پرېك باره ببه خشيتته خاوهن قهرزه كه و پاشان خاوهن قهرزه كه بيټ بره قهرزه كه بداته وه، واته به خشينه كه پيوستى به روزه مندى خاوهن قهرزه كه نيه.

ياسای راسپاردنه كان

ئيمامى ئه بوبه كر، ئيمامى عومهرى راسپارد (رهزای خوايان لبيټ)، دواى خوځى ببيټ به خه ليفه ي موسولمانان، ئيمامى عومهرىش دواى خوځى مه جليسى شوروى راسپارد خه ليفه يه كه بو موسولمانان ده ستنيشان بكن، هاوپرېكانى پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) هه موويان به مه رازى بوون.

پرگه ي يه كه م:

كه سيك مندالى وردى هه ين، ده توانيټ كه سيك راسپيرټ دواى مردنى خوځى چاوديري منداله كانى بكات.

پرگه ي دووه م:

كچيكي هه تيو كه كاتى شوو كردنى هات، ئه و كه سه ي كه له لايه ن باوكيه وه راسپيردراوه بو چاوديري منداله كانى، ناتوانيټ ئه و كچه به شوو بدات، به لكو كچه كه بو خوځى سه ربه سته له شوو كردنه كه يدا.

(ئيبين عومهر گيپرايه وه، ده لى: قودامه ي كورى مظعون، كچى عوسمانى كورى مظعونى برى لى ماره كردم، جا قودامه هات بولاى پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) گوتى: من مامى ئه و كچه م و راسپيرراوى باوكيشيم، له عبدالله ي كورى عومهر م ماره كرد، پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) فه رموى: ئه وه هه تيوه به ناره زوى خوځى نه بيټ به شوو نادرټ). (٢٤٨)

پرگه ي سييه م:

راسپارده ي كه سيكى ده وله مه ند له ماله كه يدا دواى مردنى، نايټ له سييه كى ماله كه ي زياتر بيټ، راسپارده ي كه سيكى هه زاريش پيوسته له سييه ك كه متر بيټ.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: سىيەكى مالەكەت زۆرە بيكەى به
وہسيەت، تۆئەگەر ميراتگرەكانت به دەولەمەندى جىيەيلىت، باشتەرە لەوہى به
هەژارى جىيانەيلىت، دەست لەبەر خەلكى پان بکەنەوہ). (۲۴۹)

پرگەى چوارەم:

پىويستە لەسەر كەسيك كە لاى نەخۆشيەكە نەهيلىت لە وەسيەت كردنەكەيدا
لە سنوورى خۆى لادات.

پرگەى پىنجەم:

خىرو چاكەكردنى پيش مردن، باشتەرە لە وەسيەت كردنى دوای مردن.

پرگەى شەشەم:

وہسيەت كردنيك خزمەت به ئايىنى ئىسلام نەكات، ئيشى پى ناكريت.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: خواى گەورە دوای مردنى خوتان
سىيەكى مالەكەتانى بۆ داناون بۆئەوہى لە چاكەكانتانى پى زياد بکەن). (۲۵۰)

پرگەى حەوتەم:

ئەو سىيەكەى وەسيەت، دادەنريت بۆ دانەوہى قەرزەكانى خەلكى كە
بەسەريەوہن، يان بۆدانەوہى حەقەكانى خوا، وەكو حەج و زەكات، يان بۆ ھەر
راسپاردەيەكى تر كە مردووہكە راسپاردووہ.

ياساى وهقف كردن

واته به خشينى مالىك له پيئاوى خوادا.

برگه‌ى يه‌كه‌م:

هه‌موو شتيك كه كه‌لكى لى وه‌رگرييت، ده‌توانرييت وهقف بكرىت له پيئاوى خوادا، وهكو: خانوو، ئاژهل، كه‌لوپهل، چه‌ك.

برگه‌ى دووه‌م:

ده‌كرىت پاره ببه‌خشريت له پيئاوى خوادا، بو دروستكردننى مزگه‌وتيك، يان نه‌خوشخانه‌يه‌ك، يان هه‌ر پرورژه‌يك كه خزمه‌ت به كو‌مه‌لگاي ئيسلامى بكات.

برگه‌ى سييه‌م:

هه‌ر پاره‌يه‌ك وهقف بكرىت، مامه‌له‌كردن پييه‌وه ده‌وه‌ستينرييت و له‌و پرورژه‌وه كه وهقف كراوه ناكه‌ويته بهر ياساكانى زه‌كاته‌وه.

برگه‌ى چواره‌م:

هه‌رمالىك وهقف بكرىت، وهكو خانوو، نه‌گه‌ر خانوو كه هى چه‌ند كه‌سيكيش بيت و نه‌توانرييت به‌ش بكرىت، نه‌وا به‌شى يه‌كيك له شه‌ريكه‌كان ده‌توانرييت وهقف بكرىت.

برگه‌ى پينجه‌م:

وهقف كردن به هيج مه‌رجيكه‌وه نابه‌ستريته‌وه.

برگه‌ى شه‌شه‌م:

وهقف كردن نابه‌ستريته‌وه به كاته‌وه.

برگه‌ى هه‌وته‌م:

ده‌توانرييت نه‌ومى دووه‌مى خانوويه‌ك به بى نه‌ومى يه‌كه‌مى وهقف بكرىت، هه‌روه‌ها ده‌توانرييت نه‌ومى يه‌كه‌مى به بى نه‌ومى دووه‌مى وهقف بكرىت.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ده‌بیٚت ئه‌وکه‌سه‌ی که ماله‌که وه‌قف ده‌کات، به‌ده‌م ناوی وه‌قف کردنه‌که بینٚیٚت، ئه‌ویش شه‌ش وٚردی هه‌یه: (وقفت، حبست، سبلت، تصدقت، اٚدت، حرمت)

پرگه‌ی نو‌یه‌م:

مالی وه‌قف کراو له‌لایهن خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، نه‌ده‌فرۆشرٚیٚت و نه‌ده‌به‌خشرٚیٚت و نه‌ده‌بیٚت به‌میرات بو‌ میراتگره‌کان.

یاسای ئازادکردنی به‌نده‌کان

(العق)

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ (١١) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ (١٢) فَكُ رَقَبَةً (١٣) البلد

﴿جا﴾ (ئهو ئاده‌میزاده) تا ئیستا کو‌سپه‌ سه‌خته‌که‌ی نه‌پریوه، (ئهی محمه‌د)، تۆش چوزانیت کو‌سپه‌ سه‌خته‌که‌ چیه؟ ئازادکردنی به‌نده‌یه‌که‌ له‌ کو‌یلایه‌تی.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئازادکردنی به‌نده‌یه‌ک، چاکه‌یه‌که‌ بو‌ ئازادکه‌ره‌که‌ ده‌گه‌رٚیٚته‌وه.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سیک به‌نده‌یه‌ک ئازاد بکات، له‌بری ئازادکردنی هه‌ر ئه‌ندامیکی جه‌سته‌ی ئهو به‌نده‌یه، ئه‌وا خوا ئه‌ندامیکی جه‌سته‌ی ئه‌وکه‌سه‌ پرزگار ده‌کات له‌ ئاگر). (٢٥١)

پرگه‌ی دووه‌م:

که‌سیکی خاوه‌ن مال و سامان، ده‌توانٚیٚت به‌نده‌یه‌ک بکړٚیٚت و ئازادی بکات، به‌مه‌رجیک خو‌ی قه‌رزدار نه‌بیٚت، یان نه‌خۆش نه‌بیٚت پیو‌یستی به‌ مال و سامانه‌که‌ی هه‌بیٚت.

پرگه‌ی سییهم:

ئەو کەسە‌ی کە بەندە‌یه‌کی خۆ‌ی ئازاد دەکات، هەر ئەو‌ه‌نده بەسە پێ‌ی بلیت: من هیچم بەسەر توو‌ه نە‌ماوه، یان بلیت: وازم لێ هینایت، یان بلیت توو سەر‌به‌ستیت، بە‌لام ئە‌گەر کە‌سیک بە کە‌نیزه‌یه‌کی خۆ‌ی بلیت: توو وە‌کو دایکم وای بو‌من، ئە‌وه ئازادی نابیت، تە‌نها لە‌کاری جووتبوون قە‌ده‌غه دە‌کریت.

پرگه‌ی چوارهم:

ئە‌گەر کە‌سیک بە بەندە‌یه‌کی خۆ‌ی بلیت: ئە‌وه ئازادم کردیت لە بە‌ران‌بەر ئە‌وه‌ی هە‌زار دینارم بە‌ده‌یتی، بە‌نده‌کە‌ش پە‌زما‌ه‌ندی نیشاندا، ئە‌وه یە‌ک‌سەر هە‌زار دینارە‌کە دە‌کو‌یتە ئە‌ستۆ‌ی بە‌نده‌کە‌وه، کە پارە‌کە‌ی دا بە خا‌وه‌نە‌کە‌ی، ئازاد دە‌کریت.

پرگه‌ی پینجهم:

هەر‌کە‌سیک لە کۆ‌یله‌کە‌ی ژێ‌ر دە‌سه‌لاتی خۆ‌ی بدات، ئە‌وه بو‌ پاک بو‌ونه‌وه لە‌و تا‌وانه، پێ‌ویسته کۆ‌یله‌کە ئازاد بکات.

(پێ‌غه‌مبەر(صلی الله علیه وسلم) فەر‌مو‌ویه‌تی: هەر‌کە‌سیک تە‌و‌قاتیک لە بە‌نده‌کە‌ی بدات، یان لێ‌یداو بیکوتیت، حە‌قی پاک بو‌ونه‌وه لە‌و تا‌وانه ئە‌وه‌یه، بە‌نده‌کە ئازاد بکات). (٢٥٢)

پرگه‌ی شه‌شه‌م: دە‌کریت زە‌کات، یان خێ‌ر، بە‌دریت بە بە‌نده‌ی موسو‌لمان، بو‌نه‌وه‌ی خۆ‌ی پێ ئازاد بکریت.

وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ..... (٣٣) النور

..... ئە‌وه کۆ‌یله‌نە‌ش کە لە‌بەر‌ده‌ستی ئێ‌وه‌دان و دە‌یانە‌ویت بو‌ دیار‌یکردنی ما‌وه‌ی ئازاد‌بوونیان گری‌به‌ستیتان لە‌گە‌ڵدا بنووسن، ئە‌وه ئە‌گەر چاکه‌کار‌یه‌کتان لە‌وانه‌وه دیت (کە دە‌توانن دوا‌ی ئازاد‌بوونیان خۆ‌یان بژی‌ه‌ن و خێ‌رو چاکه‌و توانای کار‌کردن و خو ئازاد‌کردنتان لێ دیتن)، گری‌به‌ستیان

لهگه لدا بنووسن، له و ماله ش که خوا به ئیوهی داوه به شی ئه وانی لی بدهن،
(بۆ ئه وهی به زوویی پزگاریان بیټ له کۆیله یی) ... ﴿﴾

ههروه ها کۆیله کان یه کیکن له و ههشت پۆله ی که یاسای زهکات ده یانگریته وه،
خوا له م باره یه وه له سوورته ی (التوبه)، ده فه رمو یټ:

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (٦٠)

﴿﴾ به پراستی زهکات بۆ ئه وانه یه که (خه لکی) لات و گه دان، بۆ ئه وانه ش له
کۆکردنه وه ی زهکات کار ده که ن و، بۆ نو ی موسولمانه دل پراگرا وه کان و، بۆ
به نده و (کۆیله و)، بۆ قه رزداره کان و، بۆ (خه رچکردنی) له پریگه ی خواداو، بۆ ئه و
ریبوارانه ش که له پریگادا توویشویان لی ده پریټ و ناگه نه وه جیگه ی خویان،
(زهکات له سه ر په ی ره وانی ئایینی ئیسلام) له لایه ن په ره وردگار وه
پیویستکرا وه، به پراستی په ره وردگار زانا و شاره زاو کار دروسته ﴿﴾.

پریگه ی حه وته م: هه ر که سیك بیټه خاوه نی کۆیله یه ک، که په یوه ندی روحمی
له گه لدا هه بیټ، ئه و ئه و کۆیله یه ئازاد ده بیټ.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رمو یه تی: هه ر که سیك بیټه خاوه نی کۆیله یه که
په یوه ندی روحمی له گه لدا هه بیټ، ئه و ئه و کۆیله یه ئازاد ده بیټ). (٢٥٣)
پریگه ی هه شته م:

له م بارانه ی خواره ودا، له جیاتی حه قی تاوانه کان کۆیله ئازاد ده کری.
یه که م: له حه قه تۆله ی کوشتنی که سیك به هه له، کۆیله ک ئازاد ده کری.

دووهم: له حه قه تۆله ی ئه و که سه ی که به ژنه که ی ده لیټ، تۆ و بۆ من وه کو دایکم
وا یټ، به نده یه ک ئازاد ده کریټ.

سییه م: له حه قه تۆله ی سو یند خوار دنی به درودا، به نده یه ک ئازاد ده کریټ.

چواره م: پۆژوو شکاندنی مانگی ره مه زان به هو ی جووت بوونه وه، حه قه تۆله که ی
ئازاد کردنی به نده یه که.

ياساكانى لهئەستۆگرتن

(النذر)

پرگەى يەكەم:

لهئەستۆگرتن دروستە بۆ ھەموو موسولمانىكى كاملى ژير.

پرگەى دووھم:

ھەرکەسىك شتىك لهئەستۆى خوى بگرىت، دەبيت جيىه جيى بکات.

(عومەر) (پەزى خواى لىبيت) بە پيغەمبەرى (صلى الله عليه وسلم) گوت: لەسەردەمى

نەزانیدا مانەوھى شەويکم بۆ خواپەرستى لهئەستۆى خۆم گرتووه، ئەويش

فەرمووى: پەیمانەكەت بەجيبيئە. (۲۵۴)

پرگەى سىيەم:

مندال و شىت بەرپرس نابن لهوھى شتىك لهئەستۆى خويان بگرن.

پرگەى چوارەم:

پيويستە شت له ئەستۆگرتنەكە تەنھا بۆ خوا بيىت و بە قسە دانى پيىدانبرىت،

بۆنمونه: ئەوكەسە بلىت: ئەوھ مەريکم خستە ئەستۆى خۆمەوھ له پيىناوى

خوادا سەرى بپرم.

پرگەى پيىنجەم:

بۆ پاكبوونەوھ له ئەستۆگرتنىك كە ئەنجام نەدرايىت، دەبيت لەبريدانىك

بدرىت، وھكو لەبريدانى سويند خواردن.

(فەرموودەى پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) كە فەرموويەتى: خو پاكکردنەوھ له

ئەستۆگرتنىك كە ئەنجام نەدرايىت، وھكو لەبريدانى سويند خواردن وايە. (۲۵۵)

پرگەى شەشەم:

موسولمانەكان دەتوانن ھەر خوا پەرستىھك بۆ خوا له ئەستۆى خويان بگرن و

جيىه جيى بكن، بۆنمونه: كەسىك دەتوانىت بلىت: ئەگەر خوا لەم كارەساتە

رزگارم بکات، ئەوا مانگىك بەرپۆژوو بوون له ئەستۆى خۆم دەگرم، جا پيويستە

هه موو مانگه كه به سه ريه كه وه به پوژوو بيټ و له مانگي په مه زاندا نه بيټ، نه گهر هات و نه و كه سه له و ماوه يه دا مرد، له نه ستوگرتنه كه ي نه نجام نه درا، نه وا پيوسته كه س و كاره كه ي بوي نه نجام بدن.

برگه ي حوته م:

نه گهر كه سيك مه پيكي له نه ستوي خو ي گرت له مه كه كه سه ري برپيټ له پيناوي خوادا، ده بيټ سه برپينه كه له مه كه كه بيټ، هر كه سيكيش نوپيژيكي مزگه وتي كه عبه ي له نه ستوي خو ي گرت، نه وا ده بيټ نوپيژكردنه كه له كه عبه بيټ.

برگه ي هه شته م:

نه گهر كه سيك به پوژوو بووني هه موو دوو شه ممو و پينج شه ممي هه كي له نه ستوي خو ي گرت، نه وا نه و دوو شه ممو و پينج شه ممانه ي كه ده كه ونه مانگي په مه زانوه، كيشه ي بو دروست ناكهن و پيوست به گرتنه وه ناكهن.

برگه ي نوپه م:

نه گهر كه سيك له نه ستوگرتنه كه ي به هاتني كه سيكي تره وه به ستيتته وه، وه كو نه وه ي بليټ: كه كوره كه م هاته وه، نه وا پوژييك به پوژوو ده بم، نه وا به پوژوو بوونه كه له پوژي دواي هاتني كوره كه ي وه پيوست ده بيټ له سه ري. به لام كه سيك مانه وه ي پوژيكي له مزگه وت له نه ستوي خو ي گرت كه كوره كه ي تييدا ده گه پيټه وه، به لام كوره كه به شه و گه رايه وه، نه وا له نه ستوگرتنه كه پيوست نابيټ له سه ري، له به رنه وه ي مه رجه كه نه هاتوته دي كه هاتنه وه ي كوره كه يه له پوژيكد، جا نه گهر كوره كه ش له كاتيكي پوژدا هاته وه، نه وا پيوسته نه و ماوه يه ي كه ماوه له پوژه كه، بچيټ له مزگه وت بمينيټه وه.

برگه ي ده يه م:

نه گهر كه سيك چه ج كردني له م سالدا خسته نه ستوي خو يه وه، به نارزه زوي خو ي چه جه كه ي نه كرد، نه وه ده بيټه قهرز به سه ريه وه، به لام نه گهر له توانايدا نه بوو چه جه كه بكات، نه وا له نه ستوگرتنه كه ي له سه ر نامينيټ.

ياسای خوډاپوښينی نافرەتان

بنه ما بنه پرته تیه کانی مروڤایه تی، قبول نا کهن ئاده میزاد پروت بیټ، جا هه رکاتیڤ ئاده میزاد ئه و رهوشته ی له ده ستدا، ئه و له سنوره مروییه کان داده به زیته خواره وه، ته نانه ت درخستنی رانی پیاوانیش قه ده غه یه.

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا (الاحزاب)

ئهمه شیوازو (داب ونه ریتی) ریبازی خواجه له نیو ئه وانه ی که له پيش نیوه وه تیپه رین، هیچ کاتیکیش گورانکاریه ک نابینی له شیوازو (داب ونه ریتی خوادا).

برگه ی یه که م:

خوډاپوښین رهوشتیکی مروییه، ته نها تایبه ت نیه به ئیسلامه وه.

ئاهم و هه و کاتیڤ له به هشت له به ری داره که یان خوارد، عه یب و عاره کانیان ده رکه وتن، بویه به په له به هوی گه لای داره کانی به هه شته وه که وتنه داپوښینی جهسته کانی خو یان، خوا له م باره یه وه له سووره تی (الاعراف) ده فه رمو یت:

فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ (۲۲)

کاتیڤ له داره که یان چیش ت، دامینه کانیان ده رکه وتن و، ده ستیان کرد به پیکه وه نان و پیوه نووساندنی گه لای داره کانی به هه شت به دامینه کانیانه وه.

برگه ی دو وه م:

نافره تان ده بیټ هه مو جهسته ی خو یان داپوښن، ته نها ده موچاوو دهسته کانیان نه بیټ هه تا مه چه که کان.

برگه ی سییه م:

داپوښینی قژی نافرەتان له هه مو ئایینه کاندایو یست کراوه، چونکه ده رکه وتنی قژی نافرەتان رپگره له هاتنی فریشته کان بو ئه و شوینه. (۲۵۶)

برگه ی چواره م:

هه ر نافرەتیڤ جوانیه که ی خو ی بو خه لکی ده رخات، ئه وه دژایه تی کردنی ویسته کانی خواجه، خوا له م باره یه وه ده فه رمو یت:

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ خُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ
إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ... (۳۱) النور

﴿...جوانیهه کانی خویشیان دهرنه خه، مهگهر ته نهها نه وهندهی که به دهره وهیه،
با چارشیهه کانی شیان به سهر کۆلمه کانیاندا بدن، جوانیهه که شیان دهرنه خه،
مهگهر ته نهها بۆ میرده کانیان، یان بۆ باوانه کانیان، یان بۆ باوانی میرده کانیان،
یان بۆ منداللهه کانی خویان.....﴾

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئافره ته کان بۆ نه وهی نه که ونه بهر سیهری ئاره زوهه کانی خه لکی و ئازار نه درین،
پیویسته خویان داپوشن.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۵۹) الاحزاب

﴿ئهی پیغه مبهر، به خیزانه کانت و، کچه کانت و، خیزانی خاوه نباوه ره کان، بلی:
با پۆشاکه کانیان به سهر خویان داهن، نه وه گونجاوتره بۆ نه وان، له وهی که
بناسرین، جا به هوئی نهو خوداپوشینه یان دور ده که ونه وه له وهی (به قسه)
ئازار بدرین، خواش لیبوردو خاوهن به زه ییه﴾

پرگه‌ی شه شه‌م:

ههر ئافره تیگ له ژبانی پۆژانه ییدا، له کاروپیشه ییدا داپۆشراو نه بیته له
سنووری یاسا کانی خوادا، نه وه نهو ئافره ته لادهره له ئیسلام، ههر
خواپه رسته یه بکات لیی وه ناگیریت، چونکه یه کیگ له مهرجه کانی چوونه ناو
خوارپه رسته یه که وه نه وه یه که ئافره ته که خوی داپوشیت.

وَمَنْ لَّمْ يَخُكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۴۴) المائدة

﴿...ههر که سیکیش کار بهو یاسایانه نه کات که خوا نار دوونیه خواره وه، نهوا
نه وانه بیباوه رهن﴾

یاسای قهدهغه کردنی کوشتن و تاوانه کانی تر

قانون الجنایات

هه رکه سیك تاوانبار بیټ به کیشیه که وه، ده خریته به ندیخانه وه، تا لیکۆلینه وه له رووداوه که ده کریټ:

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) به هووی تۆمه تیکه وه که سیکی خسته زیندانه وه، پاشان به ره لای کرد). (۲۵۷)

پرگه ی یه که م:

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا (۹۳) النساء

هه رکه سیکیش به ویست و ئاره زوو خاوهن باوه ریک بکوژیټ، ئه وه سزای ئه وه که سه به نه مری مانه وه یه تی له جه هه نده مدا، خواش بق و قینی لی داگرتوو وه نه فرینی لیکردوو وه سزایه کی گه وره ی بو سازداوه .

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: کوشتنی خاوهن باوه ریک له لای خوا له وه گه وره تره که هه موو دنیا له ناو بچیت). (۲۵۸)

پرگه ی دووه م:

ته نها له سی حاله تدا پریاری کوشتن ده دریټ:

یه که م: نه گه ر پیاویکی خاوهن ژن، یان ژنیکی خاوهن میرد، داوینپیسی بکات.

دووهم: نه گه ر موسولمانیک له ئایینه که ی هه لگه رابیته وه.

سییه م: نه گه ر که سیك یه کیکی تر بکوژیټ، ئه وا ده بیټ له تۆله ی کوژراوه که دا ئه وه که سه بکوژیټه وه.

(پیغه مبه ر(صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: حاله لای نیه خوینی مروقیکی موسولمان پرژیټ، ته نها له م سی باره دا نه بیټ: پیاویکی خاوهن ژن داوینپیسی کرد بیټ، یان که سیك له ئایینه که ی هه لگه رابیته وه، یان ئه وه که سه که سیکی تری کوشت بیټ). (۲۵۹)

به لآم نه گهر هاتوو له نيوان تيرهو هۆزه كاندا يه كيك كوژرا، ئەوا خوا دةفه رمويت:
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنثَى
بِالْأُنثَى.. (١٧٨ البقرة)

﴿ئەهە ئهوانهەى باوه پرتان هيناهه، له سه رتان نووسراوه له (ياساى) تۆلهەى
كوژراوه كاندا، كه سهى سه ره به سهت له جياتى كه سيكى سه ره به سهت ده كوژرئته وه،
كه سيكى كۆيله ش له جياتى كۆيله هه كى كوژراو ده كوژرئته وه، ميبينه هه كيش
له جياتى ميبينه هه كى كوژراو ده كوژرئته وه....﴾

پرگهەى سييهەم:

مندال و شيت كوشتنه وه يان له سه ر نيه.

پرگهەى چوارهەم:

ئه گهر پياويك ژنيك بكوژيت، ئەوه پياوه كه ده كوژرئته وه.

پرگهەى پينجهەم:

باپرو نهك، يان داىك و باوكيک، ئەگهر كوره كهەى يان نه وه كهەى خويان كوشت،
تۆله يان لى ناكريته وه، به مه رجيك داىك و باوكه كه موسولمان بن، به لآم ئەگهر
كه سيكى تر يارمه تى داىك و باوكه كه ياندا بو كوشتنى كوره كه يان، ئەوا
ئه وكه سه ده كوژرئته وه.

پرگهەى شه شهەم:

ئه گهر كورپك يا كچيك، داىك و باوكى خوى بكوژيت، ئەوه ئەو كوره، يان ئەو
كچه، ده كوژرئته وه.

پرگهەى چه وتهەم:

ئه گهر سه له مينرا كه كۆمه ليك هاوبه شن له كوشتنى كه سيىدا، ئەوا هه موويان
ده كوژرئته وه.

پرگهەى هه شه تهەم:

ئەگەر يەككە كەسىكى برينداركردو ئەوكەسە بەھۆى برينەكەيەوہ مرد، جا برينداركردنەكە بەھۆى ھەر شتيكەوہ بيت، ئەوا برينداركەرەكە لەبرى كەسە مردوہكە دەكوژيۋتەوہ، بەلام ئەگەر ھات و مردنى كەسەكە بەھۆى تيگرتنى پينوسىكەوہ يان بەھۆى دەسكەلايەكەوہ بو، ئەوا كەتن كەرەكە ناكوژيۋتەوہو حەقە خوینی مردوہكەى لى وەر دەگيریت، چونكە پینووس يان دەسكەلا، نابنەھۆى مردنى كەسىك.

پرگەى نۆيەم:

ئەگەر كەسىك دەستى خستە سەر دەمى كەسىكى ترو، بەرينەدا ھەتا خنكاندى، يان سەرينىكى خستە سەردەمى و خنكاندى، يان گونەكانى بادان و بەرينەدان ھەتا مرد، ئەوا ئەو كەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى دەيەم:

ئەگەر كەسىك يەككى تر لە شوينىكى بەرز فریداتە خوارەوہو ببیتەھۆى مردنى، يان ھەلیداتە ناو ئاگرەوہو بسووتیت و بمريت، يان ھەلیداتە ناو ئاويكەوہو نەتوانیت دەرباز بيت و بخنكىت، ئەوا ئەوكەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى يازدە:

ئەگەر كەسىك يەككى بەند كرد بۇماوہيەك و ھيچ خواردن و خواردنەوہيەكى نەدايەو بەھۆيەوہ مرد، ئەوا ئەو كەسە دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى دوازدە:

ئەگەر كەسىك كەسىكى ترى دەرمانداو كردو بەھۆيەوہ كەسەكە مرد، ئەوا ئەو كەسە لە تۆلەى مردوہكەدا دەكوژيۋتەوہ.

پرگەى سيزدە:

ئەگەر كەسىك پارەى دا بە كەسىكى تر، بۇئەوہى يەككى بۇ بكوژيۋت، ئەويش ئيشەكەى نەنجامدا، ئەوہ بكوژەكە دەكوژيۋتەوہو، ھيچ حەقە خوینيكيش ناكەويۋتە ئەستۆى پارەدەرەكە.

ئەگەر دەسەلاتدارىك داواى كوشتنى كەسىكى لە يەككىى تر كرد، ئەوا ئەو كەسەى دووم نايىت بە قسەى دەسەلاتدارەكە بكات.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويه تى: نايىت گويپرايه لى كەسىك بكرىت كە دژى ويستەكانى خوا بىت). (۲۶۰)

ئەگەر دەسەلاتدارىكيش فەرمانى بە مندالىك كرد، يان فەرمانى بە كەسىكى بيانى كرد كە شارهزا نەبوو لەوہى كە نايىت بۆ ئەوشتانە بە قسەى گورەكەى بكات و، كوشتنەكە ئەنجامدرا، ئەوا تۆلەكردنەوہكە بە كوشتنى دەسەلاتدارەكە دەبىت، بەلام ئەگەر دەسەلاتدارەكە فەرمانى دزى كردنىكى بەسەر كەسىكدە كردو، ئەویش دزىكەى ئەنجامدا، ئەوا سزاکە بەسەر ئەنجامدەرەكەدا دەسەپىت.

پرگەى چوارده:

ئەگەر دوو كەس شاھىدياندا بەوہى كەسى سىيەم پياو كوزەو يەككى تىرى كوشتوہو، بەم ھۆيەوہ كەسى سىيەم كوزرايەوہ، پاشان دوو شاھىدەكان لە شاھىديدانەكەيان پەشىمان بوونەوہ، ئەوا ئەو دووكەسە كە شاھىديان داوہ ھەردووكان دەكوزرئەوہ.

پرگەى پازدە:

ئەگەر كەسىك چەند كەسىك بەيەكەوہ بكوژىت، ئەوہ لە تۆلەى كوشتنى ھەر يەككىياندا، سزای كوشتنىكى بەسەردا دەدرىت، ئەگەر سزای تۆلەى كوزراوى يەكەم بەسەريدا سەپىنرا، ئەوا كيشەى كوزرانى كەسى دووم دىتە بەردەم دادگا، لەویش سزای كوشتنى بۆ دادەنرىت، بۆيە لە تۆلەى ھەموو ئەو كوزراوانەى كە بە يەكەوہ كوشتونى، ئەوہندە سزای كوشتنەى بەسەردا دەدرىت، حەقە خوینەكانىش لە مىراتكەى دەدرىن.

پرگەى شازدە:

لەتۆلەى كوشتنى ھەلەدا كەخاوەن باوهرىك بەھەلە بكوژىت، خوا دەفەرمويىت:

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٌ
وَدِيَّةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا

﴿بۆ هیچ خاوهنباوه پیکیش نه بووه خاوهنباوه پیکى تر بکوژیئت، مه گهر به هه له، جا كه سيك كه خاوهنباوه پیکى به هه له كوشت، ئەوا له سه ری پیویستکراوه بهندهیهکی خاوهن باوه پ ئازاد بکات و، حهقه خوینه که شی دهریته دهست که سوکاره که ی، مه گهر ئازادی بکه ن و خوینی لی وهرنه گرن....﴾

جا ئەگهر هات و خاوهن باوه په کوژراوه که له نیو تیره و هۆزیکدا بوو دوژمنایه تیتان له گه لدا هه بوون:

فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ

﴿...جا ئەگهر ئەو که سه کوژراوه خاوهنباوه پ بوو، له هۆزیکى دوژمنى ئیوه بوو، ئەوا ئازادکردنى بهندهیهکی خاوهنباوه پ (پیویستکراوه له سه رتان)....﴾
به لām ئەگهر هات و خاوهنباوه پ به هه له کوژراوه که له تیره و هۆزیک بوو که په یمانتان له گه لدا هه بوون، ئەوا خوا له سووپه تی (النساء) ده فهرمویت:

وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فِدْيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ
يَجِدْ فَصِيَامًا شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا (٩٢)

﴿... ئەگهر ئەو که سه کوژراوه ش له هۆزیک بوو له نیوانتان په یمان و به لاین هه بوو، ئەوا له بریدانیك (پیویسته له سه رتان بیده نه دهست که س و کاری کوژراوه که)، ئازادکردنى بهندهیهکی خاوهنباوه پ ریش له بری خوینه که ی، جا که سیك که نه یبوو بهندهیهکی خاوهنباوه پ ئازاد بکات، ئەوه وه کو لیخوشبوونیك له لایه ن خواوه به پۆژو بوونی دوو مانگتان له سه ریه ک (له سه ر پیویستکراوه)، خواش زاناو کاردرسته ﴾

برگه ی حه قده:

ئەگەر كەسبىك سزاي كوشتنى بەسەردادرا، جا بەھۆى گەپرانەھى بىت بو
 بىباوھرى، يان بەھۆى داوين پىسى يەوھ بىت، يان بەھۆى تۆلەى كوشتنى
 يەككى تەرەھ، پراكرده ناو مزگەوتى كەعبەوھ بوئەھى پزگارى بىت، ئەوھ
 پىرۆزى مزگەوتى كەعبە، يان ھەر مزگەوتىكى تر، تاوانبارەكان لە سزاكانيان
 ناپارىزىت، لەنيو مزگەوتەكەدا دەگىرىت و دەكوژىت، ھەرەكو خوا
 دەفەرەمۆت:

فَخُدُوهُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ (۸۹) النساء

..... بىانگرن و بىانكوژن لەھەر شوينىك كە تووشيان بوون.....

تۆلەى برىن و ئەندامە بردراوھكان

برگەى يەكەم:

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالسِّنَّ
 بِالسِّنِّ

لە تەوراتيشدا لەسەرمان نووسيون (لەسەرمان پىويست كردوون) كە (لە
 تۆلەكردنەوھدا)، كەسبىك لەبرى كەسبىك و، چاو لەبرى چاو، لووت لەبرى
 لووت و، گۆى لەبرى گۆى و، ددان لەبرى ددان، تۆلە دەكرىنەوھ.....

برگەى دووھم:

وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ..... (۴۵) المائدة

..... برىنەكانىش ھەقە تۆلەيان ھەيە، جا ھەر كەسبىك لەو ھەقە تۆلەيە
 خووشبىت، ئەوھ (ئەو ليخوشبوونە) لەلايەن خواوھ ليخوشبوونىكە لە تاوانەكانى
 ئەو كەسە.....

برگەى سىيەم:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۴۵) المائدة

..... ھەر كەسبىكيش كار بەو ياسايانە نەكات كە خوا ناردوونىە خوارەوھ، ئەوا
 ئەوانە ستەمكارن.....

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌گهر تاوانه‌که نه‌بوویته هۆی برینیك، گوشت و پیسته‌که‌ی هه‌تا سهر ئیسقان هه‌لدربیت، ته‌نها شان بیت له ئیسکه‌کانی قول و ده‌ست و مه‌چه‌ک و په‌راسوه‌کان، ئه‌وه تۆله‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی له‌سهر نیه، له‌به‌رئه‌وه‌ی نازانی شاکاوه‌که چۆن شاکاوه، به‌لام به‌پیکه‌وتنی مائی، تۆله‌که‌ی به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینریت.

پرگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گهر هاتوو تاوانه‌که ببوه هۆی برینیك گه‌یشتبوه سهر ئیسقان، ئه‌وا تۆله له جه‌سته‌ی ده‌ستدریزکه‌ره‌که ده‌کریته‌وه، به‌ئهندازه‌ی ئه‌وبرینه‌ی که له‌سهر جه‌سته‌ی برینداره‌که دروستی کردوو، جا ئه‌و برینه له‌ههر شوینی‌کدا بیت، له سهر، یان پوومه‌ت، یان مل، یان ده‌ست، یان قاچ.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر برینیك گه‌یبیته سهر ئیسقان و ئیسکه‌که‌ی ورد بووبیت، یا پارچه‌ی لی هه‌لبووبیت، یان مۆخه‌که‌ی ده‌رکه‌وتبیت، ئه‌وا تۆله‌کردنه‌وه‌ی جه‌سته‌ی له‌سهر نیه، چونکه ناتوانریت به‌هه‌مان شیوه ئه‌و برینه له جه‌سته‌ی تاوانباره‌که بکریته‌وه، بۆیه به‌سزای مائی سزا ده‌دریت.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر که‌سیك ده‌ست یان قاچ یان گوئی یان لووت یان په‌نجه یان ههر ئهندامی‌کی که‌سیکی تری بری و لیی کرده‌وه، ئه‌وا له تۆله‌یدا هه‌مان ئهندامی جه‌سته‌ی ئه‌وکه‌سه ده‌پردریت.

پرگه‌ی چه‌وته‌م: ئه‌گهر که‌سیك له کیشه‌یه‌کدا بوو به‌شه‌ری، ده‌ستی که‌سیکی لیکرده‌وه‌و که‌سیکی تریشی گوشت، ئه‌وا ئه‌و که‌سه ده‌گیریت و سه‌ره‌تا تۆله‌ی ده‌سته براره‌که‌ی لی ده‌کریته‌وه‌و هه‌مان ده‌ستی ده‌پردریته‌وه، ئینجا ئاماده ده‌بیت بۆئه‌وه‌ی سزای کوشتنه‌که‌ش بداته‌وه به‌وه‌ی ده‌بیت بکوژیته‌وه.

كهلك وەرگرتن له تۆله وەرگرتنه وه (حهقه خوینهكان)

برگه‌ی یه‌كه‌م:

خوا ده‌فه‌رمویت:

وَلَكُمْ فِي الْفِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ (البقرة ۱۷۹)

ئهی خاوه‌ن بیروه‌ه‌وشه‌كان، له‌یاسای تۆله‌کردنه‌وه‌شدا (به‌رده‌وامی و خو‌شی) ژیان‌تان بۆ هه‌یه، (به‌و هیوایه‌ی) به‌لكو له‌خوا ده‌ترسیین و خوتان ده‌پاریزن (له یه‌كتر كوشتن).

(خو مه‌به‌ستی له‌وه‌یه كه له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا به‌رده‌وامی و خو‌شی ژیان هه‌یه، چونكه پیاو‌كوژه‌كه ئه‌گه‌ر بزانییت له تۆله‌ی ئه‌م كاره‌یدا ده‌كوژیته‌وه، ئه‌وا وازدینییت له ئه‌نجامدانی كاره‌كه‌ی و، ژیان‌ی خو‌ی ده‌كپیته‌وه‌و تووشی ئه‌وه نابییت كه تۆله‌ی لی وهر‌بگپیته‌وه‌و بكوژیته‌وه‌و).

برگه‌ی دووهم:

حهقه خوینی كه‌سیکی كوژراو، وه‌كو میراته‌كه‌ی وایه، به‌پیی یاسا‌کانی میرات به‌سه‌ر میرات‌گه‌رکاندا دابه‌ش ده‌کریت.

برگه‌ی سییه‌م:

بۆ نه‌بوونی زیاده‌په‌وی له تۆله وەرگرتنه‌وه‌كه‌دا، پێویسته ده‌سه‌لاتداری ناوچه‌كه ئاماده بییت و، دوو شاهیدی‌ش ئاماده‌ی تۆله وەرگرتنه‌وه‌كه بین.

برگه‌ی چواره‌م:

له تۆله‌کردنه‌وه‌ی كه‌سیکی سته‌م لی‌كراودا خوا ده‌فه‌رموی:

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوماً فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطٰنًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا (الاسراء ۳۳)

ئهو ده‌روونه‌ش مه‌كوژن كه خوا قه‌ده‌غه‌ی كردووه، مه‌گه‌ر مافیكتان به‌سه‌ریه‌وه هه‌بییت (كه شایسته‌ی ئه‌وه‌بییت بیکوژن)، هه‌ر‌كه‌سی‌کیش سته‌م

لیکراویک بکوژیټ، ئەوا ئیټه به لگه و دەسه لاتیك دەدین به كه س و كاره كه ی
(بۆئه وهی تۆله ی بکاته وه)، جا با له كوشتنه وهی پیاو كوژه كه دا زیاده رپه وی
نه كات، به راستی ئەو كه سه ی كه تۆله ی كوژرانی سته م لیكراویك ده كاته وه،
له لایه ن خواوه پشتیوانی لیكراوه .

برگه ی پینجه م:

ئافره تی زگ پر، ئەگه ر كه سیكی كوشت، ئەوا تۆله ی لی ناكریټه وه هه تا
منداله كه ی ده بیټ، پاشان له تۆله ی كوشتنه كه دا ده كوژریټه وه.

برگه ی شه شه م:

كوشتن سی جوړه:

یه كه م: به هه له و به بی نیاز، ئەوه كوشتنه وهی له سه رنیه، وه كو ئەوه ی تیریك بو
بآنده یه كه بهاویټ به كه سیك بكه ویټ و بیکوژیټ، ده بیټ حه قه خوینه كه ی
بدریټ و به نده یه كیش له پیناوی خوادا ئازاد بكریټ.

دووه م: ئەگه ر هات و مه به سستی لیټانه كه كوشتنی كه سه كه نه بوویټ، ئەوا
ده بیټ حه قه خوینه كه ی بدریټ و به نده یه كیش له پیناوی خوادا ئازاد بكریټ.

سییه م: ئەگه ر كه سیك: عه مدی كه سیكی كوشت، ئەوا یه كسه ر ده كوژریټه وه،
له و میراته ش كه له دوا ی جیده مینی به نده یه كه ی پی ئازاد ده كریټ.

برگه ی حه وته م:

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فه رموویه تی: (كوژراویك به هه له، وه كو ئەوه ی به
نیمچه ئەنه قه سته كوژرابیټ به قامچی یان به گوچان، خوینه كه ی سه د حوشتره،
چل له و حوشترانه ده بیټ ئاوس بن). (٢٦١)

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بو خه لکی یه مه نی نووسی: (حه قه خوینی
ئاده میزادیك سه د حوشتره، بو خواوه ن زیړه كانیش هه زار مسقاله و بو خواوه ن

پاره كانیش، دوا زده هه زار دره مه مه). (٢٦٢)

برگه ی هه شته م:

كوژراوېك له په پره وانی ناینی مه سیحی و ناینی جووله که، که به هه له له لایه ن موسولمانیکه وه بکوژرین، سییه کی حقه خوینی که سیکی موسولمانه، ده که ویته نه ستوی بکوژه که وه.

پرگه ی نویه م:

كوژراوېك له بت په رسته كان يان ناگر په رستېك كه له ناراميدا بېت له نیو كومه لگای نیسلامیدا، به هه له له لایه ن موسولمانیکه وه كوژرابیت، نه وه حقه خوینه که ی دوو له سهر سیی دهیه کی خوینی که سیکی موسولمانه.

پرگه ی دهیه م:

كسیك كه نایینی نیسلامی نه گه یه نرابیتی و له لایه ن که سیکی موسولمانه وه به هه له بکوژریت، حقه خوینه که ی وه کو حقه خوینی که سیکی په پره وانی نایینه که ی خو ی وایه، نه گهر حقه خوینی په پره وانی نایینه که ش نه زانرا، نه و حقه خوینی کی وه کو حقه خوینی که سی مه جوسی ده دریتی.

پرگه ی یازده:

حقه خوینی نافرته تیکی موسلمان که به نه زانی له لایه ن موسولمانیکی تره وه كوژرابیت، نیوه ی حقه خوینی پیاویکی موسولمانه که به هه له كوژرابیت.

پرگه ی دوازده:

نه گهر مندالیک له سهر بانیک بوو، به هو ی هاواری که سیکی گه وره وه شله ژاو که وته خواره وه مرد، نه و خوینی نه منداله له سهر نه و که سیه که هاواره که ی کردوه.

پرگه ی سیزده:

نه گهر نافرته تیکی دوو گیانی ش له لایه ن که سیکی ده سه لاتدار به هو ی لیپرسینه وه وه شله ژا، نه و ش بوو به هو ی نه وه ی کوړپه که ی له به ربجیت، نه و نه و ده سه لاتداره به رپرسه له له ده ستدانی نه و کوړپه یه.

پرگه ی چوارده:

كەسپك بەھۆى گيانەوهرىكى ھەر كەسپكەو، تووشى ھەر كارەساتىك بىيىت، ئەو تۆلەكان دەكەونە ئەستۆى خاۋەن ئازەلەكەو.

بەرگەى پازدە:

ئەگەر (دە) كەس بەردىان بە مەنجهنىق دەھاويشت، لەكاتى ھاويشتنەكەدا بەردىك گەپراپەو و يەككىيانى كوشت، ئەو خويى ئەو كەسە كوژراو دەكرىت بە دە بەشەو بەشكىيان لە ئەستۆى خويداپەو، نو بەشەكەى تىرىش دەكەوتتە ئەستۆى نۆكەسەكەى ترەو.

بەرگەى شازدە:

حەقەخويى كۆرپەيەك لەنيو زگى دايكەكەيدا بمرىت بەھۆى شەپرەدەو، ئازادكردنى باشتىن بەندە، يان باشتىن كەنيزەكە.

(دو ئافرەت لە ھۆزى ھوزەيل بەشەپھاتن، يەككىيان بەردىكى ھاويشت بو ئەو خويى تىريان و خويى و كۆرپەكەى ناو زگى كوشت، پىغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم) بپريادا حەقەخويى كۆرپەى ناو زگى ئافرەت، ئازادكردنى باشتىن بەندە، يان باشتىن كەنيزەكە). (۲۶۳)

ھەرەھا ئەگەر زەبرىك لە زگى ئافرەتىكى ئاوس درا، ئەو پەپرەوى ئەم خالانەى خوارەو دەكرىت:

يەكەم: ئەگەر ئاوساويەكە نىشتەو و ھىچ پووينەدا، ئەو لەوانەيە باوبژ بوويىت لەنيو زگى ئافرەتەكەدا.

دوھم: ئەگەر لەدوای ليدانەكە پارچە گوشتىك لەدامىنى ئافرەتەكەو ھاتە دەرەو، ئەو چوار ئافرەت تەماشاي دەكەن، ئەگەر گوشتەكە شيوەى ئادەمىزادى وەرگرتىيىت، ئەو ئازادكردنى باشتىن بەندە يان باشتىن كەنيزەكە پيوست دەبيىت لەسەر ئەوكەسەى كە لە ئافرەتەكەى داو.

سىيەم: ئەگەر لە دوای ليدانەكە سەرىك يان دوو سەرو دوو دەست و چەند قاچىك ھاتنەدەرەو، ئەو تەنھا يەك حوكمىان ھەيە كە دەبيىت ئەوكەسە يەككىك

لە باشترینی كۆيلەكان يان كەنيزەكەكان ئازاد بكات، بەلام ئەگەر دوو كۆرپە دەرپەرپەنە دەرەو، ئەوا حوكمەكە دەبیت بە دووجار، ئەگەر سى كۆرپەش دەرپەرپەنە دەرەو، حوكمەكە دەبیت بە سى جار.

چوارەم: ئەگەر لەگەل لیدانەكەشدا منداڵەكە دەرپەرپەنە دەرەو دواى كەمىك مرد، ئەوا ئەوكەسەى لەئافرەتەكەى داو، دەبیت يەككە لەباشترینى كۆيلەكان يان كەنيزەكەكان ئازاد بكات.

پینجەم: ئەگەر لەگەل لیدانەكەشدا منداڵەكە دەرپەرپەنە دەرەو لەنگەرى گرت لە ژيانداو كەسىكى ترهات بۆ يارمەتيدانى شەركەرەكەو كۆرپەكەى كوشت، ئەوا لەم بارەدا كەسى دووم دەبیت تۆلەى كوشتنەكەشى لى بكریتەو و حەقە خوینەكەش بەتەواووتى بدات.

بەرگەى حەقە:

حەقەخوینى برینەكانى سەرو دەموچا و بەم شىوہیەى خوارەوہیە:

یەكەم: الموضحة: ئەوبرینەى كە گەیشتبیتە سەر ئیسقان، حەقە خوینەكەى پینج حوشتەر، بۆ ھەر برینىك.

دووم: الهاشمه: برینىك ئیسكەكەى ورد بووبیت، حەقە خوینەكەى دە حوشتەر بۆ ھەر برینىك.

سێھەم: المنقله: ئەو برینەى كە وردە ئیسكەكانى بە دەرەوہبن، حەقە خوینەكەى پازدە حوشتەر.

چوارەم: المأمومه ئەو برینەى كە ئیسك و پىستى سەر دەبریت و دەگاتە بەرگى مېشك، حەقە خوینەكەى سى يەكى حەقە خوینى كەسىكە بە ئەنقەست نەكوژابیت.

پینجەم: (صلى الله عليه وسلم) پرياريدا حەقە خوینى ئەو برینەى كە گەیشتوتە بەرگى مېشك، سېھەكى حەقە خوینى كەسىكە بە ھەلە كوژابیت). (٢٦٤)

بەرگەى ھەژدە:

حەقەخوینی برینە سوکەکانی تری لەش، بەم شیۆهییە خوارەوویە:
یەكەم: ئەو برینانەى قولن و نەگەشتونە ناو جەستەى بریندارەكەو، ئەو
دەبیت بریاریان لەسەر بدریت، بەپێى برینەكان حەقەكە دیاری دەكریت.
دووم: ئەو برینانەى قولن و گەشتونە ناو بوشایی زگ، یان پشت، یان قورگ،
ئەو حەقە خوینەكەیان سى یەكى حەقە خوینی كەسیكە بە ئەنقەست نەكوژا
بیت.

پرگەى نۆزده:

بۆ لەدەستدانی ھەر چاویك، ھەقە خوینەكەى پەنجا حوشتەر، بەلام ئەگەر
چاویك پێشتر بوخوی کویر بووبیت و بەھوی شەپكەو چاوە کویرەكەى
لەدەستدا، ئەو حەقە خوینەكەى بیست و پینج حوشتەر، بەلام ئەگەر چاویك
بەھوی شەپكەو خیل بیت یان بسوریت، ئەو دەبیت بریاریان لەسەر بدریت
بۆ دیاریکردنى حەقە خوینەكەیان.

پرگەى بیست:

ئەگەر لە شەپكەدا پیلوی چاویك تیداچوو، ئەوا حەقە خوینەكەى بیست و
پینج حوشتەر، بۆ ھەر پیلویەك.

پرگەى بیست و یەك:

ئەگەر كەسیك لە شەپكەدا برژانگەكانی لەدەستدان، ئەوا بریارەدریت بۆ
دیاریکردنى حەقەخوینی برژانگەكان، بەپێى کاریگەرى نەمانى برژانگەكان
لەسەر دیمەنى ئەوكەسە.

پرگەى بیست و دوو:

حەقە خوینی برین و فەوتانى ھەر گویچكەيەك، پەنجا حوشتەر.

پرگەى بیست و سى:

ئەگەر كەسیك لە شەپكەدا ھەستی بیستنى لەدەستدا، ئەوا حەقە خوینەكەى
پەنجا حوشتەر، ئەم حەقە سەربەخوێو پەيوەندى بە برینی گویچكەكانەو

نیه. ئەگەر سستەمی بیستنه‌که‌شی لاواز بوو، ئەوا بە ئەندازە‌ی لاوازی‌بوونه‌که
حه‌قه‌خوینە‌که‌ دیاری دە‌کری‌ت.

برگە‌ی بیست و چوار:

برینی لووت هه‌قه‌ خوینی ته‌واوی هه‌یه، به‌لام ئەگەر به‌شیک‌ی نه‌رمایی لووته‌که
ب‌درایی‌ت، ئەوه له‌ هه‌قه‌ خوینە‌که‌دا ته‌نها هه‌قی ئەو ئەندازە‌یه‌ی ده‌که‌وی‌ت که
ب‌دراوه، له‌ده‌ستدانی هه‌ستی بۆن کردنی‌ش، هه‌قه‌خوینی ته‌واوی هه‌یه، وه‌کو
حه‌قه‌ خوینی که‌سیک‌ که به‌ هه‌له‌ کوژرای‌ت، به‌لام ئەگەر هه‌ستی بۆن کردنه‌که
ته‌نها له‌ کونه‌ لو‌تی‌ک‌دا له‌ده‌ست درایی‌ت، ئەوه نیو هه‌قه‌ خوینی هه‌یه.

برگە‌ی بیست و پینج:

ئەگەر که‌سیک‌ زه‌بری‌کی له‌سه‌ری که‌سیک‌ی تر داو، به‌هۆیه‌وه‌ عه‌ق‌لی تی‌ک‌چوو،
ئەوا هه‌قه‌ خوینە‌که‌ی به‌ته‌واوی ده‌دری‌تی، وه‌کو هه‌قه‌خوینی که‌سیک‌ که
به‌هه‌له‌ کوژرای‌ت.

برگە‌ی بیست و شەش:

له‌ده‌ستدانی لیوه‌کان، هه‌ر یه‌که‌یان هه‌قه‌ خوینە‌که‌ی نیوه‌ی هه‌قه‌خوینی
که‌سیک‌ که به‌هه‌له‌ کوژرای‌ت.

برگە‌ی بیست و هه‌وت:

له‌ده‌ستدانی زمان، ئەگەر که‌سیک‌ زمانه‌که‌ی له‌ده‌ستداو نه‌یتوانی قسه‌ی پی
ب‌کات، ئەوه هه‌قه‌ خوینی ته‌واوی ده‌دری‌تی، وه‌کو هه‌قه‌خوینی که‌سیک‌ به
هه‌له‌ کوژراو، به‌لام ئەگەر هاتوو زمانه‌که‌ هه‌مووی به‌رنه‌که‌وتبوو، ئەوا په‌په‌روی
زمانی قسه‌کردنی ئەوه‌که‌سه‌ ده‌کری‌ت، به‌وه‌ی هه‌قه‌ خوینە‌که‌ دابه‌شی پیته‌کان
ده‌کری‌ت و هه‌قی ئەو پیتانه‌ی ده‌دری‌تی که‌ زمانه‌که‌ی ناتوانی‌ت ده‌ریان ب‌پری‌ت،
بۆنمونه: زمانی عه‌ره‌بی بیست وه‌ه‌شت پیته، سه‌د حوشت‌ری هه‌قه‌ خوینی
زمانه‌که‌ دابه‌شی بیست وه‌ه‌شت پیته‌که‌ ده‌کری‌ت، جا هه‌ر پیته‌ی چه‌ندی
به‌رکه‌وت، ئەوه هه‌قه‌ خوینی ئەو پیته‌یه، به‌م پیه‌ ئەوه‌که‌سه‌ چه‌ند پیتی له

دەستداو، حەقى ئەوئەندە پىتەى دەكەوئىت، جا ئەگەر دواى ماوئەك زمانەكە روئەو، ئەو بە هئىچ شئوئەوئەك حەقى زمانەكە رەت ناكروئتەو، بەلام ئەگەر رووانەوئەكە ببئتە هوئى ئەوئەى بتوانئىت هئندئىك لەو پئتانە بئئت كە پئشتر نەئوانئوئە ببانئئىت، ئەو هەقى ئەو پئتانەى لئ وەر دەگروئتەو.

بەرگەى ببست و هەشت:

ئەگەر كەسئىك بە هوئى زمان بربئئەو هەستى تام كروئى لە دەستدا، ئەو حەقە خوئئىكى تەواوئى دەكەوئىت، وەكو حەقە خوئئى كەسئىكى كوژراو بە هەلە، ئەم حەقەش سەربە خوئەو پەئوئەندى بە حەقى بربئى زمانەو نئە.

بەرگەى ببست و نوؤ:

ئەگەر زمانى لائئىك بربروئىت، ئەوا وەكو بربئى زمان حەقى ناكەوئىت، بەلام مادام ببئتە هوئى لە دەستدانى هەستى تام كروئى، ئەوا حەقە خوئئىكى تەواوئى دەروئىتى، وەكو حەقە خوئئى ئەو كەسەى بە هەلە كوژراوئىت.

بەرگەى سئ:

حەقە خوئئى فەوتانى هەر ددانئىك پئنج سەر حوشترە، ئەگەر هەر سئ و دوو ددانەكەى كەسئىك هەلكئىشران، ئەوا حەقە خوئئەكەى دەبئت بە سەدو شەست حوشتر، بەلام ئەگەر ددانەكە هەلوئەربئىت، ئەو حەقەكەى بە ئەندازەى شكانەكەى دەبئت، ئەگەر بە هوئى لئدانئىشەو ددانئىك رەش يان سور ببئت، ئەو پئوئستى بەو هەىە حوكم لەسەر رئزەى حەقە خوئئەكە بدرئت، ئەگەر ددانى مندائئىكئىش هەلكئىشرا، ئەو حەقە خوئئى نئە، چونكە پاش سائىك دەروئتەو، ئەگەر هات و نەشروئەو، ئەو حەقە خوئئەكەى دەكەوئىت.

بەرگەى سئ وئەك:

ئەگەر شەوئىلكەكان بە ددانەكانەو هەلكەندران، ئەوا شەوئىلكەكان سەربە خوئى، حەقە خوئئى تەواوئى خوئان هەىە، بە هەردووك شەوئىلكەكە حەقە خوئئى كەسئىكى بە هەلە كوژراوئان هەىە.

بەرگه‌ی سی و دوو:

حه‌قه‌خوینی برینی هر ده‌ستیک، په‌نجا سهر حوشره، ده‌ستیکیش که به هوئی شه‌پروه توشی ئیفلیجی بوویت، هه‌مان حه‌قه‌خوینی ده‌ستی بر‌دراوه‌ی هه‌یه.

بەرگه‌ی سی و سی:

ههر په‌نجه‌یه‌ک حه‌قه‌خوینه‌که‌ی ده‌ حوشره، ههر په‌نجه‌کیش به‌هوئی لی‌دانیکه‌وه توشی ئیفلیجی بوویت، هه‌قه‌خوینه‌که‌ی وه‌کو حه‌قه‌خوینی په‌نجه‌یه‌کی بر‌اوه وه‌هایه.

بەرگه‌ی سی و چوار:

برینه‌وه‌ی هه‌رقاچیک، یان تووشبوونی به ئیفلیجی به‌هوئی لی‌دانیکه‌وه، ئه‌وا حه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و پینج:

هه‌قه‌خوینی له‌ده‌ستدانی توپه‌ی سمته‌کان، بو‌هه‌ریه‌کیکیان په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و شه‌ش:

حه‌قه‌خوینی شکانی بر‌په‌ری پشت، به‌هوئی شکستی که‌سه‌که‌وه دیاری ده‌کریت، ئه‌گه‌ر به‌ته‌واوی نه‌یتوانی بر‌وات، ئه‌وا حه‌قه‌خوینه‌که‌سه‌د حوشره، وه‌کو حه‌قه‌خوینیکی به‌هه‌له‌کوژاوه.

بەرگه‌ی سی و هه‌وت:

برینی ئه‌ندامی نی‌رینه‌ی نی‌رینه‌یه‌ک، پیر بی‌ت یان گه‌نج، حه‌قه‌خوینه‌که‌ی سه‌د حوشره.

بەرگه‌ی سی و هه‌شت:

برینی یه‌کیک له‌لی‌واره‌کانی عه‌وره‌تی ئافره‌ت، حه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی سی و نه:

برینی ههر مه‌مکیکی ئافره‌ت، حه‌قه‌خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی چل:

بیرینی هەر گونیک یان هه‌لکه‌ندن، هه‌قه خوینه‌که‌ی په‌نجا حوشره.

بەرگه‌ی چل ویه‌ک:

ئه‌گه‌ر پیاویک به‌هوی کاریکی داوینپیسیه‌وه په‌رده‌ی کچینی میینه‌یه‌کی دراند، ئه‌وه هه‌قه خوینی ئه‌و په‌رده‌ی درانه، سه‌د حوشره، به‌لام ئه‌م په‌رده‌ی دراند له‌نیوان ژن و می‌رددا ناکه‌ویته به‌ر حوکمی ئه‌و یاسایه.

بەرگه‌ی چل و دوو:

ئه‌گه‌ر ئافره‌تیکی کۆیله‌ی دووگیان، به‌هوی لیدانیه‌وه له‌لایه‌ن ئافره‌تیکی کۆیله‌ی تره‌وه، زگه‌که‌ی له‌ ده‌ستدا، ئه‌وا هه‌قه‌خوینی ئه‌و مندا‌له‌ مردوه، ده‌یه‌کی نرخی دایکیه‌تی.

بەرگه‌ی چل و سی:

ئه‌گه‌ر که‌سیک خوی کوشت، یان خوی ده‌رمانداو کرد، یان له‌شوینیکی به‌رزوه خوی هه‌لدیراند، هه‌چ هه‌قه‌خوینیکی ناکه‌ویت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: (که‌سیک خوی کوشتیبت به‌ پارچه‌ی ئاسنیک، ئه‌وا پارچه‌ی ئاسنه‌که به‌ ده‌ستی‌ه‌وه‌یه‌تی له‌ زگی ده‌دریت له‌ ئاگری جه‌ه‌نده‌مدا بۆ هه‌تاه‌تایی به‌نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه، که‌سیکیش ژه‌هریکی خوارده‌وه‌و خوی کوشت، ئه‌وه ئه‌و که‌سه له‌ ئاگری جه‌ه‌نده‌مدا ئه‌و ژه‌هره‌ی فرده‌کات و به‌ نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه بۆ هه‌تاه‌تایی، که‌سیکیش له‌ شاخیک خوی هه‌لدیرابی و خوی کوشتیبت، ئه‌وا هه‌لدی‌ریته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه، به‌ نه‌مری تییدا ده‌مینیته‌وه بۆ هه‌تاه‌تایی). (٢٦٥)

خزمه نزيكه كان و ئه و حه قانه ي ده كه ويته سه رشانيان

ئەم ياسايە بۆ ئەو ھەيە خەلكە ژىرەكە بخرىنە نىو رووداۋە كانەو ھە بۆئە ھەي كىشەيەك كە جاريك پرويدا جاريكى تر پرونە داتە ھە.

پرگەي يەكەم:

كوشتنى كەسيكى سەربەست بە ھەلە، حەقە خوینەكەي دەكە ويته ئەستۆي خزمە نزيكه كانى بكوژەكە، بە مەرجيك لەسەر يەك ئايين بن.

پرگەي دووھەم:

كەسيك بە ھەلە خۇي بكوژيت، حەقە خوینى نىھە خزمە كانىشى تىۋە ناگلين.

پرگەي سىيەم:

ئەگەر كەسيكى جوولەكە خزمەكە سەكە كانى ھەموو جوولەكە بوون، تىرىكى ھاويشت و بەر كەسيك كەوت و مرد، دواتر كەسە جوولەكەكە ھاتەسەر ئايىنى ئىسلام، ئەوا ئەو كەسە ئەو مافەي لەسەر لاناچيت و دەبيت ھەقە خوینەكە بوخۇي بيدات، خزمە جوولەكە كانىشى لەم كىشەيە ھە ناگلين.

پرگەي چوارەم:

مندال و سەرليشىۋاو و ئافرەت، نايەنە ريزى خزمە نزيكه كانەو ھە بۆ بەخشىنى ھىچ حەقە خوینيك.

پرگەي پىنجەم:

پىاويكى پىر، كە ئەتە پىيىت، يان ئەخۇشيك كە ئەكە وتىبتە ناو جىگاۋە، دەكرىت لە خزمە نزيكه كان دابنرين لەچارەسەرى كىشەي بەخشىنى حەقە خوینيك، لەبەرئە ھەي ئەوانە بە خەلكانى پشتىۋانىكەر دادەنرين بەو رپوشوینە چاكانەي كە دايان دەپريژن.

پرگەي شەشەم:

خەلكانى فەقىر ناخرينە ريزى ئەوخزمە نزيكانە ھە كە حەقە خوینى كەسيكىان دەكە ويته ئەستۆۋە.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گه‌ر دادوهر ویستی حه‌قه خوینه‌که به‌سه‌ر خزمه‌نزیکه‌کاندا دابه‌ش بکات،
ئه‌وا سه‌ره‌تا له‌ نزیکترینیانه‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر ئه‌ندامانی به‌ره‌بابی‌ک به‌شی ئه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد هه‌موو حه‌قه خوینه‌که
کوکه‌نه‌وه، ئه‌وه خزمه‌ دووره‌کانی تر دینه‌ناوه‌وه، له‌گه‌ل په‌یره‌وی کردنی
شوینه‌کانیان، ئه‌وانه‌ی شوینیان نزیکتره‌ پیشت‌ ده‌خرینه‌ ناو به‌خشینی هه‌قه
خوینه‌که‌وه.

پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی خراپه‌کاره‌کان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

(پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سیک دژ به‌ ئیمه‌ چه‌ک
هه‌لگرت، ئه‌وه له‌ ئیمه‌ نیه‌). (۲۶۶)

پرگه‌ی دووه‌م:

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْآخَرَى
فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَقِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (۹) الحجرات

﴿ئه‌گه‌ر دوو ده‌سته‌ش له‌ خاوه‌نباوه‌ره‌کان دژ به‌یه‌کتر به‌ شه‌ر هاتن، ئه‌وا ئیوه
نیوانه‌که‌یان چاک بکه‌نه‌وه، جا ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان (گوئی نه‌دایه‌و) له‌سه‌ر
ده‌ستدریژی کردن بۆسه‌ر ئه‌وه‌ی تریان به‌رده‌وام بوو، ئه‌وا ئیوه‌(له‌گه‌ل
ده‌سته‌که‌ی تردا) دژی ئه‌وه‌یان بجه‌نگن که له‌ ده‌ستدریژی کردن به‌رده‌وامه
هه‌تا بۆلای فه‌رمانی خوا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، جا هه‌رکاتیک گه‌رايه‌وه، ئه‌وا ئیوه به
ریک‌وپیکی ناشتیان بکه‌نه‌وه‌و دادوهری بکه‌ن له‌ نیوانیاندا، به‌راستی خوا
ئه‌وانه‌ی خوش ده‌ویت که په‌یره‌وی دادوهری ده‌که‌ن.﴾

برگه‌ی سیبیه‌م:

برینداری لایه‌نی دوژمن، سوکایه‌تی پی ناکریت و ناشکوژریت.

برگه‌ی چواره‌م:

ئه‌سیری شهر ناکوژریت و، لی‌ی نادریت و، سوکایه‌تی پی ناکریت.

برگه‌ی پینجه‌م:

ژن و مندال و پیره‌کانیان ناکوژرین.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

نابیت به ناگرو مه‌نجه‌نیک شه‌ریان له‌گه‌لدا بکریت.

برگه‌ی حه‌وته‌م:

مال و سامانیاں به‌تالان نابریت.

سزای داوینپییسی

برگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌گه‌ر نیرو مییه‌ک به‌ی پی‌یوه‌ندی ژن و می‌ردایه‌تی کاری جووتبونیان کرد،
ئه‌وه ئه‌وکاره پی‌ی ده‌گوتریت: داوینپییسی، دهردیکی کوشنده‌ی ناو
کو‌مه‌لگایه، بویه په‌روه‌ردگار سنوورداری کردووه، له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْتَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (۳۲) الاسراء

﴿نزیکی داوینپییسیش مه‌که‌ونه‌وه، به‌راستی ئه‌و کاره کاریکی ناشیرین و
ریبازیکی خراپه﴾.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌گه‌ر نی‌رینه‌یه‌ک بو‌خوی به‌ده‌م دانی پیدا نا، که داوینپییسی کردووه، ئه‌وه
حوکه‌که‌ی به‌سه‌ردا دهریت، به‌لام ئه‌گه‌ر می‌ینه‌یه‌ک کاریکی وای کرد
حوکه‌که‌ی دواده‌خریت تا بزانی‌ت دووگیانه یان نا، جا که دووگیان بوو، ئه‌وا
حوکه‌که‌ی دواده‌خریت بو‌ دوا‌ی مندالبوونه‌که، ئه‌گه‌ر که‌سیشی نه‌بوو منداله‌که

به خئو بڪات، ٺهوا حوڪمه كه دوا ده خريٽ بو دوو سالي شيرخواردنه كه و
پهروه رده كردني.

برگه‌ی سييه م:

الرَّائِيَةُ وَالرَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِئَةَ جَلْدَةٍ... (٢ النور)

ٺهوانه‌ي ڪاري داوينپيسي دهڪن له ميينهڪان و له نيرينهڪان، جا هرهيهڪيڪ
لهوان سهد شوپرڪيان ليدهن.

ٺهگهه ٺه و نيرو ميهي ڪاري داوينپيسيان ٺهجامدا، ڪوپو ڪچ بوون و يهڪم
جار بوو له ته مهناندا ٺه و جووتبوونه ٺه انجام بدن، ٺهوا سزاههڪان، پشتيان
پي پروت دهڪريٽ و، به بهرچاوي خه لڪه وه سهد شوپرڪيان ليده دريٽ و ليڪ
دور دهخريته وه هرهيهڪه يان بو شوينيڪ، كهس و ڪاره كه شيان بويان نيه
سنورهڪاني خوا بيه زين و بيانڪوژن، ٺهگهه چنه دجاريش داوينپيسي ههڪه يان
دوباره بيته وه، ٺهوا سزاههڪه يان هر سهد شوپرڪه و، سزاي رهجميان به سهردا
نادرٽ، مادام ڪوپر هه ٽني نه هينابيٽ و ڪچهڪهش شوي نه ڪردبيٽ.

برگه‌ی چوارهم:

ٺهگهه ٽنيڪي خاوهن ميڙد، له گهل پياويڪي خاوهن ٽن، داوينپيسيان ٺهجامدا،
حوڪمه ههڪه يان رهجم كردنه ههتا مردن، دهخريته چاليڪه وه و بهرد باران دهڪرين،
ههتا مردن، ياساي رهجم كردن، يهڪيڪه له ياسا زگما ههڪه كان، له بنه رهته وه
سه پيٽراوه، ته نانهت نه ته وه ي مهيمونه ڪانيش په پرهوي دهڪن.

برگه‌ی پينجهم:

ٺهگهه يهڪيڪ ٽن و پياويڪي بيني به پروتي، ڪاري داوينپيسيان دهڪرد،
به شيويهڪه خه نجهر ههڪه له نيٽو ڪالانهڪه دا بوو، ٺه وه ٺه و پياوه بوي نيه لپيان له
هه لادات و خه بهر ههڪه بلا و بڪاته وه، ههتا چوار شاهيد نه هينيٽ، جا كه چوار
شاهيده ههڪه شاهيدياندا، ٺهوا حوڪمي رهجم كردن به سهر ياندا دهسه پيٽريٽ،
به لام پيوسته شاهيدهڪان هه موو ٺه و ورده ڪاريانه روون بکه نه وه كه

په یوه نډیان به نه جامدانی داوینپیسیه که وه هه یه: بونموونه: ده بیټ هه ردوک داوینپیسیه که بناسرین و، پووداوه که به چاوی خوین بیینن که خه نجره که له نیو کالانه که دا بووه، جا که هاتوو سی له شاهیده که کان نه و شاهیده یان دا، به لام شاهیدی چوارهم، بیدهنگ بوو له وهی که خه نجره که له کالانه که یدا بوو بیټ، نه و سزادانه که جیبه جی ناکریت، نه گهر شاهیده کانیش باسی نه و ورده کاریه نه که ن، نه و پیویسته دادوهره که لییان پیرسیټ و لیکو لینه وه یان له گهل بکات، نه گهر یه کی که له و چوار شاهیدانه ش پیش نه م لیکو لینه وه و ورده کاریانه بمریټ، نه و سزادانه که راده گیریټ، له م باره دا شاهیده کانی تریش به درو ناهینرینه وه و سزادانیان له سهر نیه، یان نه گهر قسه ی شاهیده کان تیکیان نه کرده وه، یه کیان گوتی: من له و سوچه ی ژوره که دا بینوم و، نه وهی تریان گوتی: من له و سوچه ی ترده بینوم و، نه وهی تریان گوتی: من له سهر ته خته که بینوم و، چواره میان گوتی: من له ناوه راستی ژوره که دا بینوم، نه و سزادانه که جیبه جی ناکریت، نه وهی مه به سته ده بیټ قسه ی شاهیده کان تی که بکاته وه، پیویسته نه وه ش پوون بکریته وه له لایه ن شاهیده کانه وه که نافرته که له باریکی وادابووه به زور نه م کاره ی پیکراوه یان خو ی مه یلی لیبووه، چونکه نه گهر نافرته که به مه یلی خو ی نه بوو بیټ و به زوره ملی نه م کاره ی له گهل کرابیټ، نه و له سزادانه که درده چیټ و، ته نها پیاو که ده که ویته بهر زه بری سزاکه، ته نانه ت نه گهر سی شاهد شاهیدی بدن که نافرته که به ناره زوی خو ی بووه، شاهیدی چوارهم بلیت من وام بینی نافرته که نارازی بوو به م کاره، نه و سزاکه ناسه پیټریټ.

نه گهر چوار شاهیدیش ده ست نه که وت، نه و نه و که سه ی هه و آله که ی بلا و کرده وه، سزای هه شتا شواری کی لیده ن، هه روه که په روه ردگار ده فهرمویت:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شَهَادَةٍ فَأَجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا

لَهُمْ شَهَادَةٌ أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤) النور

﴿ئەو كەسانەش كە ئافرەتە پاكەكان لەكەدار دەكەن، جا چوار شاھید ناھيئن (بۆ راستى پۈوداۋەكە)، ئەوانە داركارى بكەن بە ليدانى ھەشتا شوارك و، بۆ ھەتاهەتايىش شاھيديان لى قبول مەكەن، (لە راستيشدا) ئەوانە لادەرن لەسەر بەرنامەى پەرودەگار﴾.

دانانى ئەم چوار شاھيدە، زياتر بۆئەوھىە كارى داوينپيسى نەكەويتە سەرزارى خەلك و داوينپيسەكان دەستنيشان نەكرين، چونكە دەستنيشان كردنيان زياتر دەردەكە لەنيو كۆمەلدا بلاۋدەكاتەو، ھەرۋەھا بۆئەوھى داوينپيسى ئەگەر كراش وا بە ئاشكرا نەكریت بە ئاسانى لە يەككاتدا چواركەس بتوانن ببينن، لەبەرئەوھى دەردىكى كوشندەيە كۆمەلگا لەبەر يەك ھەلدەوھەشينييت، بۆيە خوا ئەو فەرمانەى داو، ئەگەر داوينپيسەكە ئەوھندە بە بەرەلایى كرا، تۆ بتوانيت چوار شاھيد بيئى ببينن، ئەوا بۆت ھەيە ھەوالەكە بلاۋ بكەيتەو، دەنا ھەوالەكە لەلای خۆت پياريزەو، خواش لە دواپۆژدا تۆلەى خۆى لە داوينپيسەكان دەكاتەو، ئەگەر بەبى چوار شاھيديش ھەوالەكە بلاۋبكەيتەو ئەو توشى سزاي ھەشتا شواركى دەبيت.

پرگەى شەشەم:

خوا مزگينى دەدات بە داوينپيسەكان و، دلنيايان دەكاتەو كە پياويك دوايپيسى كردبيت، ئەوا ژنەكەشى ھەر كردوويەتى.

الزَّانِي لَا يَنْكُحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكُحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ (۳) النور

﴿...پياوى داوين پيس مارەيى ژنيك ناپريت، مەگەر ئەو ژنە داوينپيس بيت، يان بيباوەر بيت بە خوا، ئافرەتى داوينپيسيش شوو ناكات بە پياويك، مەگەر ئەو پياوەر داوينپيس بيت يان بيباوەر بيت بە خوا، ئەو كەردەوھەش لەسەر خاوەنباوەرەكان قەدەغە كراوہ﴾.

پرگەى ھەوتەم:

پیاویک ئەگەر بە چاوی خۆی کەسیکی بەسەر ژنەکە یەوێ بیینی، ئەوا ئەگەر ئەو کەسە ی کوشت، هیچ خۆینیکی ناکەوێتە ئەستۆ، بەلام بۆی نیه ئافرهتەکە ی خۆی بکوژیت، جا ئەگەر هاتوو پیاوێکە شکاتی کرد لای گەرە ی موسولمانان کە ژنەکە ی خۆی بە چاوی خۆی بیینیو، ئەوا گەرە ی موسولمانان پیاوێکە بەم شیوێه سویند دەدات:

وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ
بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ (٦) النور

﴿ئەوانەش بە کرداری داوینپییسی هاوسەرەکانی خۆیان تاوانبار دەکەن و لەخۆیان زیاتر هیچ شاهیدیکی تریان نیه، جا شایه دیدانی هەر یه کیکی لەوان ئەوێه چوار جار سویند بخوات بە خوا بەوێ کە ئەو لە راستگۆکانه (کە دەلیت ژنەکەم داوینپییسی کردوو و بە چاوی خۆی دیتوو یه تی)﴾.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (٧) النور
﴿... سویندی پینجه مێش ئەوێه کە بلیت: نەفرینی خوام لەسەر بییت ئەگەر لە درۆزنەکان بم﴾.

بۆ لابرندی تاوانەکەش لەسەر ژنەکە بەم شیوێه سویند دەدرییت:
وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ (٨) النور
﴿ئافرهتەکەش سزاکە ی لەسەر لاده درییت، ئەگەر چوار جار سویند بخوات بەوێ کە (میرده کە ی) لە درۆزنەکانه﴾.

وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ (٩) النور
﴿... سویندی پینجه مێش ئەوێه کە (ئافرهتە کە) بلیت: پرقوینی خوام لەسەر بی ئەگەر هاتوو (میرده کەم) لە راستگۆکان بییت﴾.
لەم باره دا ژن و پیاوێکە لە یه کتری جیا ده بنه وه، چونکه ناتوانن به یه کە وه بژیهن، سزاکە ی خواش جیگیره لە دواڕۆژدا تاوانبار سزای خۆی وەر ده گرتیته وه.

پرگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گهر پیاویک به زۆره‌ملی داوینپییسی له‌گه‌ل ژنیک کردو، به‌هۆیه‌وه ژنه‌که دووگیان بوو، پاشان به‌هۆی له‌دایکبوونی منداڵه‌که‌وه، ئافره‌ته‌که گیانی له ده‌ستدا، ئه‌وا حه‌قه‌ خوینی ئه‌و ئافره‌ته‌ ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی ئه‌و که‌سه‌ی داوینپییسیه‌که‌ی له‌گه‌لدا کردووه‌و، حه‌قی به‌خپۆکردنی منداڵه‌که‌ش ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی هه‌مان ئه‌و که‌سه‌وه که باوکی منداڵه‌که‌یه له پڕی داوینپییسیه‌وه.

پرگه‌ی نۆیه‌م:

ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی به‌هۆی داوین پیسییه‌وه له دایک ده‌بیته، هه‌یج تاوانیکی له‌سه‌ر نیه‌و، نابیت فڕی بدریت، یان بکوژریت، یان سوکایه‌تی پی بکریت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی له کۆمه‌وه جوت بوون له‌گه‌ل نیرینه‌یه‌ک یان مێینه‌یه‌ک بکات، سزاکه‌ی ره‌جم کردنه.

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گهر دوو مێینه‌ خه‌ریکی یه‌کتری بوون، ئه‌وه وه‌کو کاری داوین پیسیان ئه‌نجام دابیت وه‌هایه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی کرده‌وه‌که پێداکردن نیه، سزاکه‌ی له‌ژێر شوپارک لێدانه‌وه‌یه، زیاتر سزای ته‌مبی کردنه، گه‌وره‌که‌ی سزایه‌کی ده‌دات بۆئه‌وه‌ی جاریکی تر کاری ئاوه‌ها نه‌کاته‌وه.

پرگه‌ی دوازه:

ئه‌گهر که‌نیزه‌یه‌ک داوینپییسی کرد، ئه‌وا سزاکه‌ی شوپارک لێدانه، چه‌ند دووباره‌ی بکاته‌وه سزاکه‌ی هه‌ر شوپارک لێدانه، له‌به‌رئه‌وه‌ی سزاو مافی کۆیله‌کان نیوه‌ی سزاو مافی که‌سه سه‌ربه‌سته‌کانه، سزای داوینپییسی که‌سیکی سه‌ربه‌ستی خاوه‌ن ژن کوشتنه، که‌واته ده‌بیته سزای داوینپییسی که‌سیکی کۆیله‌ی خاوه‌ن ژن، نیو کوشتن بیت، کوشتنیش به‌ش ناکریت، بۆیه سزاکه له سنووری شوپارک لێداندان ده‌مینیته‌وه.

پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویۋەتی: ئەگەر كەنیزەكى يەككە لەئێوہ داوینپیسى كردو، دەرکەوت كە داوینپیسى كردووە، ئەوا سزای شوارك لیدانی بەسەردادەن و، لۆمەش ناکرین لەسەرى، پاشان ئەگەر بۆ دووهم جار داوینپیسى كردهو، بەهەمان شیوہ سزای شوارك لیدانی بەسەردا دەدریت و لۆمەش ناکرین لەسەرى، ئەگەر بۆ جارى سیەمیش داوین پیسیهكەى ئەنجام دایەو، ئەوا بیفرۆشن ئەگەر بە گوریسیكیش بیٲ لەموو دروستکرايٲت). (٢٦٧)

پرگەى سیژدە:

كەسێك كاری داوینپیسى لەگەل ئازەلێكدا بكات، كە گوشتەكەى بخوریت، ئەوا هەردووکیان دەكوژین، كەسەكە سزای پەجمى بەسەردا دەدرى و، ئازەلەكەش سەردەبەردریت و گوشتەكەى دەخوریت. بەلام ئەگەر داوینپیسىهكە لەگەل ئازەلێكدا ئەنجام بدریت كە گوشتەكەى نەخوریت، ئەوا ئەوكەسە ناکوژریت و دەكەوێتە بەر یاسای تەمبى كردن، ئازەلەكەش ناکوژریت.

پيغەمبەر(صلی اللہ علیہ وسلم) فرمویۋەتی: هەر كەسێك داوینپیسى لەگەل ئازەلێكدا ئەنجامدا، ئەوہ خوێ و ئازەلەكەش بكوژن). (٢٦٨)

پرگەى چواردە:

واپوویستە لە كاتى ئەنجامدانى سزاكاندا، كۆمەلێك لە خاوەنباوەرەكان ئامادەبن، لەم بارەیهوہ خوا دەفرمویٲ:

وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ (٢)النور

﴿با دەستەيهكیش لە خاوەنباوەرەكان ئامادەى سزادانەكەيان ببن....﴾

پرگەى پازدە:

لە سزای شواركەكاندا، هەموو جەستەى كەسەكە شوارك لیدان دەكریت، تەنها دەموچاوى نەبیٲ، ئەگەر هات و ئاووہهواش زۆر سارد یان زۆر گەرم بوو، یان كەسەكە نەخۆش بوو، ئەوا گەورەى موسولمانان دەتوانیٲ سزادانەكە دوابخات بۆ كاتیكى دیاریكراو.

پرگه‌ی شازده:

ئەگەر هات و سزای شوارك لیدانه‌که به‌سەر که‌سیکدا بوو که به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت، ئەوا هەر سەد شوارکه‌که به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستری‌نه‌وه و له‌ جه‌سته‌ی که‌سه‌که ده‌درین.

پرگه‌ی حه‌قده:

ئەوانه‌ی سزای سەد شوارکیان به‌سەردا ده‌سه‌پی‌ت، گه‌ره‌ی موسولمانان بو‌ی هه‌یه‌ دوای سزادانه‌که‌یان ماوه‌یه‌که‌ دووریان بخاته‌وه له‌و ناوچه‌یه، که له‌ سالی‌ک زیاتر نه‌بی‌ت، بو‌ ئەوشو‌ینه‌ی که بو‌ی ده‌ست‌نیشان ده‌کر‌یت، له‌لایه‌ن پی‌شه‌وای موسولمانانه‌وه، مه‌به‌ست‌یش له‌م دوورخ‌سته‌وه‌یه سزادانه‌یه‌تی بو‌ئه‌وه‌ی جار‌یکی تر به‌لای ئەم کاره‌دا نه‌چی‌ته‌وه، به‌لام می‌بینه‌ به‌ ته‌نها دوور ناخ‌ری‌ته‌وه، ئەگەر که‌سی‌کی نزیک‌ی خو‌ی له‌گه‌لدا نه‌بی‌ت.

پرگه‌ی هه‌ژده:

که‌سی‌کی سه‌ره‌به‌ست تو‌مه‌ت بو‌یه‌کی‌کی تر هه‌لبه‌ست‌یت و نه‌توان‌یت بی‌سه‌لم‌ین‌یت، ئەوا هه‌شتا شوارکی لی‌ ده‌در‌یت، به‌لام ئەگەر ئەو که‌سه کو‌یله‌یه‌که بی‌ت، ئەوا چل شوارکی لی‌ ده‌در‌یت.

پرگه‌ی نو‌زده:

هەر وته‌یه‌که که به‌ ده‌مدا بی‌ت و تو‌مه‌ت‌بار کردن بی‌ت بو‌ که‌سی به‌رانبه‌ر، وه‌کو ئەوه‌ی به‌یه‌کی‌ک بگوت‌ری‌ت: هه‌ی قونده‌ر، یان بگوت‌ری‌ت: هه‌ی داوین‌پیس، ئەوه ئەوکه‌سه ده‌که‌و‌یت‌ه به‌ر سزای شوارك لیدان، مه‌گەر تو‌مه‌ت‌بارکراوه‌که لی‌ی ببور‌یت و داوای مافه‌که‌ی نه‌کات، به‌لام ئەگەر دای‌کی‌ک له‌ کاتی تو‌ره‌بووندا به‌ کو‌ره‌که‌ی بل‌یت، هه‌ی بی‌ژوو، ئەوه ناکه‌و‌یت‌ه به‌ر یاسای تو‌مه‌ت‌بارکردن. تو‌مه‌ت‌بارکردنی کو‌مه‌لی‌کی‌ش کاری پی‌ نا‌کر‌یت، وه‌کو ئەوه‌ی بل‌یی خه‌ل‌کی به‌غدا هه‌موویان داوین‌ پی‌سن، لی‌ره‌دا قسه‌کردنه‌که ده‌چی‌ته‌ قاب‌لی درو‌ کردنه‌وه، بو‌ سزای درو‌کردنه‌که‌ش په‌یره‌وی سزای ته‌مب‌ی کردن ده‌کر‌یت.

برگه‌ی بیست:

ئەگەر کەسێک بە ژنە داوین پارێزەکە‌ی بلیت: هە‌ی قەحبە‌ی کچی قەحبە، ئە‌وه پێ‌ویستە دو‌وجار بکە‌وێتە بە‌ر یاسای شوارک لی‌دان، جارێکیان لە‌سەر ژنە‌کە‌ی‌و، جارێکی‌ش لە‌سەر خە‌سوە‌کە‌ی.

برگه‌ی بیست و یه‌ک:

یە‌کێک کە‌سێکی نادیار تۆ‌مه‌تبار بکات، وە‌کو ئە‌وه‌ی بگوت‌ری‌ت: جارێکیان پیا‌وی‌ک داوین‌پێسی کرد، ئە‌وه سزای لە‌سەر نی‌ه‌و نابێ‌ت بە‌دوادا‌چوونیش بک‌ری‌ت، لە‌ بارە‌ی ناسینی ئە‌وه‌کە‌سە‌وه کە‌ داوین‌پێسیه‌کە‌ی کرد‌وه، خوا لە‌م بارە‌یه‌وه دە‌فەر‌مو‌ی‌ت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِن تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ... (١٠١) المائدة

﴿ئە‌ی ئە‌وانە‌ی کە‌ با‌وه‌رتان هێ‌نا‌وه پرس‌یار لە‌ شتی وامه‌کە‌ن کە‌ ئە‌گەر پ‌رون بک‌ری‌تە‌وه بۆ‌ئێ‌وه خ‌راپ بێ‌ت﴾.

(کە‌سێک لە‌ پێ‌غه‌مبەر‌ی (صلی الله علیه وسلم) پرس‌ی: با‌وک‌م لە‌ ک‌وێ‌یه؟ ئە‌و‌یش فەر‌مو‌وی لە‌ دۆ‌زه‌خه، پێ‌غه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) راست‌یه‌کە‌ی گوت، بە‌لام پیا‌وه‌کە‌ د‌ل‌گران بو‌و، کە‌سێکی تر لە‌د‌وای پێ‌ویست‌ک‌رنی حە‌ج کرد‌ن لە‌سەر مو‌سول‌مانان لە‌لایە‌ن خوا‌وه، پرس‌یاری کرد، ئایا ئێ‌مه پێ‌ویستە هە‌موو س‌الێک حە‌ج بک‌هین؟ پێ‌غه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) وە‌لام‌ی نە‌دایە‌وه، پاشان پێ‌ی‌گوت: ئە‌گەر گوت‌بام بە‌ئێ‌ی، ئە‌وه بە‌دری‌ژایی تە‌مه‌نتان هە‌موو س‌الێک جارێک حە‌ج کرد‌ندنتان بە‌سەر‌دا دە‌نووس‌را، بۆ‌یه پ‌ه‌روه‌رد‌گار جە‌خت لە‌وه دە‌کات‌وه کە‌ ئە‌م جۆ‌ره پرس‌یارانە مه‌کە‌ن. (تە‌فسیره‌کانی (الطبری، القرطبی، البیضاوی)).

سزاكانی دزی كردن

برگه‌ی یه‌که‌م:

خوا ده‌فهرمویت:

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا... (۳۸) المائدة

﴿پیاوی دزو ژنی دزیش، ده‌ستیان بپرن، وه‌کو په‌ندیك له‌لایه‌ن خواوه، سزای ئه‌وه‌ی كه به‌ده‌ستیان هی‌ناوه،﴾.

برگه‌ی دووه‌م:

یاسای ده‌ست بپرن به‌سه‌ر كه‌سیدا جیبه‌جی ده‌كریت كه موسولمانیكي كاملی خواهن ژیری بیټ مالیک بدزیت، بویه مندال و شیټ و سه‌رخوش، یاساكه نایانگریته‌وه.

برگه‌ی سییهم:

ئه‌وانه‌ی به‌ ئاشكرا هه‌لده‌كوتنه‌ سه‌ر مالیک و به‌زوره‌ملی ده‌یفرینن، ناكه‌ونه به‌ر زه‌بری ئه‌م یاسایه‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی بواری گپړانه‌وه‌ی ماله‌كه له‌به‌ر ده‌ست دایه‌وه ده‌توانریت به‌پشتیوانی خه‌لك و هیزی ده‌سه‌لآته‌وه ماله‌كه یان لې بستینریته‌وه.

(پیغهمبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه‌تی: كه‌سیك به‌بی هیچ مافیك به‌زوره‌ملی مالیک له‌كه‌سیكي تر بستینی، ئه‌وه ده‌ست بپرنی له‌سه‌ر نیه، هه‌ر كه‌سیكیش به‌ زوره‌ملی مالیکي ئاشكرای له‌كه‌سیكي تر زه‌وت كرد، ئه‌و له‌ئیمه‌ نیه). (۲۶۹)

برگه‌ی چواره‌م:

رپژه‌ی ماله‌ دزراوه‌كه ده‌بیټ بكاته نرخي چاره‌گه مسقالیك زیړ، ئه‌وسا یاساكه ده‌سه‌پینریت، واته‌ ئه‌گه‌ر له‌ پوژي دزی كردنه‌كه‌دا، زیړ مسقالی به‌ (۲۰۰) هه‌زار دینار بوو، ئه‌وا پپوویسته‌ نرخي ماله‌ دزراوه‌كه له‌ (۵۰) په‌نجا هه‌زار دینار كه‌متر نه‌بیټ، بوئه‌وه‌ی كار به‌ یاسای ده‌ست بپرن بكریت.

(پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌ستی دزیکي نه‌ده‌بړی، ئه‌گه‌ر نرخي ماله‌ دزراوه‌كه له‌ چاره‌گه مسقالیك، یان زیاتر نه‌بایه). (۲۷۰)

پرگەى پىنچەم:

ھەر مائىكە لەلايەن خاۋەنەكەيەۋە قايم كرابىت، بۇئەۋەى دەستى خەلكى تىرى نەگاتى، ئەۋا دىزىنى ئەۋمالمە دەكەۋىتتە بارى جىبەجى كىردى ياساى دەست بىرىنەۋە، ۋەكو كەلوپەلى ناۋمال كە لەئىۋ مالمەكەدا پارىزراۋن، يان ۋەكو كەلوپەلى بازىرگانى كە لە دوكانەكانى ناۋ بازىر ۋەمبارو دەرمانخانەكان قوفل دراۋن، ئەۋانە خاۋەنەكانىيان ھۆكارى پاراستىيان بۇ داناون، بىردىيان بەبى ئاگادارى خاۋەنەكانىيان دەچىتتە پىزى دىزى كىردنەۋە.

پرگەى شەشەم:

بىردىنى دەرگاي مائىكە، كە بۇ پاراستىنى مالمەكە دانراۋە، يان بىردىنى دەپابەى دوكانىك، كە بۇ پاراستىنى دوكانەكە دانراۋە، يان كۆمەلەدارىك لەلايەن خاۋەنەكەيەۋە لەسەرىكە دانراۋن ۋ توند بەستراۋن، بىردىيان بەبى ئاگادارى خاۋەنەكانىيان دەچىتتە پىزى دىزى كىردنەۋە.

پرگەى ھەتتەم:

ئەگەر كىفنى مردوۋىكە لەگۆرستانىكدا بىدزىت، ئەۋە دەستى دزەكە دەبىردىت، لەبەرئەۋەى مردوۋەكەش ۋ كىفەكەش بۇ پاراستىيان خراۋنە كۆرەۋە.

پرگەى ھەشتەم:

دىزىنى فەرشىك يان كۆمبارىك يان ھەسىرىك يان پارچە قوماشىك كە كەسىكى لەسەر خەۋتىبىت، دەكەۋىتتە بەر ياساى دەست بىرىن، لەبەرئەۋەى بوۋنى كەسەكە لەسەر پايەخەكە ۋاى لە پايەخەكە كىردوۋە كە پارىزراۋ بىت.

پرگەى ئۆيەم:

ئەگەر خاۋەن پارەيەك پارەكانى لەبەر دەستىدا بوۋن ۋ يەكىكى تر چاۋى تىۋەبىرىن ۋ خاۋەن پارەكەى سەرقال كىردو پارەكانى لى دىزى، ئەۋا دەستەكە دەبىردىت.

پرگه‌ی ده‌یه‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سێك خه‌وت و پاره‌كانی خسته باخه‌له‌كانیه‌وه یان له شوینێکی جه‌سته‌یدا قایمی كردن و، كه‌سێکی تر ده‌ستی بۆ ئه‌و پارانه‌ بردو و دزینی، ئه‌وا ده‌ستی دزه‌كه ده‌بدری‌ت، به‌لام ئه‌گه‌ر پاره‌كان دوور له خۆیه‌وه دانرابوون له پشتیه‌وه یان له پیشیه‌وه، ئه‌وا ده‌سته‌كه نابدری‌ت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ماله‌كه له‌لایه‌ن خاوه‌نه‌كه‌یه‌وه قایم نه‌كراوه.

پرگه‌ی یازده:

ئه‌گه‌ر ئازده‌لیك شوانی هه‌بی‌ت و بێ‌دزی‌ت، ئه‌وه ده‌كه‌وی‌ته قالمی ده‌ست بپینه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ئازده‌له‌كان به‌ره‌لابن و شوانیان نه‌بی‌ت، ئه‌وا ده‌سته‌كه نابدری‌ت.

پرگه‌ی دوازده:

هه‌ر دزی كردنیك له هه‌ر شتی‌كدا بكری‌ت، شته‌كه بۆ مه‌به‌ستی هه‌لگرتن له‌ویدا دانرابی‌ت، وه‌كو قاسه‌ بۆ پاره‌و، گۆزه‌ بۆ هه‌لگرتنی خۆراك، ئه‌وه ده‌سته‌كه ده‌بدری‌ت، بۆ‌نمونه: به‌ ده‌ست پێداكردنی و هینانه‌ دهره‌وه‌ی بړیك له‌وه‌ی كه له شوینی هه‌لگرتنه‌كه‌دایه، حوكمی ده‌ست‌پینه‌كه ده‌سه‌پینی‌ت، ئه‌گه‌ر بړه‌كه‌ش نه‌بات و بیخاته‌وه شوینی خۆی.

پرگه‌ی سی‌زده:

ئه‌گه‌ر باخه‌لی كه‌سێك یان به‌رگه‌كه‌ی به‌هۆی شتی‌كه‌وه دابدزینی‌ت و له شوینی ئه‌و دپانه‌وه پاره‌كه‌ی به‌ربییته‌وه و بکه‌وی‌ت، ئه‌وا ئه‌وه ده‌سته‌ی كه‌ دپینه‌كه‌ی ئه‌نجامداوه، ده‌بدری‌ت.

پرگه‌ی چوارده:

دزینی ئه‌و شتانه‌ی كه له ئیسلامدا قه‌ده‌غهن ده‌ست بپینیان له‌سه‌ر نیه، وه‌كو دزینی شه‌راب و عه‌ره‌ق و به‌ران.

پرگه‌ی پازده:

دزینی پێكها‌ته‌یه‌کی مرگه‌وته‌كان، ده‌ستی دزیکه‌ره‌كه ده‌بدری‌ت.

پرگه‌ی شازده:

دزینی مالی دایک و باوک و باپیرو برا، دهستی دزیکه‌ره‌که ده‌پردریت.

پرگه‌ی حه‌قده:

دزی کردن له‌لایه‌ن کویله‌و که‌نیزه‌که‌وه له مالی خاوه‌نه‌که‌ی‌اندا، ده‌ستی‌ان ناب‌ردریت، له‌به‌رئه‌وه‌ی کویله‌و که‌نیزه‌که‌ نیوه‌ی ماف و ئه‌رکی که‌سی سه‌به‌ستی‌ان هه‌یه، به‌لام له دزینی مالی خه‌لکی تر‌دا ده‌ستی‌ان ده‌پردریت.

پرگه‌ی هه‌ژده:

دهستی ژن و می‌رد ناب‌ردریت له‌سه‌ر ده‌ست‌بردن بۆ مالی یه‌کتری.

پرگه‌ی نۆزده:

له‌ ساله‌کانی گرانی‌دا، له‌سه‌ر دزینی خواردن، ده‌سته‌کان ناب‌ردرین.

پرگه‌ی بیست:

ئه‌گه‌ر له‌ خانوویه‌کی به‌کری‌دا، خاوه‌ن خانووه‌که‌ شتیکی له‌ خانووه‌که‌ی شار‌دبووه‌و کریچییه‌که‌ش به‌دوا‌یدا گه‌پراو بو‌خوی برد، ئه‌وه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ به‌ر یاسای دزی کردن و ده‌سته‌که‌ ده‌پردریت.

پرگه‌ی بیست و یه‌ک:

که‌سیک دوا‌ی ده‌ست‌گیرکردنی، دانی به‌ دزیکردنه‌که‌دا نا، ئه‌وه‌ ده‌که‌و‌یتته‌ به‌ر یاسای ده‌ست برینه‌وه.

پرگه‌ی بیست و دوو:

ئه‌گه‌ر ده‌ست برینه‌که‌ له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاته‌وه‌ بریاری له‌سه‌ر درا، ناب‌یت پاشه‌کشه‌ی لی بکری‌ت، پارانه‌وه‌شی تی‌دا ناکری‌ت و، ده‌ست برینه‌که‌ ئه‌نجام ده‌دریت.

(قورپه‌یشیه‌کان (چاره‌سه‌ری) کی‌تشی‌ی ئافره‌تیکی به‌نی مه‌خزومیان زۆر به‌لاوه‌ مه‌به‌ست بوو، که‌ دزی کردبوو، بۆیه‌ له‌نیوان خویاندا گوتیان: کی باشه‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) بدو‌یت؟ هه‌ندیکیان گوتیان: ئوسامه‌

خوشه‌ویستی پیغهمبهره (صلی الله علیه وسلم)، جگه لهو کی جورئته‌تی ئه‌وه‌ی هه‌یه
بایه‌تیکی ئاوا‌ی له‌گه‌لدا باس بکات، بۆیه ئوسامه له‌م باره‌یه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ل
پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) کرد، پیغهمبهریش (صلی الله علیه وسلم)، فهرمووی:

(ئه‌وه‌تۆ له‌باره‌ی جیه‌جی کردنی سزایه‌ک له‌ سزادانه‌کانی خوا، بۆ که‌سیک
ده‌پاریتته‌وه؟) جا هه‌ستایه سه‌رپی و وتاریکی خویندنه‌وه‌و فهرمووی: ئه‌ی
خه‌لکینه، ئه‌و خه‌لکانه‌ی پیش ئیوه که‌ تووشی له‌ناوچوون بوون، به‌هۆی
ئه‌وه‌وه بووه که‌ ئه‌گه‌ر خاوه‌ن ریزیک له‌نیویاندا دزی کردبا، چاوپوشیان لی
ده‌کردو، ئه‌گه‌ر هه‌ژاریکیش له‌نیویاندا دزی کردبا، ده‌ستیان ده‌بهری، سویند
به‌خوا، ئه‌گه‌ر فاتیمه‌ی کچی محهمه‌د دزی کردبا، ده‌ستیم ده‌بهری). (۲۷۱)
برگه‌ی بیست و سی:

که‌سیک که‌ شاهیدی له‌سه‌ر دزی کردنیکدا، ئه‌وا پێویسته دزه‌که‌و جو‌رو به‌ری
ماله‌ دزاراوه‌که‌ ده‌ستنیشان بکات، چونکه‌ ئه‌م ورده‌کاریانه کاریگه‌رییان هه‌یه
له‌سه‌ر به‌ریاری ده‌ست به‌ینه‌که‌.

برگه‌ی بیست و چوار:

له‌یاسای ده‌ست به‌ینه‌که‌دا په‌یره‌وی ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه ده‌که‌ین:

خالئ یه‌که‌م: جاری یه‌که‌م ده‌ستی راستی له‌ مه‌جه‌کیه‌وه ده‌بدرییت.

خالئ دووهم: دزکه‌ر له‌سه‌ر سزادانی جاری دووهمی دزی کردنه‌که‌ی، قاچی
چه‌پی له‌ جو‌مگه‌کیه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ سێیه‌م: دزکه‌ر له‌ سزادانی سێیه‌میدا له‌سه‌ر دزی کردن، ده‌ستی چه‌پی
له‌ مه‌جه‌کیه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ چواره‌م: دزکه‌ر له‌ سزادانی چواره‌میدا له‌سه‌ر دزی کردن، قاچی راستی
له‌ جو‌مگه‌کیه‌وه ده‌بدریته‌وه.

خالئ پینجه‌م: له‌سزای یه‌که‌مدا ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ دوا‌ی دزی کردنه‌که‌ ده‌ستی
راستی له‌ده‌ستدا به‌هۆی کاره‌ساتیکه‌وه، ئه‌وا به‌ینه‌که‌ جیه‌جی ناکرییت.

چونکه له کاتی پېویست بوونی حوکمه که دا دسته که پردراوه ته وه، به لآم نه گهر هات و دزه که پیش دزی کردنه که دستي پردراووه، نه و او بو سزادانی یه که می دزیکردن پیی چه پی له جومگه ی قاچیه وه دهردریته وه، بو نه دنامه کانی تریش به هه مان شیوه.

خالی شه شه م: نه گهر دسته کان یان قاچه کان ناته و اویش بن، که که وتنه بهر سزای برینه وه دهردرینه وه، چونکه حوکمی نایه ته که بنپره به برینه وه، ناته و او ی دسته کان کارناکاته سهر حوکمی نایه ته که.

خالی هه وته م: زهیتیک سور دهردریته وه و نه و به شه ی که به جهسته که یه وه برینداره، دهرخریته نه و زهیته وه، بوئه وه ی خوینه که ی بوه ستییت و ره گه کان یه ک بگرنه وه، دسته که بهرز دهردریته وه و به ملیه وه هه لده و اسریت بو ماوه ی سه عاتیک، حقی برینه که و پاره ی زهیته که ش له (بیت المال) دهردریت.

برگه ی بیست و پینج:

نه م سزادانه نه وانه ناگریته وه پیش نه وه ی ناشکرا بن خو یان بین دان به تاوانه که یاندا بنین و، په شیمانی بنوین و، ماله دزراوه که بو خاوه نه که ی بگرینه وه، خوا له م باره یه وه دهره رمویت:

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۴) المائدة

﴿نه م سزادانه﴾ نه وانه یان (ناگریته وه) که په شیمان بووبنه وه پیش نه وه ی له لایه نئیوه وه دهرسگر کرابن، جا بزائن به راستی خوا لیبوردو به به زه ییه .

برگه ی بیست و شه ش:

به هو ی خیا نه تکاریه وه دست نابردریت.

(پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: خائین دست برینی له سهر نیه. (۲۷۲)

برگه ی بیست و هه وت:

دهردریت دزکهر و دزی لیکراو ریکه ون له نیوان خو یاندا و شکاته که نه کریت، چونکه دوا ی شکات کردنه که بریاره که هه لئاوه شیته وه.

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم)فەرموويه تى: پيش ئەوھى تاوانبارەكان بىنن بۆلای
من، ئەگەر دەتانەوئیت بۆخۆتان بیان بورن، دەنا كە گەيشتنە لای من، ئەوا
سزادانەكەيان بەسەردا پيويست دەكریئت). (۲۷۳)

پرگەى بیست وههشت:

ئەگەر كەسك مالىكى له كەسيكى تر وەرگرت و پاشان ئينكارى وەرگرتنى
مالەكەى كرد، ئەوا دواى ليكۆلینەوه ئەگەر پوون ببیتەوه كە ئەو مالەى
وەرگرتووه، ئەوا ئەوكەسە دەستى دەپدریئت.

(ئافره تىكى ھۆزى مەخزومى كەلوپەلى له خەلكى وەرده گرت، پاشان ئينكارى
وەرگرتنەكەى دەكرد، پيغەمبەرىش (صلى الله عليه وسلم)فەرمانى كرد دەستى
بپدریئت). (۲۷۴)

پرگەى بیست و نۆ:

گونجاونیه دوعا له كەسيك بكریئت كە دزیه كى لى كرىبیت، له بهرئەوھى
دوعاكەى تۆمەتبارى دزی كردنەكە لهسەر دزەكە سووك دەكات.

(عائیشە(رهزای خواى لیبیت)، لیفەكەى لى دزرابوو، بۆیه دوعاى لهو كەسە دەكرد
كە دزیوھى تى، دوعا كرنەكەى واى له پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) كرد بلیت: (بە
دوعا كرنەكەت) تاوانەكەى لهسەر سووك مەكە). (۲۷۵)

پرگەى سى:

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)فەرموويه تى: ئەگەر كەسيك شتىكى بزربووى يان
دزراوى خوى بەدەست كەسيكى تر بىنى دەيفرۆشت، ئەوھەقى خویەتى
مالەكەى لى وەرگرتەوه، ئەو كەسەش كە مالەكەى له يەككىكى تر كرىبیت،
ئەوھ دەبیت فروشیارەكە حەقەكەى بۆ رەتكاتەوه). (۲۷۶)

پرگەى سى ویهك:

ئەگەر دزەكە ئاشكرابوو كە مالىكى دزیوھ، دەستەكەى بپدریئت يان نا، ئەوھ
ھینانەوھى مالەكەى دەكەوئیتە ئەستۆوھ.

سزای چه‌ته و ریگره‌کان

برگه‌ی یه‌که‌م:

پیویسته گه‌وره‌ی موسولمانان به‌رووی ئه‌وانه‌دا بووه‌ستیتته‌وه که له ریگه‌وبانه‌کاندا چه‌ک به‌رووی خه‌لکیدا به‌رز ده‌که‌نه‌وه و ده‌یانکوژن و مال و سامانه‌کیان ده‌بن، چونکه ئه‌وانه ئه‌گه‌ر پشتگوی بخرین، ترس ده‌خه‌نه‌ دلی خه‌لکیه‌وه و خراپه‌کاری ته‌شه‌نه ده‌کات و مال و سامانه‌کان تیدا ده‌چن.

برگه‌ی دووه‌م:

ئه‌وانه ئه‌گه‌ر پیش ئه‌وه‌ی خه‌لک بکوژن و ماله‌کانیان به‌رن، له‌لایه‌ن ده‌سه‌لته‌وه ده‌ستگیرکران، پیویسته ته‌مبێ بکریڻ و بخرینه به‌نده‌وه.

برگه‌ی سییه‌م:

ئه‌و چه‌تانه ئه‌گه‌ر که‌سیک بکوژن و ماله‌که‌ی به‌رن، ئه‌وا بو‌ماوه‌ی سی‌ پوژ به‌ هه‌لواسراوی به‌بی‌ نان و ئاو به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه ده‌میننه‌وه، پاشان ده‌کوژریڻ، ئه‌گه‌ر هه‌ر خه‌لکه‌که‌ش بکوژن و ماله‌کانیان نه‌بن، ئه‌وا ته‌نها ده‌کوژینه‌وه هه‌لئاواسریڻ، له‌لایه‌ن که‌سوکاری کوژراوه‌کانیشه‌وه، هیچ لیبووردنیك قبول ناکریت بو‌ ئه‌و تاوانبارانه.

برگه‌ی چواره‌م:

ئه‌گه‌ر ته‌نها ماله‌کانیشیان بردو که‌سیان نه‌کوشت، ئه‌وا سزای دزیان به‌سه‌ردا ده‌سه‌پینریت و، ده‌ستیان ده‌بردریت و، دوور ده‌خرینه‌وه بو‌ شوینیکی تر.

برگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌وانه ئه‌گه‌ر هه‌لاتن له‌ده‌ست سزاکه‌یان، ئه‌وا پیویسته داوا بکریڻه‌وه و به‌یندرینه‌وه بو‌ سزادانیان.

برگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیک له‌وانه، دوا‌ی ده‌سگیرکردنی داوا‌ی تۆبه‌ی کرد، ئه‌وا تۆبه‌ی لی قبول ناکریت، به‌لام ئه‌گه‌ر پیش ده‌ستگیرکردنی خوی بدات به‌ده‌سته‌وه‌و،

دان به تاوانه کانیدا بنیّت، ئەوا دەکهوێتە بەر یاسای تۆبە کردن، ئەگەر
کەسیکی نەکوشتبێت ئازاد دەکریّت، دەبیّت مالی خەلکە کەش بگێریتەو
کەلیی ستاندوون، خوا لەم بارە یەو دەفەر مویت:

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۳۹) المائدة

﴿جا کەسیک کە تۆبە ی کرد لەدوای ئەوستەمە ی کە کردوو یه تی و خو ی
راست و چاک کردەو، ئەوا خوا لی ی خو ش دەبیّت، بەراستی خوا لی پور دەو بە
بەزەییە﴾.

یاسای تەمبێ کردن

پرگە ی یە کەم:

ئەم سزادانە گەرە ی موسوڵمانان پیو ی هەل دەستێت.

پرگە ی دوو هەم:

سزادانە کە لە ژێر ئەو پرگە یاسایانەو یە کە بەسەر دزو داوینپیس و
چە تەکاندا دەسە پی نریّت و، هیچ تۆ لەو لە بریدانی ک نە یگرتوونەو، وەکو
ئەو کەسە ی کە دزی کردو، بەلام دزی کردنە کە نەبو تە هۆ ی سزادانی، جا
بە هۆ ی ئەو وە بیّت کە ئەو مالە ی دزیو یه تی لەنرخ ی چارە گە مسقالی ک زی ر کە متر
بوو، یان بە هەر هۆ یه کی تره وە یاساکە ی بەسەر دا نەسە پی نراو، لی رە دا سزای
ئەو وەر دە گریّت کە کردوو یه تی.

پرگە ی سییەم:

ئەم سزادانە، بو کە سی سەر بەست نابیّت بگاتە چل شواریک، بو کۆ یلە ش نابیّت
بگاتە بیست شواریک.

(پیغە مبهری (صلی الله علیه وسلم) فەر موو یه تی: هەر کە سی ک سزادانی کە سی ک لە
ئەندازە ی سزادانە کە ی بگە یه نی تە سزای تاوانی کی گەرە تر، ئەو لە
دەستدری ژ کەرە کانه). (۲۷۷)

(پیغمبهری (صلی الله علیه وسلم) فہر موویہ تی: ہیچ سزادانیك له دہرہ وہی سنووری

ئەو سزایانە ی خوا دایناون، له (دە) شوارک تیناپەرن) (۲۷۸)

بەرگە ی چوارەم:

گەرە ی موسولمانان دەتوانیت له تاوانی ئەم پۆلە تاوانبارانە ببوریت.

سزاکانی هەلۆیست وەرگرتن

بەرگە ی یەكەم:

ئەگەر ئازەلیك هیرش ی کردە سەر کەسیك و، کەسە کە توانای خۆپاراستنی نەبوو، ئەو مافی ئەو هی هەیه ئەو ئازەلە بکوژیت، هیچ حەقە خۆینیشی ناکەویتە ئەستۆ.

بەرگە ی دووہم:

ئەگەر کەسیك بیگانە له مالی کەسیكی تردا، لەژێرەو چاوی دەگێراو هەولی تەماشاکردنی خیزان و کچی خاوەن ماله کە ی دەدا، ئەوا خاوەن ماله کە مافی خۆیە تی هەر هەلۆیستیك بەرانبەر ئەو کەسە وەر بگریت، وەکو ئەو هی شتیکی تی بگریت، بەلام بوی نیە بیکوژیت.

بەرگە ی سییەم:

ئەگەر کەسیك بەبی مۆلەت چووہ مالی کەسیكی ترەوہ، ئەوا مافی خاوەن ماله کە یە هەر هەلۆیستیکی بەرانبەر وەرگریت.

بەرگە ی چوارەم:

ئەگەر مەر مالاتی کەسیك چووہ ناو کشتوکالی کەسیکە وەو هەمووی خواردو شیلا ی، ئەو مافی خاوەن کشتوکالە کە یە، داوا ی مافی خوی له خاوەن مەرکە بکات، ئەگەر چووہ ناوہو ی مەرکان بەشیکی کشتوکالە کە ی خواردبوو، ئەوا ئەندازە کە ی دیاری دەگریت و پارە کە ی له خاوەنی مەرکان وەر دەگریت، لەم بارە یەوہ خوا دەفەر مویت:

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ

(۷۸) الانبياء

داود و سلیمانیش که پریریان دهدا له سهر ئهو کشتوکاله‌ی که به شهو مه‌ری گهل و هوزیک به‌رله‌ببونه ناوی، ئیمه‌ش به پریره‌که‌یان نامادهو ناگادار بووین.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر ئازله‌ئیک، یان بالنده‌یه‌ک، شتیکی به‌هاداری وه‌کو مورویه‌ک، یان ئونگوستیله‌ی که‌سیکی تری قوتدا، ئه‌وا خاوه‌ن موروه‌که بو‌ی هه‌یه داوای نرخی موروه‌که بکات له خاوه‌نی ئازله‌که، یان ده‌بیئت ئازله‌که سه‌رپردریئت و موروه‌که‌ی له زگی ده‌ر به‌یئریته‌وه، ئه‌گهر له‌کاتی ده‌ره‌ینانه‌وه‌شدا موروه‌که عه‌بیدار ببوو، ئه‌وا پیویسته خاوه‌ن ئازله‌که حه‌قی ئه‌و عه‌بیداریه‌ بدات.

سزای ئه‌وانه‌ی سویند له‌ژنه‌کانیان ده‌خون

(الایلاء)

مه‌به‌ست له‌وه‌یه پیاو به سویندیک خوی قه‌ده‌غه بکات له‌ژنه‌که‌ی بو‌ جووتببون.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

سزا دانه‌که‌یان ئه‌وه‌یه نابیئت چوار مانگ له‌سه‌ریه‌ک بجیته پال ژنه‌که‌ی.
لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَأَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ (البقرة ۲۲۶)
بو‌ئه‌وانه‌ی سویندیک ده‌خون که نه‌چنه پال ژنه‌کانیان (بو‌کاری جووت بوون)،
(له‌و پوژه‌وه سوینده‌که‌یان خواردوه) بو‌ماوه‌ی چوار مانگ چاوه‌ری ده‌که‌ن و
(ناچنه پالیان)، جا ئه‌گهر په‌شیمان بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه له سوینده‌که‌یان، (ئه‌وا
حقه تاوانی سویند خواردنه‌که‌یان دده‌ن و، دواتر بو‌یان هه‌یه بچنه‌وه پال
ژنه‌کانیان)، جا بزائن به‌راستی خوا لی‌بوردو خاوه‌ن به‌زه‌ییه.

پرگه‌ی دووه‌م:

مندال و شیت و کهسی نوستوو ئەم یاسایە نایانگریتەوه.

پرگە ی سییەم:

هەر سویند خواردنیک وەکو ئەو وایە سویندی بەخو خواردییت، وەکوئەوی بلیت: بە حەقی کەعبە ئەگەر لەگەڵت جووتیم، دەبییت بەندەیک ئازاد بکەم، ئەوا سویند خواردەنەکی دەکەویتە ئەستۆ هەتا بەندەیک ئازاد نەکات بۆی نیه بچیتە پال ژنەکی، یان بلیت: سویند بەخو ئەگەر بیمە پالت، پرۆژوگرتنی مانگیکم بکەویتە ئەستۆ، ئەوا هەتا مانگەیک بەسەر یەکەو بە پرۆژو نەبییت بۆی نیه بچیتەوه پال ژنەکی.

سزای ئەوانی بە ژنەکانیان دەلین: تۆ وەکو پشتی دایکم وایت بۆم

(الظهار)

پرگە ی یەکەم:

ناوەرۆکی یاساکە لەسەر ئەو یە کەسیک بە ژنەکی بلیت: تۆ بۆ من وەکو دایکم وایت بۆ کاری جووت بوون، یان بلیت تۆ بۆ من وەکو نەنکم وایت بۆ کاری جووت بوون.

الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّنْ نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ (٢) المجادلة

﴿ئەو کەسانە ی بە هاوسەرەکانیان دەلین: تۆ بۆ من وەکو پشتی دایکم وای، ئەو ژنانە دایکی ئەوان نین، بەلکو دایکی ئەوان ئەو ژنانەن کە ئەوانیان لێ بوون، ئەوان لە قسەکردنیشدا قسە یەکی خراب و درۆ دەکەن، بەراستی خواش بەخشەر و لیبوردەیه﴾.

پرگە ی دووهم: سزای ئەوانە بەم شیوە ی خوارەو یە:

یەکەم: ئەگەر خاوەن مال و سامان بییت، ئەوا دەبییت کۆیلە یەک ئازاد بکات، پیش ئەو ی بچیتە پال ژنەکی.

وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا

﴿ئەو كەسانەى بە ھاوسەرەكانىشىيان دەلین: تۆ بۆ من وەكو پىشتى دايكم وای، پاشان لەو قەسەى كە كردوویانە پەشىمان دەبنەو، ئەو پىش ئەو (ژنو مێردەكە) دەسكارى يەكتى بكەن (بۆكارى جوت بوون)، ئەوكەسە پىویستە بەندەىك نازاد بكات...﴾.

دووهم: ئەگەر مال و سامانى ئەبوو كۆیلەك نازاد بكات، ئەو دەبیت دوو مانگ بەسەریەكەو بەرۆژو بیٹ پىش ئەو پىچتە پال ژنەكەى.

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا

﴿كەسىكىش مال و سامانى ئەبوو بەندەىكەى پى نازاد بكات، ئەو دەبیت دوو مانگ بەدوای يەك بەرۆژو بیٹ، پىش ئەو لەگەل ھاوسەرەكەى دەسكارى يەكتى بكەن (بۆكارى جوت بوون)...﴾.

سێیەم: ئەگەر بەهوى نەخۆشیهو، یان ھەر ھەرھۆیەكى رېگە پیدراو، نەتوانیت دوو مانگ بەرۆژو بیٹ، ئەو پىویستە خواردنى شەست ھەژار بدات، لەو خواردنانەى كە كەس و كارەكەى خوى پى نان دەدات.

فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا

﴿ئەگەر كەسىكىش نەیتوانى دوو مانگ بەرۆژو بیٹ، ئەو (پىویستە) نانى شەست ھەژار بدات، پىش ئەو پىچتە پال ھاوسەرەكەى﴾.

بەرگەى سێیەم: ئەم ياسايە ئافرەتان ناگریتەو، ئەگەر بە مێردەكانیان بلین: تۆ بۆمن وەكو پىشتى باوكم وایت.

بەرگەى چوارەم:

ئەگەر پیاویك چوار ژنى ھەبن بەیەكەو بە ھەر چواریان بلیت: ئیو بۆمن وەكو دايكم وان، ئەو دەبیت چوار كۆیلە نازاد بكات، واتە سزاكەى دەبیت بە چوار ئەوئەندە.

ياسای سویندخواردنەكان

پرگه‌ی یه‌که‌م:

ئه‌وانه‌ی که به‌بی مه‌به‌ست سوینده‌کان به ده‌میاندا دیت.

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَوْ هَلِيكُمِ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيرُ رَقَبَةٍ

﴿خوا به‌وه‌تان له‌گه‌ل ناکات که له سویند خواردنه‌کانتاندا به‌بی مه‌به‌ست به‌ده‌متاندا دیت، به‌لام به‌وه‌تان له‌گه‌ل ده‌کات ئه‌گه‌ر سویند خواردنه‌کانتان به‌ واده‌و په‌یمان‌وه‌ بییت، جا له‌بریدانی لیخوشبوونی ئه‌م سوینده، ناندانی ده‌ هه‌ژاره له‌و خواردنه‌ مامناوه‌ندانه‌ی که که‌س وکاره‌که‌ی خۆتانی پی نان ده‌ده‌ن، یان به‌رگو پۆشاک‌ی ده‌ هه‌ژاره، یان نازادکردنی کۆیله‌یه‌که‌...﴾

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ (٨٩) البقرة

﴿جا که‌سیک نانی ده‌ هه‌ژاری پی نه‌درا، (له‌بریدانه‌که‌ی) سی پۆژ به‌پۆژوو بوونه، ئه‌وه له‌بریدانی لیخوشبوونی سوینده‌کانتانه‌ ئه‌گه‌ر سویندتان خوارد﴾

پرگه‌ی دووه‌م:

ئهم یاسایه‌ مندال و شییت و که‌سی نووستوو ناگریته‌وه.

پرگه‌ی سییه‌م:

هه‌موو که‌سیک بۆ گه‌راندنه‌وه‌ی مافیکی خۆی ریگه‌ی پیدراوه‌ سویند بخوات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَبِيبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ... (٨٧ المائدة).

﴿ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌و شته‌ باشانه‌ی که‌ خوا بۆی په‌وا کردوون، ئیوه له‌خۆتانی قه‌ده‌غه‌ مه‌که‌ن﴾

پرگه‌ی چواره‌م:

له‌ کیشه‌یه‌که‌دا له‌نیوان دوو که‌س، ئاماده‌کردنی شاهیده‌کان له‌ ئه‌ستوی شکات که‌ره‌که‌دان، بۆ راستی داواکه‌ی، سویند خواردنیش له‌ ئه‌ستوی شکات لیکراوه‌که‌دایه، بۆ ده‌رباز بوون له‌داوای شکات که‌ره‌که‌.

(دوو كەس لەسەر كێشەيهەك ھاتن بۆلای پێغەمبەرى(صلى الله عليه وسلم)، يەكێكيان داوايهكى لەسەر ئەوھى تريان ھەبوو، ئەويش بە شكات كەرەكەى گوت: شاھيدەكانت بێنە، شكات كەرەكەش گوتى: شاھيدم نيه، جا بە شكات ليكراوھەى گوت: سويند بخۆ بەو خوايهى كە ھيچ پەرستراوێكى تر نيه تەنھا ئەو نەبێت، كە ھيچ مافيكى شكات كەرەكە بەسەرتۆوھ يان لەلای تۆ نيه). (٢٧٩)

پرگەى پێنجەم:

ھەر كەسيك بۆ زەوتكردنى مافى يەكێكى تر سويندى درۆ بخوات، لە پۆژى قيامەتدا خوا رقى لى دادەگرێت.

(پيغەمبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم) فەرموويهتى: كەسيك سويندىكى بە درۆ بخوات، بۆئەوھى شتێك لە مالى كەسيكى موسولمان بپچرێت، ئەوھ بە شيوەيهەك بە دیدارى خوا دەگات كە خوا رقى لى داگرتووھ). (٢٨٠)

پرگەى شەشەم: سويند خواردن لەسەر شتێك بۆ گەرانهوھى مافيك، پيوسته تەنھا سويند بە ناوھ پيرۆزەكانى خواوھ بخوریت، ھەر كەسيك سويند بە (الرحمن) و (الرحيم) و (القادر) و (الوهاب) و ناوھ پيرۆزەكانى ترەوھ بخوات، ئەوھ سويندەكە پيكدیت، لەبەرئەوھى ئەو ناوانە تايبەتن بە خواوھ.

پرگەى حەوتەم: كەسيك بۆ رازى كردنى كەسى بەرانبەرى كە دەلييت: (والله وبالله وتالله، لعمرُ الله) ئەگەر مەبەستى سويند خواردن بێت، ئەوا دەكەونە بەر ياسای سويند خواردنەوھ، لەم بارەوھ خوا دەفەرمویت:

وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ (٥٧) الانبياء

﴿ئيبراھيم گوتى: سويندیش بە خوا، چارەى بتەكانتان دەكەم دواى ئەوھى كە دەپۆن و بەجيان دەھيلن﴾.

پرگەى ھەشتەم:

مروۋ سويند بخوات لەسەر ئەجامدانى ھەر ئيشييك و، ئيشەكە نەكات، ئەوھ سويندەكەى دەكەوێتە ئەستۆ.

ياساى دادوهرى كردن

برگه‌ى يه‌كه‌م:

هەر كه‌سيك پهبه‌ره‌وى ياساكانى خوا نه‌كات، كه له قورئاندا بو محمه‌دى هيناره‌ته خواره‌وه، ئه‌وه ئه‌وكه‌سانه له بيباوه‌ره‌كانن، خوا له‌م باره‌يه‌وه ده‌فه‌رموييت:

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (٤٤) المائدة

..... هەر كه‌سيكيش كار به‌و ياسايانه نه‌كات كه خوا ناردوونيه خواره‌وه، ئه‌وا ئه‌وانه بيباوه‌ره‌ن.

برگه‌ى دووه‌م:

ئه‌گه‌ر كه‌سيك شايسته‌بى بيبت به دادوهر له‌نيو كۆمه‌لگاي ئيسلاميدا، بوخوشى به‌م پله‌يه رازى نه‌ببت و، كه‌سيكى تريس نه‌بوو بو ئه‌و پۆسته، ئه‌وا له‌لايه‌ن گه‌وره‌ى موسولمانانه‌وه ناچار ده‌كريت.

برگه‌ى سيبه‌م:

ئه‌گه‌ر دادوهرىك زور زانا‌بوو، به‌لام ليهاتوو نه‌بوو له‌ كارى دادوهريدا، ئه‌وه يه‌كيكى تر له جيه‌گه‌ى ئه‌و داده‌نريت، بوئه‌وه‌ى خه‌لك كه‌لك له زانسته‌كه‌ى وه‌ر بگرن و، ئه‌وه‌ى له جيه‌گه‌ى ئه‌و‌يش دانراوه دادوهريه‌كه‌ى به چوستى ئه‌نجام بدات.

برگه‌ى چواره‌م:

نابيت ئافره‌ت بيبت به دادوهر.

(پيغه‌مبه‌ر(صلى الله عليه وسلم) فه‌رمويه‌تى: نه‌ته‌وه‌يه‌ك سه‌ر كه‌وتوو نابن، ئه‌گه‌ر

كاروباره‌كانيان له‌ده‌ست ئافره‌تياك دابيت). (٢٨١)

برگه‌ى پينجه‌م:

ناكريت كه‌سيكى كوڤر بگريت به دادوهر، چونكه ناتوانيت دوژمن و شاهيده‌كان له‌يه‌كترى جيا بكاته‌وه.

برگه‌ی شه‌شهم:

نابیت دادوهر توندو تیز، یان لاوازو رسوابیت.

برگه‌ی چه‌وته‌م:

دهبیت دادوهر شاره‌زا بیت به‌پریره‌وی برگه یاساییه‌کان.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ‌تی: دادوہرہ‌کان سیّ جوړن، دوو جوړیان له نیو ناگر دان و جوړیکیشیان له به‌ه‌شتن، ئەوہی له به‌ه‌شتدایه پیاویکە له حەق و راستی تیدەگە‌یشت و دادوہری پیّ دەکرد، ئەوہ له به‌ه‌شتدایه، بە‌لام ئەوانہی نیو ناگر، ئەوا یەکیکیان لەحەق و راستی تیّ دەگە‌یشت، بە‌لام له دادوہریه‌که‌یدا لایدەدا له ریگە‌ی راست، ئەوہ له ناگردایه، یەکیکیشیان، به‌نەزانی دادوہری بۆ خەلکی دەکرد، ئەویش له ناگر دایه). (۲۸۲)

برگه‌ی هه‌شته‌م:

نابیت ریگه بدریت به‌رتیل وەر‌بگیریت.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ‌تی: خوا نہ‌فره‌تی له‌وانه کردووہ له دەسه‌لاتدا به‌رتیل دەدەن و به‌رتیل وەر‌دەگرن). (۲۸۳)

برگه‌ی نۆیە‌م:

له دەسه‌لاتی دەولەتدا دیاری وەر‌ناگیریت.

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) پیاویکی بە‌نی ئەسەدی بە‌کارهینا بۆ کوک‌ردنەوہی زەکات، کاتیکی گە‌رایەوہ گوتی: ئەوہ بە‌شی ئیوہیەو ئەوہش بە دیاری بۆمن هاتووہ، پیغهمبەری(صلی الله علیه وسلم) چووہ سەر مینبەرە‌کەو فہرمووی: کارگوزاریکی که ئیمە بۆ ئەنجامدانی کاریکی ناردومانە، دەبیت لیكدانەوہی چی بیت بۆ ئەو قسە‌یە‌ی که دە‌یلت: ئەوہ بە‌شی ئیوہیەو ئەوہش بە دیاری بۆمن هاتووہ، نایا ئەو لە‌مالی دایک و باوکی دانیشتووہ هەتا واببینیت که ئەو دیاریه بۆئەو هاتووہ یان نا؟ سویند بە‌وکە‌سە‌ی گیانی منی بە‌دەستە، هەر کە‌سیک

شتيک له و ماله بوخوی بهریت، مهگهر پوژی قیامت هر دهبیّت بهکولیهوه
بیهیئتهوه). (۲۸۴)

برگهی دهیه م:

دادوهر، یان دهسهلاتی دهولت له ناوچهیهکدا، دهتوانن بهشداری ئه و
ناخوانانه بن که خه لکه که بویان دهکن، به مهرجیک بو هه موو خه لکه که وهکو
یهکبیّت و، نه بیته مایه ی کارناسانی کومه لیک و کیشه و گرفت بو کومه لیک تر.

برگهی یازده:

گه وره ی موسولمانان نابیّت بوخوی راسته وخو بیته ناو مامه له کانی کپین و
فرۆشتنه وه.

برگهی دوازده:

دادوهر له هه ندیک کاتی تایبه تدا نابیّت بریار بدات، وهکو کاتی توپه بوون، یان
تینویه تی و برسی بوون، یان له کاتی خو شی و ناخو شی، یان له کاتی
خه وه نوچه که دا، یان له کاتی نه خو شی و دلّه پراوکیدا.

(پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه تی: بو دادوهر نه هاتووه له کاتی
توپه بوونیدا دادوهری بکات له نیوان دوو که سدا). (۲۸۵)

برگهی سیژده:

وا چاکه دادوهر له شوینیکی ده رکه وتوو دانیشیّت و، هه موو که سیک بیگاتی و
شوینیکی فراوان بیّت، زوری خه لک و دهنگه دهنگ و دوکه ل و بوّن کاری
تینه که ن.

برگهی چوارده:

واچاکه دادوهر به ندیخانه یه کی هه بیّت، بو هیشتنه وه ی ئه و تاوانبارانه ی
پیویست به هیشتنه وه دهکن.

برگهی یازده: پیویسته دادوهر نووسه ری هه بن، قسه ی شاهیدو تاوانبارو
سته م لیکراوو بریاره کان بنووسن.

وا چاکه زانایانی ئایین ئامادهی کوپرو کوپوونه وهکانی بن، بوئه وهی له سهه
پرسه گرنه گهکان راویژ به یه کتری بکهن، له م بارهیه وه خوا دهفه رمویت:

وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (الشوری ۳۸)

ئه وان ههش که وه لامی داواکاریه که ی په ره ردگاری خویان دایه وه،
نویره کانیا ن جیبه جی کردن و، چاره سهه ری کی شه کانیشیا ن به راویژ کردنه له
نیوان خویانداو، له و پزق و بزوییه ش ده به خشنه وه که پیمان به خشیون.

یاساکانی شاهیدی دان

پرگه ی یه که م:

پیویسته نه و که سه ی ناگاداری گریبه ستیکی نیوان دوو که س یان دوو لایه نه،
له کاتی پیویستدا شاهیدی دانه که ی به راستی و دروستی به بی که م و زیاد
بدات، له م بارهیه وه خوا دهفه رمویت:

وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آتَمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ (البقرة ۲۸۳)

پرگه ی... راستی شایه دی دانه کانیش مه شارنه وه، هه رکه سی راستی شاهیدی
دانه کان بشاریته وه، نه و نه و که سه دلی تاوانباره و، خواش ناگادارو زانایه
به وه ی که نیوه ده یکه ن.

پرگه ی دووه م:

له هه مو مامه له و گریبه ستیکدا، شاهیده کان دوو پیاون، یان پیاویک و دوو
ژنن، وه کو خوا دهفه رمویت:

وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ
الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى.. (البقرة ۲۸۲)

پرگه ی... دوو شاهیدی ش دیا ری بکهن له پیاوه کانتان (بو شاهیدی دان له سهه راستی
ئه م نووسراوه له نیوانتان)، جا نه گه ر دوو پیاو ده ست نه که وتن، نه و پیاویک و
دوو ئافه رت بگرن به شاهید له وان ه ی که په زامه ندیتان له سهه رن له نیوان

شاهیده‌کاندا، (بۆیه‌ش دوو ئافره‌ت)، بۆئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان ناوه‌پوکی نووسراوه‌که‌ی له‌ یاد کرد، ئه‌وه‌ی تریان به‌بیری بێنیتته‌وه... ﴿...﴾
 به‌لام له‌ شاهیدیدانی بینینی کاری داوینپرسی پێویسته‌ شاهیده‌کان چوار پیاو بن، بۆئه‌وه‌ی پووداوه‌که‌ بخریته‌ باریکی یاساییه‌وه‌و سزای تاوانباره‌کان بدریت، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمویت:

وَاللّٰتِيْ يٰٓاْتِيْنَ الْفٰحِشَةَ مِنْ نِّسٰئِكُمْ فَاَسْتَشْهَدُوْا عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ... (النساء ۱۵)

﴿له‌ ئافره‌ته‌کانیش ئه‌وانه‌ی کاری به‌ دره‌وشتی (داوینپرسی) ده‌که‌ن، ئه‌وا چوار شاهیدی پیاویان له‌خۆتان لی بگرن...﴾

ئه‌گه‌ر چوار شاهیدی پیاو شاهیدیان دا که ئه‌و ئافره‌ته‌ داوینپرسی کردوه، به‌لام داده‌ور شایه‌دی دانی یه‌کیکیانی ره‌ت کرده‌وه، به‌هۆی هه‌ر هۆیه‌که‌وه بیته‌، ئه‌وا جیه‌جی کردنی یاساکه‌ ده‌وستیته‌، وه‌کو ئه‌وه‌ وه‌هایه‌ هه‌ر هیه‌چ پووی نه‌دابیت، مادام ژماره‌ی شاهیده‌کان نه‌گه‌یشتونته‌ چوار که‌س، ئه‌گه‌ر چوار که‌سیش شاهیدیان دا که ئافره‌تیکی داوینپرسی کردوه‌وه، چوار ئافره‌تیش ئافره‌ته‌که‌یان پشکنی و پوون بۆوه‌ که ئه‌و ئافره‌ته‌ په‌رده‌ی کچینی ماوه‌، ئه‌وه‌ یاساکه‌ به‌سه‌ر ئافره‌ته‌که‌دا ناسه‌پینریت و شاهیده‌کانیش سزا نادرین.

برگه‌ی سییه‌م:

شاهید نابیت بترسیت و گوی به‌ که‌س بدات، ده‌بیت له‌ پیناوی سه‌رکه‌وتنی حه‌ق و راستیدا ته‌واوی شاهیدی دانه‌که‌ بلیت، له‌م باره‌یه‌وه‌ خوا ده‌فه‌رمویت:

وَلَا يٰٓاِبُ الشُّهَدٰٓءِ اِذَا مَا دُعُوْا... (البقرة ۲۸۲)

﴿...شاهیده‌کانیش ئه‌گه‌ر بانگ کران بۆ شاهیدی دان، با گوی نه‌دنه‌ که‌س و شاهیدی له‌سه‌ر راستیه‌کان بده‌ن...﴾

برگه‌ی چواره‌م:

هیچ پاره‌و کری و پێ به‌خشینیکی نادریت له‌ به‌رانبه‌ر شاهیدی داند.

برگه‌ی پینجه‌م:

مندال و شیت و گیل و سه‌رخوش بۆ شایه‌دی دان ناشین.

برگه‌ی شه‌شم:

که‌سی بیباوه‌ر به شاهد وهرناگیریت، کۆیله‌ش به‌پیی ئه‌و ئه‌رکانه‌ی له‌سه‌ر شاننی و ئه‌ومافانه‌ی هه‌نی بۆ شاهیدی دان ناگونجیت.

برگه‌ی چه‌وته‌م:

که‌سی دو‌وپروو به شاهد وهرناگیریت و، پیویسته موسولمانه‌کان لیی وریابن له هه‌ر هه‌والیک که بلاوی ده‌کاته‌وه، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْحَبُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ (٦) الحجرات

﴿ئهی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هی‌ناوه، ئه‌گه‌ره‌هات و که‌سیکی لادهر له نایین هه‌والیکی بۆ هی‌نان، ئه‌وه له هه‌واله‌که‌ی بکۆلنه‌وه و (یه‌کسه‌ر باوه‌ری پی مه‌که‌ن)، نه‌وه‌ک به‌نه‌زانی خه‌لکانیک تووشی سزاو نازار بکه‌ن و، پاشان له‌وه‌ی که کردوتانه په‌شیمانی بنوینن.﴾

برگه‌ی هه‌شته‌م:

ئه‌گه‌ر شاهیدی‌ک له‌ کیشه‌یه‌که‌دا راستیه‌کی شارده‌وه، یان هه‌والیکی به‌ درۆ بلاوکرده‌وه، ئه‌وه جاریکی تر شاهیدی دانی لی قبول ناکریت، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ (٤) النور

﴿ئهو که‌سانه‌ش که ئافه‌رته‌ پاکه‌کان له‌که‌دار ده‌که‌ن، جا چوار شاهد ناهینن (بۆ راستی پروداوه‌که)، ئه‌وانه دارکاری بکه‌ن به‌ لیدانی هه‌شتا شوپک، بۆ هه‌تاه‌تایش شاهیدیان لی قبول مه‌که‌ن، (له‌راستیشدا) ئه‌وانه لادهرن له‌سه‌ر به‌رنامه‌ی په‌روه‌ردگار.﴾

بەرگه‌ی نۆیه‌م:

هەر کهسیک پیاوه‌تی و ههستی مروّقایه‌تی تیدا نه‌بیّت، شیاوی ئه‌وه‌نیه بیّت به شاهیید.

بەرگه‌ی ده‌یه‌م:

کهسیک گه‌مه به یاریه‌کانی وه‌کو شه‌تره‌نج و تاو‌له‌و وه‌رق بکات و خویان پیوه بگریّت، شاهییدی دانی لی وه‌رناگریّت.

بەرگه‌ی یازده:

کهسیک خه‌ریکی کو‌تربازی و که‌وبازی و له‌و باب‌ه‌تانه بیّت، شاهییدی لی وه‌رناگریّت، چونکه ئه‌م پیشانه له پله مروّبییه‌که‌ی که‌م ده‌که‌نه‌وه‌و سه‌رقالی ده‌که‌ن‌و، ده‌بیّته مایه‌ی له‌بیر‌چونه‌وه‌ی شاهییدی دانه‌کان.

بەرگه‌ی دوازده:

کهسیک خه‌ریکی گو‌رانی گو‌تن و مؤسیقاو ده‌گو ره‌قس بیّت، شاهییدانی لی وه‌رناگریّت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: خوا شه‌راب و قومارو ناوی جوو ته‌پل

لیدان و زورنا ژه‌نینی له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌ی من حه‌رام کردوه‌و). (۲۸۶)

به‌لام بو‌پراگه‌یانندی ماره‌بیرینی نیوان ژن و پیاویک، گونجاوه ده‌فه لی‌بدریّت و خه‌لکه‌که‌ی پی ناگادار بگری‌ته‌وه، هه‌روه‌ها بو لی‌خورینی مه‌رومالاته‌کان گونجاوه گو‌رانی بگری‌تی، خویندنه‌وه‌ی شیعریکی جوانیش له کاتی بی ئیشیدا تامو جیژ ده‌دات و ره‌وایه، شیعری گونجاوه ئه‌گه‌ر شه‌ره جنیوو پی‌داهه‌لدان نه‌بیّت.

بەرگه‌ی سی‌زده:

کهسیک قسه‌ی پ‌رو پوچ بکات ده‌بیّته لادەر له ئایین، بویه شاهییدی دانی لی قبول ناکریّت.

وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ (۳۰) الحج

﴿له قسه‌ی درۆو پرۆپو و چیش خۆتان لادهن﴾.

برگه‌ی چوارده:

شکات که‌رو شکات لی‌کرا و نا‌کرین به‌شاهید له‌کی‌شه‌که‌ی خۆیاندا.

برگه‌ی یازده:

شاهیدی دانی کو‌ر بو‌ باوکی، یان باوکی بو‌ کو‌ره‌که‌ی قبوول نا‌کریت، شاهیدانی ژن و می‌رد بو‌ یه‌کتری قبوول ده‌کرین، به‌لام شاهیدی دان دژ به‌یه‌کتری قبوول نا‌کریت له‌ ژن و می‌رد، وه‌کو له‌ کاتی زینادا.

برگه‌ی شانزده:

شاهیدیدان ئه‌رکیکی زۆر قورسه‌ پی‌ویسته‌ مرو‌قه‌ به‌ وریایی و وشیاروی و هۆش له‌خۆبوونه‌وه‌ شاهیدی‌که‌ی بدات، خوا له‌م باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
(۳۶) الاسراء

﴿به‌سه‌ر شتی‌کی‌شه‌وه‌ مه‌وه‌ستی و قسه‌ی تیدا مه‌که‌ که‌ هیچ زانیاری‌ه‌کت له‌سه‌ری نه‌بی‌ت، بیستن و بینین و (نا‌ره‌زوی) ده‌له‌کان، به‌راستی ئه‌وانه‌ هه‌موویان ئاده‌میزاد لی‌پرسراوه‌ به‌رانبه‌ریان﴾.

(ئیب‌ن عه‌باس (ره‌زای خویان لی‌بی‌ت) له‌باره‌ی شاهیدی دانه‌وه‌ له‌ پی‌غه‌مبه‌ری (صلی الله علیه و سلم) پرسی، ئه‌ویش فه‌رمو‌یه‌تی: پرۆژ ده‌بینی؟ گوتی: به‌لی، ئه‌ویش فه‌رمو‌یه‌تی: جا که‌ شتی‌کت بینی له‌سه‌ر شی‌وه‌ی ئه‌و پرۆژ (پروون و ئاشکرا بوو)، ئه‌وه‌ شاهیدی له‌سه‌ر بده، ده‌نا لی‌ی گه‌ری). (۲۸۷)

برگه‌ی چه‌قده:

ده‌کریت شایه‌دی دانی کو‌یریک و ده‌ر‌ب‌گیریت له‌سه‌ر قسه‌یه‌ک که‌ گو‌یی‌ستی بووه، به‌لام شاهیدی‌که‌ی وه‌ر‌نا‌گیریت له‌سه‌ر کوشتنی که‌سیک، یان تاوانبار کردنی به‌ داوین‌پییسی.

برگه‌ی هه‌ژده:

کهسیک شاهید بیټ له ماره‌بریندا، پیویسته ناگاداری ماره‌جکانی ماره‌برینه‌که بیټ، چونکه ماره‌جکان له ماره‌برینیکه‌وه بو ماره‌برینیکی تر جیاوازن، بو شاهیدی دانیش له‌سهر کوشتنی کهسیک پیویسته شاهیده‌که ئه‌وهی که بینویه‌تی و شیوازی کوشتنه‌که بخاته پروو ئاشکرای بکات، پیویسته بلّیت: بینیم به شیره‌کهی لییداو به‌هوی لییدانه‌که‌وه پیاوه‌کهی کوشت، هر ئه‌وه‌نده بهس نیه که بلّیت: شیره‌کهی لییداو مرد، له‌وانه‌یه به‌هوی شتیکی تره‌وه مردبیټ، چونکه له‌و شاهیدی دانه‌دا هوکاری لییدانی شیره‌که ئاشکرا نه‌کراوه.

برگه‌ی نوژده:

ئه‌گهر شاهیدی له‌لای چه‌ند کهسیک شاهیدی له‌سهر شتیکدا، به مه‌به‌ستی ئه‌وهی ئه‌وانه ناگاداری پرووداوه‌که‌بن، پاشان ئه‌وکه‌سه شاهیدی دهره مرد، ئه‌وا ئه‌وانه‌ی که گوئیان له‌قسه‌ی ئه‌و پیاوه بووه، ده‌توانن له‌و کیشه‌یه‌دا له‌لای دادوهر شاهیدی بدن به‌وهی که بهم شیوه‌یه پیش مردنی که‌سه‌که گوئیان لیبوو ئه‌م شاهیدی دا، به مهرجیک له دوو کهس که‌متر نه‌بن، لی‌ره‌دا دادوهر ئه‌گهر باوهری به قسه‌ی ئه‌و دوو که‌سانه نه‌کرد که شایه‌دی دانه‌که‌یان گپراوه‌ته‌وه، ده‌توانیټ سویندیان بدات له‌سهر ئه‌وهی که راست ده‌کن یان نا، له‌م باره‌شدا قسه‌ی ئا‌فره‌تیک وهرناگیريټ له‌سهر شاهیدی‌دانی کهسیک له‌سهر پرووداویک که ئه‌وکه‌سه دوا‌ی ئه‌و شاهیدی‌دانه مردبیټ.

برگه‌ی بیست:

کهسیک وای راده‌گه‌یاندا که دوو هزار دیناری قهرز له‌لای فلانه که‌سه، کاتی دانه‌وه‌شی تیپه‌ریوه‌و دوو شاهیدی‌شی هه‌یه، ئه‌گهر شاهیدی یه‌که‌م شاهیدی دا به‌وهی که بره‌ پاره‌که ته‌نھا هزار دیناره‌و، شاهیدی دووه‌میش شاهیدی دا به‌وهی بره‌ پاره‌که دوو هزار دیناره، ئه‌وا ته‌نھا بری هزار دینار به‌سهر قه‌زداره‌که‌دا ده‌سه‌پیئریټ، له‌سهر بنه‌مای ئه‌وه‌ی ریژهی هزار دینار له شاهیدی‌دانی هه‌ردووک شاهیده‌که‌دا به‌دی ده‌کریټ، جا له‌دوا‌ی ئه‌وه دادوهر

دهتوانیٔ شاهیدی دووم سویند بدات، لهسهر راستی قسهکهی، بهم پییه بهووی سویند خواردنهکهوه ههزار دینارهکهی کهش دسهپینریت بهسهر قهرزدارهکهو، کووی گشتی قهرزهکه دهبیتهوه به دوو ههزار دینار، ههروهها کهسیک وای رادهگیانده که ههزار دیناری قهرز لهلای فلانه کهسهو، کاتی دانهووشی تیپهپریوهو دوو شاهیدیشی ههیه، نهگهر شاهیدی یهکهم شاهیدی دا بهوهی که بره پارهکه تنها ههزار دینارهو، شاهیدی دوومهیش شاهیدی دا بهوهی بره پارهکه دوو ههزار دیناره، نهوا تنها بری ههزار دینار بهسهر قهرزدارهکهدا دسهپینریت، دواي نهوهی که شاهیدی یهکهم لهسهر قسهکانی سویند ددریت، بههووی نهوم سویندهشوه کار به قسهی شاهیدی دووم ناکریت، چونکه بههووی سویندخواردنی شاهیدی یهکهمهوه خاوهن قهرزهکه گهیشتوتهوه به بره پارهکهی خووی که لهبنهپردا ههزار دیناره.

برگهی بیست ویهک: نهگهر دوو شاهد شاهیدیاندا لهسهر دزیک که شتیکی دزیوهو به هوویه دهستی دزهکه بردا، پاشتریش شاهیدهکان پهشیمان بوونهوه له شاهیدی دانهکیان و، کهسیکی تریان توّمهتبار کرد، نهوا گووی له قسهکانیان ناگریت و حهقه خوینی دهسته براوهکهشیان دهکهویته نهستو.

برگهی بیست و دوو: نهگهر کهسیک شاهیدییهکی راستی داو پینش سهپاندنی یاساکه مرد، یان شیٔ بوو، یان هووشی لهخووی نهما، نهوا هیچ شک وگومانیک ناخریته سهر شاهیدی دانهکهی و، دادوهر دوتوانیٔ بههووی نهو شاهیدی دانه برپارهکهی بسهپینیت، بهلام نهگهر دواي شاهیدی دانهکه نهوکهسه له نایین لایدا، نهوا دادوهر بووی ههیه کار به شاهیدی دانهکه نهکات، چونکه لادان له نایین شک وگومان پهیدا دهکات، نهگهر نهو شاهیدی دهرش دواي شاهیدی دانهکهی کهوته دوزمنایهتیوه لهگهل نهوکهسهی که شاهیدییهکهی لهسهر داوه، نهوا شاهیدیدانهکه ههناوهشیتهوه، لهبهر نهوهی دوزمنایهتییهکه دواي شاهیدانهکه بووه.

پرگه‌ی بیست و سی:

ئەگەر کەسێک شاهییدی دا لەسەر یەکیکی ترو، پاشان دەرکەوت کە شاهییدی دەرکە کۆیلە یان لە بیباوەرەکانە، ئەوا کار بەم شاهییدی دانە پادەگیریت.

پرگه‌ی بیست و چوار:

ئەگەر کەسێک کیشەیه‌کی لە دادگادا بردەو شایستە‌ی ئەو بردنەو یە نەبوو، ئەوا ئەو ماله‌ی کە لەم کیشەیه‌دا دەستی دەکەوێت حەرامە بۆ ئەو کەسە، ئەم دادگایی کردنە تەنها بۆ ئارامی ژیا‌نی دنیان، دەنا پاشتر پەروەردگار لە پوژی دوا‌ییدا بۆخۆ‌ی دادوهری هەموو کیشەکان دەکات و مافەکان بۆ خاوەن حەقەکان دەگیریتە‌ووە سزای تاوانبارەکانیش دەدات.

(پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: ئیئوه کیشەکانتان دینن بۆ‌لای من (بۆئەو‌هی دادوهریتان بۆ بکەم)، منیش تەنها وەکو ئیئوه مروؤم، لەوانە‌یه هەندیکتان بە دەم و پلتر بن لە هەندیکی ترتان لە دەرپرینی بە‌لگەکاندا، جا منیش دادوهری بە‌وه دەکەم کە گویبستی دەبم، وادەزانم ئەو‌کەسە لە قسەکانی راست دەکات، جا ئەگەر بپریم دەبم، ئەو‌کەسە لە هەراستیدا حەقی برا موسوڵمانە‌کە‌ی بە‌رانبەری بوویت، ئەو‌ه وەکو ئەو‌ه وایە پارچە‌یه‌کم لە ئاگر بۆ بریبت، جا ئەو‌کەسە بۆخۆ‌ی دەزانن ئەگەر مافی خۆ‌یه‌تی با بیبات، دەنا با لیبی بگه‌ریت). (٢٨٨)

پرگه‌ی بیست و پینج:

شاهییدی دانیکی بە درۆ، هاوتای ئەو‌ه دەکات کە سی جار هاوبەشی بۆ خوا دابنریت.

(پیغەمبەر(صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتی: شاهییدی دانی بە درۆ بارتایی سی جار هاوبەشی دانان بۆ خوا دەکات). (٢٨٩)

ياساكانى دان پيدانان

(الاقرار)

واته دان پيدانانى تاوانهكان، يان برياردان له سهر كاريك كه بيهويت نهجامى بدات.

پرگه‌ى يه‌كه‌م:

پيويسته كه سى خاوه‌نباوهر خاوه‌نى ئهم هه‌لوسته بيت كه دان به رو داوه‌كاندا بنيت، نه‌گهر له به‌رژه‌وه‌نديى خوشيدا نه‌بن، له‌م باره‌يه‌وه خوا ده‌فه‌رمويت:

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ
وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا... (١٣٥) النساء

﴿ئهى ئه‌وانه‌ى باوه‌رتان هيناوه، به‌رده‌وام بن له‌سهر جيبه‌جى كردنى حه‌ق وراستى و، شاهيدى دانه‌كانتان بو خوا بدن، نه‌گهر له‌سهر خوشتان و باوانه‌كانيشتان و خزمه‌ نزيكه‌كانيشتان بيت، ده‌وله‌م‌ه‌ند بن يان فه‌قير (شايه‌دى دانه‌كه به راستى بدن)﴾.

پرگه‌ى دووهم:

دان پيدانانى كه سيك به تاوانيكدا كه كردويه‌تى، يه‌كسه‌ر سزاكه‌ى به‌سه‌ردا ده‌سه‌پينرييت.

پرگه‌ى سيبه‌م:

دان پيدانان بو كه سيكى كاملى خاوه‌ن ژيرييه، بويه مندال و شيت، ئهم ياسايه نايانگريته‌وه.

پرگه‌ى چوارهم:

نه‌گهر كويله‌يه‌كه داني نا به سزادانى و تو له كردنه‌وه ليى، ئه‌وه مافى خوويه‌تى پيويستى به پرسى خاوه‌نه‌كه‌ى نيه، چونكه مافيكه به‌سهر خوويه‌وه، نه‌كه به‌سهر خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه.

پرگه‌ی پینجه‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به مافی كه‌سیكى تر به‌سه‌ریه‌وه، یان دانى نا به
حه‌قیكى خوا به‌سه‌ریه‌وه، ئه‌وه په‌شیمان بوونه‌وه دادى نادات و حه‌قه‌كه
ده‌كه‌ویته ئه‌ستویه‌وه.

پرگه‌ی شه‌شه‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به‌وه‌ی مندالیک له‌نیو زگی دایکیدا بخاته‌ریزی
میراتگره‌کانیه‌وه، یان بریاریدا به‌وه‌سیه‌تیک دواى مردنى خو، ئه‌وا دان
پیدانانه‌كه‌ی ده‌سه‌پیته، به‌مه‌رجیک دلنیاى هه‌بیته له‌بوونی منداله‌كه.

پرگه‌ی حه‌وته‌م:

ئه‌گهر كه‌سیك دانى نا به‌وه‌ی كه‌ژنه‌كه‌ی خوشکیه‌تی له‌شیر خواردندا، ئه‌وا
گرێبه‌ستی ژن و می‌ردایه‌تیه‌كه‌یان هه‌لده‌وه‌شیته‌وه، به‌لام ئه‌گهر ژنه‌كه‌ دانى
به‌وه‌دانا كه‌می‌رده‌كه‌ی بریایه‌تی له‌شیرخواردندا، ئه‌وه‌ گرێبه‌ستی ماره‌کردنه‌كه
هه‌لناوه‌شیته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی دان پیدانانه‌كه‌ی له‌سه‌ر شتیكه‌كه‌ مافی
می‌رده‌كه‌یه‌تی.

یاسای كوچکردن

كوچکردن: به‌و مانایه‌ی بو‌سه‌ربه‌ستی ژیانته، له‌شوینیکه‌وه‌ كوچ بکه‌یت بو
شوینیکی تر.

پرگه‌ی یه‌که‌م:

خوا ناده‌می‌زاده‌کانی دروستکردوون به‌سه‌ربه‌ستی بژین، جا له‌هه‌ر شوینیکدا
سه‌ربه‌ستی نه‌بوو، ئه‌وا پیویسته ئه‌وه‌سه‌ شوینه‌كه‌ی جیه‌لیته‌ و بچیت بو
شوینیک تیايدا سه‌ربه‌ست بیته، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمووته:

قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَنْك مَاوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

(٩٧) النساء

﴿...﴾ (فریشته‌کان) پئیان ده‌لین: ئەدی زهوی خوا فراوان نه‌بوو؟ خو ده‌تانتوانی تیایدا کوچ بکه‌ن بو شوینیکی تر (بوئه‌وه‌ی سته‌متان لی نه‌کریت)، جا ئەوانه شوینی مانه‌وه‌یان دۆزه‌خه‌و دۆزه‌خیش خراپترین چاره‌نووسه‌﴿.

برگه‌ی دووهم:

نابیت هیچ که‌سیکی موسولمان، له‌ژیر سیبهر و سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا بزیه‌ت که باوه‌ری به‌ئایینی خوا نه‌بی‌ت و هاوبه‌شی بو دانیت.

(پیغه‌مبهر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: من به‌ریم له‌هه‌موو موسولمانیک له‌گه‌ل هاوبه‌ش دانهریکدا بیت). (٢٩٠)

برگه‌ی سییه‌م:

که‌سیک که توانای کوچکردنی نه‌بی‌ت له‌به‌ر هه‌ژاری و که‌م ده‌رامه‌تی، ئەوه پیویست نابیت له‌سه‌ری کوچ بکات، وه‌کو خوا ده‌فه‌رمویت:

إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا
(٩٨) فَأُولَئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا (٩٩) النساء

﴿ته‌نها ئەو بی‌ده‌سه‌لاتانه نه‌بی‌ت له‌پیاوان و ژنان و مندالان، که هیچ فرت و فیلیک نازان و، ریگایه‌ک نادۆزنه‌وه بو ده‌ربازبوون، جا ئەوانه ئومید هه‌یه که خوا لییان ببوریت، به‌راستی خواش به‌خشه‌رو لیبوره‌یه‌﴿.

برگه‌ی چواره‌م:

که‌سیک له‌پیناوی خواو پیغه‌مبهره‌که‌یدا (صلی الله علیه وسلم) کوچ بکات له شوینیکه‌وه بو شوینیکی تر، ئەوا ده‌سه‌که‌وتی چاکی ده‌بی‌ت، ئەگه‌ر له‌و کوچکردنه‌شیدا بمریت، ئەوا پاداشته‌که‌ی له‌لای خواجه، بۆیه ده‌فه‌رمویت:

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

(١٠٠) النساء

﴿ئەو كەسەش كە لە ڕێگەى خوادا كۆچ دەكات، لە زەويدا شوپىنى پەنابردنى زۆرو فراوان بوونى بارى ژيان دەدۆزىتەوه، ھەر كەسىكىش لە مالهەكى خۆى بچىتە دەرەوه بە نيازى كۆچ كردن لە پىناوى خوادا، جا مردنى بگاتى، ئەوه بەراستى ئەوكەسە پاداشتەكەى لەلاى خوايە، خواش لىيوردەو خاوەن بەزەبىيە﴾.

بەرگەى پىنجەم:

ئەگەر كۆچ كردنەكەت لە پىناوى مەبەستىكى تايبەتى خۆتدا بىت، ئەوا ناچىتە رىزى كۆچكردن لە پىناوى خوادا.

(عومەرى كورپى خەتاب (بەزای خۆى لىبىت) لە وتارىكدا دەلى: پىغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرمووى: ئەى خەلكىنە، ئەنجامدانى كارو كردەوهكان پەيوەستە بە نىهەتى ئەو كەسەوه، ئادەمىزادىش تەنھا پاداشتى ئەو شتەى ھەيە كە نىهەتى لى ھىناوه، جا ھەر كەسىك (نىهەتى وابووبىت)، كۆچكردنەكەى لە پىناوى خواو پىغەمبەردا بىت، ئەوه كۆچكردنەكەى لە پىناوى خواو پىغەمبەر دايە، ھەر كەسىكىش (نىهەتى وابووبىت)، لە كۆچكردنەكەيدا مال و سامانىكى دنىاي دەسكەويت، يان ئافرەتەك بكات بە ھاوسەرى خۆى، ئەوا كۆچكردنەكەى لە پىناوى ئەو شتەدايە كە كۆچى بۆ كردووه). (٢٩١)

ياسای ههلبژاردن (قانون الانتخاب)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

سسته‌می به‌پړیوه‌بردن له‌دوله‌تی ئیسلامیدا سسته‌می کۆمارییه، نابیت کور له‌دوای باوکی، یان برا له جیگه‌ی براکه‌ی ده‌سه‌لات بگرته ده‌ست.

پرگه‌ی دووه‌م:

ههلبژاردنی گه‌وره‌ی موسولمانه‌کان له‌نیو‌ئه‌وانه‌دا ده‌بیت، که باوه‌ریان به‌خواو پیغه‌مبه‌رو ئایینه‌که هه‌یه‌و، نو‌یژه‌کانیان به‌پړکوپیک‌ی به‌پړیوه‌ده‌بن‌و، زه‌کاته‌کانیان به‌ته‌واوی ئه‌نجام ده‌دن، له‌م باره‌یه‌وه‌خوا ده‌فه‌رمویت:

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ
(۵۵) المائدة

﴿به‌لکو به‌راستی خواو پیغه‌مبه‌رو ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه، رابه‌ری ئیوه‌ن، ئه‌وانه‌ی (ئه‌و خاوه‌ن‌باوه‌رانه‌ی) که نو‌یژه‌کانیان به‌پړیوه‌ده‌بن‌و زه‌کات ده‌دن و ملکه‌چی ده‌نوینن بۆ په‌روه‌دگاریان﴾.

پرگه‌ی سییه‌م:

ههلبژاردنی گه‌وره‌ی موسولمانان به‌دو شیواز ده‌بیت:

شیوازی یه‌که‌م:

ئه‌و رابه‌ره‌ی که له‌ده‌سه‌لات‌دایه، ده‌توانیت که‌سیک ده‌ست‌نیشان بکات له‌دوای خو‌ی ببیت به‌رابه‌ری موسولمانان، به‌مه‌رجیک ئه‌وکه‌سه له‌خزمه‌کانی خو‌ی نه‌بیت، ئه‌بوه‌کر (په‌زای خو‌ی لبیت) له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌ره‌وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به‌جینیشین دانرا.

شیوازی دووه‌م:

ههلبژاردنی رابه‌ری موسولمانان، له‌لایه‌ن ئه‌نجومه‌نی راویژه‌وه‌ده‌بیت، عومه‌ر (په‌زای خو‌ی لبیت)، به‌راویژنی ئه‌نجومه‌ن، له‌دوای ئه‌بوه‌کر به‌جینیشین دانرا.

پرگه‌ی چوارهم:

نافرەت پۆستی رابەراییەتی موسولمانانی پی نادریت.

پرگه‌ی پینجهم:

هەلبژاردن سالانە ئەنجام دەدریت، بەلام ئەگەر رابەرێك جیگه‌ی رەزامەندی كۆمەلگا بوو، ئەوا سالانە مانەوه‌كه‌ی له رابەراییەتیەكه‌دا بۆ نوی دەكریتەوه، ئەم نویكردنەوه‌یه له ئیسلامدا بە (البیعه) ناسراوه، هەموو تاكێك راستەوخۆ بەشداری لەم هەلبژاردنەوه‌یه‌دا دەكات.

(عبدالله‌ی كورپی عومەر (رەزای خوای لیبتیت) دەلی: ئیئمه پیغەمبەرمان (صلی الله علیه وسلم) بە رابەری خۆمان هەلدەبژاردەوه، لەسەر بنەمای پابەندبوون و گوێرایەلی فەرمانەکانی، ئەویش دەیفەرموو: (لەو سنوورە‌ی كه بۆتان دەكریت)). (٢٩٢)

پرگه‌ی شەشەم:

دەسەلات و ئەركەکانی رابەری موسولمانان:

یه‌كه‌م: فەرماندە‌ی هەموو هیزه‌کانی سوپا.

دووهم: بریاردە‌ری هەموو سزاو بەخشینه‌كانە بەپی‌ی یاساكانی ئیسلام.

سییەم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ دەولەت بەو كەسانە بسپیریت كە شایستە‌ی ئەنجامدانی ئەو ئەركەن.

چوارهم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ كەسەكان دیاری بكات بۆ رابەراییەتی كردنی ولاتە موسولمانەكان.

پینجهم: هەموو هەلسوكەوتیك بە پرسى ئەنجومەنی راولێژکاری دەبی‌ت، لەم بارەیه‌وه خوا دەفەرمویت:

....وَأْمُرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ (٣٨) الشوری

﴿چارەسەری كیشە‌كانیشیان بە راولێژ كردنە لەنیوان خۆیاندا،﴾

شەشەم: دەسەلاتی ئەوه‌ی دەدریتێ له كاتی نەهامەتی و تەنگانەو كارەساتە‌كاندا، فەتوایەك بدات بۆ پرووبە‌رووبونەوه‌ی كارەساتە‌كان.

حهوتهم: ده بیټ که سیکی دل نهرم بیټ به رانبر خه لکه که هی و، توندو تیر بیټ به رانبر دوژمنه کانی، نهو رابه ره له شوینی پیغهمبه ره (صلی الله علیه وسلم)، خواش له م باره یه وه ده فهرمویت:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ..... (۲۹ الفتح)

﴿مه مه د پیغهمبه ری خواجه، نهوانهش که له گهل نهودان، توندو تیرن له سه ر بیباوه رکان و، به به زهین له نیو خویمان،...﴾

هه شتم: مافی نهو هی نیبه خزمه نزیکه کانی خوی له ده سه لاته کاندانانیت، مه گهر نهو خزمانه ی شایسته ی نهو نه رکه بن.

نویه م: هه موو په یوه ندیه کانی دهره وه ی جیهانی ئیسلامی به بنبری تایبه تن به وه وه و، هیچ تاکیک به بی پرسی نهو بوی نیه هیچ په یوه ندیه ک به سستیت.

دهیه م: ده سه لاتی چاودیری و به دواچوون و لپرسینه وه ی هه موو ده سه لاتدارانی ده ولته تی دهریتی، له سه ر شیوازی راپه راندنی کاره کانیان.

برگه ی حهوتهم:

پیویسته هه موو خاوه نباوه رکان، پابه ند بن به رابه رایه تیه که یه وه و گوپراهی لی بکن.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

(۵۹) النساء

﴿نهی نهوانه ی باوه رتان هیناوه، گوپراهی لی خواو پیغهمبه رو خاوه ن فه رمانی نیوان خوټان بکن، جا نه گهر ناکوک و دووبه رکه بوون له کیشه یه کدا، نهوا کیشه که بگه رپننه وه بولای خواو پیغهمبه رکه ی، نه گهر ئیوه باوه رتان هه یه به خواو روژی دواپی، نهوه بو ئیوه چاکتره و نه نجامی لی کدانه وه که شی باشته ر﴾

ياسای تیکۆشان له پینا و خوادا

(الجهاد)

پرگه‌ی یه‌که‌م:

تیکۆشان و جه‌نگان له پیناوی خوادا پیویست کراوه له‌سه‌ر شانی موسولمانه‌کان، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ..... (٢١٦ البقرة)

﴿له یاسا‌کانی ئیسلامدا﴾ به‌شداری کردنی جه‌نگتان له‌سه‌ر نووسراوه، (بو

پاریزگاری کردنی ئایینی خوا)، ئیوه‌ش پیتان وایه ئه‌وه کاریکی

ناخۆشه....﴾

پرگه‌ی دووه‌م:

نابیت هه‌موو خه‌لکه‌که تیکرا بچیت بو جه‌نگه‌که، چونکه به‌چوونی هه‌ندیکیان ئه‌رکه‌که له‌سه‌ر شانی ئه‌وانی تر لاده‌چیت، بوئه‌وه‌ی هه‌ندیکیشیان بمیننه‌وه ئایینه‌که‌یان فی‌ری خه‌لکی بکه‌ن و کاروباری پۆژانه‌ی خه‌لکه‌که راپه‌رینن، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمویت:

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ (١٢٢) التوبة

﴿گونجاو نه‌بوو خاوه‌نباوه‌ره‌کان هه‌موو تیکرا ده‌رچووبان بو جه‌نگ، جا ئه‌گه‌ر له‌هه‌ر سوپایه‌که ده‌سته‌یه‌که له‌وان ما‌با‌یه‌وه‌و نه‌برابان بو جه‌نگ، بوئه‌وه‌ی له‌ ئایینه‌که‌یان شاره‌زاین و تیبگه‌ن و میله‌ته‌که‌یان ناگادار بکه‌نه‌وه کاتیکی که ده‌گه‌رینه‌وه بۆلایان، به‌و هیوا‌یه‌ی ناگاداری و ئاماده‌باشی خۆیان وه‌رگرن﴾.

پرگه‌ی سێیه‌م: پیویسته موسولمانه‌کان به‌سه‌رو ما‌لیانه‌وه له‌ پیناوی خوادا بجه‌نگن، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت:

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ (٤١) التوبة

﴿بهرو جهنگ برؤون به باری سوکو و به باری قورسهوه، به خوٲتان و مال و سامانتانهوه له پیناوی ریبازی خوادا تیکوٲشن، نهوه بوئیوه باشته نهگه ر تییدهگه و دهزانن﴾.

برگه‌ی چواره‌م:

نهو تیکوٲشهرانه‌ی به مال و سامانه‌کانیانهوه له پیناوی خوادا ده‌جه‌نگن، پله‌یان به‌رزتره له‌وانه‌ی له‌ماله‌کانیانداه‌می‌ننهوه، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فهرمویت:

فَضَّلَ اللهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً... (۹۵ النساء)

﴿نهو تیکوٲشهرانه‌ی که به خوٲیان و مال و سامانیانهوه تیده‌کوٲشن، خوا به پله‌یه‌کی بالا به‌رزی کردوونهوه به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی له‌ماله‌کانیانداه‌دانیشتوون﴾.

برگه‌ی پینجه‌م:

تیکوٲشان له‌پیناوی خوادا هه‌موو بواره‌کانی ژیان ده‌گریته‌وه، هه‌رکه‌س به‌پیی زانسته‌که‌ی خوٲی، باشته‌رین کارو کرده‌وه‌ش نه‌وه‌یه مروٲه‌ی ده‌یکات له پیناوی خوادا بیٲت، ئینجا جه‌نگان بیٲت له‌به‌ره‌کانی جه‌نگ، یان بلاو‌کردنه‌وه‌ی نایینه‌که‌ی بیٲت، یان دو‌زینه‌وه‌یه‌کی زانسته‌ی بیٲت، ته‌فسیریکی قورئان یان روونکردنه‌وه‌ی فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر بیٲت (صلی الله علیه وسلم)، یان په‌روه‌رده‌کردنی منداله‌که‌ت بیٲت له‌سه‌ر ریبازی ئیسلام، هه‌موویان تیکوٲشانن له‌پیناوی سه‌قامگیری نایینی خوادا.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) پرسیارلی لیکرا: کام کاره له‌هه‌موو کاره‌کان باشته‌ه؟ فه‌رمووی: باوه‌ره‌پینان به‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و، تیکوٲشان له‌پیناوی خوادا). (۲۹۳)

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم) فه‌رمویه‌تی: نه‌گه‌ر خوا چاکه‌ی که‌سیکی بوویت، نه‌وا له‌کاروباری ناییندا شاره‌زای ده‌کات). (۲۹۳ب)

برگه‌ی شه‌شه‌م: نه‌وانه‌ی ناماده‌نین بچن بو جه‌نگ له‌پیناوی خوادا له‌په‌یره‌وانی کتیبه‌ئاسمانیه‌کان، ده‌بیٲت سالانه‌سه‌رانه‌بدن.

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا
يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
(٢٩) التوبة

﴿نهی ئەوانەى باوەرپێتان هێناوه، لهگهڵ ئەوانەدا بجهنگن كه كتيبيان بو
هاتوو، باوەرپناهيان به خواو به پوژى دواى، ئەو شتانهش لهسهرخويان
قهدهغه ناكەن كه خواو پيغهمبەر قهدهغەيان كردوون، په پیرهوى نايینی راست و
دروستيش ناکەن، (لهگهڵيان بجهنگن) ههتا وهما بچووك و بى دەسهلات
دهكرينهوه ناچار دهكرين به دهستى خويان سهرايه بدن﴾.

پرگه‌ى چه‌وته‌م: له‌كەس قبوول ناكريت له‌جياتى يه‌كيكى تر له‌ پيناوى خوادا
تيبكوشت و بجهنگيت.

پرگه‌ى هه‌شته‌م:

خه‌لكى هه‌ژارو بى‌ تواناو شهل و كوירו ژن و مندال و كويله‌و كه‌نيزه‌ك و شي‌ت،
جه‌نگ كردن‌يان له‌سه‌ر نيه‌، له‌م باره‌يه‌وه خوا ده‌فه‌رمووت:

لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا
نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٩١) التوبة

(هه‌یچ شه‌رمه‌زارییه‌ك نیه‌ له‌سه‌ر خه‌لكه‌ هه‌ژارو بى‌ تواناكان و له‌سه‌ر
نه‌خۆشه‌كان و، نه‌ له‌سه‌ر ئەوانه‌ش كه‌ هه‌یچیان نیه‌ بیه‌خشنه‌وه، ئەگه‌ر
دلسۆزیان نواند بو‌ خواو پيغه‌مبەر، بو‌ چاكه‌كاره‌كانیش هه‌یچ ريبازیكى سزادان
نیه‌، خواش لیبورده‌و خاوه‌ن به‌زه‌یه‌یه‌﴾.

پرگه‌ى نۆیه‌م:

كه‌سيك قه‌رزدار بي‌ت، به‌بى‌ پرسى خاوه‌ن قه‌رزكه‌ ناتوانی‌ت بچیت بو‌ جه‌نگ.

پرگه‌ى ده‌یه‌م:

گونجاونیه‌ كه‌سى موسولمان به‌بى‌ پرسى دايك و باوكى بچیت بو‌ جه‌نگ، ئەگه‌ر
دايك و باوكه‌كه‌ى موسولمان بوون.

برگه‌ی یازده:

گونجاونیه به‌بیّ فرمانی پیشه‌وای موسولمانان له‌خویانه‌وه بچن بو جه‌نگ.

برگه‌ی دوازده:

پیشه‌وای موسولمانانیش ده‌بیّت خوئی بو جه‌نگه‌که ناماده بکات و، سوپاکه‌ی پیکه‌وه‌نیّت و، خه‌لکانی جیگه‌ی باوهریان به‌سره‌وه دابنیّت و، نه‌گه‌ر پیویستی کرد قه‌لایه‌کی پاریزراو بنیات بنیّت، یان خه‌نده‌کیک لیّدات، نه‌گه‌ر ویستی‌شی بو جه‌نگه‌که بپرواته دهره‌وه، نه‌وه سوپاکه‌ی کوّ ده‌کاته‌وه‌و، ریگه‌ به‌و که‌سانه نادات به‌شداری بکه‌ن که به سوپای دوژمندا هه‌لده‌لین و، ریگه‌ به‌و که‌سانه‌ش نادریت به‌شداری بکه‌ن که (جاسوسن) و نامه‌ گوپینه‌وه‌یان هه‌یه له‌گه‌ل بیباوهره‌کاندا، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

لَوْ حَرَجُوا فِيكُمْ مَزَادُكُمْ إِلَّا حَبَالًا وَلَا وُضِعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ (٤٧) التوبة

نه‌گه‌ر نه‌وانه له‌گه‌لتان هاتبان بو جه‌نگ هیچیان له‌نیوه زیاد نه‌ده‌کرد، مه‌گه‌ر ته‌نها شیواندن و خراپه‌کاری نه‌بیّت، به‌خیراییش له‌نیوانتان دین و ده‌چن، قسه ئالوگوپ ده‌که‌ن و مه‌یلی ئازاوه ده‌که‌ن، له‌نیوه نیوه‌شدا خه‌لکانیک هه‌ن گووییان لیده‌گرن و، خواش زانا و ئاگاداره به‌سته‌مکاره‌کان.

برگه‌ی سیزده:

نه‌گه‌ر نه‌و گه‌ل و نه‌ته‌وه‌یه‌ی که هی‌رشیان ده‌کریتته‌ سه‌ر، ئایینی ئیسلامیان نه‌گه‌یشتبویه، نه‌وا یه‌کسه‌ر شه‌ریان له‌گه‌ل ناکریت، به‌لکو ده‌بیّت نوینه‌ریان بو بنی‌ردریت، بو‌ئه‌وه‌ی بی‌نه‌ سه‌ر ئایینی ئیسلام، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا (١٥) الاسراء

ئیمه‌ش هیچ کاتی‌ک سزاده‌ر نه‌بووین له‌نیوه نه‌ته‌وه‌یه‌کدا، پیش ئه‌وه‌ی نیردراویکیان بو بنی‌رین.

ئەگەر ئەو گەل و نەتەوھەش بېباوەر بوون بە خواو، بېريارباندا سەرانبەدەن، ئەوا لېيان قېوول ناکرېت، ھەتا دان بە تاك و تەنھايى خوادا نەھيئەن، چونكە سەرانبە تەنھا بۆ پەپرەوانى ئاييەنكەنە كە نايەنە ناو ئايىنى ئيسلامەو، لەم بارىەوہ خوا دەفەر مويت:

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ
(۲۹) التوبة

﴿ئەھى ئەوانەھى باوەر تان ھيئاوہ، لەگەل ئەوانەدا بھەنگن كە كتيبيان بۆ ھاتووہ و باوەرناھيئەن بە خواو بە پوژى دوايى، ئەو شتانەش لەسەر خويان قەدەغەناكەن كە خواو پيغەمبەر قەدەغەيان كرددون، پەپرەوى ئايىنى راست و دروستيش ناكەن، (لەگەل يان بھەنگن) ھەتا وھا بچووك و بى دەسلەت دەكرىنەوہ ناچار دەكرين بەدەستى خويان سەرانبەدەن﴾.

پرگەھى چوار دە:

پيويستە ئەوانەھى دەچن بۆ جەنگ خوراکر بن، چونكە خوراکرى دەبيتەھوى ئەوھى لەشكرىكى سەد كەسى بەرانبەر لەشكرىكى دوو سەد كەسى بھەنگيت، لەم بارىەوہ خوا دەفەر مويت:

الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ (۶۶) الانفال

﴿ئيسستا خوا بارەكەھى لەسەر سووك كردن، خواش دەزانى لاوازى و كەنەفتيەك لە نيوتاندايە، جا ئەگەر سەد كەسى خوراکر لەنيو ئيوەدا ھەبيت، سەردەكەون بەسەر دووسەد كەس لەوانو، بە فەرمانى خوا ئەگەر ھەزار كەسى خوراکر لەنيو ئيوەدا ھەبيت، سەردەكەون بەسەر دوو ھەزار كەس لەوان، خواش لەگەل ئەوانەھى كە دان بەخوياندا دەگرن﴾.

پرگه‌ی پازده:

له هیچ کاتیگدا سوپای موسولمانان نابیئت پشت بکاته دوژمن، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فهرمویت:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَنْبَارَ (١٥) وَمَنْ يُؤَلِّمُ
يَوْمَئِذٍ ذُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُنْحَرِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ
وَبُنُسَ الْمَصِيرُ (١٦) الانفال

﴿ئهی ئەوانه‌ی باوه‌رتان هیئاوه، کاتیگ که (له مه‌یدانی جه‌نگدا) تووشی بیباوه‌رەکان بوون، (به شیوه‌یه‌ک) که هه‌ردووک لاتان به‌ره‌و یه‌کتري ده‌خشان، پشتیان تی مه‌که‌ن، له‌و پوژه‌شدا (له مه‌یدانی جه‌نگدا) هه‌رکه‌سیگ پشت له بیباوه‌رەکان بکات، ئەوه به‌دنیاییه‌وه ئەوه‌که‌سه تووشی رق و قینیگ ده‌بیئت له‌لایه‌ن خواوه، شوینی مانه‌وه‌ی ئەوه‌که‌سه‌ش جه‌ه‌نده‌م و خراپترین چاره‌نووسه، مه‌گه‌ر که‌سیگ که به پاشه‌کشه کردنه‌که‌ی خو‌ی وه‌رچه‌رخینی و له‌لایه‌کی تره‌وه هی‌رش به‌ریئت، یان که‌سیگ بیه‌ویئت بۆلای ده‌سته‌یه‌کی خو‌یان باداته‌وه (بو یارمه‌تیدانیان)﴾.

پرگه‌ی شارده:

باش نیه له‌و شه‌رده‌دا که‌سیگی خۆت بکوژیت که په‌یوه‌ندی روح له نیوانتاندا بوو.

(پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ریگه‌ی به ئەبویه‌کر نه‌دا کوپه‌که‌ی خو‌ی بکوژیت (ره‌زای خوی لبیئت)). (٢٩٤)

پرگه‌ی حه‌قده:

نابیئت ژن و مندال و نی‌ره‌موکی دووپه‌گه‌و که‌سی پیرو په‌که‌که‌وته بکوژین، زانا ناینه‌کانیشیان ناکوژین ئەگه‌ر له ئەه‌لی کتاب بوون، به‌لام ئەگه‌ر ژن و مندال و ئەوه‌ئەسیره موسولمانانه‌ی که لایان، وه‌کو به‌ر به‌ستیگ له به‌رده‌م سوپای ئیسلامدا دایان نابوون، ئەوا ده‌کوژین.

برگه‌ی ههژده:

نێردراوی ئەو گەل و نەتەوێهیه بۆلای موسولمانەکان، کوشتنی لەسەر نیه.

برگه‌ی نۆزده:

گونجاوه هه‌موو گیانه‌وه‌ره‌کانی ئەو گەل و نەتەوێهیه له شه‌ره‌که‌دا بکوژرێن، ئەگەر سه‌رکه‌وتنیش له شه‌ره‌که‌دا وای پێویست ده‌کرد که خانووه‌کانیان بروخینرێن و باخ و بیستانیان بپردرێن، ئەوا ئەو کارانه‌ په‌وایه ئەنجام بدرێن.

برگه‌ی بیست:

ئەسیر ناکوژریت له شه‌ردا، له‌م باره‌یه‌وه خوا ده‌فه‌رمووت:

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُنْجِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ
الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ (٦٧) لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
(٦٨) الانفال

﴿بۆ هه‌یچ پێغه‌مبه‌ری‌کیش نه‌بووه دیله‌کان بگریت هه‌تا به‌ته‌وای له زه‌ویدا به‌سه‌ریاندا زال ده‌بیته‌ و (لێیان توند ده‌کات)، ئێوه (بۆیه ئەو دیلانه‌تان گرتوون) له‌به‌رئه‌وه‌ی کالۆ و په‌لی ژبانی دنیا‌تان ده‌ووت، خواش دوا‌پوژی ده‌ووت بوئێوه، خواش خاوه‌ن هه‌یزکی بی وینه‌ و کاردرسته، ئەگەر بپاریک نه‌بایه له‌لایه‌ن خواوه‌ له (لوح‌ المحفوظ) دا که پێشتر بپاری له‌سه‌رداوه، (ده‌باره‌ی ئەوانه‌ی به‌شداری شه‌ری به‌در ده‌که‌ن خوا چا‌وپۆشیا‌ن لی ده‌کات له‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن)، دهن‌ا به‌هۆی ئەو‌کاره‌ی که کردتان (به‌ ئازاد‌کردنی بی‌باوه‌ره‌کان به‌ له‌بری وه‌رگرتنی مالی دنیا)، ئەوا سزایه‌کی گه‌وره‌و به‌هه‌یزتان به‌رده‌که‌وت. ﴿
بۆیه له‌دوای جه‌نگی به‌دره‌وه ئەسیر ناکوژریت.

برگه‌ی بیست و یه‌ک:

ئەسیر به‌پێی باری که‌سایه‌تیه‌که‌ی به‌ له‌به‌ردانی‌ک ئازاد ده‌کریت. یه‌کی‌ک له‌و دیلانه‌ی له شه‌ری به‌دردا گیران، عه‌باسی کو‌ری عبدا‌لمطلب بوو (په‌زای خوای لیبیت)، به‌م شی‌وه‌یه‌ی خواره‌وه ئازاد کرا:

(یه کیك لهو دیلانه عهباسی کوپی عبدالمطلب بوو) (پهزای خوی نبیت)، که نازادیان کرد دواى ئه وهی شتیکیان له مائی دنیا لی وهرگرت، پرووی کرده پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و گوتی: ئهی محمه مد، وات لیکردم ئه وهندهی ژیانم ماوه دهستم بو قورهش پان بکه مه وه، پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ئهی کوا ئه و زیړه ی که داته (ام فهزل) کاتیک که له مه که دهرده چووی و پیټ گوت: من نازانم تووشی چی دهیم، جا ئه گهر شتیکم لیها ت ئه و بوخوت و بو... بو... عهباس فهرمووی: کهس بهم شته نازانیت ته نها من و (ام فهزل) نه بیټ، تو چوون بهم شته دوزانیت؟ پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: پهروه دگاره کهم پیی پراگه یاندم، عهباس گوتی: شایه دی ددهم که تو راستگووی، هیچ پهروه دگاریکیش نیه ته نها خوا نه بیټ و تووش بهنده و په وانه کراوی ئه وی. (ئهم پروونکرده وهیه له تهفسیره کانی (القرطبی، ابن کثیر، اسباب النزول للسیوطی، الطبری، البیضاوی، البغوی) وهرگیراوه).

پرگه ی بیست ودوو:

ئه گهر موسولمانیک له شه په که دا بیباوه ریکی کوشت، هه موو شتومه که تاییه تیه کانی ئه و بیباوه ره دهن به هی ئه و موسولمانه.

پرگه ی بیست و سی:

هه موو دهسکه و ته کانی جهنگ کو دهرینه وه و پینچ یه کیکیان لی جیا دهریته وه بو خه رج کردنی له ریی خوا و پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) و کهس و کاری پیغه مبهه و هه تیوو هه ژارو ریباوه رکان، ئه وهی دهمینیتته وه به سه ر به شدار بووه کانی شه په که دا دابهش دهریت، خوا له م باره یه وه ده فه رمویت:

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
وَإِنَّ السَّبِيلَ (٤١) الانفال

﴿جا (ئه گهر ئیوهش خاوه ن باوه رن، ئه و) بزائن ئه وهی که ده ستان که وت له شتیك (له کاتی جهنگ)، ئه وه به دلنیا یی هه و پینچ یه کی ئه و ماله (دهسکه و تووه)

بۆ خواو پیغمبەر (صلی الله علیه وسلم) و کەس و کاری پیغمبەر و هەتیوو هەژارو
رێبوارەکانە، ﴿﴾.

برگە ی بیست و چوار:

وا باشە دەسکەوتەکانی جەنگ دواى شەرەکە لە مەیدانەکاندا دابەش بکړین،
کەسى پیاوێ حەقە بەشیکی بەردەکەوێت، کەسى ئەسپ سوار سى حەقە بەشى
بەردەکەوێت، حەقە بەشیکی بۆخوی، دوو حەقە بەشیش بۆ ئەسپەکەى، هیچ
کەسیکیش لە ئەسپیکى زیاتر بۆ هەژمار ناکرێت.
دابەشکردنى دەستکەوتەکانى جەنگ لە کۆتایى یاساکانى زەکاتدا پوون
کراوەتەو.

برگە ی بیست و پینج:

گەپان بەدواى هەژارو بیوێژندا بۆ یارمەتیدانیا، وەکو جەنگ کردن وایە
لە پیناوی خوادا.

(پیغمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) فەرموویەتى: گەپان بەدواى بیوێژن و خەلکی
هەژار بۆ یارمەتى دانیا، وەکو جەنگان وایە لە رێگەى خوادا، وەکو
ئەو کەسەش وایە کە بە شەو شەو نوێژ دەکات و بەرۆژ بەرۆژ دەبێت). (٢٩٥)

ياساى سەرانه

بېرگه‌ى يەكەم:

سەرانه له كه‌سىك وەرناگىرئىت كه باوهرى به‌خوا نه‌بئىت.

بېرگه‌ى دووهم:

سەرانه تهنه‌ا له په‌پره‌وانى ئايينه‌ ئاسمانيه‌كان وهرده‌گىرئىت، كه ئاماده‌ نين بئنه‌ ناو ئايينه‌ ئيسلامه‌وه.

بېرگه‌ى سېيهم:

ئەگەر بت په‌رستئىك وازى له بت په‌رستى هئناو چووه‌ناو يه‌كئىك له ئايينه‌ ئاسمانيه‌كانه‌وه، ئەوا له‌و پوژه‌وه سەرانه‌ى لئى وهرده‌گىرئى و ژيانى دابىن ده‌كرئىت له‌ئيو ده‌وله‌تى ئيسلاميدا.

بېرگه‌ى چوارهم:

له ئايينه‌ ئيسلامدا له به‌رانبه‌ر سەرانه‌دا، سه‌رو مال و كه‌رامه‌تى ئەوكه‌سه ده‌پارىزئىت كه سەرانه‌كه ده‌دات.

بېرگه‌ى پئنجهم:

كه‌مترين سەرانه، يه‌ك دىناره‌(يه‌ك مسقال زئپه‌ه بو‌خه‌لكه‌ هه‌ژاره‌كانيان، بو‌ مامناوه‌نده‌كانىشيان دوو دىناره‌(دوو مسقال)ه، بو‌ ده‌وله‌نده‌كانىشيان چوار دىناره‌(چوار مسقال)ه.

بېرگه‌ى شه‌شهم:

ده‌توانرئىت سەرانه‌ى مه‌رو مالات و باجى كشتوكالىشيان لئى وهربگىرئىت.

بېرگه‌ى هه‌وته‌م:

كاتى دانى سەرانه‌كه، كو‌تايى ساله‌كه‌يه.

بېرگه‌ى هه‌شته‌م:

ده‌توانرئىت له‌گه‌ل سەرانه، ئەوه‌شيان به‌سه‌ردا به‌سپنرئىت كه هه‌ر موسولمانئىك به‌ ناوچه‌كانى ئەواندا تئپه‌ر بئىت بو‌ ماوه‌ى سئى پوژ خزمه‌ت بكرئىت.

(پیغمبر صلی الله علیه وسلم) فرمویہ تی: میوانداری سیّ پوژہ). (۲۹۶)

پرگہی نؤیہم:

سہرانہ لہ نافرہت و مندال و شیبت و کویلہ و کھنیزہک و ہرناگیریت.

یاساکانی ہیورکردنہوہ

(الہدئہ)

پرگہی یہکہم:

ہودنہ بریتیبہ لہ راگرتنی شہر لہ نیوان ہہردووک لایہنی شہرکہردا، بو ماویہکی دیاریکراو، لہو ماویہدا کہس دستدریژی ناکاتہ سہر لایہکہی تر.

پرگہی دووہم:

لہ نیو موسولمانندا بہبی ناگاداری پیشہوای موسولمانان، کہس مافی ئہوہی نیہ ہودنہ لہ گہل لایہکہی تردا واژو بکات.

پرگہی سییہم:

ئہگہر ہاتوو دہسہلاتی موسولمانہکان بہسہر بیباوہرہکانہوہ بوو، ئہوا نابیت ہودنہیان لہ گہلدا ببہستریت، لہم بارہیہوہ خوا دہفرمویت:

فَلَا تَهْنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلْمِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ (۳۵) محمد

﴿جا خوٹان بہبی ہیژ نیشان مہدن (لہ بہرچاوی دوژمن) و، داوای شہر پرگرتن مہکن لہ کاتیکدا ئیوہ (لہ شہرکہدا) سہرکہوتوون، خواش لہ گہل ئیوہدایہو ہیچ شتیکیش لہ کارو کردہوہ کانتان کہم ناکاتہوہ، (خواتان لہ گہل دایہو لیٹان ناگہریت تاکوتہنہابن لہ کارو کردہوہ کانتاندا)﴾.

پرگہی چوارہم:

لہ نیوان دوازده مانگہکانی سالدا، خوا چواریانی داناون شہرکردن و پراوکردن تیپاندا قہدہغہیہ، خواش لہم بارہیہوہ دہفرمویت:

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ (۲) التوبة

﴿ئەي بېباوەرەكان﴾، بۆ ماوەی چوار مانگان لە زەویدا بەبێ ترس گەشت و گوزار بکەن، ﴿﴾.

برگەى پىنجەم:

هېچ ھودنەيەك ماوەكەى لە دە سال تێپەر ناکات.

(پېغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) لە پەيمانى ھودەيببەدا لەگەڵ قورەيشدا پىك كەوت لەسەر شەپراگرتن بۆ ماوەى دە سال). (٢٩٧)

برگەى شەشەم:

دەكرىت ھودنە لەگەڵ بېباوەرەكاندا بكرىت لە بەرانبەر سامان و سەرۆھتێكدا كە بېباوەرەكان دەيدەنە موسولمانەكان.

برگەى ھەوتەم:

ئەگەر لەو ماوەيەى ھودنەدا، ئافرەتێكى خاوەن باوەر، لەنيو بېباوەرەكان ھات بۆ ناو موسولمانەكان، ئەوا ئەو ئافرەتە ناگەرێنرێتەو بۆ بېباوەرەكان، لەم بارەيەو ھەو خا دەفەر مويت:

فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ... (١٠ الممتحنة)

﴿ئەو ئافرەتە موسولمانانەى كافرەكانيان جیھێشتون و ھاتوون بۆلای ئیو، ئەگەر لیبان تیگەيشتن كە خاوەنباوەرن، مەيانگێرنەو بۆلای بېباوەرەكان، نە ئەو ئافرەتانە بۆ بېباوەرەكان ھەلآلن و نە بېباوەرەكانیش بۆ ئەو ئافرەتانە ھەلآلن﴾.

برگەى ھەشتەم:

ھەر پىكەوتنىك لەبەر پۆشنای فەرموودەو سوننەتەكانى پېغەمبەردا(صلى الله عليه وسلم) نەبيت، دروست نىھەو ھەلدەو شىتەو، بۆنموونە: ئەگەر ھودنەكە ببیتە كەم كردنەوھى سەرآنە، يان پىگەيان پى بدرىت بىنە ناو كەعبەو، يان پىگەيان پى بدرىت كەنيسەيەك دروست بکەن، يان پىگەيان پى بدرىت گۆشتى بەرازو مەشرووبات بلۆبکەنەو، ئەو ئەو ھودنەيە ھەلدەو شىنریتەو.

(پیغمبر(صلی الله علیه وسلم) فرمویه تی: هەر کاریک بکریت فه رمانی ئیمه ی به سه ره وه نه بییت، ئەوه ئەو کاره له ئیسلامدا رەت دەکریته وه). (۲۹۸)

برگه ی نویمه:

هەر لادانیك له ریککه وتنی هودنه که دا ده بیته هه لوه شان وه ی هودنه که، له م باره یه وه خوا ده فره مویت:

...الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا
إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ (۴) التوبة

..... ئەوانه ی په یمانتان له گه لیان هه یه وه به هه یج شیوه یه که په یمانه که ی خویان نه شکاندوو وه، که سیش له وان لیان رانه په ریوه، ئەوانه ما وه ی په یمانه که یان له گه لدا ته واو بکه ن.....

برگه ی ده یه:

ئه گه ر پیشه وای موسولمانان ههستی کرد ئەو بیبا وه رانه له ما وه ی هودنه که دا نیازی خیانه تکارییان هه یه، ئەوه ده توانی ت هودنه که هه لوه شینیته وه و خویان بو ناماده بکات، له م باره یه وه خوا ده فره مویت:

وَأِمَّا نَحَافِزٌ مِنْ قَوْمٍ حِيَانَةً فَأَنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ (۵۸) الانفال
ئیان ئەوه تا له خیانه تی نه ته وه یه که یش ده ترسی (که ها وه یه یمانیان)، ئەوا وه کو چو ن ئەوان په یمانه که ی ئیوه یان شکاند، ئیوه ش په یمانه که ی ئەوان بشکی ن، به راستی خوا خیانه تکاره کانی خو ش ناوی ت.

ياسای داب و نهريته کان

بهشی يه کهم

ياسای داب و نهريته نه ته وه ييه کان

پرگه‌ی يه کهم:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ (١٣) الحجرات

☞ نه‌ی خه‌لکينه، ئيوه‌مان له نيورينه و مييينه‌يه‌ک دروست کردوه‌و، کردوو‌مانن به چه‌ندين نه‌ته‌وه‌و تيره‌و هوژ، بوئه‌وه‌ی يه‌کتری بناسن، به‌راستی به‌ريزترينتان له‌لای خوا نه‌وه‌تانه که خوا ده‌په‌رستی، به‌راستی خوا زاناو شاره‌زايه (به‌وه‌ی که ده‌يکه‌ن) ☞.

پرگه‌ی دووه‌م:

هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌يه‌ک بو‌ی هه‌يه يادی جه‌ژنه نه‌ته‌وه‌يه‌کانيان بکه‌نه‌وه به مه‌رجيک دژايه‌تی ياساکانی ئيسلاميان تيدا نه‌کريت.
(عائيشه (په‌زای خوی لييت) ده‌لی: پوژي جه‌ژن بوو، ئه‌بو به‌کر هاته ژووره‌وه‌و منيش دوو کيرژوله‌ی خزمه‌تکارم لايوون، ئه‌و گورانiane‌يان ده‌گوتنه‌وه که نه‌نساره‌کان له پوژي (بوژانه‌وه) دا ده‌يانگوتنه‌وه، ئه‌بو به‌کريش گوتی: به‌ چوزه‌له‌ی شه‌يتان و له مائی پيغه‌مبه‌ردا نه‌وکاره ده‌کريت؟ پيغه‌مبه‌ريش (صلى الله عليه وسلم) فه‌رموويه‌تی: نه‌ی نه‌بو به‌کر، هه‌موو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌يه‌ک جه‌ژنيکی خوی هه‌يه، نه‌وه‌ش جه‌ژنی ئيمه‌يه). (٢٩٩)

پرگه‌ی سييه‌م:

ئهو نه‌ته‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئاييني ئيسلام نين و له په‌يره‌وانی کتیبه ئاسمانيه‌کانن، په‌يره‌وانی مه‌سيح نزیکترین رييازو به‌رنامه‌ن له موسولمانه‌کانه‌وه، بيياوه‌رو جووله‌که‌کانيش توندوتيز ترينيانن.

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى ذَلِكَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسِيَسِينَ وَرُهْبَانًا وَأَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
(۸۲) المائدة

﴿**ئەى محەمد**﴾، جوولهكهو ئەوانەى كه هاوبەشيان دانا بو خوا، دەيانبىنى كه
توندى تىيژترين خەلكن دژى خاوه نباوه پرەكان، ئەوانەش كه گوتيان ئىمە
پەپرەوانى عيساين، دەيانبىنى كه نزيكترين كه سن بو دۇستايەتى كردنى
خاوه نباوه پرەكان، (ئەويش) هۆى ئەويه كه (پەپرەوانى عيسا) خويان بە گەوره
نازانو زاناو چاوديريكهري ئايينيان له نيودان.

پرگەى چوارەم:

دەتوانريت موسولمانەكان خواردنى پەپرەوانى ئاينه ناسمانيهكان بخون و،
پەپرەوانى ئاينه ئيسلاميهكانيش خواردنى موسولمانەكان بخون، بەلام
خواردنى دەستى بيباوه پرەكان بە هيچ شيويهك ناخوريت.

الْيَوْمَ أَجَلٌ لَّكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ (۴ المائدة)
﴿ئەمرو هەموو خواردنە بە لەزەتەكانتان بو پرەوا كرا، خواردنى ئەوانەشتان بو
پرەوايه كه پيشتر كتيبي ناسمانيان بو هاتوو، خواردنەكاني ئيوەش بو ئەوان
پرەوايه....﴾

پرگەى پينجەم:

دەكريت موسولمانەكان ژن لەو نەتەوانە بخوازن كه لە پەپرەوانى كتيبه
ناسمانيهكان، بەلام ژنى موسولمانيان نادريتي.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ
مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ.... (۵ المائدة)

﴿... (هەرودها هاسهريهتي) ئەو نافرته ناسكو پاكانەشتان بو پرەواكراوه كه
پەپرەوانى ئەو كتيبانەن كه پيش ئيوە بويان هاتوتە خوارهوه، ئەگەر مافی
مارهبيهكەتان بە تەواوى پيدان، (بە شيويهك بە مارهکردن بيت و)، دامينهكان

پیاریزن له کاری ناشیرین و ئه و په یوه نډیه به سهردان و دیده نی نه بیټ، (له ریځه ی دوستایه تی کردنی یه کتريیه وه نه بیټ).... ❁

پرځه ی شه شه م:

له ئیسلامدا قه ده غه یه نه ته وه یه ک گالته به نه ته وه یه کی تر بکات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ.... (۱۱ الحجرات)

❁ نه ی نه وانه ی که باوه پرتان هیناوه، نه ته وه یه کتان گالته به نه ته وه یه کی تر تان نه کات، ئومید هه یه له لای خوا ئه و نه ته وه گالته پی کراوه له وان با شترین، ژنانیش گالته به ژنانی تر نه که ن، ئومید هه یه له لای خوا ئه و ژنه گالته پی کراوه له وان با شترین.... ❁

به شی دووهم

یاسای داب و نه ریتی تاکه کانی کو مه لگای ئیسلامی

پرځه ی یه که م:

تاکه کان سهر به ستن، هیچ که سیك به زوره ملی ناهینریته ناو ئایینی ئیسلامه وه، مروقه کان خاوه ن ژیرین ده توانن چاکه و خراپه ی خو یان بزائن.

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ.... (۲۵۶ البقرة)

❁ زور لی کردن و ناچار کردن نیه له ئاییندا (بو هی نانی که سیك بو سه ر ئایین به زوره ملی)، به راستی ژیریش (به کار هی نانی بیرو هوش) دهر که وتوو له نیو گو مرایي و سهر لی شی و اویدا.... ❁

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا (۳) الانسان

❁ ئیمه ریگای راستمان نیشانی مروقه داوه، جا یان سوپاس کهر ده بیټ، یان بیباوه ر ده بیټ. ❁

پرځه ی دووهم:

هەر كه سىڭ گويپرايه لى پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) بکات، ئەوه گويپرايه لى خواى کردووه، هەر گه سىڭکيش لى يى ياخى بىت، ئەوه له خوا ياخى بووه.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: هەر كه سىڭ گويپرايه لى من بکات، ئەوه گويپرايه لى خواى کردووه، هەر كه سىڭکيش له من ياخى بىت، ئەوه له خوا ياخى بووه). (٣٠٠)

پرگه ي سىيه م:

نابىت نييرينه كان خويان وا دهرخه ن به ميبينه كان بچن و نابىت ميبينه كانيش خويان وادهرخه ن به نييرينه كان بچن.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) له عننه تى له و نافرته تانه کردووه كه خويان وا ليده كه ن وهكو پياوان دهركه ون، له عننه تى له و پياوانه ش کردووه خويان وا لىبكه ن وهكو ژنان دهركه ون). (٣٠١)

پرگه ي چواره م:

دروژنترين كه س له نيو تاكه كانى كومه لگادا، ئاريش كه رو زيپرنگه رن.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: دروژنترين كه س له نيو خه لكيدا ئاريش كه رو زيپرنگه رن). (٣٠٢)

پرگه ي پينجه م:

كه سىڭ كه بانگ بکريت بو نانخواردنى بووك گواستنه و هيهك، ده بىت وه لامى داواكه بداته وه و به شدارى بکات.

(پيغه مبهەر (صلی الله عليه وسلم) فەر موويه تى: ئە گه ر كه سىڭ له نيوه بانگرا بو نانخواردنى بووك گواستنه و هيهك، با بچىت و وه لام بداته وه). (٣٠٣)

پرگه ي شه شه م:

پيوسته هه موو تاكيك به شدارى بکات له پاريزگارى نيشتيمان و يروبا وه ركه يدا.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دہ فہرموی: کہ سیئک پرمیئک بگریتہ دورژمنہ کہی،
رہبہ کہ بگاتہ دورژمنہ کہی، جا ئامانجہ کہی بیئکیت یان نہ بیئکیت، (لہ لای
خوا) هاوتای ئازاد کردنی بہندہ یہ کہ دہکات). (۳۰۴)
پرگہی حہوتہم:

مالی کوپ بو باو کہ کہی رہوا یہ.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: خوشترینی ہہ موو ئہ وشتانہی کہ
دہ یانخون، ئہ وانہن کہ بہ توانای خوتان بہدہستیان دینن، مندالہ کانیشتان،
لہ و شتانہن کہ بوخوتان بہ دەستتان ہیناون). (۳۰۵)
پرگہی ہہ شتہم:

پیویستہ ہہ موو تاکیک مامہ لہ یہ کی شایستہ لہ گہل کہ سوکارہ کہ یدا بکات.

(لہ پیغہمبہرہ وہ (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: (باشترینتان ئہ و کہ سہ تانہ کہ
بو کہ سوکارہ کہی باشبیئت، منیش لہ ہہ مووتان باشترم بو کہ سوکارہ کہم). (۳۰۶)
پرگہی نو یہ م:

کہ سی موسولمان گونجاونیہ پیریہ کہی خو ی بشاریتہ وہو مووہ سپیہ کان
ہہ لکیئشیت.

(لہ پیغہمبہرہ وہ (صلی اللہ علیہ وسلم) ریگہی نہ داوہ مووہ سپیہ کان ی پیری
ہہ لکیئشرین و فہرموشیہ تی: ئہ وہ رہوشہ نی پروناکی خاوہ نباوہ رہ). (۳۰۷)
پرگہی دہ یہ م:

نابیئت کہ لوپہ لی زپر بہ کار بہینریت بو خواردن و خواردنہ وہ لہ لایہن نیرو
میییہ کانہ وہ.

پيغهمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرمویہ تی: ئہ وہی لہ قاپیکی زیودا دہ خواتہ وہ،
ئہ وہ ئاگری جہ ہندہ می بہ ناو زگیدا رادہ کیئشریت). (۳۰۸)
پرگہی یازدہ:

نیرینہ کان بو یان ہہ یہ بہرگی خوری بیوشن، پو شاک ی حہریریش، قہدہ غہ یہ.

(پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: لەسەرتانە پۆشاکى خورى بپۆشن،
هەست بە شيرىنى يىروباوەر دەكەن لەنۆو دلەكانتان). (۳۰۹)

(پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: (نيرىنەكان) ئەوئى لەدنيا دا
پۆشاکى حەرىر لەبەر بکات، لەدواپۆژدا لەبەرى ناکات (لبنى بيبەش دەبيت). (۳۱۰)
بەرگەى دوازده: کەس بۆى نيبە بە دزىهوە چا و لە مالى خەلکى بگيريت.
(پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: هەر کەسىک چا و بگيريت بە مالىکدا،
بەبى پرسى خەلکەكەى، ئەو خاوەن مالەكە مافى ئەوئى دەدرىتى چاوى
ئەو کەسە دەرهينيت). (۳۱۱)

بەرگەى سيزده: ناندان و سەلام کردن باشترين پابه ندبوونه بە ئيسلامه وه.
ئەسپ سوار، سلاو لە کەسى پياده دەکات، پيادهش سلاو لە کەسى دانىشتوو
دەکات، خەلکى کەميش سلاو لە زۆرينە دەکەن).

(پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: ئەسپ سوار سەلام لە کەسى پياده
دەکات، کەسى پيادهش سەلام لە کەسى دانىشتوو دەکات، کەمینهش سلاو لە
زۆرينە دەکەن). (۳۱۲)

(پياويک لە پيغەمبەرى) (صلى الله عليه وسلم) پرسى: لە ئيسلامدا کام رەفتاره
باشتره؟ فەرمووى: ناندان بە خەلکى و سەلام کردن لە کەسىک کە بيناسيت يان
ئەيناسيت). (۳۱۳)

بەرگەى چوارده: مافى موسولمان بەسەر موسولمانەکانه وه، پينج شته:
يەكەم: دەبيت وهلامى سەلامه کەى بدرىته وه.

دووم: دەبيت لەکاتى پزئينا دوعاى بۆ بکريت، پيى بگوتريت: (خوا روحم
پى بکات).

سيهه: دەبيت وهلامى بانگهيش کردنه کەى بدرىته وه.

چواره: لەکاتى نهخوشيدا سەردان بکريت.

پينجه: لەکاتى مردندا بەدواى تەرمه کەيه وه بپۆن بۆ سەرقەبران.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: پینج شت ده بیّت موسولمان بهرانبهر
برای موسولمانی نهنجامیان بدات، وهلامی سهلامهکهی بدریته وه، له کاتی
پژمینا دوعای بو بکریّت، له کاتی بانهیّش کردندا ده بیّت وهلامی داوایهکهی
بدریته وه، له کاتی نهخوشیدا سهردانی بکریّت، له کاتی مردندا ده بیّت بهدوای
جه نازه کانیا نه وه برؤن). (۳۱۴)

پرگهی یازده:

سهلام کردن له میرمندان له رهوشته کانی پیغهمبهره(صلی الله علیه وسلم).
پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به لای کومه لیک میرمنداندا تیپه ری سهلامی
لیکردن). (۳۱۵)

پرگهی شازده: نابیّت سوکایه تی به پوژگار بکریّت.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لی: خوا ده فهرموویت: ئاده میزاد نازارم ده دات
کاتی ک سوکایه تی به پوژگار که ده کات، من پوژگارم، شه وو پوژره کان
هه لده گیپر مه وه). (۳۱۶)

پرگهی حه قده:

باوه ربوون به خه ون:

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه تی: (خه ون سی جو ره: تیپاندا یه تو قاندنه
له شه یثانه وه بو ترساندنی ئاده میزادو، تیپاندا یه ئه وه ی که ئاده میزاد له کاتی
به خه بریدا پییه وه گیروده یه له کاتی نوستنه که یدا ده بیپینیته وه، تیپاندا یه به
شیکه له چلو شهش بهش له پیغهمبهرایه تی). (۳۱۷)

(پیغهمبهر(صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (خه ونی خاوه نباوهر به شیکه له چلو
شهش بهش له پیغهمبهرایه تی). (۳۱۸)

پرگهی هه ژده:

هه موو تاکیک مافی ئه وه ی هه یه نه گهر ناوه که ی ناخوش بیّت، بیگوریت به
ناویکی خوشت.

(كچيڭ ناوى (عاصيه) بوو، پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) ناوھكەى گۆپرى و پيىگوت: ئەتۆ(جەمىلە)ى). (۳۱۹)

پرگەى نۆزدە:

پيويستە ھەموو تاكيڭ ماوھ ماوھ بەھۆى ئامپىرى حوجاموھ خوئىنە پيسەكەى جەستەى فرىداتە دەرەوھو، كرىيى ئەو كەسەش بدات كە خوئىنەكەى بو دەگرىت. ئەم كرادارە لە رەوشتەكانى پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم).

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) حوجامەى كردو حەقەكەشى دا). (۳۲۰)

پرگەى بىست:

ھەر كەسىڭ لە خەودا پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) بىيىنىت ئەوھ بەدئىيايىھوھ ئەوھى كە دىتويەتى پيغەمبەر بووھ).

(پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: كەسىڭ لە خەونىدا من بىيىنىت، ئەوھ بەدئىيايىھوھ منى بىيىوھ، چونكە شەيتان ناتوانىت خۆى بىيىتتە سەر شىوھى (من). (۳۲۱)

پرگەى بىست ويەك: گونجاونىھ كەسىڭ بەسەر پرويدا بخەويت.

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) بەلاى كەسىڭدا تىبەرى لەنىو مزگەوت بەرودا خەوى لى كەوتبوو، ئەويش قاچيڭى گەياندى و بەخەبەرى ھىناو فەرمووى: ھەستەوھ دانىشە، ئەم جوړە خەوتنە جەھەندەميانەيھ). (۳۲۲)

پرگەى بىست ودوو: كەسى موسولمان نايىت جوين بە (با) بدات.

(پيغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) فەرموويەتى: جوين بە (با) مەدەن، (با) لەپروھى خوايە، رەحمەت و سزاي خوا دىنىت، بەلام داوا لەخوا بكن لەخىرەكەيتان بداتى و، خوئى لەپەناى خوادا بگرن لە ويرانكارىھكەى بتانپارىزىت). (۳۲۳)

پرگەى بىست وسى:

كەس رىگەى پى نادرىت بە ناوى پيغەمبەر(صلى الله عليه وسلم) قسەيەك ھەلبەستىت.

(پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: بہ ناوی منہوہ دروئیہک ھہلمہ بہستن، چونکہ بہ دلنیاپیہوہ ئہوہی دروئیہک بہ ناوی منہوہ ھہلبہستیت، ئہوا دەچیئە ئاگرہوہ). (۳۲۴)

برگہی بیست و چوار: نابیت نیرینہکان ئہنگوستیلہی زپر لہ دەست بکەن.
(پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) رازی نیہ (نیرینہ) ئہنگوستیلہی زپر بہکار بیئیت). (۳۲۵)

برگہی بیست و پینج: نہفرینی خوا لەسەر ئەو کەسە یە کە شیوہی خوئی دەگوڕیت و پرچی زیادە بە قژیوہ دەلکینیت و پیستەکەشی دەکوئیت.
(پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) لەعنەتی لەو کەسە کردووہ کە قژی زیادە بە سەر یەوہ دەلکینیت و لەعنەتی لەوہش کردووہ ئەو کارە ئەنجام دەدات و، لەعنەتیشی لەو کەسە کردووہ کە پیستەکەشی خوئی دەکوئیت و ئەو کەسەش کە کوتانەکە ئەنجام دەدات). (۳۲۶)

برگہی بیست و شەش:

نابیت کەسیک لەسەر پشت دریز بیت و قاچیکی بخاتە سەر ئہوہی تریان.
(پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: با کەسیک لەئێوہ لەسەر پشت دریز نەبیت و قاچیکیشی خستبیتە سەر قاچەکەشی تری). (۳۲۷)

برگہی بیست و حەوت:

وینەکیشەکان لە سزای دواپوژدا، سزاکیان لەھی ھەمووکەس توندترە.
(پیغمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی: توندترین سزادانی خەلکی لە پوژی قیامەتدا، بو وینەکیشەکانە). (۳۲۸)

برگہی بیست و ھەشت:

ئەگەر یەکیک لەئێوہ سی جار لە دەرگایەکی داو دەرگای لی نہکرایەوہ، با بگەریتەوہ، ئەگەر لە دەرگاشی داو لە ژوورەوہرا پپی گوترا کییہ؟ با بە تەواوی ناوی خوئی بلیت و تەنھا ھەر ئہوہندە نەلیت منم یان خویمان.

(پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرموده‌اند: **نه‌گهر یه‌کیک له‌ئیوه سیّ جار هه‌ولی** مؤلّهت وه‌رگرتنی داو ریگه‌ی پینه‌درا، با بگه‌ریته‌وه). (۳۲۹)

(جابری کوپی عبدالله (ره‌زای خویان نبیّت) ده‌لی: له‌ باره‌ی قهرزیکه‌وه که له‌سه‌ر باوکم بوو، هاتم بۆلای پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، له‌ ده‌رگام دا، فرمودی: **کییه؟ منیش گوتم: منم، فرمودی: منم منم، وه‌کوئه‌وه‌ی پازی نه‌بوویت به وه‌لامه‌که‌م.**) (۳۳۰)

پرگه‌ی بیست ونۆ:

له‌ ماله‌کانتاندا یان له‌ باخچه‌و شوینی کارکردندا نابیت سه‌گ رابگریت، یان له‌ گه‌شت کردندا نابیت سه‌گ و توتله‌ به‌شداری گه‌شته‌که بکه‌ن، چونکه فریشته‌کانی خوا پروو له‌ شوینیک ناکه‌ن که سه‌گی لیبت.

(پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) فرموده‌اند: **فریشته‌کان هاو‌رییه‌تی که‌سیک ناکه‌ن که سه‌گ و توتله‌ی له‌گه‌لدا بیت.**) (۳۳۱)

پرگه‌ی سی:

قه‌ده‌غیه‌ مرۆڤ پلار له‌ برای موسولمانی بدات و ناوو ناتۆره‌ی بۆ هه‌لبه‌ستی و عه‌یب و عاره‌کانی ناشکرا بکات، له‌ کاتی توپه‌بوونیشدا ده‌بیت پشوو دریت بیت و توپه‌بیه‌که‌ی خۆی قوتداته‌وه، نه‌گهر سته‌میشان لی‌کرا، گونجاو‌نیه ئیوه‌ش به‌ سته‌م کردنیک وه‌لامی بده‌نه‌وه، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فرمودت:

وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) ال عمران

﴿ئه‌وانه‌ش که (له‌ کاتی توپه‌بیدا)، رقه‌کانی خویان ده‌خۆنه‌وه له‌ خه‌لکیش ده‌بوورن، خواش چاکه‌کاره‌کانی خۆش ده‌ویت﴾.

(پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) فرموده‌اند: **به‌هیزی (که‌سه‌کان)، به‌وه ناپیوریت له‌ ناست کاردانه‌وه‌ی پروداوه‌کاندا خویان بۆ پرانه‌گریت، به‌لکو به‌هیزی (که‌سه‌کان) له‌وه‌دایه، له‌ کاتی توپه‌بووندا خویان بگرنه‌وه‌و دان به‌خویاندا بگرن.**) (۳۳۲)

پرگه‌ی سی ویه‌ک: خاوه‌ن باوه‌رپه‌کان برای یه‌کترین، نه‌گهر کی‌شه‌یه‌ک هه‌بوو له‌نیوانیان ده‌بی‌ت به‌زوت‌ترین کات ناشتیانه چاره‌سهری بکه‌ن و، نابیت به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ده‌ستدریژی بکه‌نه سهر یه‌کتر، نه‌گهر دوولایه‌نیش کی‌شه‌یه‌کیان هه‌بوو، نه‌وا پی‌ویسته خاوه‌نباوه‌رپه‌کان بکه‌ونه نیوانیان‌ه‌وه، جا نه‌گهر یه‌کیک له‌م دوولایه‌نه ملی نه‌دا بو‌ناشت بوونه‌وه، نه‌وا پشتیوانی له‌لایه‌نه‌که‌ی تر ده‌کری‌ت تا لایه‌نه شه‌رخوازه‌که ده‌هین‌ری‌ته‌وه سهر ریگه‌ی راست.

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۰) الحجرات

﴿به‌پرستی خاوه‌نباوه‌رپه‌کان برای یه‌کترین، جا چاکه‌کاری و ناشته‌وایی بکه‌ن له‌نیوان براکانتان، له‌خواش بترسین به‌و هیوایه‌ی به‌زه‌یی پی‌تاندا بیته‌وه﴾.
که‌سی موسلمانیش نابیت رقاوی و هه‌سود و پرو وهرگیر بی‌ت له‌گه‌ل برای موسولمانیداو، گونجاویش نیه له‌سی پوژ زیاتر لی‌ی بتوری‌ت.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه و سلم))، فه‌رموویه‌تی: رق له‌یه‌کتری دامه‌گرن و هه‌سودی به‌یه‌کتری مه‌بن و پرو له‌یه‌کتر وهرمه‌گیپن، به‌برایه‌تی به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن، بو‌که‌سیکی موسلمان ره‌وانیه له‌سی پوژ زیاتر له‌برای موسلمانی بتوری‌ت). (۳۳۳)
پرگه‌ی سی و دوو: که‌سی موسولمان و خاوه‌نباوه‌ر نابیت خۆبه‌گه‌وره‌زان و لووت به‌رز بی‌ت، هه‌روه‌ها نابیت له‌نیو کۆمه‌لدا خۆی وا ده‌رخات که هه‌ر نه‌و شایسته‌ی هه‌موو شتی‌که.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ (۲۳) الحديد

﴿خواش هیچ که‌سیکی خۆبه‌گه‌وره‌زانی شانازیکه‌ری خوش ناوی‌ت﴾.

(پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه و سلم)) فه‌رموویه‌تی: نه‌وه‌ی من ده‌یزانم، نه‌گهر نیوه زانیباتان، نه‌وا که‌م پی‌ده‌که‌نین و زوری‌ش ده‌گریان). (۳۳۴)
پرگه‌ی سی و سی:

که‌سی موسولمان و خاوه‌نباوه‌ر نابیت درۆ بکات، درۆ کردن له‌به‌رنامه‌ی خوات دورده‌خاته‌وه.

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكُذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ (۱۰۵) النحل
❖ به‌پرستی تنها نه و که سه درو هه‌لده به‌ستی که باوهر ناهینیت به به‌لگه و
نیشانه‌کانی خوا، به‌پرستی نه‌وانه‌ش بوخویان دروژنه‌کان. ❖

(پیغمبر (صلی الله علیه و سلم) فەر موویه‌تی: راستگویی چاکه‌کردنه، چاکه‌کردنیش
به‌ره و به‌هه‌شتت ده‌بات، به‌نده‌ش هه‌ولده‌دات بو ده‌سته‌ینانی راستگویی، تا
ده‌گاته نه‌وی لای خوا به‌پرستگۆ ده‌نووسریت، دروکردنیش خراپه‌کارییه،
خراپه‌کاریش به‌ره و ئاگرت ده‌بات، به‌نده‌ش هه‌ول ده‌دات بو به‌ده‌سته‌ینانی
دروکردن، تا ده‌گاته نه‌وی لای خوا به‌دروژن ده‌نووسریت). (۳۳۵)

برگه‌ی سی و چوار:

قه‌ده‌غیه که سی موسولمان و خاوه‌نباوهر خیانه‌تکاری بکات.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا (۱۰۷) النساء

❖ به‌پرستی خوا که سیکی خوش ناویت که خیانه‌تکاری تاوانکه‌ر بیّت. ❖

برگه‌ی سی و پینج:

دروونی ئامیزاد به به‌رده‌وامی هانی ده‌دات بو کاری خراپه، بویه پیویسته
خاوه‌نباوهره‌کان به به‌رده‌وامی له سه‌نگه‌ر دابن بو رووبه‌روبوونه‌وی ویسته
چه‌وته‌کانی دروونه‌کانیان.

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ... (۵۳) یوسف

❖ به‌پرستی دروونی ئاده‌میزاد فەرمانی پی ده‌کات به خراپه‌کردن..... ❖

برگه‌ی سی و شه‌ش:

ئافره‌تان نابیت کاریک بکه‌ن سه‌رنجی نیرینه‌کان راکیشن.

وَلَا يَصْرِيحُ بِالْجُرْهُنَّ لِئَلَّا يَعْلَمَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ... (۳۱) النور

❖..... با نه و ئافره‌تانه‌ش (که خرخالیان له پیدایه) له کاتی رویشتندا پی به
زه‌ویدا نه‌دن، بوئه‌وی به‌هوی ده‌نگی خرخاله‌که‌یه‌وه خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه
به‌هوی که شار دوویه‌تی‌ه‌وه له جوانیه‌که‌ی..... ❖

ئەو ئافرەتانەش (كە خەرخالیان لە پیدایە) لە کاتی پڕۆیشتندا نابیت پێیان بەزەویدا بدەن، ئەوەك ببیتە هۆی زڕینگانەوهی خەرخالەکانیان و سەرئەجی ئەو خەلکانە ی پێ رابکێشیت کە دلیان نەخۆشە، ئینجا بەپێ قیاسی خەرخالەکان هەر شتێك ببیتە مایە ی سەرئەج پراکیشان، گونجاونیه ئافرەتەکان بەکاری بێنن، یان پەیرەوی بکەن، لە بەرنامەکانی ئیسلامدا ئافرەت هەر ئەوەندە ی پڕیگە پێدراوه دەموچاوه دەستەکانی بە دەرهوهین، جا ئەگەر ئافرەت بەهۆی جلوبەرگەکیهوه شوینیکی تری بە پروتی بینرا، ئەوا سنووری یاساکی ئیسلامی بەزاندووه، ئەگەر عیبادەتەکانیش بکات، لە ماندوو بوون زیاتر هیچی بۆ نامینیتهوه، چونکە بەم هەلسوکهوتە ی دژایەتی فەرمانیکی خۆی کردووه، وەکو ئەوهوایە کەسیك بەبێ دەستنوێژ نوێژەکی بکات.

بەرگە ی سی و حەوت:

گونجاونیه لە سی کاتدا سەردانی یەکتەری بکەن، کاتی پێش نوێژی بەیانی و، کاتی کە پۆشاکە کانتان دادەنێن لە کاتی پشوو نیوه پۆ، لە کاتی دوا ی نوێژی خەوتنان، ئەو کاتانە سی کاتی خۆ پروت کردنەوهن بۆ ئیوه، مافی خۆتانە لەگەل هاسەرە کانتان بن و خۆشیە کانتان لی تیک نەدریت، ئەگەر مندالیکیش دایک و باوکی ببینیت لە کاتی جووتبووندا، ئەوا بەدریژی تەمەنی گریهکی دەروونی تیدا دروست دەبیت کە بەرەو هەلدیری دەبات.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَصْعُقُونَ نِيبًاكُمْ مِنَ الظَّهْرِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ.....(٥٧ النور)

بەرگە ی سی و هەشت:

لە ئیسلامدا مەرقەهەکان بەپێی لەش و لار و سامان و سەرەوت و نەتەوهەکانیان هەلناسەنگینرین، بەلکو بەهۆی خواپەرستیەکیانەوه هەلدەسەنگینرین، هیچ جیاوازییەکی نیه لە نیوان پێست رەش و پێست سپی و پێست سوور و پێست

زهرده كاندا، خوا ته ماشای بیرکرنه وهی ناو دلی مروّقه دهکات و، له سه ره شه و
بنه مایه لیپرسیینه وهی له گه لدا دهکات.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: خوا ته ماشای شیوه و مال و
سامانه کانتان ناکات، به لکو ته ماشای دل و دهر و ون و کار و کرده و ده کانتان
دهکات). (۳۳۶)

برگهی سی ونو: ده بیّت ریز له گوپرو گوپرستانه کان بگریّت، ئیسک و پروسکی
که سی مردوو و هکو ئیسکانه کانی مردوو که وه هایه به زیندوویه تی، بویه
ده بیّت ریزی لی بگریّت، ههروه ها له رهوشتی پیغهمبهره (صلی الله علیه و سلم)
سهردانی مردوو ده کان بگریّت و، خیر و چاکه شیان بو بگریّت.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: (شکاندنی ئیسکی که سیکی مردوو،
وهکو شکاندنی ئیسکه که ی وایه که زیندوو). (۳۳۷)

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) دیده نی خه لکی گوپرستانی (القلیب) ی کردو
فهرمووی: نه وه تان دیته وانی که پهروه دگار که تان به راستی واده ی پیدابوون؟
(نه وانه ی له گه لیدا بوون) گوتیان: بانگی مردوو ده کان ده که ی؟ فهرمووی: ئیوه
له وان چاکتر نابییستن، به لام نه وان وه لام ناده نه وه). (۳۳۸)

برگهی چل: که سانی په پره وی ئیسلام، ده بیّت په یوه ندیه پو حیه کانی نیوان
خیزانه که ی بپاریزیّت و زوو زوو سهردانی یه کتری بکه ن.

(پیغهمبهر (صلی الله علیه و سلم) فهرموویه تی: که سی که بیه ویت رزق و پوزیه که ی
زورو فراوان بیّت و، شوینه که شی له نیو که سوکاره که یدا بزر نه بیّت، با
په یوه ندیه کانی روحم به جی بگه یه نیّت). (۳۳۹)

برگهی چل و یه ک:

که سی موسولمان ده بیّت کار ناسان کهر بیّت، نابیت کاره کان له سه ره خه لکی
قورس بکات و، ههروه ها ده بیّت له پروه پروه بوونه وهی پروداوه کانیشدا نارام و
له سه ره خو بیّت، نابیت دهر په ریت و هه لو یستیکی توند و هرگریّت.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: کارئاسانی بکه ن و تهنگه به ریش مه بن، ئارام بن و به رووی خه لکیشدا درمه په رن). (۳۴۰)

برگه ی چل و دوو:

ئه گهر که سیک باویشکی هاته وه پیویسته زوو کوتایی به باویشکه که ی بینیت. (پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: خوا که یفی به پزمین دیت و رقی له باویشک دان ده بیته وه، جا ئه گهر هاتوو یه کیک له ئیوه پزمی، پاشان سوپاس وستایشی خوی کرد، ئه وه هر موسولمانیک گوئی لی بووبیت، له سه ری پیویست ده بیته وه لامی بداته وه و بلیت: (خوا روحمت پی بکات)، به لام باویشک ئه وه له شهیتانه وه یه، جا ئه گهر یه کیک له ئیوه باویشکی هاته وه، چه نده ی بوی ده کریته با خیرا کوتایی پی بینیت، چونکه ئه وکاته ی که باویشکت پیدا دیت، شهیتان پیت پیده که نیت). (۳۴۱)

برگه ی چل و سی: ئه رکی سه رشانی هه موو موسولمانیکه به لای که مه وه هه فته ی جاریک خوی بشوات.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: له سه ر هه موو موسولمانیک پیویسته له هر حه وت پوژدا، پوژیک سه رو له شی بشوات). (۳۴۲)

برگه ی چل و چوار:

ده بیته که سی موسولمان ناگاداری رهفتاره کانی خوی بیته نه وه که بکه ویته ریزی دوو پرووه کانه وه.

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: نیشانه کانی که سی دوو پروو سی نیشانه ن: ئه گهر که وته دووان درو ده کات، ئه گهر ئه مانه تی لاندرا دهستی بوو ده بات، ئه گهر واده شی دا واده که ی خوی جیبه جی ناکات). (۳۴۳)

(پیغمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەر موویه تی: ناژاوه چی ترین کهس له نیو خه لکیدا ئه وانن دوو پروویان هه یه، دیته لای ئه وانن به پرویه ک خوی درده خات و، ده چیته لای ئه وانن تریش، به پرویه کی تر خوی درده خات). (۳۴۴)

پرگه‌ی چل و پینج: له ره‌وشته‌کانی پیغهمبهره (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که مروّقی موسولمان چووهر سهر جیگه‌که‌ی بخه‌ویت ئه‌م فهرمووده‌یه بلیته‌وه:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی ده‌چووهر سهر جیگه‌ی نووستنه‌که‌ی ده‌یفهرموو: ئه‌ی په‌روه‌ردگار، من به‌هوی تووه زیندوو ده‌بمه‌وه، به‌هوی تووشه‌وه ده‌مرم، کاتی به‌خه‌به‌ریش ده‌هات، ده‌یفهرموو: سوپاس وستایش بو ئه‌و خوایه‌ی که زیندوی کردینه‌وه دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مراندینی، گه‌رانه‌وه‌ش ههر بۆلای ئه‌وه). (۳۴۵)

پرگه‌ی چل و شه‌ش:

پیویسته موسولمان دوا‌ی نان خواردن ئه‌و فهرمووده‌یه بلیته‌وه:
(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) کاتی له‌نان خواردن ده‌بووه، ده‌یفهرموو: سوپاس وستایش بو ئه‌و خوایه‌ی که نان و ئاوی داینی و ئیمه‌ی کرد به موسولمان). (۳۴۶)

پرگه‌ی چل و حه‌وت:

پیویسته که‌سی موسولمان له‌م ده‌ستکه‌وته مه‌زنه‌ خوی بیبه‌ش نه‌کات که له‌م فهرمووده‌یه‌دا هاتووهر:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: له‌نیو دروستکراوه‌کانی خوادا که‌س پاداشتی و نادریته‌وه وه‌کو پاداشتی ئه‌وه‌که‌سه‌ی که به‌یانیان و ئیواران سه‌د جار بلیت: (سحبان الله العظيم و بحمده). (۳۴۷)

پرگه‌ی چل و هه‌شت:

پیویسته موسولمان رازی بی‌ت به‌هه‌ژاریه‌که‌ی خوی و، ئافره‌تانیش خویان له‌ سزای دوا‌پوژ لاده‌ن، وه‌کو له‌م فهرمووده‌یه‌دا دهرده‌که‌ویت:

(پیغهمبهر) (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: چاوم به‌ناو خه‌لکی به‌هه‌شتدا گی‌را بینیم زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی هه‌ژاره‌کانن، چاویشم به‌ ئاگردا گی‌را، بینیم زۆرینه‌ی خه‌لکه‌که‌ی له‌ ئافره‌تانن). (۳۴۸)

پرگه‌ی چل و نو: مروّقی موسولمان ده‌بیّت له قسه‌کردندا ئاگاداری خوئی بیّت بزانیّت چی ده‌لیّت.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: ههر که‌سیک نیوان دوو شه‌ویلکه‌کانی و دوو رانه‌کانیم بو دابین بکات، منیش به‌هه‌شتی بو دابین ده‌که‌م). (۳۴۹)

پرگه‌ی په‌نجا:

پیویسته که‌سی موسولمان بگاته ئه‌و باوه‌ره‌ی که ژیا‌نی دنیا ته‌نها له‌زه‌تیکی هه‌لخه‌تیینه‌ره، بو‌یه پیویسته پا‌به‌ند بیّت به‌به‌ندایه‌تی کردنه‌که‌ی بو په‌روه‌دگاری، خوا له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویّت:

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ (۲۰) الحديد

﴿ژیا‌نی دنیا‌ش له له‌زه‌تیکی فریوده‌ره زیاتر نییه﴾.

(عبدالله ده‌لی: پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، له‌سه‌ر که‌سیریک پالکه‌وتبوو، که هه‌ستا شو‌ینه‌واری که‌سیره‌که به‌سه‌ر که‌له‌که‌یه‌وه دیاری‌وو، گوتمان ئه‌ی پیغهمبهری خوا، ئه‌گه‌ر رایه‌خیکت بو ر‌اخه‌ین، ئه‌ویش فه‌رموی: من و دنیا چیمان به‌سه‌ریه‌که‌وه هه‌یه، من له دنیا‌دا ته‌نها وه‌کو ری‌بواریک وام له‌ژیر سی‌به‌ری داریک پشوو بدات و پاشان ب‌روا و به‌جییه‌لی). (۳۵۰)

پرگه‌ی په‌نجاویه‌ک:

موسولمان له ژیا‌نیدا نابیّت به‌رز ب‌روانیّت، به به‌رده‌وامی ده‌بیّت ته‌ماشای ژیا‌نی خه‌لکه‌که‌ی ژیر خوئی بکات.

(پیغهمبهر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر یه‌کیک له‌ئیه‌و بی‌ری له که‌سیک ده‌کرده‌وه که له مال و شی‌وه‌دا به‌رز ن‌رخینه‌راوه، ئه‌وا با ته‌ماشای (باری ژیا‌نی) ئه‌وه‌خه‌لکه‌نه‌ی ژیر خوئی بکات). (۳۵۱)

پرگه‌ی په‌نجاودوو:

باشترین کارو کاسپی ئه‌وه‌یا‌نه که به‌رده‌وام بیّت له‌سه‌ری.

(عائیشہؓ) (رمزای خوی لبیت) دهلی: باشتین ئیش وکار به لای پیغهمبرهوه (صلی اللہ علیہ وسلم)، ئهوه یان بوو که خاوهنه که ی بهردهوام بیت له سه ری). (۳۵۲)
پرگه ی په نجاوسی:

باشترین خواپه رست، ئه و که سه یه که به سه رو مال له پیناوی خوادا تیگوشیت، یان که سیک له په ناگایه ک خوی خوی بپه رستیت و خه لکی نه گلینیتته ناو کیشه کانی خویه وه.

(پیاویک هات بولای پیغهمبره ر(صلی اللہ علیہ وسلم)، گوتی: له نیو خه لکیدا کامه یان له هه موویان باشته ر؟ فه رموی: (پیاویک به سه رومال له پیناوی خوادا تیگوشیت)، پیاوه که گوتی کی تر؟ فه رموی: (خاوه نباوه ریک له دولیک له دوله کاندا خوی په روه ردگاری خوی بپه رستیت و خه لکی تووشی کیشه نه کات). (۳۵۳)

پرگه ی په نجاو چوار:

مروقی موسولمان و خاوه نباوه ر ده بیت خاوه ن هه لو یست بیت به ران به ر پاراستنی شه ره ف و ناموسی که سوکاره که ی و نابیت گه وادیان پیوه بکات.

(پیغهمبره ر(صلی اللہ علیہ وسلم)، فه رموی هه تی: سی (پول) له روژی دوا ییدا خوا روویان ناداتی، ئه وانه ی دایک و باوکیان نه زیهت ده دن و، ئه و ئا فره تانه ش که شیوه ی خویان ده هیننه سه ر شیوه ی پیاوان و، ئه وانه ش که گه وادی ده که ن، سی (پولیش) ناچنه به هه شته وه، ئه وانه ی رقیان له دایک و باوکیان ده بیت هوه و، ئه وانه ش که خویان به شه راب خوار دنه وه و گرتووه و، ئه وانه ش که منه ت ده که ن به هو ی ئه و به خشینه ی که به خه لکی ده دن). (۳۵۴)

پرگه ی په نجاو پینج:

مروقی خاوه نباوه ر ده بیت ریز له ناوی خوا بگریت، کاتیک که یه کیک بو داواکاریه ک ناوی خوی به گژدا ده کات.

(پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەرموويەتى: كەس يېگەن كە خۇي لە پەنای خوادا گرت، ئيۇەش پەنای بەن، كەس يېگەن كە ناوي خواي هينا، بۆئەوى يارمەتى بەن، ئيۇەش بېدەنى، كەس يېگەن كە هاناي بۆ خوا برد، ئيۇەش بە هانايەو بەن، كەس يېگەن كە چاكە يەكى لەگەل كەرن، ئيۇەش پاداشتى بەدەنەو، ئەگەر نەشتان بوو پاداشتى بەدەنەو، ئەوا ئەو بەدەنى بۆ بېارپىنەو هەتا بۆخوتان هەست بەو دەكەن گە پاداشتان داوئەو). (۳۵۵)

بەرگەي پەنجاو شەش: پيويستە كەسى خاوەنباوەر دەستى راستى بەكاربىنىت بۆ خواردن و خواردنەو.

(پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فەرموويەتى: ئەگەر يەكەن لە ئيۇە خواردن يېگەن خوارد، با بە دەستى راست بېخوات، ئەگەر خواردنەو يەكەنشى خوارد، با بە دەستى راست بېخواتەو، چونكە لە راستىدا شەيتان بە دەستى چەپى دەخوات و دەخواتەو). (۳۵۶)

بەرگەي پەنجاو حەوت:

كەسى خاوەنباوەر پيويستە كە دانىشت بۆ نان خواردن، ناوي خوا بىنىت و بلىت(بسم الله)، بە دەستى راستىش نانكە بخوات و، لەو بەشەي بەردەمى خۆشى بخوات.

(عەمرى كورپى ئەبى سەلمە دەلى: لە ژورەكەي پيغهمبەر(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، نانم دەخوارد، دەستم لەنيو سىنيەكەدا دەگىرا، ئەويش فەرمووي: ئەي ھەرزەكار، ناوي خوا بىنەو، بە دەستى راست لەو ي بەردەمى خۆت بخۆ). (۳۵۷)

بەرگەي پەنجاو ھەشت:

كەسى خاوەنباوەر پيويستە لە كاتى ئاو خواردنەو (ھەلى نەقولىنى)، دۆلكەي ئاوەكە ئەو بەرنە كاتەو بىتتە ھوى ئەو ي ئاوەكە لەسەرەو بەركىتتە ناو دەمىيەو، ھەرەھا و ھاش باشە، مەوۆ لە كاتى نان خواردن و ئاو خواردنەو، لەبارى دانىشتوويى دابىت.

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، رېگەي نەداوہ دۆلکەي ئاوخواردنەنەوہکان ئەوہندە بەرز بکریئەوہ سەرەوژئیر ئاوەکە لەسەرەوہرا بکریئە ناو دەمەوہ). (۳۵۸)

(پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، رېگەي نەداوہ کە بە پيئوہ ئاوخوړیتەوہ، قیتادەش لیبی پرسیوہ: ئەدی خواردن؟ ئەویش فەرمویەتی: ئەوہیان خراپترە، یان بە کیشەترە). (۳۵۹)

بەرگەي پەنجاو نوؤ:

مروؤ ئەگەر لە رۆیشتندا هەستی بە ماندوو بوون کرد، واباشە بە نەرمەغار بروت، رۆیشتنەکەي ئاساتر دەبیئت.

(جابر دەلی: خەلکی بیزاری خویان دەربری بو پيغەمبەر(صلى الله عليه و سلم)، لەوہي لە رۆیشتندا بە پیادەیی ماندوو دەبن، ئەویش پیی راگەیانندن و فەرمووی: وچاکە بە نەرمەغار بپوون، ئیمەش نەرمەغارمان دەکرد، وامان هەستکرد ئاساترە بو مان). (۳۶۰)

بەرگەي شەست:

لەنیو مال و خیزان و کوپو کۆمەلەکاندا، بو نان خواردن لە یەکتەری جیامەبنەوہو، هەمووتان بەیەکەوہ دانیشن بو نان خواردنەکە، پەرخنەش لە خواردنەکە مەگرن، ئەگەر ئارەزووتان لیبوو بیخوون، ئەگەر ئارەزووشتان لیبی نەبوو بیدەنگ بن.

(پیاویک گوتی: ئەي پيغەمبەری خوا، ئیمە هەر دەخوین و تییر نابین، ئەویش فەرمووی: دیارە لە کاتی ناخواردنەکەتان لە یەکتەری جیادەبنەوہو(هەرکەسە نانەکەي بە تەنیا دەخوات)، هەمووتان لەسەر خواردنەکە کۆببنەوہو، ناوی خوی گەوہی لی بیئن، پیروزی دەخاتە خواردنەکەتانەوہ). (۳۶۱)

(ئەبوھوڕەیرە(رەزای خوی لیبیت) دەلیت: هەرگیز پيغەمبەر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نەبیبیوہ پەرخنەي لە خواردنی گرتیبیت، ئەگەر ئارەزووی لیبایە دەبخواردو ئەگەر ئارەزووشی لی نەبا بیدەنگ دەبوو). (۳۶۲)

پرگه‌ی شه‌ست‌ویه‌ک: نابیت مروّقی خاوه‌ن باوه‌ر نازاری گیانه‌وه‌ره‌کان بدات.
پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) ریگه‌ی نه‌داوه‌ گیانه‌وه‌ریک به زیندوویی
به‌سرتیته‌وه‌و ته‌نگی پی هه‌لبجنریت بوئه‌وه‌ی به‌شیویه‌یه‌ک له شیویه‌کانی نیشانه
پیکان بکوژریت). (۳۶۴)

پرگه‌ی شه‌ست‌ودوو:

ریزگرتن له جیرانه‌کان، له ره‌وشته‌کانی پیغهمبهره (صلی الله علیه وسلم).
عائشه (ره‌زای خوی لبیت) گپراویه‌تی‌وه‌ه که گوئی له پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم)
بووه فرموویه‌تی: جبریل نه‌وه‌نده‌ی راسپاردم له‌باره‌ی جیرانه‌وه، هه‌تا وام
لیکدایه‌وه که میرات له یه‌کتری ده‌گرن). (۳۶۴)

پرگه‌ی شه‌ست‌وسی: پیویسته که‌سی موسولمان له کاتی کاره‌سات و
ناخوشیه‌کاندا هیوا بر او نه‌بی‌ت و چاوه‌رپی ره‌حمه‌تی خوا بکات، خوا له‌گه‌ل
هه‌موو ناخوشیه‌کی به‌نده‌که‌یدا شتی‌ک له هه‌له‌کانی ده‌سرتیته‌وه.

عائشه (ره‌زای خوی لبیت) ده‌لیت: پیغهمبهر (صلی الله علیه وسلم) فرموویه‌تی: ئەگەر
خاوه‌ن باوه‌رپیک به‌هوی دپرکیکه‌وه، یان به‌هوی شتیکه‌وه له دپرکیک گه‌وره‌تر،
تووشی پیکان بی‌ت، ئەوه خوا له جیاتی ئەو پیکانه شتی‌ک له هه‌له‌کانی ئەو
خاوه‌نباوه‌ره هه‌ر که‌م ده‌کاته‌وه). (۳۶۵)

پرگه‌ی شه‌ست و چوار: پیویسته مروّقی خاوه‌نباوه‌ر بو هه‌موو کارو
پیداویسته‌کانی هانا بو خوا به‌ری‌ت و داوای لی بکات و لیی بپاریته‌وه، له‌م
باره‌یه‌وه خوا ده‌فرمویت:

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا
بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (۱۸۶) البقرة

﴿ئە‌ی محمه‌د﴾، ئەگەر به‌نده‌کانیشم پرسپاریان لی‌کردی ده‌راره‌ی من، ئە‌وه‌ا
من نزیکم، وه‌لامی داوای داواکاریک ده‌ده‌مه‌وه کاتی‌ک بانگم بکات، با ئە‌وانیش
باوه‌ر به‌من بی‌نن، به‌لکو به‌و باوه‌ره‌ینانه‌یان ریگه‌ی راستیان نیشان ده‌دری‌ت.

(پیغمبر(صلی الله علیه و سلم) فہر موویہ تی: خوای گہورہو بہ دہسہ لآت دہ فہر مویت: ئاستی تیروانی نی بہ ندہ کہم چو ن بیت لہ سہر من، منیش و ہا دہم بو ی، لہ گہ لیشی دام کاتیک یادی من دہ کاتہوہ، ئہ گہر لہ دہرونی خویدا یادی من بکاتہوہ، منیش لہ دہرو نہ کہی خو دما یادی دہ کہمہوہ، ئہ گہر لہ نیو خہ لکیشدا یادی من بکاتہوہ، منیش لہ نیو خہ لکیکی با شتردا یادی ئہو دہ کہمہوہ، ئہ گہر بہ ئہ ندازہی بستیکیش لی م نزی ک بی تہوہ، ئہوا من بہ ئہ ندازہی بالیک لی نزی ک دہ کہمہوہ، ئہ گہر بہ ئہ ندازہی بالیکیش لی م نزی ک بکہویتہوہ، ئہوہ من بہ ئہ ندازہی ہہردو ک بالہکان لی نزی ک دہ کہمہوہ، ئہ گہر بہ پیادہ بی ش بیت بولام، ئہوا من بہ نہر مہ غار بہ پیلیہوہ دہجم). (۳۶۶)

یاسای بیدعوہ دمبہ دمانی

بیدعہ، واتہ: داہینانی شتیکی نوی بہ سہر یاسا بنہرہ تہکانی شہریعہ تی ئیسلامیدا.

وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَ ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا.... (۲۷) الحديد

بہدوای ئہوانیشدا عیسا ی کوپی مریہ ممان ناردو، ئینجیلیشمان پی دا، لہ نیو دل ی ئہوانہ شدا کہ پہرہویان (لہ عیسا) دہ کرد، خوشی و سوزو بہ زہییمان دانا، (ئہوانیش لہ خوا پہرستیدا) گوشہ گیریان داہینا، ئیمہ لہ سہر ئہوانمان پیویست نہ کرد بوو (ئہو گوشہ گیریہ بکن)، تہنہا ویستی خو یان بوو لہ پی ناوی بہدہستہینانی رہزامہ ندیی خوادا، کہچی ئہوان پاریزگاریی و چاودی ریی (ئہو خوشی و سوزو بہ زہییہی خویان) نہ کرد (کہ پیی دابوون)....

پرگه‌ی یه‌که‌م:

هەر داهینانیك به‌سه‌ر یاساكانی ئیسلامدا، ده‌بیته مایه‌ی گومرایی داهینه‌ره‌که‌ی، تاوانی هه‌موو ئه‌وانه‌شی ده‌که‌ویته ئه‌ستۆ که په‌یره‌وی ده‌که‌ن. (پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: که‌سیك سوننه‌تیک له سوننه‌ته‌کانی من زیندوو بکاته‌وه‌و خه‌لکی کاری پیبکه‌ن، ئه‌وه پاداشته‌که‌ی وه‌کو پاداشته‌ی هه‌موو ئه‌وانه وایه که کاری پیده‌که‌ن، هیچ شتیکیش له پاداشته‌که‌یان که‌م ناکریته‌وه، هه‌رکه‌سیکیش شتیکی نوی داهینی(به‌ناوی منه‌وه) و خه‌لکی کاری پی بکه‌ن، ئه‌وا قورسای هه‌مووئه‌وانه‌ی ده‌که‌ویته سه‌رشان که کاری پی ده‌که‌ن و، هیچ شتیکیش له قورسای سه‌رشانی ئه‌وانه که‌م ناکریته‌وه که کاری پیده‌که‌ن). (۳۶۷)

پرگه‌ی دووه‌م: هه‌ر که‌سیك به‌ ناوی پیغه‌مبه‌ره‌وه(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رمووده‌یه‌ک هه‌لبه‌ستیت ئه‌وه له ریزی درۆنه‌کان داده‌نریت. (پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: هه‌رکه‌سیك به‌ناوی منه‌وه فه‌رمووده‌یه‌ک بگپریته‌وه، بو‌خۆشی بزانیته‌ درۆیه‌و بو‌خۆی هه‌لی به‌ستوه، ئه‌وا ئه‌وه‌که‌سه یه‌کیکه له درۆنه‌کان). (۳۶۸)

پرگه‌ی سییه‌م:

ئه‌و که‌سه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست درۆیه‌ک له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌لده‌به‌ستیت سزاکه‌ی ناگری دۆزه‌خه.

(پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیك به‌ ئه‌نقه‌ست به‌ناوی منه‌وه درۆیه‌ک بکات، ئه‌وه با شوینیك بو‌خۆی ئاماده بکات له‌نیو ئاگرادا). (۳۶۹)

پرگه‌ی چواره‌م: پابه‌ندبوون به‌ ئیسلامه‌وه ته‌نها به‌پیی فه‌رمووده‌کانی خواو ریوشوینی پیغه‌مبه‌رن(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، گونجاو نییه موسولمان په‌یره‌وی شتیك بکات که له کتییی خواو سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) و هه‌لسوکه‌وتی خه‌لیفه‌کانی راشدین باس نه‌کراییت.

(پيغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى: (پړيوشوئنه كان) دوون، فەرموودەكانى خواو، پړيوشوئنه كانى محەمەد، باشتري فەرموودەش فەرموودەكانى خوان، باشتري پړيوشوئنيش، پربازى محەمەدە، ناگادارو وريابن لەو شتە نوئيانەى دەهيئريئە ناو ئايئنه كە تانەو، چونكە خراپترينى كاروبارە كان ئەوەيانە كە نوئيكارى بەسەر ئايئنه كە دا بهيئريئە، هەموو نوئيكارييە كيش داهيئانە، هەموو داهيئانئيكيش گومرا بوونە). (٣٧٠)

پرگەى پيئنجەم:

ململانى و دمبەدمانى، دەبنەمايەى جياوازى و لەيەك دوركە و تنەو و داهيئانى پربازى نوئى، بۆيە دمبەدمانى و ململانى كردن لەسەر چۆنيەتى جيئەجى كردنى ياساكانى ئيسلام قەدەغەيە.

(پيغهمبر(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرموويەتى: هيج شتئيك نابيئتە هوئى لادانى ميللەتيك لەسەر ئەو پړيوشوئنه راستەى كە لەسەرى پړويشتون، تەنھا ململانى و دمبەدمانى نەبيئە، پاشان ئەم ئايەتەى خوئندەو: (بل هم قوم خصمون)، (سوورەتى الزخرف ئايەتى ٥٨)). (٣٧١)

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پهراویزہ کان

(۱) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَالْحَجِّ وَصَوْمِ رَمَضَانَ. (صحيح البخاري (۸)، كتاب الايمان).

(۲) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): أكمل المؤمنين ايمانا أحسنهم خلقا). (الحاكم (۱)، كتاب الإيمان).

(۳) (كشف الاسرار المخفية، ص ۱۴۰)

(۴) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: (إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ). (صحيح البخاري (۷۳۹۲)، باب إِنَّ لِلَّهِ مِائَةَ اسْمٍ إِلَّا وَاحِدًا). (صحيح مسلم (۲۶۷۷)، باب فِي أَسْمَاءِ اللَّهِ تَعَالَى).

(۵) (الجامع الصغير للسيوطي، حديث رقم ۴۲۵۹).

(۵ب) (عن عائشة قالت: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): خلقت الملائكة من نور وخلق الجان من مارج من نار وخلق آدم مما وصف لكم). (صحيح مسلم (۲۹۹۶)، باب الاحاديث المتفرقة).

(۶) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: لا تدخل الملائكة بيتا فيه كلب ولا تماثيل). (صحيح مسلم (۲۱۰۶)، باب تحريم تصوير صورة الحيوان وتحريم اتخاذ ما فيه صورة غير ممتهنة).

(۷) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) كان يقول في قوله: (وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمْ)، قال: هم الجن). (ابن كثير في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(۷) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) كان يقول في قول الله: واخرين من دونهم لا تعلمونهم، قال: هم الجن). (ابن ابي حاتم في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(۷) (وآخرين من دونهم لا تعلمونهم)، معنى ذلك إن شاء الله: ترهبون بارتباطكم، أيها المؤمنون، الخيل عدو الله وأعداءكم من بني آدم الذين قد علمتم عداوتهم لكم، لكفرهم بالله ورسوله، وترهبون بذلك جنسًا آخر من غير بني آدم، لا تعلمون أماكنهم وأحوالهم، الله يعلمهم دونكم، لأن بني آدم لا يرونهم، وقيل: إن سهيل الخيل يهرب الجن، وأن الجن لا تقرب دارًا فيها فرس). (الطبري في تفسير الآية ۶۰ سورة الانفال).

(٨) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ما منكم من أحد إلا وقد وكل به قرينه من الجن). (صحيح مسلم ٦٩-٢٨١٤)، باب تحريش الشيطان وبعثه سراياه لفتنة الناس وأن مع كل إنسان قرينا).

(٩) (عن أبي سفيان قال: سمعت جابرا يقول: سمعت النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: إن بين الرجل وبين الشرك والكفر ترك الصلاة). (صحيح مسلم ١٣٤-٨٢)، باب بيان إطلاق اسم الكفر على من ترك الصلاة).

(١٠) (قال رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أحل الذهب والحريز لإناث أممي وحرم على ذكورها). (البيهقي الكبرى (٥٩٠٧)، باب الرخصة للنساء في لبس الحريز والديباج وافتراشهما والتحلي بالذهب).

(١١) (ثم روون كردنه وهيه له ته فسيري (ابن كثير، ٣٣ المائدة) وهرگيراوه).

(١٢) (عن ابن عباس (رضي الله عنه) انه قال: من السنة ان لا يصلي بتييم الا صلاة واحدة، ثم يَتِيَمُ لصلاة اخرى)، (٦٧٠٠/٦ الدارقطني، باب التيمم وانه يفعل لكل صلاة).

(١٣) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الفطرة عشرة: المضمضة، والاستنشاق، والسواك، وقص الشارب، وتقليم الاظفار، وغسل البراجم، وנטف الابط، والانتضاح بالماء، والختان، والاستحداد). (الامام احمد (٢٦٤/٤)، البيهقي الكبرى (٢٤٥)، باب سنة المضمضة والاستنشاق وأنهما غير واجبتين).

(١٤) (عن أنس بن مالك قال: وقت لنا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قص الشارب وتقليم الأظفار وحلق العانة وנטف الإبط لا يترك أكثر من أربعين يوما). (سنن الترمذي (٢٧٥٩)، باب ١٥ في التوقيت في تقليم الأظفار وأخذ الشارب).

(١٥) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اَحْتَتَنَ إِبرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقُدُومِ). (صحيح البخاري (٣٣٥٦)، باب قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: وَأَخَذَ اللَّهُ إِبرَاهِيمَ خَلِيلًا).

(١٦) (أن امرأة كانت تختن بالمدينة فقال لها النبي (صلى الله عليه وسلم): لا تنهكي (أي لا تبالغي في الخفض يعني ختان النساء)، فإن ذلك أحظى للمرأة، وأحب إلى البعل). (سنن ابوداود (٥٢٧١) ١٧٩ - ت / ١٦٦ ١٦٧ م باب ما جاء في الختان).

(١٧) (عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من قال حين يسمع النداء اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته، إلا حلت له الشفاعة يوم القيامة). (سنن الترمذى (٢١١)، باب ما جاء أن الإمام ضامن والمؤذن مؤتمن).

(١٧ب) (عن أنس بن مالك: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الدعاء لا يرد بين الأذان والإقامة). (سنن الترمذى (٣٥٩٥)، باب ١٢٩ في العفو والعافية).

(١٨) (عن النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قال: (من أتم الوضوء كما أمره الله فالصلاة المكتوبات كفارات لما بينهن). (سنن ابن ماجه (٤٥٩)، باب ماجاء في الوضوء على ما أمر الله تعالى).

(١٩) (عن أبي أمامة: أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نهى أن يصلي الرجل وهو حاقن). (سنن ابن ماجه (٦١٧)، باب ما جاء في النهي للحاقن أن يصلي).

(٢٠) (قال النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لا تمس القرآن الا وابت طاهر). (مالك، كتاب القرآن، ص ٤١).

(٢١) (قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إذا أتيتم الغائط فلا تستقبلوا القبلة ولا تستدبروها). (سنن ابن ماجه، (٣١٣)، باب الاستنجاء بالحجارة والنهي عن الروث والرمة).

(٢٢) (علمنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أتينا الخلاء أن نتوكأ على اليسار). (البيهقى (٩٦/١)، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب الاستطابة).

(٢٣) (ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: لا يبولن احدكم في مستحمه، ثم يتوضأ، فأن عامة الوسواس منه). (سنن ابوداود (٧/١)، كتاب الطهارة).

(٢٤) (ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: تنزهوا من البول، فأن عامة عذاب القبر منه). (الدارقطني (١٢٧/١)، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب ازالة النجاسة).

(٢٥) (ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قالت لعائشة (رضي الله عنها)، قد سخنت الماء بالشمس: يا حميراء لا تفعلي هذا فانه يورث البرص). (سنن البيهقي الكبرى (١٥)، باب كراهة التطهير بالماء المشمس).

(٢٦) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا اسْتَيْقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلْيَغْسِمْ يَدَيْهِ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهَا ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ). (صحيح البخارى ٧٢/١، كتاب الوضوء).

(٢٧) (إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: هَذَا الْوُضُوءُ، فَمَنْ زَادَ عَلَى هَذَا أَوْ نَقَصَ، فَقَدْ آسَأَ وَظَلَمَ). (سنن ابوداود، ٣٠/١، كتاب الطهارة).

(٢٨) (عمر بن عبسة يقول: قلت يا رسول الله كيف الوضوء قال: أما الوضوء فإنك إذا توضأت فغسلت كفيك فأنقيتهما خرجت خطاياك من بين أظفارك وأناملك فإذا مضمضت قال واستنشقت منخريك وغسلت وجهك ويديك إلى المرفقين ومسحت برأسك وغسلت رجلك إلى الكعيبين اغتسلت من عامة خطاياك فإن أنت وضعت وجهك لله خرجت من خطاياك كيوم ولدتك أمك). (سنن النسائي الكبرى(١٧٧)، ثواب من توضأ ثم أتى المسجد فركع فيه ركعتين).

(٢٩) (عن عمر بن الخطاب، قال: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ تَوَضَّأَ فَأَحْسَنَ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ - فتحت له ثمانية أبواب الجنة يدخل من أيها شاء). (سنن الترمذي(٥٥)، باب فيما يقال بعد الوضوء).

(٣٠) (قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (أَنْ لِلْوُضُوءِ شَيْطَانًا يُقَالُ لَهُ وَلِهَانَ، فَاتَّقُوا وَسْوَاسَ الْمَاءِ). (سنن ابن ماجه(٤٢١)، باب ما جاء في القصر وكراهية التعدي فيه).

(٣١) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، حدثنا هشيم عن يزيد بن أبي زياد عن عبد الرحمن بن أبي ليلى عن علي، قال: سئل رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عن المذي، فقال: (فيه الوضوء، وفي المني الغسل). (سنن ابن ماجه (٥٠٤)، باب الوضوء من المذي).

(٣٢) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لا وضوء الا من صوتٍ او ريحٍ). (سنن الترمذي، ٢٤٧/١، كتاب الطهارة).

(٣٣) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا مَسَّ أَحَدُكُمْ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ). (سنن ابن ماجه(٤٧٩)، باب الوضوء من مس الذكر).

(٣٤) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، حدثنا سفيان بن عيينة أنه سمع محمد بن المنكدر قال سمعت أميمة بنت رقيقة تقول جئت النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ في نسوة

نبايعه: فقال لنا (فيما استطعتن وأطقتن، إني لا أصافح النساء). (سنن ابن ماجه(٢٨٧٤)، باب بيعة النساء).

(٣٥) حدثنا أحمد بن عمرو بن السرح المصري، حدثنا عبد الله بن وهب، قال أخبرني يونس عن ابن شهاب، أخبرني عروة بن الزبير أن عائشة زوج النبي (صلى الله عليه وسلم): قالت كانت المؤمنات إذا هاجرن إلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يمتحن بقول الله (يا أيها النبي إذا جاءك المؤمنات يبایعنك) الخ الآية، قالت عائشة فمن أقربها من المؤمنات فقد أقر بالمحنة، فكان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أقررن بذلك من قولهن: قال لهن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (انطلقن، فقد بايعتكن) لا والله ما مست يد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يد امرأة قط، غير أنه يبایعهن بالكلام). (سنن ابن ماجه(٢٨٧٥)، باب بيعة النساء).

(٣٦) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): (إذا أقبلت الحيضة فدعيت الصلاة). (صحيح البخارى ١٢٢/١، كتاب الحيض).

(٣٧) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) امر في قتلى أحد بدفنهم بدمائهم ولم يصلي عليهم ولم يغسلوا)، (صحيح البخارى ٤٥٠/١ ، كتاب الجنائز).

(٣٨) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): (اصنعوا كل شيء الا النكاح). (صحيح مسلم ٢١١/٣، كتاب الحيض).

(٣٩) (قال النبي(صلى الله عليه وسلم): لا يقبلُ اللهُ صلاةً بغير طهور). (صحيح مسلم، ٢٢٤)، باب وجوب الطهارة للصلاة).

(٤٠) (حدثنا معاوية عن الحجاج عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا التقى الختانان وتوارت الحشفة فقد وجب الغسل). (سنن ابن ماجه(٦١١)، باب ما جاء في وجوب الغسل إذا التقى الختانان).

(٤١) (عن أبي سعيد قال: قال رسول الله(صلى الله عليه وسلم): (إذا أتى أحدكم أهله ثم أراد أن يعود فليتوضأ). (٥٨٧ سنن ابن ماجه(١٠٠) باب في الجنب إذا أراد العود توضأ).

(٤٢) (عن عائشة قالت: كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أراد أن يأكل وهو جنب توضأ). (٥٩١ سنن ابن ماجه(١٠٣) باب في الجنب يأكل ويشرب).

(٤٣) (عن حماد بن سلمة عن عطاء الخراساني عن يحيى بن يعمر عن عمار: أن النبي صلى الله عليه وسلم رخص للجنب إذا أراد أن يأكل أو يشرب أو ينام أن يتوضأ وضوءه للصلاة). (سنن الترمذي (٦١٣)، ٤٣٢ - باب في الرخصة للجنب في الأكل والنوم إذا توضأ).

(٤٤) (حَدَّثَنَا إِسْمَاعِيلُ قَالَ حَدَّثَنِي مَالِكٌ عَنْ هِشَامِ بْنِ عُرْوَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ زَيْنَبَ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ جَاءَتْ أُمُّ سُلَيْمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحِي مِنْ الْحَقِّ فَهَلْ عَلَى الْمَرْأَةِ غُسْلٌ إِذَا احْتَلَمَتْ فَقَالَ نَعَمْ إِذَا رَأَتْ الْمَاءَ). (صحيح البخاري (٦١٢١)، باب مَا لَا يُسْتَحْيَا مِنَ الْحَقِّ لِلنَّفَقَةِ فِي الدِّينِ).

(٤٥) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من نام عن صلاة او سهى فليصليها اذا ذكرها)، (صحيح البخاري (٢١٥/١)، كتاب مواقيت الصلاة).

(٤٦) (عن عائشة (رضي الله عنها) قالت: كنا نحيض على عهد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ثم نظهر فيأمرنا بقضاء الصيام ولا يأمرنا بقضاء الصلاة). (سنن الترمذي (٧٨٧)، باب ما جاء في قضاء الحائض الصيام دون الصلاة).

(٤٧) (حدثنا أحمد بن محمد بن حنبل ثنا يحيى عن عبيد الله أخبرني نافع عن ابن عمر قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): اجعلوا في بيوتكم من صلاتكم ولا تتخذوها قبورا). (سنن ابوداود (١٠٤٣)، باب صلاة الرجل التطوع في بيته).

(٤٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (العورة فيما بين سرتي الى ركبتي). (سنن البيهقي الكبرى (٣٠٥٣)، (باب عورة الرجل)).

(٤٩) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (نهى ان يغطي الرجل فاه في الصلاة). (سنن ابوداود (٦٤٣) باب ما جاء في السدل في الصلاة).

(٥٠) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: السواك مطهرة للفم مرضاة للرب). (سنن النسائي (٤) كتاب الطهارة، الترغيب في السواك).

(٥١) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: صلاة بسواك خير من سبعين صلاة بدون سواك). (سنن البيهقي (١٦٠)، (باب تأكيد السواك عند القيام إلى الصلاة)).

(٥٢) (أَبَا هُرَيْرَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَسَمْتُ الصَّلَاةَ بَيْنِي وَبَيْنَ عَبْدِي بِنِصْفَيْنِ، فَنِصْفُهَا لِي وَنِصْفُهَا

لِعَبْدِي، وَ لِعَبْدِي مَا سَأَلَ...). (موطأ الامام مالك (١٨٨)، باب القراءة خلف الإمام فيما لا يجهر فيه بالقراءة).

(٥٣) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (فِي فَاتِحَةِ الْكِتَابِ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ)، (سنن الدارمي (٣٤١٣) باب فضل فاتحة الكتاب).

(٥٤) (عن النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الْوُضُوءُ وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ). (ابو داود ١٥/١، كتاب الطهارة).

(٥٥) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا قَالَ الْإِمَامُ: ﴿غَيْرِ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فَقُولُوا: آمِينَ، فَإِنَّهُ مَنْ وَافَقَ قَوْلَهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ)، (موطأ الإمام مالك، رواية محمد بن الحسن (١٣٦) (باب آمين في الصلاة).

(٥٦) (عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ: لِاصْلَاةٍ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ). (صحيح البخارى ٧٥٦، كتاب الصلاة، باب وجوب القراءة للإمام والمأموم في الصلوات كلها في الحضر والسفر وما يجهر فيها وما يخافت).

(٥٧) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ، رَفَعَ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكَبَيْهِ، وَإِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ). (صحيح البخاري ٧٣٨، كتاب الصلاة، باب رَفَعُ الْيَدَيْنِ إِذَا كَبَّرَ وَإِذَا رَفَعَ وَإِذَا رَفَعَ).

(٥٨) (عن وائل بن حجر قال: رأيت النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا سَجَدَ وَضَعَ رِجْلَيْهِ قَبْلَ يَدَيْهِ، وَإِذَا نَهَضَ رَفَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رِجْلَيْهِ). (سنن ابوداود ٨٣٨ كتاب الصلاة باب كيف يضع ركبتيه قبل يديه).

(٥٩) (عن جابر قال: قيل للنبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَي الصَّلَاةِ أَفْضَلُ؟ قَالَ طَوَّلَ الْقَنُوتَ). (سنن الترمذي (٣٨٧) باب ماجاء في طول القيام في الصلاة، ابن ماجه (١٤٢١)).

(٦٠) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَتَعَاقِبُونَ فِيكُمْ مَلَائِكَةٌ بِاللَّيْلِ وَمَلَائِكَةٌ بِالنَّهَارِ وَيَجْتَمِعُونَ فِي صَلَاةِ الْعَصْرِ وَصَلَاةِ الْفَجْرِ ثُمَّ يَعْرِجُ الَّذِينَ بَاتُوا فِيكُمْ فَيَسْأَلُهُمْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِهِمْ كَيْفَ تَرَكْتُمْ عِبَادِي فَيَقُولُونَ تَرَكْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ وَأَتَيْنَاهُمْ وَهُمْ يُصَلُّونَ). (صحيح البخاري (٧٤٨٦)، باب كَلَامِ الرَّبِّ مَعَ جِبْرِيلَ وَنِدَائِهِ لِلَّهِ الْمَلَائِكَةَ).

(٦١) (ان النبي (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَمْنِي جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ عِنْدَ بَابِ الْبَيْتِ مَرَّتَيْنِ، فَصَلَّى بِي الظَّهْرَ فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ وَالْفِيءُ مِثْلُ الشَّرْكَاءِ،

ثم صلى بي المرة الاخيرة حين كان ظل كل شيء مثله)، (سنن ابوداود ٣٩٣ كتاب الصلاة، باب في المواقيت).

(٦٢) (الدر المنثور/ جزء(١)ص٧٢٦)، (صحيح البخاري(٦٣٩٦)، باب الدعاء على المشركين).

(٦٣) (ان النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: وصلى بي جبريل العصر حين كان ظل كل شيء مثله، ثم صلى بي المرة الاخيرة حين كان ظل كل شيء مثليه). (سنن ابوداود ٣٩٣ كتاب الصلاة، باب في المواقيت).

(٦٤) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَدْرَكَ أَحَدُكُمْ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ قَبْلَ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ فَلْيُتِمَّ صَلَاتَهُ وَإِذَا أَدْرَكَ سَجْدَةً مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ فَلْيُتِمَّ صَلَاتَهُ). (البخاري بَاب مَنْ أَدْرَكَ رُكْعَةً مِنَ الْعَصْرِ قَبْلَ الْغُرُوبِ ٥٥٦).

(٦٥) (عَنْ أَبِي الْمَلِيحِ قَالَ كُنَّا مَعَ بَرِيْدَةَ فِي غَرْوَةٍ فِي يَوْمٍ ذِي غَيْمٍ فَقَالَ بَكَرُوا بِصَلَاةِ الْعَصْرِ فَإِنَّ النَّبِيَّ(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ تَرَكَ صَلَاةَ الْعَصْرِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ). (صحيح البخاري ٥٥٣، بَاب مَنْ تَرَكَ الْعَصْرَ).

(٦٦) (عن عائشة: أن النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قرأ سورة الأعراف في صلاة المغرب فرقها في ركعتين). (سنن البيهقي الكبرى(٢٨٤٢) باب من لم يضيّق القراءة فيها....).

(٦٧) (عن النبي(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: وقت المغرب ما لم يسقط ثور الشفق). (المسلم ١٧٢-٦١٢) كتاب المساجد، باب اوقات الصلوات الخمس).

(٦٨) (نها رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): عن النوم قبلها والحديث بعدها). (صحيح البخاري ٥٦٨) بَاب مَا يُكْرَهُ مِنَ النَّوْمِ قَبْلَ الْعِشَاءِ).

(٦٩) (قال رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فعليه الجمعة الا على امرأة او مسافر او عبد او مريض). (المجموع ٢٥٢/٤).

(٧٠) (حدثنا محمد بن كثير أخبرنا إسرائيل ثنا عثمان بن المغيرة عن إياس بن أبي رملة الشامى قال شهدت معاوية بن أبي سفيان وهو يسأل زيد بن أرقم قال: أشهدت مع رسول الله(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عيدين اجتمعا في يوم؟ قال نعم قال فكيف

صنع؟ قال صلى العيد ثم رخص في الجمعة فقال: من شاء أن يصلي فليصل).
(ابوداود (١٠٧٠) باب إذا وافق يوم الجمعة يوم عيد).

(٧١) (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَقُولُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيٍّ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)، (صحيح البخاري ٨٤٤، باب الذكر بعد الصلاة).

(٧٢) (كان سهل بن سعد الساعدي يقدم فتیان قومه يصلون بهم، فقبل له تفعل ولك من القدم مالك؟ قال إني سمعت رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يقول: (الإمام ضامن، فإن أحسن فله ولهم، وإن أساء فعليه ولا عليهم). (سنن ابن ماجه (٩٨١) باب ما يجب على الإمام).

(٧٣) (عن ابن عمر أن رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: صلاة الجماعة أفضل من صلاة الفذ بسبع وعشرين درجة). (صحيح مسلم (٢٤٩) - (٦٥٠)) باب فضل صلاة الجماعة وبيان التشديد في التخلف عنها).

(٧٤) (عَنْ أَنَسٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: سَوُّوا صُفُوفَكُمْ فَإِنَّ تَسْوِيَةَ الصُّفُوفِ مِنْ إِقَامَةِ الصَّلَاةِ). (صحيح البخاري ٧٢٣، باب إقامة الصف من تمام الصلاة).
(٧٥) (كان رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يوجز ويتم الصلاة). (سنن ابن ماجه (٩٨٥) باب من أم قوم فليخفف).

(٧٦) (قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (إني لأسمع بكاء الصبي فأتجوز في الصلاة). (سنن ابن ماجه (٩٩٠) باب الإمام يخفف الصلاة إذا حدث أمر).

(٧٧) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لو تعلمون ما في الصف الاول لكانت قرعة)، (سنن ابن ماجه ٩٩٨ باب فضل الصف المقدم).

(٧٨) (قال النبي صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): ان الله وملائكته يصلون على الصف الاول). (سنن ابن ماجه ٩٩٧ باب فضل الصف المقدم).

(٧٩) (قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (خير صفوف النساء آخرها، وشرها أولها، وخير صفوف الرجال أولها، وشرها آخرها). (ابن ماجه (١٠٠٠) باب صفوف النساء).

(٨٠) (عن موسى بن أنس قال: صلى رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بامرأة من أهله وبي، فأقامني عن يمينه وصلت المرأة خلفنا، (ابن ماجه ٩٧٥، باب الاثنان جماعة).

(٨١) (عن عائشة قالت: كان رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يصلي الضحى أربعاً ويزيد ما شاء الله)، (سنن النسائي الكبرى ٤٧٩ عدد صلاة الضحى في الحضر).

(٨٢) (عن أنس بن مالك قال : قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من صلى الضحى ثنتي عشرة ركعة بنى الله قصراً من ذهب في الجنة). (سنن الترمذي ٤٧٣، باب ما جاء في صلاة الضحى).

(٨٣) (عن أبي هريرة أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: قاتل الله اليهود اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد). (سنن البيهقي (٧٠١٠) باب النهي عن أن يبني على القبر مسجداً، رواه البخاري في الصحيح عن القعنبى وأخرجه مسلم من وجه آخر عن مالك).

(٨٤) (قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: من غسل ميتاً فليغتسل)، (سنن ابن ماجه ١٤٦٣ باب ما جاء في غسل الميت).

(٨٥) (ان النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: ما من مسلم يموت فيصلي عليه ثلاثة صفوف من المسلمين الاَّ وَجِبَتْ)، (سنن ابوداود ٣١٦٦ كتاب الجنائز، باب في الصفوف على الجنازه).

(٨٦) (عَنْ عَامِرِ بْنِ رَبِيعَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: إِذَا رَأَيْتُمُ الْجَنَازَةَ فَقُومُوا حَتَّى تُخَلِّفَكُمُ (صحيح البخاري ١٣٠٧ باب القيام للجنازة).

(٨٧) (امرنا رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): بعيادة المريض و اتباع الجنائز). (سنن النسائي الكبرى ٢٠٦٦، كتاب الجنائز وتمني الموت، الأمر باتباع الجنائز).

(٨٨) (قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): من عزى مصاباً فله مثل اجره). (سنن ابن ماجه، ١٦٠٢ باب ما جاء في ثواب من عزى مصاباً).

(٨٩) (قال رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إذا قام الإمام في الركعتين فإن ذكر قبل أن يستوي قائماً فليجلس فإن استوى قائماً فلا يجلس ويسجد سجدة السهو). (سنن ابوداود (١٠٣٦)، باب من نسي أن يتشهد وهو جالس).

(٨٩ب) (عن أبي هريرة: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: أقرب ما يكون العبد من ربه وهو ساجد فأكثرُوا الدعاء). (صحيح مسلم) (٢١٥ - ٤٨٢)، باب ما يقال في الركوع والسجود).

(٩٠) (عن ابن عباس قال: أقام رسول الله (صلى الله عليه وسلم) تسعة عشر يوماً يصلي ركعتين ركعتين، فنحن إذا أقمنا تسعة عشر يوماً نصلي ركعتين ركعتين، فإذا أقمنا أكثر من ذلك صلينا أربعاً). (ابن ماجه (١٠٧٥) باب كم يقصر الصلاة المسافر إذا أقام ببلدة).

(٩١) (كان النبي (صلى الله عليه وسلم): يجمع بين المغرب والعشاء إذا جدَّ به السير). (صحيح البخارى ١١٠٦، باب الْجَمْعُ فِي السَّفَرِ بَيْنَ الْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ).

(٩٢) (صلى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) الظهر والعصر، والمغرب والعشاء جمعاً من غير خوفٍ ولا سفر). (صحيح مسلم (٧٠٥)، باب الجمع بين الصلاتين في الحضر).

(٩٣) (عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: مكث المهاجر بمكة بعد قضاء نسكه ثلاثاً). (صحيح مسلم ٤٤٤ - ١٣٥٢) باب جواز الإقامة بمكة للمهاجر منها بعد فراغ الحج والعمرة ثلاثة أيام بلا زيادة).

(٩٤) (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: أَقَامَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) تِسْعَةَ عَشَرَ يَقْصُرُ فَنَحْنُ إِذَا سَافَرْنَا تِسْعَةَ عَشَرَ قَصَرْنَا وَإِنْ زِدْنَا أَتَمَمْنَا). (صحيح البخاري (١٠٨٠)، باب مَا جَاءَ فِي التَّقْصِيرِ وَكَمْ يُقِيمُ حَتَّى يَقْصُرَ).

(٩٥) (إن النبي (صلى الله عليه وسلم) كان يعتكف العشر الأواخر من رمضان). (صحيح البخاري ٢٠٢٥، باب الاعتكاف في عشر الأواخر).

(٩٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) رفع عن امتي الخطأ والنسيان وما استكرهوا عليه). (ابن ماجه ٢٠٤٣ كتاب الطلاق، باب طلاق المكره والناسي).

(٩٧) (عن أنس بن مالك: قال كان النبي (صلى الله عليه وسلم) يعتكف في العشر الأواخر من رمضان فلم يعتكف عاماً فلما كان في العام المقبل اعتكف عشرين). (سنن الترمذى (٨٠٣)، الاعتكاف إذا خرج منه).

(٩٨) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: أَفْضَلُ الصَّدَقَةِ أَوْ خَيْرُ الصَّدَقَةِ عَن ظَهْرِ غِنَى وَالْيَدِ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى وَابْدَأْ بِمَنْ تَعُولُ. (صحيح مسلم (١٠٣٤)، باب بيان أن اليد العليا خير من اليد السفلى وأن اليد العليا هي).

(٩٩) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَيْسَ الْغِنَى عَن كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ). (صحيح مسلم (١٠٥١)، باب ليس الغني عن كثرة العرض).

(١٠٠) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَيْسَ عَلَى مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ فِي عِبْدِهِ وَلَا فِي فَرَسِهِ). (صحيح البخاري ١٤٦٤، كتاب الزكاة، باب لَيْسَ عَلَى الْمُسْلِمِ فِي عِبْدِهِ صَدَقَةٌ).

(١٠١) (إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: لَا تَقْتَسِمِ وَرَثَتِي دِينَارًا وَلَا دَرَاهِمًا، مَا تَرَكَتَهُ بَعْدَ نَفَقَةِ نِسَائِي، وَمَوْئِنَ عَامِلِي، فَإِنَّهُ صَدَقَةٌ). (صحيح البخاري ١٠٢١/٣، كتاب الوصايا).

(١٠٢) (عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ). (صحيح البخاري (١٠٥٣) بابُ فَرَضِ صَدَقَةِ الْفِطْرِ وَرَأَى أَبُو الْعَالِيَةِ وَعَطَاءٌ وَابْنُ سِيرِينَ صَدَقَةَ الْفِطْرِ فَرِيضَةً).

(١٠٣) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (رَأَيْتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عَلَى بَابِ الْجَنَّةِ مَكْتُوبًا الصَّدَقَةَ بَعِشْرَ أَمْثَالِهَا وَالْقَرْضَ بِثَمَانِيَةِ عَشْرٍ). (سنن ابن ماجه (٢٤٣١) باب القرض).

(١٠٤) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَصَدَّقْنَ، يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ وَكُو مِنْ حَلِيكُنَّ). (صحيح مسلم (٤٥ - ١٠٠٠) باب فضل النفقة والصدقة على الأقربين والزوج والأولاد والوالدين).

(١٠٥) (قَالَ ابْنُ شَيْبَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كُلُّ مَعْرُوفٍ صَدَقَةٌ). (صحيح مسلم (٥٢ - ١٠٠٥)، باب بيان أن اسم الصدقة يقع على كل نوع من المعروف).

(١٠٦) عن عدي بن حاتم قال سمعت النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: من استطاع منكم أن

يستتر من النار ولو بشق تمره فليفعل). (صحيح مسلم (١٠١٦)، باب الحث على الصدقة ولو بشق تمره أو كلمة طيبة وأنها حجاب من النار).

(١٠٧) (أن رجلا أتى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال يارسول الله إن أمني افتلتت نفسها ولم توصل وأظنها لو تكلمت تصدقت أفلها أجر إن تصدقت عنها؟ قال نعم). (صحيح مسلم (١٠٠٤) باب وصول ثواب الصدقة عن الميت إليه).

(١٠٨) (حدثنا عبدالله بن أبي أوفى قال كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) إذا أتاه قوم بصدقته قال: اللهم صلّ عليهم). (صحيح مسلم (١٠٧٨) باب الدعاء لمن أتى بصدقة).

(١٠٩) (حدثنا أبو موسى محمد بن المثنى حدثنا عثمان بن عمر قال وأخبرنا ابن أبي ذئب عن المقبري عن أبيه عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم): قال من لم يدع قول الزور والعمل به فليس لله حاجة بأن يدع طعامه وشرابه). (سنن الترمذي (٧٠٧) باب ما جاء في التشديد في الغيبة للصائم).

(١١٠) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): إِذَا دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ فَتُحْتَأَبُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَغُلِّقَتْ أَبْوَابُ جَهَنَّمَ وَسُلْسِلَتِ الشَّيَاطِينُ). (١٨٩٩ صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب هل يُقالُ رَمَضَانُ أَوْ شَهْرُ رَمَضَانَ).

(١١١) (عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ). (١٩٠١ صحيح البخاري، كتاب الصيام، باب مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيْمَانًا وَاحْتِسَابًا وَنِيَّةً).

(١١٢) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (يرفع القلم عن الصغير وعن المجنون وعن النائم). (سنن ابن ماجه ٢٠٤٢ كتاب الطلاق، باب طلاق المعتوه والصغير والنائم).

(١١٣) (قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صُومُوا لِرُؤْيَيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ فَإِنَّ غَيْبِي عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ). (١٩٠٩ صحيح البخاري، كتاب الصيام، باب قول النبي (صلى الله عليه وسلم) إذا رأيتم الهلال فصوموا وإذا رأيتموه فأفطروا).

(١١٤) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ لَيْلَةً فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ فَإِنَّ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمَلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ). (١٩٠٧ صحيح البخاري، كتاب

الصيام، بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَأَيْتُمْ الْهَيْلَالَ فَصُومُوا وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَافْطَرُوا).

(١١٥) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، مر برجل في ظل شجرة يرش عليه الماء، فقال: ما بال صاحبكم هذا؟ قالوا صائم يا رسول الله، فقال: ليس من البر الصيام في السفر وعليكم برخصة الله التي رخص لكم فاقبلوها). (سنن النسائي الكبرى ٢٥٦٦ كتاب الصيام، ما يكره من الصيام في السفر).

(١١٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من نسي وهو صائم فأكل أو شرب فليتم صومه فإنما أطعمه الله وسقاه). (صحيح مسلم (١١٥٥)، باب أكل الناسي وشربه وجماعه لا يفطر).

(١١٧) (عن عائشة رضي الله عنها قالت كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقبل إحدى نسائه وهو صائم....). (صحيح مسلم (١١٠٦) باب بيان أن القبلة في الصوم ليست محرمة على من لم تحرك شهوته).

(١١٨) (قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا أفطر أحدكم فليفطر على تمر، فإن لم يجد فليفطر على الماء، فإنه طهور). (سنن ابن ماجه (١٦٩٩) باب ما جاء على ما يستحب الفطر).

(١١٩) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): تسحروا فإن في السحور بركة). (صحيح البخاري ١٩٢٢ كتاب الصيام، بَابُ بَرَكَةِ السَّحُورِ مِنْ غَيْرِ إِجَابٍ).

(١٢٠) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: تَحَرَّوْا لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِي الْوَتْرِ مِنَ الْعَشْرِ الْاَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ). (البخاري ٢٠١٧ كتاب الصوم، باب تحري ليلة القدر).

(١٢١) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صِيَامٌ صَامَ عَنْهُ وَلِيَّهُ). (صحيح البخاري ١٩٥٢ كتاب الصيام، بَابُ مَنْ مَاتَ وَعَلَيْهِ صَوْمٌ).

(١٢٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: من صام رمضان واتبعه ستاً من شوال، فكأنما صام الدهر). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٦٣ كتاب الصيام، صيام ستة أيام من شوال).

(١٢٣) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): صوم عاشوراء كفارة سنة....). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٠٥ كتاب الصيام، صوم يوم عرفة والفضل في ذلك).

(١٢٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لأن بيقيت الى قابل، (يعنى يوم عاشوراء)، لأصومن التاسع). (سنن ابن ماجه ١٧٣٦ كتاب الصيام، باب صيام يوم عاشوراء).

(١٢٥) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) كان يصوم يو الاثنين والخميس، وسئل عن ذلك فقال: ان أعمال العباد تعرض يوم الاثنين ويوم الخميس). (سنن ابوداود ٢٤٣٦ ، كتاب الصيام، باب في صوم الاثنين والخميس).

(١٢٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): صوم يوم عرفة كفارة سنتين، سنة قبله وسنة بعده). (سنن النسائي الكبرى ٢٨٠٠ كتاب الصيام، صوم يوم عرفة والفضل في ذلك).

(١٢٧) (ابو هريرة رضي الله عنه) قال: اوصانى خليلي (صلى الله عليه وسلم) بِثَلَاثِ صِيَامٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ وَرَكَعَتَيِ الضُّحَى وَأَنْ أُوتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ). (صحيح البخاري ١٩٨١ كتاب الصوم، بَابُ صِيَامِ أَيَّامِ الْبَيْضِ).

(١٢٨) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ). (صحيح البخاري ١٩٨٥، كتاب الصوم، بَابُ صَوْمِ يَوْمِ الْجُمُعَةِ).

(١٢٩) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن صومين يوم الفطر ويوم الأضحى). (صحيح مسلم (١١٤٠) باب النهي عن صوم يوم الفطر ويوم الأضحى).

(١٣٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا كانت ليلة النصف من شعبان فقوموا ليلها وصوموا نهارها، فإن الله ينزل فيها لغروب الشمس إلى سماء الدنيا. فيقول ألا من مستغفر لي فأغفر له ألا من مستترق فأرزقه ألا من مبتلى فأعافيه ألا كذا ألا كذا حتى يطلع الفجر). (ابن ماجه (١٣٨٨)، باب ما جاء في ليلة النصف من شعبان).

(١٣١) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا تصوم المرأة وزوجها شاهد يوما من غير شهر رمضان إلا بإذنه). (ابن ماجه (١٧٦١) باب في المرأة تصوم بغير إذن زوجها).

(١٣٢) (الاقرع بن ثابت سأل رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الحج كل عام؟ قال: لا، بل حجة واحدة). (سنن ابوداود ٤٠٠/١ ، كتاب المناسك).

(١٣٣) (عن أبي هريرة أن النبي (صلى الله عليه وسلم): قال (لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر أن تسافر مسيرة يوم واحد ليس لها ذو حرمة). (سنن ابن ماجه ٢٨٩٩، باب المرأة تحج بغير ولي).

(١٣٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (صلى في ذى الحليفة ركعتين ثم احرم). (سنن ابوداود ٤٣٩/١ كتاب المناسك).

(١٣٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (اغتسل لاحرامه). (سنن الترمذي ٥٦٧/٢ كتاب الحج).

(١٣٦) (ان النبي صلى الله عليه وسلم): (ليحرم احدكم في ازار ورداء ونعلين). (صحيح البخاري ٥٦٠/٢)، كتاب الحج، المذهب في فقه الإمام الشافعي، باب الإحرام وما يحرم فيه، فصل فيما يفعله المحرم).

(١٣٧) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (خير ثيابكم البياض، فالبسوها وكفنوا فيها موتاكم). (سنن ابن ماجه ٣٥٦٦) باب البياض من الثياب).

(١٣٨) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (جاءني جبريل فقال يا محمد مر أصحابك فليرفعوا أصواتهم بالتلبية، فإنها من شعار الحج) (سنن ابن ماجه ٢٩٢٣) باب رفع الصوت بالتلبية).

(١٣٩) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) (سُئِلَ عن العمرة اهي واجبة؟ قال: لا، وان تعتمر خير لك). (سنن ابن ماجه ٩٦٨/٢ كتاب المناسك).

(١٤٠) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (عُمرةٌ في رمضان تعدل حجة). (سنن ابوداود ٤٦٠/١، كتاب المناسك).

(١٤١) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (الحج عرفات، فمن ادرك العرفة قبل ان يطلع الفجر، فقد ادرك الحج). (سنن ابوداود ٤٥١/١ كتاب المناسك).

(١٤٢) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (من زار قبري وجبت له شفاعتي). (سنن الدارقطني ٢٧٨/٢، سنن البيهقي ٢٤٥/٥).

(١٤٣) (جاءت امرأة إلى النبي صلى الله عليه وسلم) فقالت: إن أمي ماتت ولم تحج فأحج عنها؟ قال نعم حجي عنها). (سنن الترمذي ٩٢٩، باب ما جاء في الحج عن الشيخ الكبير والميت).

(١٤٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: (كل مسكر خمر، وكل خمر حرام). (صحيح مسلم ٧٥-٢٠٠٣)، كتاب الاشربة، باب بيان أن كل مسكر خمر وأن كل خمر حرام).

(١٤٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: ان من التمر لخمراً، وان من البر لخمراً،

وان من الشعير لخمراً، وان من العسل لخمراً). (سنن ابوداود ٢/٢٩٣، كتاب الاشربة).

(١٤٦) (حَدَّثَنَا مُسَدَّدٌ حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ قَالَ أَخْبَرَنِي عَمْرُو أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يَقُولُ غَزَوْنَا جَيْشَ الْخَبِطِ وَأَمَرَ أَبُو عُبَيْدَةَ فَجَعَلْنَا جَوْعًا شَدِيدًا فَأَلْقَى الْبَحْرَ حَوْتًا مِثْلًا لَمْ يَرِ مِثْلُهُ يُقَالُ لَهُ الْعَنْبَرُ فَأَكَلْنَا مِنْهُ نِصْفَ شَهْرٍ فَأَخَذَ أَبُو عُبَيْدَةَ عَظْمًا مِنْ عِظَامِهِ فَمَرَّ الرَّكِبُ تَحْتَهُ). (صحيح البخاري (٥٤٩٣) بَابُ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى { أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ } وَقَالَ عَمْرُو صَيْدُهُ مَا اصْطِيدَ { وَطَعَامُهُ } مَا رَمَى بِهِ وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الطَّافِي حَنَالًا وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ { طَعَامُهُ } مِثْلُهُ إِلَّا مَا قَدَرْتِ مِنْهَا وَالْجَرِيُّ لَأَ تَأْكُلُهُ الْيَهُودُ وَنَحْنُ نَأْكُلُهُ وَقَالَ شَرِيحُ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُلُّ شَيْءٍ فِي الْبَحْرِ مَذْبُوحٌ وَقَالَ عَطَاءٌ أَمَا الطَّيْرُ فَأَرَى أَنْ يَذْبَحَهُ وَقَالَ ابْنُ جُرَيْجٍ قُلْتُ لِعَطَاءٍ صَيْدُ الْأَنْهَارِ وَقِلَاتِ السَّيْلِ أَصِيدُ بَحْرٍ هُوَ قَالَ نَعَمْ ثُمَّ تَلَا { هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ سَانِعٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا } وَرَكِبَ الْحَسَنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى سَرَجٍ مِنْ جُلُودِ كِلَابِ الْمَاءِ وَقَالَ الشَّعْبِيُّ لَوْ أَنَّ أَهْلِي أَكَلُوا الضَّفَادِعَ لَأَطَعَمْتُهُمْ وَلَمْ يَرَ الْحَسَنُ بِالسُّلْحَفَةِ بَأْسًا وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ كُلُّ مَنْ صَيْدَ الْبَحْرَ نَصْرَانِيٌّ أَوْ يَهُودِيٌّ أَوْ مَجُوسِيٌّ وَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ فِي الْمُرِي ذَبَحَ الْخَمْرَ النَّيْنَانَ وَالشَّمْسُ).

(١٤٧) (عن عبد الله بن بريدة عن أبيه قال: خطب أبو بكر وعمر (رضي الله عنهما)

فاطمة فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إنها صغيرة فخطبها علي فزوجها منه).

(سنن النسائي الكبرى (٥٣٢٩)، تزوج المرأة مثلها من الرجال في السن).

(١٤٨) (عن أبي هريرة قال: كنت عند النبي (صلى الله عليه وسلم) فأتاه رجل فأخبره

أنه تزوج امرأة من الأنصار فقال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أنظرت إليها؟ قال:

لا، قال: فاذهب فانظر إليها فإن في أعين الأنصار شيئاً). (صحيح مسلم ٧٤ -

١٤٢٤)، باب ندب النظر إلى وجه المرأة وكفيها لمن يريد تزوجها).

(١٤٩) (أن عمر بن الخطاب رضي الله عنه حدثنا قال: حين تأيمت حفصة بنت

عمر من خنيس بن حذافة السهمي وكان من أصحاب رسول الله صلى الله عليه و

سلم فتوفي بالمدينة فقال عمر فاتيت عثمان بن عفان (رضي الله عنه) فعرضت عليه

حفصة بنت عمر قال قلت إن شئت أنكحتك حفصة قال سأنظر في أمري فلبثت

ليالي ثم لقيني فقال قد بدا لي أن لا أتزوج يومي هذا قال عمر فلقيت أبا بكر

الصديق (رضي الله عنه) فقلت إن شئت زوجتك حفصة بنت عمر فصمت أبو بكر فلم يرجع إلي شيئاً فكنت عليه أوجد مني على عثمان فلبثت ليالي ثم خطبها رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فأنكحتها أياه فلقيني أبو بكر فقال لعلك وجدت علي حين عرضت علي حفصة فلم أرجع إليك شيئاً قال عمر قلت نعم قال فإنه لم يمنعني أن أرجع إليك شيئاً فيما عرضت علي إلا أنني قد كنت علمت أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قد ذكرها فلم أكن لأفشي سر رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ولو تركها رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قبلتها). (سنن النسائي الكبرى (٥٣٦٤)، انكاح الرجل ابنته الكبيرة). (١٥٠) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا تنكح المرأة على عمتها ولا على خالتها). (سنن ابن ماجه ١٩٢٩ باب لا تنكح المرأة على عمتها ولا على خالتها). (١٥١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا نكاح إلا بولي). (ابن ماجه ١٨٨١، باب لا نكاح إلا بولي).

(١٥٢) (حدثني عبيدالله بن عمر بن ميسرة القواريري حدثنا خالد بن الحارث حدثنا هشام عن يحيى بن أبي كثير حدثنا أبو سلمة حدثنا أبو هريرة أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: لا تنكح الأيم حتى تستأمر ولا تنكح البكر حتى تستأذن قالوا يا رسول الله وكيف إذن؟ قال أن تسكت). (صحيح مسلم - ٦٤ - ١٤١٩) باب استئذان الثيب في النكاح بالنطق والبكر بالسكوت).

(١٥٣) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن الشغار والشغار أن يقول الرجل للرجل زوجني ابنتك أو أختك على أن أزوجك ابنتي أو أختي، وليس بينهما صداق). (سنن ابن ماجه ١٨٨٣ - باب النهي عن الشغار).

(١٥٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا تزوج المرأة المرأة، ولا تزوج المرأة نفسها، فإن الزانية هي التي تزوج نفسها). (سنن ابن ماجه ١٨٨٢، باب لا نكاح إلا بولي).

(١٥٥) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) مر ببعض المدينة . فإذا هو بجوار يضربن بدفهن ويتغنين ويقلن: نحن جوار من بني النجار، يا حبذا محمد من جار، فقال

النبي (صلى الله عليه وسلم): (الله يعلم إنني لأحبكن). (سنن ابن ماجه ١٨٩٩، باب الغناء والدف).

(١٥٦) (عن ابن عباس قال: أنكحت عائشة ذات قرابة لها من الأنصار، فجاء رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فقال: (أهديتم الفتاة؟) قالوا نعم، قال: (أرسلتم معها من يغني؟) قالت: لا، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن الأنصار قوم فيهم غزل، فلو بعثتم معها من يقول أتيناكم أتيناكم فحيانا وحياكم). (سنن ابن ماجه ١٩٠٠، باب الغناء والدف).

(١٥٧) (حدثنا سويد بن سعيد، حدثنا عبد العزيز بن محمد الدراوردي عن سهيل بن أبي صالح عن أبيه عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) كان إذا رفاً قال (بارك الله لكم، وبارك عليكم، وجمع بينكما في خير). (سنن ابن ماجه ١٩٠٥ - باب تهنئة النكاح).

(١٥٨) (عن أنس بن مالك قال: ما رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) أولم على شيء من نسائه ما أولم على زينب، فإنه ذبح شاة. (سنن ابن ماجه ١٩٠٨، باب الوليمة).

(١٥٩) (عن ابن عمر: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (إذا دعى أحدكم إلى وليمة عرس فليجب). (سنن ابن ماجه ١٩١٤ - باب إجابة الداعي).

(١٦٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن للثيب ثلاثا وللبكر سبعا). (سنن ابن ماجه ١٩١٦، باب الإقامة على البكر والثيب).

(١٦١) ((لاخرج على الزوجين في التجرد من الثياب)، وقد سبق بيان هذا في (احكام النظر)، وانه لا حد للعودة بين الزوجين). (صحيح فقه السنة وادلته وتوضيح مذاهب الائمة، ج ٣، ص ١٨٨).

(١٦٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا أتى أحدكم أهله فليستتر ولا يتجرد تجرد العيرين). (سنن ابن ماجه ١٩٢١ - باب الستر عند الجماع).

(١٦٣) (ثايه تي ٢٤ سوورده تي النساء، تفسير القرطبي)).

(١٦٤) (عن عبدالله بن عمرو أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: الدنيا متاع وخير متاع الدنيا المرأة الصالحة). (صحيح مسلم) (٦٤ - (١٤٦٧)) ، ١٧ - باب خير متاع الدنيا المرأة الصالحة).

(١٦٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) في الذي يعتق جاريته ثم يتزوجها له أجران). (صحيح مسلم (٨٦ - ١٥٤) باب فضيلة إعتاق أمة ثم يتزوجها).

(١٦٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): والذي نفس محمد بيده لا تؤدي المرأة حق ربها حتى تؤدي حق زوجها). (سنن ابن ماجه (١٨٥٣) باب حق الزوج على المرأة).

(١٦٧) (عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم)، قال: إذا باتت المرأة هاجرة فراش زوجها، لعنتها الملائكة حتى تصبح). (صحيح مسلم (١٢٠ - (١٤٣٦))، باب تحريم امتناعها من فراش زوجها).

(١٦٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ملعون من أتى امرأته في دبرها). (سنن ابوداود (٢١٦٢)، باب في جامع النكاح).

(١٦٩) (عن عائشة قالت: جاءت سهلة بنت سهيل إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقالت: يا رسول الله إنني أرى في وجه أبي حذيفة الكراهية من دخول سالم علي، فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) (أرضعيه) قالت كيف أرضعه وهو رجل كبير؟ فتبسم رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وقال (قد علمت أنه رجل كبير)، ففعلت، فأتت النبي (صلى الله عليه وسلم) فقالت: ما رأيت في وجه أبي حذيفة شيئاً أكرهه بعد، وكان شهد بدرا). (سنن ابن ماجه (١٩٤٣) باب رضاع الكبير، صحيح مسلم (١٤٥٣) باب رضاعة الكبير).

(١٧٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ماء الرجل غليظ أبيض وماء المرأة رقيق أصفر فأيهما سبق كان الشبه). (سنن النسائي الكبرى ٢٠٦ باب الفصل بين ماء الرجل وماء المرأة).

(١٧٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ستر ما بين الجن وعورات بني آدم إذا دخل الكنيف أن يقول: بسم الله). (سنن ابن ماجه ٣١٣، باب ما يقول الرجل إذا دخل بيت الخلاء). (١٧٢) (عن عبدالله قال: حدثنا رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وهو الصادق المصدوق إن أحدكم يجمع خلقه في بطن أمه أربعين يوماً ثم يكون في ذلك علقة مثل ذلك ثم

يكون في ذلك مضغة مثل ذلك ثم يرسل الملك فينفخ فيه الروح ويؤمر بأربع كلمات يكتب رزقه وأجله وعمله وشقي أو سعيد فوالذي لا إله غيره إن أحدكم ليعمل بعمل أهل الجنة حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل النار فيدخلها وإن أحدكم ليعمل بعمل أهل النار حتى ما يكون بينه وبينها إلا ذراع فيسبق عليه الكتاب فيعمل بعمل أهل الجنة فيدخلها). (صحيح مسلم، ١ - ٢٦٤٣) كتاب القدر، باب كيفية الخلق الأدمي في بطن أمه وكتابة رزقه وأجله وعمله وشقاوته وسعادته).

(١٧٣) (أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ إِلَّا وَالشَّيْطَانُ يَمَسُّهُ حِينَ يُوَلَّدُ فَيَسْتَهْلُ صَارِحًا مِنْ مَسِّ الشَّيْطَانِ إِيَّاهُ إِلَّا مَرِيَمَ وَأَبْنَاهَا). (فتح الباري بشرح صحيح البخاري (٤٣٧٨) الحديث الشريف، صحيح مسلم (١٤٦ - م - (٢٣٦٦))، باب فضائل عيسى عليه السلام).

(١٧٤) (أن أبا هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ما من مولود إلا يولد على الفطرة ثم يقول اقرؤا { فطرة الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك الدين القيم } ﴿ ٣٠ / الروم ﴾ (صحيح مسلم ٢٢ - م ٢ - (٢٦٥٨) باب معنى كل مولود يولد على الفطرة وحكم موت أطفال الكفار وأطفال المسلمين).

(١٧٥) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) كان يؤتى بالصبيان فيبرك عليهم ويحنكهم). (صحيح مسلم (٢١٤٧) باب استحباب تحنك المولود عند ولادته وحمله إلى صالح يحنكه). (١٧٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إنكم تدعون يوم القيامة بأسمائكم وأسماء آبائكم فأحسنوا أسماءكم). (ابن قيم الجوزية في شرح سنن أبي داود (٤٩٤٠)).

(١٧٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): تسموا بأسماء الأنبياء وأحب الأسماء إلى الله عبدالله وعبد الرحمن وأصدقها حارث وهمام وأقبحها حرب ومرة). (سنن أبو داود (٤٩٥٠)، باب في تغيير الأسماء).

(١٧٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): يَحْرُمُ مِنَ الرَّضَاعِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ). (سنن ابن ماجه ١٩٣٧، باب يحرم من الرضاع ما يحرم من النسب).

(١٧٩) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال (لا تحرم الرضعة ولا الرضعتان أو المصاة والمصتان). (سنن ابن ماجه ١٩٤٠، باب لا تحرم المصاة ولا المصتان).

(١٨٠) (عن ابن عباسٍ قال: تنتظرُ النساءُ أربعين يوماً أو نحوها). (سنن الدرامي (٩٩٤)، باب وقت النساء وما قيل فيه).

(١٨١) (أخبرنا): عَمِي مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ بْنِ شَافِعٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ السَّائِبِ عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ يَزِيدَ: أَنَّ رُكَّانَةَ بْنَ عَبْدِ يَزِيدَ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ سُهَيْمَةَ الْمَرْزِيَّةَ الْبَيْتَةَ ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَتِي سُهَيْمَةَ الْبَيْتَةَ وَاللَّهِ مَا أُرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً فَرَدَّهَا إِلَيَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَطَلَّقَهَا الثَّانِيَةَ فِي زَمَانِ عُمَرَ وَالثَّلَاثَةَ فِي زَمَانِ عَثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، (مسند الشافعي (١١٨)، الباب الأول فيما جاء في أحكام الطلاق).

(١٨٢) (وحدثنا محمد بن المثني حدثنا حفص بن غياث حدثنا هشام عن أبيه عن فاطمة بنت قيس قالت قلت يا رسول الله زوجي طلقني ثلاثاً وأخاف أن يقتحم علي قال فأمرها فتحولت). (صحيح مسلم ٥٣ - (١٤٨٢) باب المطلقة ثلاثاً لانفقة لها).

(١٨٣) (عن زينب بنت أبي سلمة قالت: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول على المنبر: لا يحل لامرأة تؤمن بالله واليوم الآخر تحد على ميت فوق ثلاث إلا على زوج أربعة أشهر وعشراً). (صحيح مسلم (٥٨ - (١٤٨٦))، باب وجوب الإحداد في عدة الوفاة وتحريمه في غير ذلك إلا ثلاثة أيام).

(١٨٤) (عن سعيد بن المسيب: أن عمر وعثمان رضي الله عنهما) قالوا امرأة المفقود تريض أربع سنين ثم تعتد أربعة أشهر وعشراً ثم تنكح). (سنن البيهقي الكبرى (١٥٣٤٤)، باب من قال تنتظر أربع سنين ثم أربعة أشهر وعشراً ثم تحل).

(١٨٥) (لعن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) المحلل والمحلل له). (ابن ماجه ١٩٣٤، باب المحلل والمحلل له).

(١٨٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن الله تجاوز لأمتي عما حدثت به أنفسها، ما لم تعمل به أو تكلم به). (سنن ابن ماجه (٢٠٤٠)، باب من طلق في نفسه ولم يتكلم به).

(١٨٧) (عن محمد بن عبيد بن أبي صالح الذي كان يسكن إيليا قال خرجت مع عدي بن عدي الكندي حتى قدمنا مكة فبعثني إلى صفية بنت شيبة وكانت قد حفظت

من عائشة قالت سمعت عائشة تقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (لا طلاق ولا عتاق في غلاق). (سنن ابوداود (٢١٩٣)، باب في الطلاق على الغلط. قال أبو داود الغلاق أظنه في الغضب).

(١٨٨) (أَنَّ رُكَاةَ بِنِ عَبْدِ يَزِيدٍ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ ثُمَّ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: إِنِّي طَلَّقْتُ امْرَأَتِي الْبَيْتَةَ (البِئْتَةُ الْقَاطِعَةُ وَهِيَ تَحْتَمِلُ ثَلَاثًا وَيُؤْخَذُ بِقَوْلِهِ فِي النِّيَّةِ بِالنِّسْبَةِ لِلْعَدَدِ) وَاللَّهُ مَا أُرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (وَاللَّهُ مَا أُرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً؟ فَقَالَ رُكَاةٌ: وَاللَّهُ مَا أُرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً فَرَدَّهَا إِلَيْهِ). (مسند الشافعي (١١٧) الباب الأول فيما جاء في أحكام الطلاق).

(١٨٩) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (أبغض الحلال إلى الله الطلاق)). (سنن ابن ماجه (٢٠١٨)، باب الطلاق).

(١٩٠) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): (أيما امرأة سألت زوجها طلاقاً في غير ما بأس فحرام عليها رائحة الجنة). (سنن ابوداود (٢٢٢٦)، باب في الخلع).

(١٩١) (حدثنا أحمد بن عمرو بن السرح ثنا ابن وهب عن عياض بن عبد الله الفهري وغيره عن ابن شهاب عن سهل بن سعد في هذا الخبر قال: فطلقها ثلاث تطليقات عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فأنفذه رسول الله صلى الله عليه وسلم وكان ما صنع عند النبي صلى الله عليه وسلم سنة قال سهل حضرت هذا عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فمضت السنة بعد في المتلاعنين أن يفرق بينهما ثم لا يجتمعان أبداً). (سنن ابوداود (٢٢٥٠)، باب في اللعان).

(١٩٢) (عن ابن عمر: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم فرّق بين المتلاعنين والحق الولد بالمرأة فكان يدعى إليها). (مسند الشافعي (١٥٤)، الباب الثالث في اللعان (اللعان: لغة

المباعدة: وشرعا كلمات معلومة).

(١٩٣) (حدثنا محمود بن خالد وموسى بن عامر قالوا ثنا الوليد أخبرنا ابن جابر ثنا مكحول قال: جعل رسول الله صلى الله عليه وسلم ميراث ابن الملاعنة لأمه ولورثتها من بعدها). (سنن ابوداود (٢٩٠٧)، باب ميراث ابن الملاعنة).

(١٩٤) (أخبرنا): (سفيان عن أيوب عن سعيد بن جبير قال: سمعت ابن عمر يقول فرّق رسول الله صلى الله عليه وسلم بين أخوي بني العجلان وقال: هكذا ياصبغيه المسبحة والوسطى ففرقهما الوسطى والتي تليها يعني المسبحة وقال: (الله يعلم

أَنْ أَحَدَكُمَا كَاذِبٌ فَهَلْ مِنْكُمَا تَائِبٌ)). (مسند الشافعي (١٥٥)، الباب الثالث في اللعان، اللعان: لغة المباحة: وشرعا كلمات معلومة).

(١٩٥) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي). (سنن ابن ماجه ١٩٧٧ - باب حسن معاشره النساء).

(١٩٦) (ان امرأة قالت: يارسول الله، ان ابني هذا، كان بطني له وعاء، وثديي له سقاء، وحجري له حواء، وان اباه طلقني، واراد ان ينزعه مني، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (انت احق به مالم تنكحي). (سنن ابوداود ٥٢٩/١ كتاب الطلاق، باب من احق بالولد).

(١٩٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قضى في بنت حمزة لخالتها، وقال: الخالة بمنزلة الأم))، (صحيح البخارى (٢٦٩٩)، مَا جَاءَ فِي الْإِصْلَاحِ بَيْنَ النَّاسِ، بَابُ كَيْفَ يُكْتَبُ هَذَا مَا صَلَحَ فَلَانَ بِنِ فُلَانٍ).

(١٩٨) (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ حَدَّثَنَا أَبُو قَيْسٍ سَمِعْتُ هُرَيْلَ بْنَ شَرْحِبِيلَ قَالَ سَأَلَ أَبُو مُوسَى عَنْ بِنْتٍ وَأَبْنَةٍ ابْنٍ وَأُخْتٍ فَقَالَ لِلْبِنْتِ النَّصْفُ وَلِلْأُخْتِ النَّصْفُ وَأْتِ ابْنَ مَسْعُودٍ فَسَيِّئًا بَعْنِي فَسَأَلَ ابْنَ مَسْعُودٍ وَأُخْبِرَ بِقَوْلِ أَبِي مُوسَى فَقَالَ لَقَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ أَقْضِي فِيهَا بِمَا قَضَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْأَبْنَةِ النَّصْفَ وَالْأَبْنَةَ ابْنَ السُّدُسِ تَكْمَلَةَ الثَّلَاثِينَ وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ فَآتَيْنَا أَبَا مُوسَى فَأَخْبَرَنَا بِقَوْلِ ابْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ لَنَا تَسْأَلُونِي مَا دَامَ هَذَا الْحَبْرُ فِيكُمْ). (صحيح البخاري (٦٧٣٦)، باب ميراث ابنة الابن مع بنت).

(١٩٨ب) (فكان رجل يخدم النبي (صلى الله عليه وسلم)، ومات على شيء، ولم يكن له وارث، فأمر النبي (صلى الله عليه وسلم) باعطائه لأبن بلده صدقة عليه فقط، والا فأهل العلم على ان مال هذا ونحوه لبيت مال المسلمين). (غاية المأمول شرح تاج الأصول، ج ٢/ص ٢٣٩، توريث ذوي الارحام).

(١٩٩) (عن عائشة (رضي الله عنها): أن مولى للنبي (صلى الله عليه وسلم) مات وترك شيئاً ولم يدع ولدا ولا حميماً، فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): أعطوا ميراثه رجلاً من أهل قريته). (سنن ابو داود (٢٩٠٢)، باب في ميراث ذوي الأرحام).

(٢٠٠) عن أسامة بن زيد: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يرث المسلم الكافر ولا يرث الكافر المسلم). (صحيح مسلم (١ - ١٦١٤)) كتاب الفرائض).

(٢٠١) عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ليس للقاتل من الميراث شيء. (سنن النسائي الكبرى (٦٣٦٧)، باب توريث القاتل).

(٢٠٢) عن جابر بن عبد الله قال: خرجنا مع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حتى جئنا امرأة من الأنصار في الأسواف (هو اسم لحرم المدينة الذي حرمه رسول الله صلى الله عليه وسلم) فجاءت المرأة بابتنتين لها فقالت يارسول الله هاتان بنتا ثابت بن قيس قتل معك يوم أحد وقد استفتاء عمهما مالهما وميراثهما كله ولم يدع لهما مالا إلا أخذهما فما ترى يارسول الله؟ فوالله لا تنكحان أبدا إلا ولهما مال فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "يقضي الله في ذلك" قال ونزلت سورة النساء {يوصيكم الله في أولادكم} الآية فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم "ادعوا لي المرأة وصاحبها" فقال لعمهما "أعطهما الثلثين وأعط أمهما الثمن وما بقي فلك" (سنن ابوداود (٢٨٩١)، باب ما جاء في ميراث الصلب).

(٢٠٣) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يبيع بعضكم على بيع بعض). (سنن ابن ماجه (٢١٧١) باب لا يبيع الرجل على بيع أخيه ولا يسوم على سومه).

(٢٠٤) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يبيع حاضر لباد دعوا الناس يرزق الله بعضهم من بعض). (سنن ابن ماجه ٢١٧٦ - باب النهي أن لا يبيع حاضر لباد).

(٢٠٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (الجالب مرزوق والمحتكر ملعون). (ابن ماجه ٢١٥٢ - باب الحكرة والجلب).

(٢٠٦) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم): نهى عن النجش). (سنن ابن ماجه (٢١٧٣) باب ماجاء في النهي عن النجش).

(٢٠٧) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن تلقى الجلب)، (سنن ابن ماجه ٢١٧٩، باب النهي عن تلقى الجلب).

(٢٠٨) (عن أبي هريرة قال: نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيعتين في بيعة). (سنن النسائي الكبرى (٦٢٢٨)، النهي عن بيعتين في بيعة وهو أن يقول أبيعك هذه السلعة بمائة درهم نقدا وبمائتي درهم نسيئة).

(٢٠٨ب) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن بيعتين عن الملامسة والمناذرة). (سنن ابن ماجه (٢١٦٩) باب ماجاء في النهي عن المناذرة واللامسة).
(٢٠٩) (ان النبي (صلى الله على وسلم)، قال: (انما البيع عن تراض). (سنن البيهقي ١٧/٦، المجموع ١٦٧/٩).

(٢١٠) (عن ابن عمر: أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: من اشترى طعاما فلا يبعه حتى يستوفيه). (صحيح مسلم (١٥٢٦)، باب بطلان بيع المبيع قبل القبض).
(٢١١) (عن فضالة بن عبيد صاحب النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه قال: كل قرض جر منفعة فهو وجه من وجوه الربا). (سنن البيهقي الكبرى (١٠٧١٥)، باب كل قرض جر منفعة فهو ربا).

(٢١٢) (تفسيرى القرطبي سوورهتى البقرة / ثايهتى ٢٧٩).

(٢١٣) (لعن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) اكل الربا وموكله وشاهده وكاتبه)، (سنن ابو داود ٢ / ٢١٩ كتاب البيوع، باب اكل الربا وموكله).

(٢١٤) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله: يأتي على الناس زمان يأكلون الربا فمن لم يأكله أصابه من غباره). (٦٠٢٤ سنن النسائي الكبرى ، ١ باب اجتناب الشبهات في الكسب).

(٢١٥) حَدَّثَنَا صَدَقَةُ أَخْبَرَنَا ابْنُ عُيَيْنَةَ أَخْبَرَنَا ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ كَثِيرٍ عَنْ أَبِي الْمُنْهَالِ عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ قَدِمَ النَّبِيُّ (صلى الله عليه وسلم) الْمَدِينَةَ وَهُمْ يُسَلِفُونَ بِالْتَّمْرِ السَّنَتَيْنِ وَالثَّلَاثَ فَقَالَ مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ وَوَزْنٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ حَدَّثَنَا عَلِيُّ حَدَّثَنَا سُفْيَانُ قَالَ حَدَّثَنِي ابْنُ أَبِي نَجِيحٍ وَقَالَ فَلْيُسَلَفْ فِي كَيْلٍ مَعْلُومٍ إِلَى أَجَلٍ مَعْلُومٍ. (صحيح البخاري ٢٢٤٠ / باب السلم في وزن معلوم).

(٢١٦) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): من كُشِفَ عن مُسْلِمٍ كُرْبَةٌ مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، كُشِفَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةٌ مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). (صحيح مسلم، ٢١/١٧، كتاب الذكر والدعاء).

(٢١٧) حدثنا هشام بن عمار والحسن بن عرفة قالوا ثنا إسماعيل بن عياش . حدثني شرحبيل بن مسلم الخولاني . قال سمعت أبا أمامة الباهلي يقول: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (الزعيم غارم والدين مقتضي) (٢٤٠٥ سنن ابن ماجه، باب الكفالة).

(٢١٨) (عن أبي هريرة قال قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من يسر على معسر يسر الله عليه في الدنيا والآخرة). (٢٤١٧ سنن ابن ماجه، باب إنظار المعسر).

(٢١٩) (تهفسيرى (ابن كثير) ٢٨٣ البقره). (عن ابن عباس قال: توفي رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ودرعه مرهونة عند يهودي بثلاثين صاعا من شعير لأهله). (سنن النسائي الكبرى (٦٢٤٧) مبيعة أهل الكتاب).

(٢٢٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كل شرط ليس في كتاب الله تعالى فهو باطل، ولو كان مائة شرط). (رواه احمد ١٨٣/٦).

(٢٢١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا يخلون احدكم بامرأة ليست له بمحرم، فان ثالثهما الشيطان). (متفق عليه ٣٢٥/١).

(٢٢٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من وجد متاعه بعينه عند رجل قد أفلس فهو أحق به من غيره). (سنن ابن ماجه (٢٣٥٨) باب من وجد متاعه بعينه عند رجل قد أفلس).

(٢٢٣) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من ولي يتيما، وله مال فليتجر له بماله، ولا يتركه حتى تاكله الصدقة). (المجموع ٣٤٧/١٣).

(٢٢٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (المسلمون على شروطهم، والصلح جائز بين المسلمين). (سنن ابو داود ٢٧٣/٢، كتاب الاقضية، باب الصلح).

(٢٢٥) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة، ثنا خالد بن مخلد، حدثنا كثير بن عبد الله بن عمرو بن عوف عن أبيه عن جده قال سمعت رسول الله يقول: (الصلح جائز بين المسلمين، إلا صلحا حرم حلالا أو أحل حراما). (سنن ابن ماجه (٢٣٥٣) باب الصلح).

(٢٢٦) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ وَمَنْ أَتْبَعَ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ). (صحيح البخاري (٢٢٨٨) باب إذا أحال على ملىٍّ فَلَيْسَ لَهُ رَدٌّ).

(٢٢٧) (عن أبي هريرة (رضي الله عنه) عن النبي عليه السلام قال " إن الله عز وجل يقول: أنا ثالث الشريكين ما لم يخن أحدهما صاحبه فإذا خانه خرجت من بينهما "). (رواه أبو داود (٣٣٨٣)، باب في الشركة).

(٢٢٨) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كل شرط ليس في كتاب الله تعالى فهو باطل،). (صحيح البخاري ١/١٧٤، كتاب المساجد).

(٢٢٩) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (وكل عمرو بن أمية الضمري في نكاح ام حبيبة). (سنن ابوداود ١/٤٨١ كتاب النكاح).

(٢٣٠) (قال النبي (صلى الله عليه وسلم): مَنْ كَتَفَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا، كَشَفَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). (صحيح البخاري ٢/٨٦٢، كتاب المظالم).

(٢٣١) (حدثنا عبید الله بن الجهم الأنماطي، ثنا أيوب بن سويد عن المثني عن عمرو ابن شعيب عن أبيه عن جده قال قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من أودع وديعة فلا ضمان عليه). (٢٤٠١ سنن ابن ماجه (٦) باب الوديعة).

(٢٣٢) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): استعار من ابي طلحة فرساً فركبه). (صحيح البخاري ٢/٩٢٦، كتاب الهبة).

(٢٣٣) (عن صفوان ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (استعار منه درعاً يوم حنين، فقال اغصباً يا محمد؟ قال: بل عارية مضمونة). (سنن ابوداود ٢/٢٦٥، كتاب البيوع).

(٢٣٤) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (حُرْمَةُ مَالِ الْمُؤْمِنِ كَحُرْمَةِ دَمِهِ). (الفتح الكبير ٢/٧١).

(٢٣٥) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم): قال: لا يحل لأمرئٍ ان يأخذ مال أخيه بغير طيب نفسٍ منه). (رواه احمد ٥/٤٢٥).

(٢٣٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): قال : لا يأخذ احدكم متاع أخيه، لاعباً او جاداً، فأذا أخذ احدكم عصا أخيه فليردها). (سنن ابوداود ٢/٥٩٧).

(٢٣٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): قال: لاشفعة الا في ربعة او الحائط). (صحيح مسلم ٤٧/١١، كتاب المساقات).

(٢٣٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): عامل اهل خيبر على شطر ما يخرج منها من ثمر وزرع). (صحيح البخاري ٧٩٨/٢ كتاب الاجارة).

(٢٣٩) (حدثنا أبو بكر بن أبي شيبة ثنا عمر بن أيوب عن جعفر بن برقان عن ثابت بن الحجاج عن زيد بن ثابت قال: نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن المخابرة، قلت وما المخابرة؟ قال أن تأخذ الأرض بنصف أو ثلث أو ربع). (سنن ابوداود ٣٤٠٧) باب في المخابرة).

(٢٤٠) (قال: رسول الله (صلى الله عليه وسلم) من كان له ارض فليزرعها، ولا يُكرها بثلث ولا بربع ولا بطعام مسمى). (صحيح البخاري ٨١٩/٢ كتاب المزارعة).

(٢٤١) (حدثنا محمد بن بشار أخبرنا عبد الوهاب الثقفي أخبرنا أيوب عن هشام بن عروة عن أبيه عن سعيد بن زيد: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال من أحيا أرضا ميتا فهي له وليس لعرق ظالم حق). (سنن الترمذي ١٣٧٨/باب ما ذكر في إحياء أرض الموات).

(٢٤٢) (عن رافع بن خديج قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من زرع في أرض قوم بغير إذنهم فليس له من الزرع شيء وله نفقته). (سنن ابوداود ٣٤٠٣)، باب في زرع الأرض بغير إذن صاحبها).

(٢٤٣) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم): (احتجم واعطى الحجام اجره). (صحيح البخاري ٧٩٦/٢ كتاب الاجارة).

(٢٤٤) (ان علياً (كرم الله وجهه) كان يسقي الماء لأمراة يهودية، كل دلو بتمرة). (سنن ابن ماجه ٨١٨/٢ كتاب الرهون).

(٢٤٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الراحمون يرحمهم الله، ارحموا من في الارض يرحمكم من في السماء، الرحم شُجنة من الرحمن، من وصلها وصله الله، ومن قطعها قطعته الله). (سنن الترمذي ٥١/٦ كتاب البر).

(٢٤٦) (عن النعمان بن بشير قال: تصدق علي أبي ببعض ماله فقالت أمي عمرة بنت رواحة لا أرضى حتى تشهد رسول الله (صلى الله عليه وسلم) فانطلق أبي إلى النبي (صلى الله عليه وسلم)

ليشهده على صدقتي، فقال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم) (أفعلت بولدك هذا كلهم؟) قال: لا، قال: (اتقوا الله واعدلوا في أولادكم)، فرجع أبي فرد تلك الصدقة). (صحيح مسلم ١٣-١٦٢٢)، باب كراهة تفضيل بعض الأولاد في الهبة).

(٢٤٧) (ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: لايلح لرجل ان يعطي العطية، فيرجع فيها، الا الوالد فيما اعطى لولده). (سنن الترمذي ٥١/٦ كتاب البر).

(٢٤٨) (روي ابن عمر قال: زوجني قدامة بن مظعون ابنة اخيها عثمان بن مظعون، فاتي قدامة رسول الله(صلى الله عليه وسلم) فقال: انا عمها ووصي ابيها، وقد زوجها من عبد الله بن عمر، فقال (صلى الله عليه وسلم): انها يتيمة لاتنكح الا بأذنها). (سنن الدارقطني ٣/٢٣٠).

(٢٤٩) (قال(صلى الله عليه وسلم): الثلث كثير، انك ان تركت ورثتك اغنياء خير من ان تركتهم عالة، يكتففون الناس)، (صحيح البخارى ١٠٠٦/٣ كتاب الوصايا).

(٢٥٠) (ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: ان الله تعالى اعطاكم ثلث اموالكم، في اخر اجالكم زيادة في حسناتكم). (سنن الدارقطني ٤/١٥٠).

(٢٥١)(ان النبي(صلى الله عليه وسلم) قال: من اعتق رقبة، اعتق الله بكل عضو منها عضو منه من النار)، (صحيح البخارى ٨٩١/٢ كتاب العتق).

(٢٥٢)(حدثني أبو كامل فضيل بن حسين الجحدري حدثنا أبو عوانة عن فراس عن ذكوان أبي صالح عن زاذان أبي عمر قال: أتيت ابن عمر وقد أعتق مملوكا قال فأخذ من الأرض عودا أو شيئا فقال ما فيه من الإجر ما يسوى هذا إلا أني سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (من لطم مملوكه أو ضربه فكفارته أن يعتقه). (صحيح مسلم ٢٩ - (١٦٥٧))، باب صحبة المماليك وكفارة من لطم عبده).

(٢٥٣)(حدثنا راشد بن سعيد الرملي وعبيد الله بن الجهم الأنماطي قالا ثنا ضمرة ابن ربيعة عن سفيان عن عبد الله بن دينار عن ابن عمر قال قال رسول الله صلى الله عليه و سلم : (من ملك ذا رحم محرم فهو حر)، (سنن ابن ماجه(٢٥٢٥) باب من ملك ذا رحم محرم فهو حر).

﴿ ش - (محرم) بالجز على الجوار، لأنه صفة ذا رحم، وضمير فهو لذا رحم لا لمن. وعلى هذا فمن شرطية مبتدأ خبره الجملة الشرطية لا الجملة الجزائية . ﴿

(٢٥٤) (روى ان عمر رضي الله عنه) قال لرسول الله (صلى الله عليه وسلم): اني نذرت ان اعتكف ليلة في الجاهلية، قال له رسول الله (صلى الله عليه وسلم): اوف بعهدك، (صحيح البخارى ٢٤٦٤/٦ كتاب الايمان والنذور).

(٢٥٥) (قوله صلى الله عليه وسلم): كفارة نذر كفارة يمين، (صحيح مسلم ١٠٤/١١ كتاب النذر، باب كفارة النذر).

(٢٥٦) السيره النبويه، عن ابن اسحاق (ص ٦٧).

(٢٥٧) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حبس رجلا في تهمة ثم خلى سبيله). (سنن ابوداود ٧٣٦٢، باب الحبس في التهمة).

(٢٥٨) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لقتل مؤمن اعظم عند الله من زوال الدنيا). (سنن النسائي ٧٦/٧ كتاب التحريم).

(٢٥٩) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا يحل دم امرئ مسلم الا باحدى ثلاث: الزاني المحسن، والمرتد عن دينه، وقاتل النفس). (سنن ابوداود ٤٧٩/٢، كتاب الديات).

(٢٦٠) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا طاعة لمخلوق في معصية الخالق). (احمد ٦٦/٥).

(٢٦١) (عن النبي صلى الله عليه وسلم) قال: قتيل الخطأ شبه العمد بالسوط أو العصا مائة من الإبل أربعون منها في بطونها أولادها). (سنن النسائي الكبرى ٦٩٩٤)، باب من قتل بجحر أو سوط).

(٢٦٢) (ان رسول الله صلى الله عليه وسلم) كتب الى اهل اليمن: في النفس مائة ابل، وعلى اهل الذهب الف مثقال، وعلى اهل الورق اثنا عشر الف درهم). (المالك/ الموطأ ص ٥٣٠، ٥٤٤، كتاب العقول، باب ذكر العقول، وباب القصاص في القتل).

(٢٦٤) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قضى في المامومة بثلاث الدية). (سنن البيهقي ٨٢/٨).

(٢٦٣) (اقتتل امرأتان من هذيل ، فرمت احدهما الاخرى بحجرٍ، فقتلتها، وما في بطنها، فقضى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ان دية جنينها غرةً عبدًا او امةً). (النظم ١٩٧/٢).

(٢٦٥) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) من قتل نفسه بحديدة فحديده في يده يتوجأ بها في بطنه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها أبداً ومن شرب سما فقتل نفسه فهو يتحساه في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها أبداً ومن تردى من جبل فقتل نفسه فهو يتردى في نار جهنم خالدًا مخلدًا فيها أبداً). (صحيح مسلم ١٧٥) - (١٠٩) باب غلظ تحريم قتل الإنسان نفسه وإن من قتل نفسه بشيء عذب به في النار).

(٢٦٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من حمل علينا السلاح لیس منا). (صحيح مسلم ١٠٨/١ كتاب الايمان).

(٢٦٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: اذا زنت امة احدكم فتيين زناها فليجلدها الحد، ولا يثرب عليها، ثم اذا زنت فليجلدها الحد، ولا يثرب عليها، ثم اذا زنت الثالثة فتيين زناها، فليبيعها ولو بجبلٍ من الشعر). (صحيح البخارى ٧٥٦/٢ كتاب البيوع).

(٢٦٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من اتى بهيمة، فاقتلوه واقتلوهام معه). (رواه بهذا اللفظ الدارقطني عن ابن عباس (١٢٧/٣)).

(٢٦٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ليس على المنتهب قطع ومن انتهب نهبه مشهورة فليس منا). (سنن ابوداود ٤٣٩١ باب القطع في الخلسة والخيانة).

(٢٧٠) (كان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لا يقطع يد السارق الا في ربع الدينار فصاعداً). (صحيح البخاري ٢٤٩٢/٦ كتاب الحدود).

(٢٧١) (عن عائشة: أن قريشا أهمهم شأن المرأة المخزومية التي سرقت فقالوا من يكلم فيها رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ فقالوا ومن يجترئ عليه إلا أسامة حب رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ فكلمه أسامة فقال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (أتشفع في حد من حدود الله؟)، ثم قام فاخطب فقال: (أيها الناس إنما أهلك الذين قبلكم أنهم كانوا إذا سرق فيهم الشريف تركوه وإذا سرق فيهم الضعيف أقاموا

عليه الحد وايم الله لو أن فاطمة بنت محمد سرقت لقطعت يدها). (٨ - (١٦٨٨) صحيح مسلم ٢ - باب قطع السارق الشريف وغيره والنهي عن الشفاعة في الحدود).

(٢٧٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ليس على الخائن قطع). (سنن ابوداود ٤٣٩٢ باب القطع في الخلسة والخيانة).

(٢٧٣) (عن عبد الله بن عمرو أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: تعافوا الحدود فيما بينكم فما بلغني من حد فقد وجب). (سنن النسائي الكبرى ٧٣٧٣ - كتاب قطع السارق).

(٢٧٤) (عن ابن عمر (رضي الله عنهما): أن امرأة مخزومية كانت تستعير المتاع فتجده فأمر النبي (صلى الله عليه وسلم) بقطع يدها). (سنن النسائي ٧٣٧٤ كتاب قطع السارق).

(٢٧٥) (عن عائشة: سرقت ملحفة لها فجعلت تدعو على من سرقها فجعل النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: لاتسبخي عنه). (سنن النسائي ٧٣٥٩ باب الدعاء على السارق).

(٢٧٦) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إذا ضاع للرجل متاع أو سرق له متاع فوجده في يد رجل يبيعه فهو أحق به، ويرجع المشتري على البائع بالثمن). (سنن ابن ماجه (٢٣٣١) باب من سرق له شئ فوجده في يد رجل اشتراه).

(٢٧٧) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من بلغ حدا بما ليس بحد، فهو من المعتدين). (سنن البيهقي الكبرى ٣٢٧/٨).

(٢٧٨) (حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ عَلِيٍّ حَدَّثَنَا فَضِيلُ بْنُ سُلَيْمَانَ حَدَّثَنَا مُسْلِمُ بْنُ أَبِي مَرْيَمَ حَدَّثَنِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جَابِرٍ عَمَّنْ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَا عُقُوبَةَ فَوْقَ عَشْرِ ضَرْبَاتٍ إِلَّا فِي حَدِّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ). (صحيح البخاري (٦٨٤٩) باب كم التعزير والأدب).

(٢٧٩) (عن ابن عباس قال: جاء خصمان إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) فادعى أحدهما على الآخر فقال النبي (صلى الله عليه وسلم) للمدعي أقم بينتك قال يا رسول الله ليس لي بينة فقال للأخر احلف بالله الذي لا إله إلا هو ما له عليك أو عندك شيء). (٦٠٠٧ سنن النسائي الكبرى ، كيف اليمين وذكر اختلاف ألفاظ الناقلين للخبر فيه).

(٢٨٠) (قال رسول الله صلى الله عليه وسلم): من حلف على يمين، وهو فاجر، ليقطع بها مال امرئ مسلم، لقي الله عزوجل وهو عليه غضبان). (صحيح البخاري ٨٣١/٢ كتاب المساقاة(الشرب)).

(٢٨١) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لن يفلح قوم ولوا أمرهم امرأة). (سنن النسائي الكبرى ٥٩٣٧، كتاب القضاء، ترك استعمال النساء على الحكم).

(٢٨٢) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: القضاة ثلاثة، قاضيان في النار وقاضٍ في الجنة، اما الذي في الجنة فرجل عرف الحق فحكم به وهو في الجنة، اما اللذان في النار: فرجل عرف الحق وجار في حكمه وهو في النار، ورجل قضى للناس على جهل فهو في النار). (سنن ابوداود ٢٦٨/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٣) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لعن الله الراشي والمرتشي في الحكم). (سنن ابوداود ٢٧٠/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٤) (استعمل رسول الله صلى الله عليه وسلم) رجلاً من بني اسد، يسمى ابن التبيية، على الصدقة، فلما قدم قال: هذا لكم وهذا اهدي الي، فقام النبي صلى الله عليه وسلم على المنبر، فقال: ما بال العامل نبعثه على بعض اعمالنا، فيقول هذا لكم وهذا اهدي الي، الا جلس في بيت ابيه وامه، فينظر اهدي اليه ام لا؟ والذي نفسي بيده، لا ياخذ احد منها شيئاً، الا جاء يوم القيامة يحمله على رقبتة). (صحيح البخاري ٦ / ٢٦٢٤ كتاب الاحكام).

(٢٨٥) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: لا ينبغي للقاضي ان يحكم بين اثنين وهو غضبان). (سنن ابوداود ٢٧٠/٢ كتاب الاقضية).

(٢٨٦) (ان النبي صلى الله عليه وسلم) قال: ان الله حرم على امتي: الخمر، والميسر، والمزر، والكوبة، والقنين). (سنن ابوداود ٢٩٥/٢ كتاب الاشربة).

(٢٨٧) (ابن عباس رضي الله عنه) سئل رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الشهادة؟ فقال: هل ترى الشمس؟ قال: نعم، قال: فعلى مثلها فاشهد او دع). (سنن البيهقي ١٥٦/١٠).

(٢٨٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: انكم تختصمون اليّ، وانما انا بشرٌ، ولعلّ ان يكون بعضكم الحنّ بحجته من بعض، فاقضي له بما اسمع، وأضنه صادقاً، فمن قضيت بشيءٍ من حق اخيه، فانما اقطع له قطعة من النار، فليأخذها، او ليدعها). (صحيح البخاري ٨٦٨/٢ كتاب المظالم).

(٢٨٩) (عن حسب بن النعمان الأسدي عن خريم بن فاتك الإسدي قال: صلى النبي الصبح، فلما انصرف قام قائماً، فقال: (عدلت شهادة الزور بالإشراك بالله ثلاث مرات). (سنن ابن ماجه ٢٣٧٢)، باب شهادة الزور).

(٢٩٠) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: انا بريءٌ من كل مسلمٍ مع مشرك). (سنن ابوداود ٤٣/٢ كتاب الجهاد).

(٢٩١) (حدثنا أبو النعمان حدثنا حمادُ بنُ زيدٍ عن يحيى بن سعيدٍ عن محمد بن إبراهيم عن علقمة بن وقاصٍ قال سمعتُ عمر بن الخطاب رضي الله عنه يخطبُ قال سمعتُ النبي (صلى الله عليه وسلم) يقول: يا أيها الناسُ إنّما الأعمالُ بالنيةِ وإنّما لامرئٍ ما نوى فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله ومن هاجر إلى دنيا يصيبها أو امرأة يتروجهها فهجرته إلى ما هاجر إليه). (صحيح البخاري ٦٩٥٣)، باب في ترك الحيل وأن لكل امرئٍ ما نوى في الأيمان وغيرها).

(٢٩٢) (حدثنا يحيى بن أيوب وقتيبة وابن حجر (واللفظ لابن أيوب) قالوا حدثنا إسماعيل (وهو ابن جعفر) أخبرني عبد الله بن دينار أنه سمع عبد الله بن عمر يقول: كنا نبايع رسول الله (صلى الله عليه وسلم) على السمع والطاعة يقول لنا (فيما استطعت). (صحيح مسلم ٩٠ - ١٨٦٧) باب البيعة على السمع والطاعة فيما استطاعت).

(٢٩٣) (سئل النبي (صلى الله عليه وسلم) أي الأعمال أفضل؟ قال: الإيمان بالله ورسوله، وجهاد في سبيل الله). (سنن الترمذي ٢٢٣/٦ كتاب البر والصلة، الباب ٢).

(٢٩٣ب) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من يرد الله به خيراً يفقهه في الدين). (سنن ابن ماجه ٢٢٠)، باب فضل العلماء والحث على طلب العلم).

(٢٩٤) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، منع ابابكر (رضى الله عنه) من قتل ابنه). (المجموع ٨٣/١٨).

(٢٩٥) (عن أبي هريرة: أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (الساعي على الأرملة والمسكين كالمجاهد في سبيل الله وكالذي يقوم الليل ويصوم النهار). (سنن ابن ماجه (٢١٤٠)، باب الحث على المكاسب).

(٢٩٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: الضيافة ثلاثة ايام). (صحيح البخاري ٢٢٤١/٥، كتاب الادب).

(٢٩٧) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) هادن قريشاً في الحديبية عشر سنين). (صحيح البخاري ٩٧٤/٢، كتاب الشروط).

(٢٩٨) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: من عمل عملاً ليس عليه امرنا فهو رد). (٢٦١/٤ المنهاج ومغني المحتاج ، المجموع ٣٠٥/١٨).

(٢٩٩) (عن عائشة قالت: دخل علي أبو بكر وعندي جاريتان من جوارى الأنصار

تغنيان بما تقاولت به الأنصار يوم بعثت قالت وليستا بمغنيتين فقال أبو بكر

أبمزمور الشيطان في بيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم)؟ وذلك في يوم عيد فقال

رسول الله (صلى الله عليه وسلم)، يا أبا بكر إن لكل قوم عيداً وهذا عيدنا). (صحيح

مسلم ١٦ - ٨٩٢) باب الرخصة في اللعب الذي لامعية فيه في أيام العيد).

(٣٠٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من أطاعني فقد أطاع الله ومن عصاني

فقد عصى الله). (سنن ابن ماجه (٣)، باب اتباع سنة رسول الله (صلى الله عليه وسلم)).

(٣٣٠) (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدَّرِ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ

أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَى أَبِي فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ مَنْ ذَا فَقُلْتُ

أَنَا فَقَالَ أَنَا أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا). (صحيح البخاري (٦٢٥٠)، باب إذا قال من ذَا فقال أنا).

(٣٠١) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لعن المرأة تتشبه بالرجال والرجل يتشبه

بالنساء). (سنن ابن ماجه ١٩٠٣ - باب في المخنثين).

ابن ماجه (٢١٥٢).

(٣٠٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (أكذب الناس الصباغون والصواغون). (سنن

(٣٠٣) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إذا دعي أحدكم إلى وليمة عرس

فليجب). (سنن ابن ماجه (١٩١٤) باب إجابة الداعي).

(٣٠٤) (ان رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: (من رمى العدو بسهم فبلغ سهمه العدو أصاب أو أخطأ فيعدل رقبة). (سنن ابن ماجه (٢٨١٢) باب الرمي في سبيل الله).

(٣٠٥) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن أطيب ما أكلتم من كسبكم، وإن أولادكم من كسبكم). (سنن ابن ماجه (٢٢٩٠) باب مال الرجل من مال ولده).

(٣٠٦) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (خيركم خيركم لأهله، وأنا خيركم لأهلي). (سنن ابن ماجه (١٩٧٧)، باب حسن معاشره النساء).

(٣٠٧) (نهى رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عن نتف الشيب، وقال (هو نور المؤمن). (سنن ابن ماجه (٣٧٢١) باب نتف الشيب).

(٣٠٨) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (الذي يشرب في آنية الفضة إنما يجرجر في بطنه نار جهنم). (صحيح المسلم (٢٠٦٥) كتاب اللباس والزينة باب تحريم استعمال أواني الذهب والفضة).

(٣٠٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): عليكم بلباس الصوف، تجدون حلاوة الإيمان في قلوبكم). (٧٧ الحاكم، كتاب الايمان).

(٣١٠) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من لبس الحرير في الدنيا لم يلبسه في الآخرة). ((٢٠٦٩) صحيح مسلم).

(٣١١) (ان النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (من اطلع في بيت قوم بغير إذنهم فقد حل لهم أن يفقوا عينه). (صحيح مسلم (٢١٥٨) باب تحريم النظر في بيت غيره).

(٣١٢) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): يسلم الراكب على الماشي والماشي على القاعد والقليل على الكثير). (صحيح مسلم (٢١٦٠) باب يسلم الراكب على الماشي والقليل على الكثير).

(٣١٣) ((أَنْ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ تَطْعَمُ الطَّعَامَ وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَعَلَى مَنْ لَمْ تَعْرِفْ. (صحيح البخاري (٦٢٣٦)، باب السَّلَامَ لِلْمَعْرِفَةِ وَغَيْرِ الْمَعْرِفَةِ).

(٣١٤) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) خمس تجب للمسلم على أخيه رد السلام وتشميت العاطس وإجابة الدعوة وعبادة المريض واتباع الجنائز). (صحيح مسلم (٢١٦٢)، باب من حق المسلم للمسلم رد السلام).

(٣١٥) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) مر على غلمان فسلم عليهم). (صحيح مسلم (٢١٦٨) باب استحباب السلام على الصبيان).

(٣١٦) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: قال الله عز وجل يؤذيني ابن آدم يسب الدهر وأنا الدهر أقلب الليل والنهار). (صحيح مسلم (٢٢٤٦) باب النهي عن سب الدهر).

(٣١٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): الرؤيا ثلاث: منها أهوئيل من الشيطان ليحزن بها ابن آدم، ومنها ما يهّم به الرجل في يقظته، فيراه في منامه، ومنها جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة). (سنن ابن ماجه (٣٩٠٧)، باب الرؤيا ثلاث).

(٣١٨) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: رؤيا المؤمن جزء من ستة وأربعين جزءاً من النبوة). (صحيح مسلم (٦ - م - ٢٢٦٣)، كتاب الرؤيا).

(٣١٩) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) غير اسم عاصية وقال: (أنت جميلة). (صحيح مسلم (٢١٣٩)، باب استحباب تغيير الاسم القبيح إلى حسن وتغيير اسم برة إلى زينب).

(٣٢٠) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) احتجم وأعطاه أجره). (سنن ابن ماجه (٢١٦٢) باب كسب الحجام).

(٣٢١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من رأي في المنام فقد رأي فإن الشيطان لا يتمثل بي). (صحيح مسلم (٢٢٦٦) كتاب الرؤيا).

(٣٢٢) (مر النبي (صلى الله عليه وسلم) على رجل نائم في المسجد منبطح على وجهه فضربه برجله وقال: (قم واقعد، فإنها نومة جهنمية). (سنن ابن ماجه ٣٧٢٥) باب النهي عن الاضطجاع على الوجه).

(٢٢٣) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (لا تسبوا الرياح، فإنها من روح الله تأتي بالرحمة والعذاب، ولكن سلوا الله من خيرها وتعوذوا بالله من شرها). (سنن ابن ماجه (٣٧٢٧) باب النهي عن سب الرياح).

(٢٢٤) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لا تكذبوا علي فإنه من يكذب علي يلج النار). (صحيح مسلم (١) باب تغليظ الكذب على رسول الله (صلى الله عليه وسلم)).

(٢٢٥) (عن أبي هريرة عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه نهى عن خاتم الذهب). (صحيح مسلم (٢٠٨٩)، باب تحريم خاتم الذهب على الرجال ونسخ ما كان من إباحته في أول الإسلام).

(٢٢٦) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه لعن الواصلة والمستوصلة والواشمة والمستوشمة). (سنن ابن ماجه (١٩٨٧) باب الواصلة والواشمة).

(٢٢٧) (أن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (لا يستلقين أحدكم ثم يضع إحدى رجليه على الأخرى). (صحيح مسلم (٢٠٩٩)، باب في منع الاستلقاء على الظهر ووضع إحدى الرجلين على الأخرى).

(٢٢٨) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إن أشد الناس عذابا يوم القيامة المصورون). (صحيح مسلم (٢١٠٩) باب تحريم تصوير صورة الحيوان).

(٢٢٩) قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (إذا استأذن أحدكم ثلاثا فلم يؤذن له فليرجع) (صحيح مسلم (٢١٥٣) باب الاستئذان).

(٣٣٠) (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُكَدَّرِ قَالَ سَمِعْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا يَقُولُ أَتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي دَيْنٍ كَانَ عَلَى أَبِي فَدَقَّقْتُ الْبَابَ فَقَالَ مَنْ ذَا فَقُلْتُ أَنَا فَقَالَ أَنَا كَأَنَّهُ كَرِهَهَا). (صحيح البخاري (٦٢٥٠)، باب إذا قال من ذَا فقال أنا).

(٣٣١) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: لا تصحب الملائكة رفقة فيها كلب ولا جرو). (صحيح مسلم (٢١١٣) باب كراهة الكلب والجرو في السفر).

(٣٣٢) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ). (صحيح مسلم (٦١١٤) باب الحذر من الغضب).

(٣٣٣) (عن أنس بن مالك: أن رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قال: لا تباغضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا وكونوا عباد الله إخوانا ولا يحل لمسلم أن يهجر أخاه فوق ثلاث). (٢٣ - ٢٥٥٨) صحيح مسلم، باب تحريم التحاسد والتباغض والتدابير.

(٣٣٤) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا). (صحيح البخاري (٦٤٨٥) بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمَ لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا).

(٣٣٥) (عن عبدالله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم إن الصدق بر وإن البر يهدي إلى الجنة وإن العبد ليتحرى الصدق حتى يكتب عند الله صديقا وإن الكذب فجور وإن الفجور يهدي إلى النار وإن العبد ليتحرى الكذب حتى يكتب كذابا). (١٠٤ - ٢٦٠٧) صحيح مسلم، باب قبح الكذب وحسن الصدق وفضله).

(٣٣٦) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): إن الله لا ينظر إلى صوركم وأموالكم ولكن ينظر إلى قلوبكم وأعمالكم). (٣٤ - ٢٥٦٤) صحيح مسلم، باب تحريم ظلم المسلم وخذله واحتقاره ودمه وعرضه وماله).

(٣٣٧) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (كسر عظم الميت ككسره حيا). (مسند الامام احمد ٢٤٢٧٨ الحديث الشريف).

(٣٣٨) (اطَّلَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَهْلِ الْقَلْبِيبِ فَقَالَ: وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا فَقِيلَ لَهُ تَدْعُو أَمْوَاتًا فَقَالَ مَا أَنْتُمْ بِأَسْمَعَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لَا يُجِيبُونَ). (فتح الباري بشرح صحيح البخاري ١٣٤٣ الحديث الشريف).

(٣٣٩) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَأَنْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ). (صحيح البخاري (٥٩٨٥) بَابُ مَنْ بُسِطَ لَهُ فِي الرِّزْقِ بِصِلَةِ الرَّحِمِ).

(٣٤٠) (حَدَّثَنَا آدَمُ حَدَّثَنَا شُعْبَةُ عَنْ أَبِي الثَّيَّاحِ قَالَ سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَسَكَنُوا وَلَا تُنْفَرُوا). (صحيح البخاري (٦١٢٥) بَابُ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَسْرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَكَانَ يُحِبُّ التَّخْفِيفَ وَالْيُسْرَ عَلَى النَّاسِ).

(٣٤١) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ وَيَكْرَهُ التَّنَاؤُبَ فَإِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ وَحَمِدَ اللَّهَ كَانَ حَقًّا عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ سَمِعَهُ أَنْ يَقُولَ لَهُ يَرْحَمُكَ اللَّهُ وَأَمَّا التَّنَاؤُبُ فَإِنَّمَا هُوَ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ فَإِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا تَنَاءَبَ ضَحِكَ مِنْهُ الشَّيْطَانُ). (صحيح البخاري (٦٢٢٦) باب إذا تَنَاءَبَ فَلْيَضَعْ يَدَهُ عَلَى فِيهِ).

(٣٤٢) (عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي كُلِّ سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمٌ يَغْسِلُ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ). (صحيح البخاري (٣٤٨٧)).

(٣٤٣) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا أَوْثَمِنَ خَانَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ). (صحيح البخاري (٢٦٨٢)).

(٣٤٤) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ شَرَّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهِينَ الَّذِي يَأْتِي هَوْلَاءَ بُوْجِهٍ وَهَوْلَاءَ بُوْجِهٍ). (سنن ابوداود (٤٨٧٢) ٣٩ - ت / ٣٤ م باب في ذي الوجهين).

(٣٤٥) (أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ قَالَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَبِاسْمِكَ أَمُوتَ وَإِذَا اسْتَيْقِظَ قَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَمَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ). (صحيح مسلم (٥٩) - (٢٧١١)) باب ما يقول عند النوم وأخذ المضجع).

(٣٤٦) (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا فَرَّغَ مِنْ طَعَامِهِ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَجَعَلَنَا مُسْلِمِينَ). (سنن ابوداود (٣٨٥٠) باب ما يقول الرجل إذا طعم).

(٣٤٧) (قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): " مَنْ قَالَ حِينَ يَصْبِحُ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ مِائَةَ مَرَّةٍ وَإِذَا أَمْسَى كَذَلِكَ لَمْ يَوَافِ أَحَدٌ مِنَ الْخَلَائِقِ بِمِثْلِ مَا وَافَى "). (سنن ابوداود (٥٠٩١)، باب ما يقول إذا أصبح).

(٣٤٨) (قَالَ مُحَمَّدٌ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَطْلَعْتُ فِي الْجَنَّةِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا الْفُقَرَاءَ وَأَطْلَعْتُ فِي النَّارِ فَرَأَيْتُ أَكْثَرَ أَهْلِهَا النِّسَاءَ). (صحيح مسلم (٩٤) - (٢٧٣٧)) ٢٦ - باب أكثر أهل الجنة الفقراء وأكثر أهل النار النساء وبيان الفتنة بالنساء).

(٣٤٩) (عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: مَنْ يَضْمَنَ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنَ لَهُ الْجَنَّةَ). (صحيح البخاري (٦٤٧٤)، باب مَا يَكْرَهُ مِنْ قِيلٍ وَقَالَ).

(٣٥٠) (عن عبد الله قال: نام رسول الله (صلى الله عليه وسلم) على حصير، فقام وقد أثر في جنبه، فقلنا: يا رسول الله لو اتخذنا لك وطاء فقال: ما لي وما للدنيا ما أنا في الدنيا إلا كراكب استظل تحت شجرة ثم راح وتركها). (سنن الترمذي (٢٣٧٧) باب ٤٤).

(٣٥١) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ إِذَا نَظَرَ أَحَدُكُمْ إِلَى مَنْ فَضَّلَ عَلَيْهِ فِي الْمَالِ وَالْخَلْقِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ). (صحيح البخاري (٦٤٩٠) بَاب لِيَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلَ مِنْهُ وَلَا يَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَهُ). (نظر في النجوم: فكري في أمر ينظر كيف يدبره. والنظر: الفكر في الشيء تُقَدَّرُهُ وتقيسه منك، لسان العرب/نظر).

(٣٥٢) (عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا قَالَتْ كَانَ أَحَبُّ الْعَمَلِ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي يَدُومُ عَلَيْهِ صَاحِبُهُ). (صحيح البخاري (٦٤٦٢) بَاب الْقَصْدِ وَالْمُدَاوِمَةِ عَلَى الْعَمَلِ).

(٣٥٣) (عن أبي سعيد الخدري: أن رجلا أتى النبي (صلى الله عليه وسلم) فقال: أي الناس أفضل؟ فقال (رجل يجاهد في سبيل الله بماله ونفسه)، قال ثم من؟ قال (مؤمن في شعب من الشعاب يعبد الله ربه ويدع الناس من شره) (ش(شعب) الشعب ما انفرج بين جبلين وليس المراد نفس الشعب خصوصا بل المراد الانفراد والاعتزال وذكر الشعب مثلا لأنه خال عن الناس غالبا). (صحيح مسلم ١٢٢ - (١٨٨٨) ٣٤ - باب فضل الجهاد والرباط). (صحيح البخاري (٦٤٩٤) باب العُرْزَةُ رَاحَةٌ مِنْ خُلَاطِ السُّوءِ).

(٣٥٤) (عن سالم بن عبد الله عن أبيه قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): ثلاثة لا ينظر الله إليهم يوم القيامة: العاق لوالديه والمرأة المترجلة والديوث، وثلاثة لا يدخلون الجنة العاق لوالديه والمدمن من الخمر والمنان بما أعطى). (٢٣٤٣ سنن النسائي الكبرى ٧١ المنان بما أعطى).

(٣٥٥) (عن ابن عمر قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): من استعاذ بالله فأعيذوه ومن سألكم بالله فأعطوه ومن استجار بالله فأجروه ومن أتى إليكم معروفا فكافئوه فإن لم تجدوا فادعوا له حتى تعلموا أن قد كافأتموه). (٢٣٤٨ سنن النسائي الكبرى ٧٤ من سأل بالله).

(٣٥٦) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إذا أكل أحدكم فليأكل بيمينه وإذا شرب فليشرب بيمينه فإن الشيطان يأكل بشماله ويشرب بشماله). (١٠٥) - (٢٠٢٠) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٧) (عمر بن أبي سلمة قال: كنت في حجر رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وكانت يدي تطيش في الصحيفة فقال لي: (يا غلام سم الله وكل بيمينك وكل مما يليك). (١٠٨ - (٢٠٢٢) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٨) (عن أبي سعيد قال: نهى النبي (صلى الله عليه وسلم) عن اختناث الأسقية). (١١٠ - (٢٠٢٣) صحيح مسلم ١٣ - باب آداب الطعام والشراب وأحكامهما).

(٣٥٩) (عن أنس: عن النبي (صلى الله عليه وسلم) أنه نهى أن يشرب الرجل قائما، قال قتادة فقلنا فالأكل؟ فقال ذاك أشر أو أخبث). (١١٣ - (٢٠٢٤) صحيح مسلم ١٤ - باب كراهية الشرب قائما).

(٣٦٠) (عن جابر قال: شكا ناس إلى النبي (صلى الله عليه وسلم) المشي فدعا بهم فقال عليكم بالنسلان فنسلنا فوجدناه أخف علينا). (١٠١٢٦ سنن البيهقي الكبرى ٣٧٦ باب كيفية المشي إذا عيي).

(٣٦١) (أن رجلا قال: يا رسول الله إنا نأكل وما نشبع، قال: فلعلكم تفترون عن طعامكم، اجتمعوا عليه واذكروا اسم الله تعالى يبارك لكم). (١٠١٣٩ سنن البيهقي الكبرى ٣٨٢ باب المناهدة).

(٣٦٢) (عن أبي هريرة قال: ما رأيت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) عاب طعاما قط، كان إذا اشتهاه أكله وإن لم يشتهه سكت). (صحيح مسلم ١٨٨ - (٢٠٦٤) ، باب لا يعيب الطعام).

(٣٦٣) (حدثنا محمد بن جعفر حدثنا شعبة قال سمعت هشام ابن زيد بن أنس بن مالك قال دخلت مع جدي أنس بن مالك دار الحكم بن أيوب فإذا قوم قد نصبوا دجاجة يرمونها قال فقال أنس: نهى رسول الله صلى الله عليه وسلم أن تصبر البهائم). (صحيح مسلم ٥٨ - (١٩٥٦) ، باب النهي عن صبر البهائم). (ش الصبر) قال العلماء صبر البهائم أن تحبس وهي حية لتقتل بالرمي ونحوه).

(٣٦٤) (عائشة تقول: سمعت رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول: ما زال جبريل يوصيني بالجار حتى ظننت أنه ليورثنه). (١٤٠ - (٢٦٢٤) صحيح مسلم، باب الوصية بالجار والإحسان إليه).

(٣٦٥) (عن عائشة قالت: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) لا تصيب المؤمن شوكة فما فوقها إلا قص الله بها من خطيئته). (٤٨ - (٢٥٧٢) صحيح مسلم، ١٤ - باب ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض أو حزن أو نحو ذلك حتى الشوكة يشاكها).

(٣٦٦) (عن أبي هريرة قال: قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم) يقول الله عز وجل أنا عند ظن عبدي بي وأنا معه حين يذكرني إن ذكرني في نفسه ذكرته في نفسي وإن ذكرني في ملأ ذكرته في ملأ هم خير منهم وإن تقرب مني شبرا تقربت إليه ذرعا وإن تقرب إلي ذرعا تقربت منه باعا وإن أتاني يمشي أتيته هرولة). (٢ - (٢٦٧٥) صحيح مسلم، كتاب الذكر والدعاء والتوبة والاستغفار، باب الحث على ذكر الله تعالى).

(٣٦٧) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (من أحيا سنة من سنتي فعمل بها الناس كان له مثل أجر من عمل بها لا ينقص من أجورهم شيئا، ومن ابتدع بدعة فعمل بها كان عليه أوزار من عمل بها لا ينقص من أوزار من عمل بها شيئا). (سنن ابن ماجه (٢٠٩) باب من أحيا سنة قد أميتت).

(٣٦٨) (عن النبي (صلى الله عليه وسلم) قال: (من حدث عني حديثا وهو يرى أنه كذب فهو أحد الكاذبين). (سنن ابن ماجه (٣٨) باب من حدث عن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) حديثا وهو يرى أنه كذب).

(٣٦٩) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (من كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار). (سنن ابن ماجه (٣٧) باب التغليظ في تعمد الكذب على رسول الله (صلى الله عليه وسلم)). (٣٧٠) (أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم) قال: (إنما هما اثنتان، الكلام، الهدى، فاحسن الكلام كلام الله، وأحسن الهدى هدى محمد، ألا وإياكم ومحدثات الأمور، فان شر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة). (سنن ابن ماجه (٤٦) باب اجتناب البدع والجدل).

(٣٧١) (قال رسول الله (صلى الله عليه وسلم): (ما ضل قوم بعد هدى كانوا عليه إلا أوتوا الجدل) ثم تلا هذه الآية: (بل هم قوم خصمون). (٤٣/ سورة الزخرف/ الآية ٥٨). (سنن ابن ماجه (٤٨) باب اجتناب البدع والجدل).

سه رچاوه كان

- ١- قورئانى پيرؤز.
- ٢- فهرموده كانى پيغهمبه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
(صحيح البخاري، صحيح مسلم، سنن ابن ماجه، سنن ابوداود، سنن الترمذي، سنن النسائي الكبرى، مسند الشافعى، مسند الامام احمد، الموطأ بروايتين، مسند الطيالسي، سنن الدارمي، سنن الدارقطني، سنن البيهقي الكبرى، المستدرک على الصحيحين/ الحاكم).
٣- تهفسيره كانى: (ابن كثير، الطبري، القرطبي، الجالين، الواحدي، زاد المسير، ابن ابي حاتم، في الضلال، الخازن، تفسير مجاهد، السعدى).
٤- فهرهنگه عهريه بيه كان: (لسان العرب، مختار الصحاح).
٥- شهريعتى ئيسلام: مامؤستا عبدالكريمى موده پريس.
٦- المهذب في فقه الامام الشافعي.
بقلم: الدكتور محمد الزحيلي/ الاستاذ بجامعة دمشق، كلية الشريعة.
دار القلم دمشق، دار الشامية بيروت.
٧- تحفة المحتاج الى ادلة المنهاج/ ابن الملتن
تحقيق ودراسة: عبدالله بن سعاف الحياتي. الطبعة الاولى/ دار حراء/ مكة المكرمة.
٨- مغني المحتاج إلى معرفة أفاظ المنهاج على متن منهاج الطالبين
شمس الدين بن محمد الشرييني، محمد خليل الحياتي، دار المعرفة بيروت ١٩٩٧.
٩- مختصر المزني في فروع الشافعية.
الامام ابي ابراهيم اسماعيل بن يحيى بن اسماعيل المصري المزني.
وضع حواشيه: محمد عبدالقادر شاهين، دار الكتب العلمية بيروت ١٩٩٨.
١٠- فتح الوهاب بشرح منهج الطلاب
تأليف: شيخ الاسلام ابي يحيى زكريا الانصاري (٨٢٥-٩٢٥)، مصطفى الذهبي الشافعي.
١١- زاد المحتاج بشرح المنهاج، العلامة الشيخ عبدالله بن شيخ حسن ال كوهجي
عبدالله ابراهيم الانصاري / دولة القطر
١٢- الفقه المنجي على مذهب الامام الشافعي
الكتولا مصطفى الخن، الدكتور مصطفى البغا، علي الشرجي، دار القلم ديمشق ١٩٩٢
١٣- المجموع شرح المهذب.
الامام العلامة الفقيه الحافظ ابي زكريا محيي الدين بن شرف النووي.

- ١٤- روضة الطالبين وعمدة المفتين. الامام النووي.
اشراف: زهير الشاويش، بيروت ١٩٩١ الطبعة الثالثة.
- ١٥- فتح الجواد بشرح الارشاد
شيخ الاسلام ابي العباس شهاب الدين احمد بن محمد.
- ضبطه وصححه: عبد اللطيف حسن عبدالرحمن. دار الكتب العلمية بيروت/٢٠٠٥
- ١٦- شرح المقدمة الحضرمية. العالم الفقيه سعيد بن محمد باعلي باعشن الدوعني الحضرمي الشافعي. دار النهاج بيروت/ ٢٠٠٤ الطبعة الاولى
- ١٧- الوجيز في فقه الامام الشافعي، حجة الاسلام ابي حامد محمد بن محمد الغزالي
قدم له وضبطه: طارق فتحي السيد. دار الكتب العلمية بيروت/٢٠٠٤
- ١٨- غاية البيان، شمس الدين بن محمد الرملي الانصاري الشافعي الصغير.
مراجعة وضبط: احمد عبدالسلام شاهين. دار الكتب العلمية بيروت/١٩٩٤
- ١٩- فتح القريب المجيب في شرح الفاظ التقريب
ابي عبدالله شمس الادين محمد بن قاسم بن محمد العزي (المعروف بابن الغرابيلي).
بعناية: بسام عبدالوهاب الجابي. دار ابن حزم للطباعة والنشر بيروت ٢٠٠٥
- ٢٠- كفاية الاخيار في حل غاية الاختصار
الامام تقي الدين ابي بكر محمد الحصني الحيني الديمشقي.
حقيقه وخرج احاديثه: عبدالقادر الارناؤوط، دار البشائر / دمشق ٢٠٠١
- ٢١- البيان في مذهب الامام الشافعي. تأليف: الشيخ الجليل الفقيه العلامة امام عصره وفريد
دهره ابي الحسن يحيى بن ابي الخير بن سالم العمراني الشافعي اليمني.
اعتنى به: قاسم محمد النوري. دار المنهاج، بيروت، ٢٠٠٠م.
- ٢٢- منهاج الطالبين وعمدة المفتين، محي البن ابي زكريا يحيى بن شرف النووي.
عني به: محمد محمد طاهر شعبان، دار المنهاج، بيروت، ٢٠٠٥م.
- ٢٣- بحر المذهب في فروع مذهب الامام الشافعي، الشيخ الامام ابي المحاسن عبد الواحد بن
اسماعيل الروياني.
حقيقه وعلق عليه: احمد عزو عناية الدمشقي. دار احياء التراث العربي بيروت، ٢٠٠٢م.
- ٢٤- المعايير الشرعية/ عبدالرحمن النجدي، هيئة المحاسبة و المراجعة للمؤسسات المالية
الاسلامية ٢٠١٠م، المنامة البحرين ص ب ١١٧٦.
- ٢٥- كتاب المبسوط لشمس الدين السرخسي. ٣٠ مجلد. (فقه الحنفية)

دار المعرفة، بيروت، لبنان.

٢٦- اعلاء السنن، ظفر احمد العثماني. ٢٢ مجلد

منشورات ادارة القرآن والمنشورات الاسلامية ، باكستان. ١٤١٨ هجري.

٢٧- الاكليل شرح مختصر خليل، الشيخ محمد الامير الكبير. صاحب المجموع وغيره في فقه المالكية، مكتبة القاهرة، ميدان الازهر.

٢٨- المقنع في شرح مختصر الخرقى، العلامة ابى الحسن بن احمد بن عبدالله بن البنا.

مكتبة الرشد، الرياض، الطبعة الاولى، ١٩٩٣.

٢٩- رد المختار، محمد امين الشهير بابن عابدين.

دار عالم الكتب، الرياض، طبعة خاصة ٢٠٠٣.

٣٠- الدررة اليتيمة والمجة المستقيمة، العلامة الاديب جمال الدين ابى زكريا. (فقه الحنبلي).

دار ابن حزم، بيروت، ٢٠٠٣

٣١- شريعته تى ئيسلام، مهلا عبدالكريمى مودهريس.

٣٢- رابهرى بهنده كان (ارشاد العباد)، وهركيپرانى: خوالىخوشبوى(مهلا عبداللهى مهلا عبدالرحمنى كهناوى، ئيمامى مزكهوتى ميرزايروسته، چاپخانهى كامهرانى، سليمانى ١٩٦٥.

٣٣- السيره النبويه، محمد بن اسحاق، ص ١٠٤

٣٤- احكام الميراث والوصية فى الفقه الاسلامى المقارن والقانون.

تأليف: الدكتور مصطفى ابراهيم الزلمى، حقوق الطبع محفوظة للمؤلف.

٣٥- مدى سلطان الارادة فى الطلاق فى شريعة السماء وقانون الارض خلال اربعة الاف سنة.

الكاتور مصطفى ابراهيم الزلمى، الاستاذ المساعد فى كلية القانون والسياسة/ جامعة بغداد.

الجزء الاول، الطبعة الاولى، ١٤٠٤ هجري- ١٩٨٤ ميلادى، مطبعة العانى/بغداد.

٣٦- أحكام الميراث فى الشريعة الإسلامية

تأليف: سرحان بن غزاي العتيبي

ریزبه‌ندیه‌کان

۵ یاساکانی خواپه‌رستی
۵ بابته‌تی یه‌که‌م باوه‌پره‌ینان
۶ باوه‌پره‌ینان به‌خوا
۷ ناوه‌پیروژه‌کانی خوا
۱۰ باوه‌پره‌ینان به‌فریشته‌کانی خوا
۱۵ باوه‌پره‌ینان به‌کتیبه‌کانی خوا
۱۸ باوه‌پره‌ینان به‌پیغهمبه‌ره‌کانی خوا
۲۰ باوه‌پره‌ینان به‌قه‌زاو قه‌ده‌ر
۲۲ باوه‌پره‌ینان به‌مردن و به‌زیندوو‌بوونه‌وه
 بابته‌تی دوهم
۲۳ نویژ
۲۳ ئەو شتانه‌ی په‌وان و ئەوانه‌ش که‌قه‌ده‌غهن
۲۴ شوینه‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان
۲۴ شته‌پیسه‌کان
۲۷ ئاو
۲۸ خۆل
۲۹ پابه‌ندبوون به‌دابوونه‌ریته‌زگماکیه‌کانه‌وه (الفطرة)
۳۰ بانگدان
۳۴ نویژکردن
۳۶ ده‌ستنویژ
۴۱ هۆیه‌کانی نه‌مانی ده‌ستنویژ
۴۳ خوش‌ردن
۴۷ پیکهاته‌و جیبه‌جی‌کردنی نویژ

۵۸ نوپژى به يانى
۶۰ نوپژى نيوهړو
۶۰ نوپژى عه سر
۶۱ نوپژى شيوان (مه غريب)
۶۲ نوپژى خه وتنان (العشاء)
۶۵ نوپژى هه ينى
۷۰ ئيمامهت و نوپژى به كو مه ل
۷۴ هه و كاتانه ي كه دروست نيه نوپژيان تيدا بكريت
۷۵ نوپژى سوننه ت
۷۶ نوپژى وه تر
۷۶ سوننه تي ئيشراق
۷۶ سوننه تي چيشته نكا
۷۷ سوننه تي (الوايين)
۷۷ سوننه تي (صلاه التسبيح)
۷۷ شه و نوپژ
۷۷ سوننه تي ته و به كردن
۷۸ نوپژى گه شت كردن (صلاة السفر)
۷۸ نوپژى گه رانه وه له سه فهر (صلاة القدوم)
۷۸ (صلاة الاستخاره)
۷۹ سوننه تي زاوايه تي
۷۹ سوننه تي ئي حرام
۷۹ سوننه تي سورانه وه به دوره ي كه عبه دا
۷۹ سوننه تي ده ستنو پژ
۷۹ تحيه المسجد

۸۰ نوپژى ته راويح
۸۱ نوپژى جه ژنه كان
۸۳ نوپژى مانگ و پوژ گيران
۸۴ نوپژى باران بارين
۸۶ نوپژى مردوو
۹۵ نوپژى فېرز له كاتى ترسيكدا
۹۷ نوپژى كه سيك كه نه خوښ بيت
۹۷ سوچه دى سه هوو
	سوچه بردن له كاتى خويندنه وهى نه و نايه ته قورئانيه
۱۰۰ كه باسى سوچه بردن ده كهن
۱۰۴ سوچه دى شوكرانه
۱۰۵ كورت كردنه وهى نوپژ
۱۰۸ كورت كردنه وهى كو كردنه وهى نوپژ
۱۱۲ مانه وه له مزگه و ته كان بو خواپه رستى (الاعتكاف)
۱۱۶ بابه تى سيبه م زه كات
۱۱۷ نه وانه دى كه زه كاتيان پيدهدريټ
	مه رجه كانى زه كاتدرو زه كات و هرگرو نه و ماله دى دهدريټ به زه كات
۱۲۲ نه و كه سه دى كه زه كات دهدات
۱۲۴ مه رجه كانى زه كات و هرگر
۱۲۶ مه رجه كانى نه و ماله دى كه دهدريټ به زه كات
۱۲۷ نه و سامان و سه روه تانه دى كه زه كاتيان لى و هرده گيريټ
۱۳۳ زه كاتى ئالتوون و زيوى شاراوه دى ديړين
۱۳۵ زه كاتى كانگه كان
۱۳۶ زه كاتى حوشت

۱۳۹	زەكاتی ره شه و ولاخ
۱۴۲	زەكاتی مه پرو بزنی
۱۴۴	زەكاتی میوه و دانە و یله
۱۴۸	زەكاتی مالی ها و بهش
۱۵۱	زەكاتی مالی تالانکراو
۱۵۱	یاسای ئەو مالانەهێ بهی شەر ده که و نه دەست موسولمانه کان
۱۵۲	زەكاتی مالی به بارمته داندراو (رههن کراو)
۱۵۵	سه ر فتره و خیر و خیرات و دهست که وتی موسولمانان
۱۵۵	سه ر فتره
۱۵۹	خیر و چاکه کردن
۱۶۶	بابه تی چوارهم به پروژوو بوون
۱۷۴	پروژوو سه سووننه ته کان
۱۷۷	بابه تی پینجه م چه ج کردن
۱۷۷	مه رجه کانی چه ج کردن یان سه ر دانی مالی خوا، پینج مه رجن
		ئەو شتانه ی له کاتی پابه ند بوونی چه ج و عومره دا
۱۸۰	قه ده غه ده کرین له سه ر ئەو که سه ی چه ج یان عومره که ده کات
		ئەو شوینانه ی ده که و نه سنووری پابه ند بوون
۱۸۱	به ریوره سمه کانی چه جه وه (المواقیت)
۱۸۲	گه شتنه شاری مه که
		ئەو ریوره سمه سووننه تانه ی په یوه ندیان به کاتی چه جه وه
۱۹۳	هه یه بوئه وانه ی له چه ج کردن نین و له ولاته کانی خویانن
۱۹۶	یاسای خواردن و خواردنه وه کان
۱۹۶	خواردنه وه کان
۱۹۹	یاسای خواردنه کان

۲۰۳ یاسای باری که سایه‌تی د‌رووازه‌ی یه‌که‌م هاوسه‌رگیری
۲۰۵ ئەم ئافره‌تانه‌ی له‌پیاو ماره‌ ناکرێن
۲۱۵ د‌رووازه‌ی دووهم
۲۱۵ منداڵ بوون
۲۱۹ یاسای دیاریکردنی ماوه‌ی زگی‌ری
۲۱۹ یاسای شیر پێدانی کۆرپه
۲۲۰ ماوه‌ی زه‌یستانی
۲۲۱ د‌رووازه‌ی سینیهم
۲۲۱ ته‌لاقدان
۲۳۳ یاسای لیك دامالین (الخلع)
۲۳۵ یاسای د‌رکردنی ژنان له‌لایه‌ن می‌رده‌کانیا‌نه‌وه (اللعان)
۲۳۷ د‌رووازه‌ی چواره‌م
۲۳۷ بژیوی که‌س و کار
۲۳۹ یاسای له‌خوگرتن (الحضانه)
۲۴۲ د‌رووازه‌ی پینجه‌م
۲۴۲ یاسای میرات
۲۷۲ د‌رووازه‌ی شه‌شه‌م
۲۷۲ یاسای مامه‌له‌کردن
۲۷۸ یاسای قازانجی پاره‌ی به‌قه‌رز دراو (الربا)
۲۸۰ یاسای سه‌له‌م
۲۸۲ یاسای قه‌رز
۲۸۴ یاسای مالی به‌بارمه‌ دانراو (الرهن)
۲۸۷ یاسای مفلیس بوون
۲۸۹ یاسا‌کانی قه‌ده‌غه‌کردن له‌سه‌ر شتیك (الحجر)

۲۹۲	ياساكانى ئاشتكردنه وه
۲۹۳	ياساكانى حه والّه
۲۹۵	ياساى دابىنكردى مافه كان (الضمان)
۲۹۶	ياساى مالى شهراكت
۲۹۹	ياساكانى وه كالهت
۳۰۰	ياساكانى مالىكى جيهيشتراو (الوديعة)
۳۰۳	ياساكانى مالى خوازراوه
۳۰۴	ياساى مالى دوزراوه
۳۰۵	ياساى مندالى فريدر او
۳۰۶	ياساكانى قورغ كردن (الغصب)
۳۰۸	ياساى (شفعه)
۳۱۰	ياساى پارهدان به كه سىك به مه به ستى كاسپى كردن پيوه
۳۱۲	ياساى باخه وانى
۳۱۳	ياساى جووتيارى كردن
۳۱۴	ياساى حه قى كار كردن
۳۱۷	ياساى به خشينه كان (الهبات)
۳۱۹	ياساى پاسپاردنه كان
۳۲۱	ياساى وه قف كردن
۳۲۲	ياساى نازاد كردنى به نده كان (العق)
۳۲۵	ياساكانى له نه سستوگرتن (النذر)
۳۲۷	ياساى خوداپوشىنى ئافره تان
۳۲۹	ياساى قه ده غه كردنى كوشتن (قانون الجنایات)
۳۳۴	تۆلهى برىن و نه ندامه بپردراوه كان
۳۳۶	كه لك وه رگرتن له تۆله وه رگرتنه وه

۳۳۶	حه قه خوینه کان
۳۴۶	خزمه نزیکه کان و نهو حه قانه ی ده که ویتنه سه رشانیان
۳۴۷	رووبه پروو بوونه وهی خراپه کاره کان
۳۴۸	سزای داوینپسیسی
۳۵۷	سزاکانی دزیکردن
۳۶۴	سزای چه ته و ریگره کان
۳۶۵	یاسای ته مبی کردن
۳۶۶	سزاکانی هه لوئیست و هرگرتن
۳۶۷	سزای نه وانه ی سویند له ژنه کانیان ده خون (الایلاء)
		سزای نه وانه ی به ژنه کانیان ده لئین
۳۶۸	تو وه کو پشتی دایکم وایت (الظهار)
۳۷۰	یاسای سوینده کان
۳۷۱	یاسای دادوهریکردن
۳۷۵	یاساکانی شاهیدیدان
۳۸۳	یاساکانی دان پیدانان (الاقران)
۳۸۴	یاسای کوچ کردن
۳۸۷	یاساکانی هه لبرژاردن
۳۹۰	یاسای تیکویشان له پیناو خوادا (الجهاد)
۳۹۹	یاسای سه رانه
۴۰۰	یاساکانی هیورکردنه وه (الهدنه)
۴۰۳	یاسای داب و نه ریتنه کان
۴۰۳	به شی یه که م: یاسای داب و نه ریتنه ته وه بییه کان
۴۰۵	به شی دووهم: یاسای داب و نه ریتی تاکه کان ی کومه لگای ئیسلامی
۴۲۴	یاسای بیدعه و ده مبه دمانی

